

ദീപ്തികായേ

പാമികവഗ്ദീകാ

൧. പാമികസുത്തവണ്ണനാ

സുനക്ഖത്തവത്സുവണ്ണനാ

൧. അപുബ്ബപദവണ്ണനാതി അത്ഥസംവണ്ണനാവസേന ഹേട്ഠാ അഗ്ഗഹിതതായ അപുബ്ബസ്സ അഭിനവസ്സ പദസ്സ വണ്ണനാ അത്ഥവിഭാവനാ. “ഹിത്വാ പുനപ്സാനാഗതമത്ത്”ന്തി (ദീം നിം അട്ഠം ൧.ഗന്മാരമ്ഭക്കമാ) ഹി വുത്തം. മല്ലേസൂതി ഏത്ഥ യം വത്തഞ്ചം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തനയമേവ. ഛായുദകസമ്പന്നേ വനസണ്ഡേ വിഹരതീതി അനുപിയസാമന്താ കത്ത്സ വിഹാരസ്സ അഭാവതോ. യദി ന താവ പവിട്ഠോ, കസ്മാ “പാവിസി”തി വുത്തന്തി ആഹ “പവിസിസ്സാമീ”തിആദി, തേന അവസ്സം ഭാവനി ഭൂതേ വിയ ഉപചാരാ ഹോന്തീതി ദസ്സേതി. ഇദാനി തമത്ഥം ഉപമായ വിഭാവേണോ “യമാ കി”ന്തിആദിമാഹ. ഏതന്തി ഏതം “അതിപ്പഗോ ഖോ”തിആദികം ചിന്തനം അഹോസി. അതിവിയ പഗോ ഖോതി അതിവിയ പാതോവ. ഛരണകോപിനതായ, പരിബ്ബാജകപബ്ബജ്ജപഗമേന ച ഛരണപരിബ്ബാജകം, ന നഗ്ഗപരിബ്ബാജകം.

൨. യസ്മാ ഭഗവതോ ഉച്ചാകുലപ്പസുതത്ഥം, മഹാഭിന്നിക്ഖമനനിക്ഖന്തത്ഥം, അനന്തസാധാരണദുക്കരഛരണം, വിവേകവാസം, ലോകസമ്ഭാവിതത്ഥം, ഓവാദാനുസാസനീഹി ലോകസ്സ ബഹുപകാരത്ഥം, പരപ്പവാദമദ്ദനം, മഹിദ്ധികത്ഥം , മഹാനുഭാവതന്തി ഏവമാദികം തത്ഥംഅത്ഥപച്ചക്ഖഗുണവിസേസം നിസ്സായ യേഭുയ്യേന അത്ഥത്തിത്ഥിയാപി ഭഗവന്തം ദിസ്വാ ആദരഗാരവബ്ബഹുമാനം ദസ്സേന്തിയേവ, തസ്മാ വുത്തം “ഭഗവന്തം ദിസ്വാ മാനമദ്ധത്ഥം അകത്വാ”തിആദി. ലോകസമുദാചാരവസേനാതി ലോകോപചാരവസേന. ചിരസ്സന്തി ചിരകാലേന. ആദിനി വദന്തി ഉപചാരവസേന. തസ്സാതി ഭഗ്ഗവഗോത്തസ്സ പരിബ്ബാജകസ്സ. ഗിഹിസഹായോതി ഗിഹികാലതോ പട്ഠായ സഹായോ. പച്ചക്ഖാതോതി യേനാകാരേന പച്ചക്ഖാനാ, തം ദസ്സേതും “പച്ചക്ഖാമീ”തിആദി വുത്തം.

൩. ഉദിസ്സാതി സത്ഥുകാരഭാവേന ഉദിസ്സാതി അയമേത്ഥ അധിപ്പായോതി തം ദസ്സേന്തോ “ഭഗവാ മേ”തിആദിമാഹ. യദാ സുനക്ഖത്തസ്സ “ഭഗവന്തം പച്ചക്ഖാമീ”തി ചിത്തം ഉപ്പന്നം, വാചാ ഭിന്നാ, തദാ ഏവസ്സ ഭഗവതാ സദ്ധിം കോചി സമ്ബന്ധോ നത്ഥി അസക്യപുത്തിയഭാവതോ സാസനതോ പരിബ്ബാഹിരത്ഥാ. അയം താവേത്ഥ സാസനയുത്തി, സാ പനായം റപേത്വാ സാസനയുത്തികോവിദേ അത്ത്ത്ഥസം ന സമ്മദേവ വിസയോതി ഭഗവാ സബ്ബസാധാരണവസേനസ്സ അത്ത്ഥനാ സമ്ബന്ധാഭാവം ദസ്സേതും “അപി നൂ”തി ആദിം വത്വാ സുനക്ഖത്തം “കോ സന്തോ കം പച്ചാചിക്ഖസീ”തി ആഹ. യസ്മാ മുഖാഗതോയം സമ്ബന്ധോ, ന പുജാഗതാദികോ, യോ ച

യാചകയാചിതബുതാവസേന ഹോതി, തദ്ദുഭയഞ്ചേതമ നന്മീതി ദസ്സേനോ ഭഗവാ സുനക്ഖത്തം “കോ സന്തോ കം പച്ചാചിക്ഖസീ”തി അപോച, തസ്മാ തമത്ഥം ദസ്സേതും “യാചകോ വാ”തിആദി വുത്തം. യാചിതകോ വാ യാചകം പച്ചാചിക്ഖേയ്യാതി സമ്ബന്ധോ. തപം പന നേവ യാചകോ “അഹം ഭന്തേ ഭഗവന്തം ഉദിസ്സ വിഹരിസ്സാമീ”തി ഏവം മമ സന്തികം അനുപഗതത്താ. ന യാചിതകോ “ഏഹി തപം സുനക്ഖത്ത മമം ഉദിസ്സ വിഹരാഹീ”തി ഏവം മയാ അപത്ഥിതത്താ.

കോ സമാനോതി യാചകയാചിതകേസു കോ നാമ ഹോന്തോ. കന്തി യാചകയാചിതകേസു ഏവ കം നാമ ഹോന്തം മം പച്ചാചിക്ഖസീ. തുച്ഛപുരിസാതി ത്യാനമഗ്ഗാദിഉത്തരിമനുസ്സയമ്മേസു കസ്സചിപി അഭാവാ റിത്തപുരിസാ. നനു ചായം സുനക്ഖത്തോ ലോകിയജ്ഞാനാനി, ഏകച്ചാഭിഞ്ഞഞ്ച ഉപ്പാദേസീതി? കിഞ്ചാപി ഉപ്പാദേസീ, തതോ പന ഭഗവതി ആഘാതുപ്പാദന്നേ സഹേവ പരിഹീനോ അഹോസി. അപരാധോ നാമ സുപ്പടിപത്തിയാ വിരജ്ജന്യനഹേതുഭൂതോ കിലേസുപ്പാദോതി ആഹ “യത്തകോ തേ അപരാധോ, തത്തകോ ദോസോ”തി. യാവഞ്ചാതി അവധിപരിച്ഛേദഭാവദസ്സനം “യാവഞ്ച തേന ഭഗവതാ”തിആദിസു (ദീ. നി. ൧.൩) വിയ. തേതി തയാ. ഇദന്തി നിപാതമത്തം. അപരദ്ധന്തി അപരജ്ജന്യീതം. ഇദം വുത്തം ഹോതി - “പച്ചാചിക്ഖാമിദാനാഹം ഭന്തേ ഭഗവന്ത”ന്തിആദിനി വദന്തേന തുച്ഛപുരിസ തയാ യാവഞ്ചിദം അപരദ്ധം, ന തസ്സ അപരാധസ്സ പമാണം അത്ഥീതി.

൪. മനുസ്സയമ്മാതി ഭാവനാനുയോഗേന വിനാ മനുസ്സേഹി അനുട്ഠാതബുധമ്മാ. സോ ഹി മനുസ്സാനം ചിത്താധിട്ഠാനമത്തേന ഇജ്ജന്യനതോ തേസം സമ്ഭാവിതയമ്മോ വിയ റിതോ തമാ വുത്തോ, മനുസ്സഗ്ഗഹണഞ്ചേതമ തേസു ബഹുലം പവത്തനതോ. ഇദ്ധിഭൂതം പാടിഹാരിയം, ന ആദേസനാനുസാസനീപാടിഹാരിയന്തി അധിപ്പായോ. കത്തേതി പവത്തിതേ. നിയ്യാതീതി നിഗുച്ഛതി, വട്ടദുക്ഖതോ നിഗ്ഗമനവസേന പവത്തതീതി അത്ഥോ. ധമ്മേ ഹി നിഗുച്ഛന്തേ തംസമങ്ഗിപുഗ്ഗലോ “നിഗുച്ഛതീ”തി വുച്ചതി, അട്ഠകമായം പന നി-സദ്ദോ ഉപസഗ്ഗമത്തം, യാതി ഇച്ചേവ അത്ഥോതി ദസ്സേതും ഗച്ഛതീതി അത്ഥോ വുത്തോ. തത്രാതി പധാനഭാവേന വുത്തസ്സ അത്ഥസ്സ ഭുമ്മവസേന പടിനിദ്ദേസോതി തസ്മിം ധമ്മേ സമ്മാ ദുക്ഖകഖയായ നിയ്യന്തേതി അയമേതമ അത്ഥോതി ദസ്സേനോ ആഹ “തസ്മിം...പേ... സംവത്തമാനേ”തി.

൫. അഗ്ഗന്തി ഞായതീതി അഗ്ഗത്തം. ലോകപഞ്ഞത്തിന്തി ലോകസ്സ പഞ്ഞാപനം. ലോകസ്സ അഗ്ഗന്തി ലോകുപ്പത്തിസമയേ “ഇദം നാമ ലോകസ്സ അഗ്ഗ”ന്തി ഏവം ജാനിതബുധം ബുജ്ജന്യീതബുധം. അഗ്ഗമരിയാദന്തി ആദിമരിയാദം.

൬. ഏത്തകം വിപ്പലപിത്വാതി “ന ദാനാഹം ഭന്തേ ഭഗവന്തം ഉദിസ്സ വിഹരിസ്സാമീ”തി, “ന ഹി പന മേ ഭന്തേ ഭഗവാ ഉത്തരിമനുസ്സയമ്മാ ഇദ്ധിപാടിഹാരിയം കരോതീ”തി, “ന ഹി പന മേ ഭന്തേ ഭഗവാ അഗ്ഗത്തം പഞ്ഞപേതീ”തി ച ഏത്തകം വിപ്പലപിത്വാ. ഇദം കിര സോ ഭഗവാ സത്ഥുകിച്ചം ഇദ്ധിപാടിഹാരിയം, അഗ്ഗത്തപഞ്ഞാപനഞ്ച കാതും ന സക്കോതീതി പകാസേനോ കമേസി. തേനാഹ “സുനക്ഖത്തോ കിരാ”തിആദി. ഉത്തരവചനവസേന പതിട്ഠാഭാവതോ അപ്പതിട്ഠോ. തതോ ഏവ നിരവോ നിസ്സദ്ദോ.

ആദിനവദസ്സനത്ഥന്തി ദിട്ഠയമ്മികസ്സ ആദിനവസ്സ ദസ്സനത്ഥം. തേനാഹ “സയമേവ ഗരഹം പാപുണിസ്സസീ”തി. സമ്പരായികാ പന ആദിനവാ അനേകവിധാ, തേ ദസ്സേന്തോ സുനക്ഖത്തോ ന സദുഹേയ്യാതി ദിട്ഠയമ്മികസ്സേവ ഗഹണം . അനേകകാരണേനാതി “ഇതിപി സോ ഭഗവാ അരഹ”ന്തിആദിനാ (ദിം നിം ൧.൧൫൨, ൨൫൫) അനേകവിധേന വണ്ണകാരണേന. ഏവം മേ അവണ്ണോ ന ഭവിസ്സതീതി അജ്ജയാസയേന അത്തനോ ബാലതായ വണ്ണാരഹാനം അവണ്ണം കമേത്യാ. ഏവം ഭഗവാ മക്ഖിഭാവേ ആദിനവം ദസ്സേത്യാ പുന തസ്സ കമണേ കാരണം വിഭാവേതും “ഇതി ഖോ തേ”തിആദിമാഹാതി തം ദസ്സേതും “തതോ”തിആദി വുത്തം. ഏവസ്ഹി സുനക്ഖത്തസ്സ അപ്പകോപി വചനോകാസോ ന ഭവിസ്സതീതി. അപക്കമീതി അത്തനാ യമാഠിതാ വുട്ഠായ അപസക്കി. അപക്കന്തോ സാസനതോ ഭട്ഠോ. തേനാഹ “ചുതോ”തി. ഏവമേവാതി അപക്കമന്തോ ച ന യമാ തമാ അപക്കമി, യമാ പന കായസ്സ ഭേദാ അപായേ നിബ്ബത്തേയ്യ, ഏവമേവ അപക്കമി.

കോരവത്തിയവത്സുവണ്ണനാ

൧. ദീഹി പദേഹീതി ദീഹി വാക്യേഹി ആരദ്ധം ബൃതിരേകവസേന തദുഭയത്ഥനിദ്രേസവസേന ഉപരിദേസനായ പവത്തത്താ. അനുസന്ധിദസ്സനവസേനാതി യമാനുസന്ധിസഞ്ചാതഅനുസന്ധിദസ്സനവസേന.

ഏകം സമയന്തി ച ഭുമ്മത്ഥേ ഉപയോഗവചനന്തി ആഹ “ഏകസ്ഥിം സമയേ”തി ച. മൂലു നാമ ജനപദോതി ജനപദീനം രാജകുമാരാനം വസേന തമാലദ്ധനാമോ. കുക്കുരവതം സമാദാനവസേന ഏതസ്ഥിം അത്ഥീതി കുക്കുരവതികോതി ആഹ “സമാദിനകുക്കുരവതോ”തി. അത്തന്തിതി “ചതുകോണ്ഡികസ്സേവ വിചരണം, തമാ കത്യാവ ഖാദനം, ഭുജ്ജനം, വാമപാദം ഉദ്ധരിത്യാ മുത്തസ്സ വിസ്സജ്ജന”ന്തി ഏവമാദികം അത്തന്തി സുനഖേഹി കാതബ്ബകിരിയം. ചതൂഹി സരീരാവയവേഹി കുണ്ഡനം ഗമനം ചതുകോണ്ഡോ, സോ ഏതസ്ഥിം അത്ഥീതി ചതുകോണ്ഡികോ. സോ പന യസ്ഥാ ചതൂഹി സരീരാവയവേഹി സഞ്ചട്ടിതഗമനോ ഹോതി, തസ്ഥാ വുത്തം “ചതുസഞ്ചട്ടിതോ”തി. തേനേവാഹ “ദേ ജണ്ണൂനീ”തിആദി. ഭക്ഖസന്തി വാ ഭക്ഖിതബ്ബം, അസിതബ്ബഞ്ച. തേനേവാഹ “യം കിഞ്ചി ഖാദനീയം ഭോജനീയ”ന്തി. കാമം ഖാദനഞ്ച നാമ മുഖേന കാതബ്ബം, ഹത്ഥേന പന തത്ഥ ഉപനാമനം നിവാരേതും അവധാരണം കത്തന്തി ആഹ “ഹത്ഥേന അപരാമസിത്യാ”തി, അഗ്ഗഹേത്യാതി അത്ഥോ. സുന്ദരരൂപോതി സുന്ദരഭാവോ. വതാതി പത്ഥനത്ഥേ നിപാതോ “അഹോ വതാഹം ലാഭി അസ്സ”ന്തിആദിസു വിയ. “സമണേന നാമ ഏവരുപേന ഭവിതബ്ബം അഹോ വതാഹം ഏദിസോ ഭവേയ്യ”ന്തി ഏവം തസ്സ പത്ഥനാ അഹോസി. തേനാഹ “ഏവം കിരാ”തിആദി.

ഗരഹത്ഥേ അപി-കാരോ “അപി സിഞ്ചേ പലണ്ഡക”ന്തിആദിസു വിയ. അരഹന്തേ ച ബുദ്ധേ, ബുദ്ധസാവകേ “അരഹന്തോ ഖിണാസവാ ന ഹോന്തി”തി ഏവം തസ്സ ദിട്ഠി ഉപ്പന്നാ. യമാഹ മഹാസീഹനാദസുത്തേ “നത്ഥി സമണസ്സ ഗോതമസ്സ ഉത്തരീമനുസ്സയമ്മാ അലമരിയത്താണദസ്സനവിസേസാ”തി (മം നിം ൧.൧൪൬). സത്തമം ദിവസന്തി ഭുമ്മത്ഥേ ഉപയോഗവചനം. അലസകേനാതി അജീരണേന ആമരോഗേന.

അട്ഠിതചമത്തതായ പുരാണപണ്ണസദിസോ. ബീരണത്ഥമ്ബകന്തി ബീരണഗച്ഛാ.

മത്താ ഏതസ്സ അത്ഥീതി മത്തം, ഭോജനമത്തവന്തന്തി അത്ഥോ. തേനാഹ “പമാണയുത്ത”ന്തി. മന്താ മന്താതി മന്തായ മന്തായ.

വു. ഏകദീഹികായ ഗണനായ. നിരാഹാരോവ അഹോസി ഭഗവതോ വചനം അഞ്ഞമാ കാതുകാമോ, തമാഭൂതോപി സത്തമേ ദിവസേ ഉപട്ഠാകേന ഉപനീതം ഭക്ഖസം ദിസാ “ധീ”തി ഉപട്ഠാപേതും അസക്കോന്തോ ഭോജനതണ്ഹായ ആകഡ്ഢിയമാനഹദയോ തം കുച്ഛിപൂരം ഭുഞ്ജിത്വാ ഭഗവതാ വുത്തനിയാമേനേവ കാലമകാസി. തേന വുത്തം “അമസ്സാ”തിആദി. സചേപി...പേ... ചിന്തേയ്യാതി യദി ഏസോ അചേലോ “ധീ”തി പച്ഛുപട്ഠപേത്വാ “അജ്ജപി അഹം ന ഭുഞ്ജേയ്യ”ന്തി ചിന്തേയ്യ, തമാചിന്തനേ സതിപി ദേവതാവിഗ്ഗഹേന തം ദിവസം...പേ... കരേയ്യ. കസ്ഥാ? അഭേജ്ജയവചനാ ഹി തമാഗതാ, ന തേസം വചനം വിതഥം ഹോതി.

ഗതഗതട്ഠാനം അങ്ഗണമേവ ഹോതീതി തേഹി തം കഡ്ഢിത്വാ ഗച്ഛന്തേഹി ഗതഗതപ്പദേസോ ഉത്തരകസാമന്താ വിവടങ്ഗണമേവ പുത്വാ ഉപട്ഠാതി. തേതി തിത്ഥിയാ. സുസാനംയേവ ഗന്ത്വാതി “ബീരണത്ഥമ്ബകം അതിക്കമിസ്സാമാ”തി ഗച്ഛന്താപി അനേകവാരം തം അനുസംയായിത്വാ പുനപി തംയേവ സുസാനം ഉപഗന്ത്വാ.

ന്. ഇദന്തി ഇദം മതസരീരം. “തമേവ വാ സരീരം കമാപേസീതി തം സരീരം അധിട്ഠഹിത്വാ റിതപേതേന കമാപേസീ”തി കേചി. കോരഖത്തിയം വാ അസുരയോനിതോ ആനേത്വാ കമാപേതു അഞ്ഞം വാ പേതം, കോ ഏത്ഥ വിസേസോ. “അചിന്തേയ്യാ ഹി ബുദ്ധവിസയോ”തി പന വചനതോ തദേവ സരീരം സുനക്ഖത്തേന പഹതമത്തം ബുദ്ധാനുഭാവേന ഉട്ഠായ തമത്ഥം ഞാപേസീതി ദട്ഠഞ്ചം. പുരിമോയേവ പന അത്ഥോ അട്ഠകമാസു വിനിച്ഛിതോ. തമാ ഹി വക്ഖതി “നിബ്ബത്തട്ഠാനതോ”തിആദി (ദീം നിം അട്ഠം ന.ഛം).

ഛം. വിപാകന്തി ഫലം, അത്ഥനിബ്ബത്തീതി അത്ഥോ.

സമാനേതബ്ബാനീതി സമ്മാ ആനേതബ്ബാനി, സരൂപതോ ആനേത്വാ ദസ്സേതബ്ബാനീതി അത്ഥോ. പാടിഹാരിയാനം പഠമാദിതാ ഭഗവതാ വുത്താനുപുബ്ബിയാ വേദിതബ്ബാ. കേചി പന്നേത്ഥ “പരചിത്തവിഭാവനം, ആയുപരിച്ഛേദവിഭാവനം, ബ്യാധിവിഭാവനം, ഗതിവിഭാവനം, സരീരനിക്ഖേപവിഭാവനം, സുനക്ഖത്തേന സദ്ധിം കമാവിഭാവനഞ്ചാതി ഛ പാടിഹാരിയാനീ”തി വദന്തി, തം യദി സുനക്ഖത്തസ്സ ചിത്തവിഭാവനം സന്ധായ വുത്തം, ഏവം സതി “സത്താ”തി വത്തഞ്ചം തസ്സ ഭാവിഅവണ്ണവിഭാവനായ സദ്ധിം. അഥ അചേലസ്സ മരണചിത്തവിഭാവനം, തം “സത്തമം ദിവസം കാലം കരിസ്സതീ”തി ഇമിനാ സങ്ഗഹിതന്തി വിസും ന വത്തഞ്ചം, തസ്ഥാ അട്ഠകമായം വുത്തനയേനേവ ഗഹേതബ്ബം.

അചേലകളാരമട്ടകവത്സുവണ്ണനാ

൧൧. നിക്ഖന്തദന്തമട്ടകോതി നിക്ഖന്തദന്തോ മട്ടകോ. സോ കിര അചേലകഭാവതോ പുണ്ണേ മട്ടകിതോ ഹുത്വാ വിചരി വിവരദന്തോ ച, തേന നം “കോരമട്ടകോ”തി സഞ്ജാനന്തി. യം കിഞ്ചി തസ്സ ദേന്തോ “സാധുരുപോ അയം സമണോ”തി സമ്ഭാവേന്തോ അഗ്ഗം സേട്ഠംയേവ ദേന്തി. തേന വുത്തം “ലാഭഗ്ഗം പത്തോ, അഗ്ഗലാഭം പത്തോ”തി. ബഹു അചേലകാ തം പരിവാരേത്വാ വിചരന്തി, ഗഹട്ഠാ ച തം ബഹു അഡ്ഢാ വിഭവസമ്പന്നാ കാലേന കാലം ഉപസങ്കമിത്വാ പയിരുപാസന്തി. തേന വുത്തം “യസഗ്ഗം അഗ്ഗപരിവാരം പത്തോ”തി. വതാനിയേവ പജ്ജിതബ്ബതോ പദാനി. അന്തമണ്തം അസങ്കരതോ വതകോട്ഠാസാ വാ. സമത്താനീതി സമം അത്തനി ഗഹിതാനി. പൂരത്ഥിമേനാതി ഏന-സദുസമ്ബന്ധേന “വേസാലി”ന്തി ഉപയോഗവചനം, അവിദുരത്ഥേ ച ഏന-സദോ പഞ്ചമ്യന്തോതി ആഹ “വേസാലിതോ അവിദുരേ”തി.

൧൨. സാസനേ പരിചയവസേന തിലക്ഖണാഹതം പഞ്ഹം പുച്ഛി. ന സമ്പായാസീതി നാവബുജ്ജയി ന സമ്പാദേസി. തേനാഹ “സമ്മാ ഞാണഗതിയാ”തിആദി. സമ്പായനം വാ സമ്പാദനം. പഞ്ഹം പുട്ഠസ്സ ച സമ്പാദനം നാമ സമ്മദേവ കഥനന്തി തദഭാവം ദസ്സേന്തോ “അഥ വാ”തിആദിമാഹ. കോപവസേന തസ്സ അക്ഖീനി കമ്പനഭാവം ആപജ്ജിംസൂതി ആഹ “കമ്പനക്ഖീനിപി പരിവത്തേത്വാ”തി. കോപന്തി കോധം, സോ പന ചിത്തസ്സ പകുപ്പനവസേന പവത്തതീതി ആഹ “കുപ്പനാകാര”ന്തി . ദോസന്തി ആഘാതം, സോ പന ആരമ്മണേ ദുസ്സനവസേന പവത്തതീതി ആഹ “ദുസ്സനാകാര”ന്തി. അതുട്ഠാകാരന്തി തുട്ഠിയാ പീതിയാ പടിപക്ഖഭൂതപ്പവത്തിആകാരം. കായവചീവികാരേഹി പാകടമകാസി. മാ വത നോതി ഏത്ഥ മാതി പടിക്ഖേപോ, നോതി മയ്ഹന്തി അത്ഥോതി ആഹ “അഹോ വത മേ ന ഭവേയ്യാ”തി. മം വത നോതി ഏത്ഥ പന നോതി സംസയേതി ആഹ “അഹോസി വത നു മമാ”തി.

൧൩. പരിപുണ്ണോ ദഹിത-സദോ വത്ഥനിവാസനം വദതീതി ആഹ “പരിദഹിതോ നിവത്ഥവത്ഥോ”തി. യസനിമിത്തകതായ ലാഭസ്സ യസപരിഹാനിയാവ ലാഭപരിഹാനി വുത്താ ഹോതീതി പാളിയം “യസാ നിഹീനോ”തി വുത്തം.

അചേലപാമികപുത്തവത്ഥുവണ്ണനാ

൧൪. “അഹം സബ്ബം ജാനാമി”തി ഏവം സബ്ബത്തുതത്താണം വദതി പടിജാനാതീതി ഞാണവാദോ, തേന മയാ ഞാണവാദേന സദ്ധിം. അതിക്കമ്മ ഗച്ഛതോതി ഉപഡ്ഢഭാഗേന പരിച്ഛിന്നം പദേസം അതിക്കമിത്വാ ഇദ്ധിപാടിഹാരിയം കാതും ഗച്ഛതോ. കിം പനായം അചേലോ പാമികപുത്തോ അത്തനോ പമാണം ന ജാനാതീതി? നോ ന ജാനാതി. യദി ഏവം, കസ്മാ സുക്ഖഗജ്ജിതം ഗജ്ജിതി? “ഏവാഹം ലോകേ പാസംസോ ഭവിസ്സാമി”തി കോഹന്തേ കത്വാ സുക്ഖഗജ്ജിതം ഗജ്ജി. തേന വുത്തം “നഗരവാസിനോ”തിആദി. പട്ഠപേത്വാതി യുഗഗ്ഗാഹം ആരഭിത്വാ.

൧൫. ഹീനജ്ജ്യാസയത്താ...പേ... ഉദപാദി. വുത്തഞ്ജേഹേതം “ഹീനാധിമുത്തികാ സത്താ ഹീനാധിമുത്തികേ ഏവ സത്തേ സേവന്തി ഭജന്തി പയിരുപാസന്തി”തി (സം നി ൨.൯൮).

യസ്മാ തമാവുത്താ വാചാ തമാരുപചിത്തഹേതുക്കാ, തഞ്ച ചിത്തം തമാരുപദിട്ഠിചിത്തഹേതുക്കം, തസ്മാ “തം വാചം അപ്പഹായാ”തി വത്ഥാ യമാ തസ്സാ അപ്പഹാനം ഹോതി, തം ദസ്സേന്തോ “തം ചിത്തം അപ്പഹായാ”തി ആഹ, തസ്സ ച യമാ അപ്പഹാനം ഹോതി, തം ദസ്സേതും “തം ദിട്ഠിം അപ്പടിനിസ്സജ്ജിത്വാ”തി അപോച. യസ്മാ വാ തമാരുപാ വാചാ മഹാസാവജ്ജാ, ചിത്തം തതോ മഹാസാവജ്ജതരം തംസമുട്ഠാപകഭാവതോ, ദിട്ഠി പന തതോ മഹാസാവജ്ജതമാ തദുഭയസ്സ മൂലഭാവതോ, തസ്മാ തേസം മഹാസാവജ്ജതായ ഇമം വിഭാഗം ദസ്സേത്വാ അയം അനുക്കമോ റപിതോതി വേദിതബ്ബോ. തേസം പന യമാ പഹാനം ഹോതി, തം ദസ്സേതും “അഹ”ന്തിആദി വുത്തം. “നാഹം ബുദ്ധോ”തി വദന്തോതി സാഠേയേന വിനാ ഉജുകമേവ “അഹം ബുദ്ധോ ന ഹോമീ”തി വദന്തോ. ചിത്തദിട്ഠിപ്പഹാനേപി ഏസേവ നയോ. വിപതേയ്യാതി ഏതഥ വി-സദ്ദോ പഠമേ വികപ്പേ ഉപസഗ്ഗമത്തം, ദുതിയേ പന വിസരണത്തോതി ആഹ “സത്തയാ വാ പന ഫലേയ്യാ”തി.

൧൭. ഏകംസേനാതി ഏകന്തേന, ഏകന്തികം പന വചനപരിയായവിനിമുത്തം ഹോതീതി ആഹ “നിപ്പരിയായേനാ”തി. ഓധാരിതാതി അവധാരിതാ നിയമേത്വാ ഭാസിതാ. വിഗതരൂപേനാതി അപഗതസഭാവേന . തേനാഹ “വിഗച്ഛിതസഭാവേനാ”തി, ഇദ്ധാനുഭാവേന അപനീതസകഭാവേന. തേന വുത്തം “അത്തനോ”തിആദി.

൧൮. ദായം ഗച്ഛതീതി ദായഗാമിനീ. കീദിസം ദായന്തി ആഹ “സരൂപേനാ”തിആദി. അയഞ്ഹി സോ ഗണ്യസ്സുപരിഹോട്ഠബ്ബാദോസം.

൧൯. അജിതസ്സ ലിച്ഛവിസേനാപതിസ്സ മഹാനിരയേ നിബ്ബത്തിത്വാ തതോ ആഗന്താ അചേലസ്സ പാമികപുത്തസ്സ സന്തികേ പരോദനം. അഭാവാതി പുബ്ബേ വുത്തപ്പകാരസ്സ പാടിഹാരിയകരണസ്സ അഭാവാ. ഭഗവാ പന സന്നിപതിതപരിസായം പസാദജനനത്ഥം തദനുരൂപം പാടിഹാരിയമകാസിയേവ. യമാഹ “തേജോധാതും സമാപജ്ജിത്വാ”തിആദി.

ഇദ്ധിപാടിഹാരിയകമാവണ്ണനാ

൨൦. നിചയനം ധന്യത്താനം സഞ്ചയനം നിചയോ, തത്ഥ നിയുത്താതി നേചയികാ, ഗഹപതി ഏവ നേചയികാ ഗഹപതിനേചയികാ. ഏത്തകാനി ജങ്ഘസഹസ്സാനീതി പരിമാണാഭാവതോ സഹസ്സേഹിപി അപരിമാണഗണനാ. തേനേവാതി ഇമസ്സ വസേന സന്നിപതിതായ ഏവം മഹതിയാ പരിസായ ബന്ധനമോക്ഖം കാതും ലബ്ഭതി, ഏതേനേവ കാരണേന.

൨൧. ചിത്തുത്രാസഭയന്തി ചിത്തസ്സ ഉത്രാസനാകാരേന പവത്തഭയം, ന ഞാണഭയം, നാപി “ഭായതി ഏതസ്മാ”തി ഏവം വുത്തം ആരമ്മണഭയം. ഛര്മ്മഭിതത്തന്തി തേനേവ ചിത്തുത്രാസഭയേന സകലസരീരസ്സ ഛര്മ്മഭിതഭാവോ. ലോമഹംസോതി തേനേവ ഭയേന, തേന ച ഛര്മ്മഭിതത്തേന സകലസരീരേ ലോമാനം ഹട്ഠഭാവോ, സോ പന തേസം ഭിത്തിയം നാഗദന്താനം വിധ ഉദ്ധംമുഖതാതി ആഹ “ലോമാനം ഉദ്ധഗ്ഗഭാവോ”തി. അന്തന്തേന ആവിജ്ജിത്വാതി അത്തനോ നിസീദനത്ഥം നിഗുള്ള്ഹട്ഠാനം ഉപപരിക്ഖന്തോ പരിബ്ബാജകാരാമം പരിയന്തേന അനുസംയായിത്വാ, കസ്സചിദേവ സുനക്ഖത്തസ്സ വാ

സുനക്ഖത്തസദിസസ്സ വാ സബ്ബത്തുപടിഞ്ഞം അപ്പഹായ സത്ഥു സമ്മുഖീഭാവേ സത്തയാ തസ്സ മുദ്ധാഫലനം ധമ്മതാ. തേന വുത്തം “മാ നസ്സതു ബാലോ”തിആദി.

൨൨. സംസപ്പതീതി തത്ത്വേവ പാസാണഫലകേ ബാലദാരകോ വിയ ഉട്ഠാതും അസക്കോന്തോ അവസീദനവസേന ഇതോ ചിതോ ച സംസപ്പതി. തേനാഹ “ഓസീദതീ”തി. തത്ത്വേവ സഞ്ചരതീതി തസ്മിന്യേവ പാസാണേ ആനിസദുപട്ഠിനോ സഞ്ചലനം നിസജ്ജവസേനേവ സഞ്ചരതി, ന ഉട്ഠായ പദസാ.

൨൩. വിനട്ഠരൂപോതി സമ്ഭാവനായ വിനാസേന, ലാഭസ്സ വിനാസേന ച വിനട്ഠസഭാവോ.

പഠമഭാണവാറവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

൨൪. ഗോയുത്തേഹിതി ബലവന്തബലിബദുയോജിതേഹി.

൨൫. തസ്സാതി ജാലിയസ്സ. അയഞ്ഹി മണ്ഡിസേന പരിബ്ബാജകേന സദ്ധിം ഭഗവന്തം ഉപസങ്കമിത്വാ ധമ്മം സുണി, തതോ പുരേതരം ഭഗവതോ ഗുണാനം അജാനനകാലേ അയം പവത്തി. തേനേവാഹ “തിട്ഠതു താവ പാടിഹാരിയം... പേ... പരാജയോ ഭവിസ്സതീ”തി.

൨൬. തിണസീഹോതി തിണസദിസഹരിതവണ്ണോ സീഹോ. കാളസീഹോതി കാളവണ്ണോ സീഹോ. പണ്ഡുസീഹോതി പണ്ഡുവണ്ണോ സീഹോ. കേസരസീഹോതി കേസരവന്തോ സേതവണ്ണോ, ലോഹിതവണ്ണോ വാ സീഹോ. മിഗരഞ്ഞോതി ഏതഥ മിഗ-സദോ കിഞ്ചാപി പസദകുരുങ്ഗാദിസു കേസുചിദേവ ചതുപ്പദേസു നിരുള്ഹോ, ഇധ പന സബ്ബസാധാരണവസേനാതി ദസ്സേന്തോ “മിഗരഞ്ഞോതി സബ്ബചതുപ്പദാനം രഞ്ഞോ”തി വുത്തം. ആഗന്ത്വാ സേതി ഏത്ഥാതി ആസയോ, നിവാസനട്ഠാനം. സീഹനാദന്തി പരിസ്സയാനം സഹനതോ, പടിപക്ഖസ്സ ച ഹനനതോ “സീഹോ”തി ലദ്ധനാമസ്സ മിഗാധിപസ്സ ഘോസം, സോ പന തേന യസ്മാ കുതോചിപി അഭീതഭാവേന പവത്തിയതി, തസ്മാ വുത്തം “അഭീതനാദ”ന്തി. തത്ഥ തത്ഥ താസു താസു ദിസാസു ഗന്ത്വാ ചരിതബ്ബതായ ഭക്ഖിതബ്ബതായ ഗോചരോ ഘാസോതി ആഹ “ഗോചരായാതി ആഹാരത്ഥായാ”തി. വരം വരന്തി മിഗസഞ്ഘേ മിഗസമൂഹേ മുദുമംസതായ വരം വരം മഹിംസവനവരാഹാദിം വധിത്വാതി യോജനാ. തേനാഹ “മൂലം മൂല”ന്തി. വരവരഭാവേന ഹി തസ്സ വരഭാവോ ഇച്ഛിതോ. സൂരഭാവം സന്നിസ്സിതം സൂരഭാവസന്നിസ്സിതം, തേന. സൂരഭാവേനാപി ഹി “കിം ഇമേ പാണകേ ദുബ്ബലേ ഹന്ത്വാ”തി അപ്പമാമേസു പാണേസു കാരുത്തം ഉപതിട്ഠന്തി.

൨൭. വിഘാസോതി പരസ്സ ഭക്ഖിതസേസതായ വിരുപോ ഘാസോ വിഘാസോ, ഉച്ഛിട്ഠം. തേനാഹ “ഭക്ഖിതാതിരിത്തമംസ”ന്തി, തസ്മിം വിഘാസേ, വിഘാസനിമിത്തന്തി അത്ഥോ. അസ്മിമാനദോസേനാതി അസ്മിമാനദോസഹേതു, അഹംകാരനിമിത്തന്തി അത്ഥോ. സോ പനസ്സ അസ്മിമാനോ യഥാ ഉപ്പജ്ജി, തം ദസ്സേതും “തത്രായ”തിആദി വുത്തം.

“സേഗാലകംയേവാ”തിപി പാറോ, യഥാവുത്തോവ അത്ഥോ. ഭേരണ്ഡകംയേവാതി ഭേരണ്ഡസകുണരവസദിസംയേവ, ഭേരണ്ഡോ നാമ ഏകോ

പക്വീ ദിമുഖോ, തസ്സ കിര സദോ അതിവിയ വിരുപോ അമനാപോ. തേനാഹ “അപ്പിയഅമനാപസദമേവാ”തി. സമ്മാപടിപത്തിയാ വിസേസതോ സുട്ഠ ഗതാതി സുഗതാ, സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ. തേ അപദായന്തി സോധേന്തി സത്തസന്താനം ഏതേഹീതി സുഗതാപദാനാനി, തിസ്സോ സിക്ഖാ. യസ്മാ താഹി തേ “സുഗതാ”തി ലക്ഖീയന്തി, താ ച തേസം ഓവാദഭൂതാ, തസ്മാ “സുഗതലക്ഖണേസു”തിആദി വുത്തം. യദി താ സുഗതസ്സ ലക്ഖണഭൂതാ, സാസനഭൂതാ ച, കഥം പന്നേസ പാമികപുത്തോ തത്ഥ താസു സിക്ഖാസു ജീവതി, കോ തസ്സ താഹി സമ്ബന്ധോതി ആഹ “ഏതസ്സ ഹീ”തിആദി. സമ്ബുദ്ധാനം ദേമാതിദേന്തീതി ബുദ്ധസത്തായ ദേന്തീതി അധിപ്പായോ. തേന ഏസ...പേ... ജീവതിനാമ ന സുഗതന്വയഅജ്ഞാപഗമനതോ. “തമാഗതേ”തിആദി ഏകത്തേ പുമുവചനന്തി ആഹ “തമാഗത”ന്തിആദി. ബഹുവചനം ഏവ ഗരുസ്ഥിം ഏകസ്ഥിമ്പി ബഹുവചനപ്പയോഗതോ ഏകവചനം വിയ വുത്തം വചനവിപല്ലാസേന.

൨൯. സമേക്ഖിത്വാതി സമം കത്വാ മിച്ഛാദസ്സന്നേന അപേക്ഖിത്വാ, തം പന അപേക്ഖനം തമാ മഞ്ഞനമേവാതി ആഹ “മഞ്ഞിത്വാ”തി. പുഞ്ചേ വുത്തം സമേക്ഖനമ്പി മഞ്ഞനം ഏവാതി വുത്തം “അമഞ്ഞീതി പുന അമഞ്ഞിത്വാ”തി, തേന അപരാപരം തസ്സ മഞ്ഞനപ്പവത്തിം ദസ്സേതി. ഭേരണ്ഡകരവം കോസതി വിക്കോസതീതി കോത്ഥു.

൩൦. തേ തേ പാണേ ബ്യാപാദേന്തോ ഘസതീതി ബ്യുഗ്ഘോതി ഇമിനാ നിബ്ബചന്നേ “ബ്യുഗ്ഘോ”തി മിഗരാജസ്സപി സിയാ നാമന്തി ആഹ “ബ്യുഗ്ഘോതി മഞ്ഞതീതി സീഹോഹമസ്ഥിതി മഞ്ഞതീ”തി. യദിപി യമാവുത്തനിബ്ബചനവസേന സീഹോപി “ബ്യുഗ്ഘോ”തി വത്തബ്ബതം അരഹതി, ബ്യുഗ്ഘ-സദോ പന മിഗരാജേ ഏവ നിരുള്ഘോതി ദസ്സേന്തോ “സീഹേന വാ”തിആദിമാഹ.

൩൧. സീഹേന വിചരിതവനേ സംവഡ്ഠത്താ വുത്തം “മഹാവനേ സുത്തവനേ വിവഡ്ഠോ”തി.

൩൨. കിലേസബന്ധനാതി തണ്ഹാബന്ധനതോ. തണ്ഹാബന്ധനഞ്ചി മിരം ദള്ഘബന്ധനം ദുമ്മോചനീയം. യമാഹ -

“സാരത്തരത്താ മണികുണ്ഡലേസു,
പുത്തേസു ദാരേസു ച യാ അപേക്ഖാ;
ഏതം ദള്ഘം ബന്ധനമാഹു ധീരാ,
ഓഹാരിനം സിമിലം ദുപ്പമുഞ്ച”ന്തി. (ധം പം ൩൪൬; ജാം ൧.൨.൧൦൨);

കിലേസബന്ധനാതി വാ ദസവിധസംയോജനതോ. മഹാവിദുഗ്ഗം നാമ ചത്താരോ ഓഘാ മഹന്തം ജലവിദുഗ്ഗം വിയ അനുപചിതകുസലസമ്ഭാരേഹി ദുഗ്ഗമട്ഠേന.

അഗ്ഗുത്തപഞ്ഞത്തികമാവണ്ണനാ

൩൬. ഇമസ്സ പദസ്സ. ഇദം നാമ ലോകസ്സ അഗ്ഗന്തി ജാനിതബ്ബം, തം അഗ്ഗുത്തം, സോ പന ലോകസ്സ ഉപ്പത്തിക്കമോ പവത്തി പവേണി ചാതി ആഹ

“ലോകുപത്തിചരിയവംസ”ന്തി. സമ്മാസമ്ബോധിതോ ഉത്തരിതരം നാമ കിഞ്ചി നത്ഥി പജാനിതബ്ബേസു, തം പന കോടിം കത്വാ ദസ്സേനോ “യാവ സബ്ബത്തുതത്താണാ പജാനാമീ”തി ആഹ. “മമ പജാനനാ”തി അസ്സാദേനോ തണ്ഹാവസേന, “അഹം പജാനാമീ”തി അഭിനിവിസന്തോ ദിട്ഠിവസേന, “സുട്ഠ പജാനാമി സമ്മാ പജാനാമീ”തി പഗ്ഗണ്ഹന്തോ മാനവസേന ന പരാമസാമീതി യോജനാ. “പച്ചത്തത്തേവാ”തി പദം “നിബ്ബുതി വിദിതാ”തി പദദ്വയേനാപി യോജേതബ്ബം “പച്ചത്തംയേവ ഉപ്പാദിതാ നിബ്ബുതി ച പച്ചത്തംയേവ വിദിതാ”തി, സയമ്ഭുത്താണേന നിബ്ബത്തിതാ നിബ്ബുതി സയമേവ വിദിതാതി അത്ഥോ. അട്ഠകമായം പന “പച്ചത്ത”ന്തി പദം വിവിധവിഭത്തികം ഹുത്വാ ആവുത്തിനയേന ആവത്തതീതി ദസ്സേതും “അത്തനായേവ അത്തനീ”തി വുത്തം. അവിദിതനിബ്ബാനാതി അപ്പടിലദ്ധനിബ്ബാനാ മിച്ചാപടിപന്നത്താ. പജാനനന്വി ഹി തദധിഗമവസേനേവ വേദിതബ്ബം. ഏതീ ഇട്ഠഭാവേന പവത്തതീതി അയോ, സുഖം. തപ്പടിക്ഖേപേന അനയോ, ദുക്ഖം. തദേവ ഹിതസുഖസ്സ ബൃസനതോ ബൃസനം.

൩൨. തം ദസ്സേനോതി ഭഗവാപി “അത്തതിത്ഥിയോ തത്ഥ സാരസത്തീ”തി തം ദസ്സേനോ. ആധിപച്ചഭാവേനാതി ആധിപച്ചസഭാവേന. യസ്സ ആചരിയവാദസ്സ വസേന പുരിസോ “ആചരിയോ”തി വുച്ചതി, സോ ആചരിയവാദോ ആചരിയഭാവോതി ആഹ “ആചരിയഭാവം ആചരിയവാദ”ന്തി. ഏത്ഥാതി ആചരിയവാദേ. ഇതി കത്വാതി ഇമിനാ കാരണേന. സോതി ആചരിയവാദോ. “അഗ്ഗത്തം” ത്വേവ വുത്തോ അഗ്ഗത്തവിസയത്താ. കേന വിഹിതന്തി കേന പകാരേന വിഹിതം. തേനാഹ “കേന വിഹിതം കിന്തി വിഹിത”ന്തി. ബ്രഹ്മജാലേതി ബ്രഹ്മജാലസംവണ്ണനായം (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൨൮). തത്ഥ ഹി വിത്ഥാരതോ വുത്തവിധിം ഇയ അതിദിസതി, പാളി പന തത്ഥ ചേവ ഇയ ച ഏകസദിസാ വാതി.

൪൧. വിസ്സാ പദോസികാ മുലഭൂതാ ഏത്ഥ സന്തീതി വിസ്സാപദോസികം, ആചരിയകം. തേനേവാഹ “വിസ്സാപദോസികമുലക”ന്തി. മനോപദോസികന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ.

൪൨. യേന വചനേന അബ്ഭാചിക്ഖന്തി, തസ്സ അവിജ്ജമാനതാ നാമ അത്ഥവസേനേവാതി ആഹ “അസംവിജ്ജമാനട്ഠേനാ”തി. തുച്ഛാ, മുസാതി ച കരണത്വേ പച്ചത്തവചനന്തി ആഹ “തുച്ഛേന, മുസാവാദേനാ”തി. വചനസ്സ അന്തോസാരം നാമ അവിപരീതോ അത്ഥോതി തദഭാവേനാഹ “അന്തോസാരവിരഹിതേനാ”തി. അഭിആചിക്ഖന്തിതി അഭിഭവിത്വാ ഘട്ടേനാ കഥേന്തി, അക്കോസന്തീതി അത്ഥോ. വിപരീതസത്തേനാതി അയാമാവസത്തേനാ. സുഭം വിമോക്ഖന്തി “സുഭ”ന്തി വുത്തവിമോക്ഖം. വണ്ണകസിണന്തി സുനീലകസുപീതകാദിവണ്ണകസിണം. സബ്ബന്തി യം സുഭം, അസുഭഞ്ച വണ്ണകസിണം, തഞ്ച സബ്ബം. ന അസുഭന്തി അസുഭന്വി “അസുഭ”ന്തി തസ്ഥിം സമയേ ന സഞ്ജാനാതി, അഥ ഖോ “സുഭം” ത്വേവ സഞ്ജാനാതീതി അത്ഥോ. വിപരീതാ അയാമാവഗാഹിതായ, അയാമാവവാദിതായ ച.

൪൩. യസ്ഥാ സോ പരിബ്ബാജകോ അവിസ്സട്ഠമിച്ചാഗാഹിതായ സമ്മാ അപ്പടിപജ്ജിതുകാമോ സമ്മാപടിപന്നം വിയ മം സമണോ ഗോതമോ, ഭിക്ഖവോ ച സഞ്ജാനന്തുതി അധിപ്പായേന “തമാ ധമ്മം ദേസേതു”ന്തിആദിമാഹ, തസ്ഥാ വുത്തം “മയാ ഏതസ്സ...പേ... വട്ടതീ”തി. മമ്മന്തി

മമ്മപ്പദേശം പീളാജനനട്റാനം. സുട്റൂതി സക്കച്ചം. യമാ ന വിനസ്സതി, ഏവം അനുരക്വ.

വാസനായാതി കിലേസക്വയാവഹായ പടിപത്തിയാ വാസനായ. സേസം സുവിഞ്ഞേയുമേവാതി.

പാമികസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ.

൨. ഉദ്യമ്ബരികസുത്തവണ്ണനാ

നിഗ്രോധപരിബ്ബാജകവത്സുവണ്ണനാ

൪൯. ഉദ്യമ്ബരികായാതി സമ്ബന്ധേ സാമിവചനന്തി ആഹ “ഉദ്യമ്ബരികായ ദേവീയാ സന്തകേ പരിബ്ബാജകാരാമേ”തി. “ഉദ്യമ്ബരികായ”ന്തി വാ പാഠോ, തമാ സതി അധികരണേ ഏതം ഭൂമം. അയത്ത്ഭേതമ അത്ഥോ ഉദ്യമ്ബരികായ രഞ്ഞോ ദേവീയാ നിബ്ബത്തിതോ ആരാമോ ഉദ്യമ്ബരികാ, തസ്സം ഉദ്യമ്ബരികായം. തേനാഹ “ഉദ്യമ്ബരികായ ദേവീയാ സന്തകേ”തി. തായ ഹി നിബ്ബത്തിതോ തസ്സാ സന്തകോ. വരണാദിപാഠവസേന ചേതമ നിബ്ബത്തത്ഥബോധകസ്സ സദുസ്സ അദസ്സനം. സന്ധാനോതി ഭിന്നാനന്വി തേസം സന്ധാപനേന “സന്ധാനോ”തി ഏവം ലദ്ധനാമോ. സംവണ്ണിതോതി പസംസിതോ. ഇരിയതീതി പവത്തതി. അരിയേന ഞാണേനാതി കിലേസേഹി ആരകത്താ അരിയേന ലോകുത്തരേന ഞാണേന. അരിയായ വിമുത്തിയാതി സുവിസുദ്ധായ ലോകുത്തരഫലവിമുത്തിയാ.

ഭിവാ-സദ്ദോ ദിന-സദ്ദോ വിയ ദിവസപരിയായോ, തസ്സ വിസേസനഭാവേന വുച്ചമാനോ ഭിവാ-സദ്ദോ സവിസേസം ദിവസഭാഗം ദീപേതിതി ആഹ “ദിവസസ്സ ഭിവാ”തിആദി. യസ്മാ സമാപന്നസ്സ ചിത്തം നാനാരമ്മണതോ പടിസംഹതം ഹോതി, ത്യാനസമങ്ഗീ ച പവിവേകുപഗമനേന സങ്ഗണികാഭാവതോ ഏകാകിയായ നിലീനോ വിയ ഹോതി, തസ്മാ വുത്തം “തതോ തതോ...പേ...ഗതോ”തി. മനോ ഭവന്തി മനസോ വിവട്ടനിസ്സിതം വഡ്ഡിം ആവഹന്തിതി മനോഭാവനിയാതി ആഹ “മനവഡ്ഡകാന”ന്തിആദി. ഉന്നമതി ന സങ്കുചതി, അലീനഞ്ച ഹോതീതി അത്ഥോ.

൫൧. യാവതാതി യാവന്തോതി അയമേതമ അത്ഥോതി ആഹ “യത്തകാ”തി. തേസന്തി നിദ്ധാരണേ സാമിവചനം. നിദ്ധാരണഞ്ച കേനചി വിസേസേന ഇച്ഛിതഞ്ചം. യേഹി ച ഗുണവിസേസേഹി സമന്നാഗതാ ഭഗവതോ സാവകാ ഉപാസകാ രാജഗഹേ പടിവസന്തി, അയഞ്ച തേഹി സമന്നാഗതോതി ഇമം വിസേസം ദീപേതും “തേസം അബ്ഭന്തരോ”തി വുത്തം. തേനാഹ “ഭഗവതോ കിരാ”തിആദി.

൫൨. തേസന്തി പരിബ്ബാജകാനം. കമായാതി തിരച്ചാനകമായ. ദസ്സണേനാതി ദിട്ഠിദസ്സണേന. ആകപ്പേനാതി വേസേന. കുത്തേനാതി കിരിയായ. ആചാരേനാതി അഞ്ഞമഞ്ഞെസ്ഥിം ആചരിതബ്ബആചാരേന. വിഹാരേനാതി രത്തിന്ദിവം വിഹരിതബ്ബവിഹരണേന. ഇരിയാപഥേനാതി റാനാദിഇരിയാപഥേന. അഞ്ഞാകാരതായ അഞ്ഞതിത്ഥേ നിയുത്താതി അഞ്ഞതിത്ഥിയാ. സങ്ഗന്ത്യാ സമാഗന്ത്യാ രാസീഹുത്യാ പരേഹി നിസിന്നട്ഠാനേ. അരഞ്ഞാനി ച താനി വനപത്ഥാനി ചാതി അരഞ്ഞവനപത്ഥാനി. തത്ഥ യം അരഞ്ഞകങ്ഗനിപ്ഫാദകം ആരഞ്ഞകാനം, തം “അരഞ്ഞ”ന്തി വേദിതബ്ബം. വനപത്ഥന്തി ഗാമന്തം അതിക്കമിത്യാ മനുസ്സാനം അനുപചാരട്ഠാനം, യത്ഥ ന കസീയതി ന വപ്പീയതി. വുത്തത്ത്ഭേതം “വനപത്ഥന്തി ദൂരാനമേതം സേനാസനാനം അധിവചന”ന്തി “വനപത്ഥന്തി വനസണ്ഡാനമേതം സേനാസനാനം, വനപത്ഥന്തി ഭീസനകാനമേതം, വനപത്ഥന്തി സലോമഹംസാനമേതം, വനപത്ഥന്തി പരിയന്താനമേതം വനപത്ഥന്തി ന മനുസ്സുപചാരാനമേതം സേനാസനാനം അധിവചന”ന്തി (വിഭം

൧൩൧). തേന വൃത്തം “ഗാമൂപചാരതോ മുത്താനീ”തിആദി. പന്താനീതി പരിയന്താനി അതിദൂരാനി. തേനാഹ “ദൂരതരാനീ”തിആദി. വിഹാരൂപചാരേനാതി വിഹാരസ്ത ഉപചാരപ്പദേസേന. അദ്ധികജനസ്സാതി മഗ്ഗഗാമിനോ ജനസ്ത. മന്ദസദാനീതി ഉച്ചാസദമഹാസദാഭാവതോ തനുസദാനി. മനുസ്സേഹി സമാഗമ്മ ഏകജ്ജയം പവത്തിതസദോ നിഗ്ഘോസോ, തസ്ത യസ്മാ അത്ഥോ ദുബ്ബിഭാവീതോ ഹോതി, തസ്മാ വൃത്തം “അവിഭാവീതത്ഥേന നിഗ്ഘോസേനാ”തി. വിഗതവാതാനീതി വിഗതസദാനി. “രഹസ്സ കരണസ്ത യുത്താനീ”തി ഇമിനാപി തേസം റാനാനം അരഞ്ഞലക്ഖണയുത്തതം, ജനവിവിത്തതം, വനവിവിത്തമേവ ച വിഭാവേതി, തഥാ “ഏകീഭാവസ്ത അനുരൂപാനീ”തി ഇമിനാ.

൧൩൨. കേനാതി ഹേതുർഹി, സഹയോഗേ ച കരണവചനന്തി ആഹ “കേന കാരണേന കേന പുഗ്ഗലേന സദ്ധി”ന്തി. ഏകോപി ഹി വിഭത്തിനിദ്രേസോ അനേകത്വവിഭാവനോ ഹോതി, തഥാ തദ്ധിതത്വപദസമാഹാരേതി.

സംസന്ദനന്തി ആലാപസല്ലാപവസേന കമാസംസന്ദനം. ഞാണബ്യുത്തഭാവന്തി ബ്യുത്തഞാണഭാവം, സോ പന പരസ്ത വചനേ ഉത്തരദാനവസേന, പരേന വാ വൃത്തഉത്തരേ പച്ചുത്തരദാനവസേന സിയാതി ആഹ “ഉത്തരപച്ചുത്തരനയേനാ”തി. യോ ഹി പരസ്ത വചനം തിപുക്ഖലേന നയേന രൂപേതി, തഥാ പരസ്ത രൂപനവചനം ജാതിഭാവം ആപാദേതി, തസ്ത താദിസം വചനസഭാവം ഞാണവേയുത്തതിയം വിഭാവേതി പാകം കരോതീതി. സുത്താഗാരേസു നട്ഠാതി സുത്താഗാരേസു നിവാസേസു നട്ഠാ വിനട്ഠാ അഭാവം ഗതാ. നാസ്ത പഞ്ഞാ നസ്സേയ്യ തേഹി തേഹി കതപുച്ഛനപടിപുച്ഛനനിമിത്തം നാനാപടിഭാസുപ്പത്തിയാ വിസാരമാപനം പുച്ഛിതം പഞ്ഠം വിസ്സജ്ജേതും അസമത്വതായ. ഓരോധേയ്യമാതി നിരുസ്സാഹം വിയ കരോന്താ അവരോധേയ്യമ, തം പരസ്ത ഓരോധനം വാദജാലേന വിനന്ധനം വിയ ഹോതീതി ആഹ “വിനന്ധേയ്യമാ”തി . തദത്ഥം തേന തുച്ഛകുർഭിനിദസ്സനം കതം, തം ബ്യുതിരേകമുഖേന ദസ്സേതും “പുരിതഘടോ ഹീ”തിആദി വൃത്തം.

ബലം ദീപേന്തോതി അഭൂതമേവ അത്തനോ ഞാണബലം പകാസേന്തോ. അസർഭിനന്തി ജാതിസർഭേദാഭാവേന അസർഭിനം. അത്തജാതിസർഭേദേ സതി അസ്സതരസ്ത അസ്സസ്ത ജാതഭാവോ വിയ സീഹസ്സപി സീഹമാമാഭാവോ സിയാതി ആഹ “അസർഭിനകേസരസീഹ”ന്തി. റാനസോ വാതി തദ്ഘണേ ഏവ.

൧൩൩. “സുമാഗധാ നാമ നദീ”തി കേചി, തം മിച്ചാതി ദസ്സേന്തോ “സുമാഗധാ നാമ പോക്ഖരണീ”തി വത്ഥാ തസ്സാ പോക്ഖരണീഭാവസ്ത സുത്തന്തരേ ആഗതതം ദസ്സേതും “യസ്സാ തീരേ”തിആദി വൃത്തം. മോരാനം നിവാപോ ഏത്ഥാതി മോരനിവാപോ. ബ്യധികരണാനന്വി ഹി പദാനം ബാഹിരത്വസമാസോ ഹോതിയേവ യഥാ “ഉരസിലോമോ”തി. അഥ വാ നിവൃത്തം ഏത്ഥാതി നിവാപോ, മോരാനം നിവാപോ മോരനിവാപോ, മോരാനം നിവാപദിനട്ഠാനം. തേനാഹ “യത്ഥ മോരാന”തിആദി. യസ്മാ നിഗ്രോധോ തപോജിഗുച്ഛവാദോ, സാസനേ ച ഭിക്ഖു അത്തകിലമമാനുയോഗം വജ്ജേത്ഥാ ഭാവനാനുയോഗേന പരമസ്സാസപ്പത്തേ വിഹരന്തേ പസ്സതി, തസ്മാ “കഥം നു വോ സമണോ ഗോതമോ കായകിലമമേന വിനാവ സാവകേ വിനേതീ”തി സഞ്ജാതസന്ദേഹോ “കോ നാമ സോ”തിആദിനാ ഭഗവന്തം പുച്ഛി.

അസ്സസതി അനുസങ്കിതപരിസങ്കിതോ ഹോതി ഏതേനാതി അസ്സാസോ,
പീതിസോമനസ്സന്തി ആഹ “അസ്സാസപ്പത്താതി തുട്ഠിപ്പത്താ സോമനസ്സപ്പത്താ”തി.
അധികോ സേട്ഠോ ആസയോ നിസ്സയോ അജ്ജ്യാസയോതി ആഹ
“ഉത്തമനിസ്സയഭൂത”ന്തി. ആദിഭൂതം പുരാതനം സേട്ഠചരിയം
ആദിബ്രഹ്മചരിയം, ലോകുത്തരമഗ്ഗന്തി അത്ഥോ. തമാ ഹേസ
സബ്ബബുദ്ധപച്ചേകബുദ്ധസാവകേഹി തേനേവ ആകാരേണ അധിഗതോ. തേനാഹ
“പുരാണ...പേ... അരിയമഗ്ഗ”ന്തി. തമാ ഹി തം ഭഗവാ “അദുസ പുരാണം മഗ്ഗം
പുരാണമഞ്ജസ”ന്തി അഭോച. പൂരേത്ഥാ ഭാവനാപാരിപൂരിവസേന.
“പൂരേത്ഥാ”തി വാ ഇദം “അജ്ജ്യാസയം ആദിബ്രഹ്മചരിയ”ന്തി ഏത്ഥ
പാഠസേസോതി വദന്തി. “അജ്ജ്യാസയം ആദിബ്രഹ്മചരിയം പടിജാനന്തി
അസ്സാസപ്പത്താ”തി ഏവം വാ ഏത്ഥ യോജനാ.

തപോജിഗുച്ഛാവാദവണ്ണനാ

൫൫. പകതാ ഹുത്ഥാ വിച്ഛിന്നാ വിപ്പകതാതി ആഹ “അനിട്ഠിതാവ ഹുത്ഥാ
ഠിതാ”തി.

൫൬. വീരിയേന പാപജിഗുച്ഛനവാദോതി ലുവപടിപത്തിസാധനേന വീരിയേന
അത്തതണ്ഹാവിനോദനവസേന പാപകസ്സ ജിഗുച്ഛനവാദോ. ജിഗുച്ഛതീതി
ജിഗുച്ഛോ, തബ്ഭാവോ ജേഗുച്ഛം, അധികം ജേഗുച്ഛം അധിജേഗുച്ഛം, അതിവിയ
പാപജിഗുച്ഛനം, തസ്ഥിം അധിജേഗുച്ഛോ. കായദല്ല്ഹീബഹുലം തപതീതി തപോ,
അത്തകിലമമാനുയോഗവസേന പവത്തം വീരിയം, തേന
കായദല്ല്ഹീബഹുലതാനിമിത്തസ്സ പാപസ്സ ജിഗുച്ഛനം, വിരജ്ജനമ്പി
തപോജിഗുച്ഛാതി ആഹ “വീരിയേന പാപജിഗുച്ഛാ”തി.
ഘാസച്ഛാദനസേനാസനതണ്ഹാവിനോദനമുഖേന അത്തസ്സേഹവിരജ്ജനന്തി
അത്ഥോ. ഉപരി വുച്ഛമാനേസു നാനാകാരേസു അചേലകാദിവതേസു ഏകജ്ജ്യാം
സമാദിന്നാനം പരിസോധനമേവേത്ഥ പാരിപൂരണം , ന സബ്ബേസം
അനവസേസതോ സമാദാനം തസ്സ അസമ്ഭവതോതി ആഹ “പരിപുണ്ണാതി
പരിസുദ്ധാ”തി. പരിസോധനഞ്ച നേസം സകസമയസിദ്ധേന നയേന
പടിപജ്ജനമേവ. വിപരിയായേന അപരിസുദ്ധതാ വേദിതബ്ബാ.

൫൭. “ഏകം പഞ്ഹമ്പി ന കഥേതീ”തി പഠമം അത്തനാ പുച്ഛിതപഞ്ഹസ്സ
അകമിതത്താ വുത്തം.

തപനിസ്സിതകോതി അത്തകിലമമാനുയോഗസഞ്ചാരം തപം നിസ്സായ
സമാദായ വത്തനകോ. സീഹനാദേതി സീഹനാദസുത്തവണ്ണനായം. യസ്ഥാ തത്ഥ
വിത്ഥാരിതനയേന വേദിതബ്ബാനി, തസ്ഥാ തസ്സാ അത്ഥപ്പകാസനായ
വുത്തനയേനപി വേദിതബ്ബാനി.

ഉപക്കിലേസവണ്ണനാ

൫൮. “സമ്മാ ആദിയതീ”തി വത്ഥാ സമ്മാ ആദിയനഞ്ചസ്സ ദല്ല്ഹഗ്ഗാഹോ
ഏവാതി ആഹ “ദല്ല്ഹം ഗണ്ഹാതീ”തി. “സാസനാവചരേനാപി ദീപേതബ്ബ”ന്തി
വത്ഥാ തം ദസ്സേതും “ഏകച്ചോ ഹീ”തിആദി വുത്തം, തേന
ധുതങ്ഗധരതാമത്തേന അത്തമനതാ, പരിപുണ്ണസങ്കപ്പതാ സമ്മാപടിപത്തിയാ
ഉപക്കിലേസോതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി, ന

യഥാവൃത്തതപസമാദാനധുതങ്ഗധരതാനം സതിപി അനിയ്യാനികത്തേ സദിസതന്തി ദട്ഠം.

“ദുവിധസ്സാപീതി ‘അത്തമനോ ഹോതി പരിപുണ്ണസങ്കപ്പോ’തി ച ഏവം ഉപക്കിലേസഭേദേന വൃത്തസ്സ ദുവിധസ്സാപി തപസ്സിനോ”തി കേചി. യസ്മാ പന അട്ഠകമായം സാസനികവസേനാപി അത്ഥോ ദീപിതോ, തസ്മാ ബാഹിരകസ്സ, സാസനികസ്സ ചാതി ഏവം ദുവിധസ്സാപി തപസ്സിനോതി അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. തഥാ ചേവ ഹി ഉപരിപി അത്ഥവണ്ണനം വക്ഖതീതി. ഏത്താവതാതി യദിദം “കോ അഞ്ഞോ മയാ സദിസോ”തി ഏവം അതിമാനസ്സ, അനിട്ഠിതകിച്ചസ്സേവ ച “അലമേത്താവതാ”തി ഏവം അതിമാനസ്സ ച ഉപ്പാദനം, ഏത്താവതാ.

ഉക്കംസതീതി ഉക്കട്ഠം കരോതി. ഉക്ഖിപതീതി അഞ്ഞേസം ഉപരി വിപതി, പഗ്ഗണ്ഹാതീതി അത്ഥോ. പരം സംഹാരേതീതി പരം സംഹാരം നിഹീനം കരോതി. അവക്ഖിപതീതി അധോ വിപതി, അവമഞ്ഞതീതി അത്ഥോ.

മാനമദകരണേനാതി മാനസങ്ഖാതസ്സ മദസ്സ കരണേന ഉപ്പാദനേന. മുച്ഛിതോ ഹോതീതി മുച്ഛാപനോ ഹോതി, സാ പന മുച്ഛാപത്തി അഭിജ്ഞാസീലബ്ബതപരാമാസകായഗന്മേഹി ഗധിതചിത്തതാ, തത്ഥ ച അതിലഗ്ഗഭാവോതി ആഹ “ഗധിതോ അജ്ഞോസനോ”തി. പമജ്ജനഞ്ചേതഥ പമജ്ജനമേവാതി ആഹ “പമാദമാപജ്ജതീ”തി. കേവലം ധുതങ്ഗസുദ്ധികോ ഹുത്വാ കമ്മട്ഠാനം അന്നനൂയുങ്ജന്തോ തായ ഏവ ധുതങ്ഗസുദ്ധികതായ അത്തുക്കംസനാദിവസേന പവത്തേയ്യാതി ദസ്സേതും “സാസനേ”തിആദി വൃത്തം. തേനാഹ “ധുതങ്ഗമേവ...പേ... പച്ചേതീ”തി.

൯. തേയേവ പച്ചയാ. സുട്ഠു കത്വാ പടിസങ്ഖരിത്വാ ലദ്ധാതി ആദരഗാരവയോഗേന സകുച്ഛം അഭിസങ്ഖരിത്വാ ദാനവസേന ഉപനയവസേന ലദ്ധാ. വണ്ണഭണനന്തി ഗുണകിത്തനം. അസ്സാതി തപസ്സിനോ.

൧൦. വോദാസന്തി ബ്യാസനം, വിഭജ്ജനന്തി അത്ഥോ. തം പനേത്ഥ വിഭജ്ജനം ദ്വിധാ ഇച്ഛിതന്തി ആഹ “ദ്വേഭാഗം ആപജ്ജതീ”തി. ദ്വേ ഭാഗേ കരോതി രുച്ചനാരുച്ചനവസേന . ഗേധജാതോതി സങ്ജാതഗേധോ. മുച്ഛനം നാമ സതിവിപ്പവാസേനേവ ഹോതി, ന സതിയാ സതീതി ആഹ “സമുട്ഠസ്സതീ”തി. ആദിനവമത്തമ്പിതി ഗധിതാദിഭാവേന പരിഭോഗേ ആദിനവമത്തമ്പി ന പസ്സതി. മത്തഞ്ഞുതാതി പരിഭോഗേ മത്തഞ്ഞുതാ. പച്ചവേക്ഖണ്ഡപരിഭോഗമത്തമ്പിതി പച്ചവേക്ഖണ്ഡമത്തേന പരിഭോഗമ്പി ഏകവാരം പച്ചവേക്ഖിത്വാപി പരിഭുങ്ജനമ്പി ന കരോതി.

൧൧. വിചക്കസണ്ഠാനാതി വിപുലതമചക്കസണ്ഠാനാ. സബ്ബസ്സ ഭുങ്ജനതോ അയോക്യുടസദിസാ ദന്താ ഏവ ദന്തക്യുടം. അപസാദേതീതി പസാദേതി. അചേലകാദിവസേനാതി അചേലകവതാദിവസേന. ലുഖാജീവിന്തി സല്ലേഖപടിപത്തിയാ ലുഖജീവികം.

൧൨. തപം കരോതീതി ഭാവനാമനസികാരലക്ഖണം തപം ചരതി ചരന്തോ വിയ ഹോതി. ചക്കമം ഓതരതി ഭാവനം അന്നുയുങ്ജന്തോ വിയ. വിഹാരങ്ഗണം സമ്മജ്ജതി വത്തപടിപത്തിം പൂരേന്തോ വിയ.

“ആദസ്സയമാനോ”തി വാ പാഠോ.

കിഞ്ചി വജ്ജന്തി കിഞ്ചി കായികം വാ വാചസികം വാ ദോസം. ദിട്ഠിഗതന്തി വിപരീതദസ്സനം. അരുച്ചമാനന്തി അത്തനോ സിദ്ധന്തേ പടിക്ഖിത്തഭാവേന അരുച്ചമാനം. രുച്ചതിമേതി “കപ്പതി മേ”തി വദതി. അനുജാനിതബ്ബന്തി തച്ഛാവിപരീതഭൂതഭാവേന “ഏവമേത”ന്തി അനുജാനിതബ്ബം. സവനമനോഹാരിതായ “സാധു സുട്ഠ”തി അനുമാദിതബ്ബം.

൬൩. കുജ്ജന്തസീലതായ കോധനോ. വുത്തലക്ഖണോ ഉപനാഹോ ഏതസ്സ അത്ഥീതി ഉപനാഹീ. ഏവംഭൂതോ ച തംസമങ്ഗീ ഹോതീതി “സമന്നാഗതോ ഹോതീ”തി വുത്തം. ഏസ നയോ ഇതോ പരേസുപി.

അയം പന വിസേസോ - ഇസ്സതി ഉസുയതീതി ഉസ്സുകി. സംനം അസന്തഗുണസമ്ഭാവനം സറോ, സോ ഏതസ്സ അത്ഥീതി സറോ. സന്തദോസപടിച്ചാദനസഭാവാ മായാ, മായാ ഏതസ്സ അത്ഥീതി മായാവീ. ഗരുട്ഠാനിയാനന്തി പണിപാതാകരണലക്ഖണം മമഭനം മദ്ധ്യം, തമേത്ഥ അത്ഥീതി മദ്ധ്യോ. ഗുണേഹി സമാനം, അധികഞ്ച അതിക്കമിത്ഥാ നിഹീനം കത്ഥാ മഞ്ഞനസീലതായ അതിമാനീ. അസന്തഗുണസമ്ഭാവനത്ഥികതാസങ്ഖാതാ പാപാ ലാമകാ ഇച്ഛാ ഏതസ്സാതി പാപിച്ചോ. മിച്ചാ വിപരീതാ ദിട്ഠി ഏതസ്സാതി മിച്ചാദിട്ഠികോ. “ഇദമേവ സച്ചം, മോഘമഞ്ജ”ന്തി (മം നിം ചുവൗ, ഫൗ, റുവൗ; ന.വൗ, ഫൗ; ഉദാൗ ൫൫; മഹാനിം ഫൗ; നേത്തിൗ ൫൮) ഏവം അത്തനാ അത്താഭിനിവിട്ഠതായ സതാ ദിട്ഠി സന്ദിട്ഠി, തമേവ പരാമസതീതി സന്ദിട്ഠിപരാമാസീ. അട്ഠകമായം പന “സയം ദിട്ഠി സന്ദിട്ഠി”തി വത്ഥുവസേന അത്ഥോ വുത്തോ. ആ ബാല്യഹം വിധി വിധിതീതി ആധാനന്തി ആഹ “ഭല്യഹം സുട്ഠം പീത”ന്തി. യമാഗഹിതം ഗാഹം പടിനിസ്സജ്ജനസീലോ പടിനിസ്സഗ്ഗീ, തപ്പടിക്ഖേപേന ദുപ്പടിനിസ്സഗ്ഗീ. പടിസേധത്ഥോ ഹി അയം ദു-സദ്ദോ യമാ “ദുപ്പണ്ണോ, (മം നിം ച.൪൪൯) ദുസ്സീലോ”തി (അം നിം ൫.൨൧൩; ൧൦.൨൫; പാരാൗ ൧൯൫; ധം പം ൩൦൮) ച.

പരിസുദ്ധപപടികപ്പത്തകമാവണ്ണനാ

൬൪. ഇധ നിഗ്രോധ തപസ്സീതി യമാനുക്കന്തം പുരിമപാളിം നിഗമനവസേന ഏകദേശേന ദസ്സേതി. തേനാഹ “ഏവം ഭഗവാ”തിആദി. ഗഹിതലദ്ധിന്തി “അചേലകാദിഭാവോ സേയ്യോ, തേന ച സംസാരസുദ്ധി ഹോതീ”തി ഏവം ഗഹിതലദ്ധിം. രക്ഖിതം തപന്തി തായ ലദ്ധിയാ സമാദിയിത്ഥാ രക്ഖിതം അചേലകവതാദിതപം. “സബ്ബമേവ സംകിലിട്ഠ”ന്തി ഇമിനാ യം വക്ഖതി പരിസുദ്ധപാളിവണ്ണനായം “ലുഖതപസ്സിനോ ചേവ ധുതങ്ഗധരസ്സ ച വസേന യോജനാ വേദിതബ്ബാ”തി (ദീൗ നിം അട്ഠൗ ൩.൬൪), തസ്സ പരികപ്പിതരൂപസ്സ ലുഖസ്സ തപസ്സിനോതി അയമേത്ഥ അധിപ്പായോതി ദസ്സേതി. “പരിസുദ്ധപാളിദസ്സനത്ഥ”ന്തി ച ഇമിനാ തിത്ഥിയാനം വസേന പാളി യേവേത്ഥ ലബ്ധിതി, ന പന തദത്ഥോതി ദസ്സേതി. വുത്തവിപക്ഖവസേനാതി വുത്തസ്സ അത്ഥസ്സ പടിപക്ഖവസേന, പടിക്ഖേപവസേനാതി അത്ഥോ. തസ്ഥിം ഠാനേതി ഹേതുഅത്ഥേ ഭുമ്മന്തി തസ്സ ഹേതുഅത്ഥേന കരണവചസേന അത്ഥം ദസ്സേന്തോ “ഏവം സോ തേനാ”തിആദിമാഹ. ഉത്തരിവായമമാനോതി യമാസമാദിന്നേഹി ധുതയമ്മേഹി അപരിതുട്ഠോ, അപരിയോസിതസങ്കപ്പോ ച ഹുത്ഥാ ഉപരി ഭാവനാനുയോഗവസേന സമ്മാവായാമം കരോന്തോ.

൬൯. ഇതോ പരന്തി ഇതോ യമാവുത്തനയതോ പരം. അഗ്ഗഭാവം വാ സാരഭാവം വാതി തപോജിഗുച്ഛായ അഗ്ഗഭാവം വാ സാരഭാവം വാ അജാനന്തോ. “അയമേവസ്സ അഗ്ഗഭാവോ സാരഭാവോ”തി മഞ്ഞമാനോ “അഗ്ഗപ്പത്താ, സാരപ്പത്താ ചാ”തി ആഹ.

പരിസുദ്ധതചപ്പത്താദികമാവണ്ണനാ

൭൦. യമനം സംയമനം യാമോ, ഹിംസാദീനം അകരണവസേന ചതുബ്ബിയോ യാമോവ ചാതുയാമോ, സോ ഏവ സംവരോ, തേന സംവുതോ ഗുത്തസബ്ബദാരോ ചാതുയാമസംവരസംവുതോ. തേനാഹ “ചതുബ്ബിയേന സംവരേന പിഹിതോ”തി. അതിപാതനം ഹിംസനന്തി ആഹ “പാണം ന ഹനതീ”തി. ലോഭചിത്തേന ഭാവിതം സമ്ഭാവിതന്തി കത്വാ ഭാവിതം നാമ പഞ്ച കാമഗുണാ. അയഞ്ച തേസു തേസംയേവ സമുദാചാരോ മഗ്ഗോട്ഠാപകം വിയാതി ആഹ “തേസം സഞ്ഞായാ”തി.

ഏതന്തി അഭിഹരണം, ഹീനായ അനാവത്തനഞ്ച. തേനാഹ “സോ അഭിഹരതീതി ആദിലക്ഖണ്”ന്തി. അഭിഹരതീതി അഭിബുദ്ധിം നേതി. തേനാഹ “ഉപരൂപരിവഡ്ഢേതീ”തി. ചക്കവത്തിനാപി പബ്ബജിതസ്സ അഭിവാദനാദി കരീയതേവാതി പബ്ബജാ സേട്ഠാ ഗുണവിസേസയോഗതോ, ദോസവിരഹിതതോ ച, യതോ സാ പണ്ഡിതപണ്ണത്താ വുത്താ. ഗിഹിഭാവോ പന നിഹീനോ തദുഭയാഭാവത്തോതി ആഹ “ഹീനായ ഗിഹിഭാവത്ഥായാ”തി.

൭൧. തചപ്പത്താതി തചം പത്താ, തചസദിസാ ഹോതീതി അത്ഥോ.

൭൨. തിത്ഥിയാനം വസേനാതി തിത്ഥിയാനം സമയവസേന. നേസന്തി തിത്ഥിയാനം. തന്തി ദിബ്ബചക്ഖും. സീലസമ്പദാതി സബ്ബാകാരസമ്പന്നം ചതുപാരിസുദ്ധിസീലം. തചസാരസമ്പത്തിതോതി തചതപോജിഗുച്ഛായാസാരസമ്പത്തിതോ. വിസേസഭാവന്തി വിസേസസഭാവം.

അചേലകപാളിമത്തവീതി അചേലകപാളിആഗതത്ഥമത്തവി നത്ഥി, തസ്ഥാ മയം അനസ്സാമ വിനട്ഠാതി അത്ഥോ. അ-കാരോ വാ നിപാതമത്തം, നസ്സാമാതി വിനസ്സാമ. കുതോ പരിസുദ്ധപാളിതി കുതോ ഏവ അമ്ഘേസു പരിസുദ്ധപാളിആഗതപടിപത്തി. ഏസ നയോ സേസേസുപി. സുതിവസേനാപിതി സോതപമാഗമനമത്തേനാപി ന ജാനാമ.

നിഗ്രോധസ്സപജ്ജായനവണ്ണനാ

൭൩. അസ്സാതി സന്ധാനസ്സ ഗഹപതിസ്സ. കക്ഖളന്തി ഫരുസം. ദുരാസദവചനന്തി അവത്തബ്ബവചനം. യസ്ഥാ ഫരുസവചനം യം ഉട്ടിസ്സ പയുത്തം, തസ്ഥിം ഖമാപിതേ ഖമാപകസ്സ പടിപാകതികം ഹോതി, തസ്ഥാ “അയം മയീ”തിആദി വുത്തം.

൭൬. ബോധത്ഥായ ധമ്മം ദേസേതി, ന അത്തനോ ബുദ്ധഭാവഘോസനത്ഥായ. വാദത്ഥായാതി പരവാദഭഞ്ജനവാദത്ഥായ. രാഗാദിസമനത്ഥായ ധമ്മം ദേസേതി, ന അന്തേവാസികമ്യതായ. ഓഘനിത്ഥരണത്ഥായാതി ചതുരോഘനിത്ഥരണത്ഥായ ധമ്മം ദേസേതി സബ്ബസോ ഓരപാരാതിണ്ണമാവഹത്താ ദേസനായ.

സബുകിലേസപരിനിബ്ബാനമായ ധമ്മം ദേശേതി കിലേസാനം ലേസേനപി ദേശനായ അപരാമട്ഠഭാവതോ.

ബ്രഹ്മചരിയപരിയോസാനാദിവണ്ണനാ

൧൭. ഇദം സബ്ബസീതി സത്തവസ്സതോ പട്ഠായ യാവ “സത്താഹ”ന്തി പദം, ഇദം സബ്ബസി വചനം. അസരോ പന അമായാവീ ഉജ്ജാതികോ തിക്ഖപണ്ണോ ഉഗ്ഘടിതണ്ണുതി അധിപ്പായോ. സോ ഹി തമുഹുത്തേനേവ അരഹത്തം പത്തും സക്ഖിസ്സതീതി. വക്ഖവക്കോതി കായവകാദീഹിപി വക്കേഹി വക്കോ ജിമ്ഹോ കൂടിലോ. “സരം പനാഹം അനുസാസിതും ന സക്കോമീ”തി ന ഇദം ഭഗവാ കിലാസുഭാവേനേവ വദതി, അഥ ഖോ തസ്സ അഭാജനഭാവേനേവ.

൧൮. പകതിയാ ആചരിയോതി യോ ഏവ തുമ്ഹാകം ഇതോ പുണ്ണേ പകതിയാ ആചരിയോ അഹോസി, സോ ഏവ ഇദാനിപി പുബ്ബാചിണ്ണവസേന ആചരിയോ ഹോതു, ന മയം തുമ്ഹേ അന്തേവാസിക്കേ കാതുകാമാതി അധിപ്പായോ. ന മയം തുമ്ഹാകം ഉദ്ദേശേന അത്ഥികാ, ധമ്മതന്തി മേവ പന തുമ്ഹേ ഞാപേതുകാമമ്ഹാതി അധിപ്പായോ. ആജീവതോതി ജീവികായ വുത്തിതോ. അകുസലാതി കോട്ഠാസം പത്താതി അകുസലാതി തം തം കോട്ഠാസതമ്യേവ ഉപഗതാ. കിലേസദരമസമ്പയുത്താതി കിലേസദരമസഹിതാ തംസമ്ബന്ധനതോ . ജാതിജരാമരണാനം ഹിതാതി ജാതിജരാമരണിയാ. സംകിലേസോ ഏതഥ അത്ഥി, സംകിലേസേ വാ നിയുത്താതി സംകിലേസികാ. വോദാനം വുച്ചതി വിസുദ്ധി, തസ്സ പച്ചയഭൂതത്താ വോദാനിയാ. തമാഭൂതാ ചേതേ വോദാപേന്തീതി ആഹ “സത്തേ വോദാപേന്തീ”തി. സിഖാപ്പത്താ പത്തായ പാരിപൂരിവേപുല്ലതാ മഗ്ഗഫലവസേനേവ ഇച്ഛിതബ്ബാതി ആഹ “മഗ്ഗപത്താ...പേ... വേപുല്ലത”ന്തി. ഉഭോപി വാ ഏതാനി പാരിപൂരിവേപുല്ലാനി. യാ ഹി തസ്സ പാരിപൂരി, സാ ഏവ വേപുല്ലതാതി. തതോതി സംകിലേസധമ്മപ്പഹാനവോദാനധമ്മാഭിബുദ്ധിഹേതു.

൧൯. “യമാ മാരേനാ”തി നയിദം നിദസ്സനവസേന വുത്തം, അഥ ഖോ തമാഭാവകഥനമേവാതി ദസ്സേതും “മാരോ കിരാ”തിആദി വുത്തം. അമാതി മാരേന തേസം പരിയുട്ഠാനപ്പത്തിതോ പച്ഛാ അഞ്ഞാസീതി യോജനാ. കസ്മാ പന ഭഗവാ പശേവ ന അഞ്ഞാസീതി? അനാവജ്ജിതത്താ. മാറം പടിബാഹിത്വാതി മാരേന തേസു കതം പരിയുട്ഠാനം വിധമേത്വാ, ന തേസം സതി പയോജനേ ബുദ്ധാനം ദുക്കരം. സോതി മഗ്ഗഫലുപ്പത്തിഹേതു. തേസം പരിബ്ബാജകാനം.

ഘട്ഠാതി പരിയുട്ഠാനവസേന ഘട്ഠാ. യത്രാതി നിദ്ധാരണേ ഭുമ്മന്തി ആഹ “യേസു”തി. അഞ്ഞാണത്ഥന്തി ആജാനനത്ഥം, ഉപസഗ്ഗമത്തഞ്ചേതഥ ആകാരോതി ആഹ “ജാനനത്ഥ”ന്തി, വീമംസനത്ഥന്തി അത്ഥോ. ചിത്തം നുപ്പന്നന്തി “ജാനാമ താവസ്സ ധമ്മ”ന്തി ആജാനനത്ഥം “ബ്രഹ്മചരിയം ചരിസ്സാമാ”തി ഏകസ്ഥിം ദിവസേ ഏകവാറമ്പി തേസം ചിത്തം നുപ്പന്നം. സത്താഹോ പന വുച്ചമാനോ ഏതേസം കിം കരിസ്സതീതി യോജനാ. സത്താഹം പൂരേതുന്തി സത്താഹം ബ്രഹ്മചരിയം പൂരേതും, ബ്രഹ്മചരിയവസേന വാ സത്താഹം പൂരേതുന്തി അത്ഥോ. പരവാദഭിന്ദനന്തി പരവാദമദ്ദനം. സകവാദസമുസ്സാപനന്തി സകവാദപഗ്ഗണ്ഹനം. വാസനായാതി സച്ചസമ്പടിവേധവാസനായ. നേസന്തി ച പകരണവസേന വുത്തം. തദന്തേസസി ഹി ഭഗവതോ സമ്മുഖാ, പരമ്പരായ

ച ദേവമനുസ്സാനം സുണന്താനം വാസനായ പച്ചയോ ഏവാതി. യം പനേത്ഥ
അത്ഥതോ ന വിഭത്ഥം, തം സുവിഞ്ഠേയമേവാതി.

ഉദുമ്പരികസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ.

൩. ചക്കവത്തിസുത്തവണ്ണനാ

അത്തദീപസരണതാവണ്ണനാ

വൃം. ഉത്താനം വുച്ചതി പാകടം, തപ്പടിക്ഖേപേന അനുത്താനം അപാകടം, പടിച്ഛന്നം, അപചുരം, ദുവിഞ്ഞേയുഞ്ച. അനുത്താനാനം പദാനം വണ്ണനാ അനുത്താനപദവണ്ണനാ. ഉത്താനപദവണ്ണനായ പയോജനാഭാവതോ അനുത്താനഗൃഹണം. “മാതുലാ”തി ഇത്ഥിലിങ്ഗവസേന ലദ്ധനാമോ ഏകോ രുക്ഖോ, തസ്സാ ആസന്നപ്പദേസേ മാപിതത്താ നഗരമ്പി “മാതുലാ” ത്വേവ പഞ്ഞായിത്ഥ. തേന വുത്തം “മാതുലായന്തി ഏവം നാമകേ നഗരേ”തി. അവിദുരേതി തസ്സ നഗരസ്സ അവിദുരേ.

കാമഞ്ചേത്ഥ സുത്തേ “ഭൂതപുഞ്ചം, ഭിക്ഖവേ, രാജാ ദദ്ദഹണേമി നാമ അഹോസി”തിആദിനാ അതീതവംസദീപികാ കമാ ആദിതോ പട്ഠായ ആഗതാ, “അഡ്ഢതേയുവസ്സസതായുകാനം മനുസ്സാനം വസ്സസതായുകാ പുത്താ ഭവിസ്സന്തീ”തിആദിനാ പന സവിസേസം അനാഗതത്ഥപടിസംയുത്താ കമാ ആഗതാതി വുത്തം “അനാഗതവംസദീപികായ സുത്തന്തകമായാ”തി. അനാഗതത്ഥദീപനഞ്ഹി അച്ഛരിയം, തത്ഥാപി അനാഗതസ്സ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ പടിപത്തികിത്തനം അച്ഛരിയത്ഥം. സമാഗമേനാതി സന്നിപാതേന.

“ഭത്തഗ്ഗം അമനാപ”തിആദി കേവലം തേസം പരിവിതക്കമെത്തം. അമനാപന്തി അമനുത്തം. ബുദ്ധേസു കതോ അപ്പകോപി അപരായോ അപ്പകോ കാരോ വിയ ഗരുതരവിപാകോതി ആഹ “ബുദ്ധേഹി സദ്ധിം...പേ... സദിസം ഹോതീ”തി. തത്രാതി തസ്ഥിം മാതുലനഗരസ്സ സമീപേ, തസ്സം വാ പരിസായം.

അത്തദീപാതി ഏത്ഥ കാമം യോ പരോ ന ഹോതി, സോ അത്താതി സസന്താനോ “അത്താ”തി വുച്ചതി, ഹിതസുഖേസിഭാവേന പന അത്തനിബ്ബിസേസത്താ ധമ്മോ ഇയ “അത്താ”തി അധിപ്പേതോ. തേനാഹ “അത്താ നാമ ലോകിയലോകുത്തരോ ധമ്മോ”തി. ദിയാ ആപോ ഗതോ ഏത്ഥാതി ദീപോ, ഓഘേന അനജ്ജേയാത്ഥതോ ഭൂമിഭാഗോ. ഇയ പന കാമോഘാദിഹി അനജ്ജേയാത്ഥരണീയത്താ ദീപോ വിയാതി ദീപോ, അത്താ ദീപോ പതിട്ഠാ ഏതേസന്തി അത്തദീപാ. തേനാഹ “അത്താനം ദീപ”തിആദി. ദീപഭാവോ ചേത്ഥ പടിസരണതാതി ആഹ “ഇദം തസ്സേവ വേവചന”തി. അത്തസരണപടിക്ഖേപവചനന്തി അത്തസരണഭാവപടിക്ഖേപവചനം. ഇദഞ്ഹി ന അത്തം സരണം കത്ഥാ വിഹരണസ്സേവ പടിക്ഖേപവചനം, അഥ ഖോ അത്തസ്സ സരണസഭാവസ്സേവ പടിക്ഖേപവചനം തപ്പടിക്ഖേപേ ച തേന ഇതരസ്സാപി പടിക്ഖേപസിദ്ധിതോ. തേനാഹ “ന ഹീ”തിആദി. ഇദാനി തമേവത്ഥം സുത്തന്തരേന സാധേതും “വുത്തമ്പി ചേത”തിആദി. യദി ഏത്ഥ പാകതികോ അത്താ ഇച്ഛിതോ, കഥം തസ്സ ദീപസരണഭാവോ, തസ്ഥാ അധിപ്പായികോ ഏത്ഥ അത്താ ഭവേയ്യാതി പുച്ഛതി “കോ പനേത്ഥ അത്താ നാമാ”തി. ഇതരോ യഥാധിപ്പേതം അത്താനം ദസ്സേന്തോ “ലോകിയലോകുത്തരോ ധമ്മോ”തി. ദുതിയവാരോപി പഠമവാരസ്സേവ പരിയായഭാവേന ദേസിതോതി ദസ്സേതും “തേനാഹാ”തിആദി വുത്തം.

ഗോചരേതി ഭിക്ഖുനം ഗോചരട്ഠാനഭൂതേ. തേനാഹ “ചരിതും യുത്തട്ഠാനേ”തി. സകേതി കഥം പനായം ഭിക്ഖുനം സകോതി ആഹ “പേത്തികേ വിസയേ”തി. പിതിതോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധതോ ആഗതത്താ “അയം തുമ്ഹാകം ഗോചരോ”തി തേന ഉദ്ദിട്ഠത്താ പേത്തികേ വിസയേതി. ചരന്തന്തി സാമിഅത്ഥേ ഉപയോഗവചനന്തി ആഹ “അയമേവത്ഥോ”തി, ചരന്താനന്തി ച അത്ഥോ, തേനായം വിഭത്തിവിപല്ലാസേനപി വചനവിപല്ലാസേനപിതി ദസ്സേതി. കിലേസമാരസ്സ ഓതാരാലാഭേനേവ ഇതരമാരാനപി ഓതാരാലാഭോ വേദിതബ്ബോ. അയം പനത്ഥോതി ഗോചരേ ചരണം സന്ധായാഹ, വത്ഥു പന ബൃതിരേകമുവേന ആഗതം.

സകുണേ ഹന്തിതി സകുണഗ്ഘി, മഹാസേനസകുണോ. അജ്ജ്യപ്പത്താതി അഭിഭവനവസേന പത്താ ഉപഗതാ. ന മ്യായന്തി മേ അയം സകുണഗ്ഘി നാലം അഭവിസ്സ. നങ്ഗലകട്ഠകരണന്തി നങ്ഗലേന കസിതപ്പദേസോ. ലേസ്സുട്ഠാനന്തി ലേസ്സുനം ഉട്ഠപിതട്ഠാനം. സകേ ബലേതി അത്തനോ ബലഹേതു. അപത്ഥദ്ധാതി അവഗാല്ഛഹത്ഥമ്ഭാ സഞ്ജാതത്ഥമ്ഭാ. അസ്സരമാനാതി അവ്ഹായന്തി.

മഹന്തം ലേസ്സുന്തി നങ്ഗലേന ഭിന്നട്ഠാനേ സുക്ഖതായ തിവിണസിങ്ഗഅയോഘനസദിസം മഹന്തം ലേസ്സുനം. അഭിരുഹിത്വാതി തസ്സ അയോഭാഗേന അത്തനാ പവിസിത്വാ നിലീനയോഗ്ഗപ്പദേസം സല്ലക്ഖേത്വാ തസ്സുപരി ചക്ഖമനോ അസ്സരമാനോ അട്ഠാസി. “ഏഹി ഖോ”തിആദി തസ്സ അസ്സരമാനാകാരദസ്സനം. സന്നയ്ഹാതി വാതഗ്ഗഹണവസേന ഉഭോ പക്ഖേ സമം റപേത്വാ. പച്ചുപാദീതി പാവസി. തത്ഥേവാതി യത്ഥ പുബ്ബേ ലാപോ റിതോ, തത്ഥേവ ലേസ്സുമ്ഹി . ഉരന്തി അത്തനോ ഉരപ്പദേസം. പച്ചുതാളേസീതി പതി അതാളേസി സാരമ്ഭവസേന വേഗേന ഗന്ത്വാ പഹരണതോ വിധാരേന്തീ പതാളേസി. ആരമ്മണന്തി പച്ചയം. “അവസര”ന്തി കേചി.

“കുസലാന”ന്തി ഏവം പവത്തായ ദേസനായ കോ അനുസന്ധി? യമാഅനുസന്ധി ഏവ. ആദിതോ ഹി “അത്തഭീപാ, ഭിക്ഖവേ, വിഹരമാ”തിആദിനാ (ദീഃ നിഃ ന.വ്രം) യേവ അത്തയമ്മപരിയായേന ലോകിയലോകുത്തരയമ്മാ ഗഹിതാ, തേ യേവേത്ഥ കുസലഗ്ഗഹണേന ഗഹിതാതി. അനവജ്ജലക്ഖണാനന്തി അവജ്ജപടിപക്ഖസഭാവാനം. “അവജ്ജരഹിതസഭാവാന”ന്തി കേചി. തത്ഥ പുരിമേ അത്ഥവികപ്പേ വിപാകയമ്മയമ്മാ ഏവ ഗഹിതാ, ദുതിയേ പന വിപാകയമ്മാപി. യദി ഏവം, കഥം തേസം സമാദായ വത്തനന്തി? ന ഖോ പനേതം ഏവം ദട്ഠഞ്ച “വിപാകയമ്മാ സീലാദി വിയ സമാദായ വത്തിതബ്ബാ”തി. സമാദാനന്തി പന അത്തനോ സന്താനേ സമ്മാ ആദാനം പച്ചയവസേന പവത്തി യേവാതി ദട്ഠഞ്ച. വിപാകയമ്മാ ഹി പച്ചയവിസേസേഹി സത്തസന്താനേ സമ്മദേവ ആഹിതാ ആയുആദിസമ്പത്തിവിസേസഭൂതാ ഉപരൂപരികുസലവിസേസുപ്പത്തിയാ ഉപനിസ്സയാ ഹോന്തിതി വദന്തി. പുണ്ണം പവഡ്ഢതീതി ഏത്ഥ പുണ്ണന്തി ഉത്തരപദലോപേനായം നിദുസോതി ആഹ “പുണ്ണഫലം വഡ്ഢതീ”തി. പുണ്ണഫലന്തി ച ഏകദേസസരൂപേകസേസേന വുത്തം “പുണ്ണഞ്ച പുണ്ണഫലഞ്ച പുണ്ണഫല”ന്തി ആഹ “ഉപരൂപരി പുണ്ണമ്പി പുണ്ണവിപാകോപി വേദിതബ്ബോ”തി.

“മാതാപിതൂന”ന്തിആദി നിദസ്സനമത്തം, തസ്മാ അത്തമ്പി ഏവരൂപം ഹേതുപനിസ്സയം കുസലം ദട്ഠഞ്ച. സിന്ധേഹവസേനാതി ഉപനിസ്സയഭൂതസ്സ

സിനേഹസ്തു വസേന, ന സമ്പയുത്തസ്തു. ന ഹി സിനേഹസമ്പയുത്തം നാമ കുസലം അത്ഥി. മുദുമദുവചിത്തന്തി മേത്താവസേന അതിവിയ മദുവന്തം ചിത്തം. യഥാ മത്ഥകപ്പത്തം വട്ടഗാമികുസലം ദസ്സേതും “മാതാപിതൂനം ...പേം... മുദുമദുവചിത്ത”ന്തി വുത്തം, ഏവം മത്ഥകപ്പത്തമേവ വിവട്ടഗാമികുസലം ദസ്സേതും “ചത്താരോ സതി...പേം... ബോധിപക്ഖിയയമ്മാ”തി വുത്തം. തദന്തേപി പന ദാനസീലാദിയമ്മാ വട്ടസ്സ ഉപനിസ്സയഭൂതാ വട്ടഗാമികുസലം വിവട്ടസ്സ ഉപനിസ്സയഭൂതാ വിവട്ടഗാമികുസലന്തി വേദിതബ്ബാ. പരിയോസാനന്തി ഫലവിസേസാവഹതായ ഫലദായ കോടി സിഖാപ്പത്തി, ദേവലോകേ ച പവത്തിസിരിവിഭവോതി പരിയോസാനം “മനുസ്സലോകേ”തി വിസേസീതം, മനുസ്സലോകവസേനേവ ചായം ദേസനാ ആഗതാതി. മഗ്ഗഫലനിബ്ബാനസമ്പത്തി പരിയോസാനന്തി യോജനാ. വിവട്ടഗാമികുസലസ്സ വിപാകം സുത്തപരിയോസാനേ ദസ്സിസ്സതി “അഥ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, സങ്ഖോ നാമ രാജാ”തിആദിനാ (ഭീം നിം ൩.൧൦൮).

ദജ്ഹനേമിചക്കവത്തിരാജകമാവണ്ണനാ

൮൧. ഇയാതി ഇമസ്ഥിം “കുസലാനം, ഭിക്ഖവേ, യമ്മാന”ന്തിആദിനാ (ഭീം നിം ൩.൧൧൦) സുത്തദേസനായ ആരദ്ധ്യാനേ വട്ടവിവട്ടഗാമിഭാവേന സാധാരണേ കുസലഗൃഹണേ. തത്ഥ വട്ടഗാമികുസലാനുസന്ധിവസേന “ഭൂതപുബ്ബം ഭിക്ഖവേ”തി ദേസനം ആരഭി, ആരഭന്തോ ച ദേസിയമാനമത്തം . യമ്മപടിഗ്ഗാഹകാനം ഭിക്ഖൂനം സങ്ഖേപതോ ഏവം ദീപേത്യാ ആരഭീതി ദസ്സേതും “ഭിക്ഖവേ”തിആദി വുത്തം, പഠമം തഥാ അദീപേന്തോപി ഭഗവാ അത്ഥതോ ദീപേതി വിയാതി അധിപ്പായോ.

൮൨. ഈസകമ്പീതി അപ്പമത്തകമ്പി. അവസക്കിതന്തി ഓഗതഭട്ഠം. നേമിഅഭിമുഖന്തി നേമിപ്പദേസസ്സ സമ്മുഖാ. ബന്ധിംസു ചക്കരതനസ്സ ഓസക്കിതാനോസക്കിതഭാവം ജാനിതും. തദേതന്തി യഥാവുത്തട്ഠാനാ ചവനം. അതിബലവദോസേതി രഞ്ജത്താ ബലവതി അനത്ഥേ ഉപട്ഠിതേ സതി.

അപ്പമത്തോതി രഞ്ജത്താ ആണായ പമാദം അകരോന്തോ.

ഏകസമുദുപരിയന്തമേവാതി ജമ്ബുദീപമേവ സന്ധായ വദതി. സോ ഉത്തരതോ അസ്സകണ്ണപബ്ബതേന പരിച്ഛിന്നം ഹുത്വാ അത്താനം പരിക്ഖിപിത്വാ റിതഏകസമുദുപരിയന്തോ. പുണ്ണിദ്ധിവസേനാതി ചക്കവത്തിഭാവാവഹായ പുണ്ണിദ്ധിയാ വസേന.

൮൩. ഏവം കത്വാതി കാസായാനി വത്ഥാനി അച്ഛാദേത്വാ. സുകതം കമ്മന്തി ദസകുസലകമ്മപഥമേവ വദതി.

“ദസവിധം, ദാദസവിധ”ന്തി ച വുത്തവിഭാഗോ പരതോ ആഗമിസ്സതി. പൂരേന്തേനേവാതി പൂരേത്വാ റിതേനേവ. നിദ്ദോസേതി ചക്കവത്തിവത്തസ്സ പടിപക്ഖഭൂതാനം ദോസാനം അപഗമനേ നിദ്ദോസേ. ചക്കവത്തിനം വത്തേതി ചക്കവത്തിരാജുഹി വത്തിതബ്ബവത്തേ. ഭാവിനി ഭൂതേ വിയ ഹി ഉപചാരോ യഥാ “അഗമാ രാജഗഹം ബുദ്ധോ”തി (സും നിം ൪൧൦). അധിഗതചക്കവത്തിഭാവാപി ഹി തേ തത്ഥ വത്തന്തേവാതി തഥാ വുത്തം.

ചക്കവത്തിഅരിയവത്തവണ്ണനാ

പുർ. അഞ്ഞമാ വത്തിതും അദേന്തോ സോ ധമ്മോ അധിട്ഠാനം ഏതസ്സാതി തദധിട്ഠാനം, തേന തദധിട്ഠാനേന ചേതസാ. സക്കരോന്തോതി ആദരകിരിയാവസേന കരോന്തോ. തേനാഹ “യമാ”തിആദി. ഗരും കരോന്തോതി പാസാണച്ഛത്തം വിയ ഗരുകരണവസേന ഗരും കരോന്തോ. തേനേവാഹ “തസ്ഥിംഗാരവുപ്പത്തിയാ”തി. മാനേന്തോതി സമ്ഭാവനാവസേന മന്നേന പിയായന്തോ. തേനാഹ “തമേവാ”തിആദി. ഏവം പുജയതോ അപചായതോ ഏവഞ്ച യമാവുത്തസക്കാദിസമ്ഭവോതി തം ദസ്സേതും “തം അപദിസിത്വാ”തിആദി വുത്തം. “ധമ്മാധിപതിഭൂതോ ആഗതഭാവേനാ”തി ഇമിനാ യമാവുത്തധമ്മസ്സ ജേട്ഠകഭാവേന പുരിമപുരിമതരഅത്തഭാവേസു സക്കച്ച സമുപചിതഭാവം ദസ്സേതി. “ധമ്മവസേനേവ സബ്ബകിരിയാനം കരണേനാ”തി ഏതേന റാനനിസജ്ജാദിസു യമാവുത്തധമ്മനിനപോണപബ്ഭാരഭാവം ദസ്സേതി. അസ്സാതി രക്ഖാവരണഗുത്തിയാ. പരം രക്ഖന്തോ അഞ്ഞം ദിട്ഠധമ്മികാദിഅനത്ഥതോ രക്ഖന്തോ തേനേവ പരത്ഥസാധനേന ഖത്തിആദിഗുണേന അത്താനം തതോ ഏവ രക്ഖതി. മേത്തചിത്തതാതി മേത്തചിത്തതായ. നിവാസനപാരൂപനഗേഹാദിനം സീതുണ്ഹാദിപടിബാഹനേന ആവരണം. അന്തോ ജനസ്ഥിന്തി അബ്ഭന്തരഭൂതേ പുത്തദാരാദിജനേ.

“സീലസംവരേ പതിട്ഠാപേഹീ”തി ഇമിനാ രക്ഖം ദസ്സേതി, “വത്ഥഗന്ധമാലാദിനിദേഹീ”തി ഇമിനാ ആവരണം, ഇതരേന ഗുത്തിം. ഭത്തവേതനസമ്പദാനേനപിതി പി-സദ്ദേന സീലസംവരേ പതിട്ഠാപനാദിനി സമ്പിണ്ഡേതി. ഏസേവ നയോ ഇതോ പരേസുപി പി-സദ്ദുഗ്ഗഹണേസു. നിഗമോ നിവാസോ ഏതേസന്തി നേഗമാ, ഏവം ജാനപദാതി ആഹ “നിഗമവാസിനോ”തിആദി.

നവവിധാ മാനമദാതി “സേയ്യോഹമസ്ഥി”തിആദി (സം° നി° ര്.൧൦൮; ധ° സ° ൧൧൨൧; വിഭ° വൃന്തന്ത്ര; മഹാനി° ൨൧, ൧൦൮) നയപ്പവത്തിയാ നവവിധാ മാനസഞ്ജാതാ മദാ. മാനോ ഏവ ഹേത്ഥ പമജ്ജനാകാരേന പവത്തിയാ മാനമദോ. സോഭനേ കായികവാചസികകമ്മേ രതോതി സൂരതോ ഉ-കാരസ്സ ദീഘം കത്വാ, തസ്സ ഭാവോ സോരച്ചം, കായികവാചസികോ അവിതിക്കമോ, സബ്ബം വാ കായവചിസുചരിതം. സുട്ഠു ഓരതോതി സോരതോ, തസ്സ ഭാവോ സോരച്ചം, യമാവുത്തമേവ സുചരിതം. രാഗാദിനന്തി രാഗഭോസമോഹമാനാദിനം. ദമനാദിഹീതി ദമനസമനപരിനിബ്ബാപനേഹി. ഏകമത്താനന്തി ഏകം ചിത്തം, ഏകച്ചം അത്തനോ ചിത്തന്തി അത്ഥോ. രാഗാദിനഞ്ജി പുബ്ബഭാഗിയം ദമനാദിപച്ചേകം ഇച്ഛിതബ്ബം, ന മഗ്ഗക്ഖണേ വിയ ഏകജ്ജ്ഞം പടിസഞ്ജാനമുഖേന പജഹനതോ. ഏകമത്താനന്തി വാ വിവേകവസേന ഏകം ഏകാകിനം അത്താനം. കാലേ കാലേതി തേസം സന്തികം ഉപസങ്കമിതബ്ബേ കാലേ കാലേ.

ഇധ റത്ഥാതി “ഇദം ഖോ, താത, ത”ന്തി ഏവം നിഗമനവസേന വുത്തട്ഠാനേ റത്ഥാ. വത്തന്തി അരിയചക്കവത്തിവത്തം. സമാനേതബ്ബന്തി “ദസവിധം, ദ്വാദസവിധ”ന്തി ച ഹേട്ഠാ വുത്തഗണനായ ച സമാനം കാതബ്ബം അന്യുനം അനധികം കത്വാ ദസ്സേതബ്ബം. അധമ്മരാഗസ്സാതി അയുത്തട്ഠാനേ രാഗസ്സ. വിസമലോഭസ്സാതി യുത്തട്ഠാനേപി അതിവിയ ബലവഭാവേന പവത്തലോഭസ്സ.

ചക്കരതനപാതുഭാവവണ്ണനാ

വൃ൭. വത്തമാനസ്സാതി പരിപുണ്ണേ ചക്കവത്തിവത്തേ വത്തമാനസ്സ, നോ അപരിപുണ്ണേതി ആഹ “പുരേതാ വത്തമാനസ്സാ”തി. കിത്താവതാ പനസ്സ പാരിപൂരീ ഹോതീതി? തത്ത്വ “കതാധികാരസ്സ താവ ഹേട്ഠിമപരിച്ഛേദേണ ദ്വാദസഹിപി സംവച്ഛരേഹി പൂരതി, പഞ്ചവീസതിയാ, പഞ്ഞാസായ വാ സംവച്ഛരേഹി. അയഞ്ച ഭേദോ ധമ്മച്ഛന്ദസ്സപി തിക്ഖമജ്ജയമുദുതാവസേന, ഇതരസ്സ തതോ ഭിച്ഛോപീ”തി വദന്തി.

ദുതിയാദിചക്കവത്തികമാവണ്ണനാ

൯൦. അത്തനോ മതിയാതി പരമ്പരാഗതം പുരാണം തന്തിം പവേണിം ലങ്ഘിതാ അത്തനോ ഇച്ഛിതാകാരേണ. തേനാഹ “പോരാണക”ന്തിആദി.

൯ പബ്ബന്തീതി സമിദ്ധിയാ ൯ പുരേന്തി, ഫീതാ ൯ ഹോന്തീതി അത്ഥോ. തേനാഹ “൯ വഡ്ഢന്തീ”തി. തമ്മാ ചാഹ “കത്ഥചിസുഞ്ഞാ ഹോന്തീ”തി. തത്ത്വ തത്ത്വ രാജകിച്ചേ രഞ്ഞാ അമാ സഹ വത്തന്തീതി അമച്ചാ, യേഹി വിനാ രാജകിച്ചം നപ്പവത്തതി. പരമ്പരാഗതാ ഹുത്വാ രഞ്ഞോ പരിസായ ഭവാതി പാരിസജ്ജാ. തേനാഹ “പരിസാവചരാ”തി. തസ്സമിം റാനന്തരേ റപിതാ ഹുത്വാ രഞ്ഞോ ആയം, വയഞ്ച യാമാവതോ ഗണേന്തീതി ഗണകാ. ജാതികുലസുതാചാരാദിവസേന പുമുത്തം ഗതത്താ മഹതീ മത്താ ഏതേസന്തി മഹാമത്താ, തേ പന മഹാനുഭാവാ അമച്ചാ ഏവാതി ആഹ “മഹാഅമച്ചാ”തി. യേ രഞ്ഞോ ഹത്ഥാനീകാദീസു അവട്ഠിതാ, തേ അനീകട്ഠാതി ആഹ “ഹത്ഥിആചരിയാദയോ”തി . മന്തം പഞ്ഞം അസിതാ ഹുത്വാ ജീവന്തീതി മന്തസ്സാജീവിനോ, മതിസജീവാതി അത്ഥോ, യേ തത്ത്വ തത്ത്വ രാജകിച്ചേ ഉപദേസദായിനോ. തേനാഹ “മന്താ വുച്ചതി പഞ്ഞാ”തിആദി.

ആയുവണ്ണാദിപരിഹാനികമാവണ്ണനാ

൯൧. ബലവലോഭത്താതി “ഇമസ്സമിം ലോകേ ഇദാനി ദലിദമനുസ്സാ നാമ ബഹു, തേസം സഞ്ചേസം ധനേ അനുപ്പദിയമാനേ മയ്ഹം കോസസ്സ പരിക്ഖയോ ഹോതീ”തി ഏവം ഉപ്പന്നബലവലോഭത്താ. ഉപരൂപരിഭൂമീസൂതി ചരകാമസഗ്ഗസങ്ഖാതാസു ഉപരൂപരികാമഭൂമീസു. കമ്മസ്സ ഫലം അഗ്ഗം നാമ, തം പനേത്ഥ ഉദ്ധഗാമീതി ആഹ “ഉദ്ധം അഗ്ഗം അസ്സാ”തി. സഗ്ഗേ നിയുത്താ, സഗ്ഗപ്പയോജനാതി വാ സോവഗ്ഗികാ. ദസന്നം വിസേസാനന്തി ദിബ്ബആയുവണ്ണയസസുഖആധിപതേയ്യാനഞ്ചേവ ദിബ്ബരൂപാദീനഞ്ച ഫലവിസേസാനം . വണ്ണഗ്ഗഹണേന ചേത്ഥ സകോ അത്തഭാവവണ്ണോ ഗഹിതോ, രൂപഗ്ഗഹണേന ബഹിദ്ധാ രൂപാരമ്മണം.

൯൨. സുട്ഠു നിസിദ്ധന്തി യമായം ഇമിനാ അത്തഭാവേന അദിന്നം ആദാതും ൯ സക്കോതി, ഏവം സമ്മദേവ തതോ നിസേധിതം കത്വാ. മൂലഹതന്തി ജീവിതാ വോരോപനേന മൂലേ ഏവ ഹതം.

൯൬. രാഗവസേന ചരണം ചരിത്തം, ചരിത്തമേവ ചാരിത്തം, മേമുനന്തി അധിപ്പായോ, തം പന “പരേസം ദാരേസു”തി വുത്തത്താ “മിച്ചാചാര”ന്തി ആഹ.

൧൦൦. പച്ചനീകിട്ഠിതി “അത്ഥി ദിന”നിആദികായ (൧൦ നീ൦ ൧.൪൪൧; ൨.൯൪; വിഭ൦ ൧൯൩) സമ്മാദിട്ഠിയാ പടിപക്ഖഭൂതാ ദിട്ഠി.

൧൦൧. മാതുച്ഛാദികാ ഉപരി സയമേവ വക്ഖതി. അതിബലവലോഭോതി അതിവിയ ബലവാ ബഹലകിലേസോ, യേന അകാലേ, അദേസേ ച പവത്തതി. മിച്ചായമ്മോതി മിച്ചാ വിപരീതോ അവിസഭാഗവത്ഥുകോ ലോഭധമ്മോ. തേനാഹ “പുരിസാന”നിആദി.

തസ്സ ഭാവോതി യേന മേത്താകരുണാപുണ്ണൺഗമേന ചിത്തേന പുഗ്ഗലോ “മത്തേയ്യോ”തി വുച്ചതി, സോ തസ്സ യഥാവുത്തചിത്തുപ്പാദോ, തംസമുട്ഠാനാ ച കിരിയാ മത്തേയ്യതാ. തേനാഹ “മാതരിസമ്മാ പടിപത്തിയാ ഏതം നാമ”തി . യാ സമ്മാ പജ്ജിതബ്ബേ സമ്മാ അപ്പടിപത്തി, സോപി ദോസോ അഗാരവകിരിയാദിഭാവതോ. വിപ്പടിപത്തിയം പന വത്തബ്ബമേവ നത്ഥീതി ആഹ “തസ്സാ അഭാവോ ചേവ തപ്പടിപക്ഖതാ ച അമത്തേയ്യതാ”തി. കുലേ ജേട്ഠാനന്തി അത്തനോ കുലേ വുദ്ധാനം മഹാപിതുചൂളപിതുജേട്ഠകഭാതികാദിനം.

ദസവസ്സായുകസമയവണ്ണനാ

൧൦൩. “യ”ന്തി ഇമിനാ സമയോ ആമട്ഠോ, ഭുമ്മത്ഥേ ചേതം പച്ചത്തവചനന്തി ആഹ “യസ്ഥിംസമയേ”തി. അലം പതിനോതി അലംപതേയ്യതാ. തസ്സാ പരിയത്തതാ ഭരിയാഭാവേനാതി ആഹ “ദാതും യുത്താ”തി. അഗ്ഗരസാനീതി മധുരഭാവേന, ഭേസജ്ജഭാവേന ച അഗ്ഗഭൂതരസാനി.

ദിപ്പിസ്സന്തിതി പടിപക്ഖഭാവേന സമുജ്ജലിസ്സന്തി. തേനാഹ “കുസലന്തിപി ന ഭവിസ്സതി”തി . അഹോ പുരിസോതി മാതാദീസുപി ഞാദിസോ, അഞ്ഞേസം കേസം കിം വിസ്സജ്ജേസ്സതി, അഹോ തേജവപുരിസോതി.

ഗേഹേ മാതുഗാമം വിയാതി അത്തനോ ഗേഹേ ദാസിഭരിയാഭൂതമാതുഗാമം വിധ. മിസ്സീഭാവന്തി മാതാദീസു ഭരിയായ വിധ ചാരിത്തസങ്കരം.

ബലവകോപോതി ഹന്തുകാമതാവസേന ഉപ്പത്തിയാ ബലവകോപോ. ആഘാതേതീതി ആഹനതി, അത്തനോ കക്ഖളഹരുസഭാവേന ചിത്തം വിബാധതീതി അത്ഥോ. നിസ്സയദഹനരസോ ഹി ദോസോ. ബ്യാപാദേതീതി വിനാസേതി, മനോപദ്യസനതോ മനസ്സ പകോപനതോ. തിബ്ബന്തി തിക്ഖം, സാ പനസ്സ തിക്ഖതാ സരീരേ അവഹന്തേപി സിന്ധേഹവത്ഥും ലങ്ഘിത്വാപി പവത്തിയാ വേദിതബ്ബാതി ആഹ “പിയമാനസ്സപി”തിആദി.

൧൦൪. കപ്പവിനാസോ കപ്പോ ഉത്തരപദലോപേന, അന്തരാവ കപ്പോ അന്തരകപ്പോ. തണ്ഹാദിഭേദോ കപ്പോ ഏതസ്സ അത്ഥീതി കപ്പോ, സത്തലോകോതി ആഹ “അന്തരാവ ലോകവിനാസോ”തി. സ്വായം അന്തരകപ്പോ കതിവിധോ, കമബ്ബസ്സ സമ്ഭവോ, കിം ഗതികോതി അന്തോഗധം ചോദനം സന്ധായാഹ “അന്തരകപ്പോ ച നാമാ”തിആദി. ലോഭുസ്സദായാതി ലോഭാധികായ പജായ വത്തമാനായ.

ഏവം ചിന്തയിംസൂതി പുഞ്ചേ യമാനുസ്സുവാനുസ്സരണേന, അത്തനോ ച ആയുവിസേസസ്സ ലഭനേതോ. ഗുർബലതാദീഹി ഗഹനം റാനന്തി ഗുർബലതാദീഹി സഞ്ചരണതായ ഗഹനഭൂതം റാനം. രുക്ഖേഹി ഗഹനന്തി രുക്ഖേഹി നിരന്തരനിചിതേഹി ഗഹനഭൂതം . നദീവിദുഗ്ഗന്തി ചരിനതടാഹി നദീഹി ഓരതോ, പാരതോ ച വിദുഗ്ഗം. തേനാഹ “നദീന”ന്തിആദി. പഞ്ചതേഹി വിസമം പഞ്ചതന്തരം. പഞ്ചതേസു വാ ചരിനതടേസു ദുരാരോഹം വിസമട്ഠാനം. സഭാഗേതി ജീവനവസേന സമാനഭാഗേ സദിസേ കരിസ്സന്തി.

ആയുവണ്ണാദിവഡ്ഡനകമാവണ്ണനാ

൧൦൪. ആയതന്തി വാ ദീഘം ചിരകാലികം. മരണവസേന ഹി ഞാതിക്ഖയോ ആയതോ അപുനരാവത്തനതോ, ന രാജഭയാദിനാ ഉക്കമനവസേന പുനരാവത്തിയാപി തസ്സ ലബ്ഭനേതോ. ഓസക്കേയ്യാമാതി ഓരമേയ്യാമ. വിരമണവി അത്ഥതോ പജഹനമേവ പരിച്ചജനഭാവതോതി ആഹ “പജഹേയ്യാമാതി അത്ഥോ”തി. സീലഗബ്ഭേ വഡ്ഡിതത്താതി മാതു, പിതു ച സീലവന്തതായ തദവയവഭൂതേ ഗബ്ഭേ വഡ്ഡി “സീലഗബ്ഭേ വഡ്ഡിതാ”തി വുത്താ, ഏതേന ഉതുആഹാരസ്സ വിയ തദന്തസ്സാപി ബാഹിരസ്സ പച്ചയസ്സ വസേന സത്തസന്താനസ്സ വിസേസാധാനം ഹോതിതി ദസ്സേതി. യം പനേത്ഥ വത്തഞ്ചം, തം ബ്രഹ്മജാലടീകായം (ദീം നിം ടീം ൧.൨) വുത്തമേവ. ഖേത്തവിസുദ്ധിയാതി അധിട്ഠാനഭൂതവത്ഥുവിസുദ്ധിയാ. നനു ച തം വിസേസാധാനം ജായമാനം രൂപസന്തതിയാ ഏവ ഭവേയ്യാതി? സച്ചമേതം, രൂപസന്തതിയാ പന തഥാ ആഹിതവിസേസായ അരൂപസന്തതിപി ലദ്ധുപകാരാ ഏവ ഹോതി തപ്പടിബദ്ധവുത്തിഭാവതോ. യഥാ കബളികാരാഹാരേന ഉപത്ഥമ്ഭിതേ രൂപകായേ സഞ്ചോപി അത്തഭാവോ അനുഗൃഹിതോ ഏവ നാമ ഹോതി, യഥാ പന രത്തോ ചക്കവത്തിനോ പുണ്ണവിസേസം ഉപനിസ്സായ തസ്സ ഇത്ഥിരതനാദിനം അനന്തസാധാരണാ തേ തേ വിസേസാ സമ്ഭവന്തി തബ്ഭാവേ ഭാവതോ, തദഭാവേ ച അഭാവതോ, ഏവമേവ തസ്ഥിം കാലേ മാതാപിതൂനം യഥാവുത്തപുണ്ണവിസേസം ഉപനിസ്സായ തേസം പുത്താനം ജായമാനാനം ദീഘായുകതാ ഖേത്തവിസുദ്ധിയാവ ഹോതിതി വേദിതഞ്ചാ സംവേഗധമ്മചരണാദിസമുപബ്രൂഹിതായ തദാ തേസം കുസലചേതനായ തഥാ ഉളാരഭാവേന സമുപ്പജ്ജനതോ. ഏത്ഥാതി ഇമസ്ഥിം മനുസ്സലോകേ, തത്ഥാതി യഥാവുത്തം കുസലധമ്മം സമാദായ വത്തമാനേ സത്തനികായേ. തത്ഥേവാതി തസ്ഥിംയേവ സത്തനികായേ. “അത്തനോവ സീലസമ്പത്തിയാ”തി വുത്തം സസന്തതിപരിയാപനസ്സ ധമ്മസ്സ തത്ഥ വിസേസപ്പച്ചയഭാവതോ. ഖേത്തവിസുദ്ധിപി പന ഇധാപി പടികഖിപിതും ന സക്കാ.

കോട്ഠാസാതി ചത്താരിസവസ്സായുകാതിആദയോ അസീതിവസ്സസഹസ്സായുകപരിയോസാനാ ഏകാദസ കോട്ഠാസാ. അദിന്നാദാനാദീഹിതി ആദി-സദ്ദേന കുലേ ജേട്ഠാപചായികാപരിയോസാനാനം ദസന്നം പാപകോട്ഠാസാനം ഗഹണം.

സങ്ഖരാജഉപ്പത്തിവണ്ണനാ

൧൦൮. ഏവം ഉപ്പജ്ജനകതണ്ഹാതി ഏവം വചിഭേദം പാപനവസേന പവത്താ ഭുജ്ജിതുകാമതാ. അനസനന്തി

കായികകിരിയാഅസമത്വതാഹേതുഭൂതോ സരീരസങ്കോചോ. തേനാഹ “അവിപ്ലവാരികഭാവോ”തിആദി. ഘനനിവാസതന്തി ഗാമനിഗമരാജയാനീനം ഘനനിവിട്ഠം അത്തമത്തസ്സ നാതിഭൂരവത്തിതം. നിരന്തരപൂരിതോതി നിരന്തരം വിയ പുണ്ണോ തത്രുപഗാനം സത്താനം ബഹുഭാവതോ.

മേത്തേയുബുദ്ധുപ്പാദവണ്ണനാ

൧൦൭. കിഞ്ചാപി പുണ്യേ വഡ്ഡമാനകവസേന ദേസനാ ആഗതം, ഇദം പന ന വഡ്ഡമാനകവസേന വുത്തം. കസ്മാതി ചേ ആഹ “ന ഹീ”തിആദി. സത്താനം വഡ്ഡമാനായുകകാലേ ബുദ്ധാ ന നിബുത്തന്തി സംസാരേ സംവേഗസ്സ ദുബ്ബിഭാവനീയത്താ . തതോ വസ്സസതസഹസ്സതോ ഓരമേവ ബുദ്ധുപ്പാദകാലോ.

൧൦൮. സമുസ്സിതട്ഠേന യൂപോ വിയാതി യൂപോ, യൂപന്തി ഏതഥ സത്താ അനേകഭൂമികൂടാഗാരോവരകാദിവന്തതായാതി യൂപോ, പാസാദോ. രഞ്ഞോ ഹേതുഭൂതേനാതി ഹേതുഅത്ഥേ കരണവചനന്തിദസ്സേതിഉസ്സാഹസമ്പത്തിആദിനാ. മഹതാ രാജാനുഭാവേന, മഹതാ ച കിത്തിസദ്ദേന സമന്നാഗതത്താ ചതുഹി സങ്ഗഹവത്സുഹി മഹാജനസ്സ രഞ്ജനതോ മഹാപനാദോ നാമ രാജാ ജാതോ. ജാതകേതി മഹാപനാദജാതകേ (ജാ° ൧.൩.൪൦ മഹാപനാദജാതകേ).

പനാദോ നാമ സോ രാജാതി “അതീതേ പനാദോ നാമ സോ രാജാ അസ്സോസീ”തി അത്തഭാവന്തരതായ അത്താനം പരം വിയ നിദ്രിസതി. ആയസ്മാ ഹി ഭദ്രജിത്ഥേരോ അത്തനാ അജ്യാവുത്ഥപുണ്ണം സുവണ്ണപാസാദം ദസ്സേത്ഥാ ഏവമാഹ. യസ്സ യൂപോ സുവണ്ണയോതി യസ്സ രഞ്ഞോ അയം യൂപോ പാസാദോ സുവണ്ണയോ സുവണ്ണമയോ. തീരിയം സോളസുണ്ണേയോതി വിത്ഥാരതോ സോളസസരപാതപ്പമാണോ, സോ പന അഡ്ഡയോജനപ്പമാണോ ഹോതി. ഉബ്ബമാഹു സഹസ്സയാതി ഉബ്ബം ഉച്ചഭാവം അസ്സ പാസാദസ്സ സഹസ്സയാ സഹസ്സകണ്ഡപ്പമാണം ആഹു, സോ പന യോജനതോ പഞ്ചവീസതിയോജനപ്പമാണോ ഹോതി. കേചി പന്നേത്ഥ ഗാമാസുഖത്ഥം “ആഹു”തി ദീഘം കതം, അഹു അഹോസീതി അത്ഥം വദന്തി.

സഹസ്സകണ്ഡോതി സഹസ്സഭൂമികോ, “സഹസ്സഖണ്ഡോ” തിപി പാഠോ, സോ ഏവ അത്ഥോ. സതഗേണ്ഡൂതി അനേകസതനിയൂഹകോ. ധജാലൂതി തത്ഥ തത്ഥ നിയൂഹസിഖരാദീസു പതിട്ഠപിതേഹി സത്തിധജവീരങ്ഗധജാദീഹി ധജേഹി സമ്പന്നോ. ഹരിതാമയോതി ചാമീകരസുവണ്ണമയോ. കേചി പന ഹരിതാമയോതി “ഹരിതമണിപരിക്ഖടോ”തി വദന്തി. ഗന്ധബ്ബാതി നടാ. ഛരസഹസ്സാനിസത്തയാതി ഛരമത്താനി ഗന്ധബ്ബസഹസ്സാനി സത്തയാ തസ്സ പാസാദസ്സ സത്തസു റാനേസു രഞ്ഞോ അഭിരമാപനത്ഥം നച്ചിംസൂതി അത്ഥോ. തേ ഏവം നച്ചന്താപി കിര രാജാനം ഹാസേതും നാസക്ഖിംസു. അഥ സക്കോ ദേവരാജാ ദേവനടം പേസേത്ഥാ സമജ്ജം കാരേസി, തദാ രാജാ ഹസീതി.

കോടിഗാമോ നാമ മാപിതോ. വത്സൂതി ഭദ്രജിത്ഥേരസ്സ വത്സു. തം മേരഗാമാവണ്ണനായം (മേരഗാ° അട്ഠ° ഭദ്രജിത്ഥേരഗാമാവണ്ണനായം) വിത്ഥാരതോ ആഗതമേവ. ഇതരസ്സാതി നളകാരദേവപുത്തസ്സ. ആനുഭാവാതി പുത്താനുഭാവനിമിത്തം.

ദാനവസേനദയാതി തം പാസാദം അത്തനോ പരിഗൃഹഭാവവിയാജനേന ദാനമുവേ നിയോജേത്യാ. വിസ്തജേജത്യാതി ചിത്തേനേവ പരിച്ചജനവസേന ദയാ പുന ദക്ഖിണേയുനം സന്തകഭാവകരണേന നിരപേക്ഖപരിച്ചാഗവസേന വിസ്തജേജത്യാ. ഏത്തകേനാതി “ഭൂതപുഞ്ചം ഭിക്ഖവേ”തി ആദിം കത്വാ യാവ “പഞ്ചജിസ്സതീ”തി പദം ഏത്തകേന ദേസനാമഗ്ഗേന.

ഭിക്ഖുനോ ആയുവണ്ണാദിവഡ്ഡനകമാവണ്ണാ

ഫലം. ഇദം ഭിക്ഖുനോ ആയുസ്സിനി ആയുസ്സിം സായേതഞ്ചേ ഇദം ഭിക്ഖുനോ ഇച്ഛിതഞ്ചം ചിരജീവിതായ ഹേതുഭാവതോതി. തേനാഹ “ഇദം ആയുക്കാരണ”ന്തി.

സമ്പന്നസീലസ്സ അവിപ്പട്ടിസാരപാമോജജപീതിപസ്സദ്ധിസുഖസമാധിയമാഭൂതത്താണാദിസമ്ഭവതോ തംസമുട്ഠാനപണീതരൂപേഹി കായസ്സ ഹുടത്താ സരീരേ വണ്ണയാതു വിപ്പസന്നാ ഹോതി, കല്യാണോ ച കിത്തിസദ്ദോ അബ്ഭുഗ്ഗച്ഛതീതി ആഹ “സീലവതോ ഹി”തിആദി.

വിവേകജം പീതിസുഖാദീതി ആദി-സദ്ദേന സമാധിജം പീതിസുഖം, അപീതിജം കായസുഖം, സതിപാരിസുദ്ധിജം ഉപേക്ഖാസുഖഞ്ച സങ്ഗഹ്ഠാതി.

അപ്പടിക്കുലതാവഹോതി അപ്പമാണാനം സത്താനം, അത്തനോ ച തേസു അപ്പടിക്കുലഭാവതോ. ഹിതൂപസംഹാരാദിവസേന പവത്തിയാ സബ്ബദിസാസു ഫരണഅപ്പമാണവസേന സബ്ബദിസാസു വിപ്ഫാരികതാ.

“അരഹത്തഫലസങ്ഖാതം ബല”ന്തി വുത്തം തസ്സ അകുപ്പധമ്മതായ കേനചി അനഭിഭവനീയഭാവതോ.

“ലോകേ”തി ഇദം യഥാ “ഏകബലമ്പീ”തി ഇമിനാ സമ്ബന്ധീയതി, ഏവം “ദുപ്പസഹം ദുരഭിസമ്ഭവ”ന്തി ഇമേഹിപി സമ്ബന്ധിതഞ്ചം. ലോകപരിയാപന്നേഹേവ ഹി ധമ്മേഹി തേസം ബലസ്സ ദുപ്പസഹതാ, ദുരഭിസമ്ഭവതാ, ന ലോകുത്തരേഹീതി. ഏതേവാതി ഏതസ്സിം അരഹത്തഫലേ ഏവ, തദത്ഥന്തി അത്ഥോ.

ലോകുത്തരപുണ്ണമ്പീതി ലോകുത്തരപുണ്ണമ്പി പുണ്ണഫലമ്പി. യാവ ആസവക്ഖയാ പവഡ്ഡതി വിവട്ടഗാമികുസലധമ്മാനം സമാദാനഹേതുതി യോജനാ. അമതപാനം പിവിംസു ഹേട്ഠിമമഗ്ഗഫലസമധിഗമവസേനാതി അധിപ്പായോ.

ചക്കവത്തിസുത്തവണ്ണായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ.

൪. അഗ്നത്തസുത്തവണ്ണനാ

വാസേട്ഠഭാരദാജവണ്ണനാ

൧൧൧. ഏതമാതി “പുബ്ബാരാമേ, മിഗാരമാതുപാസാദേ”തി ഏതസ്ഥിം പദവയേ. കോയം പുബ്ബാരാമോ, കമഞ്ച പുബ്ബാരാമോ, കാ ച മിഗാരമാതാ, കമഞ്ചസ്സാ പാസാദോ അഹോസീതി ഏതസ്ഥിം അന്തോലീനേ അനുയോഗേ. അയം ഇദാനി വുച്ചമാനാ അനുപുബ്ബികമാ ആദിതോ പട്ഠായ സങ്ഖേപേനേവ അനുപുബ്ബികമാ. പദുമുത്തരം ഭഗവന്തം ഏകം ഉപാസികം അഗ്നുപട്ഠായികട്ഠാനേ റപേന്തിം ദിസ്വാന തത്ഥ സഞ്ജാതഗാരവബഹുമാനാ തമേവത്ഥം പുരക്ഖത്വാ ഭഗവന്തം നിമന്തേത്വാ. മേണ്ഡകപുത്തസ്സാതി മേണ്ഡകസേട്ഠിപുത്തസ്സ. സോതാപന്നാ അഹോസി തമാ കതാധികാരത്താ.

മാതൃട്ഠാനേ റപേസി അത്തനോ സീലാചാരസമ്പത്തിയാ ഗരുട്ഠാനിയത്താ. ഉപയോഗതി തത്ഥ തത്ഥ അപ്പേതബുട്ഠാനേ അപ്പനാവസേന വിനിയോഗം അഗമംസു. അന്തേഹി ച വേളുരിയലോഹിതങ്കമസാരഗല്ലാദീഹി. ഭസ്സതീതി ഓതരതി. സുദ്ധപാസാദോവ ന സോഭതീതി കേവലോ ഏകപാസാദോ ഏവ വിഹാരോ ന സോഭതി. നിയൂഹാനി ബഹൂനി നീഹരിത്വാ കത്തബ്ബസേനാസനാനി “ദുവഡ്ഠഗേഹാനീ”തി വദന്തി. മജ്ജേ ഗബ്ഭോ സമന്തതോ അനുപരിയായതോതി ഏവം ദിക്ഖത്തും വഡ്ഠേത്വാ കതസേനാസനാനി ദുവഡ്ഠഗേഹാനി. ചുളുപാസാദാതി ഖുദുകപാസാദാ.

ഉത്തരദേവീവിഹാരോ നാമ നഗരസ്സ പാചിനദാരസമീപേ കതവിഹാരോ.

തിത്ഥിയലിങ്ഗസ്സ അഗ്നഹിതത്താ നേവ തിത്ഥിയപരിവാസം വസന്തി. അനുപസമ്പന്നഭാവതോ ആപത്തിയാ ആപന്നായ അഭാവതോ ന ആപത്തിപരിവാസം വസന്തി. ഭിക്ഖുഭാവന്തി ഉപസമ്പദം. തേവിജ്ജസുത്തന്തി ഇമസ്ഥിം ദീഘനികായേ തേവിജ്ജസുത്തം സുത്വാ.

൧൧൩. അനുവത്തമാനാ ചക്ഷമിംസു അന്നുചക്ഷമനേ യഥാധിപ്പേതസ്സ അത്ഥസ്സ പുച്ഛനാദിനം അസക്കുണ്ണേയുത്താ. തേസന്തി തേസം ദിന്നം. തേനാഹ “പണ്ഡിതതരോ”തി. അത്ഥാതി ഭവത്ഥ. കുലസമ്പന്നാതി സമ്പന്നകുലാ ഉദിതോദിതേ ബ്രാഹ്മണകുലേ ഉപ്പന്നാ. ബ്രാഹ്മണകുലാതി കേനചി പാരിജുണ്ണേന അനുപദുതാ ഏവ ബ്രാഹ്മണകുലാ. തേനാഹ “ഭോഗാദിസമ്പന്ന”തിആദി. ഇമേ ബ്രാഹ്മണാ ഉച്ചാ ഹുത്വാ “ഇമം വസലം പബ്ബജ്ജം പബ്ബജിംസു”തിആദിനാ ജാതിആദിനി ഘട്ടേന്താ അക്കോസന്തി. പരിഭാസന്തിതി പരിഭവിത്വാ ഭാസന്തി. അത്തനോ അനുരൂപായാതി അത്തനോ അജ്ഞാസയസ്സ അനുരൂപായ. അന്തരന്തരാ വിച്ഛിജ്ജ പവത്തിയമാനാ പരിഭാസാ പരിപുണ്ണാ നാമ ന ഹോതി ഖണ്ഡഭാവതോ, തബ്ബിപരിയായതോ പരിപുണ്ണാ നാമ ഹോതീതി ആഹ “അന്തരാ”തിആദി.

അപ്പതിട്ഠതായാതി അപസ്സയരഹിതത്താ. വിഭിന്നോതി വിനട്ഠോ.

ഇതരേ തയോ വണ്ണാതി ഖത്തിയാദയോ വണ്ണാ ഹീനാ. നനു ഖത്തിയാവ സേട്ഠാ വണ്ണാ യഥാ ബുദ്ധാ ഏതരഹി ഖത്തിയകുലേ ഏവ ഉപ്പന്നാതി? സച്ചമേതം, തേ പന അത്തനോ മിച്ഛാഭിമാനേന, മിച്ഛാഗാഹേന ച

“ബ്രാഹ്മണോവ സേദ്യോ വണ്ണോ”തി വദന്തി, തം തേസം വചനമത്തം.
“സുജ്ഞാതീതി സുദ്ധാ ഹോന്തി, ന നിന്ദം ഗരഹം പാപുണന്തി”തി വദന്തി.
സുജ്ഞാതീ വാ സംസാരതോ സുജ്ഞാതീ, ന സേസാ വണ്ണാ
അസുക്കജാതികത്താ, മന്തജ്ഞേനാഭാവതോ ചാതി. ബ്രഹ്മണോ മുഖതോ ജാതാ
വേദവചനതോ ജാതാതി മുഖതോ ജാതാ. തതോ ഏവ ബ്രഹ്മണോ
മഹാബ്രഹ്മണോ വേദവചനതോ വിജാതാതി ബ്രഹ്മജാ. തേന ദുവിധേനാപി
നിമിതാതി ബ്രഹ്മനിമിതാ. വേദവേദങ്ഗാദിബ്രഹ്മദായജം അരഹന്തിതി
ബ്രഹ്മദായാദാ. മൂണ്യകേ സമണകേതി ഏതഥ ക-കാരോ ഗരഹായന്തി ആഹ
“നിന്ദന്താ ജിഗുച്ഛന്താ വദന്തി”തി. ഇബ്ഭേതി സുദേ, തേ പന ഘരബന്ധനേന
ബദ്ധാ നിഹീനതരാതി ആഹ “ഗഹപതികേ”തി. കണ്ഹേതി കണ്ഹജാതികേ.
ബന്ധനദ്വേന ബന്ധു, കസ്ത പന ബന്ധുതി ആഹ “മാരസ്ത ബന്ധുഭൂതേ”തി.
പാദാപച്ചേതി പാദതോ ജാതാപച്ചേ. അയം കിര ബ്രാഹ്മണാനം ലദ്ധി
“ബ്രാഹ്മണാ ബ്രഹ്മണോ മുഖതോ ജാതാ, ഖത്തിയാ ഉരതോ, ഊരുഹി വേസ്താ,
പാദതോ സുദ്വാ”തി.

൧൧൪. യസ്മാ പഠമകപ്പികകാലേ ചതുവണ്ണവവത്മാനം നത്ഥി, സബ്ബേവ
സത്താ ഏകസദിസാ, അപരഭാഗേ പന തേസം പയോഗഭേദവസേന അഹോസി,
തസ്മാ വുത്തം “പോരാണം...പേ... അജാനന്താ”തി. ലദ്ധിഭിന്ദനത്ഥായാതി
“ബ്രാഹ്മണാ ബ്രഹ്മണോ പുത്താ ഓരസാ മുഖതോ ജാതാ”തി ഏവം പവത്തായ
ലദ്ധിയാ വിനിവേറനത്ഥം. പുത്തപ്പടിലാഭത്ഥായാതി “ഏവം മയം പേത്തികം
ഇണം സോധേസ്സാമാ”തി ലദ്ധിയം റത്ഥാ പുത്തപ്പടിലാഭായ. അയഞ്ഹേതഥ
ധമ്മികാനം ബ്രാഹ്മണാനം അജ്ഞാസയോ. സഞ്ജാതപുപ്ഫാതി രജസ്സലാ.
ഇത്ഥിനഞ്ഹി കുമാരിഭാവപ്പത്തിതോ പടായ പച്ഛിമവയതോ ഓരം അസതി
വിബന്ധേ അട്ഠമേ അട്ഠമേ സത്താഹേ ഗബ്ഭാസയസത്തിതേ തതിയേ
ആവത്തേ കതിപയാ ലോഹിതപിളകാ സണ്ഠഹിത്ഥാ അഗ്ഗഹിതപുപ്ഫാ ഏവ
ഭിജ്ജന്തി, തതോ ലോഹിതം പഗ്ഘരതി, തത്ഥ ഉതുസമഞ്ഞാ, പുപ്ഫസമഞ്ഞാ
ച. നേസന്തി ബ്രാഹ്മണാനം. സച്ചവചനം സിയാതി “ബ്രഹ്മണോ
പുത്താ”തിആദിവചനം സച്ചം യദി സിയാ, ബ്രാഹ്മണീനം...പേ... മുഖം ഭവേയ്യ, ന
ചേതം അത്ഥി.

ചതുവണ്ണസുദ്ധിവണ്ണാ

൧൧൫. മുഖച്ഛേദകവാദന്തി “ബ്രാഹ്മണാ മഹാബ്രഹ്മണോ മുഖതോ ജാതാ”തി
വാദസ്സ ഛേദകവാദം. അരിയഭാവേ അസമത്ഥാതി അനരിയഭാവാവഹാ.
പകതികാളകാതി സഭാവേനേവ ന സുദ്ധാ. കണ്ഹേതി കിലിട്ഠോ
ഉപതാപകോ. തേനാഹ “ദുക്ഖോതി അത്ഥോ”തി.

സുക്കഭാവോ നാമ പരിസുദ്ധതാതി ആഹ “നിക്കിലേസഭാവേന പണ്ഡരാ”തി.
സുക്കോതി ന കിലിട്ഠോ അനുപതാപകോതി വുത്തം “സുഖോതി അത്ഥോ”തി.

൧൧൬. ഉഭയവോകിണ്ണേതി വചനവിപല്ലാസേന വുത്തന്തി ആഹ “ഉഭയേസു
വോകിണ്ണേസു”തി. മിസ്സിഭൂതേസുതി “കദാചി കണ്ഹാ ധമ്മാ, കദാചി സുക്കാ
ധമ്മാ”തി ഏവം ഏകസ്ഥിം സന്താനേ, ഏകസ്ഥിയേവ ച അത്തഭാവേ
പവത്തിയാ മിസ്സിഭൂതേസു, ന പന ഏകജ്ഞം പവത്തിയാ. ഏത്ഥാതി
അനന്തരവുത്തധമ്മാവ അന്ധാധിട്ഠാതി ആഹ “കണ്ഹസുക്കധമ്മേസു”തി.
യസ്മാ ച തേ ബ്രാഹ്മണാ ന ചേവ തേ ധമ്മേ അതിക്കന്താ, യായ ച

പടിപദായ അതിക്കമേയ്യും, സാപി തേസം പടിപദാ നത്ഥി, തസ്മാ വുത്തം “വത്തമാനാപി”തി. നാനുജാനന്തി അയമാഭൂച്ചവാദഭാവതോ. അനുജാനനഞ്ച നാമ അബ്ഭിസുമാദനന്തി തദഭാവം ദസ്സേന്തേന “നാനുമാദന്തി, ന പസംസന്തി”തി വുത്തം. ചതുന്നം വണ്ണാനന്തി നിദ്ധാരണേ സാമിവചനം. തേസന്തി പന സമ്ബന്ധേപി വാ സാമിവചനം. തേ ച ബ്രാഹ്മണാ ന ഏവരുപാ ന ഏദിസാ, യാദിസോ അരഹാ ഏകദേശേനാപി തേന തേസം സദിസതാഭാവതോ, തസ്മാ തേന കാരണേന നേസം ബ്രാഹ്മണാനം “ബ്രാഹ്മണോവ സേട്ഠോ വണ്ണോ”തി വാദം വിഞ്ഞു യമാഭൂതവാദിനോ ബുദ്ധാദയോ അരിയാ നാനുജാനന്തി.

ആരകത്താദീഹീതി ഏതഥ കിലേസാനം ആരകത്താ പഹീനഭാവതോ ദൂരത്താ അരഹം, കിലേസാരിനം ഹതത്താ അരഹം, സംസാരചക്കസ്സ അരാനം ഹതത്താ അരഹം, പച്ചയാദീനം അരഹത്താ അരഹം, പാപകരണേ രഹാഭാവേന അരഹന്തി ഏവമത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. അയമേതഥ സങ്ഖേപോ, വിത്ഥാരോ പന വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ച. ച. ൧൨൫ ആദയോ), തം സംവണ്ണനാസു (വിസുദ്ധിം ടീം ച. ൧൨൪) ച വുത്തനയേന വേദിതഞ്ചോ . ആസവാന്തം ഖിണത്താതി ചതുന്നമ്പി ആസവാന്തം അനവസേസതോ പഹീനത്താ. ബ്രഹ്മചരിയവാസന്തി മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയവാസം. തസ്സ വാസസ്സ പരിയോസിതത്താ വുത്ഥവാസോ, ദസന്നമ്പി വാ അരിയവാസാനം വുത്ഥത്താ വുത്ഥവാസോ. വുത്തഞ്ജേഹേതം -

“ദസയിമേ, ഭിക്ഖവേ, അരിയാവാസാ, യദരിയാ ആവസിംസു വാ ആവസന്തി വാ ആവസിസ്സന്തി വാ. കതമേ ദസ? ഇയ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു പഞ്ചങ്ഗവിപ്പഹീനോ ഹോതി ഛരളങ്ഗസമന്നാഗതോ ഏകാരക്ഖോ ചതുരാപസ്സേനോ പനുണ്ണപച്ചേകസച്ചോ സമവയസംസേനോ അനാവിലസങ്കപ്പോ പസ്സദ്ധകായസങ്ഖാരോ സുവിമുത്തചിത്തോ സുവിമുത്തപഞ്ഞോ. ഇമേ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, ദസ അരിയാവാസാ”തി (അം നിം ൧൦. ൧൯).

വുസ്സതീതി വാ വുസിതം, അരിയമഗ്ഗോ, അരിയഫലഞ്ച, തം ഏതസ്സ അത്ഥീതി അതിസയവചനിച്ഛാവസേന അരഹാ “വുസിതവാ”തി വുത്തോ. കരണീയം നാമ പരിഞ്ഞാപഹാനസച്ഛികിരിയാഭാവനാ ദുക്ഖസ്സന്തം കാതുകാമേഹി ഏകന്തതോ കത്തഞ്ചത്താ, തം പന യസ്മാ ചതുഹി മഗ്ഗേഹി പച്ചേകം ചതുസു സച്ചേസു കാതഞ്ചം കതം, തസ്മാ വുത്തം “ചതുഹി...പേ... കതകരണീയോ”തി. ഓസീദാപനട്ഠേന ഭാരാ വിയാതി ഭാരാ, കിലേസാ, ഖന്ധാ ച. വുത്തഞ്ജേഹി “ഭാരാ ഹവേ പഞ്ചക്ഖന്ധാ”തി (സം നിം ൩. ൨൨) ഓഹാരിതോതി അപനീതോ. സകോ അത്ഥോ സദത്ഥോതി ഏതഥ ദ-കാരോ പദസന്ധികരോ. കാമം ദിട്ഠിആദയോപി സംയോജനാനി ഏവ, തഥാപി തണ്ഹായ ഭവസംയോജനട്ഠോ സാതിസയോ. യഥാഹ “അവിജ്ജാനീവരണാനം സത്താനം തണ്ഹാസംയോജനാന”തി. (സം നിം ൨. ൧൨൫, ൧൨൬, ൧൨൭, ൧൩൨, ൧൩൪, ൧൩൬, ൧൪൨; ൩. ൫. ൫൨൦; കഥാ ൧൫) തതോ സാ ഏവ സുത്തേ (ദീം നിം ൨. ൪൦൦; മം നിം ൧. ൯൩, ൧൩൩; ൩. ൩൧൩; സം നിം ൩. ൧൦൮൧; പടിം മം ൧. ൩൪ ആദയോ) സമുദയസച്ചഭാവേന വുത്താ, തസ്മാ വുത്തം “ഭവസംയോജനം വുച്ചതി തണ്ഹാ”തി. സമ്മദത്താ വിമുത്തോതി സമ്മാ അത്തായ ജാനനഭൂതായ അഗ്ഗമഗ്ഗപത്തായ സമ്മാ യമാഭൂതം യം യഥാ ജാനിതഞ്ചം, തം തഥാ ജാനിത്വാ വിമുത്തോ. ഇമസ്ഥിം ലോകേതി ഇമസ്ഥിം

സത്തലോകേ. ഇയത്തഭാവേതി ഇമസ്മിം അത്തഭാവേ, പരത്തഭാവേതി പരസ്മിം അത്തഭാവേ, ഇയലോകേ, പരലോകേ ചാതി അത്ഥോ.

൧൧൭. അന്തരവിരഹിതാതി വിഭാഗവിരഹിതാ. തേനാഹ “അത്തനോ കുലേന സദിസാ”തി. അനുയന്തീതി അനുയന്താ, അനുയന്താ ഏവ ആനുയന്താ, അനുവത്തകാ. തേനാഹ “വസവത്തിനോ”തി.

൧൧൮. നിവിട്ഠാതി സദ്ധേയവത്സുസ്മിം അനുപവിസനവസേന നിവിട്ഠാ. തതോ ഏവ തസ്മിം അധികം നിവിസനതോ അഭിനിവിട്ഠാ. അചലട്ഠിതാതി അചലഭാവേ റിതാ.

യന്തി യം കഥേതബ്ധയമ്മം അനുപധാരേത്യാ, തദത്ഥഞ്ച അപ്പച്ചക്ഖം കത്വാ കഥനം, ഏതം അട്ഠാനം അകാരണം തസ്സ ബോധിമൂലേയേവ സമുച്ഛിന്നത്താ. വിച്ഛിന്ദജനനത്ഥന്തി രതനത്തയസദ്ധായ വിച്ഛിന്ദസ്സ ഉപ്പാദനത്ഥം, അത്തമത്തായാതി അത്ഥോ. സോതി മാറോ. മൂസാവാരം കാതും നാസക്ഖീതി ആഗതഫലസ്സ അരിയസാവകസ്സ പുരതോ മൂസാ വത്തും ന വിസഹി, തസ്മാ ആമ മാറോസ്മീതി പടിജാനി. സിലാപഥവിയന്തി രതനമയസിലാപഥവിയം. സിനേരും കിര പരിവാരേത്യാ റിതോ ഭൂമിപ്പദേസോ സത്തരതനമയോ, “സുവണ്ണമയോ”തി കേചി, സാ വിത്ഥാരതോ, ഉബ്ബേയതോ അനേകയോജനസഹസ്സപരിമാണാ അതിവിയ നിചലാ. കിം ത്വം ഏത്ഥാതി കിം കാരണാ ത്വം ഏത്ഥ. “റിതോ”തി അച്ഛരം പഹരി. ഠാതും അസക്കോത്തോതി അരിയസാവകസ്സ പുരതോ ഠാതും അസക്കോത്തോ. അയഞ്ഹി അരിയധമ്മാധിഗമസ്സ ആനുഭാവോ, യം മാറോപി നാമ മഹാനുഭാവോ ഉജുകം പടിപ്പരിതും ന സക്കോതി.

മഗ്ഗോ ഏവ മൂലം മഗ്ഗമൂലം, തസ്സ. സഞ്ജാതത്താ ഉപ്പന്നത്താ. തേന മഗ്ഗമൂലേന പതിട്ഠിതസന്താനേ ലദ്ധപതിട്ഠാ. ഭഗവതോ ദേസനാധമ്മം നിസ്സായ അരിയായ ജാതിയാ ജാതോ “ഭഗവന്തം നിസ്സായ അരിയഭൂമിയം ജാതോ”തി വുത്തോ. “ഉരേ വസിത്വാ”തി ഇദം ധമ്മഘോസസ്സ ഉരതോ സമുട്ഠാനതായ വുത്തം. ഉരേ വായാമജനിതാഭിജാതിതായ വാ ഓരസോ. മുഖതോ ജാതേന ജാതോ “മുഖതോ ജാതോ”തി വുത്തോ. കാരണകാരണേപി ഹി കാരണേ വിയ വോഹാരോ ഹോതി “തിണേഹി ഭത്തം സിദ്ധ”ന്തി. കേചി പന “വിമോക്ഖമുഖസ്സ വസേന ജാതത്താ മുഖതോ ജാതോ”തി വദന്തി, തത്ഥാപി വുത്തനയേനേവ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. പുരിമേനത്ഥേന യോനിജോ, സേദജോ, മുഖജോതി തീസു സമ്ബന്ധേസു മുഖജേന സമ്ബന്ധേന ഭഗവതോ പുത്തഭാവോ വിഭാവിതോ. അത്ഥദ്വയേനാപി ധമ്മജഭാവോയേവ ദീപിതോ. അരിയധമ്മപ്പത്തിതോ ലദ്ധവിസേസോ ഹുത്വാ പവത്തോ തദുത്തരകാലികോ ഖണ്ഡസന്താനോ “അരിയധമ്മതോ ജാതോ”തി വേദിതബ്ബോ, അരിയധമ്മം വാ മഗ്ഗഫലം നിസ്സായ, ഉപനിസ്സായ ച ജാതോ സബ്ബോപി ധമ്മപ്പബ്ബന്ധോ “അരിയധമ്മതോ ജാതോ”തി ഗഹേതബ്ബോ. തേസം പന അരിയധമ്മാനം അപരിയോസിതകിച്ചതായ അരിയഭാവേന അഭിനിബ്ബത്തിമത്തം ഉപാദായ “അരിയധമ്മതോ ജാതത്താ”തി വുത്തം. പരിയോസിതകിച്ചതായ തഥാ നിബ്ബത്തിപാരിപൂരിം ഉപാദായ “നിമ്മിതത്താ”തി വുത്തം, യതോ “ധമ്മജോ ധമ്മനിമ്മിതോ”തി വുത്തം. “നവലോകുത്തരധമ്മദായം ആദിയതീതി ധമ്മദായാദോ” തിപി പാഠോ. അസ്സാതി “ഭഗവതോമ്ഹിപുത്തോ”തിആദിനാ വുത്തസ്സ വാക്യസ്സ. അത്ഥം ദസ്സേന്തോതി ഭാവത്ഥം പകാസേന്തോ. തമാഗതസ്സ

അനന്തസാധാരണസീലാദിധമ്മക്ഖന്ധസ്സ സമുഹനിവേസവസേന ധമ്മകായതായ ന കിഞ്ചി വത്തഞ്ചം അത്ഥി, സത്ഥുട്ഠാനിയസ്സ പന ധമ്മകായതം ദസ്സേതും “കസ്മാ തമാഗതോ ധമ്മകായോതി വുത്തോ”തി സയമേവ പുച്ഛം സമുട്ഠാപേതാ “തമാഗതോ ഹീ”തിആദിനാ തമത്ഥം വിസ്സജ്ജേതി. ഹദയേന ചിന്തേതാതി “ഇമം ധമ്മം ഇമസ്സ ദേസേസ്സാമീ”തി തസ്സ ഉപഗതസ്സ വേനേയ്യജനസ്സ ബോധനത്ഥം ചിന്തേന ചിന്തേതാ. വാചായ അഭിനീഹരിതി സദ്ധമ്മദേസനാവാചായ കരവീകരുതമഞ്ജുനാ ബ്രഹ്മസ്സരേന വേനേയ്യസന്താനാഭിമുഖം തദജ്ജയാസയാനുരൂപം ഹിതമത്ഥം നീഹരി ഉപനേസി. തേനാതി തേന കാരണേന ഏവംസദ്ധമ്മാധിമുത്തിഭാവേന. അസ്സാതി തമാഗതസ്സ. ധമ്മമയത്താതി ധമ്മഭൂതത്താ. ഇധാധിപ്പേതയമ്മോ സേട്ഠ്ഠേന ബ്രഹ്മഭൂതോതി ആഹ “ധമ്മകായത്താ ഏവ ബ്രഹ്മകായോ”തി. സബ്ബസോ അധമ്മം പജഹിതാ അനവസേസതോ ധമ്മോ ഏവ ഭൂതോതി ധമ്മഭൂതോ. തമാരുപോ ച യസ്മാ സഭാവതോ ധമ്മോ ഏവാതി വത്തഞ്ചതം അരഹതീതി ആഹ “ധമ്മസഭാവോ”തി.

൧൧൯. സേട്ഠ്ഠേദകവാദിനി “ബ്രാഹ്മണോവ സേട്ഠോ വണ്ണോ”തി (ദീ. നി. ൩.൧൧൬) ഏവം വുത്തസേട്ഠഭാവച്ഛേദകവാദം. അപരേനപി നയേനാതി യഥാവുത്തസേട്ഠേദകവാദതോ അപരേനപി പോരാണകലോകുപ്പത്തിദസ്സനനയേന. സേട്ഠ്ഠേദ...പേ... ദസ്സേതുന്തി സോപി ഹി “ബ്രാഹ്മണോവ സേട്ഠോ വണ്ണോ, ഹീനാ അഞ്ഞേ വണ്ണോ”തി, “ബ്രാഹ്മണാ ബ്രഹ്മുനോ പുത്താ ഓരസാ മുഖതോ ജാതാ ബ്രഹ്മജാ”തി (ദീ. നി. ൩.൧൧൪) ച ഏവം പവത്തായ മിച്ഛാദിട്ഠിയാ വിനിവേനോ ജാതിബ്രാഹ്മണാനം സേട്ഠഭാവസ്സ ഛേദനതോ സേട്ഠ്ഠേദനവാദോ നാമ ഹോതീതി ദസ്സേതുന്തി അത്ഥോ.

ഇത്ഥഭാവത്തി ഇമം പകാരതം മനുസ്സഭാവം. സാമഞ്ഞജോതനാ ഹി വിസേസേ അവതിട്ഠതി, പകരണവസേന വാ അയമത്ഥോ അവച്ഛിനോ ദട്ഠഞ്ചോ. മനേനേവ നിബ്ബത്താതി ബാഹിരപച്ചയേന വിനാ കേവലം ഉപചാരത്യാനമനസാവ നിബ്ബത്താ. യായ ഉപചാരജ്ജയാനചേതനായ തേ തത്ഥ നിബ്ബത്താ, നീവരണവിക്ഖമ്ഭനാദിനാ ഉളാരോ തസ്സാ പവത്തിവിസേസോ, തസ്മാ ത്യാനഫലകപ്പോ തസ്സാ ഫലവിസേസോതി ആഹ “ബ്രഹ്മലോകേ വിയാ”തിആദി. “സയംപഭാ”തി പദാനം തത്ഥ സൂരിയാലോകാദീഹി വിനാ അന്ധകാരം വിധമന്താ സയമേവ പഭാസന്തീതി സയംപഭാ, അന്തലിക്ഖേ ആകാസേ ചരന്തീതി അന്തലിക്ഖചരാ, തദഞ്ഞകാമാവചരസത്താനം വിയ സരീരസ്സ വിചരണ്ഠാനസ്സ അസുഭതാഭാവതോ സുഭം, സുഭേവ തിട്ഠന്തീതി സുഭട്ഠായിനോതി അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ.

രസപഥവിപാതുഭാവവണ്ണനാ

൧൨൦. സബ്ബം ചക്കവാളന്തി അനവസേസം കോടിസതസഹസ്സം ചക്കവാളം. സമതനീതി സഞ്ചാരാദേതീ വിപ്ഫരി, സാ പന തസ്മിം ഉദകേ പതിട്ഠിതാ അഹോസീതി ആഹ “പതിട്ഠഹീ”തി. വണ്ണേന സമ്പന്നാതി സമ്പന്നവണ്ണാ. മക്ഖികണ്ഡകരഹിതന്തി മക്ഖികാഹി ച താസം അണ്ഡകേഹി ച രഹിതം.

അതീതാനന്തരേപി കപ്പേ ലോലോയേവ. കസ്മാ? ഏവം ചിരപരിചിതലോലതാവസേന സബ്ബപഥം തഥാ അകാസീതി ദസ്സേതി.

കിമേവിദന്തി “വണ്ണതോ, ഗന്ധതോ ച താവ ഞാതം, രസതോ പന കിമേവിദം ഭവിസ്സതീ”തി സംസയജാതോ വദതി. തിട്ഠതീതി അട്ഠാസി.

ചന്ദിമസൂരിയാദിപാതുഭാവവണ്ണനാ

൧൨൧. ആലുപ്പകാരകന്തി ഏതഥ ആലോപപരിയായോ ആലുപ്പ-സദോതി ആഹ “ആലോപം കത്വാ”തി. പച്ചക്ഖഭൂതാനന്വി ചന്ദിമസൂരിയാനം പവത്തിയം ലോകിയാനം സമ്മോഹോ ഹോതി, തം വിധമിതും “കോ പന തേസ”ന്തിആദിനാ അട്ഠ പഞ്ഹാവിസ്സജ്ജനാനി ഗഹിതാനി. തത്ഥ തേസന്തി ചന്ദിമസൂരിയാനം. കസ്ഥിന്തി കസ്ഥിം ഠാനേ. “കോ ഉപരീ”തി ഏതേനേവ കോ ഹേട്ഠാതി അയമത്ഥോ വുത്തോയേവ. തഥാ “കോ സീഘം ഗച്ഛതീ”തി ഇമിനാ കോ സണികം ഗച്ഛതീതി അയമ്പി അത്ഥോ വുത്തോയേവ. വീമിയോതി ഗമനവീമിയോ. ഏകതോതി ഏകസ്ഥിം ഖണേ പാതുഭവന്തി. സൂരിയമണ്ഡലേ പന അത്ഥങ്ഗതേ ചന്ദമണ്ഡലം പഞ്ഞായിത്ഥ. ഛന്ദം ഞത്വാ വാതി രുചിം ഞത്വാ വിയ.

ഉഭയന്തി അന്തോ, ബഹി ച.

ഉജുകന്തി ആയാമതോ, വിത്ഥാരതോ, ഉബ്ബേധതോ ച. പരിമണ്ഡലതോതി പരിക്ഖേപതോ.

ഉജുകം സണികം ഗച്ഛതീ അമാവാസിയം സൂരിയേന സദ്ധിം ഗച്ഛന്തോ ദിവസേ ദിവസേ മോകം മോകം ഓഹീയന്തോ പുണ്ണമാസിയം ഉപഡ്ഢമഗ്ഗമേവ ഓഹീയനതോ. തിരിയം സീഘം ഗച്ഛതീ ഏകസ്ഥിമ്പി മാസേ കദാചി ദക്ഖിണതോ, കദാചി ഉത്തരതോ ദസ്സനതോ. “ദീസു പസ്സേസു”തി ഇദം യേഭൂയ്യവസേന വുത്തം. ചന്ദസ്സ പുരതോ, പച്ഛതോ, സമഞ്ച താരകാ ഗച്ഛന്തിയേവ. അത്തനോ ഠാനന്തി അത്തനോ ഗമന്ത്ഠാനം. ന വിജഹന്തി അത്തനോ വീമിയാവ ഗച്ഛനതോ. സൂരിയസ്സ ഉജുകം ഗമനസ്സ സീഘതാ ചന്ദസ്സ ഗമനം ഉപാദായ വേദിതഞ്ച. തിരിയം ഗമനം ദക്ഖിണദിസതോ ഉത്തരദിസായ, ഉത്തരദിസതോ ച ദക്ഖിണദിസായ ഗമനം ദന്ധം ഛഹി ഛഹി മാസേഹി ഇജ്ജന്തോ. സോതി സൂരിയോ. കാളപക്ഖഉപോസമതോതി കാളപക്ഖേ ഉപോസമേ ചന്ദേന സഹേവ ഗത്വാ തതോ പരം. പാടിപദദിവസേതി സുക്കപക്ഖപാടിപദദിവസേ. ഓഹായ ഗച്ഛതീ അത്തനോ സീഘഗാമിതായ, തസ്സ ച ദന്ധഗാമിതായ. ലേഖാ വിയ പഞ്ഞായതി പച്ഛിമദിസായം. യാവ ഉപോസമദിവസാതി യാവ സുക്കപക്ഖഉപോസമദിവസാ. “ചന്ദോ അനുകമേന വഡ്ഢിത്വാ”തി ഇദം ഉപരിഭാഗതോ പതിതസൂരിയാലോകതായ ഹേട്ഠതോ പവത്തായ സൂരിയസ്സ ദൂരഭാവേന ദിവസേ ദിവസേ അനുകമേന പരിഹായമാനായ അത്തനോ ഛായായ വസേന അനുകമേന ചന്ദമണ്ഡലപ്പദേസസ്സ വഡ്ഢമാനസ്സ വിയ ദിസ്സമാനതായ വുത്തം, തസ്ഥാ അനുകമേന വഡ്ഢിത്വാ വിയ. ഉപോസമദിവസേ പുണ്ണമായം പരിപുണ്ണോ ഹോതി, പരിപുണ്ണമണ്ഡലോ ഹുത്വാ ദിസ്സതീതി അത്ഥോ. ധാവിത്വാ ഗഞ്ഹാതി ചന്ദസ്സ ദന്ധഗതിതായ, അത്തനോ ച സീഘഗതിതായ. അനുകമേന ഹായിത്വാതി ഏതഥ “അനുകമേന വഡ്ഢിത്വാ”തി ഏതഥ വുത്തനയേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. തത്ഥ പന ഛായായ ഹായമാനതായ മണ്ഡലം വഡ്ഢമാനം വിയ ദിസ്സതി, ഇധ ഛായായ വഡ്ഢമാനതായ മണ്ഡലം ഹായമാനം വിയ ദിസ്സതി.

യായ വീമിയാ സൂരിയേ ഗച്ഛന്തേ വസ്സവലാഹകാ ദേവപുത്താ സൂരിയാഭിതാപസന്തത്താ അത്തനോ വിമാനതോ ന നിക്ഖമന്തി, കീളാപസുതാ ഹുത്വാ ന വിചരന്തി, തദാ കിര സൂരിയസ്സ വിമാനം പകതിമഗ്ഗതോ അയോ ഓതരിത്വാ വിചരതി, തസ്സ ഓരുയ്ഹ ചരണേനേവ ചന്ദവിമാനമ്പി അയോ ഓരുയ്ഹ ചരതി തഗ്ഗതികത്താ, തസ്മാ സാ വീമി ഉദകാഭാവേന അജാനുരൂപതായ “അജവീമി”തി സമഞ്ജം ഗതാ. യായ പന വീമിയാ സൂരിയേ ഗച്ഛന്തേ വസ്സവലാഹകാ ദേവപുത്താ സൂരിയാഭിതാപാഭാവതോ അഭിണ്ഹം അത്തനോ വിമാനതോ ബഹി നിക്ഖമിത്വാ കീളാപസുതാ ഇതോ ചിതോ ച വിചരന്തി, തദാ കിര സൂരിയവിമാനം പകതിമഗ്ഗതോ ഉദ്ധം ആരുഹിത്വാ വിചരതി, തസ്സ ഉദ്ധം ആരുയ്ഹ ചരണേനേവ ചന്ദവിമാനമ്പി ഉദ്ധം ആരുയ്ഹ ചരതി തഗ്ഗതികത്താ, തഗ്ഗതികതാ ച സമാനഗതിനാ വാതമണ്ഡലേന വിമാനസ്സ ഫേല്లిതബ്ബത്താ, തസ്മാ സാ വീമി ഉദകബഹുഭാവേന നാഗാനുരൂപതായ “നാഗവീമി”തി സമഞ്ജം ഗതാ. യദാ സൂരിയോ ഉദ്ധമനാരൂഹന്തോ, അയോ ച അനോതരന്തോ പകതിമഗ്ഗേനേവ ഗച്ഛതി, തദാ വസ്സവലാഹകാ യമാകാലം, യമാരുചി ച വിമാനതോ നിക്ഖമിത്വാ സുഖേന വിചരന്തി, തേന കാലേന കാലം വസ്സനതോ ലോകേ ഉതുസമതാ ഹോതി, തായ ഉതുസമതായ ഹേതുഭൂതായ സാ ചന്ദിമസൂരിയാനം ഗതി ഗവാനുരൂപതായ “ഗോവീമി”തി സമഞ്ജം ഗതാ. തേന വുത്തം “അജവീമി”തിആദി.

ഏവം “കതി നേസം വീമിയോ”തി പണ്ഹം വിസ്സജ്ജതാ “കഥം വിചരന്തി”തി പണ്ഹം വിസ്സജ്ജതും “ചന്ദിമസൂരിയാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സിനേരുതോ ബഹി നിക്ഖമന്തിതി സിനേരുസമീപേന തം പദക്ഖിണം കത്വാ ഗച്ഛന്താ തതോ ഗമനവീമിതോ ബഹി അത്തനോ തിരിയഗമനേന ചക്കവാളാഭിമുഖാ നിക്ഖമന്തി. അന്തോ വിചരന്തിതി ഏവം ഛര മാസേ ഖണ്ണേ ഖണ്ണേ സിനേരുതോ അപസക്കനവസേന തതോ നിക്ഖമിത്വാ ചക്കവാളസമീപം പത്താ, തതോപി ഛര മാസേ ഖണ്ണേ ഖണ്ണേ അപസക്കനവസേന നിക്ഖമിത്വാ സിനേരുസമീപം പാപുണ്ണതാ അന്തോ വിചരന്തി. ഇദാനി തമേവത്ഥം സങ്ഖേപേന വുത്തം വിവരിതും “തേഹി”തിആദി വുത്തം. സിനേരുസ്സ, ചക്കവാളസ്സ ച യം റാനം വേമജ്ജ്യാം, തസ്സ, സിനേരുസ്സ ച യം റാനം വേമജ്ജ്യാം, തേന ഗച്ഛന്താ “സിനേരുസമീപേന വിചരന്തി”തി വുത്താ, ന സിനേരുസ്സ അഗ്ഗാളിന്ദഅല്లిനാ. ചക്കവാളസമീപേന ചരിത്വാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. മജ്ജേയേനാതി സിനേരുസ്സ, ചക്കവാളസ്സ ച ഉജുക്കം വേമജ്ജേയേന മഗ്ഗേന. ചിത്രമാസേ മജ്ജേയേനാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ.

ഏകപ്പഹാരേനാതി ഏകവേലായ, ഏകേനേവ വാ അത്തനോ ഏകപ്പഹാരേന. മജ്ജന്ഹികോതി റിതമജ്ജന്ഹികോ കാലോ ഹോതി. തദാ ഹി സൂരിയമണ്ഡലം ഉഗ്ഗച്ഛന്തം ഹുത്വാപി ഇമസ്ഥിം ദീപേ റിതസ്സ ഉപഡ്ഡമേവ ദിസ്സതി, ഉത്തരകുരുസു റിതസ്സ ഓഗച്ഛന്തം ഹുത്വാ. ഏവണ്ഹി ഏകവേലായമേവ തീസു ദീപേസു ആലോകകരണം.

യേസു കത്തികാദിനക്ഖത്തസമഞ്ജാ, താനിപി താരകരൂപാനി യേവാതി വുത്തം “സേസതാരകരൂപാനി ചാ”തി, നക്ഖത്തസഞ്ചിതതാരകരൂപതോ അവസിട്ഠതാരകരൂപാനീതി അത്ഥോ. ഉഭയാനിപി താനി ദേവതാനം വസനകവിമാനാനീതി വേദിതബ്ബാനി. രാ-സദോ തിയതി ഛരിജ്ജതി ഏത്ഥാതി രത്തി, സത്താനം സദസ്സ വൂപസമനകാലോതി അത്ഥോ. ദിബ്ബന്തി സത്താ കീളന്തി ജോതന്തി ഏത്ഥാതി ദിവാ. സത്താനം ആയും മിനന്തോ വിയ സിയതി

അന്തം കരോതീതി മാസോ. തം തം കിരിയം അരതി വത്തേതീതി ഉതു. തം തം സത്തം, ധമ്മപ്പവത്തിഞ്ച സങ്ഗമ്മ വദന്തോ വിധ സരതി വത്തേതീതി സംവച്ഛരോ.

൧൨൨. വിവജ്ജനം വിവജ്ജോ, സോ ഏവ വേവജ്ജം, വണ്ണസ്സ വേവജ്ജം വണ്ണവേവജ്ജം, വണ്ണസമ്പത്തിയാ വിഗമോ, തസ്സ പന അത്ഥിതാ “വണ്ണവേവജ്ജതാ”തി വുത്താ. തേനാഹ “വിവജ്ജഭാവോ”തി. തേസന്തി വണ്ണവന്താനം സത്താനം. അതിമാനപ്പച്ചയാതി ദുബ്ബണ്ണവമ്ഭനവസേന അതിക്കമ്മ അത്തനോ വണ്ണം പടിച്ച മാനപച്ചയാ, മാനസമ്പഗുണഹനനിമിത്തന്തി അത്ഥോ. സാതിസയോ രസോ ഏതിസ്സാ അത്ഥിതി രസാതിലദ്ധമാനായ, അനുഭാസിംസൂതി അനുരോധവസേന ഭാസിംസു. ലോകുപ്പത്തിവംസകമന്തി ലോകുപ്പത്തിവംസജം പവേണീകമം, ആദികാലേ ഉപ്പന്നം പവേണീആഗതകമന്തി അത്ഥോ. “അനുപതന്തി”തിപി പാഠോ, സോ ഏവത്ഥോ.

ഭൂമിപപ്പടകപാതുഭാവവാദിവണ്ണനാ

൧൨൩. ഏദിസോ ഹുത്ഥാതി അഹിച്ചുത്തകസദിസോ ഹുത്ഥാ.

൧൨൪. പദാലതാതി “പദാ”തി ഏവംനാമാ ഏകാ ലതാ, സാ പന യസ്മാ സമ്പന്നവണ്ണഗന്ധരസാ, തസ്മാ “ഭദ്രലതാ”തി വുത്താ. നാളികാതി നാളിവല്ലി. അഹായീതി നസ്സി.

൧൨൫. അകട്ഠപാകോതി അകട്ഠേയേവ റാനേ ഉപ്പജ്ജിത്വാ പച്ചനകോ, നീവാരോ വിധ സഞ്ജാതോ ഹുത്ഥാ നിപ്പജ്ജനകോതി അത്ഥോ. കണോ “കുണ്ഡക”ന്തി ച വുച്ചതി. മുസന്തി തണ്ഡുലം പരിയോനന്ധിത്വാ റിത്തച്ഛോ, തദഭാവതോ “അകണോ, അമുസോ”തി സാലി വുത്തോ. “പടിവിരുട്ട്ഠ”ന്തി ഇദം പക്കഭാവസ്സ കാരണവചനം. പടിവിരുട്ട്ഠതോ ഹി തം പക്കന്തി. യസ്മിം റാനേ സായം പക്കോ സാലി ഗഹീതോ, തദേവ റാനം ദുതിയദിവസേ പാതോ പക്കേന സാലിനാ പരിപുണ്ണം ഹുത്ഥാ തിട്ഠതീതി ആഹ “സായം ഗഹിത്ഠാനം പാതോ പക്കം ഹോതീ”തിആദി. അലായിതന്തി ലായിത്ഠാനന്ധി തേസം കമ്മപ്പച്ചയാ അലായിതമേവ ഹുത്ഥാ അന്യൂനം പരിപുണ്ണമേവ പഞ്ഞായതി, ന കേവലം പഞ്ഞായനമേവ, അഥ ഖോ തമാഭൂതമേവ ഹുത്ഥാ തിട്ഠതി.

ഇത്ഥിപുരിസലിങ്ഗാദിപാതുഭാവവണ്ണനാ

൧൨൬. “മനുസ്സകാലേ”തി ഇദം പുണ്ണേ മനുസ്സഭൂതാനംയേവ തത്ഥ ഇദാനി നികന്തിവസേന ഉപ്പത്തി ഹോതീതി കത്വാ വുത്തം, ദേവതാനന്ധി പുരിമജാതിയം ഇത്ഥിഭാവേ റിതാനം തത്ഥ വിരാഗാദിപുരിസത്തപ്പച്ചയേ അസതി തദാ ഇത്ഥിലിങ്ഗമേവ പാതുഭവതി. പുരിസത്തപ്പച്ചയേതി “അത്തനോപി അനിസ്സരതാ, സബ്ബകാലം പരായത്തവുത്തിതാ, രജസ്സലതാ വഞ്ചതാ, ഗബ്ഭധാരണം, പഠമായ പകതിയാ നിഹീനപകതിതാ, സൂരവീരതാഭാവോ, ‘അപ്പകാ ജനാ’തി ‘ഹീളേതബ്ബതാ’തി ഏവമാദി ആദിനവപച്ചവേക്ഖണ്ഡപുബ്ബകന്ധി ഇത്ഥിഭാവേ ‘അലം ഇത്ഥിഭാവേന, ന ഹി ഇത്ഥിഭാവേ റത്ഥാ ചക്കവത്തിസിരിം, ന സക്കമാരബ്രഹ്മസിരിയോ പച്ചനുഭവിതും, ന പച്ചേകബോധിം, ന സമ്മാസമ്ബോധിം അധിഗന്തും

സക്കാ'തി ഏവം ഇത്ഥിഭാവവിരജ്ജനം, 'യമാവുത്തആദീനവവിരഹതോ ഉത്തമപകതിഭാവതോ സമ്പദമിദം പുരിസത്തം നാമ സേട്ഠം ഉത്തമം, ഏത്ഥ റത്ഥാ സക്കാ ഏതാ സമ്പത്തിയോ സമ്പാപുണിതു'ന്തി ഏവം പുരിസത്തഭാവേ സമ്ഭാവനാപുഞ്ചകം പത്ഥനാപനം, 'തത്ഥ നിന്നപോണപബ്ഭാരചിത്തതാ'തി' ഏവമാദികേ പുരിസഭാവസ്സു പച്ചയഭൂതേ യമ്മേ. പൂരേത്ഥാ വഡ്ഢേത്ഥാ. പച്ചക്ഖം ഭൂതം, സദിസഞ്ചു ദിട്ഠയമ്മികം, സമ്പരായികഞ്ച സുവിപുലം അനത്ഥം അചിന്തേത്ഥാ പുരിസസ്സു കാമേസു മിച്ചാചരണം കേവലം ഇത്ഥിയം ആസാപത്തി ഫലേനേവാതി ആസാആപത്തി ഇത്ഥിഭാവാവഹാപി ഹോതിയേവ. തന്നിന്നപോണപബ്ഭാരഭാവേന തന്നികന്തിയാ നിമിത്തഭാവപത്തിതോതി വുത്തം "പുരിസോ ഇത്ഥത്തഭാവം ലഭന്തോ കാമേസുമിച്ചാചരം നിസ്സായ ലഭതീ"തി. തദാതി യമാവുത്തേ പഠമകപ്പികകാലേ. പകതിയാതി സഭാവേന. മാതുഗാമസ്സാതി പുരിമത്തഭാവേ മാതുഗാമഭൂതസ്സു. പുരിസസ്സാതി ഏത്ഥാപി "പകതിയാ"തി പദം ആനേത്ഥാ സമ്ബന്ധിതഞ്ചം. ഉപനിജ്ജായതന്തി ഉപേച്ച നിജ്ജായന്താനം. യമാ അത്തമത്തസ്ഥിം സാരാഗോ ഉപ്പജ്ജതി, ഏവം സാപേക്ഖഭാവേന ഓലോകേന്താനം. രാഗപരിളാഹോതി രാഗജോ പരിളാഹോ.

നിബ്ബുയ്ഹമാനായാതി പരിണതാ ഹുത്ഥാ നിയ്യമാനായ.

മേമുനയമ്മസമാചാരവണ്ണനാ

൧൨൨. ഗോമയപിണ്ഡമത്തമ്പി നാലത്ഥാതി സമ്മദേവ വിവാഹകമ്മം നാലത്ഥാതി അധിപ്പായേന വദന്തി. പാതബ്യതന്തി തസ്ഥിം അസദ്ധമ്മേ കിലേസകാമേന പിവിതഞ്ചതം കിഞ്ചി പിവിതഞ്ചവത്ഥും പിവന്താ വിയ അതിവിയ തോസേത്ഥാ പരിഭുഞ്ജിതഞ്ചതം ആപജ്ജിംസു, പാതബ്യതന്തി വാ പരിഭുഞ്ജനകതം ആപജ്ജിംസു ഉപഗച്ഛിംസു. പരിഭോഗത്ഥോ ഹി അയം പാ-സദ്ദോ, കത്തുസാധനോ ച തബ്യ-സദ്ദോ, യമാരുചി പരിഭുഞ്ജിംസുതി അത്ഥോ.

സന്നിധികാരകന്തി സന്നിധികാരം, ക-കാരോ പദവഡ്ഢനമത്തന്തി ആഹ "സന്നിധിം കത്ഥാ"തി. അപദാനന്തി അവഖണ്ഡനം. ഏകേകസ്ഥിം റാനേതി യത്ഥ യത്ഥ വഹിതം, തസ്ഥിം തസ്ഥിം ഏകേകസ്ഥിം റാനേ. ഗുമ്ബഗുമ്ബാതി പുഞ്ജപുഞ്ജാ.

സാലിവിഭാഗവണ്ണനാ

൧൨൩. സീമം റപേയ്യാമാതി "അയം ഭൂമിഭാഗോ അസുകസ്സ, അയം ഭൂമിഭാഗോ അസുകസ്സാ"തി ഏവം പരിച്ഛേദം കരേയ്യാമ. തം അഗ്ഗം കത്ഥാതി തം ആദിം കത്ഥാ.

മഹാസമ്മതരാജവണ്ണനാ

൧൨൪. പകാസേതഞ്ചന്തി ദോസവസേന പകാസേതഞ്ചം. ഖിപിതഞ്ചന്തി ഖേപം കാതഞ്ചം. തേനാഹ "ഹാരേതഞ്ച"ന്തി, സത്തനികായതോ നീഹരിതഞ്ചം.

നേസന്തി നിദ്ധാരണേ സാമിവചനം.

൧൩൧. അക്ഖരന്തി നിരുത്തി. സാ ഹി മഹാജനേന സമ്മതോതി നിദ്ധാരേതാ വത്തബ്ബതോ നിരുത്തി , തസ്സ്മിന്യേവ നിരുജ്ജഹഭാവതോ , അഞ്ഞത്ത് അസഞ്ചരണതോ അക്ഖരന്തി ച വുച്ചതി, തമാ സഞ്ചാതബ്ബതോ സഞ്ചാ, സമത്തായതീതി സമത്താ, പത്താപനതോ പത്തത്തി, വോഹരണതോ വോഹാരോ. ഉപ്പന്നോതി പവത്തോ. ന കേവലം അക്ഖരമേവാതി ന കേവലം സമത്താകരണമേവ. വേത്തസാമിനോതി തം തം ഭൂമിഭാഗം പരിഗൃഹേതാ റിതസത്താ. തീഹി സഞ്ചേഹീതി തീവിധകിരിയാഭിസഞ്ചതേഹി തീഹി സഞ്ചേഹി വത്തിയാദീഹി തീഹി വണ്ണേഹി പരിഗൃഹിതേഹി.

“വത്തിയാനുയന്തബ്രാഹ്മണഗഹപതികനേഗമജാനപദേഹി തീഹി ഗഹപതീഹി പരിഗൃഹിതേഹീ”തി ച വദന്തി. അഗ്ഗന്തിഞാതേനാതി അഗ്ഗം കുലന്തി ഞാതേന. വത്തിയകുലഞ്ചേഹി ലോകേ സബ്ബസേട്ഠം. യമാഹ “വത്തിയോ സേട്ഠോ ജനേതസ്സ്മിം, യേ ഗോത്തപടിസാരിനോ”തി, (ദീം നിം ൧.൨൦൭; ൩.൧൪൦; ൧൦ നിം ൨.൩൦; ൧൦൦ നിം ൧.൧൮൨, ൨൪൭) അഭേദോപചാരേന പന അക്ഖരസ്സ വത്തിയസദുസ്സപി സേട്ഠന്താതി പാളിയം “അഗ്ഗത്തേന അക്ഖരേനാ”തി വുത്തം. ഇദാനി അഭേദോപചാരേന വിനാ ഏവ അത്ഥം ദസ്സേതും “അഗ്ഗേ വാ”തിആദി വുത്തം.

ബ്രാഹ്മണമണ്ഡലാദിവണ്ണനാ

൧൩൨. യേന അനാരമ്ഭഭാവേന ബാഹിതാകുസലാ “ബ്രാഹ്മണാ”തി വുത്താ, തമേവ താവ ദസ്സേതും പാളിയം “വീതഞ്ചാരാ”തിആദി വുത്തന്തി തദത്ഥം ദസ്സേന്തോ “പചിത്ഥാ”തിആദിമാഹ. തമേനന്തി വചനവിപല്ലാസേന നിദ്രേസോതി ആഹ “തേ ഏതേ”തി. അഭിസഞ്ചരോന്താതി ചിത്തമന്തഭാവേന അഞ്ഞമത്തം അഭിവിസിട്ഠേ കരോന്താ, ബ്രാഹ്മണാകപ്പഭാവേന സഞ്ചരോന്താ ച. വാചേന്താതി പരേസം കമേന്താ, യേ തമാ ഗമേവ കാതും ന ജാനന്തി. അച്ഛന്തിതി ആസന്തി, ഉപവിസന്തിതി അത്ഥോ. തേനാഹ “വസന്തി”തി. അച്ഛന്തിതി കാലം വേപേന്തി. ഹീനസമ്മതം ത്യാനഭാവനാനുയോഗം ഛരസ്സേതാ ഗമേവ പസുതതാദീപനതോ. സേട്ഠസമ്മതം ജാതം “വേദധരാ സോത്തിയാ സുബ്രാഹ്മണാതി ഏവം സേട്ഠസമ്മതം ജാതം.

൧൩൩. മേമുനയമ്മം സമാദിയിത്ഥാതി ജായാപതികഭാവേന ദധം ദധം നിവാസം അജ്ജയുപഗന്താ. വാണിജകമ്മാദികേതി ആദി-സദ്ദേന കസികമ്മാദിം സഞ്ചഗ്ഗഹാതി.

൧൩൪. ലുദ്ദാചാരകമ്മലുദ്ദാചാരകമ്മുനാതി പരവിഹേന്താദിലുദ്ദാചാരകമ്മുനാ, നളകാരദാരുകമ്മാദിലുദ്ദാചാരകമ്മുനാ ച. സുദ്ദന്തി ഏത്ഥ സു-ഇതി സീഘത്ഥേ നിപാതോ. ദാ-ഇതി ഗരഹണത്ഥേതി ആഹ “സുദ്ദം സുദ്ദം ലഹും ലഹും കുച്ഛിതം ഗച്ഛന്തി”തി.

൧൩൫. അഹൂതി കാലവിപല്ലാസവസേന വുത്തന്തി ദസ്സേന്തോ “ഹോതി ഖോ”തി ആഹ. ഇമിനാതി “ഇമേഹി ഖോ, വാസേട്ഠ, ചതൂഹി മണ്ഡലേഹി സമണ്ഡലസ്സ അഭിനിബ്ബന്തി ഹോതി”തി ഇമിനാ വചനേന. ഇമം ദസ്സേതിതി സമണ്ഡലം നാമ...പേ... സുദ്ധിം പാപുണ്ണതീതി ഇമം അത്ഥജാതം ദസ്സേതി. യദി ഇമേഹി...പേ... അഭിനിബ്ബന്തി ഹോതി, ഏവം സന്തേ ഇമാനേവ ചത്താരി മണ്ഡലാനി പധാനാനി, സമണ്ഡലം അപ്പധാനം തതോ അഭിനിബ്ബന്തത്താതി?

നയിദമേവന്തി ദസ്സേതും “ഇമാനീ”തിആദി വുത്തം. സമണമണ്ഡലം അനുവത്തന്തി ഗുണേഹി വിസിട്ഠഭാവതോ. ഗുണോ ഹി വിഞ്ഞൂനം അനുവത്തനഹേതു, ന കോലപുത്തിയം, വണ്ണപോക്ഖരതാ, വാക്കരണമത്തം വാ. തേനാഹ “ധമ്മേനേവ അനുവത്തന്തി, നോ അധമ്മേനാ”തി. സോ ധമ്മോ ച ലോകുത്തരോവ അധിപ്പേതോ, യേന സംസാരതോ വിസുജ്ജന്ധതി, തസ്മാ സമണമണ്ഡലന്തി ച സാസനികമേവ സമണഗണം വദതീതി ദട്ഠഞ്ചം. തേനാഹ “സമണമണ്ഡലഞ്ഹീ”തിആദി.

ദുച്ചരിതാദികമാവണ്ണനാ

൧൩൩. മിച്ചാദിട്ഠിവസേന സമാദിനകമ്മം നാമ “കോ അനുബന്ധിതഞ്ചോ. അജോതഗ്ഗിസോട്ഠിമിസോ”തിആദിനാ യത്തവിധാനാദിവസേന പവത്തിതം ഹിംസാദിപാപകമ്മം. മിച്ചാദിട്ഠികമ്മസ്സാതി “ഏസ സദ്ധാധിഗതോ ദേവയാനോ, യേന യന്തി പുത്തിനോ വിസോകാ”തിആദിനാ പവത്തിതസ്സ മിച്ചാദിട്ഠിസഹഗതകമ്മസ്സ. സമാദാനം തസ്സ തമാ പവത്തനം, തസ്സാ വാ ദിട്ഠിയാ ഉപഗമനം.

൧൩൪. ദായകാരിതി കുസലാകുസലദായസ്സ കത്താ. തയിദം ദായം യസ്മാ ഏകജ്ജന്ധം നപ്പവത്തതി, തസ്മാ ആഹ “കാലേനാ”തിആദി. ഏകക്ഖണേ ഉഭയവിപാകദാനട്ഠാനം നാമ നത്ഥി ഏകസ്ഥിം ഖണേ ചിത്തദയൂപസഞ്ഹിതായ സത്തസന്തതിയാ അഭാവതോ. യഥാ പന ദായകാരിനോ സുഖദുക്ഖപടിസംവേദിതാ സമ്ഭവതി, തം ദസ്സേതും “യേന പനാ”തിആദി വുത്തം. ഏവംഭൂതോതി വികലാവയവോ. ദേഹിഹി കുസലാകുസലകമ്മാനി കതുപചിതാനി സഭാവതോ ബലവത്താനേവ ഹോന്തി, തസ്മാ മരണകാലേ ഉപട്ഠഹന്തി . തേസു അകുസലം ബലവതരം ഹോതി പച്ചയലാഭതോ. നികന്തിആദയോ ഹി പച്ചയവിസേസാ അകുസലസ്സേവ സഭാഗാ, ന കുസലസ്സ, തസ്മാ കതുപചിതഭാവേന സമാനബലേസുപി കുസലാകുസലേസു പച്ചയലാഭേന വിപച്ചിതും ലഭോകാസതായ കുസലതോ അകുസലം ബലവതരം ഹോതീതി, തമാഭൂതമ്പി തം യഥാ വിപാകദാനേ ലഭോകാസസ്സ കുസലസ്സാപി അവസരോ ഹോതി, തഥാ ലഭപച്ചയം പടിസന്ധിദാനാഭിമുഖം കുസലം പടിബാഹിത്യാ പടിസന്ധിം ദേതം തിരച്ചാനയോനിയം നിബ്ബത്താപേതീതി. “അകുസലം ബലവതരം ഹോതീ”തി ഏതഥ “അകുസലം ചേ ബലവതരം ഹോതി, തം കുസലം പടിബാഹിത്യാ”തി വുത്തനയേനേവ അത്ഥം വത്യാ തേസു കുസലം ചേ ബലവതരം ഹോതി, തഞ്ച അകുസലം പടിബാഹിത്യാ മനുസ്സയോനിയം നിബ്ബത്താപേതി, അകുസലം പവത്തിവേദനീയം ഹോതി, അഥ നം തം കാണമ്പി കരോതി ഖുജ്ജമ്പി പീംസപ്പിമ്പി കുച്ഛിരോഗാദീഹി വാ ഉപദുതം. ഏവം സോ പവത്തിയം നാനപ്പകാരം ദുക്ഖം പച്ചനുഭവതീതി ഇദം സന്ധായ വുത്തം “സുഖദുക്ഖപ്പടിസംവേദി ഹോതീ”തി. തത്രായം വിനിച്ഛയോ - വുത്തകാലേ വാ കാരേന സമാനബലേസു കുസലാകുസലകമ്മേസു ഉപട്ഠഹന്തേസു മരണസ്സ ആസന്നവേലായം യദി ബലവതരാനി കുസലജവനാനി ജവന്തി, യഥാഉപട്ഠിതം അകുസലം പടിബാഹിത്യാ കുസലം വുത്തനയേന പടിസന്ധിം ദേതി. അഥ ബലവതരാനി അകുസലജവനാനി ജവന്തി, യഥാഉപട്ഠിതം കുസലം പടിബാഹിത്യാ അകുസലം വുത്തനയേനേവ പടിസന്ധിം ദേതി. തം കിസ്സ ഹേതു? ഉഭിന്നം കമ്മാനം സമാനബലവഭാവതോ, പച്ചയന്തരസാപേക്ഖതോ ചാതി, സഞ്ചം വീമംസിത്യാ ഗഹേതഞ്ചം.

ബോധിപക്വിയഭാവനാവണ്ണനാ

മനവ്ര. ബോധി വുച്ചതി മഗ്ഗസമ്മാദിട്ഠി, ചത്താരി അരിയസച്ചാനി ബുജ്ജയതീതി കത്ഥാ, സഭാവതോ, തംസഭാവതോ ച തസ്സാ പക്ഖേ ഭവാതി ബോധിപക്വിയ, സതിവീരിയാദയോ ധമ്മാ, തേസം ബോധിപക്വിയാനം. പടിപാടിയാതി ബോധിപക്വിയദേസനാപടിപാടിയാ. ഭാവനം അനുഗന്താതി അനുക്കമേന പവത്തം ഭാവനം പത്ഥാ. തേനാഹ “പടിപജ്ജിത്ഥാ”തി. സഹപാദിസേസായ നിബ്ബാനയാതുയാ വസേന വീണാസവസ്സ സേട്ഠഭാവം ലോകസ്സ പാകടം കത്ഥാ ദസ്സേതും സക്കാ, ന ഇതരായ സബ്ബസോ അപഞ്ഞത്തിഭാവുപഗമനേ തസ്സ അദസ്സനതോതി വുത്തം “പരിനിബ്ബാതീതി കിലേസപരിനിബ്ബാനേന പരിനിബ്ബായതീ”തി. വിനിവത്തേത്ഥാതി തതോ ചതുവണ്ണതോ നീഹരിത്ഥാ.

മർഠ. തമേവത്ഥന്തി “വീണാസവോവ ദേവമനുസ്സേസു സേട്ഠോ”തി വുത്തമേവത്ഥം.

സേട്ഠച്ഛേദകവാദമേവാതി ജാതിബ്രാഹ്മണാനം സേട്ഠഭാവസമുച്ഛേദകമേവ കഥം. ദസ്സേത്ഥാ ഭാസിത്ഥാ. സുത്തന്തം വിനിവത്തേത്ഥാതി പുബ്ബേ ലോകിയധമ്മസന്ദസ്സനവസേന പവത്തം അഗ്ഗന്തേസുത്തം “സത്തന്നം ബോധിപക്വിയാനം ധമ്മാനം ഭാവനമന്ധായാ”തിആദിനാ തതോ വിനിവത്തേത്ഥാ നീഹരിത്ഥാ തേന അസംസട്ഠം കത്ഥാ. ആവജ്ജന്താതി സമന്നാഹരന്താ. അനുജ്ജന്താതി പുബ്ബേനാപരം അത്ഥതോ വിചരന്താതി.

അഗ്ഗന്തേസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്ಪകാസനാ.

൫. സമ്പ്രദായസുതവണ്ണനാ

സാരിപുത്തസീഹനാദവണ്ണനാ

൧൪൧. പാവാരേന്തി സഞ്ചാരേന്തി സരീരം ഏതേനാതി പാവാരോ, വത്ഥം. പാവരണം വാ പാവാരോ, “വത്ഥം ദുസ്സ”ന്തി പരിയായസദാ ഏതേതി ദുസ്സമേവ പാവാരോ, സോ ഏതസ്സ ബഹുവിധോ അനേകകോടിപ്പഭേദോ ഭണ്ഡഭൂതോ അത്ഥീതി ദുസ്സപാവാരീകോ. സോ കിര പുഞ്ചേ ദഹരകാലേ ദുസ്സപാവാരഭണ്ഡമേവ ബഹും പരിഗൃഹേത്യാ വാണിജ്ജം അകാസി, തേന നം സേട്ഠിട്ഠാനേ റിതമ്പി “പാവാരീകോ” ത്വേവ സഞ്ജാനന്തി. ഭഗവതീതി ഇതി-സദോ ആദിഅത്ഥോ, പകാരത്ഥോ വാ, തേന ഭഗവന്തം ഉപസങ്കമിത്യാ മേരേന വുത്തവചനം സഞ്ചം സങ്ഗണ്ഹാതി. “കസ്മാ ഏവം അപോചാ”തി തമാവചനേ കാരണം പുച്ഛിത്യാ “സോമനസ്സപവേദനത്ഥ”ന്തി കസ്മാ പയോജനം വിസ്സജ്ജിതം, തയിദം അമ്ബം പുട്ഠസ്സ ലബുജം ബ്യാകരണസദിസന്തി? നയിദമേവം ചിന്തേതഞ്ചം. യാ ഹിസ്സ മേരസ്സ തദാ ഭഗവതി സോമനസ്സുപ്പത്തി, സാ നിദ്ധാരിതരൂപാ കാരണഭാവേന ചോദിത്യാ, തസ്മാ ഏവം അപോചാതി, സാ ഏവ ച യസ്മാ നിദ്ധാരിതരൂപാ പവേദനവസേന ഭഗവതോ സമ്മുഖാ തമാവചനം പയോജേതി, തസ്മാ “അത്തനോ ഉപ്പന്നസോമനസ്സപവേദനത്ഥ”ന്തി പയോജനഭാവേന വിസ്സജ്ജിതം.

തത്രാതി തസ്മിം സോമനസ്സപവേദനേ. വിഹാരേ നിവാസപരിവത്തനവസേന സുനിവത്ഥനിവാസനോ. ആഭുജിത്യാതി ആബന്ധിത്യാ.

സമാപത്തിതോ വുട്ഠായ “അഹോ സന്തോ വതായം അരിയവിഹാരോ”തി സമാപത്തിസുഖപച്ചവേക്ഖണ്ഡമുഖേന അത്തനോ ഗുണേ അനുസ്സരിതും ആരഭോ, ആരഭിത്യാ ച നേസം തം തം സാമഞ്ചേവിസേസവിഭാഗവസേന അനുസ്സരി. തമാ ഹി “സമാധീ”തി സാമഞ്ചേതോ ഗഹിതസ്സേവ “പഠമം ത്യാന”ന്തിആദിനാ വിസേസവിഭാഗോ, “പഞ്ചാ”തി സാമഞ്ചേതോ ച ഗഹിതസ്സേവ “വിപസ്സനാഞ്ചാ”ന്തിആദിനാ വിസേസവിഭാഗോ ഉദ്ധോ. “ലോകിയാഭിഞ്ചാസു ദിബ്ബചക്ഖുഞ്ചാഞ്ചേവ ഗഹണം മേരസ്സ ഇതരേഹി സാതിസയന്തി ദസ്സേതു”ന്തി വദന്തി, പുഞ്ചേനിവാസഞ്ചാഞ്ചേവ പന “കപ്പസതസഹസ്സാധികസ്സാ”തിആദിനാ കിച്ചവസേന ദസ്സിതമേവ, ലക്ഖണ്ഡഹാരവസേന വാ ഇതരേസം പേത്ഥ ഗഹിതത്യാ വേദിതഞ്ചാ.

അത്ഥപ്പഭേദസ്സ സല്ലക്ഖണ്ഡവിഭാവനവത്ഥാനകരണസമത്ഥം അത്ഥേ പഭേദഗതം ഞാണം അത്ഥപടിസമ്ഭിദാ. തമാ ധമ്മപ്പഭേദസ്സ സല്ലക്ഖണ്ഡവിഭാവനവത്ഥാനകരണസമത്ഥം ധമ്മേ പഭേദഗതം ഞാണം ധമ്മപടിസമ്ഭിദാ. നിരുത്തിപഭേദസ്സ സല്ലക്ഖണ്ഡവിഭാവനവത്ഥാനകരണസമത്ഥം നിരുത്തിയം പഭേദഗതം ഞാണം നിരുത്തിപടിസമ്ഭിദാ. പടിഭാനപ്പഭേദസ്സ സല്ലക്ഖണ്ഡവിഭാവനവത്ഥാന കരണസമത്ഥം പടിഭാനേ പഭേദഗതം ഞാണം പടിഭാനപടിസമ്ഭിദാ. അയമേത്ഥ സങ്ഖേപോ, വിത്ഥാരോ പന വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ, (വിസുദ്ധിം ൨.൪൨൮) തം സംവണ്ണനാസു (വിസുദ്ധിം ൧. ൨.൪൨൮) വുത്തനയേനേവ വേദിതഞ്ചോ. സാവകവിസയേ പരമുക്ഖംസഗതം ഞാണം സാവകപാരമിഞ്ചാണം സഞ്ചഞ്ചുതഞ്ചാണം വിയ സഞ്ചഞ്ചേയധമ്മേസു. തസ്സാപി ഹി വിസും പരികമ്മം നാമ നത്ഥി, സാവകപാരമിത്യാ പന സമ്മദേവ പരിപൂരിതത്യാ അഗ്ഗമഗ്ഗസമധിഗമേനേവസ്സ സമധിഗമോ ഹോതി. സഞ്ചഞ്ചുതഞ്ചാഞ്ചേവ സമ്മാസമ്ബുദ്ധാനം യാവ നിസിന്നപല്ലങ്കാ അനുസ്സരതോതി യോജനാ.

ഭഗവതോ സീലം നിസ്സായ ഗുണേ അനുസ്സരിതുമാരഭോതി യോജനാ. യസ്മാ
 ഗുണാനം ബഹുഭാവതോ നേസം ഏകജ്ഞം ആപാമാഗമനം നത്ഥി, സതി ച തസ്മിം
 അനിരൂപിതരൂപേനേവ അനുസ്സരണേ ഭവിതബ്ധം, തസ്മാ മേരോ സവിസയേ റത്യാ
 തേ അനുപദം സരൂപതോ അനുസ്സരി, അനുസ്സരന്തോ ച സബ്ധപഥം സീലം
 അനുസ്സരി, തം ദസ്സേന്തോ “ഭഗവതോ സീലം നിസ്സായാ”തി ആഹ, സീലം ആരബ്ഭാതി
 അത്ഥോ. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ. യസ്മാ ചേത്ഥ മേരോ ഏകേകവസേന
 ഭഗവതോ ഗുണേ അനുസ്സരിത്വാ തതോ പരം ചതുക്കപഞ്ചകാദിവസേന അനുസ്സരി,
 തസ്മാ “ചത്താരോ ഇദ്ധിപാദേ”തി വത്യാ തതോ പരം
 ബോജ്ഞഗഭാവനാസാമത്തേന ഇന്ദ്രിയേസു വത്തബ്ബേസു താനി അഗ്ഗഹേത്യാ
 “ചത്താരോ മഗ്ഗേ”തിആദി വുത്തം. ചതുയോനിപരിച്ഛേദകണാണം
 മഹാസീഹനാദസുത്തേ (മം നിം ൧.൧൨൨) ആഗതനയേനേവ വേദിതബ്ധം. ചത്താരോ
 അരിയവംസാ അരിയവംസസുത്തേ (അം നിം ൪.൨൨൮) ആഗതനയേനേവ വേദിതബ്ധം.

പധാനിയങ്ഗാദയോ സങ്ഗീതി (ദീം നിം ൩.൩൧൨) ദസുത്തരസുത്തേസു (ദീം നിം
 ൩.൩൨൨) ആഗമിസ്സന്തി. ഛ സാരണീയ ധമ്മാ പരിനിബ്ബാനസുത്തേ (ദീം നിം ൨.൧൪൧)
 ആഗതാ ഏവ. സുഖം സുപനാദയോ (അം നിം ൧൧.൧൨; പടിം മം ൨.൨൨) ഏകാദസ
 മേത്താനിസംസാ . “ഇദം ദുക്ഖം അരിയസച്ച”ന്തിആദിനാ സം നിം ൨.൧൨൧,
 മഹാവം ൧൨, പടിം മം ൨.൩൦) ചതുസു അരിയസച്ചേസു തിപരിവത്തവസേന
 ആഗതാ ദ്വാദസ ധമ്മചക്കാകാരാ. മഗ്ഗപലേസു പവത്താനി അട്ഠ ഞാണാനി, ഛ
 അസാധാരണഞാണാനി ചാതി ചുട്ടസ ബുദ്ധഞാണാനി. പഞ്ചദസ
 വിമുത്തിപരിപാചനീയാ ധമ്മാ മേഘിയസുത്തവണ്ണനായം (ഉദാം അട്ഠം ൩൧)
 ഗഹേതബ്ബാ, സോളസവിധാ ആനാപാനസ്സതി ആനാപാനസ്സതിസുത്തേ (മം നിം
 ൩.൧൪൨), അട്ഠാരസ ബുദ്ധധമ്മാ (മഹാനിം ന്തൻ, ൧൨൧; ചുളനിം ൨൨; പടിം മം
 ൩.൨; ദീം നിം അട്ഠം ൩.൩൦൨) ഏവം വേദിതബ്ധാ -

അതീതംസേ ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ അപ്പടിഹതം ഞാണം, അനാഗതംസേ,
 പച്ചുപ്പനംസേ ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ അപ്പടിഹതം ഞാണം. ഇമേഹി തീഹി
 ധമ്മേഹി സമന്നാഗതസ്സ ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ സബ്ധം കായകമ്മം
 ഞാണപുബ്ബങ്ഗമം ഞാണാനുപരിവത്തി, സബ്ധം വചികമ്മം, സബ്ധം മനോകമ്മം
 ഞാണപുബ്ബങ്ഗമം ഞാണാനുപരിവത്തി. ഇമേഹി ഛഹി ധമ്മേഹി
 സമന്നാഗതസ്സ ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ നത്ഥി ഛന്ദസ്സ ഹാനി, നത്ഥി ധമ്മദേസനായ
 ഹാനി, നത്ഥി വീരിയസ്സ ഹാനി, നത്ഥി സമാധിസ്സ ഹാനി, നത്ഥി പഞ്ഞായ
 ഹാനി, നത്ഥി വിമുത്തിയാ ഹാനി. ഇമേഹി ദ്വാദസഹി ധമ്മേഹി
 സമന്നാഗതസ്സ ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ നത്ഥി ദവാ, നത്ഥി രവാ, നത്ഥി അപ്ഛുട്ഠം,
 നത്ഥി വേഗായിതത്തം, നത്ഥി അബ്ധാവടമനോ, നത്ഥി
 അപ്പടിസങ്ഖാനുപേക്ഖാതി.

തത്ഥ “നത്ഥിദവാതി വിസ്സാധിപ്പായേന കിരിയാ നത്ഥി. നത്ഥിരവാതി സഹസാ
 കിരിയാ നത്ഥി”തി വദന്തി. സഹസാ പന കിരിയാ ദവാ, “അത്തം കരിസ്സാമീ”തി
 അത്തസ്സ കരണം രവാ. നത്ഥി അപ്ഛുടന്തി ഞാണേന അഹുസിതം നത്ഥി. നത്ഥി
 വേഗായിതത്തന്തി തുരിതകിരിയാ നത്ഥി. നത്ഥി അബ്ധാവടമനോതി
 നിരത്ഥകചിത്തസമുദാചാരോ നത്ഥി. നത്ഥി അപ്പടിസങ്ഖാനുപേക്ഖാതി
 അത്താണുപേക്ഖാ നത്ഥി. കേചി പന “നത്ഥി ധമ്മദേസനായ ഹാനീ”തി അപരിത്യാ
 “നത്ഥി ഛന്ദസ്സ ഹാനി, നത്ഥി വീരിയസ്സ ഹാനി, നത്ഥി സതിയാ [സത്തിയാ (വിഭം
 മൂലദീം സുത്തന്തഭാജനീയവണ്ണനാ)] ഹാനീ”തി പഠന്തി.

ജരാമരണാദീസു ഏകാദസസു പടിചസമുപ്പാദങ്ഗേസു പച്ചേകം
 ചതുസച്ചയോജനാവസേന പവത്താനി ചതുചത്താലീസ ഞാണാനിയേവ (സം നിം

൨.൩൩) സുഖവിസേസാനം അധിഷ്ഠാനഭാവതോ ഞാണവത്ഥുനി. വൃത്തഞ്ജേതം -

“യതോ വോ ഭിക്ഖവേ അരിയസാവകോ ഏവം ജരാമരണം പജാനാതി, ഏവം ജരാമരണസമുദയം പജാനാതി, ഏവം ജരാമരണനിരോധം പജാനാതി, ഏവം ജരാമരണനിരോധഗാമിനിം പടിപദം പജാനാതീ”തിആദി (സം നീ ൨.൩൩).

ജരാമരണസമുദയോതി ചേത്ഥ ജാതി അധിപ്പേതാ. സേസപദേസു ഭവാദയോ വേദിതബ്ബാ.

കുസലചിത്തുപ്പാദേസു ഫസ്സാദയോ പരോപണ്ണാസ കുസലയമ്മാ.

“ജാതിപച്ചയാ ജരാമരണ”ന്തി ഞാണം, “അസതി ജാതിയാ നത്ഥി ജരാമരണ”ന്തി ഞാണം, അതീതമ്പി അദ്ധാനം “ജാതിപച്ചയാ ജരാമരണ”ന്തി ഞാണം, “അസതി ജാതിയാ നത്ഥി ജരാമരണ”ന്തി ഞാണം, അനാഗതമ്പി അദ്ധാനം “ജാതിപച്ചയാ ജരാമരണ”ന്തി ഞാണം, “അസതി ജാതിയാ നത്ഥി ജരാമരണ”ന്തി ഞാണം. “യമ്പി ഇദം ധമ്മട്ഠിതിഞാണം, തമ്പി ഖയധമ്മം വയധമ്മം വിരാഗധമ്മം നിരോധധമ്മ”ന്തി ഞാണന്തി ഏവം ജരാമരണാദീസു ഏകാദസസു പടിച്ചസമുപ്പാദഞ്ജേസു പച്ചേകം സത്ത സത്ത കത്ഥാ സത്തസത്തതി ഞാണവത്ഥുനി (സം നീ ൨.൩൪) വേദിതബ്ബാനി. തത്ഥ യമ്പീതി ഛബ്ബിധമ്പി പച്ചവേക്ഖണൊണം വിപസ്സനാരമ്മണഭാവേന ഏകജ്ജയം ഗഹേത്ഥാ വൃത്തം. ധമ്മട്ഠിതിഞാണന്തി ഛപി ഞാണാനി സഞ്ചിപിത്ഥാ വൃത്തം ഞാണം. “ഖയധമ്മ”തിആദിനാ പന പകാരേന പവത്തൊണസ്സ ദസ്സനം, വിപസ്സനാദസ്സനതോ വിപസ്സനാ പടിവിപസ്സനാദസ്സനമത്തമേവാതി ന തം “അഞ്ഗ”തി വദന്തി, പാളിയം (സം നീ ൨.൩൪) പന സബ്ബത്ഥ ഞാണവസേന അഞ്ഗാനം വൃത്തത്താ “നിരോധധമ്മന്തി ഞാണ”ന്തി ഇതി-സദേന പകാസേത്ഥാ വൃത്തം വിപസ്സനാണൊണം സത്തമം ഞാണന്തി അയമത്ഥോ ദിസ്സതി. ന ഹി യമ്പി ഇദം ധമ്മട്ഠിതിഞാണം, തമ്പി ഞാണന്തി സമ്ബന്ധോ ഹോതി ഞാണഗ്ഗഹണേന ഏതസ്ഥിം ഞാണഭാവദസ്സനസ്സ അനധിപ്പേതത്താ, “ഖയധമ്മം...പേ... നിരോധധമ്മ”ന്തി ഏതേസം സമ്ബന്ധഭാവപ്പസഞ്ജോ ചാതി. ചതുവീസതി...പേ... വജിരൊണന്തി ഏത്ഥ കേചി താവ ആഹു “ഭഗവാ ദേവസികം ദ്വാദസകോടിസതസഹസ്സക്ഖത്തും മഹാകരുണാസമാപത്തിം സമാപജ്ജതി, ദ്വാദസകോടിസതസഹസ്സക്ഖത്തുമേവ ച അരഹത്തഫലസമാപത്തിം സമാപജ്ജതി, താസം പുരേചരം, സഹവചരഞ്ച ഞാണം പടിപക്ഖേഹി അഭേജ്ജതം, മഹത്തഞ്ച ഉപാദായ മഹാവജിരൊണം നാമ. വൃത്തഞ്ജേതം ഭഗവതാ -

‘തമാഗതം , ഭിക്ഖവേ, അരഹന്തം സമ്മാസമ്ബുദ്ധം ദേ വീതക്കാ ബഹുലം സമുദാചരന്തി - വേമോ ച വീതക്കോ, പവിവേകോ ച വീതക്കോ’തി (ഇതിവു ൩൮).

വേമവിതക്കോ ഹി ഭഗവതോ മഹാകരുണാസമാപത്തിം പുരേത്ഥാ റിതോ, പവിവേകവിതക്കോ അരഹത്തഫലസമാപത്തിം. ബുദ്ധാനഞ്ജി ഭവഞ്ജഗപരിവാസോ ലഹുകോ, മത്ഥകപ്പത്തോ സമാപത്തിസു വസീഭാവോ, തസ്ഥാ സമാപജ്ജനവുട്ഠാനാനി കതിപയചിത്തക്ഖണേഹേവ ഇജ്ജന്തി. പഞ്ച രൂപാവചരസമാപത്തിയോ ചതസ്സോ അരൂപസമാപത്തിയോ അപ്പമത്തൊസമാപത്തിയാ സദ്ധിം ദസ, നിരോധസമാപത്തി, അരഹത്തഫലസമാപത്തി ചാതി ദ്വാദസേതാ സമാപത്തിയോ ഭഗവാ പച്ചേകം ദിവസേ ദിവസേ കോടിസതസഹസ്സക്ഖത്തും പുരേഭത്തം സമാപജ്ജതി, തഥാ പച്ഛാഭത്ത”ന്തി. “ഏവം സമാപജ്ജിതബ്ബസമാപത്തിസഞ്ചാരിതൊണം മഹാവജിരൊണം നാമാ”തി കേചി.

അപരേ പന “യം തം ഭഗവതാ അഭിസമ്ബോധിദിവസേ പച്ഛിമയാമേ പടിചുസമുപ്പാദമുഖേന പടിലോമനയേന ജരാമരണതോ പട്ഠായ ഞാണം ഓതാരേത്വാ അനുപദധമ്മവിപസ്സനം ആരഭന്തേന യഥാ നാമ പുരിസോ സുവിദ്യുഗ്ഗം മഹാഗഹനം മഹാവനം ഛരിന്ദന്തോ അന്തരന്തരാ നിസാനസിലായം ഫരസും സുനിസിതം കരോതി, ഏവമേവ നിസാനസിലാസദിസിയിയോ സമാപത്തിയോ അന്തരന്തരാ സമാപജ്ജിത്വാ ഞാണസ്സ തിക്ഖവിസദസുരഭാവം സമ്പാദേതും അനുലോമപടിലോമതോ പച്ചേകം പടിചുസമുപ്പാദങ്ഗവസേന സമ്മസന്തോ ദിവസേ ദിവസേ ലക്ഖകോടിലക്ഖകോടിഫലസമാപത്തിയോ സമാപജ്ജതി, തം സന്ധായ വുത്തം ‘ചതുവീസതി...പേം... മഹാവജിരഞാണം നിസ്സായാ’തി”. നനു ഭഗവതോ സമാപത്തിസമാപജ്ജനേ പരികമ്മേ പയോജനം നത്ഥിതി? നയിദം ഏകന്തികം. തഥാ ഹി വേദനാപടിപ്പണാമനാദീസു സവിസേസം പരികമ്മപുണ്ണങ്ഗമേന സമാപത്തിയോ സമാപജ്ജി. അപരേ പന “ലോകിയസമാപത്തിസമാപജ്ജനേ പരികമ്മേന പയോജനം നത്ഥി. ലോകുത്തരസമാപത്തിസമാപജ്ജനേ തജ്ജം പരികമ്മം ഇച്ഛിതബ്ബമേവാ”തി വദന്തി.

“അപരമ്പരാ”തി പദം യേസം ദേസനായ അത്ഥി, തേ അപരമ്പരിയാവ. കൂസലപഞ്ഞത്തിയന്തി കൂസലധമ്മാനം പഞ്ഞാപനേ. അനുത്തരോതി ഉത്തമോ. ഉപനിസ്സയേ റത്ഥാതി ഞാണുപനിസ്സയേ റത്ഥാ യാദിസോ പുണ്ണുപനിസ്സയോ പുണ്ണയോഗോ, തത്ഥ പതിട്ഠായ. മഹന്തതോ സദുഹതി പടിപക്ഖവിഗമേന ഞാണസ്സ വിയ സദ്ധായപി തിക്ഖവിസദഭാവപത്തിതോ. അവസേസഅരഹന്തേഹീതി പകതിസാവകേഹി. അസീതി മഹാമേരാ പരമത്ഥദീപനിയം മേരഗാമാവണ്ണനായം നാമതോ ഉദ്ധടാ. ചത്താരോ മഹാമേരാതി മഹാകസ്സപഅനുരുദ്ധമഹാകച്ചാനമഹാകോട്ഠികത്ഥേരാ. തേസുപി അഗ്ഗസാവകേസു സാരിപുത്തത്ഥേരോ പഞ്ഞായ വിസിട്ഠഭാവതോ. സാരിപുത്തത്ഥേരതോപി ഏകോ പച്ചേകബുദ്ധോ തിക്ഖവിസദഞാണോ അഭിനീഹാരമഹന്തതായ സമ്ഭുതഞാണസമ്ഭാരത്താ. സതിപി പച്ചേകബോധിയാ അവിസേസേസു ബഹുസു ഏകജ്ജന്തം സന്നിപതിതേസു പുണ്ണയോഗവസേന ലോകിയേ വിസയേ സിയാ കസ്സചി ഞാണസ്സ വിസിട്ഠതാതി ദസ്സേതും “സചേ പനാ”തിആദി വുത്തം. “സബ്ബഞ്തുബുദ്ധോവ ബുദ്ധഗുണേ മഹന്തതോ സദുഹതീ”തി ഇദം ഹേട്ഠാ ആഗതദേസനാസോതവസേന വുത്തം. ബുദ്ധാ ഹി ബുദ്ധഗുണേ മഹന്തം പച്ചക്ഖതോവ പസ്സന്തി, ന സദുഹനവസേന.

ഇദാനി യഥാവുത്തമത്ഥം ഉപമായ വിഭാവേതും “സേയ്യമാപി നാമാ”തിആദി ആരദ്ധം. ഗമ്ഭീരോ ഉത്താനോതി ഗമ്ഭീരോ വാ ഉത്താനോ വാതി ജാനനത്ഥം. “ഏവമേവാ”തിആദി യഥാദസ്സിതായ ഉപമായ ഉപമേയ്യേന സംസന്ദനം. ബുദ്ധഗുണേസു അപ്പമത്തവിസയമ്പി ലോകിയമഹാജനസ്സ ഞാണം അപവത്തിതരൂപേനേവ പവത്തതി അനവത്തിതസഭാവത്താതി വുത്തം “ഏകബ്ബാമ...പേം... വേദിതബ്ബാ”തി. തത്ഥ ഞാതളദകം വിയാതി പമാണതോ ഞാതളദകം വിയ. അരിയാനം പന തത്ഥ അത്തനോ വിസയേ പവത്തനകഞാണം പവത്തിതരൂപേനേവ പവത്തതി അത്തനോ പടിവേധാനുരൂപം, അഭിനീഹാരാനുരൂപഞ്ച അവത്തിതസഭാവത്താതി ദസ്സേന്തോ “ദസബ്ബാമയോത്തേനാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ പടിവിദ്ധസച്ചാനമ്പി പടിപക്ഖവിധമനപുണ്ണയോഗവിസേസവസേന ഞാണം സാതിസയം, മഹാനുഭാവഞ്ച ഹോതീതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും സോതാപന്നഞാണസ്സ ദസബ്ബാമളദകം ഓപമ്മഭാവേന ദസ്സേത്വാ തതോ പരേസം ദസുത്തരദിഗുണദസഗുണഅസീതിഗുണവിസിട്ഠം ഉദകം ഓപമ്മം കത്വാ ദസ്സിതം. നനു ഏവം സന്തേ ബുദ്ധഗുണാ പരിമിതപരിച്ഛിന്നാ, മേരേന ച തേ പരിച്ഛിജ്ജ ഞാതാതി ആപജ്ജതീതി? നാപജ്ജതീതി ദസ്സേന്തോ “തത്ഥ യഥാ സോ പുരിസോ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ സോ പുരിസോതി സോ ചതുരാസീതിബ്ബാമസഹസ്സപ്പമാണേന യോത്തേന ചതുരാസീതിബ്ബാമസഹസ്സട്ഠാനേ

മഹാസമുദ്രേ ഉദകം മിനിതാ റിതോ പുരിസോ. സോ ഹി മേരസ്സ ഉപമാഭാവേന ഗഹിതോ. ധമ്മന്വയേനാതി അനുമാനത്താണേന. തത്ത്വഹി സിദ്ധം ധമ്മം അനുഗന്താ പവത്തനതോ “ധമ്മന്വയോ”തി വുച്ചതി, തഥാ അന്വയവസേന അത്ഥസ്സ ബുജ്ജന്തനതോ അന്വയബുദ്ധി, അനുമേയം അനുമിനോതീതി അനുമാനം, നിദസ്സനേ ദിട്ഠനയേന അനുമേയം ഗണ്ഹാതീതി “നയഗ്ഗാഹോ”തി ച വുച്ചതി. തേനാഹ “ധമ്മന്വയേനാ”തിആദി. സ്വായം ധമ്മന്വയോ ന യസ്സ കസ്സചി ഹോതി, അഥ ഖോ തഥാരുപസ്സ അഗ്ഗസാവകസ്സേവാതി ആഹ “സാവകപാരമിത്താണേ ഠ്ഠാ”തി. യദി മേരോ ബുദ്ധഗുണേ ഏകദേശത്തോ പച്ചക്ഖേ കത്വാ തദഞ്ഞേ നയഗ്ഗാഹേന ഗണ്ഹി, നനു ഏവം സന്തേ ബുദ്ധഗുണാ പരിമിതപരിച്ഛിന്നാ ആപന്നാതി? നയിദം ഏവന്തി ദസ്സേന്തോ “അനന്താ അപരിമാണാ”തി.

“സദുഹതീ”തി വത്വാ പുന തമേവത്ഥം വിഭാവേന്തോ “മേരേന ഹി...പേം... ബഹുതരാ”തി ആഹ. കഥം പനായമത്ഥോ ഏവം ദട്ഠഞ്ചോതി ഏവം അധിപ്പായഭേദകം ഉപമായ സത്താപേതും “യഥാ കഥം വീയാ”തിആദി വുത്തം “ഉപമായമിയേകച്ചേ വിത്തു പുരിസാ ഭാസിതസ്സ അത്ഥം ആജാനന്തി”തി (സം. നി. ൨.൩൭) ഇതോ നവ ഇതോ നവാതി ഇതോ മജ്ജിമംഗലാനുതോ യാവ ദക്ഖിണതീരാ നവ ഇതോ മജ്ജിമംഗലാനുതോ യാവ ഉത്തരതീരാ നവ. ഇദാനി യഥാവുത്തമത്ഥം സുത്തേന സമത്ഥേതും “ബുദ്ധോപീ”തി ഗാഥമാഹ.

യമകയുഗളമഹാനദീമഹോഘോ വിയാതി ദിന്നം ഏകത്തോ സമാഗതത്താ യുഗളഭൂതാനം മഹാനദീനം മഹോഘോ വിയ.

അനുച്ഛവികം കത്വാതി യോയം മമ പസാദോ ബുദ്ധഗുണേ ആരബ്ഭ ഓഗാല്ല്ഹോ ഹുത്വാ ഉപ്പന്നോ, തം അനുച്ഛവികം അനുരൂപം കത്വാ. പടിഗ്ഗഹേതും സമ്പടിച്ഛിതും അഞ്ഞോ കോചി ന സക്ഖിസ്സതി യാമാവതോ അനവബുജ്ജന്തനതോ. പടിഗ്ഗഹേതും സക്കോതി തസ്സ ഹേതുത്തോ, പച്ചയത്തോ, സഭാവത്തോ, കിച്ചത്തോ, ഫലത്തോ സമ്മദേവ പടിവിജ്ജന്തനതോ. പൂരത്തന്തി പൂണ്ണഭാവോ. പഗ്ഘരണകാലേതി വികിരണകാലേ, പതനകാലേതി അത്ഥോ. “പസന്നോ”തി ഇമിനാ പസാദസ്സ വത്തമാനതാ ദീപിതാതി “ഉപ്പന്നസദ്ധോ”തി ഇമിനാപി സദ്ധായ പച്ചുപ്പന്നതാ പകാസിതാതി ആഹ “ഏവം സദുഹാമിതി അത്ഥോ”തി. അഭിത്തായതീതി അഭിത്തോ, അധികോ അഭിത്തോ ഭിച്ഛോഭിത്തോ, സോ ഏവ അതിസയവചനിച്ഛാവസേന “ഭിച്ഛോഭിത്തതരോ”തി വുത്തോതി ആഹ “ഭിച്ഛുതരോ അഭിത്താത്തോ”തി. ദുതിയവികപ്പേ പന അഭിജാനാതീതി അഭിത്തോ, അഭിവിസിട്ഠാ പത്തോ, ഭിച്ഛോ അഭിത്തോ ഏതസ്സാതി ഭിച്ഛോഭിത്തോ, സോ ഏവ അതിസയവചനിച്ഛാവസേന ഭിച്ഛോഭിത്തതരോ, സ്വായമസ്സ അതിസയോ അഭിത്തായ ഭിച്ഛോഭാവകത്തോതി ആഹ “ഭിച്ഛുതരാഭിത്തോ വാ”തി. സമ്ബുജ്ജന്തതി ഏതായാതി സമ്ബോധി, സബ്ബത്തുതത്താണം, അഗ്ഗമഗ്ഗത്താണഞ്ച. സബ്ബത്തുതത്താണപദട്ഠാനത്ത്വഹി അഗ്ഗമഗ്ഗത്താണം, അഗ്ഗമഗ്ഗത്താണപദട്ഠാനഞ്ച സബ്ബത്തുതത്താണം സമ്ബോധി നാമ. തത്ഥ പധാനവസേന തദത്ഥദസ്സനേ പഠമവികപ്പോ, പദട്ഠാനവസേന ദുതിയവികപ്പോ. കസ്ഥാ പനേത്ഥ അരഹത്തമഗ്ഗത്താണസ്സേവ ഗഹണം, നനു ഹേട്ഠിമാനിപി ഭഗവതോ മഗ്ഗത്താണാനി സവാസനമേവ യഥാസകം പടിപക്ഖവിധമനവസേന പവത്താനി. സവാസനപ്പഹാനത്ത്വഹി ത്തേയ്യാവരണപ്പഹാനന്തി? സച്ചമേതം, തം പന അപരിപൂണ്ണം പടിപക്ഖവിധമനസ്സ വിപ്പകതഭാവത്തോതി ആഹ “അരഹത്തമഗ്ഗത്താണേ വാ”തി. അഗ്ഗമഗ്ഗവസേന ചേത്ഥ അരിയാനം ബോധിത്തയപാരിപൂരീതി ദസ്സേതും “അരഹത്തമഗ്ഗേനേവ ഹി”തിആദി വുത്തം. നിപ്പദേസാതി അനവസേസാ. ഗഹിതാ ഹോന്തിതി അരഹത്തമഗ്ഗേന ഗഹിതേന അധിഗതേന ഗഹിതാ അധിഗതാ ഹോന്തി. സബ്ബന്തി തേഹി അധിഗതഞ്ച. തേനാതി സമ്ബോധിനാ സബ്ബത്തുതത്താണപദട്ഠാനേന അരഹത്തമഗ്ഗത്താണേന.

൧൪൨. ഖാദനീയാനം ഉളാരതാ സാതരസാനുഭാവേനാതി ആഹ “മധുരേ ആഗച്ഛതി”തി. പസംസായ ഉളാരതാ വിസിദ്ഠഭാവേനാതി ആഹ “സേദ്ഠേ”തി, ഓഭാസസ്സ ഉളാരതാ മഹന്തഭാവേനാതി വുത്തം “വിപുലേ”തി. ഉസഭസ്സ അയന്തി ആസഭീ, ഇധ പന ആസഭീ വിയാതി ആസഭീ. തേനാഹ “ഉസഭസ്സ വാചാസദിസീ”തി. യേന പന ഗുണേനസ്സാ തംസദിസതാ, തം ദസ്സേതും “അചലാ അസമ്പവേധീ”തി വുത്തം. യതോ കുതോചി അനുസ്സവനം അനുസ്സവോ. വിജ്ജാട്ഠാനേസു കതപരിചയാനം ആചരിയാനം തം തമത്ഥം വിഞ്ഞാപേന്തി പവേണീ ആചരിയപരമ്പരാ. കേവലം അത്തനോ മതിയാ “ഇതികിര ഏവംകിരാ”തി പരികപ്പനാ ഇതികിര. പിടകസ്സ ഗന്ഥസ്സ സമ്പദാനതോ സയം സമ്പദാനഭാവേന ഗഹണം പിടകസമ്പദാനം. യമാസുതാനം അത്ഥാനം ആകാരസ്സ പരിവിതക്കനം ആകാരപരിവിതക്കോ. തഥേവ “ഏവമേത”ന്തി ദിട്ഠിയാ നിജ്ജ്യാനക്ഖമനം ദിട്ഠിനിജ്ജ്യാനക്ഖന്തി. ആഗമാധിഗമേഹി വിനാ തക്കമഗ്ഗം നിസ്സായ തക്കനം തക്കോ. അനുമാനവിധിം നിസ്സായ നയഗ്ഗാഹോ. യസ്മാ ബുദ്ധവിസയേ റത്ഥാ ഭഗവതോ അയം മേരസ്സ ചോദനാ, മേരസ്സ ച സോ അവിസയോ, തസ്മാ “പച്ചക്ഖതോ ഞാണേന പടിവിജ്ജ്യാതിയാ വിയാ”തി വുത്തം. സീഹനാദോ വിയാതി സീഹനാദോ, തംസദിസതാ ചസ്സ സേദ്ഠഭാവേന, സോ ചേത്ഥ ഏവം വേദിതബ്ബോതി ദസ്സേന്തോ “സീഹനാദോ”തിആദിമാഹ. നേവ ദന്ധായന്തേനാതി ന മന്ദായന്തേന. ന ഭഗ്ഗരായന്തേനാതി അപരിസങ്കന്തേന.

അനുയോഗദാപനത്ഥന്തി അനുയോഗം സോധാപേതും. വിമദ്ദക്ഖമഞ്ഹി സീഹനാദം നദന്തോ അത്ഥമതോ തത്ഥ അനുയോഗം സോധേതി നാമ. അനുയുഞ്ജന്തോ ച നം സോധാപേതി നാമ. ദാതുന്തി സോധേതും. കേചി “ദാനത്ഥ”ന്തി അത്ഥം വദന്തി, തദയുത്തം. ന ഹി യോ സീഹനാദം നദതി, സോ ഏവ തത്ഥ അനുയോഗം ദേതീതി യുജ്ജതി. നിഘംസനന്തി വിമദ്ദനം. ധമമാനന്തി താപയമാനം, താപനഞ്ചേത്ഥ ഗഗ്ഗരിയാ ധമാപനസീസേന വദതി. സബ്ബേ തേതി സബ്ബേ തേ അതീതേ നിരുദ്ധേ സമ്മാസമ്ബുദ്ധേ, തേനേതം ദസ്സേതി - യേ തേ അഹേസും അതീതം അദ്ധാനം തവ അഭിനീഹാരതോ ഓരം സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ, തേസം താവ സാവകക്കാണഗോചരേ ധമ്മേ പരിച്ഛിന്ദന്തോ മാരാദയോ വിധ ബുദ്ധാനം ലോകിയചിത്തചാരം ത്വം ജാനേയ്യാസി. യേ പന തേ അബ്ഭതീതാ തതോ പരതോ ഛരിന്നവടുമാ ഛരിന്നപപഞ്ചാ പരിയാദിണ്ണവട്ടാ സബ്ബദുക്ഖവിതിവത്താ സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ, തേസം സബ്ബേസമ്പി സാവകക്കാണസ്സ അവിസയഭൂതേ ധമ്മേ കഥം ജാനിസ്സസീതി.

അനാഗതബുദ്ധാനം പനാതി പന-സദ്ദോ വിസേസത്ഥജോതനോ, തേന അതീതേസു താവ ഖന്ധാനം ഭൂതപുബ്ബത്താ തത്ഥ സിയാ ഞാണസ്സ സവിസയേ ഗതി, അനാഗതേസു പന സബ്ബസോ അസഞ്ജാതേസു കഥന്തി ഇമമത്ഥം ജോതേതി. തേനാഹ “അനാഗതാപി”തിആദി . “ചിത്തേന പരിച്ഛിന്ദിത്വാ വിദിതാ”തി കസ്മാ വുത്തം, നനു അതീതാനാഗതേ സത്താഹേ ഏവ പവത്തം ചിത്തം ചേതോപരിയഞാണസ്സ വിസയോ, ന തതോ പരന്തി? നയിദം ചേതോപരിയഞാണകിച്ചവസേന വുത്തം, അഥ ഖോ പുബ്ബേനിവാസഅനാഗതംസഞ്ചാണവസേന വുത്തം, തസ്മാ നായം ദോസോ.

വിദിതട്ഠാനേ ന കരോതി സിക്ഖാപദേനേവ താദിസസ്സ പടിക്ഖേപസ്സ പടിക്ഖിത്തത്താ, സേതുഘാതതോ ച. കഥം പന മേരോ ദയസമ്ഭവേ പടിക്ഖേപമേവ അകാസി, ന വിഭജ്ജ ബ്യാകാസീതി ആഹ “മേരോ കിരാ”തിആദി. പാരം പരിയന്തം മിനോതീതി പാരമീ, സാ ഏവ ഞാണന്തി പാരമിഞാണം, സാവകാനം പാരമിഞാണം സാവകപാരമിഞാണം, തസ്ഥിം. സാവകാനം ഉക്കംസപരിയന്തഗതേ ജാനനേ നായം അനുയോഗോ, അഥ ഖോ സബ്ബത്തുതത്താണേ സബ്ബത്തുതായ ജാനനേ. കേചി പന “സാവകപാരമിഞാണേതി സാവകപാരമിഞാണവിസയേ”തി അത്ഥം വദന്തി. തഥാ സേസപദേസുപി. സീല ..പേ... സമത്ഥന്തി സീലസമാധിപത്താവിമുത്തിസഞ്ചാതകാരണാനം ജാനനസമത്ഥം.

ബുദ്ധസീലാദയോ ഹി ബുദ്ധാനം ബുദ്ധകിച്ചസ്സ, പരേഹി “ബുദ്ധാ”തി ജാനനസ്സ ച കാരണം.

൧൪൩. അനുമാനങ്ങളാണ് വിയ സംസയപിട്ഠികം അഹുത്യാ “ഇദമിദ”ന്തി യമാസഭാവതോ ഞേയം ധാരേതി നിച്ഛിനോതീതി ധമ്മോ, പച്ചക്ഖണാണന്തി ആഹ “ധമ്മസ്സ പച്ചക്ഖതോ ഞാണസ്സാ”തി. അനുഷ്ഠിതീതി അന്വയോതി ആഹ “അനുയോഗം അനുഗന്താ”തി. പച്ചക്ഖസിദ്ധൺഹി അത്ഥം അനുഗന്താ അനുമാനങ്ങളാസ്സ പവത്തി ദിട്ഠേന അദിട്ഠസ്സ അനുമാനന്തി വേദിതബ്ബോ. വിദിതേ വേദകമ്പി ഞാണം അത്ഥതോ വിദിതമേവ ഹോതീതി “അനുമാനങ്ങളാണ് നയഗ്ഗാഹോ വിദിതോ”തി വുത്തം. വിദിതോതി വിദ്ധോ പടിലദ്ധോ, അധിഗതോതി അത്ഥോ. അപ്പമാണോതി അപരിമാണോ മഹാവിസയത്താ. തേനാഹ “അപരിയന്തോ”തി. തേനാതി അപരിയന്തത്താ, തേന വാ അപരിയന്തേന ഞാണേന, ഏതേനേവ മേരോ യം യം അനുമേയുമത്ഥം ഞാതുകാമോ ഹോതി, തത്ഥ തത്ഥസ്സ അസങ്ഗമപ്പടിഹടഅനുമാനങ്ങളാണ് പവത്തതീതി ദസ്സേതി. തേനാഹ “സോ ഇമിനാ”തിആദി. തത്ഥ ഇമിനാതി ഇമിനാ കാരണേന. പാകാരസ്സ മിരഭാവം ഉദ്ധമുദ്ധം ആപേതീതി ഉദ്ധാപം, പാകാരമുദ്ധം. ആദി-സദേന പാകാരഭാരബന്ധപരിവാദിനം സങ്ഗഹോ വേദിതബ്ബോ. പച്ചന്തേ ഭവം പച്ചന്തിമം. പണ്ഡിതദോവാരികട്ഠാനിയം കത്വാ മേരോ അത്താനം ദസ്സേതീതി ദസ്സേന്തോ “ഏകഭാരന്തി കസ്ഥാ ആഹാ”തി ചോദനം സമുട്ഠാപേസി. യസ്സാ പത്തായ വസേന പുരിസോ “പണ്ഡിതോ”തി വുച്ചതി, തം പണ്ഡിച്ചന്തി ആഹ “പണ്ഡിച്ചേന സമന്നാഗതോ”തി. തംതംഇതികത്തബ്ബതാസു ചേരകഭാവോ ബൃത്തഭാവോ വേയുത്തിയം. മേധതി സമ്മോസം ഹിംസതി വിധമതീതി മേധാ, സാ ഏതസ്സ അത്ഥിതി മേധാവി. റാനേ റാനേ ഉപ്പത്തി ഏതിസ്സാ അത്ഥിതി റാനുപ്പത്തികാ, റാനസോ ഉപ്പജ്ജനകപത്താ. അനുപരിയായന്തി ഏതേനാതി അനുപരിയായോ, സോ ഏവ പമോതി അനുപരിയായപമോ, പരിതോ പാകാരസ്സ അനുസംയായനമഗ്ഗോ. പാകാരഭാഗാ സന്ധാതബ്ബാ ഏത്ഥാതി പാകാരസന്ധി, പാകാരസ്സ മുല്ലിതപ്പദേസോ. സോ പന ഹേട്ഠിമന്തേന ദിന്നമ്പി ഇട്ഠകാനം വിഗമേന ഏവം വുച്ചതീതി ആഹ “ദിന്നം ഇട്ഠകാനം അപഗതട്ഠാന”ന്തി. ഛരിന്നട്ഠാനന്തി ഛരിന്നഭിന്നപ്പദേസോ, ഛരിന്നട്ഠാനം വാ. തൺഹി “വിവര”ന്തി വുച്ചതി.

കിലിട്ഠന്തി മലിനം. ഉപതാപേന്തീതി കിലേസപരിഊഹേന സന്താപേന്തി. വിബാധേന്തീതി പീളേന്തി. ഉപ്പന്നായ പത്തായ നീവരണേഹി ന കിഞ്ചി കാതും സക്കാതി ആഹ “അനുപ്പന്നായ പത്തായ ഉപ്പജ്ജിതും ന ദേന്തീ”തി. തസ്ഥാതി പച്ചയുപഘാതേന ഉപ്പജ്ജിതും അപ്പദാനതോ. ചതുസു സതിപട്ഠാനേസു സുട്ഠു റപിതചിത്താതി ചതുബ്ബിധായപി സതിപട്ഠാനഭാവനായ സമ്മദേവ റപിതചിത്താ. യമാസഭാവേന ഭാവേതാതി അവിപരീതസഭാവേന യമാ പടിപക്ഖാ സമുച്ഛിജ്ജന്തി, ഏവം ഭാവേതാ.

പുരിമനയേ സതിപട്ഠാനാനി, ബോജ്ജ്യൺഗാ ച മിസ്സകാ അധിപ്പേതാതി തതോ അത്തമാ വത്തും “അപിച്ചേത്ഥാ”തിആദി വുത്തം. മിസ്സകാതി സമമവിപസ്സനാമഗ്ഗവസേന മിസ്സകാ. “ചതുസു സതിപട്ഠാനേസു സുപ്പതിട്ഠിതചിത്താ”തിആദിതോ വുത്തത്താ സതിപട്ഠാനേ വിപസ്സനാതി ഗഹേതാ “സത്ത ബോജ്ജ്യൺഗേ യമാഭൂതം ഭാവേതാ”തി വുത്തത്താ, മഗ്ഗപരിയാപന്നാനംയേവ ച നേസം നിപ്പരിയായബോജ്ജ്യൺഗഭാവതോ, തേസു ച സബ്ബസോ അധിഗതേസു ലോകനാമേന സബ്ബത്തുതത്താണമ്പി അധിഗതമേവ ഹോതീതി “ബോജ്ജ്യൺഗേ മഗ്ഗോ, സബ്ബത്തുതത്താണഞ്ചാതി ഗഹിതേ സുന്ദരോ പൺഹോ ഭവേയ്യാ”തി മഹാസിവത്ഥേരോ ആഹ, ന പനേവം ഗഹിതം പോരാണേഹിതി അധിപ്പായോ. ഇതീതി വുത്തപ്പകാരപരാമസനം. മേരോതി സാരിപുത്തത്ഥേരോ.

തമ്മാതി തേസു പച്ചത്തനഗരാദിസു. നഗരം വിയ നിബ്ബാനം തദത്ഥികേഹി ഉപഗന്തബ്ബതോ, ഉപഗതാനഞ്ച പരിസ്സയരഹിതസുഖാധിഗമനട്ഠാനതോ. പാകാരോ വിയ സീലം തദുപഗതാനം പരിതോ ആരക്ഖഭാവതോ. പരിയായപമോ വിയ ഹിരീ സീലപാകാരസ്സ അധിട്ഠാനഭാവതോ. വുത്തഞ്ഛേതം “പരിയായപമോതി ഖോ ഭിക്ഖു ഹിരീയാ ഏതം അധിവചന”തി. ദ്വാരം വിയ അരിയമഗ്ഗോ നിബ്ബാനനഗരപ്പവേസനഅഞ്ജസഭാവതോ. പണ്ഡിതദോവാരികോ വിയ ധമ്മസേനാപതി നിബ്ബാനനഗരപവിട്ഠപവിസനകാനം സത്താനം സല്ലക്ഖണതോ. ദിന്നോതി ദാപിതോ, സോധിതോതി അത്ഥോ.

൧൪൪. നിപ്ഫത്തിദസ്സനത്ഥന്തി സിദ്ധിദസ്സനത്ഥം, അധിഗമദസ്സനത്ഥന്തി അത്ഥോ. “പഞ്ചനവുതിപാസണ്ഡേ”തി ഇദം യസ്മാ മേരോ പരിബ്ബാജകോ ഹുത്വാ തതോ പുബ്ബേവ നിബ്ബാനപരിയേസനം ചരമാനോ തേ തേ പാസണ്ഡിനോ ഉപസങ്കമിത്വാ നിബ്ബാനം പുച്ഛി, തേ നാസ്സ ചിത്തം ആരാധേസും, തം സന്ധായ വുത്തം. തേ പന പാസണ്ഡാ ഹേട്ഠാ വുത്താ ഏവ. തത്ത്വേവാതി തസ്സയേവ ഭാഗിന്നേയസ്സ ദേസിയമാനായ ദേസനായ. പരസ്സ വഡ്ഢിതം ഭത്തം ഭുഞ്ജന്തോ വിയ സാവകപാരമിഞാണം ഹത്ഥഗതം അകാസി അധിഗച്ഛി. ഉത്തരുത്തരന്തി ഹേട്ഠിമസ്സ ഹേട്ഠിമസ്സ ഉത്തരണതോ അതിക്കമനതോ ഉത്തരുത്തരം, തതോ ഏവ പധാനഭാവം പാപിതതായ പണ്ണിതപണ്ണിതം. ഉത്തരുത്തരന്തി വാ ഉപരൂപരി. പണ്ണിതപണ്ണിതന്തി പണ്ണിതരം, പണ്ണിതമഞ്ചാതി അത്ഥോ. കണ്ഠന്തി കാളകം സംകിലേസധമ്മം. സുക്കന്തി ഓദാതം വോദാനധമ്മം. സവിപക്ഖം കത്വാതി പഹാതബ്ബപഹായകഭാവദസ്സനവസേന യമാക്കമം ഉഭയം സവിപക്ഖം കത്വാ. “അയം കണ്ഠധമ്മോ, ഇമസ്സ അയം പഹായകോ”തി ഏവം കണ്ഠം പടിബാഹിത്വാ ദേസനാവസേന നീഹരിത്വാ സുക്കം, “അയം സുക്കധമ്മോ, ഇമിനാ അയം പഹാതബ്ബോ”തി ഏവം സുക്കം പടിബാഹിത്വാ കണ്ഠം. സഉസ്സാഹന്തി ഫലുപ്പാദനസമത്ഥതാവസേന സബ്ബാപാരം. തേനാഹ “സവിപാക”തി. വിപാകധമ്മന്തി അത്ഥോ.

തസ്ഥിം ദേസിയേയമ്മേതി തസ്ഥിം വുത്തനയേന ഭഗവാ തുമ്ഹേഹി ദേസിയേ യമ്മേ ഏകച്ചം ധമ്മം നാമ സാവകപാരമിഞാണം ജാനിത്വാ പടിവിജ്ജിത്വത്വാ. തഞ്ജാനന്തേ ഹി വുത്തേ ചതുസച്ചയമ്മജാനനം അവുത്തസിദ്ധന്തി. “ചതുസച്ചയമ്മേസു”തി ഇദം പോരാണട്ഠകമായം വുത്താകാരദസ്സനം. വിപക്ഖോ പന പരതോ ആഗമിസ്സതി. ഏത്ഥാതി “ധമ്മേസു നിട്ഠം അഗമ”ന്തി ഏതസ്ഥിം പദേ. മേരസല്ലാപോതി മേരാനം സല്ലാപസദിസോ വിനിച്ഛയവാദോ . കാളവല്ലവാസീതി കാളവല്ലവിഹാരവാസീ. ഇദാനീതി ഏതരഹി “ഇദാഹം ഭന്തേ”തിആദിവചനകാലേ. ഇമസ്ഥിം പന റാനേതി “ധമ്മേസു നിട്ഠം അഗമ”ന്തി ഇമസ്ഥിം പദേസേ, ഇമസ്ഥിം വാ നിട്ഠാനകാരണഭൂതേ യോനിസോ പരിവിതക്കന്തേ. “ഇമസ്ഥിം പന റാനേ ബുദ്ധഗുണേസു നിട്ഠങ്ഗതോ”തി കസ്ഥാ വുത്തം, നനു സാവകപാരമിഞാണസമധിഗതകാലേ ഏവ മേരോ ബുദ്ധഗുണേസു നിട്ഠങ്ഗതോതി? സച്ചമേതം, ഇദാനി പന തം പാകടം ജാതന്തി ഏവം വുത്തം. സബ്ബന്തി “ചതുസച്ചയമ്മേസു”തിആദി സുമത്ഥേരേന വുത്തം സബ്ബം. അരഹന്തേ നിട്ഠങ്ഗതോതി ഏത്ഥാപി വുത്തനയേനേവ അനുയോഗപരിഹാരാ വേദിതബ്ബാ. യദിപി ധമ്മസേനാപതി “സാവകപാരമിഞാണം മയാ സമധിഗത”ന്തി ഇതോ പുബ്ബേപി ജാനാതിയേവ, ഇദാനി പന അസങ്ഖ്യേയ്യാപരിമേയ്യഭേദേ ബുദ്ധഗുണേ നയഗ്ഗാഹവസേന പരിഗൃഹേത്വാ കിച്ചസിദ്ധിയാ തസ്ഥിം ഞാണേ നിട്ഠങ്ഗതോ അഹോസീതി ദസ്സേന്തോ “മഹാസിദ്ധത്ഥേരോ...പേ... ധമ്മേസുതി സാവകപാരമിഞാണേ നിട്ഠങ്ഗതോ”തി അവാച.

ബുദ്ധഗുണാ പന നയതോ ആഗതാ, തേ നയഗ്ഗാഹതോ യാമാവതോ ജാനന്തോ സാവകപാരമിഞാണേ തമാജാനനവസേന നിട്ഠങ്ഗതത്താ സാവകപാരമിഞാണമേവ തസ്സ അപരാപരുപ്പത്തിവസേന, തേന തേന ഭാവേതബ്ബകിച്ചബ്ബഹുതാവസേന ച

“യമ്മേസൂ”തി പുരുവചനേന വൃത്തം. അനന്താപരിമേയോനം അനന്തവിസയാനം ബുദ്ധഗുണാനം നയതോ പരിഗൃഹ്ണനേന മേരസ്സ സാതിസയോ ഭഗവതി പസാദോ ഉപജ്ജതീതി ആഹ “ഭിച്ഛോസോമത്തായാ”തിആദി. “സുട്ഠ അക്ഖാതോ”തി വത്ഥാ തം ഏവസ്സ സുട്ഠ അക്ഖാതതം ദസ്സേതും “നിച്ചാനികോ മല്ലോ”തി വൃത്തം. സ്വാക്ഖാതതാ ഹി യമ്മസ്സ യദത്ഥം ദേസീതോ, തദത്ഥസാധനേന വേദിതബ്ബാ. ഫലത്ഥായ നിച്ചാതീതി അനന്തരവിപാകത്താ, അത്തനോ ഉപത്തിസമനന്തരമേവ ഫലനിപ്ഫാദനവസേന പവത്തതീതി അത്ഥോ. വട്ടചാരകതോ നിച്ചാതീതി വാ നിച്ചാനികോ, നിച്ചാനസിലോതി വാ. രാഗദോസമോഹനിമ്മദനസമത്ഥോതി ഇയാപി “പസന്നോസ്ഥി ഭഗവതീതി ദസ്സേതീ”തി ആനേത്ഥാ സമ്ബന്ധോ. വക്കാദിതി ആദി-സദ്ദേന ജിമ്ഹകുടിലേ, അഞ്ഞേ ച പടിപത്തിദോസേ സങ്ഗഹ്ണാതി. ഭഗവാ തുമ്ഹാകം ബുദ്ധസുബുദ്ധതാ വിയ യമ്മസുയമ്മതാ, സങ്ഘസുപ്പടിപത്തി ച യമ്മേസു നിട്ഠങ്ഗമനേന സാവകപാരമിത്താണേ നിട്ഠങ്ഗതത്താ മയ്ഹം സുട്ഠ വിഭൂതാ സുപാകടാ ജാതാതി ദസ്സേന്തോ മേരോ “സ്വാക്ഖാതോ ഭഗവതാ യമ്മോ, സുപ്പടിപന്നോ സങ്ഘോതി പസീദി”ന്തി അവാച.

കുസലയമ്മദേസനാവണ്ണനാ

൧൪൫. അനുത്തരഭാവോതി സേട്ഠഭാവോ. അനുത്തരോ ഭഗവാ യേന ഗുണേന, സോ അനുത്തരഭാവോ, തം അനുത്തരിയം. യസ്ഥാ തസ്സാപി ഗുണസ്സ കിഞ്ചി ഉത്തരിതരം നത്ഥി ഏവ, തസ്ഥാ വൃത്തം “സാ തുമ്ഹാകം ദേസനാ അനുത്തരാതി വദതീ”തി. കുസലേസു യമ്മേസൂതി കുസലയമ്മനിമിത്തം. നിമിത്തത്ഥേ ഹി ഏതം ഭുജ്ജം, തസ്ഥാ കുസലയമ്മദേസനാഹേതുപി ഭഗവാവ അനുത്തരോതി അത്ഥോ. ഭൂമിം ദസ്സേന്തോതി വിസയം ദസ്സേന്തോ. കുസലയമ്മദേസനായ ഹി കുസലാ യമ്മാ വിസയോ. വൃത്തപദേതി “കുസലേസു യമ്മേസൂ”തി ഏവം വൃത്തവാക്യേ, ഏവം വാ വൃത്തയമ്മകോട്ഠാസേ. “പഞ്ചയാ”തി കസ്ഥാ വൃത്തം, നനു ഛേരകട്ഠേനപി കുസലം ഇച്ഛിതബ്ബം “കുസലോ ത്വം രഥസ്സ അങ്ഗപച്ചങ്ഗാന”ന്തിആദിസൂതി (൧൦ നീ ൨.൮൭)? സച്ചമേതം, സോ പന ഛേരകട്ഠോ കോസല്ലസമ്ഭൂതട്ഠേനേവ സങ്ഗഹിതോതി വിസും ന ഗഹിതോ. “കച്ചി നു ഭോതോ കുസലം, കച്ചി ഭോതോ അനാമയ”ന്തി (ജാ ൧.൧൫.൧൪൬; ൨.൨൨.൨൦൦൮) ജാതകേ ആഗതത്താ “ജാതകപരിയായം പത്ഥാ ആരോഗ്യട്ഠേന കുസലം വട്ടതീ”തി വൃത്തം. “തം കിം മഞ്ഞമ, ഗഹപതയോ, ഇമേ യമ്മാ കുസലാ വാ അകുസലാ വാ സാവജ്ജാ വാ അനവജ്ജാ വാ”തിആദിസു സുത്തപദേസേസു “കുസലാ”തി വൃത്തയമ്മാ ഏവ “അനവജ്ജാ”തി വൃത്താതി ആഹ “സുത്തന്തപരിയായം പത്ഥാ അനവജ്ജട്ഠേന കുസലം വട്ടതീ”തി. അഭിധമ്മേ “കോസല്ല”ന്തി പഞ്ഞാ ആഗതാതി യോനിസോമനസികാരഹേതുകസ്സ കുസലസ്സ കോസല്ലസമ്മുതട്ഠോ, ദരമാഭാവദിപനതോ നിദുരഥട്ഠോ, “കുസലസ്സ കത്തതാ ഉപചിത്തതാ”തി വത്ഥാ ഇട്ഠവിപാകനിദിസനതോ സുഖവിപാകട്ഠോ ച അഭിധമ്മനയസിലോതി ആഹ “അഭിധമ്മ...പേ... വിപാകട്ഠേനാ”തി. ബാഹിതികസുത്തേ (൧൦ നീ ൨.൩൫൮) ഭഗവതോ കായസമാചാരാദികേ വണ്ണേനേന യമ്മഭണ്ഡാഗാരികേന “യോ വോ മഹാരാജ കായസമാചാരോ അനവജ്ജോ”തി കുസലോ കായസമാചാരോ രഞ്ഞോ പസേനദിസ്സ വുത്തോ. ന ഹി ഭഗവതോ സുഖവിപാകകമ്മം അത്ഥിതി സബ്ബസാവജ്ജരഹിതാ കായസമാചാരാദയോ “കുസലാ”തി വൃത്താ, ഇയ പന “കുസലേസു യമ്മേസൂ”തി ബോധിപക്ഖിയയമ്മാ “കുസലാ”തി വൃത്താ, തേ ച സമമവിപസ്സനാ മഗ്ഗസമ്പയുത്താ ഏകന്തേന സുഖവിപാകാ ഏവാതി അവജ്ജരഹിതതാമത്തം ഉപാദായ അനവജ്ജത്ഥോ കുസല-സദ്ദോതി ആഹ “ഇമസ്ഥിം പന...പേ... ദട്ഠബ്ബ”ന്തി. ഏവഞ്ച കത്ഥാ “ഫലസതിപട്ഠാനം പന ഇയ അനധിപ്പേത”ന്തി ഇദഞ്ച വചനം സമത്ഥിതം ഹോതി സവിപാകസ്സേവ ഗഹണന്തി കത്ഥാ.

“ചുദ്രസവിയേനാ”തിആദി സതിപട്ഠാനേ (ദീം നിം ൨.൩൭൬; മം നിം ൧.൧൦൯) വൃത്തനയേന വേദിതബ്ധം. പഗൃഹട്ഠോനാതി കൂസലപക്വസ്സ പഗൃഹ്ണാനസഭാവേന. കിച്ചവസേനാതി അനുപ്പന്നാകൂസലാനുപ്പാദനാദികിച്ചവസേന. തതോ ഏവ ചസ്സ ചതുബ്ധിയാ. ഇജ്ജന്തന്തോനാതി നിപ്പജ്ജനസഭാവേന. ഛന്ദാദയോ ഏവ ഇദ്ധിപാദേസു വിസിട്ഠസഭാവോ, ഇതരേ അവിസിട്ഠാ, തേസവി വിസേസോ ഛന്ദാദികതോതി ആഹ “ഛന്ദാദിവസേന നാനാസഭാവോ”തി.

അധിമോക്ഖാദിസഭാവവസേനാതി പസാദാധിമോക്ഖാദിസലക്ഖണവസേന. ഉപത്ഥമ്ഭനട്ഠോനാതി സമ്പയുത്തയമ്മാനം ഉപത്ഥമ്ഭനകഭാവേന. അകമ്പിയട്ഠോനാതി പടിപക്ഖേഹി അകമ്പിയസഭാവേന. സലക്ഖണേനാതി അധിമോക്ഖാദിസഭാവേന. നിയ്യാനട്ഠോനാതി സംകിലേസപക്ഖതോ, വട്ടചാരകതോ ച നിഗ്ഗമനട്ഠേന. ഉപട്ഠാനാദിനാതി ഉപട്ഠാനയമ്മവിചയപഗൃഹസമ്പിയായനപസ്സമ്ഭനസമാധാനഅജ്ജ്യപേക്ഖനസഞ്ചാരേന അത്തനോ സഭാവേന. ഹേതുട്ഠോനാതി നിബ്ബാനസ്സ സമ്പാപകഹേതുഭാവേന. ദസ്സനാദിനാതി ദസ്സനാഭിനിരോപനപരിഗൃഹസമുട്ഠാപനവോദാപനപഗൃഹുപട്ഠാനസമാധാനസഞ്ചാരേന അത്തനോ സഭാവേന.

സാസനസ്സ പരിയോസാനദസ്സനത്ഥന്തി സാസനം നാമ നിപ്പരിയായതോ സത്തതിംസ ബോധിപക്ഖിയയമ്മാ. തത്ഥ യേ സമ്മവിപസ്സനാസഹഗതാ, തേ സാസനസ്സ ആദി, മഗ്ഗപരിയാപന്നാ മജ്ജേ, ഫലഭൂതാ പരിയോസാനം, തന്ദസ്സനത്ഥം. തേനാഹ “സാസനസ്സ ഹീ”തിആദി.

പുന ഏതദാനുത്തരിയം ഭന്തേതി യമാരദ്ധായ ദേസനായ നിഗമനം. വൃത്തസ്സേവ അത്ഥസ്സ പുന വചനഞ്ചി നിഗമനം വൃത്തം. തം ദേസനന്തി തം കൂസലേസു ധമ്മേസു ദേസനാപ്പകാരം, ദേസനാവിധിം, ദേസേതബ്ബഞ്ച, സകലം വാ സമ്പുണ്ണം അനവസേസം അഭിജാനാതി അഭിവിസിട്ഠേന ഞാണേന ജാനാതി, അസേസം അഭിജാനനതോ ഏവ ഉത്തരി ഉപരി അഭിഞ്ഞ്ഞേയം നത്ഥി. ഇതോതി ഭഗവതാ അഭിഞ്ഞാതതോ. അഞ്ഞോ പരമത്ഥവസേന ധമ്മോ വാ പഞ്ഞത്തിവസേന പുഗ്ഗലോ വാ അയം നാമ യം ഭഗവാ ന ജാനാതീതി ഇദം നത്ഥി ന ഉപലബ്ഭതി സബ്ബസ്സേവ സമ്മദേവ തുമ്ഹേഹി അഭിഞ്ഞാതത്താ. കൂസലേസു ധമ്മേസു അഭിജാനനേ, ദേസനായഞ്ച ഭഗവതോ ഉത്തരിതരോ നത്ഥി.

ആയതനപണ്ണത്തിദേസനാവണ്ണനാ

൧൪൬. ആയതനപഞ്ചാപനാസൂതി ചക്ഖാദിനം, രൂപാദിനഞ്ച ആയതനാനം സമ്ബോധനേസു, തേസം അജ്ജന്തതികബാഹിരവിഭാഗതോ, സഭാഗവിഭാഗതോ, സമുദയതോ, അത്ഥഞ്ചമതോ, ആഹാരതോ, ആദിനവതോ, നിസ്സരണതോ ച ദേസനായന്തി അത്ഥോ.

ഗബ്ഭാവക്കന്തിദേസനാവണ്ണനാ

൧൪൭. ഗബ്ഭോക്കമനേസൂതി ഗബ്ഭഭാവേന മാതുകുച്ഛിയം അവക്കമനേസു അനുപ്പവേസേസു, ഗബ്ഭേ വാ മാതുകുച്ഛിസ്ഥിം അവക്കമനേസു. പവിസതീതി പച്ചയവസേന തത്ഥ നിബ്ബത്തേന്തോ പവിസന്തോ വിധ ഹോതീതി കത്ഥാ വൃത്തം. റാതീതി സന്താനട്ഠിതിയാ പവത്തതി, തമാഭൂതോ ച തത്ഥ വസന്തോ വിധ ഹോതീതി ആഹ “വസതീ”തി. പകതിലോകിയമനുസ്സാനം പഠമാ ഗബ്ഭാവക്കന്തിതി പചുരമനുസ്സാനം ഗബ്ഭാവക്കന്തി ദേസനാവസേന ഇധ പഠമാ. “ദുതിയാ ഗബ്ഭാവക്കന്തി”തിആദിസുപി ഏവം യോജനാ വേദിതബ്ധാ.

അലമേവാതി യുത്തമേവ.

വിപിതും ന സക്കോന്തിതി തമാ വാതാനം അനുപ്ലജനമേവ വദതി. സേസന്തി പുന “ഏതദാനുത്തരിയ”തിആദി പാഠപ്പദേസം വദതി.

ആദേസനവിധാദേസനാവണ്ണനാ

ഛർവ്വ. പരസ്സ ചിത്തം ആദിസതി ഏതേഹിതി ആദേസനാനി, യഥാഉപദ്ഠിതനിമിത്താദീനി, താനി ഏവ അത്തമഞ്ഞസ്സ അസംകിണ്ണരൂപേന റിതത്താ ആദേസനവിധാ, ആദേസനാഭാഗാ, താസു ആദേസനവിധാസു. തേനാഹ “ആദേസനകോട്ഠാസേസു”തി. ആഗതനിമിത്തേനാതി യസ്സ ആദിസതി, തസ്സ, അത്തനോ ച ഉപഗതനിമിത്തേന, നിമിത്തപ്പത്തസ്സ ലാഭാലാഭാദിആദിസനവിധിദസ്സനസ്സ പവത്തത്താ “ഇദം നാമ ഭവിസ്സതി”തി വുത്തം. പാളിയം പന “ഏവസി തേ മനോ”തിആദിനാ പരസ്സ ചിത്താദിസനമേവ ആഗതം, തം നിദസ്സനമത്തം കതന്തി ദട്ഠഞ്ചം. തമാ ഹി “ഇദം നാമ ഭവിസ്സതി”തി വുത്തസ്സേവ അത്ഥസ്സ വിഭാവനവസേന വത്സു ആഗതം. ഗതനിമിത്തം നാമ ഗമനനിമിത്തം. റിതനിമിത്തം നാമ അത്തനോ സമീപേ ഠാനനിമിത്തം, പരസ്സ ഗമനവസേന, ഠാനവസേന ച ഗഹേതബ്ബനിമിത്തം. മനുസ്സാനം പരചിത്തവിദ്വാനം, ഇതരേസസി വാ സവനവസേന പരസ്സ ചിത്തം ത്യാഗ കഥേത്താനം സദും സുത്യാ. യക്ഖപിസാചാദീനന്തി ഹികാരയക്ഖാനഞ്ചേവ കണ്ണപിസാചാദിപിസാചാനം, കുമ്പഭണ്ഡനാഗാദീനഞ്ച.

വിതക്കവിപ്ഫാരവസേനാതി വിപ്ഫാരികഭാവേന പവത്തവിതക്കസ്സ വസേന. ഉപ്പന്നന്തി തതോ സമുട്ഠിതം. വിപ്പലപത്താനന്തി കസ്സചി അത്ഥസ്സ അബോധനതോ വിരൂപം, വിവിധം വാ പലപത്താനം. സുത്തപമത്താദീനന്തി ആദി-സദേന വേദനാട്ടവിത്തചിത്താദീനം സങ്ഗഹോ. മഹാഅട്ഠകമായം പന “ഇദം വക്ഖാമി, ഏവം വക്ഖാമിതി വിതക്കയതോ വിതക്കവിപ്ഫാരസദോ നാമ ഉപ്പജ്ജതീ”തി (അഭിം അട്ഠം ച.വചികമ്മദ്ധാരകമാപി) ആഗതത്താ ജാഗരത്താനം പകതിയം റിതാനം അവിപ്പലപത്താനം വിതക്കവിപ്ഫാരസദോ കദാചി ഉപ്പജ്ജതീതി വിത്തായതി, യോ ലോകേ “മന്തജ്ജപ്പോ”തി വുച്ചതി. യസ്സ മഹാഅട്ഠകമായം അസോതവിത്തേയുതാ വുത്താ. താദിസഞ്ചി സന്ധായ വിത്തേത്തിസഹജമേവ “ജിവ്ഹാതാലുചലനാദികരവിതക്കസമുട്ഠിതം സുഖമസദും ദിബ്ബസോതേന സുത്യാ ആദിസതീതി സുത്തേ വുത്ത”ന്തി (ധം സം മൂലടീം വചികമ്മദ്ധാരകമാവണ്ണനാ) ആനന്ദാചരിയോ അപോച. വുത്തലക്ഖണോ ഏവ പന നാതിസുഖമോ അത്തനോ, അച്ചാസന്നപ്പദേസേ റിതസ്സ ച മംസസോതസ്സാപി ആപാമം ഗച്ഛതീതി സക്കാ വിത്താതും. തസ്സാതി തസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ. തസ്സ വസേനാതി തസ്സ വിതക്കസ്സ വസേന. ഏവം അയസി ആദേസനവിധാ ചേതോപരിയണാവസേനേവ ആഗതാതി വേദിതബ്ബാ . കേചി പന “തസ്സ വസേനാതി തസ്സ സദസ്സ വസേനാ”തി അത്ഥം വദന്തി, തം അയുത്തം. ന ഹി സദുഗ്ഗഹണേന തംസമുട്ഠാപകചിത്തം ഗയ്ഹതി, സദുഗ്ഗഹണാനുസാരേനപി തദത്ഥസ്സേവ ഗഹണം ഹോതി, ന ചിത്തസ്സ. ഏതേനേവ യദേകേ “യം വിതക്കയതോതി യമത്ഥം വിതക്കയതോ”തി വത്യാ “തസ്സ വസേനാതി തസ്സ അത്ഥസ്സ വസേനാ”തി വണ്ണേന്തി, തസി പടിക്ഖിത്തം.

മനസാ സങ്ഖരീയന്തിതി മനോസങ്ഖാരാ, വേദനാസത്താ. പണിഹിതാതി പുരിമപരിബന്ധവിനയേന പധാനഭാവേന നിഹിതാ ഠപിതാ. തേനാഹ “ചിത്തസങ്ഖാരാ സുട്ഠപിതാ”തി. വിതക്കസ്സ വിതക്കനം നാമ ഉപ്പാദനമേവാതി ആഹ “പവത്തേസ്സതി”തി. “പജാനാതി”തി പുഞ്ചേ വുത്തപദസമ്ബന്ധദസ്സനവസേന ആനേതി. ആഗമനേനാതി ത്യാനസ്സ ആഗമനട്ഠാനവസേന. പുഞ്ചഭാഗേനാതി മഗ്ഗസ്സ സഞ്ചപുഞ്ചഭാഗേന വിപസ്സനാരമ്ഭേന. ഉഭയം പേതം യോ സയം ത്യാനലാഭീ, അധിഗതമഗ്ഗോ ച അത്തം തദത്ഥായ പടിപജ്ജന്തം ദിസാ “അയം ഇമിനാ

നീഹാരേണ പടിപജ്ഞോ അദ്ധാ ത്യാനം ലഭിസ്സതി, മഗ്ഗം അധിഗമിസ്സതീ”തി അഭിഞ്ഞായ വിനാ അനുമാനവസേന ജാനാതി, തം ദസ്സേതും വുത്തം. തേനാഹ “ആഗമനേന ജാനാതി നാമാ”തിആദി. അനന്തരാതി വുട്ഠിതകാലം സന്ധായാഹ. തദാ ഹി പവത്തവിതക്കപജാനനേനേവ ത്യാനസ്സ ഹാനഭാഗിയതാദിവിസേസപജാനനം.

കിം പനിദം ചേതോപരിയത്താണം പരസ്സ ചിത്തം പരിച്ഛിജ്ജ ജാനന്തം ഇദ്ധിചിത്തഭാവതോ അവിസേസതോ സബ്ബേസമ്പി ചിത്തം ജാനാതീതി? നോതി ദസ്സേനോ “തത്ത്ഥാ”തിആദിമാഹ. ന അരിയാനന്തി യേന ചിത്തേന തേ അരിയാ നാമ ജാതാ, തം ലോകുത്തരചിത്തം ന ജാനാതി അപ്പടിവിദ്ധഭാവതോ . യഥാ ഹി പുമുജ്ജനോ സബ്ബേസമ്പി അരിയാനം ലോകുത്തരചിത്തം ന ജാനാതി അപ്പടിവിദ്ധത്താ, ഏവം അരിയോപി ഹേട്ഠിമോ ഉപരിമസ്സ ലോകുത്തരചിത്തം ന ജാനാതി അപ്പടിവിദ്ധത്താ ഏവ . യഥാ പന ഉപരിമോ ഹേട്ഠിമം ഫലസമാപത്തിം ന സമാപജ്ജതി, കിം ഏവം സോ തസ്സ ലോകുത്തരചിത്തം ന ജാനാതീതി ചോദനം സന്ധായാഹ “ഉപരിമോ പന ഹേട്ഠിമസ്സ ജാനാതീ”തി, പടിവിദ്ധത്താതി അധിപ്പായോ. “ഉപരിമോ ഹേട്ഠിമം ന സമാപജ്ജതീ”തി വത്ഥാ തത്ത്ഥ കാരണമാഹ “തേസഞ്ചീ”തിആദി. തേസന്തി അരിയാനം. ഹേട്ഠിമാ ഹേട്ഠിമാ സമാപത്തി ഭൂമന്തരപ്പത്തിയാ പടിപ്പസ്സദ്ധികപ്പാ. തേനാഹ “തത്ത്രുപപത്തിയേവ ഹോതീ”തി, ന ഉപരിഭൂമിപത്തി. നിമിത്താദിവസേന ഞാതസ്സ കദാചി ബുഭിചാരോപി സിയാ, ന പന അഭിഞ്ഞാഞ്ഞാണേന ഞാതസ്സാതി ആഹ “ചേതോ...പേ... നത്ഥീ”തി. “തം ഭഗവാ”തിആദി സേസം നാമ.

ദസ്സനസമാപത്തിദേസനാവണ്ണനാ

൧൪൯. ബ്രഹ്മജാലേതി ബ്രഹ്മജാലസുത്തവണ്ണനായം. ഉത്തരപദലോപേന ഹേസ നിദേസോ. ആതപ്പന്തി വീരിയം ആതപ്പതി കോസജ്ജം സബ്ബമ്പി സംകിലേസപക്ഖന്തി. കൂസലവീരിയസ്സേവ ഹേത്ഥ ഗഹണം അപ്പമാദാദിപദന്തരസന്നിധാനതോ. പദഹിതബ്ബതോതി പദഹനതോ, ഭാവനം ഉദിസ്സ വായമനതോതി അത്ഥോ. അനുയുഞ്ജിതബ്ബതോതി അനുയുഞ്ജനതോ. ഞാദിസാനം പദാനം ബഹുലംകത്തുവിസയതായ ഇച്ഛിതബ്ബത്താ ആതപ്പപദസ്സ വിയ ഇതരേസമ്പി കത്തുസാധനതാ ദട്ഠബ്ബാ. പടിപത്തിയം നപ്പമജ്ജതി ഏതേനാതി അപ്പമാദോ, സതിഅവിപ്പവാസോ. സമ്മാ മനസി കരോതി ഏതേനാതി സമ്മാമനസികാരോ, തമാപവത്തോ കൂസലചിത്തുപ്പാദോ. ഭാവനാനുയോഗമേവ തമാ വദതി. ദേസനാക്കമേന പഠമാ, ദസ്സനസമാപത്തിനാമ കരജകായേ പടിക്കൂലാകാരസ്സ സമ്മദേവ ദസ്സനവസേന പവത്തസമാപത്തിഭാവതോ. നിപ്പരിയായേനേവാതി വുത്തലക്ഖണദസ്സനസമാപത്തിസന്നിസ്സയത്താ, ദസ്സനമഗ്ഗഫലഭാവതോ ച പഠമസാമഞ്ജെഫലം പരിയായേന വിനാ ദസ്സനസമാപത്തി.

അതിക്കമ്മ ഛരവിമംസലോഹിതം അട്ഠിം പച്ചവേക്ഖതീതി താനി അപച്ചവേക്ഖിത്ഥാ അട്ഠിമേവ പച്ചവേക്ഖതി. അട്ഠിആരമ്മണാ ദിബ്ബചക്ഖുപാദകജ്ജ്യാനസമാപത്തിതി വുത്തനയേന അട്ഠിആരമ്മണാ ദിബ്ബചക്ഖുഅധിട്ഠാനാ പഠമജ്ജ്യാനസമാപത്തി. യോ ഹി ഭിക്ഖു ആലോകകസിണേ ചതുത്ഥജ്ജ്യാനം നിബ്ബത്തേത്ഥാ തം പാദകം കത്ഥാ അധിഗതദിബ്ബചക്ഖുഞാണോ ഹുത്ഥാ സവിഞ്ഞാണകേ കായേ അട്ഠിം പരിഗൃഹേത്ഥാ തത്ത്ഥ പടിക്കൂലമനസികാരവസേന പഠമം ത്യാനം നിബ്ബത്തേതി, തസ്സായം പഠമജ്ജ്യാനസമാപത്തി ദുതിയാ ദസ്സനസമാപത്തി. തേന വുത്തം “അട്ഠി അട്ഠി”തിആദി. യോ പനേത്ഥ പാളിയം ദാന്തിംസാകാരമനസികാരോ വുത്തോ, സോ മഗ്ഗസോധനവസേന വുത്തോ. തത്ത്ഥ വാ കതപരിചയസ്സ സുഖേനേവ വുത്തനയാ അട്ഠിപച്ചവേക്ഖണാ സമിജ്ജ്യാതീതി. തേനേവേത്ഥ “ഇമം ചേവാ”തി “അതിക്കമ്മ ചാ”തി ച-സദ്ദോ സമുച്ചയത്ഥോ വുത്തോ. തം ത്യാനന്തി യഥാവുത്തം പഠമജ്ജ്യാനം.

അയന്തി അയം സകദാഗാമിഫലസമാപത്തി . സാതിസയം ചതുസച്ചദസ്സനാഗമനതോ പരിയായേന വിനാ മുഖ്യാ ദുതിയാ ദസ്സനസമാപത്തി. യാവ തതിയമഗ്ഗാ വത്തതീതി ആഹ “ഖീണാസവസ്സ വസേന ചതുത്ഥാ ദസ്സനസമാപത്തി കമിതാ”തി.

പാളിയം പുരിസസ്സ ചാതി ച-സദോ ബൃതിരേകേ, തേന യമാവുത്തസമാപത്തിദ്വയതോ വുച്ചമാനംയേവ ഇമസ്സ വിസേസം ജോതേതി. അവിച്ഛേദേന പവത്തിയാ സോതസദിസതായ വിത്താണമേവ വിത്താണസോതം, തദേതം വിത്താണം പുരിമതോ അനന്തരപച്ചയം ലഭിത്വാ പച്ഛിമസ്സ അനന്തരപച്ചയോ ഹുത്വാ പവത്തതീതി അയം അസ്സ സോതാഗതതായ സോതസദിസതാ, തസ്മാ പജാനിതബ്ബഭാവേന വുത്തം ഏകമേവ ചേത്ഥ വിത്താണം , തസ്മാ അട്ഠകമായം “വിത്താണസോതത്തി വിത്താണമേവാ”തി വുത്തം. ദ്വിഹിപി ഭാഗേഹിതി ഓരഭാഗപരഭാഗേഹി. ഇയലോകോ ഹിസ്സ ഓരഭാഗോ, പരലോകോ പരഭാഗോ ദ്വിനന്വി വസേനേതം സമ്ബന്ധന്തി. തേനാഹ “ഇയലോകേ പതിട്ഠിത”തിആദി. വിത്താണസ്സ ഖണേ ഖണേ ഭിജ്ജന്തസ്സ കാമം നത്ഥി കസ്സചി പതിട്ഠിതതാ, തസ്സഹാവസേന പന തം “പതിട്ഠിത”തി വുച്ചതീതി ആഹ “ഛന്ദരാഗവസേനാ”തി. വുത്തഞ്ജേതം -

“കബളികാരേ ചേ ഭിക്ഖവേ ആഹാരേ അത്ഥി രാഗോ, അത്ഥി നന്ദീ, അത്ഥി തസ്സഹാ, പതിട്ഠിതം തത്ഥ വിത്താണം വിരുജ്ഛം. യത്ഥ പതിട്ഠിതം വിത്താണം വിരുജ്ഛം...പേ... അത്ഥി തത്ഥ ആയതിം പുനബ്ഭവാഭിനിബ്ബത്തി”തിആദി (സം നീ ൨.൬൪; കമാ ൨൯൬; മഹാനി ൧).

കമ്മന്തി കുസലാകുസലകമ്മം, ഉപയോഗവചനമേതം. കമ്മതോ ഉപഗച്ഛന്തന്തി കമ്മഭാവേന ഉപഗച്ഛന്തം, വിത്താണന്തി അധിപ്പായോ. അഭിസഞ്ചാരവിത്താണഞ്ചേ യേന കമ്മുനാ സഹഗതം, അത്തദത്ഥു തബ്ഭാവമേവ ഉപഗതം ഹുത്വാ പവത്തതി. ഇയലോകേ പതിട്ഠിതം നാമ ഇയ കത്തുപചിതകമ്മഭാവുപഗമനതോ. കമ്മഭവം ആകഡ്ഢന്തന്തി കമ്മവിത്താണം അത്തനാ സന്ധയുത്തകമ്മം ജവാപേത്വാ പടിസന്ധിനിബ്ബത്തന്നേന തദഭിമുഖം ആകഡ്ഢന്തം. തേനേവ പടിസന്ധിനിബ്ബത്തനസാമത്ഥിയേന പരലോകേ പതിട്ഠിതം നാമ അത്തനോ ഫലസ്സ തത്ഥ പതിട്ഠാപന്നേന. കേചി പന “അഭിസഞ്ചാരവിത്താണം പരതോ വിപാകം ദാതും അസമത്ഥം ഇയലോകേ പതിട്ഠിതം നാമ, ദാതും സമത്ഥം പന പരലോകേ പതിട്ഠിതം നാമാ”തി വദന്തി, തം തേസം മതിമത്തം “ഉഭയതോ അബ്ബോച്ഛിന”തി വുത്തത്താ. യഞ്ച തേഹി “പരലോകേ പതിട്ഠിത”തി വുത്തം, തം ഇയലോകേപി പതിട്ഠിതമേവ. ന ഹി തസ്സ ഇയലോകേ പതിട്ഠിതഭാവേന വിനാ പരലോകേ പതിട്ഠിതഭാവോ സമ്ഭവതി. സേക്ഖപുമുജ്ജനാനം ചേതോപരിയത്താണന്തി സേക്ഖാനം , പുമുജ്ജനാനഞ്ച ചേതസോ പരിച്ഛിന്ദനകത്താണം. കമിതം പരിച്ഛിന്ദിതബ്ബസ്സ ചേതസോ ഛന്ദരാഗവസേന പതിട്ഠിതഭാവജോതനതോ.

ചതുത്ഥായ ദസ്സനസമാപത്തിയാ തതിയദസ്സനസമാപത്തിയം വുത്തപ്പടിക്ഖേപേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

പുരിമാനം ദിന്നം സമാപത്തിനം പുബ്ബേ സമമവസേന അത്ഥസ്സ വുത്തത്താ ഇദാനി വിപസ്സനാവസേന ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി വുത്തം. നിച്ഛലമേവ പുബ്ബേ വുത്തസ്സ അത്ഥസ്സ അപന്നേതബ്ബതോ. അത്ഥന്തരത്ഥതായ ദസ്സിയമാനായ പദം ചലിതം നാമ ഹോതി. അപരോ നയോതി ഏത്ഥ പഠമജ്ജ്യാനസ്സ പഠമദസ്സനസമാപത്തിഭാവേ അപുബ്ബം നത്ഥി. ദുതിയജ്ജ്യാനം ദുതിയാതി ഏത്ഥ പന “അട്ഠികവണ്ണകസിണവസേന പടിലദ്ധുദുതിയജ്ജ്യാനം ദുതിയാ ദസ്സനസമാപത്തി”തി വദന്തി, തതിയജ്ജ്യാനവി തഥേവ പടിലദ്ധം. ദസ്സനസമാപത്തിഭാവോ പന യോ ഭിക്ഖു ആലോകകസിണേ

ചതുർത്ഥജ്ഞാനം നിബൃത്തേത്യാ തം പാദകം കത്വാ അധിഗതദിബ്ബചക്ഖുകോ ഹുത്വാ സവിഞ്ചാണകേ അട്ഠിം പരിഗൃഹേത്വാ തത്ഥ വണ്ണകസിണവസേന ഹേട്ഠിമാനി തീണി ത്യാനാനി നിബൃത്തേതി, തസ്സ. തതീയജ്ഞാനം തതീയാ ദസ്സനസമാപത്തി അധിട്ഠാനഭൂതസ്സ ദിബ്ബചക്ഖുണാണസ്സ വസേന. ചതുർത്ഥജ്ഞാനം ചതുർത്ഥാതി രൂപാവചരചതുർത്ഥജ്ഞാനം നിബൃത്തേത്യാ തം പാദകം കത്വാ അധിഗതദിബ്ബചക്ഖുണാണസ്സ തം ചതുർത്ഥജ്ഞാനം ചതുർത്ഥാ ദസ്സനസമാപത്തി. ഇധാപി സേക്ഖപുമുജ്ജനാനം ചേതസോ പരിച്ഛിന്ദന്നേന തതീയാ ദസ്സനസമാപത്തി, അരഹതോ ചിത്തസ്സ പരിച്ഛിന്ദന്നേന ചതുർത്ഥാ ദസ്സനസമാപത്തി വേദിതബ്ബാ. ഏവഞ്ചേസാ അത്ഥവണ്ണാ പാളിയാ സംസന്ദേയ്യ. “പഠമമഗ്ഗോ”തിആദീസു അട്ഠിആരമ്മണപഠമജ്ഞാനപാദകോ പഠമമഗ്ഗോ പഠമാ ദസ്സനസമാപത്തി. അട്ഠിആരമ്മണദുതിയജ്ഞാനപാദകോ ദുതിയമഗ്ഗോ ദുതിയാ ദസ്സനസമാപത്തി. പരചിത്തഞ്ചാണസഹഗതാ ചതുർത്ഥജ്ഞാനപാദകാ തതീയചതുർത്ഥമഗ്ഗാ തതീയചതുർത്ഥദസ്സനസമാപത്തിയോതി . പൂരിസസ്സ വിഞ്ചാണപജാനനം പന്നേത്ഥ അസമ്മോഹവസേന ദട്ഠഞ്ചം.

പുഗ്ഗലപണ്ണത്തിദേസനാവണ്ണനാ

൧൦൦. പുഗ്ഗലപണ്ണത്തിസൂതി പുഗ്ഗലാനം പഞ്ചാപന്നേസു. ഗുണവിസേസവസേന അഞ്ചമഞ്ചം അസങ്കരതോ റപന്നേസു. ലോകവോഹാരവസേനാതി ലോകസമ്മുതിവസേന. ലോകവോഹാരോ ഹേസ, യദിദം “സത്തോ പുഗ്ഗലോ”തിആദി. രൂപാദീസു സത്തവിസത്തതായ സത്തോ. തസ്സ തസ്സ സത്തനികായസ്സ പൂരണതോ ഗലനതോ, മരണവസേന പതനതോ ച പുഗ്ഗലോ. സത്തതിയാ നയനതോ നരോ. അത്തഭാവസ്സ പോസനതോ പോസോ. ഏവം പഞ്ചാപേതബ്ബാസു വോഹരിതബ്ബാസു. “സബ്ബമേതം പുഗ്ഗലോ”തി ഇമിസ്സാ സാധാരണപഞ്ചത്തതിയാ വിഭാവനവസേന വുത്തം, ന ഇധാധിപ്പേതഅസാധാരണപഞ്ചത്തതിയാ, തസ്ഥാ ലോകപഞ്ചത്തതിസൂതി സത്തലോകഗതപഞ്ചത്തതിസു. അനുത്തരോ ഹോതി അനഞ്ചസാധാരണത്താ തസ്സ പഞ്ചാപന്നസ്സ.

ദീഹിഭാഗേഹീതി കാരണേ, നിസ്സക്കേ ചേതം പുമുവചനം, ആവുത്തിആദിവസേന ചായമത്ഥോ വേദിതബ്ബോതി ആഹ “അരൂപസമാപത്തിയാ”തിആദി, ഏതേന “സമാപത്തിയാ വിക്ഖമ്ഭനവിമോക്ഖേന, മഗ്ഗേന സമുച്ഛേദവിമോക്ഖേന വിമുത്തത്താ ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോ”തി ഏവം പവത്തോ തിപിടകചൂളാനാഗത്ഥേരവാദോ, “നാമകായതോ, രൂപകായതോ ച വിമുത്തത്താ ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോ”തി ഏവം പവത്തോ തിപിടകമഹായമ്മരക്ഖിതത്ഥേരവാദോ, “സമാപത്തിയാ വിക്ഖമ്ഭനവിമോക്ഖേന ഏകവാരം വിമുത്തോവ മഗ്ഗേന സമുച്ഛേദവിമോക്ഖേന ഏകവാരം വിമുത്തത്താ ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോ”തി ഏവം പവത്തോ തിപിടകചൂളാഭയത്ഥേരവാദോ ചാതി ഇമേസം തിണ്ണവി മേരവാദാനം ഏകജ്ഞം സങ്ഗഹോ കത്തോതി ദട്ഠഞ്ചം. വിമുത്തോതി കിലേസേഹി വിമുത്തോ, കിലേസവിക്ഖമ്ഭനസമുച്ഛേദനേഹി വാ കായഭയതോ വിമുത്തോതി അത്ഥോ. അരൂപസമാപത്തിനന്തി നിദ്ധാരണേ സാമിവചനം. അരഹത്തപ്പത്തഅനാഗാമിനോതി ഭൂതപുബ്ബഗതിയാ വുത്തം. ന ഹി അരഹത്തപ്പത്തോ അനാഗാമി നാമ ഹോതി. പാളിതി പുഗ്ഗലപഞ്ചത്തതിപാളി. അട്ഠ വിമോക്ഖേ കായേന ഹുസിത്വാതി അട്ഠ സമാപത്തിയോ സഹജാതനാമകായേന പടിലഭിത്വാ. പഞ്ചായ ചസ്സ ദിസ്വാ ആസവാ പരിക്ഖീണാ ഹോന്തീതി വിപസ്സനാപഞ്ചായ സങ്ഖാരഗതം, മഗ്ഗപഞ്ചായ ചത്താരി സച്ചാനി പസ്സിത്വാ ചത്താരോപി ആസവാ പരിക്ഖീണാ ഹോന്തി. ദിസ്വാതി ദസ്സനഹേതു. ന ഹി ആസവേ പഞ്ചായ പസ്സന്തി, ദസ്സനകാരണാ പന പരിക്ഖീണാ “ദിസ്വാ പരിക്ഖീണാ”തി വുത്താ ദസ്സനായത്തപരിക്ഖീണത്താ. ഏവഞ്ചേഹി ദസ്സനം ആസവാനം ഖയസ്സ പൂരിമകിരിയാഭാവേന വുത്തം.

പഞ്ഞായ വിസേസതോ മുത്തോതി പഞ്ഞാവിമുത്തോ അനവസേസതോ
ആസവാന് പരിക്ഖിഞ്ഞാ. അട്ഠവിമോക്ഖപടിക്ഖേപവസേനേവ, ന
തദേകദേശഭൂതരൂപജ്ഞാപടിക്ഖേപവസേന. ഏവഞ്ചി
അരൂപജ്ഞാനേകദേശാഭാവേപി അട്ഠവിമോക്ഖപടിക്ഖേപോ ന ഹോതീതി സിദ്ധം
ഹോതി. അരൂപാവചരജ്ഞാനേസു ഹി ഏകസ്ഥിതി സതി
ഉഭയോഭാഗവിമുത്തോയേവ നാമ ഹോതി, ന പഞ്ഞാവിമുത്തോതി.

ഘട്ഠന്തം സച്ഛികരോതീതി ഘട്ഠാനം അന്തോ ഘട്ഠന്തോ, ഘട്ഠാനം
അരൂപജ്ഞാനാനം അനന്തരോ കാലോതി അധിപ്പായോ, അച്ചന്തസംയോഗേ ചേതം
ഉപയോഗവചനം, ഘട്ഠാനന്തരകാലമേവ സച്ഛികാതഞ്ചം, സച്ഛികതോ
സച്ഛികരണ്ണുപായേനാതി വുത്തം ഹോതി. തേനാഹ “സോത്ഥാനഹസ്സ”തിആദി.
ഏകച്ചേ ആസവാതി ഹേട്ഠിമമഗ്ഗത്തയവജ്ഞാ ആസവാ. യോ ഹി അരൂപജ്ഞാനേന
രൂപകായതോ, നാമകായേകദേശതോ ച വിക്ഖമ്ഭനവിമോക്ഖേന വിമുത്തോ, തേന
നിരോധസഞ്ചാരോ വിമോക്ഖോ ആലോചിതോ പകാസിതോ വിയ ഹോതി, ന
പന കായേന സച്ഛികതോ. നിരോധം പന ആരമ്മണം കത്വാ ഏകച്ചേസു ആസവേസു
വേപിതേസു തേന സച്ഛികതോ ഹോതി, തസ്മാ സോ സച്ഛികാതഞ്ചം നിരോധം
യഥാലോചിതം നാമകായേന സച്ഛികരോതീതി കായസക്ഖീതി വുച്ചതി, ന തു
വിമുത്തോതി ഏകച്ചാനം ആസവാന് പരിക്ഖിഞ്ഞാ.

ദിട്ഠന്തം പത്തോതി ദസ്സനസഞ്ചാരസ്സ സോതാപത്തിമഗ്ഗത്താണസ്സ അനന്തരം
പത്തോതി അത്ഥോ. “ദിട്ഠന്താ പത്തോ”തിപി പാഠോ, തേന
ചതുസച്ചദസ്സനസഞ്ചാരായ ദിട്ഠിയാ നിരോധസ്സ പത്തതം ദീപേതി. തേനാഹ
“ദുക്ഖാ സഞ്ചാരാ”തിആദി. പഠമഹലതോ പട്ഠായ യാവ അഗ്ഗമഗ്ഗാ ദിട്ഠിപ്പത്തോതി
ആഹ “ഏസോപി കായസക്ഖീ വിയ ഛരണ്ണിയോ ഹോതീ”തി. ഇദം ദുക്ഖന്തി “ഇദം
ദുക്ഖം, ഏത്തകം ദുക്ഖം, ന ഇതോ ഉദ്ധം ദുക്ഖ”ന്തി യഥാഭൂതം പജാനാതി.
യസ്മാ ഇദം യഥാവസരസതോ പജാനാതി, പജാനന്തോ ച റപേത്വാ തണ്ഹം
പഞ്ചുപാദാനക്ഖണ്ഡേ “ദുക്ഖസച്ച”ന്തി പജാനാതി. തണ്ഹം പന ഇദം ദുക്ഖം
ഇതോ സമുദേതി, തസ്മാ “അയം ദുക്ഖസമുദയോ”തി യഥാഭൂതം പജാനാതി. യസ്മാ
ഇദം ദുക്ഖഞ്ച സമുദയോ ച നിബ്ബാനം പത്വാ നിരുജ്ജന്തന്തി വൂപസമന്തി
അപ്പവത്തിം ഗച്ഛന്തി, തസ്മാ തം “അയം ദുക്ഖനിരോധോ”തി യഥാഭൂതം പജാനാതി.
അരിയോ പന അട്ഠഞ്ജിഗികോ മഗ്ഗോ തം ദുക്ഖനിരോധം ഗച്ഛതി, തേന തം “അയം
ദുക്ഖനിരോധഗാമിനീ പടിപദാ”തി യഥാഭൂതം പജാനാതി. ഏത്താവതാ നാനക്ഖണ്ഡേ
സച്ചവവത്ഥാനം ദസ്സിതം. ഇദാനി തം ഏകക്ഖണ്ഡേ ദസ്സേതും
“തമാഗതപ്പവേദിതാ”തിആദി വുത്തം. തമാഗതപ്പവേദിതാതി തമാഗതേന ബോധിമണ്ഡേ
പടിവിദ്ധാ വിദിതാ പാക്കടാ കതാ. ധമ്മാതി ചതുസച്ചധമ്മാ. വോദിട്ഠാ ഹോന്തീതി
സുദിട്ഠാ ഹോന്തി. വോചരിതാതി സുചരിതാ, തേസു തേന പഞ്ഞാ സുട്ഠ
ചരാപിതാതി അത്ഥോ. അയന്തി അയം ഏവരുപോ പുഗ്ഗലോ “ദിട്ഠിപ്പത്തോ”തി
വുച്ചതി.

സദ്ധായ വിമുത്തോതി സദുഹനവസേന വിമുത്തോ, ഏതേന സഞ്ചമാ
അവിമുത്തസ്സപി സദ്ധാമത്തേന വിമുത്തഭാവം ദസ്സേതി. സദ്ധാവിമുത്തോതി വാ
സദ്ധായ അധിമുത്തോതി അത്ഥോ. വുത്തനയേനേവാതി കായസക്ഖിമ്ഹി
വുത്തനയേനേവ. നോ ച വോ യഥാ ദിട്ഠിപ്പത്തസ്സാതി യഥാ ദിട്ഠിപ്പത്തസ്സ ആസവാ
പരിക്ഖിണാ, ന ഏവം സദ്ധായ വിമുത്തസ്സാതി അത്ഥോ. കിം പന നേസം
കിലേസപ്പഹാനേ നാനന്തം അത്ഥിതി? നത്ഥി. അഥ കസ്മാ സദ്ധാവിമുത്തോ
ദിട്ഠിപ്പത്തം ന പാപുണാതീതി? ആഗമനീയനാനത്തേന. ദിട്ഠിപ്പത്തോ ഹി
ആഗമനമ്ഹി കിലേസേ വിക്ഖമ്ഭേനോ അപ്പദുക്ഖേന, അകിലമന്തോ ച സക്കോതി
വിക്ഖമ്ഭേതും, സദ്ധാവിമുത്തോ ദുക്ഖേന കിലമന്തോ വിക്ഖമ്ഭേതി, തസ്മാ
ദിട്ഠിപ്പത്തം ന പാപുണാതി. തേനാഹ “ഏതേസു ഹീ”തിആദി.

ആരമ്മണം യാമാവതോ ധാരേതി അവധാരേതീതി ധമ്മോ, പഞ്ഞാ. പഞ്ഞാപുബ്ബുഗ്ഗമന്തി പഞ്ഞാപധാനം. പഞ്ഞം വാഹേതീതി പഞ്ഞാവാഹീ, പഞ്ഞം സാതിസയം പവത്തേതീതി അത്ഥോ. പഞ്ഞാ വാ ഇമം പുഗ്ഗലം വാഹേതി, നിബ്ബാനാഭിമുഖം ഗമേതീതി അത്ഥോ. സദ്ധാനുസാരിനിദ്രേസേപി ഏസേവ നയോ.

തസ്മാതി വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ൨.൧൦൦, ൧൦൩) വുത്തത്താ, തതോ ഏവ വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ, തം സംവണ്ണനാസു (വിസുദ്ധിം ൧൦൦ ൨.൧൦൩) വുത്തനയേനേത്ഥ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

പധാനദേസനാവണ്ണനാ

൧൦൧. പദഹനവസേനാതി ഭാവനാനുയോഗവസേന. സത്ത ബോജ്ജയ്യാ പധാനാതി വുത്താ വിവേകനിസ്സിതാഭിഭാവേന പദഹിതബ്ബതോ ഭാവേതബ്ബതോ.

പടിപദാദേസനാവണ്ണനാ

൧൦൨. ദുക്ഖേന കസിരേന സമാധിം ഉപ്പാദേന്തസ്സാതി പുബ്ബഭാഗേ ആഗമനകാലേ കിച്ചേന ദുക്ഖേന സസഞ്ചാരേന സപ്പയോഗേന കിലമന്തസ്സ കിലേസേ വിക്ഖമ്ഭേതോ ലോകുത്തരസമാധിം ഉപ്പാദേന്തസ്സ. ദന്ധം തം റാനം അഭിജാനന്തസ്സാതി വിക്ഖമ്ഭിതേസു കിലേസേസു വിപസ്സനാപരിവാസേ ചിരം വസിത്വാ തം ലോകുത്തരസമാധിസഞ്ചാരം റാനം ദന്ധം സണികം അഭിജാനന്തസ്സ പടിവിജ്ജന്തസ്സ, സച്ഛികരോന്തസ്സ പാപുണ്ണന്തസ്സാതി അത്ഥോ. അയം വുച്ചതീതി യാ ഏസാ ഏവം ഉപ്പജ്ജതി, അയം കിലേസവിക്ഖമ്ഭേനപടിപദായ ദുക്ഖത്താ, വിപസ്സനാപരിവാസപഞ്ചായ ച ദന്ധത്താ മഗ്ഗകാലേ ഏകചിത്തക്ഖണേ ഉപ്പന്നാപി പഞ്ഞാ ആഗമനവസേന “ദുക്ഖപടിപദാ ദന്ധാഭിഞ്ചാ നാമാ”തി വുച്ചതി. ഉപരി തീസു പദേസുപി ഇമിനാവ നയേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

ഭസ്സസമാചാരാദിദേസനാവണ്ണനാ

൧൦൩. ഭസ്സസമാചാരേതി വചീസമാചാരേ. റിതോതി യഥാരദ്ധം തം അവിച്ഛേദവസേന കമേന്തോ. തേനാഹ “കമാമഗ്ഗം അനുപച്ഛിന്ദിത്വാ കമേന്തോ”തി. മൂസാവാദുപസഞ്ചിതന്തി അന്തരന്തരാ പവത്തേന മൂസാവാദേന ഉപസംഹിതം. വിഭൂതി വുച്ചതി വിസുംഭാവോ, തത്ഥ നിയുത്തന്തി വേഭൂതികം, തദേവ വേഭൂതിയം, പേസുണ്ണം. തേനാഹ “ഭേദകരവാച”ന്തി. കരണ്ണുത്തരിയലക്ഖണത്തോ സാരമ്ഭത്തോ ജാതാതി സാരമ്ഭജാ. തസ്സാ പവത്തിആകാരദസ്സനത്ഥം “ത്വം ദുസ്സിലോ”തിആദി വുത്തം. ബഹിദ്ധാകമാ അമനാപാ, മനാപാപി പരസ്സ ചിത്തവിഘാതാവഹത്താ കരണ്ണുത്തരിയപക്ഖിയമേവാതി ദസ്സേന്തോ “തുയ്ഹ”ന്തിആദിമാഹ. വിക്ഖേപകമാപവത്തന്തി വിക്ഖേപകമാവസേന പവത്തം. ജയപുരേക്ഖാരോ ഹുത്വാതി അത്തനോ ജയം പുരക്ഖത്വാ. യം കിഞ്ചി ന ഭാസതീതി യോജനാ. “മന്താ”തി വുച്ചതി പഞ്ഞാ, മന്തനം ജാനനന്തി കത്വാ. “മന്താ”തി ഇദം “മന്തേത്വാ”തി ഇമിനാ സമാനത്ഥം നിപാതപദന്തി ആഹ “ഉപപരിക്ഖിത്വാ”തി. യുത്തകമമേവാതി അത്തനോ, സുണ്ണന്തസ്സ ച യുത്തരൂപമേവ കഥം. ഹദയേ നിദഹിതബ്ബയുത്തന്തി അത്ഥസമ്പത്തിയാ, ബുദ്ധ്ജനസമ്പത്തിയാ അത്ഥവേദാദിപടിലാഭനിമിത്തത്താ ചിത്തേ റപേതബ്ബം, വിമുത്തായതനഭാവേന മനസി കാതബ്ബന്തി അത്ഥോ. സബ്ബുഗ്ഗസമ്പന്നാപി വാചാ അകാലേ ഭാസിതാ അഭാജനേ ഭാസിതാ വിയ ന അത്ഥാവഹാതി ആഹ “യുത്തപത്തകാലേനാ”തി. അയബ്ബ ചതുരഗ്ഗസമന്നാഗതാ സുഭാസിതവാചാ സച്ചസമ്ബോധാവഹാദിതായ സത്താനം മഹിദ്ധികാ മഹാനിസംസാതി ദസ്സേതും “ഏവം ഭാസിതാ ഹീ”തിആദി വുത്തം.

സീലാചാരേതി സീലേ ച ആചാരേ ച പരിസുദ്ധസീലേ ചേവ പരിസുദ്ധമനോസമാചാരേ ച. റിതോതി പതിട്ഠഹന്തോ. സച്ചം ഏതസ്സ അത്ഥിതി സച്ചോതി ആഹ “സച്ചകമോ”തി. ഏസ നയോ സദ്ധോതി ഏത്ഥാപി. തേനാഹ “സദ്ധാസമ്പന്നോ”തി. “നനു ച ഹേട്ഠാ സച്ചം കമിതമേവാ”തി കസ്ഥാ വുത്തം? ഹേട്ഠാ ഹി വചിസമാചാരം കമേന്തേന സച്ചം കമിതം, പടിപക്ഖപടിക്ഖേപവസേന ഇയ സീലം കമേന്തേന തം പരിപുണ്ണം കത്വാ ദസ്സേതും സച്ചം സരൂപേനേവ കമിതം. “പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനായ കമായ ആരബ്ഭന്തരഞ്ചേതം, തഥാപി സച്ചം വത്വാ അനന്തരമേവ സച്ചസ്സ കമനം പുനരുത്തം ഹോതീതി പരസ്സ ചോദനാവസരോ മാ ഹോതു”തി തത്ഥ പരിഹാരം ദാതുക്വാമോ “ഇയ കസ്ഥാ പുന വുത്ത”ന്തി ആഹ. ഹേട്ഠാ വാചാസച്ചം കമിതം ചതുരങ്ഗസമന്നാഗതം സുഭാസിതവാചം ദസ്സേന്തേന. അന്തമസോ...പേ... ദസ്സേതും ഇയ വുത്തം “ഏവം സീലം സുപരിസുദ്ധം ഹോതി”തി. ഇമസ്ഥിം പനത്ഥേ “ഏവം പരിത്തകം ഖോ, രാഹുല, തേസം സാമഞ്ജസം, യേസം നത്ഥി സമ്പജാനമുസാവാദേ ലജ്ജാ”തിആദി നയപ്പവത്തം രാഹുലോവാദസുത്തം ദസ്സേതബ്ബം.

ഗുത്താ സതികവാടേന പിദഹിതാ ദ്വാരാ ഏതേനാതി ഗുത്തദ്വാരോതി ആഹ “ഛരസു ഇന്ദ്രിയേസു”തിആദി . പരിയേസനപടിഗുണ്ണഹനപരിഭോഗവിസ്സജ്ജനവസേന ഭോജനേ മത്തം ജാനാതീതി ഭോജനേ മത്തഞ്ജതു. സമന്തി അവിസമം. സമചാരിതാ ഹി കായവിസമാഭിനി പഹായ കായസമാഭിപൂരണം. നിസജ്ജായാതി ഏത്ഥ ഇതി-സദ്ദോ ആദിഅത്ഥോ, തേന “ആവരണീയേഹി ധമ്മേഹി ചിത്തം പരിസോധേതീ”തി ഏവമാഭിം സങ്ഗണ്ണഹതി. ഭാവനായ ചിത്തപരിസോധനങ്ങ്ഹി ജാഗരിയാനുകുയോഗോ, ന നിദ്രാവിനോദനമത്തം. നിത്തന്ദീതി വിഗതമിനമിലോ. സാ പന നിത്തന്ദിതാ കായാലസിയവിഗമനേ പാക്കടാ ഹോതീതി വുത്തം “കായാലസിയവിരഹിതോ”തി. “ആരദ്ധവീരിയോ”തി ഇമിനാ ദുവിധോപി വീരിയാരമ്ഭോ ഗഹിതോതി തം വിഭജിത്വാ ദസ്സേതും “കായികവീരിയേനാപി”തിആദി വുത്തം. സങ്ഗമ്മ ഗണവിഹാരോ സഹവാസോ സങ്ഗണികാ, സാ പന കിലേസേഹിപി ഏവം ഹോതീതി തതോ വിസേസേതും “ഗണസങ്ഗണിക”ന്തി വുത്തം. ഗണേന സങ്ഗണികം ഗണസങ്ഗണികന്തി. ആരമ്ഭവത്സമുവസേനാതി അനധിഗതവിസേസാധിഗമകാരണവസേന ഏകവിഹാരി, ന കേവലം ഏകീഭാവവസേന. കിലേസസങ്ഗണികന്തി കിലേസസഹിതചിത്തതം. യഥാ തഥാതി വിപസ്സനാവസേന, പടിസങ്ഖാനവസേന വാ. സമമവസേന ആരമ്മബുപനിജ്ജ്യാനം. വിപസ്സനാവസേന ലക്ഖബുപനിജ്ജ്യാനം.

കല്യാണപടിഭാനോതി സുന്ദരപടിഭാനോ, സാ പനസ്സ പടിഭാനസമ്പദാ വചനചാതുരിയസഹിതാവ ഇച്ഛിതാതി ആഹ “വാക്കരണ...പേ... സമ്പന്നോ ചാ”തി. “പടിഭാന”ന്തി ഹി ഞാണവി വുച്ചതി ഞാണസ്സ ഉപട്ഠിതവചനവി. തത്ഥ അത്ഥയുത്തം കാരണയുത്തം പടിഭാനമസ്സാതി യുത്തപടിഭാനോ. പുച്ഛിതാനന്തരമേവ സീലം ബ്യാകാതും അസമത്ഥതായ നോ മുത്തപടിഭാനം അസ്സാതി നോ മുത്തപടിഭാനോ. ഇയ പന വികിണ്ണവാചോ മുത്തപടിഭാനോ അധിപ്പേതോതി അധിപ്പായേന “സീലസമാചാരസ്ഥിങ്ങ്ഹി റിതഭിക്ഖു മുത്തപടിഭാനോ ന ഹോതീ”തി വുത്തം. ഗമനസമത്ഥായാതി അസ്സുതം ധമ്മം ഗമേതും സമത്ഥായ. ധാരണസമത്ഥായാതി സാതിസയം സതിവീരിയസഹിതതായ യഥാസുതം യഥാപരിയത്തം ധമ്മം ധാരേതും സമത്ഥായ. മുന്നനതോ അനുമിനനതോ മുതീതി അനുമാന പഞ്ഞായ നാമം. തീഹി പദേഹിതി “ഗതിമാ ധിതിമാ മുതിമാ”തി തീഹി പദേഹി. ഹേട്ഠാതി ഹേട്ഠാ “ആരദ്ധവീരിയോ”തി വുത്തട്ഠാനേ. ഇയാതി “ധിതിമാ”തി വുത്തട്ഠാനേ. വീരിയവി ഹേട്ഠാ ഗുണഭൂതം ഗഹിതന്തി വുത്തോവായമത്ഥോ. ഹേട്ഠാതി “ജാഗരിയാനുകുയോഗമനുകുത്തോ, ഝായീ”തി ഏത്ഥ വിപസ്സനാപഞ്ഞാ കമിതാ. ഇയാതി “ധിതിമാ മുതിമാ”തി ഏത്ഥ

ബുദ്ധവചനഗൺഹനപത്തോ കഥിതാ കരണപുബ്ബാപരകോസല്ലപത്താദീപനതോ. കിലേസകാമോപി വത്സുകാമോ വിയ യഥാപവത്തോ അസ്സാദീയതീതി വുത്തം “വത്സുകാമകിലേസകാമേസു അഗിലോ”തി.

അനുസാസനവിധാദേസനാദിവണ്ണനാ

൧൫൪. അത്തനോ ഉപായമനസികാരോതി അത്തനി സമ്ഭൂതേന പഥമനസികാരേണ ഭാവനാമനസികാരേണ. പടിപജ്ജമാനോതി വിസുദ്ധിം പടിപജ്ജമാനോ.

൧൫൫. കിലേസവിമുത്തിഞാണേതി കിലേസപ്പഹാനജാനനേ.

൧൫൬. പരിയാദിയമാനോതി പരിച്ഛിജ്ജ ഗൺഹന്തോതി അത്ഥോ. സുദ്ധക്ഖണ്ഡേവേവ അനുസ്സരതി നാമഗോത്തം പരിയാദിയിതും അസക്കോത്തോ. വുത്തമേവത്ഥം വിവരിതും “ഏകോഹീ”തിആദി വുത്തം. സക്കോതി പരിയാദിയിതും. അസക്കോത്തസ്സ വസേന ഗഹിതം, “അമുത്രാസിം ഏവംനാമോ”തിആദി വുത്തത്തി അത്ഥോ. അസക്കോത്തസ്സാതി ച ആരോഹണേ അസക്കോത്തസ്സ, ഓരോഹണേ പന ഞാണസ്സ മിരഭൂതത്താ. തേനാഹ “സുദ്ധക്ഖണ്ഡേവേവ അനുസ്സരന്തോ”തിആദി. ഏതത്തി പുബ്ബാപരവിരോധം. ന സല്ലക്ഖേസി ദിട്ഠാഭിനിവേസേന കുണ്ഠാണത്താ. തേനാഹ “ദിട്ഠിഗതികത്താ”തി. റാനന്തി ഏകസ്ഥിം പക്ഖേ അവട്ഠാനം. നിയമോതി വാദനിയമോ പടിനിയതവാദതാ. തേനാഹ “ഇമം ഗഹേതാ”തിആദി.

൧൫൭. പിണ്ഡഗണനായാതി “ഏകം ദേവ”തിആദിനാ അഗണേതാ സങ്കലനപദുപ്പാദനാദിനാ പിണ്ഡനവസേന ഗണനായ. അച്ഛിദുകവസേനാതി അവിച്ഛിദുകഗണനാവസേന ഗണനാ കമഗണനം മുഞ്ചിത്വാ “ഇമസ്ഥിം രുക്ഖേ ഏത്തകാനി പണ്ണാനീ”തി വാ “ഇമസ്ഥിം ജലാസയേ ഏത്തകാനി ഉദകാജ്ഛകാനീ”തി വാ ഏവം ഗണേതബ്ബസ്സ ഏകജ്ജന്ധവി പിണ്ഡേതാ ഗണനാ. കമഗണനാ ഹി അന്തരന്തരാ വിച്ഛിജ്ജ പവത്തിയാ പച്ഛിന്ദികാ. സാ പനേസാ ഗണനാ സവനന്തരം അനപേക്ഖിത്വാ മനസാവ ഗണേതബ്ബതോ “മനോഗണനാ”തിപി വുച്ചതീതി ആഹ “മനോഗണനായാ”തി. പിണ്ഡഗണനമേവ ദസ്സേതി, ന വിഭാഗഗണനം. സഞ്ചാതും ന സക്കാ അഞ്ഞേഹി അസഞ്ചേയ്യഭാവതോ. പത്താപാരമിയാ പൂരിതഭാവം ദസ്സേന്തോ ഇതരാസം പൂരണേന വിനാ തസ്സാ പൂരണം നത്ഥിതി “ദസന്നം പാരമീനം പൂരിതത്താ”തി ആഹ. തേനാഹ “സബ്ബത്തുതത്താണസ്സ സുപ്പടിവിദ്ധത്താ”തി. ഏത്തകത്തിദസ്സേമാതിദീപേതി മേരോ. യം പന പാളിയം “സാകാരം സഉദ്ദേസം അനുസ്സരതി”തി വുത്തം, തം തസ്സ അനുസ്സരണമത്തം സന്ധായ വുത്തം, ന ആയുനോ വസ്സാദിഗണനായ പരിച്ഛിന്ദനം തസ്സ അവിസയഭാവതോ.

൧൫൮. തുമ്ഹാകം സമ്മാസമ്ബുദ്ധാനം യേവ അനുത്തരാ അനഞ്ഞസാധാരണത്താ. ഇദാനി തസ്സാ ദേസനായ മജ്ജേ ഭിന്നസുവണ്ണസ്സ വിയ വിഭാഗാഭാവം ദസ്സേതും “അതീതബുദ്ധാപീ”തിആദി വുത്തം. ഇമിനാപി കാരണേനാതി അനുത്തരഭാവേന, അഞ്ഞേഹി ബുദ്ധേഹി ഏകസദിസഭാവേന ച.

൧൫൯. ആസവാന്നം ആരമ്മണഭാവുപഗമനേന സാസവാ. ഉപേച്ച ആധീയന്തീതി ഉപാധീ, ദോസാരോപനാനി, സഹ ഉപാധീഹീതി സഉപാധികാ. അനരിയിദ്ധിയഞ്ഹി അത്തനോ ചിത്തദോസേന ഏകച്ചേ ഉപാരമ്ഭം ദദന്തി, സ്വായമത്ഥോ കേവട്ടസുത്തേന ദീപേതബ്ബോ. നോ “അരിയാ”തിവുച്ചതി സാസവഭാവതോ. നിദോസേഹി വീണാസവേഹി പവത്തേതബ്ബതോ നിദോസാ ദോസേഹി സഹ അപ്പവത്തനതോ. തതോ ഏവ അനുപാരമ്ഭാ. അരിയാന്നം ഇദ്ധിതി അരിയിദ്ധിതി വുച്ചതി.

അപ്പടിക്കുലസത്തിതി ഇട്സത്തി ഇട്കാരേന പവത്തചിത്തോ. പടിക്കുലേതി അമനുഞ്ഞ അനിട് . ധാതുസത്തി “ധാതുയോ”തി സത്തം. ഉപസംഹരതിതി ഉപനേതി പവത്തേതി. അനിട്സ്മിം വത്സ്മിന്തി അനിട് സത്തസത്തിതേ ആരമ്മേ. മേത്തായ വാ ഹരതിതി മേത്തം ഹിതേസിതം ഉപസംഹരത്തോ സബ്ബതമേവ തം തത്വ ഹരതി. ധാതുതോ വാ ഉപസംഹരതിതി ധമ്മസഭാവചിത്തനേന ധാതുസോ, പച്ചവേക്ഖണായ ധാതുമനസികാരം വാ തത്വ പവത്തേതി. അപ്പടിക്കുലേസത്തേ ഞാതിമിത്താദികേ യാമാവതോ ധമ്മസഭാവചിത്തനേന അനിച്ഛസത്തായ വിസഭാഗഭൂതേ “കേസാദി അസുചികോട്ഠാസമേവാ”തി അസുഭസത്തം ഹരതി അസുഭമനസികാരം പവത്തേതി. ഛരളുഗ്ഗപേക്ഖായാതി ഇട്ഠാനിട്ഠഛരളാരമ്മണാപാമേ പരിസുദ്ധപകതിഭാവവിജഹനലക്ഖണായ ഛരസു ദ്വാരേസു പവത്തനതോ “ഛരളുഗ്ഗപേക്ഖായാ”തി ലദ്ധനായ തത്രമജ്ജതത്വപേക്ഖായ.

തം ദേസനന്തി തം ദീസു ഇദ്ധിവിധാസു ദേസനപ്പകാരം ദേസനാവിധിം. അസേസം സകലന്തി അസേസം നിരവസേസം സബ്ബുണ്ണം അഭിവിസിട്ഠേന ഞാണേന ജാനാതി. അസേസം അഭിജാനതോ തതോ ഉത്തരി അഭിഞ്ഞേയം നത്ഥി. ഇതോതി ഭഗവതോ അഭിഞ്ഞാതതോ. അഞ്ഞോ പരമത്ഥവസേന ധമ്മോ വാ പത്തത്തിവസേന പുഗ്ഗലോ വാ അയം നാമ യം ഭഗവാ ന ജാനാതീതി ഇദം നത്ഥി ന ഉപലബ്ധതി സബ്ബസ്സേവ സമ്മദേവ തുമ്ഹേഹി അഭിഞ്ഞാതത്താ. ദീസു ഇദ്ധിവിധാസു അഭിജാനനേ, ദേസനായഞ്ച ഭഗവതോ ഉത്തരിതരോ നത്ഥി. ഇമിനാപീതി പി-സദ്ദോ ന കേവലം വുത്തത്ഥസമുച്ചയത്ഥോ, അഥ ഖോ അവുത്തത്ഥസമുച്ചയത്ഥോപി ദട്ഠഞ്ചോ. യം തം ഭന്തേതിആദിനാപി ഹി ഭഗവതോ ഗുണദസ്സനം തസ്സേവ പസാദസ്സ കാരണവിഭാവനം.

അത്തമാസത്ഥുഗുണദസ്സനാദിവണ്ണാ

എന്തും. പുണ്ണേ “ഏതദാനുത്തരിയം ഭന്തേ”തിആദിനാ യമാവുത്തബുദ്ധഗുണാ ദസ്സിതാ, തതോ അഞ്ഞോ ഏവായം പകാരോ “യം തം ഭന്തേ”തിആദിനാ ആരദ്ധോതി ആഹ “അപരേനാപി ആകാരേനാ”തി. ബുദ്ധാനം സമ്മാസമ്ബോധിയാ സദുഹനതോ വിസേസതോ സദ്ധാ കൂലപുത്താ നാമ ബോധിസത്താ, മഹാബോധിസത്താതി അധിപ്പായോ. തേ ഹി മഹാഭിന്നീഹാരതോ പട്ഠായ മഹാബോധിയം സത്താ ആസത്താ ലഗ്ഗാ നിയതഭാവുപഗമനേന കേനചി അസംഹാരിയഭാവതോ. യതോ നേസം ന കമ്മഞ്ചി തത്വ സദ്ധായ അത്തമത്തം ഹോതി, ഏതേനേവ തേസം കമ്മഹലം സദ്ധായപി അത്തമത്താഭാവോ ദീപിതോ ദട്ഠഞ്ചോ. തസ്മാതി യസ്മാ അതിസയവചനിച്ഛാവസേന, “അനുപ്പത്തം തം ഭഗവതാ”തി സദുത്തരസന്നിധാനേന ച വിസിട്ഠവിസയം “സദ്ധേന കൂലപുത്തേനാ”തി ഇദം പദം, തസ്മാ. ലോകുത്തരയമ്മസമധിഗമമൂലകത്താ സബ്ബബുദ്ധഗുണസമധിഗമസ്സ “നവ ലോകുത്തരയമ്മാ”തി വുത്തം. “ആരദ്ധവീരിയേനാ”തിആദിസു സമാസപദേസു “വീരിയം മാമോ”തിആദിനി അവയവപദാനി. ആദി-സദ്ദേന പരക്കമപദം സങ്ഗണ്ഹാതി, ന യോരയ്ഹപദം. ന ഹി തം വീരിയവേവചനം, അഥ ഖോ വീരിയവന്തവാചകം. ധുരായ നിയുത്തോതി ഹി യോരയ്ഹോ. തേനാഹ “തം ധുരം വഹനസമത്ഥേന മഹാപുരിസേനാ”തി. പഗ്ഗഹിതവീരിയേനാതി അസിമിലവീരിയേന. മിരവീരിയേനാതി ഉസ്സോജ്ജ്വലാവുപഗമനേന മിരഭാവപ്പത്തവീരിയേന. അസമധുരേഹിതി അനത്തസാധാരണധുരേഹി. പരേസം അസയ്ഹസഹനാ ഹി ലോകനാമാ. തം സബ്ബം അചിന്തേയ്യാപരിമേയ്യഭേദം ബുദ്ധാനം ഗുണജാതം. പാരമിതാ, ബുദ്ധഗുണാ, വേനേയ്യസത്താതി യസ്മാ ഇദം തയം സബ്ബേസമ്പി ബുദ്ധാനം സമാനമേവ, തസ്മാ ആഹ “അതീതാനാഗത...പേ... ഊനോ നത്ഥീ”തി.

കാമസുഖല്ലികാനുയോഗന്തി കാമസുഖേ അല്ലിനാ ഹുത്വാ അനുയുജ്ജനം. കോ ജാനാതി പരലോകം “അത്ഥീ”തി, ഏതഥ “കോ ഏകവിസയോയം ഇന്ദ്രിയഗോചരോ”തി

ഏവംദിട്റി ഹുത്യാതി അധിപ്പായോ. സുഖോതി ഇട്റോ സുഖാവഹോ. പരിബ്ബാജികായാതി താപസപരിബ്ബാജികായ തരുണിയാ. മുദുകായാതി സുഖമാലായ. ലോമസായാതി തരുണമുദുലോമവതിയാ. മോളിബന്ധാഹീതി മോളിം കത്വാ ബന്ധകേസാഹി. പരിചാരേന്തീതി അത്തനോ പാരിചാരികം കരോന്തി, ഇന്ദ്രിയാനി വാ തത്ഥ പരിതോ ചാരേന്തി. ലാമകന്തി പടികിലിട്റം. ഗാമവാസീനം ബാലാനം ധമ്മം. പുമുജ്ജനാനമിദന്തി പോമുജ്ജനികം. യഥാ പന തം “പുമുജ്ജനാനമിദ”ന്തി വത്തബ്ബതം ലഭതി, തം ദസ്സേതും “പുമുജ്ജനേഹിസേവിതബ്ബ”ന്തി ആഹ. അനരിയേഹി സേവിതബ്ബന്തി വാ അനരിയം. യസ്മാ പന നിദ്ദോസത്ഥോ അരിയത്ഥോ, തസ്മാ “അനരിയന്തിന നിദ്ദോസ”ന്തി വുത്തം. അനത്ഥസംയുത്തന്തി ദിട്റധമ്മികസമ്പരായികാദിവിവിധവിപുലാനത്ഥസഞ്ചിതം. അത്തകിലമമാനുയോഗന്തി അത്തനോ കിലമമസ്സ വേദനസ്സ അനുയുഞ്ജനം. ദുക്ഖം ഏതസ്സ അത്ഥീതി ദുക്ഖം. ദുക്ഖമനം ഏതസ്സാതി ദുക്ഖമം.

ആഭിചേതസികാനന്തി അഭിചേതോ വുച്ചതി അഭിക്കന്തം വിസുദ്ധം ചിത്തം, അധിചിത്തം വാ, തസ്മിം അഭിചേതസി ജാതാനീതി ആഭിചേതസികാനി, അഭിചേതോസന്നിസ്സിതാനി വാ. ദിട്റധമ്മസുഖവിഹാരാനന്തി ദിട്റധമ്മ സുഖവിഹാരാനം, ദിട്റധമ്മോ വുച്ചതി പച്ചക്ഖോ അത്തഭാവോ, തത്ഥ സുഖവിഹാരഭൂതാനന്തി അത്ഥോ, രൂപാവചരത്യാനാനമേതം അധിവചനം. താനി ഹി അപ്പേത്വാ നിസിന്നാ ത്വായിനോ ഇമസ്മിന്യേവ അത്തഭാവേ അസംകിലിട്റം നേകഖമ്മസുഖം വിന്ദന്തി, തസ്മാ “ദിട്റധമ്മസുഖവിഹാരാനീ”തി വുച്ചന്തിതി. കഥിതാ “ദിട്റധമ്മസുഖവിഹാരോ”തി സപ്പിതികത്താ, ലോകുത്തരവിപാകസുഖമസഞ്ചിതത്താ ച. സഹ മഗ്ഗേന വിപസ്സനാപാദകജ്ജ്യാനം കഥിതം “ചത്താരോമേ ചുന്ദ സുഖല്ലികാനുയോഗാ ഏകന്തനിബ്ബിദായാ”തിആദിനാ (ദീ. നി. ന. ൧൮) ചതുത്ഥജ്ജ്യാനികഫലസമാപത്തിതി ചതുത്ഥജ്ജ്യാനികാ ഫലസമാപത്തി ദിട്റധമ്മസുഖവിഹാരഭാവേന കഥിതാ. ചത്താരി രൂപാവചരാനി “ദിട്റധമ്മസുഖവിഹാരജ്ജ്യാനാനീ”തി കഥിതാനീതി അത്ഥോ. നികാമലാഭീതി നികാമേന ലാഭീ അത്തനോ ഇച്ഛാവസേന ലാഭീ. ഇച്ഛിതിച്ഛിതക്ഖണേ സമാപജ്ജിതും സമത്ഥോതി അത്ഥോ . തേനാഹ “യഥാകാമലാഭീ”തി. അദുക്ഖലാഭീതി സുഖേനേവ പച്ചനീകധമ്മാനം സമുച്ഛിന്നത്താ സമാപജ്ജിതും സമത്ഥോ. അകസിരലാഭീതി അകസിരാനം വിപുലാനം ലാഭീ, യഥാപരിച്ഛേദേനേവ വുട്റാതും സമത്ഥോ. ഏകച്ചോ ഹി ലാഭീയേവ ഹോതി, ന പന സക്കോതി ഇച്ഛിതിച്ഛിതക്ഖണേ സമാപജ്ജിതും. ഏകച്ചോ തഥാ സമാപജ്ജിതും സക്കോതി, പാരിബന്ധകേ പന കിച്ഛേന വിക്ഖമ്ഭേതി. ഏകച്ചോ തഥാ ച സമാപജ്ജിതി, പാരിബന്ധകേ ച അകിച്ഛേനേവ വിക്ഖമ്ഭേതി , ന സക്കോതി നാളികയന്തം വിയ യഥാപരിച്ഛേദേ വുട്റാതും. ഭഗവാ പന സബ്ബസോ സമുച്ഛിന്നപാരിബന്ധകത്താ വസിഭാവസ്സ സമ്മദേവ സമധിഗതത്താ സബ്ബമേതം സമ്മദേവ സക്കോതി.

അനുയോഗദാനപ്രകാരവണ്ണനാ

൧൬൧. ദസസഹസ്സിലോകയാതുയാതി ഇമായ ലോകയാതുയാ സദ്ധിം ഇമം ലോകയാതും പരിവാരേത്വാ റിതായ ദസസഹസ്സിലോകയാതുയാ. ജാതിവേത്തഭാവേന ഹി തം ഏകജ്ജ്യാനം ഗഹേത്വാ “ഏകിസ്സാ ലോകയാതുയാ”തി വുത്തം, തത്തകായ ഏവ ജാതിവേത്തഭാവോ ധമ്മതാവസേന വേദിതബ്ബോ. “പരിഗൃഹവസേനാ”തി കേചി. സബ്ബേസമ്പി ബുദ്ധാനം തത്തകം ഏവ ജാതിവേത്തം. “തന്നിവാസീനംയേവ ച ദേവാനം ധമ്മാഭിസമയോ”തി വദന്തി. പകമ്പനദേവതുപസങ്കമനാദിനാ ജാതചക്ഖവാളേന സമാനയോഗക്ഖമട്റാനം ജാതിവേത്തം. സരസേനേവ ആണാപവത്തനട്റാനം ആണാവേത്തം. ബുദ്ധത്താണസ്സ വിസയഭൂതം റാനം വിസയവേത്തം. ഓക്കമനാദീനം ചരണമേവ ഗഹണം നിദസ്സനമത്തം മഹാഭിന്നിഹാരാദികാലേപി തസ്സ പകമ്പനലബ്ഭനേതോ. ആണാവേത്തം നാമ, യം

ഏകച്ചം സംവട്ടതി, വിവട്ടതി ച. ആണാവത്തതി തന്നിവാസിദേവതാനം സിരസാ സമ്പദ്യന്നേന, തഞ്ച ഖോ കേവലം ബുദ്ധാനം ആനുഭാവേനേവ, ന അധിപ്പായവസേന. “യാവതാ പന ആകണ്ഠേയ്യാ”തി (അം നിം ന.വൃഥ) വചനതോ തതോ പരമ്പി ആണാ പവത്തേയ്യേവ.

നൂപ്പജ്ജന്തിതി പന അത്ഥിതി “ന മേ ആചരിയോ അത്ഥി, സദിസോ മേ ന വിജ്ജതി”തി (മം നിം മ.വൃഥ; വ.നർഥ; മഹാവം മഥ; കഥാം രംഭ) ഇമിസ്സാ ലോകയാതുയാ റത്യാ വദന്തേന ഭഗവതാ, ഇമസ്ഥിന്യേവ സുത്തേ “കിം പനാവുസോ, സാരിപുത്ത, അത്ഥേതരഹി അഞ്ഞോ സമണോ വാ ബ്രാഹ്മണോ വാ ഭഗവതാ സമസമോ സമ്ബോധിയ”ന്തി (ദിം നിം ന.മന്ത്രഥ) ഏവം പുട്ഠോ “അഹം ഭന്തേ നോതി വദേയ്യാ”ന്തി (ദിം നിം ന.മന്ത്രഥ) വത്യാ തസ്സ കാരണം ദസ്സേതും “അട്ഠാനമേതം അനവകാസോ, യം ഏകിസ്സാ ലോകയാതുയാ ദേ അരഹന്തോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ”തി (ദിം നിം ന.മന്ത്രഥ; മം നിം ന.മന്ത്രഥ; അം നിം മ.വൃഥ; നേത്തി ൭൭; മിം പം ൭.മ.മ) ഇമം സുത്തം ദസ്സേന്തേന ധമ്മസേനാപതിനാ ച ബുദ്ധവേത്തഭൂതം ഇമം ലോകയാതും റപേത്യാ അഞ്ഞത്ഥ അനുപ്പത്തി വുത്താ ഹോതിതി അധിപ്പായോ.

ഏകതോതി സഹ, ഏകസ്ഥിം കാലേതി അത്ഥോ. സോ പന കാലോ കഥം പരിച്ഛിന്നോതി? ചരിമഭവേ പടിസന്ധിഗൃഹണതോ പട്ഠായ യാവ യാതുപരിനിബ്ബാനന്തി ദസ്സേന്തോ “തത്ഥ ബോധിപല്ലങ്കേ”തിആദിമാഹ. നിസിന്നകാലതോ പട്ഠായാതി പടിപോമക്കമേന വദതി. വേത്തപരിഗൃഹോ കതോവ ഹോതി “ഇദം ബുദ്ധാനം ജാതിവേത്ത”ന്തി. കേന പന പരിഗൃഹോ കതോ? ഉപ്പജ്ജമാനേന ബോധിസത്തേന. പരിനിബ്ബാനതോ പട്ഠായാതി അനുപാദിസേസായ നിബ്ബാനയാതുയാ പരിനിബ്ബാനതോ പട്ഠായ. ഏതന്തരേതി ചരിമഭവേ ബോധിസത്തസ്സ പടിസന്ധിഗൃഹണം, യാതുപരിനിബ്ബാനന്തി ഇമേഹി ദിഹി പരിച്ഛിന്നേ ഏതസ്ഥിം അന്തരേ.

തിപിടകഅന്തരധാനകഥാവണ്ണനാ

“ന നിവാരിതാ”തി വത്യാ തത്ഥ കാരണം ദസ്സേതും “തീണിഹീ”തിആദി വുത്തം. പടിപത്തിഅന്തരധാനേന സാസനസ്സ ഓസക്കിത്താ അപരസ്സ ഉപ്പത്തി ലദ്ധാവസരാ ഹോതി. പടിപദാതി പടിവേധാവഹാ പുബ്ബഭാഗപടിപദാ.

“പരിയത്തി പമാണ”ന്തി വത്യാ തത്ഥം ബോധിസത്തം നിദസ്സനം കത്യാ ദസ്സേതും “യഥാ”തിആദി വുത്തം. തയിദം ഹീനം നിദസ്സനം കത്തി ദട്ഠഞ്ചം. നിയ്യാനികധമ്മസ്സ ഹി റിതിം ദസ്സേന്തോ അനിയ്യാനികധമ്മം നിദസ്സേതി.

മാതികായ അന്തരഹിതായാതി “യോ പന ഭിക്ഖു”തിആദി (പാരാം നന്, രർ; പാചിം രർ) നയപ്പവത്തായ സിക്ഖാപദപാളിമാതികായ അന്തരഹിതായ. നിദാനുദേസസഞ്ചാരേ പാതിമോക്ഖേ, പബ്ബജ്ജാഉപസമ്പദാകമ്മേസു ച സാസനം തിട്ഠന്തി. യഥാ വാ പാതിമോക്ഖേ ധരന്തേ ഏവ പബ്ബജ്ജാ ഉപസമ്പദാ ച, ഏവം സതി ഏവ തദുഭയേ പാതിമോക്ഖം തദുഭയാഭാവേ പാതിമോക്ഖാഭാവതോ. തസ്ഥാ തയിദം തയം സാസനസ്സ റിതിഹേതുതി ആഹ “പാതിമോക്ഖപബ്ബജ്ജാഉപസമ്പദാസു റിതാസു സാസനം തിട്ഠന്തി”തി. യസ്ഥാ വാ ഉപസമ്പദായീനം പാതിമോക്ഖം അനുപസമ്പന്നസ്സ അനിച്ഛിതത്താ, ഉപസമ്പദാ ച പബ്ബജ്ജായീനാ, തസ്ഥാ പാതിമോക്ഖേ, തം സിദ്ധിയാ സിദ്ധാസു പബ്ബജ്ജുപസമ്പദാസു ച സാസനം തിട്ഠന്തി. ഓസക്കിതം നാമാതി പച്ഛിമകപടിവേധസീലഭേദധയം ഏകതോ കത്യാ തതോ പരം വിനട്ഠം നാമ ഹോതി, പച്ഛിമകപടിവേധതോ പരം

പടിവേധസാസനം, പച്ഛിമകസീലഭേദതോ പരം പടിപത്തിസാസനം വിനട്ഠം നാമ ഹോതീതി അത്ഥോ.

സാസനഅന്തരഹിതവണ്ണനാ

ഏതേന കാമം “സാസനട്ഠിതിയാ പരിയത്തി പമാണ്”തി വുത്തം, പരിയത്തി പന പടിപത്തിഹേതുക്കാതി പടിപത്തിയാ അസതി സാ അപ്പതിട്ഠാ ഹോതി പടിവേധോ വിയ, തസ്മാ പടിപത്തിഅന്തരധാനം സാസനോസക്കനസ്സു വിസേസകാരണത്തി ദസ്സേതാ തയിദം സാസനോസക്കനം ധാതുപരിനിബ്ബാനോസാനത്തി ദസ്സേതും “തീണി പരിനിബ്ബാനാനീ”തിആദി വുത്തം. ധാതുനം സന്നിപാതനാദി ബുദ്ധാനം അധിട്ഠാനേനേവാതി വേദിതബ്ബം.

താതി രസ്മിയോ. കാരുഞ്ഞത്തി പരിഭേവനകാരുഞ്ഞം. ജമ്ബുദീപേ, ദീപന്തരേസു, ദേവനാഗബ്രഹ്മലോകേസു ച വിപ്പകിരിത്വാ റിതാനം ധാതുനം മഹാബോധിപല്ലങ്കട്ഠാനേ ഏകജ്ജയം സന്നിപാതനം, രസ്മിവിസ്സജ്ജനം, തത്ത്വ തേജോധാതുയാ ഉട്ഠാനം, ഏകജാലിഭാവോ ചാതി സബ്ബമേതം സത്ത്വ അധിട്ഠാനവസേനേവാതി വേദിതബ്ബം.

അനച്ഛരിയത്താതി ദീസുപി ഉപ്പജ്ജമാനേസു അച്ഛരിയത്താഭാവദോസതോതി അത്ഥോ. ബുദ്ധാ നാമ മജ്ജേ ഭിന്നസുവണ്ണം വിയ ഏകസദിസാതി തേസം ദേസനാപി ഏകരസാ ഏവാതി ആഹ “ദേസനായ ച വിസേസാഭാവതോ”തി, ഏതേന ച അനച്ഛരിയത്തമേവ സാധേതി. “വിവാദഭാവതോ”തി ഏതേന വിവാദാഭാവത്വം ദേവ ഏകതോ ന ഉപ്പജ്ജന്തീതി ദസ്സേതി.

തത്ത്വാതി മിലിന്ദപഞ്ചഹേ (മി° പ° ൫.൧.൧). ഏകുദ്രേസോതി ഏകോ ഏകവിയോ അഭിന്നോ ഉദ്രേസോ. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ.

ഏകം ഏവ ബുദ്ധം ധാരേതീതി ഏകബുദ്ധധാരണീ, ഏതേന ഏവംസഭാവാ ഏതേ ബുദ്ധഗുണാ, യേന ദുതിയം ബുദ്ധഗുണം ധാരേതും അസമത്വാ അയം ലോകധാതുതി ദസ്സേതി. പച്ചയവിസേസനിപ്ഫന്നാനഞ്ചി ധമ്മാനം സഭാവവിസേസോ ന സക്കാ നിവാരേതുന്തി. “ന ധാരേയ്യാ”തി വത്വാ തമേവ അധാരണം പരിയായേഹി പകാസേനോ “ചലേയ്യാ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ ചലേയ്യാതി പരിപ്ഫന്ദേയ്യ. കമ്പേയ്യാതി പവേധേയ്യ. നമേയ്യാതി ഏകപസ്സേന നതാ ഭവേയ്യ. ഓണമേയ്യാതി ഓസീദേയ്യ. വിനമേയ്യാതി വിവിധാ ഇതോ ചിതോ ച നമേയ്യ. വികിരേയ്യാതി വാതേന ഭുസമുട്ഠി വിയ വിപ്പകിരേയ്യ. വിധമേയ്യാതി വിനസ്സേയ്യ. വിദ്ധംസേയ്യാതി സബ്ബസോ വിദ്ധസ്താ ഭവേയ്യ. തമാഭൂതാ ച ന കത്ഥചി തിട്ഠേയ്യാതി ആഹ “ന റാനം ഉപഗച്ഛേയ്യാ”തി.

ഇദാനി തത്ത്വ നിദസ്സനം ദസ്സേനോ “യഥാ മഹാരാജാ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ സമുപാദികാതി സമം ഉദ്ധം പജ്ജതി പവത്തതീതി സമുപാദികാ, ഉദകസ്സ ഉപരി സമംഗാമിനീതി അത്ഥോ. വണ്ണേനാതി സന്ധ്യാനേന. പമാണേനാതി ആരോഹേന. കിസമ്മുലേനാതി കിസമ്മുലഭാവേന, പരിണാഹേനാതി അത്ഥോ. ദിന്നമ്പിതി ദേപി, ദിന്നമ്പി വാ സരീരഭാരം.

ഛാരേത്തത്തി രോചേന്തം രുചിം ഉപ്പാദേന്തം. തന്ദീകതോതി തേന ഭോജനേന തന്ദീഭൂതോ. അനോണമിതദണ്ഡജാതോതി യാവദത്ത്വഭോജനേന ഓണമിതും അസമത്വതായ അനോണമിതദണ്ഡോ വിയ ജാതോ. സകിം ഭൂത്തോവാതി ഏകം വധ്വശിതകം ഭൂത്തമത്തോവ മരേയ്യാതി. അതിധമ്മഭാരേനാതി ധമ്മേന നാമ പഥവി തിട്ഠേയ്യ, സകിം തേനേവ ചലതി വിനസ്സതീതി അധിപ്പായേന പുച്ഛതി. പുന മേരോ രതനം നാമ ലോകേ കുടുമ്ബം സന്ധാരേന്തം, അഭിമതബ്ബ ലോകേന; തം അത്തനോ

ഗരുസഭാവതായ സകടഭങ്ഗസ്സു കാരണം അതിഭാരഭൂതം ദിട്ഠമേവം ധമ്മോ ച ഹിതസുഖവിസേസേഹി തംസമങ്ഗിനം ധാരേന്തോ, അഭിമതോ ച വിത്തുനം ഗമ്ഭീരപ്പമേയുഭാവേന ഗരുസഭാവത്താ അതിഭാരഭൂതോ പഥവിചലനസ്സു കാരണം ഹോതീതി ദസ്സേന്തോ “ഇധ മഹാരാജ ഭേ സകടാ”തിആദിമാഹ, ഏതേനേവ തമാഗതസ്സ മാതുകുച്ഛിഛാക്കമനാദികാലേ പഥവികമ്പനകാരണം സംവണ്ണിതന്തി ദട്ഠഞ്ചം. ഏകസ്സാതി ഏകസ്ഥാ, ഏകസ്സ വാ സകടസ്സ രതനം തസ്ഥാ സകടതോ ഗഹേതാതി അത്ഥോ.

ഓസാരിതന്തി ഉച്ചാരിതം, കഥിതന്തി അത്ഥോ.

അഗ്ഗോതി സബ്ബസത്തേഹി അഗ്ഗോ.

സഭാവപകതികാതി സഭാവഭൂതാ അകിത്തിമാ പകതികാ. കാരണമഹന്തത്താതി കാരണാനം മഹന്തതായ, മഹന്തേഹി ബുദ്ധകരധമ്മേഹി പാരമിസങ്ഖാതേഹി കാരണേഹി ബുദ്ധഗുണാനം നിബ്ബത്തിതോതി വുത്തം ഹോതി. പഥവിആദിനി മഹന്താനി വത്സുനി, മഹന്താ ച സക്കഭാവദയോ അത്തനോ അത്തനോ വിസയേ ഏകേകാവ, ഏവം സമ്മാസമ്ബുദ്ധോപി മഹന്തോ അത്തനോ വിസയേ ഏകോ ഏവ. കോ ച തസ്സ വിസയോ? ബുദ്ധഭൂമി, യാവതകം വാ നേയുമേവം “ആകാസോ വിയ അനന്തവിസയോ ഭഗവാ ഏകോ ഏവ ഹോതീ”തി വദന്തോ “ഏകിസ്സാ ലോകധാതുയാ”തി വുത്തലോകധാതുതോ അന്തേസുപി ചക്കവാളേസു അപരസ്സ ബുദ്ധസ്സ അഭാവം ദസ്സേതി.

“സമ്മുഖാ മേത”ന്തിആദിനാ പവത്തിതം അത്തനോ ബ്യാകരണം അവിപരീതത്വതായ സത്ഥരി പസാദുപ്പാദനേന സമ്മാപടിപജ്ജമാനസ്സ അനുക്കമേന ലോകുത്തരധമ്മാവഹസി ഹോതീതി ആഹ “ധമ്മസ്സ...പേ...പടിപദ”ന്തി. വാദസ്സ അനുപതനം അനുപ്പവത്തി വാദാനുപാതോതി ആഹ “വാദോയേവാ”തി.

അച്ഛരിയഅബ്ഭുതവണ്ണനാ

൧൬൨. ഉദായീതി നാമം, മഹാസരീരതായ പന മേരോ മഹാഉദായീതി പത്തായിത്ഥ, യസ്സ വസേന വിനയേ നിസീദനസ്സ ദസാ അനുഞ്ഞാതാ. പഞ്ചവണ്ണാതി വുട്ടികാദിഭേദതോ പഞ്ചപ്പകാരാ. പീതിസമുട്ഠാനേഹി പണീതരൂപേഹി അതിബ്യാപിതഭേഹോ “നിരന്തരം പീതിയാ ഫുടസരീരോ”തി വുത്തോ, തതോ ഏവസ്സാ പരിയായതോ ഫരണലക്ഖണസി വുത്തം. അപ്പ-സദ്ദോ “അപ്പകസിരേനേവാ”തിആദിസു (സം° നി° ൧.൧൦൧; ൫.൧൫൮; അ° നി° ൧.൧൧) വിയ ഇധ അഭാവത്ഥോതി ആഹ “അപ്പിച്ഛതാതിനിത്തണ്ഹതാ”തി. തീഹാകാരേഹീതി യഥാലാഭയമാബലയമാസാരൂപ്പകാരേഹി.

ന ന കഥേതി കഥേതിയേവ. ചിവരാദിഹേതുന്തി ചിവരുപ്പാദാദിഹേതുഭൂതം പയുത്തകഥം ന കഥേതി. വേനേയുവസേനാതി വിനേതബ്ബപുഗ്ഗലവസേന. കഥേതി “ഏവമയം വിനയം ഉപഗച്ഛതീ”തി. “സബ്ബാഭിഭൂ സബ്ബവിഭൂഹമസ്ഥീ”തിആദികാ (മ° നി° ൧.൨൮൫; ൨.൩൪൧; മഹാവ° ൧൧; കഥാ° ൪൦൫; ധ° പ° ൩൫൩) ഗാഥാപി “ദസബലസമനാഗതോ, ഭിക്ഖവേ, തമാഗതോ”തിആദികാ (സം° നി° ൨.൨൧, ൨൨) സുത്തന്താപി.

൧൬൩. അഭിക്ഖണന്തി അഭിണ്ഹം. നിഗ്ഗാമകത്താ, പുച്ഛനവിസ്സജ്ജനവസേന പവത്തിതത്താ ച “വേയ്യാകരണ”ന്തി വുത്തം. സേസം സബ്ബം സുവിഞ്ഞ്ഞേയ്യം ഏവാതി.

സമ്പസാദനീയസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ.

൬. പാസാദികസുത്തവണ്ണനാ

നിഗണ്ഠനാടപുത്തകാലകിരിയവണ്ണനാ

൧൬൪. ലക്ഖസ്സ സരവേധം അവിരജ്ജ്വലിതാ വിജ്ജ്വലിതവിധിം ജാനന്തിതി വേധഞ്ഞാ. തേനാഹ “ധനുജ്ജ്വലിതസികഖാ”തി. സിപ്പം ഉഗ്ഗഹണത്തായാതി ധനുസിപ്പാദിസിപ്പസ്സ ഉഗ്ഗഹണത്തായ. മജ്ജിമേന പമാണേന സരപാതയോഗ്യതാവസേന കത്താ ദീഘപാസാദോ.

സമ്പതി കാലം കത്തോതി അചിരകാലം കത്തോ. ദേധികജാതാതി ജാതദേധികാ സഞ്ജാതഭേദോ. ദേജ്ജ്വലിതാതി ദുവിധഭാവപ്പത്താ. ഭണ്ഡന്തി പരിഭാസന്തി ഏതേനാതി ഭണ്ഡനം, വിരുദ്ധചിത്തം. തന്തി ഭണ്ഡനം. “ഇദം നഹാനാദി ന കത്തഞ്ച”ന്തി പത്തത്തവത്തം പണ്ണത്തി. ധമ്മവിനയന്തി പാവചനം സിദ്ധന്തം. വിജ്ജ്വലിതാ മുഖസത്തിഹി. സഹിതം മേതി മയ്ഹം വചനം സഹിതം സിലിട്ഠം പുണ്ണാപരസമ്ബന്ധം അത്ഥയുത്തം കാരണയുത്തം. തേനാഹ “അത്ഥസംഹിത”ന്തി. അധിചിണ്ണന്തി ആചിണ്ണം. വിപരാവത്തന്തി വിരോധസ്സനവസേന പരാവത്തിതം, പരാവത്തം ദൂസിതന്തി അത്ഥോ. തേനാഹ “ചിരകാലവസേന പഗുണം, തം മമ വാദം ആഗമ്മ നിവത്ത”ന്തി. പരിയേസമാനോ വിചര തത്ഥ ഗത്ഥാ സിക്ഖാതി അത്ഥോ. സചേസക്കോസി, ഇദാനിയേവ മയാ വേറിതം ദോസം നിബ്ബേഹേ. മരണമേവാതി അത്തമത്തഘാതനവസേന മരണമേവ. നാടപുത്തസ്സ ഇമേതി നാടപുത്തിയാ, തേ പന തസ്സ സിസ്സാതി ആഹ “അന്തേവാസിക്കേസു”തി. പുരിമപടിപത്തിതോ പടിനിവത്തനം പടിവാതം, തം രൂപം സഭാവോ ഏതേസന്തി പടിവാതരൂപാ. തേനാഹ “നിവത്തനസഭാവ”തി. കമ്മനം അത്ഥസ്സ ആചിക്ഖനം. പവേദനം ഹേതുദാഹരണാനി ആഹരിത്ഥാ ബോധനം. തേനാഹ “ദുപ്പവേദിതേതി ദുവിത്താപിതേ”തി. ന ഉപസമായ സംവത്തതീതി അനുപസമസംവത്തനം, തദേവ അനുപസമസംവത്തനികം, തസ്ഥിം. സമുസ്സിതം ഹുത്ഥാ പതിട്ഠാഹേതുഭാവതോ മൂപം, പതിട്ഠാതി ആഹ “ഭിന്നമൂപേതി ഭിന്നപതിട്ഠേ”തി, മൂപോതി വാ ധമ്മസ്സ നിയ്യാനഭാവോ വേദിതഞ്ചോ അത്തേ ധമ്മേ അഭിഭൂയ്യ സമുസ്സിതട്ഠേ, സോ നിഗണ്ഠസ്സ സമയേ. കേഹിചി അഭിന്നസമ്മതോപി ഭിന്നോ വിനട്ഠോ ഏവ സഞ്ചേന സഞ്ചം അഭാവതോതി സോ ഭിന്നമൂപോ, സോ ഏവ നിയ്യാനഭാവോ വട്ടദുക്ഖതോ മുച്ചിതുകാമാനം പടിസരണം, തമേത്ഥ നത്ഥിതി അപ്പടിസരണോ, തസ്ഥിം ഭിന്നമൂപേ അപ്പടിസരണേതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ.

ആചരിയപ്പമാണന്തി ആചരിയമുട്ഠി ഹുത്ഥാ പമാണഭൂതം. നാനാനീഹാരേനാതി നാനാകാരേന.

൧൬൫. തഥേവ സമുദാചരിംസു ഭൂതപുണ്ണഗതിയാ. സാമാകാനന്തി സാമാകയത്താനം.

“യേനസ്സ ഉപജ്ജ്യായോ”തി വത്ഥാ യമാസ്സ ആയസ്ഥതോ ചുന്ദസ്സ ധമ്മഭണ്ഡാഗാരികോ ഉപജ്ജ്യായോ അഹോസി, തം വിത്ഥാരേന ദസ്സേതും “ബുദ്ധകാലേ കിരാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ബുദ്ധകാലേതി ഭൂതകമ്മനമേതം, ന

വിസേസനം. സത്വ പരിനിബ്ബാനതോ പുരേതരമേവ ഹി ധമ്മസേനാപതി പരിനിബ്ബുതോ.

ധമ്മരതനപുജാവണ്ണനാ

സദ്ധിവിഹാരികം അദാസീതി സദ്ധിവിഹാരികം കത്വാ അദാസി.

കുമായ മൂലന്തി ഭഗവതോ സന്തികാ ലഭിതബ്രഹ്മകമായ കാരണം. സമുട്ഠാപേതീതി ഉട്ഠാപേതി, ദാലിദ്ദിയപങ്കതോ ഉദ്ധരതീതി അധിപ്പായോ. സന്ധമന്തി സമ്മദേവ ധമനോ. ഏകേകസ്ഥിം പഹാരേയേവ തയോ തയോ വാരേ കത്വാ ദിവാ നവവാരേ രത്തിം നവവാരേ. ഉപട്ഠാനമേവ ഗച്ഛതി ബുദ്ധുപട്ഠാനവസേന, പഞ്ചാപുച്ഛനാദിവസേന പന അന്തരന്തരാപി ഗച്ഛതേവ, ഗച്ഛന്തോ ച ദിവസസ്സ...പേ... ഗച്ഛതി. ഞാതും ഇച്ഛിതസ്സ അത്ഥസ്സ ഉദ്ധരണഭാവതോ പഞ്ചോവ പഞ്ചുദ്ധാരോ, തം ഗഹേത്വാവ ഗച്ഛതി അത്തനോ മഹാപണ്ണതായ, സത്വ ച ധമ്മദേസനായം അകിലാസുഭാവതോ.

അസമ്മാസമ്ബുദ്ധപ്പവേദിതധമ്മവിനയവണ്ണനാ

൧൬൬. ആരോചിതേപി തസ്ഥിം അത്ഥേ. സാമികോ ഹോതി, തസ്സ സാമികഭാവം ദസ്സേതും “സോവ തസ്സാ ആദിമജ്ജന്തപരിയോസാനം ജാനാതീ”തി ആഹ. ഏവന്തി വചനസമ്പദിച്ചനം. ചുന്ദതേമരേന ഹി ആനീതം കമാപാഭതം ഭഗവാ സമ്പദിച്ചന്തോ “ഏവ”ന്തി ആഹ. “ഏവ”ന്തി ദുരക്ഖാതേ ധമ്മവിനയേ സാവകാനം ദേധികാദിഭാവേന വിഹരണകിരിയാപരാമസനഞ്ചേതം.

യസ്ഥാ ...പേ... പാകടം ഹോതി ബൃതിരേകമുഖേന ച നേയസ്സ അത്ഥസ്സ വിഭൂതഭാവപത്തിതോ. അഥ വാ യസ്ഥാ...പേ... പാകടം ഹോതി ദോസേസു ആദിനവദസ്സനേന തപ്പടിപക്ഖേസു ഗുണേസു ആനിസംസസ്സ വിഭൂതഭാവപത്തിതോ. വോക്കമ്മാതി അപസക്കേത്വാ. ആമേധിതലോപേന ചായം നിദേസോ, വോക്കമ്മ വോക്കമ്മാതി വുത്തം ഹോതി, തേന തസ്സ വോക്കമനസ്സ അന്തരന്തരാതി അയമത്ഥോ ലബ്ഭതീതി ആഹ “ന നിരന്തര”ന്തിആദി. ധമ്മാനുധമ്മപടിപത്തിആദയോതി തേന സത്ഥാരാ വുത്തമുത്തിധമ്മസ്സ അനുധമ്മം അപ്പടിപജ്ജനാദയോ . ആദി-സദേന പാളിയം ആഗതാ അസാമീചിപടിപദാദയോ ച സഞ്ജഗഹന്തി. മനുസ്സത്തമ്പീതി പി-സദേന “വിചാരണപണ്ണതായ അസമ്ഭവോ, ദോസേസു അനഭിനിവേസിതാ, അസന്ദിഹിപരാമാസിതാ”തി ഏവമാദിനം സഞ്ജഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. “തഥാ ഏവ”ന്തി പദേഹി യമാക്കമം പകാരസ്സ കാമം തിരോക്ഖതാ, പച്ചക്ഖതാ വുച്ഛതി, തഥാപി യഥാ “തഥാ പടിപജ്ജതൂ”തി പദേന പടിപജ്ജനാകാരോ നിയമേത്വാ വിഹിതോ, തഥാ “ഏവം പടിപജ്ജതൂ”തി ഇമിനാപീതി ഇദം തസ്സ അത്ഥദസ്സനഭാവേന വുത്തം. സമാദപിതത്താ മിച്ചാപടിപദായ അപുണ്ണം പസവതി.

൧൬൭. ഞായതി മുത്തിധമ്മോ ഏതേനാതി ഞായോ, തേന സത്ഥാരാ വുത്തോ ധമ്മാനുധമ്മോ, തം പടിപന്നോതി ഞായപ്പടിപന്നോ, സോ പന യസ്ഥാ തസ്സ മുത്തിധമ്മസ്സ അധിഗമേ കാരണസമ്മതോ, തസ്ഥാ വുത്തം “കാരണപ്പടിപന്നോ”തി. നിപ്ഫാദേസ്സതീതി സാധേസ്സതി, സിദ്ധിം ഗമിസ്സതീതി

വൃത്തം ഹോതി. ദുക്ഖനിബുത്തകന്തി സമ്പതി, ആയതിഞ്ച ദുക്ഖസ്സ നിബുത്തകം. വീരിയം കരോതി മിച്ഛാപടിപന്നത്താ.

സമ്മാസമ്ബുദ്ധപ്പവേദിതയമ്മവിനയാദിവണ്ണാ

൧൩൮. നിയ്യാതീതി വത്തതി, സംവത്തതീതി വാ അത്ഥോ.

൧൩൯. ഇധ സാവകസ്സ സമ്മാപടിപത്തിയാ ഏകന്തികരപസ്സയദസ്സനത്ഥം സത്ഥു സമ്മാസമ്ബുദ്ധതാ, യമ്മസ്സ ച സ്വാക്ഖാത്തതാ കിത്തിതാതി “സമ്മാപടിപന്നസ്സ കുലപുത്തസ്സ പസംസം ദസ്സേത്ഥാ”തി വൃത്തം. ഏവഞ്ഹി ഇമിസ്സാ ദേസനായ സംകിലേസഭാഗിയഭാവേന ഉട്ഠിതായ വോദാനഭാഗിയഭാവേന യമാനുസന്ധിനാ പവത്തി ദീപിതാ ഹോതി. അബോധിതത്ഥാതി അപ്പവേദിതത്ഥാ, പരമത്ഥം ചതുത്ഥസച്ചപടിവേധം അപാപിതാതി അത്ഥോ. പാളിയം “അസ്സാ”തി പദം “സാവകാ സദ്ധമ്മേ”തി ദീഹി പദേഹി യോജേതഞ്ച “അസ്സ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ സാവകാ, അസ്സ സദ്ധമ്മേ”തി. സബ്ബസങ്ഗഹപദേഹികതന്തി സബ്ബസ്സ സാസനത്ഥസ്സ സങ്ഗണ്ഹനപദേഹി ഏകജ്ജയം കതം. തേനാഹ “സബ്ബസങ്ഗാഹികം കതം ന ഹോതീതി അത്ഥോ”തി. പുബ്ബേനാപരം സമ്ബന്ധത്ഥഭാവേന സങ്ഗഹേതബ്ബതായ വാ സങ്ഗഹാനി പദാനി കതാനി ഏതസ്സാതി സങ്ഗഹപദകതം, ബ്രഹ്മചരിയം. തപ്പടിക്ഖേപേന ന ച സങ്ഗഹപദകതന്തി യോജനാ. രാഗാദിപടിപക്ഖഹരണം, യമാനുസിട്ഠം വാ പടിപജ്ജമാനാനം വട്ടദുക്ഖതോ പടിഹരണം നിബ്ബാനപാപനം പടിഹാരോ, സോ ഏവ ആ-കാരസ്സ ഇ-കാരം കത്ഥാ പടിഹിരോ, പടിഹിരോ ഏവ പാടിഹിരോ, സഹ പാടിഹിരേനാതി സപ്പാടിഹിരം, തഥാ സുപ്പവേദിതതായ സപ്പാടിഹിരം കതന്തി സപ്പാടിഹിരകതം. താദിസം പന വട്ടതോ നിയ്യാനേ നിയുത്തം, നിയ്യാനപ്പയോജനഞ്ച ഹോതീതി ആഹ “നിയ്യാനിക”ന്തി. ദേവലോകതോതി ദേവലോകതോ പട്ഠായ രൂപീദേവനികായതോ പഭൂതി. സുപ്പകാസിതന്തി സുട്ഠ പകാസിതം. യാവ ദേവമനുസ്സേഹിതി വാ യാവ ദേവമനുസ്സേഹി യത്തകാ ദേവാ മനുസ്സാ ച, താവ തേ സബ്ബേ അഭിബ്ബാപേത്ഥാ സുപ്പകാസിതം. അനുതാപായ ഹോതീതി അനുതപ്പോ, സോ പന അനുതാപം കരോന്തോ വിയ ഹോതീതി വൃത്തം “അനുതാപകരോ ഹോതീ”തി.

൧൪൦. മിരോതി റിതയമ്മോ കേനചി അസംഹാരിയോ, അസേക്ഖാ സീലക്ഖന്ധാദയോ മേരകാരകാ യമ്മാ.

൧൪൧. യോഗേഹി വേമത്താതി യോഗേഹി അനുപദ്ദുതത്താ. സദ്ധമ്മസ്സാതി അസ്സ സദ്ധമ്മസ്സ. അസ്സാതി ച അസ്സ സത്ഥുനോ.

൧൪൨. ഉപാസകാ ബ്രഹ്മചാരിനോ നാമ വിസേസതോ അനാഗാമിനോ. സോതാപന്നസകദാഗാമിനോപി താദിസാ തഥാ വുച്ചന്തീതി “ബ്രഹ്മചരിയവാസം വസമാനാ അരിയസാവകാ” ഇച്ചേവ വൃത്തം.

൧൪൩. സബ്ബകാരണസമ്പന്നന്തി യത്തകേഹി കാരണേഹി സമ്പന്നം നാമ ഹോതി, തേഹി സബ്ബേഹി കാരണേഹി സമ്പന്നം സമ്പത്തം ഉപഗതം പരിപുണ്ണം, സമന്നാഗതം വാ. ഇമമേവ യമ്മന്തി ഇമമേവ സാസന്ധമ്മം.

ഉദകേന പദേസഞ്ഞുനാ അത്തനോ പഞ്ഞാവേയുത്തിയതം ദസ്സേതും അനിയ്യാനികേ അത്ഥേ പയുത്തം പഹേളികസദിസം വചനം, ഭഗവതാ അത്തനോ സബ്ബഞ്ഞുതായ നിയ്യാനികേ അത്ഥേ യോജേതാ ദസ്സേതും “ഉദകോ സുദ”ന്തിആദി വുത്തന്തി തം ദസ്സേതും “സോ കിരാ”തിആദിമാഹ.

സങ്ഗായിതബ്ധമ്മാദിവണ്ണനാ

൧൦൭. സങ്ഗമ്മ സമാഗമ്മാതി തസ്ഥിംയേവ റാനേ ലബ്ഭമാനാനം ഗതിവസേന സങ്ഗമ്മ റാനന്തരതോ പക്കോസന്നേന സമാഗതാനം വസേന സമാഗമ്മ. തേനാഹ “സങ്ഗത്യാ സമാഗത്യാ”തി. അത്ഥേന അത്ഥന്തി പദന്തരേ ആഗതഅത്ഥേന സഹ തത്ഥ തത്ഥ ആഗതമത്ഥം. ബൃങ്ങ്ജനേന ബൃങ്ങ്ജനന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. സമാനേന്തേഹീതി സമാനം കരോന്തേഹി, ഓപമ്മം വാ ആനേന്തേഹി. സങ്ഗായിതബ്ധന്തി സമ്മദേവ ഗായിതബ്ധം കഥേതബ്ധം, തം പന സങ്ഗായനം വാചനാമഗ്ഗോതി ആഹ “വാചേതബ്ധ”ന്തി.

൧൦൮. തസ്സ വാ ഭാസിതേതി തസ്സ ഭിക്ഖുനോ ഭാസിതേ അത്ഥേ ചേവ ബൃങ്ങ്ജനേ ച. അത്ഥമിച്ഛാഗഹണരോപനാനി യഥാ ഹോന്തി, തം ദസ്സേതും “ചത്താരോ സതിപട്ഠാനാ”തിആദി വുത്തം. ആരമ്മണം “സതിപട്ഠാന”ന്തി ഗണ്ഹാതി, ന സതിയേവ “സതിപട്ഠാന”ന്തി. “സതിപട്ഠാനാനീ”തി ബൃങ്ങ്ജനം രോപേതി തസ്ഥിം അത്ഥേ, ന “സതിപട്ഠാനാ”തി. ഉപപന്നതരാനീതി യുത്തതരാനി. അല്പീനതരാനീതി സിലിട്ഠതരാനി. യാ ചേവാതി ലിങ്ഗവിപല്ലാസേന വുത്തം, വിഭത്തിലോപേന വാ. പുന യാ ചേവാതി ലിങ്ഗവിപല്ലാസേനേവ നിദേസോ. നേവ ഉസ്സാദേതബ്ബോതി ന ഉക്കംസേതബ്ബോ വിരജ്ജിതാ വുത്തത്താ. ന അപസാദേതബ്ബോതി ന സന്തജ്ജേതബ്ബോ വിവാദപരിഹാരണത്ഥം. ധാരണത്ഥന്തി ഉപധാരണത്ഥം സല്ലക്ഖണത്ഥം.

൧൦൯. അത്ഥേന ഉപേതന്തി അവിപരീതേന അത്ഥേന ഉപേതം തം “അയമേത്ഥ അത്ഥോ”തി ഉപേച്ച പടിജാനിത്വാ റിതം. തമാരുപോ ച തസ്സ ബുജ്ജിതാ നാമ ഹോതീതി ആഹ “അത്ഥസ്സ വിത്താതാര”ന്തി. ഏവമേതം ഭിക്ഖും പസംസമാതി വുത്തനയേന ധമ്മഭാണകം അമും ഭിക്ഖും “ഏവം ലാഭാ നോ ആവുസോ”തിആദിആകാരേന പസംസഥ. ഇദാനിസ്സ പസംസഭാവം ദസ്സേതും “ഏസോ ഹീ”തിആദി വുത്തം. ഏസാതി പരിയത്തിധമ്മസ്സ സത്ഥുകിച്ചകരണതോ, തത്ഥ ചസ്സ സമ്മദേവ അവട്ഠിതഭാവതോ “ബുദ്ധോ നാമ ഏസാ”തി വുത്തോ. “ലാഭാ നോ”തിആദിനാ ചസ്സ ഭിക്ഖുനം പിയാഗരുഭാവം വിഭാവേനോ സത്ഥാ തം അത്തനോ റാനേ റപേസീതി വുത്തോ.

പച്ചയാനുത്താതകാരണാദിവണ്ണനാ

൧൧൦. തതോപി ഉത്തരിതരന്തി യാ പുബ്ബേ സമ്മാപടിപന്നസ്സ ഭിക്ഖുനോ പസംസന്നവസേന “ഇധ പന ചുന്ദ സത്ഥാ ച ഹോതി സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൩.൧൬൦, ൧൬൯) പവത്തിതദേസനായ ഉപരി “ഇധ ചുന്ദ സത്ഥാ ച ലോകേ ഉദപാദീ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൩.൧൦൦, ൧൦൧) ദേസനാ വഡ്ഡിതാ. തതോപി ഉത്തരിതരം സവിസേസം ദേസനം വഡ്ഡേനോ “പച്ചയഹേതു”തിആദിമാഹ. തത്ഥ പച്ചയഹേതുതി പച്ചയസംവത്തനഹേതു. ഉപ്പജനകാ ആസവാതി പച്ചയാനം പരിയേസനഹേതു ചേവ പരിഭോഗഹേതു ച ഉപ്പജനകാ കാമാസവാദയോ. തേസം

ദിട്ഠധമ്മികാനം ആസവാണം “ഇധ, ഭിക്ഖവേ, അരിയസാവകോ മിച്ഛാആജീവം പഹായ സമ്മാആജീവേന ജീവിതം കപ്പേതീ”തി (സം നീ ൨.൮) “ഇധ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു പടിസഞ്ഛാ യോനീസോ ചിവരം പടിസേവതീ”തിആദിനാ (൧൦ നീ ൧.൨൩; അം നീ ൬.൨൮) ച സമ്മാപടിപത്തിം ഉപദിസന്തോ ഭഗവാ പടിഛാതായ ധമ്മം ദേസേതി നാമ. “യോ തുമ്ഹേസു പാളിയാ അത്ഥബ്ബുഞ്ജനാനി മിച്ഛാ ഗണ്ഹാതി, സോ നേവ ഉസ്സാദേതേബ്ബോ, ന അപസാദേതേബ്ബോ, സാധുകം സത്താപേതേബ്ബോ തസ്സേവ അത്ഥസ്സ നിസന്തിയാ”തി ഏവം പരിയത്തിധമ്മേ മിച്ഛാപടിപന്നേ സമ്മാപടിപത്തിയം ഭിക്ഖു നിയോജേന്തോ ഭഗവാ ഭണ്ഡനഹേതു ഉപ്പജ്ജനകാനം സമ്പരായികാനം ആസവാണം പടിഛാതായ ധമ്മം ദേസേതി നാമ. യമാ തേ ന പവിസന്തീതി തേ ആസവാ അത്തനോ ചിത്തസന്താനം യമാ ന ഓതരന്തി. മൂലഛാതേന പടിഹന്നായാതി യമാ മൂലഛാതോ ഹോതി, ഏവം മൂലഛാതവസേന പജഹന്നായ. തന്തി ചിവരം. യമാ ചിവരം ഇദമത്ഥികതമേവ ഉപാദായ അനുത്താതം, ഏവം പിണ്ഡപാതാദയോപി.

സുഖല്ലികാനുയോഗാദിവണ്ണാ

൧൮൩. സുഖിതന്തി സഞ്ജാതസുഖം. പീണിതന്തി ധാതം സുഹിതം. തമാഭൂതോ പന യസ്ഥാ മൂലസരീരോ ഹോതി, തസ്ഥാ “മൂലം കരോതീ”തി വുത്തം.

൧൮൬. നഠിതസഭാവാതി അനവട്ഠിതസഭാവാ, ഏവരുപായ കമായ അനവട്ഠാനഭാവതോ സഭാവോപി തേസം അനവട്ഠിതോതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “ജീവ്ഛാ നോ അത്ഥീ”തിആദി. കാമം “പഞ്ചഹി ചക്ഖൂഹി”തി വുത്തം, അഗ്ഗഹിതഗ്ഗഹണേന പന ചത്താരി ചക്ഖൂനി വേദിതബ്ബാനി. സബ്ബത്തുതത്താണഞ്ചി സമന്തചക്ഖൂതി. തസ്സ വാ തേയ്യധമ്മേസു ജാനനവസേന പവത്തിം ഉപാദായ “ജാനതാ”തി വുത്തം. ഹത്ഥാമലകം വിയ പച്ചക്ഖതോ ദസ്സനവസേന പവത്തിം ഉപാദായ “പസ്സതാ”തി വുത്തം. നേമം വുച്ചതി മമ്ഭാദീഹി അനുപവിട്ഠഭൂമിപ്പേദേസോതി ആഹ “ഗമ്ഭീരഭൂമിം അനുപവിട്ഠോ”തി. സുട്ഠു നിഖാതോതി ഭൂമിം നിഖനിത്ഥാ സമ്മദേവ ഠപിതോ. തസ്ഥിന്തി വീണാസവേ. അനജ്ഛാചാരോ അചലോ അസമ്പവേധീ, യസ്ഥാ അജ്ഛാചാരോ സേതുഛാതോ വീണാസവാണം. സോതാപന്നാദയോതി ഏത്ഥ ആദി-സദുന ഗഹിതേസു അനാഗാമിനോ താവ നവസുപി ഠാനേസു വീണാസവാ വിയ അഭബ്ബോ, സോതാപന്നസകദാഗാമിനോ പന “തതിയപഞ്ചമട്ഠാനേസു അഭബ്ബോ”തി ന വത്തബ്ബോ, ഇതരേസു സത്തസു ഠാനേസു അഭബ്ബാവ.

പഞ്ഹബ്ബാകരണവണ്ണാ

൧൮൭. ഗിഹിബ്ബുഞ്ജനേനാതി ഗിഹിലിങ്ഗേന. വീണാസവോ പന ഗിഹിബ്ബുഞ്ജനേന അരഹത്തം പത്തോപി ന തിട്ഠതി വിവേകട്ഠാനസ്സ അഭാവാതി അധിപ്പായോ. തസ്സ വസേനാതി ഭൂമ്മദേവത്തഭാവേ ഠത്ഥാ അരഹത്തപ്പത്തസ്സ വസേന. അയം പഞ്ഹോതി “അഭബ്ബോ സോ നവ ഠാനാനി അജ്ഛാചരിതു”ന്തി അയം പഞ്ഹോ ആഗതോ ഇതരസ്സ പബ്ബജായ, പരിനിബ്ബാനേന വാ അഭബ്ബതായ അവുത്തസിദ്ധത്താ. യദി ഏവം കഥം ഭിക്ഖുഗഹണന്തി ആഹ “ഭിന്നദോസത്താ”തിആദി. അപരിച്ഛേദന്തി

അപരിയന്തം, തയിദം സുവിപുലന്തി ആഹ “മഹന്ത”ന്തി. ഞേയുസ്സ ഹി വിപുലതായ ഞാണസ്സ വിപുലതാ വേദിതബ്ബാ, ഏതേന “അപരിച്ഛേദ”ന്തി വുച്ചമാനന്വി ഞേയും സത്ഥു ഞാണസ്സ വസേന പരിച്ഛേദമേവാതി ദസ്സിതം ഹോതി. വുത്തഞ്ജേഹേതം “ഞാണപരിയന്തികം നേയു”ന്തി (മഹാനിം ന്നൻ, ചന്ദ്രേ; ചുളനിം വൃഃ; പടിം മം ന.൭) അനാഗതേ അപത്താപനന്തി അനാഗതേ വിസയേ ഞാണസ്സ അപത്താപനം. “പച്ചക്ഖം വിയ കത്വാ”തി കസ്മാ വിയ-സദുഗ്ഗഹണം കതം, നന്നു ബുദ്ധാനം സബ്ബന്വി ഞാണം അത്തനോ വിസയം പച്ചക്ഖമേവ കത്വാ പവത്തതി ഏകപ്പമാണഭാവതോതി? സച്ചമേതം, “അക്ഖ”ന്തി പന ചക്ഖാദിഇന്ദ്രിയം വുച്ചതി, തം അക്ഖം പതി വത്തതീതി ചക്ഖാദിനിസ്സിതം വിഞ്ഞാണം, തസ്സ ച ആരമ്മണം “പച്ചക്ഖ”ന്തി ലോകേ നിരുള്ഹമേതന്തി തം നിദസ്സനം കത്വാ ദസ്സേനോ “പച്ചക്ഖം വിയ കത്വാ”തി അവോച, ന പന ഭഗവതോ ഞാണസ്സ അപ്പച്ചക്ഖാകാരേണ പവത്തനതോ. തമാ ഹി വദന്തി -

“ആവിഭൂതം പകാസനം, അനുപദ്യുതചേതസം;
അതീതാനാഗതേ ഞാണം, പച്ചക്ഖാനം വസിസ്സതീ”തി.

അഞ്ഞത്ഥ വിഹിതകേനാതി അഞ്ഞസ്ഥിം വിസയേ പവത്തിതേന. സങ്ഗാഹേതബ്ബന്തി സമം കത്വാ കമയിതബ്ബം, കമനം പന പത്താപനം നാമ ഹോതിതി പത്താപേതബ്ബന്തി അത്ഥോ വുത്തോ. താദിസന്തി സതതം സമിതം പവത്തകം. ഞാണം നാമ നത്ഥീതി ആവജ്ജനേന വിനാ ഞാണുപ്പത്തിയാ അസമ്ഭവതോ. ഏകാകാരേണ ച ഞാണേ പവത്തമാനേ നാനാകാരസ്സ വിസയസ്സ അവബോധോ ന സിയാ. അമാപി സിയാ, അനിരുപിതരൂപേണേവ അവബോധോ സിയാ, തേന ച ഞാണം ഞേയും അഞ്ഞാതസദിസമേവ സിയാ. ന ഹി “ഇദം ത”ന്തി വിവേകേന അനവബുദ്ധോ അത്ഥോ ഞാതോ നാമ ഹോതി, തസ്മാ “ചരതോ ച തിട്ഠതോ ചാ”തിആദി ബാലലാപനമത്തം. തേനാഹ “യഥരിവ ബാലാ അബ്യത്താ, ഏവം മഞ്ഞന്തി”തി.

സതിം അനുസ്സരതീതി സതാനുസാരി, സതിയാനുവത്തനവസേന പവത്തഞാണം. തേനാഹ “പുബ്ബേനിവാസാനുസ്സതിസമ്പയുത്തക”ന്തി . ഞാണം പേസേസീതി ഞാണം പവത്തേസി. സബ്ബത്ഥകമേവ ഞേയ്യാവരണസ്സ സുപ്പഹീനത്താ അപ്പടിഹതം അനിവാരിതം ഞാണം ഗച്ഛതി പവത്തതിച്ചേവ അത്ഥോ. “ബോധി വുച്ചതി ചതുസു മഗ്ഗേസു ഞാണ”ന്തി (ചുളനിം ൨൧൧) വചനതോ ചതുമഗ്ഗഞാണം ബോധി, തതോ തസ്സ അധിഗതത്താ ഉപ്പജ്ജനകം പച്ചവേക്ഖണഞാണം “ബോധിജം ഞാണം ഉപ്പജ്ജതീ”തി വുത്തം. ബോധിജം ബോധിമൂലേ ജാതം ചതുമഗ്ഗഞാണം, തഞ്ചേ വോ അനാഗതം ആരബ്ഭ ഉദിസ്സ തസ്സ അപ്പവത്തിഅത്ഥം തമാഗതസ്സ ഉപ്പജ്ജതി തസ്സ ഉപ്പന്നത്താ ആയതിം പുനബ്ഭവാഭാവതോ. കഥം തമാഗതോ അനാഗതമദ്ധാനം ആരബ്ഭ അതീരകം ഞാണദസ്സനം പത്താപേതീതി? അതീതസ്സ പന അദ്ധുനോ മഹന്തതായ അതീരകം ഞാണദസ്സനം തത്ഥ പത്താപേതീതി കോ ഏത്ഥ വിരോധോ. തിത്ഥിയാ പന ഇമമത്ഥം യാമാവതോ അജാനന്താ - “തയിദം കിം സു, തയിദം കഥംസു”തി അത്തനോ അഞ്ഞാണമേവ പാകടം കരോന്തി. തസ്മാ ഭഗവതാ സസന്തതിപരിയാപന്നധമ്മപ്പവത്തിം സന്ധായ “അഞ്ഞവിഹിതകം ഞാണദസ്സന”ന്തിആദി വുത്തം. ഇതരം പന സന്ധായ വുച്ചമാനേ സതി തമാരൂപേ പയോജനേ അനാഗതന്വി അദ്ധാനം ആരബ്ഭ അതീരകമേവ

ഞാണദസ്സനം പഞ്ഞാപേയ ഭഗവാതി അനന്തസംഹിതന്തി അയമേതമ അത്ഥോതി
ആഹ “ന ഇയലോകതം വാ പരലോകതം വാ നിസ്സിത”ന്തി. യം പന സത്താനം
അനന്താവഹത്താ അനന്തസംഹിതം, തത്ഥ സേതുഘാതോ തമാഗതസ്സ.
“ഭാരതയുദ്ധസീതാഹരണസദിസ”ന്തി ഇമിനാ തസ്സാ കമായ യേഭൂയേന
അഭൂതത്ഥതം ദീപേതി. സഹേതുകന്തി ഞാപകേന ഹേതൂനാ സഹേതുകം. സോ
പന ഹേതു യേന നിദസ്സനേന സാധീയതി, തം തസ്സ കാരണന്തി തേന
സകാരണം കത്വാ. യഥാ ഹി പടിഞ്ഞാതത്ഥസാധനതോ ഹേതു, ഏവം സാധകം
നിദസ്സനന്തി. യുത്തപത്തകാലേയേവാതി യുത്താനം പത്തകാലേ ഏവ. യേ ഹി
വേനേയ്യാ തസ്സാ കമായ യുത്താ അനുച്ഛവികാ, തേസംയേവ യോജനേ സന്ധായ
വാ കമായ പത്തോ ഉപകാരാവഹോ കാലോ, തദാ ഏവ കമേതീതി അത്ഥോ.

മവുവ. “തഥാ തഥേവ ഗദനതോ”തി ഇമിനാ “തഥാഗതോ”തി
ആമേധിതലോപേനായം നിദേസോതി ദസ്സേതി. തഥാ തഥേവാതി ച
ധമ്മഅത്ഥസഭാവാനുരൂപം, വേനേയ്ജ്ഞാസയാനുരൂപഞ്ചാതി അധിപ്പായോ.
ദിട്ഠന്തി രൂപായതനം ദട്ഠഞ്ചതോ, തേന യം ദിട്ഠം, യം ദിസ്സതി, യം ദക്ഖതി,
യം സതി സമവായേ പസ്സേയ്തം, തം സഞ്ചം “ദിട്ഠം” ത്വേവ ഗഹിതം
കാലവിസേസസ്സ അനാമട്ഠഭാവതോ. “സുത”ന്തി ആദീസുപി ഏസേവ നയോ.
സുതന്തി സദായതനം സോതഞ്ചതോ. മുതന്തി സനിസ്സയേന ഘാനാദിഇന്ദ്രിയേന
സയം പത്വാ പാപുണിത്വാ ഗഹേതഞ്ചം. തേനാഹ “പത്വാ ഗഹേതഞ്ചതോ”തി.
വിഞ്ഞാതന്തി വിജാനിതഞ്ചം, തം പന ദിട്ഠാദിവിനിമുത്തം വിഞ്ഞേയ്തന്തി
ആഹ “സുഖദുക്ഖാദിധമ്മായതന”ന്തി. പത്തന്തി യഥാ തഥാ പത്തം, ഹത്ഥഗതം
അധിഗതന്തി അത്ഥോ. തേനാഹ “പരിയേസിത്വാ വാ അപരിയേസിത്വാ വാ”തി.
പരിയേസിതന്തി പത്തിയാമത്ഥം പരിയിട്ഠം, തം പന പത്തം വാ സിയാ
അപ്പത്തം വാ ഉഭയമാപി പരിയേസിതമേവാതി ആഹ “പത്തം വാ അപ്പത്തം
വാ”തി. പദഭയേനാപി ദിപ്പകാരമ്പി പത്തം, ദിപ്പകാരമ്പി പരിയേസിതം, തേന
തേന പകാരേന തമാഗതേന അഭിസമ്ബുദ്ധന്തി ദസ്സേതി. ചിത്തേന
അനുസഞ്ചരിതന്തി ചോപനം അപാപേത്വാ ചിത്തേനേവ അനുസംചരിതം,
പരിവിതക്കിതന്തി അത്ഥോ. പീതകന്തി ആദീതി ആദി-സദേന
ലോഹിതകദാഭാതാദി സഞ്ചം രൂപാരമ്മണവിഭാഗം സങ്ഗഹ്ഠാതി. സുമനോതി
രാഗവസേന, ലോഭവസേന, സദ്ധാദിവസേന വാ സുമനോ. ദുമ്മനോതി
ബ്ധാപാദവിതക്കവസേന, വിഹിംസാവിതക്കവസേന വാ ദുമ്മനോ.
മജ്ജന്തോതി അഞ്ഞാണവസേന വാ ഞാണവസേന വാ മജ്ജന്തോ. ഏസേവ
നയോ സഞ്ചത്ഥ. തത്ഥ തത്ഥ ആദി-സദേന സങ്ഖസദോ പണവസദോ,
പത്തഗന്ധോ പുപ്ഫഗന്ധോ, പത്തരസോ ഫലരസോ, ഉപാദിനം അനുപാദിനം,
മജ്ജന്തവേദനാ കുസലകമ്മം അകുസലകമ്മന്തി ഏവം ആദിനം സങ്ഗഹോ
ദട്ഠഞ്ചോ.

അപ്പത്തന്തി ഞാണേന അസമ്പത്തം, അവിദിതന്തി അത്ഥോ. തേനാഹ
“ഞാണേന അസച്ഛികത”ന്തി. തഥേവ ഗതത്താതി തഥേവ ഞാതത്താ
അഭിസമ്ബുദ്ധത്താ. ഗത-സദേന ഏകത്ഥം ബുദ്ധിഅത്ഥന്തി അത്ഥോ. “ഗതിഅത്ഥാ
ഹി ധാതവോ ബുദ്ധിഅത്ഥാ ഭവന്തീ”തി അക്ഖരചിന്തകാ.

അബ്ധാകത്ഠാനാദിവണ്ണനാ

മവുവ. “അസമതം കമേത്വാ”തി വത്വാ സമോപി നാമ കോചി നത്ഥി,
കുതോ ഉത്തരിതരോതി ദസ്സേതും “അനുത്തരത”ന്തി വുത്തം. സാ പനായം

അസമതാ, അനുത്തരതാ ച സബുഞ്ജതും പൂരേത്യാ റിതാതി ദസ്സേതും “സബുഞ്ജത”ന്തി വുത്തം. സാ സബുഞ്ജതാ സദ്ധമ്മവരചക്കവത്തിഭാവേന ലോകേ പാകടാ ജാതാതി ദസ്സേതും “ധമ്മരാജഭാവം കമേത്യാ”തി വുത്തം. തമാ സബുഞ്ജതാഭവേന ച സത്ഥാ ഇമേസു ദിട്ഠിഗതവിപല്ലാസേസു ഏവം പടിപജ്ജതീതി ദസ്സേനോ “ഇദാനീ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ സീഹനാദന്തി അഭീതനാദം സേട്ഠനാദം. സേട്ഠനാദോ ഹേസ, യദിദം റപനീയസ്സ പത്ത്ഹസ്സ റപനീയഭാവദസ്സനം. റപനീയതാ ചസ്സ പാളിആരുജ്ഛാ ഏവ “ന ഹേത”ന്തിആദിനാ. യമാ ഉപചിതകമ്മകിലേസേന ഇത്ഥത്തം ആഗന്തബ്ബം, തമാ നം ആഗതോതി തമാഗതോ, സത്തോ. തമാ ഹി സോ രൂപാദീസു സത്തോ വിസത്തോതി കത്വാ “സത്തോ”തി ച വുച്ചതി. ഇത്ഥത്തന്തി ച പടിലദ്ധത്താ തമാ പച്ചക്ഖഭൂതോ അത്തഭാവോതി വേദിതബ്ബോ.

“അത്ഥസംഹിതം ന ഹോതീ”തി ഇമിനാ ഉഭയത്ഥ വിധുരതാദസ്സനേന നിരത്ഥകവിപ്പലാപതം തസ്സ വാദസ്സ വിഭാവേതി, ഉഭയലോകത്ഥവിധുരന്ധി സമാനം “കിം നു ഖോ വിവട്ടനിസ്സിത”ന്തി കോചി ആസങ്കേയ്യാതി തദാസങ്കാനിവത്തനത്ഥം “ന ച ധമ്മസംഹിത”ന്തി വുത്തം. തേനാഹ “നവലോകുത്തരധമ്മനിസ്സിതം ന ഹോതീ”തി. യദിപി തം ന വിവട്ടോഗതം ഹോതി, വിവട്ടസ്സ പന അധിട്ഠാനഭൂതം നു ഖോതി കോചി ആസങ്കേയ്യാതി തദാസങ്കാനിവത്തനത്ഥം “ന ആദിബ്രഹ്മചരിയക”ന്തിആദി വുത്തം.

൧൯൦. കാമം തത്ത്ഹാപി ദുക്ഖസഭാവത്താ “ദുക്ഖ”ന്തി ബ്യാകാതബ്ബാ, പഭവഭാവേന പന സാ തതോ വിസും കാതബ്ബാതി “തത്ത്ഹം റപേത്യാ”തി വുത്തം. തേനാഹ “തസ്സേവ ദുക്ഖസ്സ പഭാവികാ”തിആദി. നനു ച അവിജ്ജാദയോപി ദുക്ഖസ്സ സമുദയോതി? സച്ചം സമുദയോ, തസ്സാ പന കമ്മസ്സ വിചിത്തഭാവഹേതുതോ, ദുക്ഖപ്പാദനേ വിസേസപച്ചയഭാവതോ ച സാതിസയോ സമുദയട്ഠോതി സാ ഏവ സുത്തേസു തമാ വുത്താ. തേനാഹ “തത്ത്ഹാ ദുക്ഖസമുദയോതി ബ്യാകത”ന്തി. ഉഭിന്നം അപ്പവത്തിതി ദുക്ഖസമുദയാനം അപ്പവത്തിനിമിത്തം. “ദുക്ഖപരിജാനനോ”തിആദി മഗ്ഗകിച്ചദസ്സനം, തേന മഗ്ഗസ്സ ഭാവനത്ഥോപി അത്ഥതോ ദസ്സിതോവാതി ദട്ഠബ്ബം. ന ഹി ഭാവനാഭിസമയേന വിനാ പരിഞ്ഞാഭിസമയാദയോ സമ്ഭവന്തീതി. സച്ചവവത്ഥാപനം അപ്പമാദപടിപത്തിഭാവതോ അസമ്മോഹകല്യാണകീത്തിസദാദിനിമിത്തതായ യമാ സാതിസയം ഇധലോകത്ഥാവഹം, ഏവം യാവ ഞാണസ്സ തിക്ഖവിസഭാവപ്പത്തിയാ അഭാവേന നവലോകുത്തരധമ്മസമ്പാപകം ന ഹോതി, താവ തത്ഥ തത്ഥ സമ്പത്തിഭവേ അബ്ഭുദയസമ്പത്തി അനുഗതമേവ സിയാതി വുത്തം “ഏതം ഇധലോകപരലോകത്ഥനിസ്സിത”ന്തി. നവലോകുത്തരധമ്മനിസ്സിതന്തി നവവിധവി ലോകുത്തരധമ്മം നിസ്സായ പവത്തം തദധിഗമൂപായഭാവതോ. യസ്മാ സച്ചസമ്ബോധം ഉട്ടിസ്സ സാസനബ്രഹ്മചരിയം വുസ്സതി, ന അഞ്ഞദത്ഥം, തസ്മാ ഏതം സച്ചവവത്ഥാപനം “ആദിപധാന”ന്തി വുത്തം പഠമരരം ചിത്തേ ആദാതബ്ബതോ.

പുബ്ബന്തസഹഗതദിട്ഠിനിസ്സയവണ്ണനാ

൧൯൧. തം മയാ ബ്യാകതമേവാതി തം മയാ തമാ ബ്യാകതമേവ, ബ്യാകാതബ്ബം നാമ മയാ അബ്യാകതം നത്ഥീതി ബ്യാകരണാവേകല്ലേന അത്തനോ ധമ്മസുധമ്മതായ ബുദ്ധസുബുദ്ധതം വിഭാവേതി. തേനാഹ

“സീഹനാദം നദന്തോ”തി. പുരിമുപ്പന്നാ ദിട്ഠിയോ അപരാപരുപ്പന്നാനം ദിട്ഠിനം അവസ്സയാ ഹോന്തിതി “ദിട്ഠിയോവ ദിട്ഠിനിസ്സയാ”തി വുത്തം. ദിട്ഠിഗതികാതി ദിട്ഠിഗതിയോ, ദിട്ഠിപ്പവത്തിയോതി അത്ഥോ. ഇദമേവ ദസ്സനം സച്ചന്തി “സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ചാ”തി ഇദമേവ ദസ്സനം സച്ചം അമോഘം അവിപരീതം. അഞ്ഞേസം വചനം മോഘന്തി “അസസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ചാ”തി ഏവമാദികം അഞ്ഞേസം സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാനം വചനം മോഘം തുച്ഛം, മിച്ചാതി അത്ഥോ. ന സയം കാതബ്ബോതി അസയംകാരോതി ആഹ “അസയംകതോ”തി, യാദിച്ചികത്താതി അധിപ്പായോ.

൧൯൨. അത്ഥി ഖോതി ഏത്ഥ ഖോ-സദോ പുച്ഛായം, അത്ഥി നൂതി അയമേത്ഥ അത്ഥോതി ആഹ “അത്ഥി ഖോ ഇദം ആവുസോ വുച്ചതി”തിആദി. ആവുസോ യം തുമ്പേഹി “സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ചാ”തി വുച്ചതി, ഇദമത്ഥി ഖോ ഇദം വാചാമത്തം, നോ നത്ഥി, തസ്മാ വാചാവത്ഥുമത്തതോ തസ്സ യം ഖോ തേ ഏവമാഹംസു “ഇദമേവ സച്ചം മോഘം അഞ്ഞ”ന്തി, തം തേസം നാനുജാനാമീതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ ച യോജനാ ച വേദിതബ്ബാ. യം പനേത്ഥ വത്തബ്ബം, തം ബ്രഹ്മജാലടീകായം (ദിം നിം ടീം ൧.൩൦) വുത്തമേവ. ദിട്ഠിപഞ്ഞത്തിയാതി ദിട്ഠിയാ പഞ്ഞാപനേ “ഏവം ഏസാ ദിട്ഠി ഉപ്പന്നാ”തി തസ്സാ ദിട്ഠിയാ സമുദയതോ, അത്ഥമ്ഗമതോ, അസ്സാദതോ, ആദിനവതോ, നിസ്സരണതോ ച യാമാവതോ പഞ്ഞാപനേ. അവിപരീതവുത്തിയാ സമേന ഞാനേന സമം കഞ്ചി നേവ സമനുപസ്സാമി. അധിപഞ്ഞത്തിതി അഭിഞ്ഞേയ്യമ്മപഞ്ഞാപനാ. യം അജാനന്താ ബാഹിരകാ ദിട്ഠിപഞ്ഞത്തിയേവ അല്പിനാതി തഞ്ച പഞ്ഞത്തിതോ അജാനന്താ മാമസാ പരാമാസാ അഭിനിവിസ്സ വോഹരന്തി. ഏത്ഥ ച യായം “ദിട്ഠിപഞ്ഞത്തി നാമാ”തി വുത്താ ദിട്ഠിയാ ദിട്ഠിഗതികേഹി ഏവം ഗഹിതതായ വിഭാവനാ, തത്ഥ ച ഭഗവതോ ഉത്തരിതരോ നാമ കോചി നത്ഥി, സ്വായമത്ഥോ ബ്രഹ്മജാലേ (ദിം നിം അട്ഠം ൧.൩൦) വിഭാവിതോ ഏവ. “അധിപഞ്ഞത്തി”തി വുത്താ പന വിഭാവിയമാനാ ലോകസ്സ നിബ്ബിദാഹേതുഭാവേന ബഹുലികാരാതി തസ്സാ വസേന ഭഗവാ അനുത്തരഭാവം പവേദേന്തോ ‘നേവ അത്തനാ സമസമം സമനുപസ്സാമി’തി സീഹനാദം നദീ”തി കേചി. അട്ഠകമായം (ദിം നിം അട്ഠം ൩.൧൯൨) പന “യഞ്ച വുത്തം ‘പഞ്ഞത്തിയാ’തി യഞ്ച ‘അധിപഞ്ഞത്തി’തി , ഉഭയമേതം അത്ഥതോ ഏക”ന്തി “ഇയ പന പഞ്ഞത്തിയാതി ഏത്ഥാപി പഞ്ഞത്തി ചേവ അധിപഞ്ഞത്തി ച അധിപ്പേതാ, അധിപഞ്ഞത്തിതി ഏത്ഥാപി”തി ച വുത്താ, ഉഭയസ്സപി വസേനേത്ഥ ഭഗവാ സീഹനാദം നദീതി വിഞ്ഞായതി. ഉഭയം പേതം അത്ഥതോ ഏകന്തി ച പഞ്ഞത്തിഭാവസാമഞ്ഞം സന്ധായ വുത്തം, ന ഭേദാഭാവതോ. തേനാഹ “ഭേദതോ ഹീ”തിആദി. ഖന്ധപഞ്ഞത്തിതി ഖന്ധാനം “ഖന്ധാ”തി പഞ്ഞാപനാ ദസ്സനാ പകാസനാ റപനാ നിക്ഖിപനാ. “ആചിക്ഖതി ദസ്സേതി പഞ്ഞാപേതി പട്ഠപേതീ”തി (സം നിം ൨.൨൦, ൯൭) ആഗതട്ഠാനേ ഹി പഞ്ഞാപനാ ദസ്സനാ പകാസനാ പഞ്ഞത്തി നാമ, “സുപഞ്ഞത്തം മഞ്ചപീഠ”ന്തി (പാരാ ൨൬൯) ആഗതട്ഠാനേ റപനാ നിക്ഖിപനാ പഞ്ഞത്തി നാമ, ഇയ ഉഭയന്വി യുജ്ജതി.

ദിട്ഠിനിസ്സയപ്പഹാനവണ്ണനാ

൧൯൬. പജഹനത്ഥന്തി അച്ചന്തായ പടിനിസ്സജ്ജനത്ഥം. യസ്മാ തേന പജഹനേന സബ്ബേ ദിട്ഠിനിസ്സയാ സമ്മദേവ അതിക്കന്താ ഹോന്തി വീതിക്കന്താ,

തസ്മാ “സമതിക്കുമായാതി തസ്സേവ വേവചന”ന്തി അവോച. ന കേവലം സതിപട്ഠാനാ കമിതമത്താ, അഥ ഖോ വേനേയ്യസന്താനേ പതിട്ഠാപിതാതി ദസ്സേതും “ദേസിതാ”തി വത്വാ “പഞ്ഞത്താ”തി വുത്തന്തി ആഹ “ദേസിതാതി കമിതാ. പഞ്ഞത്താതി ഠപിതാ”തി. ഇദാനി സതിപട്ഠാനദേസനായ ദിട്ഠിനിസ്സയാനം ഏകന്തികം പഹാനാവഹഭാവം ദസ്സേതും “സതിപട്ഠാനഭാവനായ ഹീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സതിപട്ഠാനഭാവനായാതി ഇമിനാ തേസം ഭാവനായ ഏവ നേസം പഹാനം, ദേസനാ പന തദുപനിസ്സയഭാവതോ തമാ വുത്താതി ദസ്സേതി. സേസം സഞ്ചം സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവാതി.

പാസാദികസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ.

൭. ലക്ഖണസുത്തവണ്ണനാ

ദത്തിംസമഹാപുരിസലക്ഖണവണ്ണനാ

൧൯൯. അഭിനീഹാരാദിഗുണമഹത്തേന മഹത്തോ പുരിസോതി മഹാപുരിസോ, സോ ലക്ഖിയതി ഏതേഹീതി മഹാപുരിസലക്ഖണാനി. തം മഹാപുരിസം ബൃജ്ജയന്തി പകാസേന്തിതി മഹാപുരിസബൃജ്ജനാനി. മഹാപുരിസോ നിമീയതി അനുമീയതി ഏതേഹീതി മഹാപുരിസനിമിത്താനി. തേനാഹ “അയം...പേ... കാരണാനീ”തി.

൨൦൦. ധാരേന്തിതി ലക്ഖണപാഠം ധാരേന്തി, തേന ലക്ഖണാനി തേ സരുപതോ ജാനന്തി, ന പന സമുട്ഠാനതോതി ദസ്സേതി. തേനാഹ “നോ ച ഖോ”തിആദി, തേന അനഞ്ഞസാധാരണമേതം, യദിദം മഹാപുരിസലക്ഖണാനം കാരണവിഭാവനന്തി ദസ്സേതി. കസ്മാ ആഹാതി യമാവുത്തസ്സ സുത്തസ്സ സമുട്ഠാനകാരണം പുച്ഛതി, ആചരിയോ “അട്ഠുപ്പത്തിയാ അനുരൂപത്താ”തി വത്ഥാ തമേവസ്സ അട്ഠുപ്പത്തിം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും “സാ പനാ”തിആദിമാഹ. സബ്ബപാലിഫുല്ലോതി സബ്ബസോ സമന്തതോ വികസിതപുപ്ഫോ. വികസനമേവ ഹി പുപ്ഫസ്സ നിപ്ഫത്തി. പാരിച്ഛത്തകോ വിയാതി അനുസ്സവലദ്ധമത്തം ഗഹേത്ഥാ വദന്തി. ഉപ്പജ്ജതിതി ലബ്ഭതി, നിബ്ബത്തതിതി അത്ഥോ.

യേന കമ്മേനാതി യേന കുസലകമ്മുനാ. യം നിബ്ബത്തന്തി യം യം ലക്ഖണം നിബ്ബത്തം. ദസ്സനത്ഥന്തി തസ്സ തസ്സ കുസലകമ്മസ്സ സരുപതോ, കിച്ചതോ, പവത്തിആകാരവിസേസതോ, പച്ചയതോ, ഫലവിസേസതോ ച ദസ്സനത്ഥം, ഏതേനേവ പടിപാടിയാ ഉട്ടിട്ഠാനം ലക്ഖണാനം അസമുദേശകാരണവിഭാവനായ കാരണം ദീപിതം ഹോതി സമാനകാരണാനം ലക്ഖണാനം ഏകജ്ജയം കാരണദസ്സനവസേനസ്സ പവത്തത്താ. ഏവമാഹാതി “ബാഹിരകാപി ഇസയോ ധാരേന്തി”തിആദിനാ ഇമിനാ ഇമിനാ പകാരേന ആഹ.

സുപ്പതിട്ഠിതപാദതാലക്ഖണവണ്ണനാ

൨൦൧. “പുരിമം ജാതിന്തി പുരിമായം ജാതിയം, ഭുമ്മത്ഥേ ഏതം ഉപയോഗവചന”ന്തി വദന്തി. “പുഞ്ചേ നിവുത്ഥക്ഖണ്ഡസന്താനേ റിതോ”തി വചനതോ അച്ചന്തസംയോഗേ വാ ഉപയോഗവചനം. യത്ഥ യത്ഥ ഹി ജാതിയം മഹാസത്തോ പുണ്ണകമ്മം കാതും ആരഭതി, ആരഭതോ പട്ഠായ അച്ചന്തമേവ തത്ഥ പുണ്ണകമ്മപ്പസുതോ ഹോതി. തേനാഹ “ദജ്ഘസമാദാനോ”തിആദി. സേസപദദയേപി ഏസേവ നയോ. നിവുത്ഥക്ഖണ്ഡാ “ജാതീ”തി വുത്താ ഖണ്ഡവിനിമുത്തായ ജാതിയാ അഭാവതോ, നിബ്ബത്തിലക്ഖണസ്സ ച വികാരസ്സ ഇധ അനുപയുജ്ജനതോ. ജാതവസേനാതി ജായനവസേന. “തമാ”തി ഇമിനാ “പുഞ്ചേ നിവുത്ഥക്ഖണ്ഡാ”തി ഇമം പദം ഉപസംഹരതി. ഭവനവസേനാതി പച്ചയതോ നിബ്ബത്തനവസേന. നിവുത്ഥവസേനാതി നിവുസിതതാവസേന. ആലയട്ഠേനാതി ആവസിതഭാവേന. നിവാസത്ഥോ ഹി നികേതത്ഥോ.

തത്ഥാതി ദേവലോകാദിമ്ഹി. ആദി-സദേന ഏകച്ചം തിരച്ഛാനയോനിം സങ്ഗഹ്ഹാതി. ന സുകരന്തി ദേവഗതിയാ ഏകന്തസുഖതായ, ദുഗ്ഗതിയാ

ഏകാന്തദുഃഖമായ, ദുഃഖബഹുലമായ ച പുണ്ണകിരിയായ ഓകാസോ ന സുലഭഭൂപോ പച്ചയസമവായസ്സ ദുല്ലഭഭാവതോ, ഉപ്പജ്ജമാനാ ച സാ ഉളാരാ, വിപുലാ ച ന ഹോതീതി ഗതിവസേനാപി വേത്തവിസേസതാ ഇച്ഛിതഞ്ച “തിരച്ഛാനഗതേ ദാനം ദത്വാ സതഗുണാ ദക്ഖിണാ പാടികണ്ഠിതഞ്ച, പുമുജ്ജനദുസ്സിലേ ദാനം ദത്വാ സഹസ്സഗുണാ ദക്ഖിണാ പാടികണ്ഠിതഞ്ച”തി (മ° നി° ൩.൩൭൯) വചനതോ . മനുസ്സഗതിയാ പന സുഖബഹുലതായ പുണ്ണകിരിയായ ഓകാസോ സുലഭഭൂപോ പച്ചയസമവായസ്സ ച യേഭൂയേന സുലഭഭാവതോ. യഞ്ച തത്ഥ ദുഃഖം ഉപ്പജ്ജതി, തന്വി വിസേസതോ പുണ്ണകിരിയായ ഉപനിസ്സയോ ഹോതി, ദുഃഖൂപനിസാ സദ്ധാതി. യഥാ ഹി അയോഘനേന സത്ഥകേ നിപ്ഫാദിയമാനേ തസ്സ ഏകാന്തതോ അഗ്ഗിമ്ഹി താപനം, ഉദകേന വാ തേമനം ഛേദനകിരിയാസമത്ഥതായ ന വിസേസപച്ചയോ, താപേത്വാ പന സമാനയോഗതോ ഉദകതേമനം തസ്സാ വിസേസപച്ചയോ, ഏവമേവ സത്തസന്താനസ്സ ഏകാന്തദുഃഖസമണ്ഘിതാ ദുഃഖബഹുലതാ ഏകാന്തസുഖസമണ്ഘിതാ സുഖബഹുലതാ ച പുണ്ണകിരിയാസമത്ഥതായ ന വിസേസപച്ചയോ, സതി പന സമാനയോഗതോ ദുഃഖസന്താപനേ, സുഖമബ്രൂഹനേ ച ലദ്ധൂപനിസ്സയാ പുണ്ണകിരിയാ സമത്ഥതായ സമ്ഭവതി, തഥാ സതി ഉപ്പജ്ജമാനാ പുണ്ണകിരിയാ മഹാജുതികാ മഹാവിപ്ഫാരാ പടിപക്ഖച്ഛേദനസമത്ഥാ ഹോതി. തസ്മാ മനുസ്സഭാവോ പുണ്ണകിരിയായ വിസേസപച്ചയോ. തേന വുത്തം “തത്ഥ ന സുകരം, മനുസ്സഭൂതസ്സേവ സുകര”ന്തി.

അഥ “മനുസ്സഭൂതസ്സാ”തി ഏതഥ കോ വചനത്ഥോ? “മനസ്സ ഉസ്സന്നതായ മനുസ്സാതി, സൂരഭാവസതിമന്തതാബ്രഹ്മചരിയയോഗ്യതാദിഗുണവസേന ഉപചിതമനകാ ഉക്കട്ഠഗുണചിത്താതി അത്ഥോ. കേ പന തേ? ജമ്ബുദീപവാസിനോ സത്തവിസേസാ. തേനാഹ ഭഗവാ -

‘തീഹി, ഭിക്ഖവേ, റാനേഹി ജമ്ബുദീപകാ മനുസ്സാ ഉത്തരകുരുകേ ച മനുസ്സേ അധിഗ്ഗണ്ഹന്തി ദേവേ ച താവതിംസേ. കതമേഹി തീഹി? സൂരാ സതിമന്തോ ഇധ ബ്രഹ്മചരിയവാസോ’തി (അ° നി° ൯.൨൧; കഥാ° ൨൭൧).

തഥാ ഹി ബുദ്ധാ ഭഗവന്തോ, പച്ചേകബുദ്ധാ, അഗ്ഗസാവകാ , മഹാസാവകാ, ചക്കവത്തിനോ, അഞ്ഞേ ച മഹാനുഭാവാ സത്താ തത്ഥേവ ഉപ്പജ്ജന്തി. തേ ഹി സമാനരൂപാദിതായ പന സദ്ധിം പരിത്തദീപവാസിഹി ഇതരമഹാദീപവാസിനോപി മനുസ്സാ ത്വേവ പത്തായിംസു”തി കേചി. അപരേ പന ഭണന്തി “ലോഭാദീഹി, അലോഭാദീഹി ച സഹിതസ്സ മനസ്സ ഉസ്സന്നതായ മനുസ്സാ. യേ ഹി സത്താ മനുസ്സജാതികാ, തേസു വിസേസതോ ലോഭാദയോ, അലോഭാദയോ ച ഉസ്സന്നാ, തേ ലോഭാദിഉസ്സന്നതായ അപായമഗ്ഗം, അലോഭാദിഉസ്സന്നതായ സുഗതിമഗ്ഗം, നിബ്ബാനഗാമിമഗ്ഗഞ്ച പരിപൂരേന്തി, തസ്മാ ലോഭാദീഹി, അലോഭാദീഹി ച സഹിതസ്സ മനസ്സ ഉസ്സന്നതായ പരിത്തദീപവാസിഹി സദ്ധിം ചതുദീപവാസിനോ സത്തവിസേസാ മനുസ്സാതി വുച്ചന്തി”തി. ലോകിയാ പന “മനുനോ അപച്ചഭാവേന മനുസ്സാ”തി വദന്തി. മനു നാമ പാമകപ്പികോ ലോകമരിയാദായ ആദിഭൂതോ സത്താനം ഹിതാഹിതവിധായകോ കത്തഞ്ചാകത്തഞ്ചതാസു നിയോജനതാവസേന പിതുട്ഠാനിയോ, യോ സാസനേ “മഹാസമ്മതോ”തി വുച്ചതി അമ്ഹാകം

മഹാബോധിസത്തോ, പച്ചക്വതോ, പരമ്പരാ ച തസ്സ ഓവാദാനുസാസനിയം റിതാ സത്താ പുത്തസദിസതായ “മനുസ്സാ, മാനുസാ”തി ച വുച്ചന്തി. തതോ ഏവ ഹി തേ “മാനവാ, മനുജാ”തി ച വോഹരീയന്തി. മനുസ്സഭൂതസ്സാതി മനുസ്സേസു ഭൂതസ്സ ജാതസ്സ, മനുസ്സഭാവം വാ പത്തസ്സാതി അത്ഥോ. അയഞ്ച നയോ ലോകീയമഹാജനസ്സ വസേന വുത്തോ. മഹാബോധിസത്താനം പന സന്താനസ്സ മഹാഭിന്നീഹാരതോ പട്ഠായ കുസലധമ്മപടിപത്തിയം സമ്മദേവ അഭിസങ്ഖതത്താ തേസം സുഗതിയം, അത്തനോ ഉപ്പജ്ജനദുഗ്ഗതിയഞ്ച നിബ്ബത്താനം കുസലകമ്മം ഗരുതരമേവാതി ദസ്സേതും “അകാരണം വാ ഏത”ന്തിആദി വുത്തം.

ഏവരുപേ അത്തഭാവേതി ഹത്ഥിആദിഅത്തഭാവേ. റിതേന കതകമ്മം ന സക്കാ സുഖേന ദീപേതും ലോകേ അപ്പഞ്ഞാതരുപത്താ. സുഖേന ദീപേതും “അസുകസ്സമിം ദേസേ അസുകസ്സമിം നഗരേ അസുകോ നാമ രാജാ, ബ്രാഹ്മണോ ഹുത്വാ ഇമം കുസലകമ്മം അകാസീ”തി ഏവം സുവിഞ്ഞാപയഭാവതോ. മിരഗ്ഗഹണോതി അസിമിലഗ്ഗാഹീ മാമപ്പത്തഗ്ഗഹണോ. നിചലഗ്ഗഹണോതി അചഞ്ചലഗ്ഗാഹീ തത്ഥ കേനചിപി അസംഹാരിയോ . പടികുടതീതി സംകുടതി, ജിഗുച്ഛനവസേന വിവട്ടതി വാ. പസാരിയതീതി വിത്ഥതം ഹോതി വേപുല്ല്യം പാപുണാതി.

തവേസോ മഹാസമുദുസദിസോതി ഏസോ ഉദകോഘോ തേവ മഹാസമുദുസദിസോ.

ദീയതി ഏതേനാതി ദാനം, പരിച്ചാഗചേതനാ. ദിയുനവസേനാതി ദേയ്യധമ്മസ്സ പരിയത്തം കത്വാ പരിച്ചജനവസേന ദാനം. സംവിഭാഗകരണവസേനാതി തസ്സേവ അത്തനാ സദ്ധിം പരസ്സ സംവിഭജനവസേന സംവിഭാഗോ, തമാപവത്താ ചേതനാ. സീലസമാദാനേതി സീലസ്സ സമ്മദേവ ആദാനേ, ഗഹണേ പവത്തനേതി അത്ഥോ. തം പവത്തികാലേന ദസ്സേന്തോ “പൂരണകാലേ”തി ആഹ. മാതു ഹിതോ മത്തേയ്യോ, യസ്സ പന ധമ്മസ്സ വസേന സോ “മത്തേയ്യോ”തി വുച്ചതി, സോ മത്തേയ്യതാതി ആഹ “മാതു കാതബ്ബവത്തേ”തി. ഏസേവ നയോ “പേത്തേയ്യതായാ”തിആദിസു. അത്തതരത്തതരേസൂതി അത്തമത്തവിസിട്ഠേസു അത്തേസു, തേ പന കുസലഭാവേന വുത്താ കുസലാതി ആഹ “ഏവരുപേസു”തി. അധികുസലേസൂതി അഭിവിസിട്ഠേസു കുസലേസു, സാ പന അഭിവിസിട്ഠതാ ഉപാദായുപാദായ ഹോതി. യം പനേത്ഥ ഉക്കംസഗതം അധികുസലം, തദുക്കംസനയേന ഇധാധിപ്പേതന്തി തം ദസ്സേതും “അത്ഥി കുസലാ, അത്ഥി അധികുസലാ”തിആദി വുത്തം. നനു പഞ്ഞാപാരമിസങ്ഗഹണാണസമ്ഭാരഭൂതാ കുസലാ ധമ്മാ നിപ്പരിയായേന സബ്ബത്തുതത്താണപടിലാഭപച്ചയാ കുസലാ നാമ, ഇമേ പന മഹാപുരിസലക്ഖണിബ്ബത്തകാ പുത്തസമ്ഭാരഭൂതാ കസ്സമാ തമാ വുത്താതി? സബ്ബേസന്ധി മഹാബോധിസത്തസന്താനഗതാനം പാരമിയമ്മാനം സബ്ബത്തുതത്താണപടിലാഭപച്ചയാഭാവതോ. മഹാഭിന്നീഹാരതോ പട്ഠായ ഹി മഹാപുരിസോ യം കിഞ്ചി പുത്തം കരോതി, സബ്ബം തം സമ്മാസമ്ബോധിസമധിഗമായേവ പരിണാമേതി. തമാ ഹി സസമ്ഭാരാബ്ധാസോ, ദീഘകാലാബ്ധാസോ, നിരന്തരാബ്ധാസോ, സക്കച്ചാബ്ധാസോതി ചത്താരോ അബ്ധാസാ ചതുരധിട്ഠാനപരിപൂരിതസമ്ബന്ധാ അനുപുബ്ബേന മഹാബോധിട്ഠാനാ സമ്പജ്ജന്തി.

സകിമ്പിതി പി-സദേന അനേകവാദനാ കതം വിജാതിയേന അന്തരിതം സങ്ഗണ്ഹാതി. അഭിണ്ഹകരണേനാതി ബഹുലികാരേന. ഉപചിതന്തി ഉപരൂപരി വഡ്ഡിതം. പിണ്ഡികതന്തി പിണ്ഡസോ കതം. രാസീകതന്തി രാസീഭാവേന കതം. അനേകക്വത്തുണ്ഹി പവത്തിയമാനം കുസലകമ്മം സന്താനേ തമാലദ്ധപരിഭാവനം പിണ്ഡീഭൂതം വിയ, രാസീഭൂതം വിയ ച ഹോതി. വിപാകം പതി സംഹച്ചകാരിഭാവത്താ ചക്കവാളും അതിസമ്ബാധം ഭവഗ്ഗം അതിനീചം, സചേ പനേ തം രൂപം സിയാതി അധിപ്പായോ. വിപുലത്താതി മഹന്തത്താ. യസ്മാ പന തം കമ്മം മേത്താകരുണാസതിസമ്പജഞ്ഞാഹി പരിഗൃഹിതതായ ദുരസമുസ്സാരിതം പമാണകരണധമ്മന്തി പമാണരഹിതതായ “അപ്പമാണ”ന്തി വത്തബ്ബതം അരഹതി, തസ്മാ “അപ്പമാണത്താ”തി വുത്തം.

അധിഭവതീതി ഫലസ്സ ഉളാരഭാവേന അഭിഭൂയ തിട്ഠതി. അത്ഥതോ പണീതപണീതാനം ഭോഗാനം പടിലാഭോ ഏവാതി ആഹ “അതിരേകം ലഭതി”തി. അധിഗച്ഛതീതി വിന്ദതി, നിബ്ബത്തമാനോവ തേന സമന്നാഗതോ ഹോതീതി അത്ഥോ. ഏകദേശേന അഹുസിത്വാ സബ്ബപ്പദേശേഹി ഹുസനതോ സബ്ബപ്പദേശേഹി ഹുസന്തിയോ ഏതേസം പാദതലാനം സന്തീതി “സബ്ബാവന്തേഹി പാദതലേഹി”തി വുത്തം. യഥാ നിക്ഖിപനേ സബ്ബേ പാദതലപ്പദേശാ സംഹച്ചകാരിനോ അനിന്നതായ സമഭാവതോ, ഏവം ഉദ്ധരണേപിതി വുത്തം “സമം ഹുസതി, സമം ഉദ്ധരതീ”തി. ഇദാനി ഇമസ്സ മഹാപുരിസലക്ഖണസ്സ സമധിഗമേന ലദ്ധബ്ബനിസ്സന്ദഫലവിഭാവനമുഖേന ആനുഭാവം വിഭാവേതും “സചേപിഹി”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ നരകന്തി ആവാടം. അന്തോ പവിസതി സമഭാവപത്തിയാ. “ചക്കലക്ഖണേന പതിട്ഠാതബ്ബട്ഠാന”ന്തി ഇദം യം ഭൂമിപ്പദേശം പാദതലം ഹുസതി, തത്ഥ ചക്കലക്ഖണമ്പി ഹുസനവസേന പതിട്ഠാതീതി കത്വാ വുത്തം. തസ്സ പന തഥാ പതിട്ഠാനം സുപ്പതിട്ഠിതപാദതായ ഏവാതി സുപ്പതിട്ഠിതപാദതായ ആനുഭാവകിത്തനേ “ലക്ഖണന്തരാനയനം കിമത്ഥിയ”ന്തി ന ചിന്തേതബ്ബം. സീലതേജേനാതി സീലപ്പഭാവേന. പുണ്ണതേജേനാതി കുസലപ്പഭാവേന. ധമ്മതേജേനാതി ഞാണപ്പഭാവേന. തീഹിപി പദേഹി ഭഗവതോ ബുദ്ധഭൂതസ്സ ധമ്മാ ഗഹിതാ, “ദേസനം പാരമീന”ന്തി ഇമിനാ ബുദ്ധകരധമ്മാ ഗഹിതാ.

൨൦൨. മഹാസമുദോവ സീമാ സബ്ബഭൂമിസ്സരഭാവതോ. “അഖിലമനിമിത്തമകളങ്ക”ന്തി തീഹിപി പദേഹി മേയ്യാഭാവോവ വുത്തോതി ആഹ “നിച്ഛാര”ന്തിആദി . ഖരസമ്ഫസ്സട്ഠേനാതി ഘട്ടനേന ദുക്ഖസമ്ഫസ്സഭാവേന വിലാതി. ഉപദുവപച്ചയട്ഠേനാതി അനത്ഥഹേതുതായ നിമിത്താതി. “അഖില”ന്തിആദിനാ ഏകചാരിഹി ചോരാഭാവോ വുത്തോ, “നിരബ്ബുദ”ന്തി ഇമിനാ പന ഗണബന്ധവസേന വിചരണചോരാഭാവോ വുത്തോതി ദസ്സേതും “ഗുമ്ബം ഗുമ്ബം ഹുത്വാ”തിആദി വുത്തം. അവിക്ഖമ്ഭനീയോതി ന വിബന്ധനീയോ കേനചി അപ്പടിബാഹനീയോ റാനതോ അനിക്കഡ്ഡനീയോ. പടിപക്ഖം അനിട്ഠം അത്ഥേതീതി പച്ചത്ഥികോ, ഏതേന പാക്കടഭാവേന വിരോധം അകരോന്തോ വേരിപുഗ്ഗലോ വുത്തോ. പടിവിരുദ്ധോ അമിത്തോ പച്ചാമിത്തോ, ഏതേന പാക്കടഭാവേന വിരോധം കരോന്തോ വേരിപുഗ്ഗലോ വുത്തോ. വിക്ഖമ്ഭേതും നാസക്ഖിംസു, അത്തേദത്ഥു സയമേവ വിഘാതബ്ബസനം പാപുണിംസു ചേവ സാവകത്തഞ്ച പവേദേസു.

“കമ്മ”നിആദീസു കമ്മംനാമ ബുദ്ധഭാവം ഉദിസ്സു കരുപചിതോ ലക്ഖണസംവത്തനിയോ പുണ്ണസമ്ഭാരോ. തേനാഹ
“സതസഹസ്സകപ്പാധികാനീ”തിആദി. കമ്മസരിക്ഖകംനാമ തസ്സേവ പുണ്ണസമ്ഭാരസ്സു കരണകാലേ കേനചി അകമ്പനീയസ്സു ദള്ഹാവത്ഥിതഭാവസ്സു അനുച്ഛവികോ സുപ്പതിട്ഠിതപാദതാസഞ്ചാതസ്സ ലക്ഖണസ്സ പരേഹി അവിക്ഖമ്ഭനീയതായ ഞാപകനിമിത്തഭാവോ, സ്വായം നിമിത്തഭാവോ തസ്സേവ ലക്ഖണസ്സാതി അട്ഠകമായം “കമ്മസരിക്ഖകംനാമ...പേ... മഹാപുരിസലക്ഖണ”തി വുത്തം. റാനഗമനേസു പാദാനം ദള്ഹാവത്ഥിതഭാവോ ലക്ഖണംനാമ. പാദാനം ഭൂമിയം സമം നിക്ഖിപനം, പാദതലാനം സബ്ബഭാഗേഹി ഹുസനം, സമമേവ ഉദ്ധരണം, തസ്മാ സുട്ഠു സമം സബ്ബഭാഗേഹി പതിട്ഠിതാ പാദാ ഏതസ്സാതി സുപ്പതിട്ഠിതപാദോ, തസ്സ ഭാവോ സുപ്പതിട്ഠിതപാദതാതി വുച്ചതി ലക്ഖണം. സുട്ഠു സമം ഭൂമിയാ ഹുസനേനേവ ഹി നേസം തത്ഥ ദള്ഹാവത്ഥിതഭാവോ സിദ്ധോ, യം “കമ്മസരിക്ഖക”തി വുത്തം. ലക്ഖണാനിസംസോതി ലക്ഖണപടിലാഭസ്സു ഉദയോ, ലക്ഖണസംവത്തനിയസ്സു കമ്മസ്സു ആനിസംസഫലന്തി അത്ഥോ. നിസ്സന്ദഫലം പന ഹേട്ഠാ ഭാവീതമേവ.

൨൦൩. കമ്മാദിഭേദേതി കമ്മകമ്മസരിക്ഖകലക്ഖണ ലക്ഖണാനിസംസവിസത്തിതേ വിഭാഗേ. ഗാമാബന്ധം സന്ധായ വുത്തം, അത്ഥോ പന അപുഞ്ചം നത്ഥീതി അധിപ്പായോ. പോരാണകത്ഥേരാതി അട്ഠകമാചരിയാ. വണ്ണനാഗാമാതി മോമനാഗാമാ വുത്തമേവത്ഥം ഗഹേത്യാ മോമനാവസേന പവത്തത്താ. അപരഭാഗേ മേരാ നാമ പാളിം, അട്ഠകമഞ്ച പോത്ഥകാരോപനവസേന സമാഗതാ മഹാമേരാ, യേ സാട്ഠകമം പിടകത്തയം പോത്ഥകാരുള്ഹം കത്യാ സദ്ധമ്മം അദ്ധനിയചിരട്ഠിതികം അകംസു. ഏകപദികോതി “ദള്ഹസമാദാനോ അഹോസീ”തിആദിപാഠേ ഏകേകപദഗാഹീ. അത്ഥുദ്ധാരോതി തദത്ഥസ്സ സുഖഗ്ഗഹണത്ഥം ഗാമാബന്ധവസേന ഉദ്ധരണതോ അത്ഥുദ്ധാരഭൂതോ, തയിദം പാളിയം ആഗതപദാനി ഗഹേത്യാ ഗാമാബന്ധവസേന തദത്ഥവിചാരണഭാവദസ്സനം, ന പന ധമ്മഭണ്ഡാഗാരികേന റപിതഭാവപടിക്ഖിപനന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

കുസലധമ്മാനം വചീസച്ചസ്സ ബഹുകാരതം, തപ്പടിപക്ഖസ്സ ച മുസാവാദസ്സ മഹാസാവജ്ജതം ദസ്സേതും അനന്തരമേവ കുസലകമ്മപഥധമ്മേ വദന്തോപി തതോ വചീസച്ചം നീഹരിത്യാ കമേതി സച്ചേതി വാ സന്നിധാനേവ “ധമ്മേ”തി വുച്ചമാനാ കുസലകമ്മപഥധമ്മാ ഏവ യുത്താതി വുത്തം “ധമ്മേതി ദസകുസലകമ്മപഥധമ്മേ”തി. ഗോബലീബദുത്തായേന വാ ഏത്ഥ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. ഇന്ദ്രിയദമനേതി ഇന്ദ്രിയസംവരേ. കുസലകമ്മപഥഗ്ഗഹണേനസ്സ വാരിത്തസീലമേവ ഗഹിതന്തി ഇതരമ്പി സഞ്ജഹേത്യാ ദസ്സേതും സംയമസ്സേവ ഗഹണം കതന്തി “സംയമേതിസീലസംയമേ”തി വുത്തം. സുചി വുച്ചതി പുഗ്ഗലോ യസ്സ ധമ്മസ്സ വസേന, തം സോചേയ്യം, കായസുചരിതാദി. ഏതസ്സേവ ഹി വിഭാഗസ്സ ദസ്സനത്ഥം വുത്തമ്പി ചേതം പുന വുത്തം, മനോസോചേയ്യഗ്ഗഹണേന വാ ത്യാനാദിഉത്തരിമനുസ്സധമ്മാനമ്പി സഞ്ജഹ്ണനത്ഥം സോചേയ്യഗ്ഗഹണം. ആലയഭൂതന്തി സമമവിപസ്സനാനം അധിട്ഠാനഭൂതം. ഉപോസഥകമ്മന്തി ഉപോസഥദിവസേ സമാദിയിത്യാ സമാചരിതഞ്ചം പുണ്ണകമ്മം ഉപോസഥോ സഹചരണത്തായേന. “അവിഹിംസായാതി സത്താനം അവിഹേഠനായാ”തി വദന്തി, തം പന

സീലഗ്ഗഹണേനേവ ഗഹിതം. തസ്മാ അവിഹിംസായാതി കരുണായാതി അത്ഥോ. അവിഹിംസാഗ്ഗഹണേനേവ ചേതമ അപ്പമഞ്ഞാസാമഞ്ഞേന ചത്താരോപി ബ്രഹ്മവിഹാരാ ഉപചാരാവത്ഥാ ഗഹിതാ ലക്ഖണഹാരനയേന. സകലന്തി അനവസേസം പരിപുണ്ണം. ഏവമേതമ കാമാവചരത്തഭാവപരിയാപന്നത്താ ലക്ഖണസ്സ തംസംവത്തനികകാമാവചരകുസലയമ്മാ ഏവ പാരമിതാസങ്ഗഹപുഞ്ഞസമ്ഭാരഭൂതകായസുചരിതാദീഹി ദ്വാദസയാ വിഭത്താ ഏവ. ഗാമായം “സച്ചേ”തിആദിനാ ദസയാ സങ്ഗയ്ഹ ദസ്സിതാ. ഏസ നയോ സേസലക്ഖണേപി.

അംനുഭീതി ഗാമാസുഖത്ഥം അകാരം സാന്നുനാസികം കത്വാ വുത്തം. ബുഞ്ജനാനി ലക്ഖണാനി ആചിക്ഖന്തീതി വേയഞ്ജനികാ. വിക്ഖമ്ഭേതബ്ബന്തി പടിബാഹിതബ്ബം തസ്സാതി മഹാപുരിസസ്സ, തസ്സ വാ മഹാപുരിസലക്ഖണസ്സ. ലക്ഖണസീസേന ചേതമ തംസംവത്തനികപുഞ്ഞസമ്ഭാരോ വുച്ചതി.

പാദതലചക്കലക്ഖണവണ്ണനാ

൨൦൪. ഭയം നാമ ഭീതി, തം പന ഉബ്ബിജ്ജനാകാരേന, ഉത്തസനാകാരേന ച പവത്തിയാ ദുവിധന്തി ആഹ “ഉബ്ബേഗഭയഞ്ചേവ ഉത്താസഭയഞ്ചോ”തി. തദുഭയമ്പി ഭയം വിഭാഗേന ദസ്സേതും “തത്ഥാ”തിആദി വുത്തം. അപന്നൂദിതാതി യഥാ ചോരാദയോ വിലുപ്പനബന്ധനാദിനി പരസ്സ ന കരോന്തി, കതഞ്ച പച്ചാഹരണാദിനാ പടിപാകതികം ഹോതി, ഏവം യഥാ ച ചണ്ഡഹത്ഥിആദയോ ദൂരതോ പരിവജ്ജിതാ ഹോന്തി, അപരിവജ്ജിതേ തസ്സ യഥാ റാനേ റിതേഹി അഭിഭവോ ന ഹോതി, ഏവം അപന്നൂദിതാ. അതിവാഹേതീതി അതിക്കാമേതി. തം റാനന്തി തം സാസങ്കട്ഠാനം. അസക്കോത്താനന്തി ഉപയോഗത്ഥേ സാമിവചനം, അസക്കോത്തേതി അത്ഥോ. അസക്കോത്താനന്തി വാ അനാദരേ സാമിവചനം. സഹ പരിവാരേനാതി സപരിവാരം. തത്ഥ കിഞ്ചി ദേയ്യയമ്മം ദേന്തോ യദാ തസ്സ പരിവാരഭാവേന അത്തേമ്പി ദേയ്യയമ്മം ദേതി, ഏവം തസ്സ തം ദാനമയം പുത്തം സപരിവാരം നാമ ഹോതി.

തമത്ഥം വിത്ഥാരേന ദസ്സേതും “തത്ഥ അന്ന”ന്തിആദി വുത്തം. തത്ഥ യഥാ ദേയ്യയമ്മം തസ്സ അന്നദാനസ്സ പരിവാരോ, ഏവം തസ്സ സക്ഷചകരണം പീതി ദസ്സേന്തോ “അഥ ഖോ”തിആദിമാഹ. യാഗുഭത്തം ദത്വാവ അദാസീതി യോജനാ. ഏസ നയോ ഇതോ പരതോപി. സുത്തം വട്ടേതീതി ചീവരസ്സ സിബ്ബനസുത്തകം ദുവട്ടതിവട്ടാദിവസേന വട്ടിതം അകാസി. രജനന്തി അല്ലിആദിരജനവത്ഥും. പണ്ഡുപലാസന്തി രജനുപഗമേവ പണ്ഡുവണ്ണം പലാസം.

ഹേട്ഠിമാനീതി അന്നാദിനി ചത്താരി. നിസദഗ്ഗഹണേനേവ നിസദപോതോപി ഗഹിതോ. ചീനപിട്ഠം സിന്ധുരകച്ചുണ്ണം. കോജവന്തി ഉദുലോമിഘ്ഠകന്തലോമിആദികോജവത്ഥരണ. സുവിഭത്തഅന്തരാന്തീതി സുട്ഠു വിഭത്തഅന്തരാന്തി, ഏതേന ചക്കാവയവട്ഠാനാനം സുപരിച്ഛിന്നതം ദസ്സേതി.

ലദ്ധാഭിസേകാ ഖത്തിയാ അത്തനോ വിജിതേ വിസവിതായ ബ്രാഹ്മണാദികേ ചതുഹി സങ്ഗഹവത്ഥുഹി രഞ്ജേതും സക്കോന്തി, ന ഇതരാതി ആഹ

“രാജാനോതി അഭിസിത്താ”തി. രാജതോ യഥാലദ്ധഗാമനിഗമാദിം ഇസ്സരവതായ ഭുജ്ജനീതി ഭോജകാ, താദിസോ ഭോഗോ ഏതേസം അത്ഥി , തത്ഥ വാ നിയുത്താതി ഭോഗികാ, തേ ഏവ “ഭോഗിയാ”തി വുത്താ. സപരിവാരം ദാനന്തി വുത്തനയേന സപരിവാരദാനം. ജാനാതുതി “സഭേവകോ ലോകോ ജാനാതു”തി ഇമിനാ വിയ അധിപ്പായേന നിബ്ബത്തം ചക്കലക്ഖണന്തി ലക്ഖണസ്സേവ കമ്മസരിക്ഖതാ ദസ്സിതാ. ഏവം സതി തികമേവ സിയാ, ന ചതുക്കം, തസ്മാ ചക്കലക്ഖണസ്സ മഹാപരിവാരതായ ഞാപകനിമിത്തഭാവോ കമ്മസരിക്ഖകം നാമ. തേനേവാഹ “സപരിവാരം...പേ... ജാനാതുതി നിബ്ബത്ത”ന്തി. “ദീഘായുകതായ തം നിമിത്ത”ന്തി (ദീം നിം ൩.൨൦൭) ച വക്ഖതി, തഥാ “തം ലക്ഖണം ഭവതി തദത്ഥജോതക”ന്തി (ദീം നിം ൩.൨൨൧) ച. നിസ്സന്ദഹലം പന പടിപക്ഖാഭിഭവോ ദട്ഠഞ്ചോ. തേനേവാഹ ഗാമായം “സത്തുമദുനോ”തി.

൨൦൫. ഏതന്തി ഏതം ഗാമാബന്ധഭൂതം വചനം, തം പനത്ഥതോ ഗാമാ ഏവാതി ആഹ “ഇമാ തദത്ഥപരിദീപനാ ഗാമാ വുച്ചന്തി”തി.

പുരത്ഥാതി വാ “പുരേ”തി വുത്തതോപി പുണ്ണേ. യസ്മാ മഹാപുരിസോ ന അതീതായ ഏകജാതിയം, നാപി കതിപയജാതീസു, അഥ ഖോ പുരിമപുരിമതരാസു തഥാവ പടിപന്നോ, തസ്മാ തത്ഥ പടിപത്തിം ദസ്സേതും “പുരേ പുരത്ഥാ”തി വുത്തം. ഇമിസ്സാപി ജാതിയം അതീതകാലവസേന “പുരേപുരത്ഥാ”തി വത്തും ലബ്ഭാതി തതോ വിസേസനത്ഥം “പുരിമാസു ജാതീസു”തി വുത്തന്തി ആഹ “ഇമിസ്സാ”തിആദി. കേചി “ഇമിസ്സാ ജാതിയാ പുണ്ണേ തുസിതഭേവലോകേ കതകമ്മപടിക്ഖേപവചന”ന്തി വദന്തി, തം തേസം മതിമത്തം തത്ഥ താദിസസ്സ കതകമ്മസ്സ അഭാവതോ. അപന്തുദനോതി അപനേതാ. അധിമുത്തോതി യുത്തപയുത്തോ.

പുത്തകമ്മേനാതി ദാനാദിപുത്തകമ്മേന. ഏവം സന്തേതി സതമത്തേന പുത്തകമ്മേന ഏകേകം ലക്ഖണം നിബ്ബത്തേയ്യ, ഏവം സതി. ന രോചയിംസൂതി കേവലം സതമത്തേന പുത്തകമ്മേന ലക്ഖണനിബ്ബത്തിം ന രോചയിംസു അട്ഠകമാചരിയാ. കഥം പന രോചയിംസൂതി ആഹ “അനന്തേസു പനാ”തിആദി. ഏകേകം കമ്മന്തി ഏകേകം ദാനാദിപുണ്ണകമ്മം. ഏകേകം സതഗുണം കത്വാതി അനന്താസു ലോകയാതുസു യത്തകാ സത്താ, തേഹി സഞ്ചേഹി പച്ചേകം സതക്ഖത്തും കതാനി ദാനാദിപുത്തകമ്മാനി യത്തകാനി, തതോ ഏകേകം പുത്തകമ്മം മഹാസത്തേന സതഗുണം കതം “സത”ന്തി അധിപ്പേതം, തസ്മാ ഇയ സത-സദോ ബഹുഭാവപരിയായോ, ന സഞ്ചയാവചനോതി ദസ്സേതി “സതഗ്ഘി സതം ഭേവമനുസ്സാ”തിആദിസു വിയ. തേനാഹ “തസ്മാ സതപുത്തലക്ഖണോതി ഇമമത്ഥം രോചയിംസു”തി.

ആയതപണ്ഹിതാദിതിലക്ഖണവണ്ണനാ

൨൦൬. സരസചുതി നാമ ജാതസ്സ സത്തസ്സ യാവജീവം ജീവിതാ പകതിയാ മരണം. ആകഡ്ഠജിയസ്സ ധനുദണ്ഡസ്സ വിയ പാദാനം അന്തോമുഖം കുടിലതായ അന്തോവക്കപാദതാ. ബഹിമുഖം കുടിലതായ ബഹിവക്കപാദതാ. പാദതലസ്സ മജ്ജേയേ ഊനതായ ഉക്കുടികപാദതാ. അഗ്ഗപാദേന ഖണ്ജനകാ അഗ്ഗകോണ്ഡാ. പണ്ഹിപ്പദേസേന ഖണ്ജനകാ പണ്ഹികോണ്ഡാ. ഉന്നതകായേനാതി അനോനതഭാവേന സമുസ്സിതസരീരേന . മുട്ഠികതഹത്ഥാതി ആവുധാദിനം ഗഹണത്ഥം കതമുട്ഠിഹത്ഥാ. ഫണഹത്ഥകാതി അത്തമത്തം

സംസർദ്ഃഗുലിഹത്ഥാ. ഇദമേത്ഥ കമ്മസരിക്ഖകന്തി ഇദം ഇമേസം തിണ്ണവി ലക്ഖണാനം തമാഗതസ്സ ദീഘായുകതായ ഞാപകനിമിത്തഭാവോ ഏത്ഥ ആയതപണ്ഹിതാ, ദീഘഗുലിതാ ബ്രഹ്മജുഗത്തതാതി ഏതസ്ഥിം ലക്ഖണത്തയേ കമ്മസരിക്ഖകത്തം. നിസ്സന്ദഫലം പന്ന അന്നന്തരായതാദി ദട്ഠം.

൨൦൭. ഭായിതബ്ബവത്സുനിമിത്തം ഉപ്പജ്ജമാനസി ഭയം അത്തസിനേഹഹേതുക്കം പഹീനസിനേഹസ്സ തദഭാവതോതി ആഹ “യഥാ മയ്ഹം മരണതോ ഭയം മമ ജീവിതം പിയ”ന്തി. സുചിണ്ണേനാതി സുട്ഠു കരുപചിന്തേന സുചരിതകമ്മുനാ.

ചവിത്ഥാതി സഗ്ഗതോ ചവിത്ഥാ. “സുജാതഗത്തോ സുഭുജോ”തി ആദയോ സരീരാവയവഗുണാ ഇമേഹി ലക്ഖണേഹി അവിനാഭാവിനോതി ദസ്സേതും വുത്താ. ചിരയപനായാതി അത്തഭാവസ്സ ചിരകാലം പവത്തനായ. തേനാഹ “ദീഘായുകഭാവായാ”തി. തതോതി ചക്കവത്തി ഹുത്ഥാ യാപനതോ. വസിപ്പത്തോതി ത്യാനാദീസു വസിഭാവഞ്ചേവ ചേതോവസിഭാവഞ്ച പത്തോ ഹുത്ഥാ, കഥം ഇദ്ധിഭാവനായ ഇദ്ധിപാദഭാവനായാതി അത്ഥോ. യാപേതി ചിരതരന്തി യോജനാ.

സത്തുസ്സദതാലക്ഖണവണ്ണനാ

൨൦൮. രസോ ജാതോ ഏതേസന്തി രസിതാനി, മഹാരസാനി. തേനാഹ “രസസമ്പന്നാ”ന്തി. പിട്ഠഖജ്ജകാദീനീതി പൂപസക്ഖലിമോദകാദീനി. ആദി-സദ്ദേന പന്ന കദലിഫലാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. പിട്ഠം പക്ഖിപിത്ഥാ പചിതബ്ബപായസം പിട്ഠപായസം. ആദി-സദ്ദേന തമാരുപഭോജജയാഗുആദിം സങ്ഗണ്ഹാതി.

ഇധ കമ്മസരിക്ഖകം നാമ സത്തുസ്സദതാലക്ഖണസ്സ പണീതലാഭിതായ ഞാപകനിമിത്തഭാവോ. ഇമിനാ നയേന തത്ഥ തത്ഥ ലക്ഖണേ കമ്മസരിക്ഖകം നിദ്ധാരേത്ഥാ യോജേതബ്ബം.

൨൦൯. ഉത്തമോ അഗ്ഗരസദായകോതി സബ്ബസത്താനം ഉത്തമോ ലോകനാമോ അഗ്ഗാനം പണീതാനം രസാനം ദായകോ. ഉത്തമാനം അഗ്ഗരസാനന്തി പണീതേസുപി പണീതരസാനം. ഖജ്ജഭോജാദിജോതകന്തി ഖജ്ജഭോജാദിലാഭജോതകം. ലാഭസംവത്തനികസ്സ കമ്മസ്സ ഫലം “ലാഭസംവത്തനിക”ന്തി കാരണ്ണുപചാരേന വദന്തി. തദത്ഥജോതകന്തി വാ തസ്സ പണീതഭോജനദായകത്തസങ്ഖാതസ്സ അത്ഥസ്സ ജോതകം. തദാധിഗച്ഛതീതി ഏത്ഥ ആ-കാരോ നിപാതമത്തന്തി ആഹ “തം അധിഗച്ഛതീ”തി. ലാഭിരുത്തമന്തി ര-കാരോ പദസന്ധികരോ.

കരചരണാദിലക്ഖണവണ്ണനാ

൨൧൦. പബ്ബജിതപരിക്ഖാരം പത്തചീവരാദിം ഗിഹിപരിക്ഖാരം വത്ഥാവുധയാനസയനാദിം.

സബ്ബന്തി സബ്ബം ഉപകാരം. മക്ഖേത്ഥാ നാസേതി മക്ഖിഭാവേ ത്ഥാ. തേലേന വിയ മക്ഖേതീതി സതയോതതേലേന മക്ഖേതി വിയ.

അത്മസംവല്യനകമായാതി ഹിതാവഹകമായ. കഥാഗഹണഞ്ചേത്മ നിദസ്സനമത്തം. പരേസം ഹിതാവഹോ കായപയോഗോപി അത്മചരിയാ. അട്കമായം പന വചിപയോഗവസേനേവ അത്മചരിയാ വൃത്താ.

സമാനത്തതായാതി സദിസഭാവേ സമാനട്ഠാനേ റപനേന, തം പനസ്സ സമാനട്ഠാനേ റപനം അത്തസദിസതാകരണം, സുഖേന ഏകസമ്ഭോഗതാ, അത്തനോ സുഖുപ്പത്തിയം; തസ്സ ച ദുക്ഖുപ്പത്തിയം തേന അത്തനോ ഏകസമ്ഭോഗതാതി ആഹ “സമാനസുഖദുക്ഖഭാവേനാ”തി. സാ ച സമാനസുഖദുക്ഖതാ ഏകതോ നിസജ്ജാദിനാ പാകടാ ഹോതീതി തം ദസ്സേനോ “ഏകാസനേ”തിആദിമാഹ. ന ഹി സക്കാ ഏകപരിഭോഗോ കാതും ജാതിയാ ഹീനത്താ. തമാ അകരിയമാനേ ച സോ കുജ്ജന്ധതി ഭോഗേന അധികത്താ, തസ്മാ ദുസ്സങ്ഗഹോ. ന ഹി സോ ഏകപരിഭോഗം ഇച്ഛതി ജാതിയാ ഹീനഭാവതോ. ന അകരിയമാനേ ച കുജ്ജന്ധതി ഭോഗേന ഹീനഭാവതോ. ഉഭോഹീതി ജാതിഭോഗേഹി. സദിസോപി സുസങ്ഗഹോ ഏകസദിസഭാവേനേവ ഇതരേന സഹ ഏകപരിഭോഗസ്സ പച്ചാസീസായ, അകരണേ ച തസ്സ കുജ്ജന്ധനസ്സാഭാവതോ. അദീയമാനേപി കിസ്ഥിഞ്ചി ആമിസേ അകരിയമാനേപി സങ്ഗഹേ. ന പാപകേന ചിത്തേന പസ്സതി പേസലഭാവതോ. തതോ ഏവ പരിഭോഗോപി...പേ... ഹോതി. ഏവരൂപന്തി ഗിഹീ ചേ, ഉഭോഹി സദിസം; പബ്ബജിതോ ചേ, സീലവന്തന്തി അധിപ്പായോ.

സുസങ്ഗഹിതാവ ഹോന്തീതി സുട്ഠു സങ്ഗഹിതാ ഏവ ഹോന്തി ദള്ഹഭത്തിഭാവതോ. തേനാഹ “ന ഭിജ്ജന്തീ”തി.

ദാനാദിസങ്ഗഹകമ്മന്തി ദാനാദിഭേദം പരസങ്ഗണ്ഹനവസേന പവത്തം കുസലകമ്മം.

൨൧൧. അനവത്താതേന അപരിഭൂതേന സമ്ഭാവിതേന. പമോദോ വുച്ചതി ഹാസോ, ന അപ്പമോദേനാതി ഏത്ഥ പടിസേധദ്വയേന സോ ഏവ വുത്തോ. സോ ച ഓദഗ്യസഭാവത്താ ന ദീനോ ധമ്മുപസണ്ഹിതത്താ ന ഗബ്ഭയുത്തോതി ആഹ “ന ദീനേന ന ഗബ്ഭിതേനാതി അത്ഥോ”തി. സത്താനം അഗണ്ഹനഗുണേനാതി യോജനാ.

അതിരൂചിരന്തി അതിവിയ രൂചിരകതം, തം പന പസ്സന്താനം പസാദാവഹന്തി ആഹ “സുപാസാദിക”ന്തി. സുട്ഠു ചേരകന്തി അതിവിയ സുന്ദരം. വിധാതഞ്ചോതി വിധാതും സന്ദിസിതും സക്കുണേയ്യോ. പിയം വദതീതി പിയവദു യഥാ “സബ്ബവിദു”തി. സുഖമേവ സുഖതാ, തം സുഖതം. ധമ്മഞ്ച അനുധമ്മഞ്ചാതി ലോകുത്തരധമ്മഞ്ചേവ തസ്സ അനുരൂപപുബ്ബഭാഗധമ്മഞ്ച.

ഉസ്സങ്ഖപാദാദിലക്ഖണവണ്ണനാ

൨൧൨. “അത്ഥുപസംഹിത”ന്തി ഇമിനാ വട്ടനിസ്സിതാ ധമ്മകഥാ വൃത്താതി ആഹ “ഇധലോകപരലോകത്ഥനിസ്സിത”ന്തി. “ധമ്മുപസംഹിത”ന്തി ഇമിനാ വിവട്ടനിസ്സിതാ, തസ്മാ ദസകുസലകമ്മപഥാ വിവട്ടസന്നിസ്സയാ വേദിതഞ്ച. നിദംസേസീതി സന്ദസ്സേസി തേ ധമ്മേ പച്ചക്ഖേ കത്ഥാ പകാസേസി. നിദംസനകഥന്തി പാകടകരണകഥം. ജേട്ഠം അഗ്ഗോ, പാസംസട്ഠേന സേട്ഠോ,

പമുഖ്ഠേന പാമോക്ഖോ, പധാനഠേന ഉത്തമോ, ഹിതസുഖത്ഥികേഹി പകാരതോ വരണീയതോ രജനീയതോ പവരോതി ഏവം അത്ഥവിസേസവാചിനമ്പി “അഗ്ഗോ”തിആദിനം പദാനം ഭാവത്ഥസ്സ ഭോഭാവതോ “സബ്ബാനി അത്തമത്തവേവചനാനീ”തി ആഹ.

ഉദ്ധണ്ഠമനീയാതി സുണന്താനം ഉപരൂപരി വിസേസം ഗമേന്തീതി ഉദ്ധണ്ഠമനീയാ. സങ്ഖായ അധോ പിട്ഠിപാദസമീപേ ഏവ പതിട്ഠിതത്താ അധോസങ്ഖാ പാദാ ഏതസ്സാതി അധോസങ്ഖപാദോ. സങ്ഖാതി ച ഗോപ്ഠകാനമിദം നാമം.

൨൧൩. ധമ്മദാനയത്തേന്തി ധമ്മദാനസങ്ഖാതം യത്തം.

സുട്ഠു സണ്ഠിതാതി സമ്മദേവ സണ്ഠിതാ. പിട്ഠിപാദസ്സ ഉപരി പകതിഅങ്ഗുലേന ചതുരങ്ഗുലേ ജങ്ഘാപദേസേ നിഗൂള്ഘാ അപത്തായമാനരൂപാ പുത്ഥാ റിതാതി അത്ഥോ.

ഏണിജങ്ഘലക്ഖണവണ്ണാ

൨൧൪. സിപ്പന്തി സിക്ഖിതബ്ബുട്ഠേന “സിപ്പ”ന്തി ലദ്ധനാമം സത്താനം ജീവികാഹേതുഭൂതം ആജീവവിധിം. ജീവികത്ഥം, സത്താനം ഉപകാരത്ഥഞ്ച വേദിതബ്ബുട്ഠേന വിജ്ജാ, മന്തസത്ഥാദി. ചരന്തി തേന സുഗതിം, സുഖഞ്ച ഗച്ഛന്തീതി ചരണം. കമ്മസ്സകതാഞാണം ഉത്തരപദലോപേന “കമ്മ”ന്തി വുത്തന്തി ആഹ “കമ്മന്തി കമ്മസ്സകതാജാനനപത്താ”തി. താനിചേവാതി പുബ്ബേ വുത്തഹത്ഥിആദിനി ചേവ. സത്തരതനാനീതി മുത്താദിനി സത്തരതനാനി. ച-സദേന രത്തോ ഉപഭോഗഭൂതാനം വത്ഥസേയ്യാദിനം സങ്ഗഹോ. രത്തോ അനുച്ഛവികാനീതി രത്തോ പരിഭുജ്ജനയോഗ്യാനി. സബ്ബേസന്തി “രാജാരഹാനീ”തിആദിനാ വുത്താനം സബ്ബേസന്ധേവ ഏകജ്ജ്വലം ഗഹണം. ബുദ്ധാനം പരിസാ നാമ ഓധിസോ അനോധിസോ ച സമിതപാപാ, തഥത്ഥായ പടിപന്നാ ച ഹോതീതി വുത്തം “സമണാനം കോട്ഠാസഭൂതാ ചതസ്സോ പരിസാ”തി.

സിപ്പാദിവാചനന്തി സിപ്പാനം സിക്ഖാപനം. പാളിയമ്പി ഹി “വാചേതാ”തി വാചനസിസേന സിക്ഖാപനം ദസ്സിതം. ഉക്കുടികാസനന്തി തന്തംവേയ്യാവച്ചകരണേന ഉക്കുടികസ്സ നിസജ്ജാ. പയോജനവസേന ഗേഹതോ ഗേഹം ഗാമതോ ഗാമം ജങ്ഘായോ കിലമേത്ഥാ പേസനം ജങ്ഘപേസനികാ. ലിഖിത്ഥാ പാതിതം വിയ ഹോതി അപരിപുണ്ണഭാവതോ. അനുപുബ്ബഉഗ്ഗതവട്ടിതന്തി ഗോപ്ഠകട്ഠാനതോ പട്ഠായ യാവ ജാണുപ്പദേസാ മംസുപചയസ്സ അനുക്കമേന സമന്തതോ വഡ്ഢിതത്താ അനുപുബ്ബേന ഉഗ്ഗതം പുത്ഥാ സുവട്ടിതം. ഏണിജങ്ഘലക്ഖണന്തി സണ്ഠാനമത്തേന ഏണിമിഗജങ്ഘാസദിസജങ്ഘലക്ഖണം.

൨൧൫. “യതുപഘാതായാ”തി ഏത്ഥ ത-കാരോ പദസന്ധികരോ, അനുനാസികലോപേന നിദേസോതി ആഹ “യ”ന്തിആദി. “ഉദ്ധഗ്ഗലോമാ സുഖുമത്തചോത്ഥതാ”തി വുത്തത്താ ചോദകേന “കിം പന അത്തേന കമ്മേന അത്തം ലക്ഖണം നിബ്ബത്തതീ”തി ചോദിതോ, ആചരിയോ “ന നിബ്ബത്തതീ”തി വത്ഥാ “യദി ഏവം ഇധ കസ്ഥാ ലക്ഖണന്തരം കഥിത”ന്തി അന്തോലീനമേവ

ചോദനം പരിഹാരത്തോ “യം പന നിബൃത്തതീതി...പേം... ഇയ വൃത്ത”ന്തി ആഹ. തത്ത്വ യം പന നിബൃത്തതീതി യം ലക്ഖണം വുച്ചമാനലക്ഖണനിബൃത്തകേന കമ്മുനാ നിബൃത്തതി. തം അനുബൃജ്ജനം ഹോതീതി തം ലക്ഖണം വുച്ചമാനസ്സ ലക്ഖണസ്സ അനുകൂലലക്ഖണം നാമ ഹോതി. തസ്മാ തേന കാരണേന ഇയ ഏണിജങ്ഘലലക്ഖണകമനേ “ഉദ്ധഗ്ഗലോമാ സുഖുമത്തചോത്ഥതാ”തി ലക്ഖണന്തരം വൃത്തം.

സുഖുമച്ചവിലക്ഖണവണ്ണനാ

൨൧൬. സമിതപാപട്ഠേന സമണം, ന പബ്ബജ്ജാമത്തേന. ബാഹിതപാപട്ഠേന ബ്രാഹ്മണം, ന ജാതിമത്തേന.

മഹന്താനം അത്ഥാനം പരിഗൃഹ്ണന്തോ മഹതീ പഞ്ഞാ ഏതസ്സാതി മഹാപഞ്ഞോ. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോതി ആഹ “മഹാപഞ്ഞാദീഹി സമന്നാഗതോതി അത്ഥോ”തി. നാനത്തന്തി യാഹി മഹാപഞ്ഞാദീഹി സമന്നാഗതത്താ ഭഗവാ “മഹാപഞ്ഞോ”തിആദിനാ കിത്തിയതി, താസം മഹാപഞ്ഞാദീനം ഇദം നാനത്തം അയം വേമത്തതാ.

യസ്സ കസ്സചി വിസേസതോ അരൂപധമ്മസ്സ മഹത്തം നാമ കിച്ചസിദ്ധിയാ വേദിതബ്ബന്തി തദസ്സാ കിച്ചസിദ്ധിയാ ദസ്സേന്തോ “മഹന്തേ സീലക്ഖണ്ഡേ പരിഗൃഹ്ണഹാതീതി മഹാപഞ്ഞോ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ ഹേതുമഹന്തതായ, പച്ചയമഹന്തതായ, നിസ്സയമഹന്തതായ, പഭേദമഹന്തതായ, കിച്ചമഹന്തതായ, ഫലമഹന്തതായ, ആനിസംസമഹന്തതായ ച സീലക്ഖണ്ഡസ്സ മഹന്തഭാവോ വേദിതബ്ബോ. തത്ത്വ ഹേതു അലോഭാദയോ. പച്ചയോ ഹിരോത്തപ്പസദ്ധാസതിവീരിയാദയോ. നിസ്സയോ സാവകബോധിപച്ചേകബോധിസമ്മാസമ്ബോധിനിയത്താ, തംസമങ്ഗിനോ ച പുരിസവിസേസാ. പഭേദോ ചാരിത്തവാരിത്താദിവിഭാഗോ. കിച്ചം തദങ്ഗാദിവസേന പടിപക്ഖവിധമനം. ആനിസംസോ പിയമനാപതാദി. അയമേത്ഥ സങ്ഖേപോ, വിത്ഥാരോ പന വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ, (വിസുദ്ധിം ൧.൬) ആകങ്ഖേയ്യസുത്താദീസു (മം നിം ൧.൬൫) ച ആഗതനയേനേവ വേദിതബ്ബോ. ഇമിനാ നയേന സമാധിക്ഖണ്ഡാദിനവി മഹന്തതാ യഥാരഹം വിത്ഥാരേത്ഥാ വേദിതബ്ബാ. ഓന്നാന്നാനം പന മഹാവിസയതായ, സാ ബഹുധാതുകസുത്തേ ആഗതനയേന വേദിതബ്ബാ. വിഹാരസമാപത്തിയോ സമാധിക്ഖണ്ഡനിദ്ധാരണനയേന വേദിതബ്ബാ. അരിയസച്ചാനം സകലസാസനസങ്ഗഹതോ, സോ സച്ചവിഭിങ്ഗ- (വിഭം ൧൮൯) തംസംവണ്ണനാസു (വിഭം അട്ഠം ൧൮൯) ആഗതനയേന, സതിപട്ഠാനാ ദീനം സതിപട്ഠാനവിഭിങ്ഗാദീസു, (വിഭം ൩൫൫) തംസംവണ്ണനാസു (വിഭം അട്ഠം ൩൫൫) ച ആഗതനയേന, സാമണ്ണേഫലാനം മഹതോ ഹിതസ്സ, മഹതോ സുഖസ്സ, മഹതോ അത്ഥസ്സ, മഹതോ യോഗക്ഖേമസ്സ നിബൃത്തിഭാവതോ, സന്തപണീതനിപുണഅതക്കാവചരപണ്ഡിതവേദനീയഭാവതോ ച; അഭിഞ്ഞാനം മഹാസമ്ഭാരതോ, മഹാവിസയതോ, മഹാകിച്ചതോ, മഹാനുഭാവതോ, മഹാനിബൃത്തിതോ ച, നിബ്ബാനസ്സ മദനിമ്മദനാദിമഹന്തസിദ്ധിതോ മഹന്തതാ വേദിതബ്ബാ.

പുഥുപഞ്ഞാതി ഏത്ഥാപി വൃത്തനയാനുസാരേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അയം പന വിസേസോ - നാനാവണ്ഡേസു ഞാണം പവത്തതീതി “അയം

രൂപക്ഖണ്ഡോ നാമ...പേ... അയം വിഞ്ഞാണക്ഖണ്ഡോ നാമാ"തി ഏവം പഞ്ചനം ഖണ്ഡാനം നാനാകരണം പടിച്ച ഞാണം പവത്തതി. തേസുപി "ഏകവിയേന രൂപക്ഖണ്ഡോ, ഏകാദസവിയേന രൂപക്ഖണ്ഡോ. ഏകവിയേന വേദനാക്ഖണ്ഡോ, ബഹുവിയേന വേദനാക്ഖണ്ഡോ. ഏകവിയേന സന്താക്ഖണ്ഡോ. ഏകവിയേന സഞ്ചാരക്ഖണ്ഡോ. ഏകവിയേന വിഞ്ഞാണക്ഖണ്ഡോ, ബഹുവിയേന വിഞ്ഞാണക്ഖണ്ഡോ"തി ഏവം ഏകേകസ്സ ഖണ്ഡസ്സ അതീതാദിഭേദവസേനാപി നാനാകരണം പടിച്ച ഞാണം പവത്തതി. തഥാ "ഇദം ചക്ഖായതനം നാമ...പേ...ഇദം ധമ്മായതനം നാമ. തത്ഥ ദസായതനാ കാമാവചരാ, ദേവ ചതുഭൂമകാ"തി ഏവം ആയതനാനം നാനന്തം പടിച്ച ഞാണം പവത്തതി. നാനാധാതുസൂതി "അയം ചക്ഖുധാതു നാമ...പേ... അയം മനോവിഞ്ഞാണധാതു നാമ. തത്ഥ സോളസ ധാതുയോ കാമാവചരാ, ദേവ ധാതുയോ ചതുഭൂമികാ"തി ഏവം നാനാധാതുസു ഞാണം പവത്തതി, തയിദം ഉപാദിനകധാതുവസേന വുത്തം. പച്ചേകബുദ്ധാനന്വി ഹി ദിപിനഞ്ച അഗ്ഗസാവകാനം ഉപാദിനകധാതുസു ഏവം നാനാകരണം പടിച്ച ഞാണം പവത്തതി, തഞ്ചേ വോ ഏകദേസതോവ, ന നിപ്പദേസതോ. അനുപാദിനകധാതുനം പന ലക്ഖണാദിമത്തമേവ ജാനന്തി, ന നാനാകരണം. സബ്ബത്തുബുദ്ധാനമേവ പന "ഇമായ നാമധാതുയാ ഉസ്സന്നത്താ ഇമസ്സ രൂക്ഖസ്സ ഖണ്ഡോ സേതോ, ഇമസ്സ കാളോ, ഇമസ്സ മട്ഠോ, ഇമസ്സ ബഹലത്തചോ , ഇമസ്സ തനുതചോ. ഇമസ്സ പത്തം വണ്ണസണ്ഠാനാദിവസേന ഏവരൂപം. ഇമസ്സ പുപ്ഫം നീലം, ഇമസ്സ പീതകം, ലോഹിതകം, ഓദാതം, സുഗന്ധം, ദുഗ്ഗന്ധം. ഫലം ഖുദുകം, മഹന്തം, ദീഘം, വട്ടം, സുസണ്ഠാനം, ദുസ്സണ്ഠാനം, മട്ഠം, ഫരൂസം, സുഗന്ധം, ദുഗ്ഗന്ധം, മധുരം, തിത്തകം, അമ്ബിലം, കടുകം, കസാവം. കണ്ടകോ തിവിണോ, അതിവിണോ, ഉജുകോ, കുടിലോ, കണ്ഠോ, നീലോ, ഓദാതോ ഹോതീ"തി ധാതുനാനന്തം പടിച്ച ഞാണം പവത്തതി.

നാനാപടിച്ചസമുപ്പാദേസൂതി അജ്ഞാതബഹിദ്ധാഭേദതോ ച നാനാപദേദേസു പടിച്ചസമുപ്പാദന്ദഗേസു. അവിജ്ഞാദിഅന്ദഗാനി ഹി പച്ചേകം പടിച്ചസമുപ്പാദസന്തതിതാനി. തേനാഹ സഞ്ചാരപിടകേ "ദ്വാദസ പച്ചയാ ദ്വാദസ പടിച്ചസമുപ്പാദാ"തി. നാനാസുത്തതമനുപലബ്ഭേസൂതി നാനാസഭാവേസു നിച്ചസാരാദിവിരഹിതേസു സുത്തതഭാവേസു തതോ ഏവ ഇത്ഥിപുരിസഅത്തത്തനിയാദിവസേന അനുപലബ്ഭനസഭാവേസു പകാരേസു. മ-കാരോ ഹേത്ഥ പദസന്ധികരോ. നാനാഅത്ഥേസൂതി അത്ഥപടിസമ്ഭിദായ വിസയഭൂതേസു പച്ചയുപ്പനാദിവസേന നാനാവിധേസു അത്ഥേസു. ധമ്മേസൂതി ധമ്മപടിസമ്ഭിദായ വിസയഭൂതേസു പച്ചയാദിവസേന നാനാവിധേസു ധമ്മേസു. നിരുത്തിസൂതി തേസംയേവ അത്ഥധമ്മാനം നിദ്ധാരണവചനസഞ്ചാരേസു നാനാനിരുത്തിസു. പടിഭാണേസൂതി അത്ഥപടിസമ്ഭിദാദീസു വിസയഭൂതേസു "ഇമാനി ഞാണാനി ഇദമത്ഥജോതകാനീ"തി (വിഭം ൧൨൬, ൧൨൯, ൧൩൧, ൧൩൨, ൧൩൪, ൧൩൬, ൧൩൯) തഥാ തഥാ പടിഭാനതോ ഉപതിട്ഠനതോ "പടിഭാനാനീ"തി ലദ്ധനാമേസു നാനാഞാണേസു. "പുമുനാനാസീലക്ഖണ്ഡേസു"തിആദീസു സീലസ്സ പുമുത്തം വുത്തമേവ, ഇതരേസം പന വുത്തനയാനുസാരേന സുവിഞ്ഞ്ഞയുത്താ പാക്കടമേവ. യം പന അഭിന്നം ഏകമേവ നിബ്ബാനം, തത്ഥ ഉപചാരവസേന പുമുത്തം ഗഹേതബ്ബന്തി ആഹ "പുമുജ്ജനസാധാരണേ ധമ്മേ സമതിക്കമ്മാ"തി, തേനസ്സ മദനിമ്മദനാദിപരിയായേന പുമുത്തം പരിദീപിതം ഹോതി.

ഏവം വിസയവസേന പഞ്ഞായ മഹത്തം, പുമുത്തം ദസ്സേതാ ഇദാനി സമ്പയുത്തയമ്മവസേന ഹാസഭാവം, പവത്തിആകാരവസേന ജവനഭാവം, കിച്ചവസേന തിക്ഖാദിഭാവം ദസ്സേതും “കതമാ ഹാസപഞ്ഞാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഹാസബഹുലോതി പീതിബഹുലോ. സേസപദാനി തസ്സേവ വേവചനാനി. സീലം പരിപൂരേതീതി ഹട്ഠപഹട്ഠോ ഉദഗ്ഗുദഗ്ഗോ ഹുത്ഥാ റപേത്ഥാ ഇന്ദ്രിയസംവരം തസ്സ വിസും വുത്തത്താ അനവസേസസീലം പരിപൂരേതി. പീതിസോമനസ്സസഹഗതാ ഹി പഞ്ഞാ അഭിരതിവസേന ആരമ്മണേ ഫുല്ലിതവികസിതാ വിയ പവത്തതി, ന ഏവം ഉപേക്ഖാസഹഗതാ. പുന സീലക്ഖന്ധന്തി അരിയസീലക്ഖന്ധമാഹ. “സമാധിക്ഖന്ധ”തിആദീസുപി ഏസേവ നയോ.

സബ്ബം തം രൂപം അനിച്ഛതോ വിപ്പം ജവതീതി യാ രൂപധമ്മേ “അനിച്ഛാ”തി സീഘവേഗേന പവത്തതി, പടിപക്ഖഭൂരഭാവേന പുബ്ബാഭിസഞ്ചാരസ്സ സാതിസയത്താ ഇന്ദേന വിസ്സട്ഠവജിരം വിയ ലക്ഖണം അവിരജ്ജന്തി അദന്ധായന്തി രൂപക്ഖന്ധേ അനിച്ഛലക്ഖണം വേഗസാ പടിവിജ്ജന്തി, സാ ജവനപഞ്ഞാ നാമാതി അത്ഥോ. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ. ഏവം ലക്ഖണാരമ്മണികവിപസ്സനാവസേന ജവനപഞ്ഞം ദസ്സേതാ ബലവവിപസ്സനാവസേന ദസ്സേതും “രൂപ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഖയട്ഠേനാതി യത്ഥ യത്ഥ ഉപ്പജ്ജതി, തത്ഥ തത്ഥേവ ഭിജ്ജനതോ ഖയസഭാവത്താ. ഭയട്ഠേനാതി ഭയാനകഭാവതോ. അസാരകട്ഠേനാതി അസാരകഭാവതോ അത്തസാരവിരഹതോ, നിച്ഛസാരാദിവിരഹതോ ച. തുലയിത്ഥാതി തുലനഭൂതായ വിപസ്സനാപഞ്ഞായ തുലേത്ഥാ. തീരയിത്ഥാതി തായ ഏവ തീരണഭൂതായ തീരയിത്ഥാ. വിഭാവയിത്ഥാതി യാമാവതോ പകാസേത്ഥാ പച്ചക്ഖം കത്ഥാ. വിഭൂതം കത്ഥാതി പാകടം കത്ഥാ. രൂപനിരോധേതി രൂപക്ഖന്ധനിരോധഹേതുഭൂതേ നിബ്ബാണേ നിന്നപോണപബ്ഭാരഭാവേന. ഇദാനി സിഖാപ്പത്തവിപസ്സനാവസേന ജവനപഞ്ഞം ദസ്സേതും പുന “രൂപ”തിആദി വുത്തം. “വുട്ഠാനഗാമിനിവിപസ്സനാവസേനാ”തി കേചി.

ഞാണസ്സ തിക്ഖഭാവോ നാമ സവിസേസം പടിപക്ഖപഹാനേന വേദിതബ്ബോതി. “വിപ്പം കിലേസേ ഛരിന്ദതീതി തിക്ഖപഞ്ഞാ”തി വത്ഥാ തേ പന കിലേസേ വിഭാഗേന ദസ്സേന്തോ “ഉപ്പന്നം കാമവിതക്ക”തിആദിമാഹ. തിക്ഖപഞ്ഞോ വിപ്പാഭിഞ്ഞോ ഹോതി, പടിപദാ ചസ്സ ന ചലതീതി ആഹ “ഏകസ്ഥിം ആസന്തേ ചത്താരോ അരിയമഗ്ഗാ...പേ... അധിഗതാ ഹോന്തി”തിആദി.

“സബ്ബേ സഞ്ചാരാ അനിച്ഛാ ദുക്ഖാ വിപരിണാമധമ്മാ, സഞ്ചതാ പടിച്ചസമുപ്പന്നാ ഖയധമ്മാ വയധമ്മാ വിരാഗധമ്മാ നിരോധധമ്മാ”തി യാമാവതോ ദസ്സന്തേ സച്ചപ്പടിവേധോ ഇജ്ജന്തി, ന അത്തമാതി കാരണമുഖേന നിബ്ബേധികപഞ്ഞം ദസ്സേതും “സബ്ബസഞ്ചാരേസു ഉബ്ബേഗബഹുലോ ഹോതീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഉബ്ബേഗബഹുലോതി വുത്തനയേന സബ്ബസഞ്ചാരേസു അഭിണ്ഹപവത്തസംവേഗോ. ഉത്താസബഹുലോതി ഞാണുത്താസവസേന സബ്ബസഞ്ചാരേസു ബഹുസോ ഉത്രാസമാനസോ , ഏതേന ആദിനവാനുപസ്സനമാഹ. “ഉക്കണ്ഠനബഹുലോ”തി പന ഇമിനാ നിബ്ബിദാനുപസ്സനമാഹ , “അരതിബഹുലോ”തിആദിനാ തസ്സാ ഏവ അപരാപരുപ്പത്തിം. ബഹിമുഖോതി സബ്ബസഞ്ചാരതോ ബഹിഭൂതം നിബ്ബാനം ഉദിസ്സ പവത്തഞാണമുഖോ, തഥാ വാ പവത്തിതവിമോക്ഖമുഖോ.

നിബിജ്ഞനം നിബുധോ, സോ ഏതിസ്താ അത്ഥി, നിബിജ്ഞതീതി വാ
നിബുധികാ, സാ ഏവ പത്താ നിബുധികപത്താ. യം പനേത്ഥ അത്ഥതോ
അവിഭത്തം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തനയത്താ, ഉത്താനത്ഥത്താ ച
സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

൨൧൧. പബുജിതം ഉപാസിതാതി ഏത്ഥ യാദിസം പബുജിതം ഉപാസതോ
പത്താപടിലാഭോ ഹോതി, തം ദസ്സേതും “പണ്ഡിതം പബുജിത”ന്തി വുത്തം.
ഉപാസനഞ്ചേത്ഥ ഉപട്ഠാനവസേന ഇച്ഛിതം, ന ഉപനിസിദനമത്തേനാതി ആഹ
“പയിരുപാസിതാ”തി. അത്ഥന്തി ഹിതം. അബ്ഭന്തരം കരിതാതി
അബ്ഭന്തരഗതം കത്വാ. തേനാഹ “അത്ഥയുത്ത”ന്തി. ഭാവനപുംസകനിദേസോ
ചായം, ഹിതൂപസഞ്ചിതം കത്വാതി അത്ഥോ. അന്തര-സദ്ദോ വാ
ചിത്തപരിയായോ “യസ്സന്തരതോ ന സന്തി കോപാ”തിആദിസു (ഉദാ° ൨൦)
വിയ. തസ്മാ അത്ഥന്തരോതി ഹിതജ്ഞാസയോതി അത്ഥോ.

പടിലാഭത്ഥായ ഗതേനാതി പടിലാഭത്ഥായ പവത്തേന,
പടിലാഭസംവത്തനിയേനാതി അത്ഥോ. ഉപ്പാദേ ച നിമിത്തേ ച ഛേദകാതി
ഉപ്പാദവിധിമ്ഹി ചേവ നിമിത്തവിധിമ്ഹി ച കുസലാ.
ഉപ്പാദനിമിത്തകോവിദതാസീസേന ചേത്ഥ ലക്ഖണകോസല്ലമേവ ദസ്സേതി. അഥ
വാ സേസലക്ഖണാനം നിബുത്തീയാ ബുദ്ധാനം, ചക്കവത്തിനഞ്ച ഉപ്പാദോ
അനുജീയതി, യാനി തേഹി ലദ്ധബുത്തനിസംസാനി നിമിത്താനി , തസ്മിം
ഉപ്പാദേ ച നിമിത്തേ ച അനുജിനനാദിവസേന ഛേദകാ നിപുണാതി അത്ഥോ.
തത്ഥാ പസ്സിസ്സതീതി ഞാണേന ജാനിതാ പസ്സിസ്സതി, ന ചക്ഖുവിത്താണേനാതി
അധിപ്പായോ.

അത്ഥാനുസാസനീസൂതി അത്ഥാനം ഹിതാനം അനുസാസനീസു. യസ്മാ
അനത്ഥപടിവജ്ജനപുബ്ബികാ സത്താനം അത്ഥപടിപത്തി, തസ്മാ അനത്ഥോപി
പരിച്ഛിജ്ജ ഗഹേതബ്ബോ, ജാനിതബ്ബോ ചാതി വുത്തം “അത്ഥാനത്ഥം
പരിഗ്ഗാഹകാനി ഞാണാനീ”തി, യതോ “ആയുപായകോസല്ലം വിയ
അപായകോസല്ലവി ഇച്ഛിതബ്ബ”ന്തി വുത്തം.

സുവണ്ണവണ്ണലക്ഖണവണ്ണനാ

൨൧൨. പടിസഞ്ചാനബലേന കോധവിനയേന അക്കോധനോ, ന
ഭാവനാബലേനാതി ദസ്സേതും “ന അനാഗാമിമഗ്ഗേനാ”തിആദി വുത്തം. ഏവം
അക്കോധവസികത്താതി ഏവം മഘമാണവോ വിയ ന കോധവസം ഗതത്താ.
നാഭിസജ്ജിതി കുജ്ഞനവസേനേവ ന അഭിസജ്ജി. യഞ്ചി കോധസ്സ
ഉപ്പത്തിട്ഠാനഭൂതേ ആരമ്മണേ ഉപനാഹസ്സ പച്ചയഭൂതം കുജ്ഞനവസേന
അഭിസജ്ജനം, തം ഇയാധിപ്പേതം, ന ലുബ്ഭന്തവസേന. തേനാഹ
“കുടിലകണ്ടകോ വിയാ”തിആദി. സോ ഹി യത്ഥ ലഗ്ഗതി, തം ഖോഭേനോ ഏവ
ലഗ്ഗതി. തത്ഥ തത്ഥാതി തസ്മിം തസ്മിം മമ്മട്ഠാനേ. മമ്മന്തി ഫുട്ഠമത്തേപി
രുജ്ജനട്ഠാനം. പുബ്ബുപ്പത്തികോതി പഠമുപ്പനോ. തതോ ബലവതരോ ബ്യാപാദോ
ലദ്ധാസേവനതായ ചിത്തസ്സ ബ്യാപജ്ജനതോ. തതോ ബലവതരാ പതിത്ഥിയനാതി
സാതിസയം ലദ്ധാസേവനതായ തതോ ബ്യാപാദാവത്ഥായപി ബലവതരാ
പതിത്ഥിയനാ പച്ചത്ഥികഭാവേന മാമപ്പത്തിതോ.

സുഖമത്ഥരണാദീതി ആദി-സദേന പണിതഭോജനീയാദീനമ്പി സങ്ഗഹോ ദട്ഠോ ഭോജനദാനസ്സപി വണ്ണസമ്പദാനിമിത്തഭാവതോ. തേനാഹ ഭഗവാ “ഭോജനം ഭിക്ഖവേ ദദമാനോ ദായകോ പടിഗ്ഗാഹകാനം...പേ... ആയും ദേതി, വണ്ണം ദേതി”തി (അം നിം ൨.൩൭) തഥാ ച വക്ഖതി “ആമിസദാനേന വാ”തി.

൨൧൯. തി അദാസി. ദേവോതി മേഘോ, പജ്ജുന്നോ ഏവ വാ. വരതരോതി ഉത്തമതരോ. പബ്ബജായ വിസദിസാവത്ഥാദി ഭാവതോ ന പബ്ബജാതി അപബ്ബജാ, ഗിഹിഭാവോ. അച്ഛാദേന്തി കോപിനം പടിച്ഛാദേന്തി ഏതേഹീതി അച്ഛാദനാനി, നിവാസനാനി, തേസം അച്ഛാദനാനഞ്ചേവ സേസ വത്ഥാനഞ്ച കോജവാദി ഉത്തമപാവുരണാനഞ്ച. വിനാസോതി കതസ്സ കമ്മസ്സ അവിപച്ചിത്ഥാ വിനാസോ.

കോസോഹിതവത്ഥഗുയ്ഹലക്ഖണവണ്ണനാ

൨൨൦. സമാനേതാതി സമ്മദേവ ആനേതാ സമാഗമേതാ. രജേജ പതിട്ഠിതേന സക്കാ കാതും ബഹുഭതികസ്സേവ ഇജ്ജന്തോ. കത്താ നാമ നത്ഥീതി വജ്ജം പടിച്ഛാദേന്തിതി ആനേതാ സമ്ബന്ധോ, കരോന്തി വജ്ജപടിച്ഛാദനകമ്മന്തി വാ. നനു വജ്ജപടിച്ഛാദനകമ്മം നാമ സാവജ്ജന്തി? സച്ചം സാവജ്ജം സംകിലിട്ഠചിത്തേന പടിച്ഛാദേന്തസ്സ, ഇദം പന അസംകിലിട്ഠചിത്തേന പരസ്സ ഉപ്പജ്ജനകഅനത്ഥം പരിഹരണവസേന പവത്തം അധിപ്പേതം. “ഞാതിസങ്ഗഹം കരോന്തേനാ”തി ഏതേന ഞാതത്ഥചരിയാവസേന തം കമ്മം പവത്തതീതി ദസ്സേതി.

൨൨൧. അമിത്തതാപനാതി അമിത്താനം തപനസീലാ, അമിത്തതാപനം ഹോതു വാ മാ വാ ഏവംസഭാവതി അത്ഥോ. ന ഹി ചക്കവത്തിനോ പുത്താനം അമിത്താ നാമ കേചി ഹോന്തി, യേ തേ ഭവേയ്യും, ചക്കാനുഭാവേനേവ സബ്ബേപി ഖത്തിയാദയോ അനുവത്തകാ തേസം ഭവന്തി.

പഠമഭാണവാറവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

പരിമണ്ഡലാദിലക്ഖണവണ്ണനാ

൨൨൨. സമന്തി സമാനം. തേനതേന ലോകേ വിത്താതഗുണേന സമം സമാനം ജാനാതി, യതോ തത്ഥ പടിപജ്ജനവിധിനാവ ഇതരസ്ഥിം പടിപജ്ജതി. സയം ജാനാതീതി അപരനേയ്യോ ഹുത്ഥാ സയമേവ ജാനാതി. പുരിസം ജാനാതീതി വാ “അയം സേട്ഠോ, അയം മജ്ജയിമോ, അയം നിഹീനോ”തി തം തം പുരിസം യാമാവതോ ജാനാതി. പുരിസവിസേസം ജാനാതീതി തസ്ഥിം തസ്ഥിം പുരിസേ വിജ്ജമാനം വിസേസം ജാനാതി, യതോ തത്ഥ തത്ഥ അനുരൂപദാനപദാനാദിപടിപത്തിയാ യുത്തപത്തകാരി ഹോതി. തേനാഹ “അയമിദമരഹതീ”തിആദി.

സമ്പത്തിപടിലാഭട്ഠേനാതി ദിട്ഠധമ്മികാദിസമ്പത്തിനം പടിലാഭാപനട്ഠേന. സമസങ്ഗഹകമ്മന്തി സമം ജാനിത്ഥാ തദനുരൂപം തസ്സ തസ്സ സങ്ഗഹ്ഠനകമ്മം.

൨൨൩. തുലയിത്ഥാതി തീരയിത്ഥാ. പടിവിചിനിത്ഥാതി വീമംസിത്ഥാ. നിപുണ്ണയോഗതോ നിപുണ്ണാ, അതിവിധ നിപുണ്ണാ അതിനിപുണ്ണാ, സാ പന

തേസം നിപുണതാ സന്ഹസുഖമാ പഞ്ഞാതി ആഹ “സുഖമപഞ്ഞാ”തി.

സീഹപുബ്ബദ്ധകായാദിലക്ഖണവണ്ണനാ

൨൨൪. ഖേമകാമോതി അനുപദുവകാമോ. കമ്മസ്സകതാഞാണം സത്താനം വഡ്ഡിആവഹം സബ്ബസമ്പത്തിവിധായകന്തി ആഹ “പഞ്ഞായാതി കമ്മസ്സകതാപഞ്ഞായാ”തി.

സമന്തപരിപൂരാനീതി സമന്തതോ സബ്ബഭാഗേഹി പരിപുണ്ണാനി. തതോ ഏവ അഹീനാനി അനുനാനി. ധനാദീഹീതി ധന്യത്താദീഹി.

൨൨൫. ഓകപ്പനസദ്ധാ സദ്ധേയുവത്ഥും ഓക്കന്ദിത്വാ പക്ഖന്ദിത്വാ സദുഹനസദ്ധാ. സാ ഏവ പസാദനീയവത്ഥുസ്ഥിവി അഭിപ്പസീദനവസേന പവത്തിയാ പസാദസദ്ധാ. പരിയത്തിസവന്നേനാതി സത്താനം ഹിതസുഖാവഹായ പരിയത്തിയാ സവന്നേ. ധാരണപരിചയാദീനം തമുലകത്താ തമാ വുത്തം. ഏതേസന്തി സദ്ധാദീനം. സഹ ഹാനധമ്മേനാതി സഹാനധമ്മോ, ന സഹാനധമ്മോതി അസഹാനധമ്മോ, തസ്സ ഭാവോ അസഹാനധമ്മതാ, തം അസഹാനധമ്മതം, അപരിഹാനീയസഭാവന്തി അത്ഥോ.

രസഗ്ഗസഗ്ഗിതാലക്ഖണവണ്ണനാ

൨൨൬. തിലഫലമത്തവി ഭോജനം. സബ്ബത്ഥ ഫരതീതി സബ്ബാ രസാഹരണീയോ അനുസ്സരന്തം സഭാവേന സബ്ബസ്ഥിം കായേ ഫരതി. സമാ ഹുത്വാ വഹന്തീതി അവിസമാ ഉജ്ജകാ ഹുത്വാ പവത്തന്തി.

ആരോഗ്യകരണകമ്മന്തി അരോഗഭാവകരം സത്താനം അവിഹേറനകമ്മം. മധുരാദിഭേദം രസം ഗസതി ഹരതി ഏതേഹി, സയമേവ വാ തം ഗസന്തി ഗിലന്തി അന്തോ പവേസേന്തിതി രസഗ്ഗസാ, രസഗ്ഗസാനം അഗ്ഗാ രസഗ്ഗസഗ്ഗാ, തേ ഏത്ഥ സന്തിതി രസഗ്ഗസഗ്ഗി, തദേവ ലക്ഖണം. ഭവതി ഹി അഭിന്നേപി വത്ഥുസ്ഥിം തഗ്ഗതവിസേസാവബോധനത്ഥം ഭിന്നം വിയ കത്വാ പോഹാരോ യഥാ “സിലാപുത്തകസ്സ സരീര”ന്തി . രസഗ്ഗസഗ്ഗിതാസങ്ഖാതം വാ ലക്ഖണം രസഗ്ഗസഗ്ഗിലക്ഖണം.

൨൨൭. വധ-സദ്ദോ “അത്താനം വധിത്വാ വധിത്വാ രോദതീ”തിആദിസു (പാചിം വൗൺ) ബാധനത്ഥോപി ഹോതീതി തതോ വിസേസനത്ഥം “മാരണവധേനാ”തി വുത്തം, മാരണസങ്ഖാതേന വധേനാതി അത്ഥോ. ബാധനത്ഥോ ഏവ വാ വധ-സദ്ദോ, മാരണേന, ബാധനേന ചാതി അത്ഥോ. ഉബ്ബാധനായാതി ബന്ധനാഗാരേ പക്ഖിപിത്വാ ഉദ്ധം ഉദ്ധം ബാധനേന. തേനാഹ “ബന്ധനാഗാരപ്പവേസന്നേനാ”തി.

അഭിനീലനേത്താദിലക്ഖണവണ്ണനാ

൨൨൮. വിസടന്തി കുജ്ജന്യനവസേന വിനിസടം കത്വാ. തേനാഹ “കക്കടകോ വിയാ”തിആദി. വിസാചിതി വിരൂപം സാചിതകം, വിജിമ്ഹന്തി അത്ഥോ. തേനാഹ “വക്ഖക്ഖികോടിയാ”തി , കുടിലഅക്ഖികോടിപാതേനാതി അത്ഥോ. വിചേയു പേക്ഖിതാതി ഉജ്ജകം അന്നോലോകേത്വാ ദിട്ഠിപാതം വിചാരേത്വാ ഓലോകേത്വാ. തേനാഹ “യോ കുജ്ജന്യീത്വാ”തിആദി. പരോതി

കുജ്ജിതോ. ന ഓലോകേതി തം സമ്മുഖാ ഗച്ഛന്തം കുജ്ജിതാ ന ഓലോകേതി, പരമുഖാ. വിതേയ്യാതി വിരുപം തിരിയം, വിത്തുനം ഓലോകനക്കമം വീതിക്കമിതാതി അത്ഥോ. ജിമ്ഹം അനോലോകേത്യാ ഉജ്ജകം ഓലോകനം നാമ കുടിലഭാവകരാനം പാപധമ്മാനം അഭാജനഉജ്ജകതചിത്തതസ്സേവ ഹോതീതി ആഹ “ഉജ്ജമനോ ഹുത്യാ ഉജ്ജം പേക്ഖിതാ”തി. യഥാ ച ഉജ്ജം പേക്ഖിതാ ഹോതീതി ആനേത്യാ സമ്ബന്ധോ. പസന്തി ഉമ്മിലനവസേന സമ്മദേവ പത്ഥം. വിപുലം വിത്ഥത്തി തസ്സേവ വേവചനം. പിയം പിയായിതഞ്ചം ദസ്സനം ഓലോകനം ഏതസ്സാതി പിയദസ്സനോ.

കാണോതി അക്ഖിനി നിമ്മിലേത്യാ പേക്ഖനകോ. കാകക്ഖിതി കേകരക്ഖോ. വക്ഖക്ഖിതി ജിമ്ഹപേക്ഖനകോ. ആവിലക്ഖിതി ആകുലദിട്ഠിപാതോ. നീലപീതലോഹിതസേതകാളവണ്ണാനം വസേന പഞ്ചവണ്ണോ. തത്ഥ പീതലോഹിതവണ്ണാ സേതമണ്ഡലഗതരാജിവസേന, നീലസേതകാളവണ്ണാ പന തന്തമണ്ഡലവസേനേവ വേദിതഞ്ചാ. “പസാദോതി പന തേസം വണ്ണാനം പസന്നാകാരം സന്ധായ വുത്ത”തി കേചി. പഞ്ചവണ്ണോ പസാദോതി പന യഥാവുത്തപഞ്ചവണ്ണപരിവാരോ, തേഹി വാ പടിമണ്ഡിതോ പസാദോതി അത്ഥോ. നേത്തസമ്പത്തികരാനീതി “പഞ്ചവണ്ണപസാദതാ തിരോഹിതവിഭൂരഗതദസ്സനസമത്ഥതാ”തി ഏവമാദി ചക്ഖുസമ്പദായ കാരണാനി. ലക്ഖണസത്ഥേ യുത്താതി ലക്ഖണസത്ഥേ ആയുത്താ സുകുസലാ.

ഉണ്ഹീസസീസലക്ഖണവണ്ണനാ

൨൩൦. പുബ്ബങ്ഗമോതി ഏത്ഥ പുബ്ബങ്ഗമതാ നാമ പമുഖതാ, ജേട്ഠസേട്ഠകഭാവോ ബഹുജനസ്സ അനുവത്തനീയതാതി ആഹ “ഗണജേട്ഠകോ”തിആദി.

പുബ്ബങ്ഗമതാതി പുബ്ബങ്ഗമസ്സ കമ്മം. യസ്സ ഹി കായസുചരിതാദികമ്മസ്സ വസേന മഹാപുരിസോ ബഹുജനസ്സ പുബ്ബങ്ഗമോ അഹോസി, തദസ്സ കമ്മം “പുബ്ബങ്ഗമതാ”തി അധിപ്പേതം, ന പുബ്ബങ്ഗമഭാവോ. തേനാഹ “ഇധ കമ്മം നാമ പുബ്ബങ്ഗമതാ”തി. പീതിപാമോജേജന പരിപുണ്ണസീസോതി പീതിയാ, പാമോജേജന ച സമ്പുണ്ണപത്താസീസോ ബഹുലം സോമനസ്സസഹഗതത്താണസമ്പയുത്തചിത്തസമങ്ഗീ ഏവ ഹുത്യാ വിചരതി. മഹാപുരിസോതി മഹാപുരിസജാതികോ.

൨൩൧. ബഹുജനന്തി സാമിഅത്ഥേ ഉപയോഗവചനന്തി ആഹ “ബഹുജനസ്സാ”തി. പരിഭുഞ്ജനട്ഠേന പടിഭോഗോ, ഉപയോഗവത്ഥു പടിഭോഗോ, തസ്സ ഹിതാതി പടിഭോഗിയാ. ദേസകാലം ഞത്യാ തദുപകരണുപട്ഠാനാദി വേയ്യാവച്ചകരാ സത്താ. അഭിഹരന്തീതി ബ്യാഹരന്തി. തസ്സ തസ്സ വേയ്യാവച്ചസ്സ പടിഹരണതോ പവത്തനകരണതോ പടിഹാരോ, വേയ്യാവച്ചകരോ, തസ്സ ഭാവോ പടിഹാരകന്തി ആഹ “വേയ്യാവച്ചകരഭാവ”തി. വിസവനം വിസവോ, കാമകാരോ വസിതാ, സോ ഏതസ്സ അത്ഥീതി വിസവീതി ആഹ “ചിണ്ണവസീ”തി.

ഏകേകലോമതാദിലക്ഖണവണ്ണനാ

൨൩൨. ഉപവത്തതീതി അനുകൂലഭാവം ഉപേച്ച വത്തതി. തേനാഹ “അജ്ഞാസയം അനുവത്തതീ”തി.

ഏകേകലോമലക്ഖണന്തി ഏകേകസ്ഥിം ലോമകൂപേ ഏകേകലോമതാലക്ഖണം. ഏകേകേഹിലോമേഹീതി അഞ്ഞേസം സരീരേ ഏകേകസ്ഥിമ്പി ലോമകൂപേ അനേകാനിപി ലോമാനി ഉട്ഠഹന്തി, ന തമാഗതസ്സ. തേഹി പുന പച്ചേകം ലോമകൂപേസു ഏകേകേഹേവ ഉപ്പന്നേഹി കുമ്പലാവത്തേഹി പദക്ഖിണാവത്തകജാതേഹി നിചിതം വിയ സരീരം ഹോതീതി വുത്തം “ഏകേകലോമുപചിതങ്ഗവാ”തി.

ചത്താലിസാദിലക്ഖണവണ്ണനാ

൨൩൪. അഭിന്ദിതബ്ബപരിസോതി പരേഹി കേനചി സങ്ഗഹേന സങ്ഗഹേത്വാ, യുത്തികാരണം ദസ്സേത്വാ വാ ന ഭിന്ദിതബ്ബപരിസോ.

അപിസുണവാചായാതി ഉപയോഗത്ഥേ സാമിവചനം, പേസുഞ്ഞസ്സ പടിപക്ഖഭൂതം കുമ്പലകമ്മം. പിസുണാ വാചാ ഏതസ്സാതി പിസുണവാചോ, തസ്സ പിസുണവാചസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ. അപരിപുണ്ണാതി ചത്താരിസതോ ഊനഭാവേന ന പരിപുണ്ണാ. വിരളാതി സവിവരാ.

പഹുതജിവ്വാദിലക്ഖണവണ്ണനാ

൨൩൬. ആദേയുവാചോതി ആദരഗാരവവസേന ആദാതബ്ബവചനോ. “ഏവമേത”ന്തി ഗഹേതബ്ബവചനോ സിരസാ സമ്പടിച്ഛിതസാസനോ.

ബദ്ധജിവ്വാതി യഥാ സുഖേന പരിവത്തതി, ഏവം സിരാദീഹി പലിബുദ്ധജിവ്വാ. ഗുല്ല്ഹജിവ്വാതി രസബഹലതായ ഗുല്ല്ഹഗണ്ഡസദിസജിവ്വാ. ദിജിവ്വാതി അഗ്ഗേ കപ്പഭാവേന ദിധാഭുതജിവ്വാ. മമ്മനാതി അപ്പരിപ്പുടതലാപാ. ഖരഹരുസകക്കസാദിവസേന സദോഭിജ്ജതി ഭിന്നകാരോ ഹോതി. വിച്ഛിന്ദിത്വാ പവത്തസ്സരതായ ചരിന്നസ്സരാ വാ. അനേകാകാരതായ ഭിന്നസ്സരാ വാ. കാകസ്സ വിയ അമനുഞ്ഞസ്സരതായ കാകസ്സരാ വാ. മധുരോതി ഇട്ഠേ, കമ്മഹലേന വത്സുനോ സുവിസുദ്ധത്താ. പേമനീയോതി പീതിസഞ്ജനനോ, പിയായിതബ്ബോ വാ.

൨൩൭. അക്കോസയുത്തത്താതി അക്കോസുപസഞ്ചിതത്താ അക്കോസവത്സുസഹിതത്താ. ആബാധകരിന്തി ഘട്ടനവസേന പരേസം പീളാവഹം. ബഹുനോ ജനസ്സ അവമദനതോ, പമദ്വാഭാവകരണതോ വാ ബഹുജനപ്പമദനം. അബാല്ഹന്തി വാ ഏതഥ അ-കാരോ വുദ്ധിഅത്ഥോ “അസേക്ഖാ ധമ്മാ”തിആദീസു (ധം സം തികമാതികാ ച) വിയ, തസ്ഥാ അതിവിയ ബാല്ഹം ഫരുസം ഗിരന്തി ഏവമേതഥ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. ന ഭണ്ണിതി ചേതഥ “ന അഭണ്ണി ന ഭണ്ണി”തി സരലോപേന നിദ്രേസോ. സുസംഹിതന്തി സുട്ഠു സംഹിതം. കേന പന സുട്ഠു സംഹിതം? “മധുര”ന്തി അനന്തരമേവ വുത്തത്താ മധുരതായാതി വിത്തായതി, കാ പനസ്സ മധുരതാതി ആഹ “സുട്ഠു പേമസംഹിത”ന്തി. ഉപയോഗപുരുത്തവിസയോ യം വാചാ-സദോതി ആഹ “വാചായോ”തി, സാ ചസ്സാ ഉപയോഗപുരുത്തവിസയതാ “ഹദയഗാമിനിയോ”തി പദേന സമാനാധികരണതായ ദട്ഠബ്ബാ. “കണ്ണസുഖ”ന്തി

പാഠേ ഭാവനപുംസകനിദ്രേസോയന്തി ദസ്സേതും “യഥാ”തിആദി വൃത്തം. വേദയഥാതി കാലവിപല്ലാസേനായം നിദ്രേസോതി ആഹ “വേദയിത്ഥാ”തി. ബ്രഹ്മസ്തരത്തി സേട്ഠസ്തരതം, ബ്രഹ്മുനോ സരസദിസസ്തരതം വാ. ബഹുനം ബഹുന്തി ബഹുനം ജനാനം ബഹുനം സുഭിന്നിതത്തി യോജനാ.

സീഹഹനൂലക്ഖണവണ്ണനാ

൨൩൮. അപ്പധംസികോതി അപ്പധംസിയോ. യ-കാരസ്സ ഹി ക-കാരം കത്വാ അയം നിദ്രേസോ യഥാ “നിയ്യാനികാ ധമ്മാ”തി (ധം സം ദുകമാതികാ ൯൭) ഗുണതോതി അത്തനാ അധിഗതഗുണതോ. റാനതോതി യഥാഠിത്ഠാനന്തരതോ.

പലാപകമായാതി സമ്ഫപ്പലാപകമായ. അന്തോപവിട്ഠഹനുകാ ഏകതോ, ഉഭതോ വാ സംകുചിതവിസുകാ. വക്തഹനുകാ ഏകപസ്സേന കുടിലവിസുകാ. പബ്ഭാരഹനുകാ പുരതോ ഓലമ്ബമാനവിസുകാ.

൨൩൯. വികിണ്ണവചനാ നാമ സമ്ഫപ്പലാപിനോ, തപ്പടിക്ഖേപേന അവികിണ്ണവചനാ മഹാബോധിസത്താ. വാചാ ഏവ തദത്ഥാധിഗമുപായതായ “ബ്യാപ്പമോ”തി വൃത്താതി ആഹ “അവികിണ്ണ...പേ... വചനപമോ അസ്സാ”തി. “ദീഹിദീഹീ”തി നയിദം ആമേധിതവചനം അസമാനാധികരണതോ, അഥ ഖോ ദീഹി ദിഗുണതാദസ്സനന്തി ആഹ “ദീഹിദീഹീതി ചതുഹീ”തി. തസ്ഥാ “ദിദുഗമാ”തി ചതുഗമാ വൃത്താതി ആഹ “ചതുപ്പദാന”ന്തി. തമാസഭാവോതി യഥാസ്സ വൃത്തനയേന കേനചി അപ്പധംസിയതാ ഹോതി ഗുണേഹി, തമാസഭാവോ.

സമദന്താദിലക്ഖണവണ്ണനാ

൨൪൦. വിസുദ്ധസീലാചാരതായ പരിസുദ്ധാ സമന്തതോ സബ്ബമാ വാ സുദ്ധാ പുഗ്ഗലാ പരിവാരാ ഏതസ്സാതി പരിസുദ്ധപരിവാരോ.

൨൪൧. പഹാസീതി തദങ്ഗവസേന, വിക്ഖമ്ഭനവസേന ച പരിച്ചജി. തിദിവം താവതിംസഭവനം പുരം നഗരം ഏതേസന്തി തിദിവപുരാ, താവതിംസഭേവാ, തേസം വരോ തിദിവപുരവരോ, ഇന്ദോ. തേന തിദിവപുരവരേന. തേനാഹ “സക്കേനാ”തി. ലപന്തി കഥേന്തി ഏതേനാതി ലപനം, മുഖന്തി ആഹ “ലപനജന്തിമുഖജ”ന്തി. സുട്ഠു ധവലതായ സുക്കാ, ഹാസകമ്പി അസംകിലിട്ഠായ സുചി. സുന്ദരസന്ഠാനതായ സുട്ഠു ഭാവനതോ, വിപസ്സനതോ ച സോഭനാ. കാമം ജനാനം മനുസ്സാനം നിവാസനട്ഠാനാദിഭാവേന പതിട്ഠാഭൂതോ ദേസവിസേസോ “ജനപദോ”തി വുച്ചതി, ഇധ പന സപരിവാരചതുരമാദീപസഞ്ചിതോ സബ്ബോ പദേസോ തഥാ വൃത്തോതി ആഹ “ചക്കവാളപരിച്ഛിന്നോ ജനപദോ”തി. നനു ച യഥാവൃത്തോ പദേസോ സമുദുപരിച്ഛിന്നോ, ന ചക്കവാളപഞ്ചതപരിച്ഛിന്നോതി? സോ പദേസോ ചക്കവാളപരിച്ഛിന്നോപി ഹോതീതി തഥാ വൃത്തം . യേ വാ സമുദുനിസ്സിതാ, ചക്കവാളപാദനിസ്സിതാ ച സത്താ, തേസം തേ തേ പദേസാ പതിട്ഠാതി തേപി സങ്ഗണ്ഠഹന്തോ “ചക്കവാളപരിച്ഛിന്നോ”തി അവാച. ചക്കവാളപരിച്ഛിന്നോതി ച ചക്കവാളേന പരിച്ഛിന്നോതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. തസ്സാതി തസ്സ ചക്കവത്തിനോ. പുന തസ്സാതി തസ്സ ജനപദസ്സ. ബഹുജന സുഖന്തി ഏത്ഥ പച്ചത്തബഹുവചനലോപേന ബഹുജനഗൃഹണന്തി

ആഹ “ബഹുജനം”തി. യഥാ പന തേ ഹിതസുഖം ചരന്തി, തം വിധിം ദസ്തേതും “സമാനസുഖദുക്ഖാ ഹുത്വാ”തി വുത്തം. വിഗതപാപോതി സബ്ബസോ സമുച്ഛിന്ദന്നേ വനിധുതപാപധമ്മോ. ദരമോ വുച്ചതി കായികോ, ചേതസികോ ച പരിളാഹോ. തത്ത്വ ചേതസികപരിളാഹോ “വിഗതപാപോ”തി ഇമിനാവ വുത്തോതി ആഹ “വിഗതകായികദരമകിലമമോ”തി. രാഗാദയോ യസ്ഥിം സന്താനേ ഉപ്പന്നാ, തസ്സ മലിനഭാവകരണേന മലാ. കചവരഭാവേന ഖിലാ. സത്താനം മഹാനത്ഥകരത്താ വിസേസതോ ദോസോ കലീതി വുത്തം “ദോസകലീനഞ്ചാ”തി. പന്നുദേഹീതി സമുച്ഛിന്ദന്നവസേന സസന്താനതോ നീഹാരകേഹി, പജഹനകേഹീതി അത്ഥോ. സേസം സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

ഏതഥ ച യസ്ഥാ സബ്ബേസന്ധി ലക്ഖണാനം മഹാപുരിസസന്താനഗതപുണ്ണസമ്ഭാരഹേതുകഭാവേന സബ്ബയേവ തം പുണ്ണകമ്മം സബ്ബസ്സ ലക്ഖണസ്സ കാരണം വിസിട്ഠരൂപത്താ ഫലസ്സ. ന ഹി അഭിന്നരൂപകാരണം ഭിന്നസഭാവസ്സ ഫലസ്സ പച്ചയോ ഭവിതും സക്കോതി, തസ്ഥാ യസ്സ യസ്സ ലക്ഖണസ്സ യം യം പുണ്ണകമ്മം വിസേസകാരണം, തം തം വിഭാഗേന ദസ്തേന്തി അയം ദേസനാ പവത്താ. തത്ത്വ യഥാ യാദിസം കായസുചരിതാദിപുണ്ണകമ്മം സുപ്പതിട്ഠിതപാദതായ കാരണം വുത്തം, താദിസമേവ “ഉണ്ഹീസസീസതായ” കാരണത്തി ന സക്കാ വത്തും ദജ്ജഹസമാദാനതാവിസിട്ഠസ്സ തസ്സ സുപ്പതിട്ഠിതപാദതായ കാരണഭാവേന വുത്തത്താ, ഇതരസ്സ ച പുബ്ബങ്ഗമതാവിസിട്ഠസ്സ വുത്തത്താ, ഏവം യാദിസം ആയതപണ്ഹിതായ കാരണം, ന താദിസമേവ ദിഘങ്ഗുലിതായ, ബ്രഹ്മുജുഗത്തതായ ച കാരണം വിസിട്ഠരൂപത്താ ഫലസ്സ. ന ഹി അഭിന്നരൂപകാരണം ഭിന്നസഭാവസ്സ ഫലസ്സ പച്ചയോ ഭവിതും സക്കോതി. തത്ത്വ യഥാ ഏകേനേവ കമ്മുനാ ചക്ഖാദിനാനിന്ദ്രിയുപ്പത്തിയം അവത്ഥാഭേദത്തോ, സാമത്ഥിയഭേദത്തോ വാ കമ്മഭേദോ ഇച്ഛിതബ്ബോ. ന ഹി യദവത്ഥം കമ്മം ചക്ഖുസ്സ കാരണം, തദവത്ഥമേവ സോതാദീനം കാരണം ഹോതി അഭിന്നസാമത്ഥിയം വാ, തസ്ഥാ പഞ്ചായതനികത്തഭാവപത്ഥനാഭൂതാ പുരിമനിപ്ഫന്നാ കാമതണ്ഹാ പച്ചയവസേന വിസിട്ഠസഭാവാ കമ്മസ്സ വിസിട്ഠസഭാവഫലനിബ്ബത്തനസമത്ഥതാസാധനവസേന പച്ചയോ ഹോതിതി ഏകന്ധി അനേകവിധഫലനിബ്ബത്തനസമത്ഥതാവസേന അനേകരൂപതം ആപന്നം വിയ ഹോതി, ഏവമിധാപി “ഏകന്ധി പാണാതിപാതാ വേരമണിവസേന പവത്തം കുസലകമ്മം ആയതപണ്ഹിതാദീനം തിണ്ണന്ധി ലക്ഖണാനം നിബ്ബത്തകം ഹോതീ”തി വുച്ചമാനേപി ന കോചി വിരോധോ. തേന വുത്തം “സോ തസ്സ കമ്മസ്സ കതത്താ...പേ... ഇമാനി തീണി മഹാപുരിസലക്ഖണാനി പടിലഭതീ”തി നാനാകമ്മുനാ പന തേസം നിബ്ബത്തിയം വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി, പാളിയം പന “തസ്സ കമ്മസ്സാ”തി ഏകവചനനിദേശോ സാമത്തവസേനാതി ദട്ഠബ്ബോ. ഏവഞ്ച കത്വാ സതപുണ്ണലക്ഖണവചനം സമത്ഥിതം ഹോതി. “ഇമാനി ദേ മഹാപുരിസലക്ഖണാനി പടിലഭതീ”തിആദീസുപി ഏസേവ നയോതി.

ലക്ഖണസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ.

വ. സിങ്ഗാലസുത്തവണ്ണനാ

നിദാനവണ്ണനാ

൨൪൨. പാകാരേണ പരിക്ഖിത്തന്തി പദം ആനേത്യാ സമ്ബന്ധോ. ഗോപുരട്ടാലകയുത്തന്തി ദ്വാരപാസാദേന ചേവ തത്ത്വ തത്ത്വ പാകാരമത്ത്വകേ പതിട്ഠാപിതത്ത്വകേഹി ച യുത്തം. വേളുഹി പരിക്ഖിത്തത്താ, അബ്ഭന്തരേ പുപ്ഫുപഗഫലുപഗരുക്ഖസഞ്ചരണത്താ ച നീലോഭാസം. ഛായുദകസമ്പത്തിയാ, ഭൂമിഭാഗസമ്പത്തിയാ ച മനോരമം.

കാളകവേസേനാതി കലനകരുപേന. നിവാപന്തി ഭോജനം. തന്തി ഉയ്യാനം.

“ഖോ പനാ”തി വചനാലങ്കാരമത്തമേതന്തി തേന സമയേനാതി അത്ത്വവചനം യുത്തം. ഗഹപതിമഹാസാലോതി ഗഹപതിഭൂതോ മഹാസാരോ, ര-കാരസ്സ ല-കാരം കത്വാ അയം നിദേശോ. വിഭവസമ്പത്തിയാ മഹാസാരപ്പത്തോ കുടുമ്ബികോ. “പുത്തോ പനസ്സ അസ്സലോ”തിആദി അട്ഠപ്പത്തികോ യം സുത്തനീക്ഖേപോതി തം അട്ഠപ്പത്തിം ദസ്സേതും ആരദ്ധം. കമ്മഫലസദ്ധായ അഭാവേന അസ്സലോ. രതനത്തയേ പസാദാഭാവേന അപ്പസന്നോ. ഏവമാഹാതി ഏവം ഇദാനി വുച്ചമാനാകാരേണ വദതി.

യാവജീവം അനുസ്സരണീയാ ഹോതി ഹിതേസിതായ വുത്താ പച്ഛിമാ വാചാതി അധിപ്പായേന. പുമുദിസാതി വിസും വിസും ദിസാ, താ പന അനേകാതി ആഹ “ബഹുദിസാ”തി.

൨൪൩. “ന താവ പവിട്ഠോ”തിആദിസു വത്തഞ്ചം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ. ന ഇദാനേവാതി ന ഇമായ ഏവ വേലായ. കിം ചരഹീതി ആഹ “പച്ഛുസസമയേപി”തിആദി. ഗിഹിവിനയന്തി ഗിഹീനം ഗഹട്ഠാനം വിനയതന്തിഭൂതം “ഗിഹിനാ ഏവം വത്തിതഞ്ച”ന്തി ഗഹട്ഠാചാരസ്സ ഗഹട്ഠവത്തസ്സ അനവസേസതോ ഇമസ്ഥിം സുത്തേ സവിസേസം കത്വാ വുത്തത്താ. തമേവാതി യഥാ ബുദ്ധചക്ഖുനാ ദിട്ഠം, തമേവ പസ്സി. നമസ്സതി വത്തവസേന കത്തഞ്ചന്തി ഗഹേത്വാ റിത്തത്താ.

ഛരദിസാദിവണ്ണനാ

൨൪൪. വചനം സുത്വാവ ചിന്തേസി ബുദ്ധാനുഭാവേന അത്തസമ്മാപണിയാനനിമിത്തേന പുത്തേബലേന ച ചോദിയമാനോ. ന കിര താ ഏതാതി താ ഛര ദിസാ ഏതാ ഇദാനി മയാ നമസ്സിയമാനാ പുരത്ഥിമാദികാ ന ഹോന്തി കിരാതി. നിപാതമത്തന്തി അനത്ത്വകഭാവം തസ്സ വദതി. പുച്ഛാപദന്തി പുച്ഛാവചനം.

ഭഗവാ ഗഹപതിപുത്തേന നമസ്സിതഞ്ചാ ഛര ദിസാ പുച്ഛിതോ ദേസനാകുസലതായ ആദിതോ ഏവ താ അകമേത്വാ തസ്സ താവ പടിപത്തിയാ നം ഭാജനഭൂതം കാതും വജ്ജനീയവജ്ജനത്ത്വഞ്ചേവ സേവിതഞ്ചസേവനത്ത്വഞ്ച ഓവാദം ദേനോ “യതോ ഖോ ഗഹപതിപുത്താ”തിആദിനാ ദേസനം ആരഭി. തത്ത്വ കമ്മകിലേസാതി കമ്മഭൂതാ സംകിലേസാ. കിലിസ്സന്തിതി കിലിട്ഠാ മലീനാ വിയ റിതാ, ഉപതാപിതാ ച ഹോന്തിതി അത്ത്വോ. തസ്ഥാതി

കിലിസ്സനനിമിത്തത്താ. യദിപി സുരാപാനം പഞ്ചവേരഭാവേന ഉപാസകേഹി പരിവജ്ജനീയം, തസ്സ പന അപായമുഖഭാവേന പരതോ വത്തുകാമതായ പാണാതിപാതാദികേ ഏവ സന്ധായ “ചത്താരോ”തി വുത്തം, ന “പഞ്ചാ”തി. “വിസും അകമ്മപഥഭാവതോ ചാ”തി അപരേ. “സുരാപാനമ്പി ‘സുരാമേരയപാനം, ഭിക്ഖവേ, ആസേവിതം ഭാവിതം ബഹുലീകതം നിരയസംവത്തനിക’ന്തിആദി (അം നിം വു.രം) വചനതോ വിസും കമ്മപഥഭാവേന ആഗതം. തഥാ ഹി തം ദുച്ചരിതകമ്മം ഹുത്വാ ദുഗ്ഗതിഗാമിപിട്ഠിവത്തകഭാവേന നിയത”ന്തി കേചി, തേസം മതേന ഏകാദസ കമ്മപഥാ സിയും . തസ്മാ യഥാവുത്തേസേവ കമ്മപഥേസു ഉപകാരകത്തസഭാഗത്തവസേന അനുപ്പവേസോ ദട്ഠഞ്ചോതി “വിസും അകമ്മപഥഭാവതോ ചാ”തി സുവുത്തമേതം. സുരാപാനസ്സ ഭോഗാപായമുഖഭാവേന വത്തുകാമതായ “ചത്താരോ” തേവ അവാച. തിട്ഠന്തി ഏതഥ ഫലം തദായത്തവുത്തിതായാതി ഠാനം, ഹേതൂതി ആഹ “ഠാനേഹീതി കാരണേഹീ”തി. അപേന്തി അപഗച്ഛന്തി, അപേതി വാ ഏതേഹീതി അപായാ, അപായാനം, അപായാ ഏവ വാ മുഖാനി ദാരാനീതി അപായമുഖാനി. വിനാസമുഖാനീതി ഏതഥാപി ഏസേവ നയോ.

കിഞ്ചാപി “അരിയസാവകസ്സാ”തി പുഞ്ചേ സാധാരണതോ വുത്തം, വിസേസതോ പന പഠമായ ഭൂമിയം റിതസ്സേവ വക്ഖമാനനയോ യുജ്ജതീതി “സോതി സോ സോതാപന്നോ”തി വുത്തം. പാപക-സദ്ദോ നിഹീനപരിയായോതി “ലാമകേഹീ”തി വുത്തം. അപായദുക്ഖം, വട്ടദുക്ഖഞ്ച പാപേന്തീതി വാ പാപകാ, തേഹി പാപകേഹി. ഛദിസാ പടിച്ഛാദേന്തോതി തേന തേന ഭാഗേന ദിസ്സന്തീതി “ദിസാ”തി സഞ്ചിതേ ഛദി ഭാഗേ സത്തേ യഥാ തേഹി സദ്ധിം അത്തനോ ഛദിദം ന ഹോതി, ഏവം പടിച്ഛാദേന്തോ പടിസന്ധാരേന്തോ. വിജിനനത്ഥായാതി അഭിഭവനത്ഥായ. യോ ഹി ദിട്ഠധമ്മികം, സമ്പരായികഞ്ച അനത്ഥം പരിവജ്ജനവസേന അഭിഭവതി, തതോ ഏവ തദുഭയത്ഥം സമ്പാദേതി, സോ ഉഭയലോകവിജയായ പടിപന്നോ നാമ ഹോതി പച്ചത്ഥികനിഗ്ഗണ്ഹനതോ, സകത്ഥസമ്പാദനതോ ച. തേനാഹ “അയഞ്ചേവ ലോകോ”തിആദി. പാണാതിപാതാദിനി പഞ്ച വേരാനി വേരപ്പസവനതോ. ആരഭോ ഹോതീതി സംസാധിതോ ഹോതി, തയിദം സംസാധനം കിത്തിസദ്ദേന ഇധ സത്താനം ചിത്തതോസന്നേന , വേരാഭാവാപാദനേന ച ഹോതീതി ആഹ “പരിതോസിതോ ചേവ നിപ്ഫാദിതോ ചാ”തി. പുന പഞ്ച വേരാനീതി പഞ്ച വേരഫലാനി ഉത്തരപദലോപേന.

കതമസ്സാതി കതമേ അസ്സ. കിലേസസമ്പയുത്തത്താ കിലേസോതി തന്യോഗതോ തംസദിസം വദതി യഥാ “പീതിസുഖം പഠമം ത്യാനം, (ദീം നിം ൧.൨൨൬; മം നിം ൧.൨൨൧, ൨൨൮, ൨൩൦; സം നിം ൨.൧൫൨; അം നിം ൪.൧൨൩; ൫.൨൮; പാരാ ൧൧; ധം സം ൪൩൯; വിഭം ൫൦൮) നീലം വത്ഥ”ന്തി ച. സമ്പയുത്തതാ ചേത്ഥ തദേകട്ഠതായ വേദിതഞ്ച, ന ഏകുപ്പാദാദിതായ. ഏവഞ്ച കത്വാ പാണാതിപാതകമ്മസ്സ ദിട്ഠിമാനലോഭാദിഹിപി കിലിട്ഠതാ സിദ്ധാ ഹോതി, മിച്ഛാചാരസ്സ ദോസാദിഹി കിലിട്ഠതാ. തേനാഹ “സംകിലേസോയേവാ”തിആദി. പുഞ്ചേ വുത്തഅത്ഥവസേന പന സമ്മുഖേനപി നേസം കിലേസപരിയായോ ലബ്ഭതേവ. ഏതദത്ഥപരിദീപകമേവാതി യോ “പാണാതിപാതോ ഖോ”തിആദിനാ വുത്തോ, ഏതസ്സ അത്ഥസ്സ പരിദീപകമേവ.

യദി ഏവം കസ്മാ പുന വൃത്തന്തി ആഹ “ഗാമാബന്ധ”ന്തി, തസ്സ അത്ഥസ്സ സുഖഗൃഹണത്ഥം ഭഗവാ ഗാമാബന്ധം അപോചാതി അധിപ്പായോ.

ചതുറാനാദിവണ്ണനാ

൨൪൬. “പാപകമ്മം കരോതീ”തി കസ്മാ അയം ഉദ്ദേശനിദ്ദേശോ പവത്തോതി അന്തോലീനചോദനം സന്ധായ “ഇദം ഭഗവാ”തിആദി വൃത്തം. സുക്കപക്ഖവസേന ഹി ഉദ്ദേശോ കതോ, കണ്ഠപക്ഖവസേന ച നിദ്ദേശോ ആരഭോ. കാരകേതി പാപകമ്മസ്സ കാരകേ. അകാരകോ പാകടോ ഹോതി യഥാ പടിപജ്ജന്തോ പാപം കരോതി നാമ, തഥാ അപ്പടിപജ്ജനതോ. സംകിലേസയമ്മവിവജ്ജനപുണ്ണകം വോദാനയമ്മപടിപത്തിആചിക്ഖണം ഇയ ദേസനാകോസല്ലം. പഠമതരം കാരകം ദസ്സേന്തോ ആഹ യഥാ “വാമം മുഞ്ച ദക്ഖിണം ഗണ്ഠാ”തി (ധം സം അട്ഠം രുന്ദവ) തഥാ ഹി ഭഗവാ അട്ഠത്തിംസ മങ്ഗലാനി ദസ്സേന്തോ “അസേവനാ ച ബാലാന”തി (ഘും പാം ൫.൩; സും നിം ൨൬൨) വത്ഥാ “പണ്ഡിതാനഞ്ച സേവനാ”തി (ഘും പാം ൫.൩; സും നിം ൨൬൨) അപോച. ഛന്ദാഗതിന്തി ഏതഥ സന്ധിവസേന സരലോപോതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “ഛന്ദേന പേമേന അഗതി”ന്തി. ഛന്ദാതി ഹേതുമ്ഹി നിസ്സക്കവചനന്തി ആഹ “ഛന്ദേനാ”തി. ഛന്ദ-സദ്ദോ ചേത്ഥ തണ്ഠാപരിയായോ, ന കൂസലച്ഛന്ദാദിപരിയായോതി ആഹ “പേമേനാ”തി. പരപദേസ്മൂതി “ദോസാഗതിം ഗച്ഛന്തോ”തിആദിസു വാക്യേസു. “ഏസേവ നയോ”തി ഇമിനാ “ദോസേന കോപേനാ”തി ഏവമാദി അത്ഥവചനം അതിദിസതി. മിത്തോതി ദള്ഘമിത്തോ, സമ്ഭത്തോതി അത്ഥോ. സന്ദിട്ഠോതി ദിട്ഠമത്തസഹായോ. പകതിവേരവസേനാതി പകതിയാ ഉപ്പന്നവേരവസേന, ചിരകാലാനുബന്ധവീരോധവസേനാതി അത്ഥോ. തേനേവാഹ “തങ്ഖണ്ഡുപ്പന്നകോധവസേന വാ”തി. യം വാ തം വാ അയുത്തം അകാരണം വത്ഥാ. വിസമേ ചോരാദികേ, വിസമാനി വാ കായദുച്ചരിതാദീനി സമാദായ വത്തനേന നിസ്സിതോ വിസമനിസ്സിതോ.

ഛന്ദാഗതിആദിനിന ഗച്ഛതി മഗ്ഗേനേവ ചതുന്നന്വി അഗതിഗമനാനം പഹീനത്താ, അഗതിഗമനാനീതി ച തഥാപവത്താ അപായഗമനീയാ അകൂസലചിത്തുപ്പാദാ വേദിതഞ്ചാ അഗതി ഗച്ഛതി ഏതേഹീതി.

യസ്സതി തേന കിത്തീയതീതി യസോ, മുതിഘോസോ. യസ്സതി തേന പുരേചരാനുചരഭാവേന പരിവാരീയതീതി യസോ, പരിവാരോതി ആഹ “കിത്തീയസോപി പരിവാരയസോപീ”തി. പരിഹായതീതി പുണ്ണേ യോ ച യാവതകേ ലബ്ഭതി, തതോ പരിതോ ഹായതി പരിക്ഖയം ഗച്ഛതി.

ഛന്ദപായമുഖാദിവണ്ണനാ

൨൪൭. പൂവേ ഭാജനേ പക്ഖിപിത്ഥാ തജ്ജം ഉദകം ദത്ഥാ മട്ടിത്ഥാ കതാ പൂവസുരാ. ഏവം സേസസുരാപി. കിണ്ണാതി പന തസ്സാ സുരായ ബീജം വുച്ചതി, യേ “സുരാരോദകാ” തിപി വുച്ചന്തി, തേ പക്ഖിപിത്ഥാ കതാ കിണ്ണപക്ഖിത്താ. ഹരീതകീസാസപാദിനാനാസമ്ഭാരേഹി സംയോജിതാ സമ്ഭാരസംയുത്താ. മധുകതാലനാളികേരാദിപുപ്ഫരസോ ചിരപാരിവാസികോ പുപ്ഫാസവോ. പനസാദിഫലരസോ ഫലാസവോ. മുട്ടികാരസോ മധാസവോ. ഉച്ഛുരസോ ഗുളാസവോ. ഹരീതകാമലകകടുകഭണ്ഡാദിനാനാസമ്ഭാരാനം രസോ

ചിരപാരിവാസികോ സമ്ഭാരസംയുത്തോ. തം സബ്ബവീതി തം സബ്ബം ദസവിധമ്പി. മദകരണവസേന മജ്ജം പിവന്തം മദയതീതി കത്വാ. സുരാമേരയമജ്ജേ പമാദട്ഠാനം സുരാമേരയമജ്ജപമാദട്ഠാനം. അനു അനു യോഗോതി പുനപ്പുനം തംസമങ്ഗിതാ. തേനാഹ “പുനപ്പുനം കരണ”ന്തി, അപരാപരം പവത്തനന്തി അത്ഥോ. ഉപ്പന്നാ ചേവ ഭോഗാ പരിഹായന്തി പാനബ്ബസന്നേ ബ്ബസനകരണതോ. അനുപ്പന്നാ ച നുപ്പജ്ജന്തി പമത്തസ്സ കമ്മന്തേസു ഞായകരണാഭാവതോ. ഭോഗാനന്തി ഭുഞ്ജിതബ്ബട്ഠേന “ഭോഗാ”തി ലദ്ധനാമാനം കാമഗുണാനം. അപായമുഖ-സദുസ്സ അത്ഥോ ഹേട്ഠാ വുത്തോ ഏവ. അവേലായാതി അയുത്തവേലായ. യദാ വിചരതോ അത്ഥരക്ഖാദയോ ന ഹോന്തി. വിസിഖാസു ചരിയാതി രച്ഛാസു വിചരണം.

സമജ്ജാ വുച്ചതി മഹോ, യത്ഥ നച്ചാനിപി പയോജീയന്തി, തേസം ദസ്സനാദിഅത്ഥം തത്ഥ അഭിരതിവസേന ചരണം ഉപഗമനം സമജ്ജാഭിചരണം. നച്ചാദിദസ്സനവസേനാതി നച്ചാദീനം ദസ്സനാദിവസേനാതി ആദിസദുലോപോ ദട്ഠഞ്ചോ, ദസ്സന്നേ വാ സവനമ്പി ഗഹിതം വിരുപേകസേസനയേന. ആലോചനസഭാവതായ വാ പഞ്ചവിത്താണാനം സവനകിരിയായപി ദസ്സനസങ്ഖേപസമ്ഭവതോ “ദസ്സനവസേന” ഇച്ചേവ വുത്തം. ഇയ ചിത്താലസിയതാ അകാരണന്തി “കായാലസിയതാ”തി വുത്തം. യുത്തപ്പയുത്തതാതി തപ്പസുതതാ അതിരേകതരതായ.

സുരാമേരയസ്സ ഛരആദിനവാദിവണ്ണാ

ഘർവ്വ. സയം ദട്ഠഞ്ചന്തി സന്ദിട്ഠം. സന്ദിട്ഠമേവ സന്ദിട്ഠികം, ധനജാനിസദാപേക്ഖായ പന ഇത്ഥിലിങ്ഗവസേന നിദുസോ, ദിട്ഠധമ്മികാതി അയമേത്ഥ അത്ഥോതി ആഹ “ഇയലോകഭാവിനീ”തി. സമം, സമ്മാ പസ്സിതബ്ബാതി വാ സന്ദിട്ഠികാ, പാനസമകാലഭാവിനീതി അത്ഥോ. കലഹപ്പവഡ്ഢനീ മിത്തസ്സ കലഹേ അനാദിനവദസ്സിഭാവതോ. വേത്തം ഉപ്പത്തിട്ഠാനഭാവതോ. ആയതനന്തി വാ കാരണം, ആകരോ വാതി അത്ഥോ. പരലോകേ അകിത്തിം പാപുണന്തി അകിത്തിസംവത്തനിയസ്സ കമ്മസ്സ പസവനതോ. കോപീനം വാ പാകടഭാവേന അകത്തബ്ബരഹസ്സകമ്മം. സുരാമദമത്താ ച പുബ്ബേ അത്തനാ കതം താദിസം കമ്മം അമത്തകാലേ ഛാദേന്താ വിചരിത്വാ മത്തകാലേ പച്ചത്ഥികാനമ്പി വിവരന്തി പാകടം കരോന്തി, തേന തേസം സാ സുരാ തസ്സ കോപീനസ്സ നിദംസനതോ “കോപീനനിദംസനീ”തി വുച്ചതീതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. കമ്മസ്സകതാപഞ്ഞന്തി നിദസ്സനമത്തം ദട്ഠഞ്ചം. “യം കിഞ്ചി ലോകിയം പഞ്ഞം ദുബ്ബലം കരോതിയേവാ”തി ഹി സക്കാ വിത്താതും. തഥാ ഹി ബ്ബുതിരേകമുഖേന തമത്ഥം പതിട്ഠപേതും “മഗ്ഗപഞ്ഞം പനാ”തിആദി വുത്തം. “അന്തോമുഖമേവ ന പവിസതീ”തി ഇമിനാ സുരായ മഗ്ഗപഞ്ഞാദുബ്ബലകരണസ്സ ദുരസമുസ്സാരിതഭാവമാഹ . നനു ചേവം സുരായ തസ്സാ പഞ്ഞായ ദുബ്ബലീകരണേ സാമത്ഥിയവിഘാതോ അചോദിതോ ഹോതി അരിയാനം അനുപ്പയോഗസ്സേവ ചോദിതത്താതി? നയിദം ഏവം ഉപയോഗോപി നാമ സദാ തേസം നത്ഥി, കുതോ കിച്ചകരണന്തി ഇമസ്സ അത്ഥസ്സ വുത്തത്താ. അഥ പന അട്ഠാനപരികപ്പവസേനസ്സാ കദാചി സിയാ ഉപയോഗോ, തഥാപി സോ തസ്സാ ദുബ്ബലിയം ഹുസകമ്പി കാതും നാലമേവ സമ്മദേവ പടിപക്ഖദുരീഭാവേന സുപ്പതിട്ഠിതഭാവതോ. തേനാഹ “മഗ്ഗപഞ്ഞം പന ദുബ്ബലം കാതും ന സക്കോതീ”തി. മഗ്ഗസീസേന ചേത്ഥ അരിയാനം സബ്ബസ്സാപി

ലോകീയലോകുത്തരായ പഞ്ഞായ ദുബ്ബലഭാവപാദാനേ അസമത്വതാ ദസ്സിതാതി ദട്ഠം. പജ്ജതി ഏതേന ഫലന്തി പദം, കാരണം.

൨൪൯. അത്താപിസ്സ അകാലചാരിസ്സ അഗുത്തോ സരസതോ അരക്ഖിതോ ഉപക്കമതോപി പരിവജ്ജനീയാനം അപരിവജ്ജനതോ. തേനാഹ “അവേലായ ചരന്തോ ഹീ”തിആദി. കണ്ടകാദിനിപിതി പി-സദേന സോബ്ഭാദികേ സങ്ഗണ്ഹാതി. വേരിനോപിതി പി-സദേന ചോരാദികാ സങ്ഗയ്ഹന്തി. പുത്തദാരാതി ഏതഥ പുത്തഗൃഹണേന പുത്തിപി ഗഹിതാതി ആഹ “പുത്തധീതരോ”തി. ബഹിപത്ഥനന്തി കാമപത്ഥനാവസേന അന്തോഗേഹസ്സിതതോ നിബദ്ധവത്സുതോ ബഹിദ്ധാ പത്ഥനം കത്വാ. അഞ്ഞേഹി കതപാപകമ്മേസൂതി പരേഹി കതാസു പാപകിരിയാസു. സങ്കിതബ്ബോ ഹോതി അകാലേ തത്ഥ തത്ഥ ചരണതോ. രൂഹതി യസ്ഥിം പദേസേ ചോരികാ പവത്താ, തത്ഥ പരേഹി ദിട്ഠത്താ. വത്തും ന സക്കാതി “ഏത്തകം ദുക്ഖം, ഏത്തകം ദോമനസ്സ”ന്തി പരിച്ഛിന്ദിത്വാ വത്തും ന സക്കാ. തം സബ്ബമ്പി വികാലചാരിമ്ഹി പുഗ്ഗലേ ആഹരിതബ്ബം തസ്സ ഉപരി പക്ഖിപിതബ്ബം ഹോതി. കഥം? അഞ്ഞേസ്ഥിം പുഗ്ഗലേ തമാരൂപേ ആസങ്കിതബ്ബേ അസതി. ഇതിതി ഏവം. സോതി വികാലചാരി. പുരക്ഖതോ പുരതോ അത്തനോ ഉപരി ആസങ്കന്തേ കത്വാ ചരതി.

൨൫൦. നടനാടകാദിനച്ചന്തി നടേഹി നാടകേഹി നച്ചിതബ്ബനാടകാദിനച്ചവിധി. ആദി-സദേന അവസിട്ഠം സബ്ബം സങ്ഗണ്ഹാതി. “തത്ഥ ഗന്തബ്ബം ഹോതീ”തി വത്വാ തത്ഥസ്സ ഗമനേന യഥാ അനുപ്പന്നാനം ഭോഗാനം അനുപ്പാദോ, ഉപ്പന്നാനബ്ബ വിനാസോ ഹോതി, തം ദസ്സേതും “തസ്സാ”തിആദി വുത്തം. ഗീതന്തി സരഗതം, പകരണഗതം , താളഗതം, അപധാനഗതന്തി ഗന്ധബ്ബസത്ഥവിഹിതം അഞ്ഞമ്പി സബ്ബം ഗീതം വേദിതബ്ബം. വാദിതന്തി വീണാവേണുമുദിങ്ഗാദിവാദനം. അക്ഖാനന്തി ഭാരതയുദ്ധസീതാഹരണാദിഅക്ഖാനം. പാണിസ്സരന്തി കംസതാളം, “പാണിതാള”ന്തിപി വദന്തി. കുമ്ഭമൂനന്തി ചതുരസ്സഅമ്ബണകതാളം. “കുടഭേരിസദ്ദോ”തി കേചി. “ഏസേവ നയോ”തി ഇമിനാ “കസ്ഥിം ാനേ”തിആദിനാ നച്ചേ വുത്തമത്ഥം ഗീതാദിസു അതിദിസതി.

൨൫൧. ജയന്തി ജൂതം ജിനന്തോ. വേരന്തി ജിതേന കീളകപുരിസേന ജയനിമിത്തം അത്തനോ ഉപരി വേരം വിരോധം പസവതി ഉപ്പാദേതി. തണ്ഹിസ്സ വേരപസവനം ദസ്സേതും “ജിതം മയാ”തിആദി വുത്തം. ജിനോതി ജൂതപരാജയാപന്നായ ധനജാനിയാ ജിനോ. തേനാഹ “അഞ്ഞേന ജിതോ സമാനോ”തിആദി. വിത്തം അനുസോചതീതി തം ജിനം വിത്തം ഉദിസ്സ അനുത്സുനന്തി. വിനിച്ഛയട്ഠാനേതി യസ്ഥിം കിസ്ഥിബ്ബി അട്ടവിനിച്ഛയട്ഠാനേ. സക്ഖിപുട്ഠസ്സാതി സക്ഖിഭാവേന പുട്ഠസ്സ. അക്ഖസോണ്ഡാതി അക്ഖധുത്തോ. ജൂതകരോതി ജൂതപമാദട്ഠാനാനുയുത്തോ. ത്വമ്പി നാമ കുലപുത്തോതി കുലപുത്തോ നാമ ത്വം, ന മയം തയി കോലപുത്തിയം ഇദാനി പസ്സാമാതി അധിപ്പായോ. ഛിന്നഭിന്നകോതി ഛിന്നഭിന്നഹിരോത്തപ്പോ, അഹിരികോ അനോത്തപ്പിതി അത്ഥോ. തസ്സ കാരണാതി തസ്സ അത്ഥായ.

അനിച്ഛിതോതി ന ഇച്ഛിതോ. പോസിതബ്ബാ ഭവിസ്സതി ജൂതപരാജയേന സബ്ബകാലം റിത്തതുച്ഛഭാവതോ.

പാപമിത്തമായ ഛത്തദീനവാദിവണ്ണ

൨൫൨. അക്ഖയുത്താതി അക്ഖേസു യുത്താ, അക്ഖനിമിത്തം അത്ഥവിനാസകാ. ഇത്ഥിസോണ്ഡാതി ഇത്ഥിസു സോണ്ഡാ, ഇത്ഥിസമ്ഭോഗനിമിത്തം ആതപ്പനകാ. തമാ ഭത്തസോണ്ഡാദയോ വേദിതഞ്ചാ. പിപാസാതി ഉപരൂപരി സുരാപിപാസാ. തേനാഹ “പാനസോണ്ഡാ”തി. നേകതികാദയോ ഹേട്ഠാ വുത്താ ഏവ. മേത്തിഉപ്പത്തിട്ഠാനതായ മിത്താ ഹോന്തി. തസ്മാതി പാപമിത്തതായ.

൨൫൩. കമ്മന്തന്തി കമ്മം, യമാ സുത്തംയേവ സുത്തന്തോ, ഏവം കമ്മംയേവ കമ്മന്തോ, തം കാതും ഗച്ഛാമാതിവുത്തോ. കമ്മം വാ അന്തോ നിട്ഠാനം ഗച്ഛതി ഏത്ഥാതി കമ്മന്തോ, കമ്മകരണ്ഠാനം, തം ഗച്ഛാമാതി വുത്തോ.

പന്നസഖാതി സുരം പാതും പന്നേ പടിപജ്ജന്തേ ഏവ സഖാതി പന്നസഖാ. തേനാഹ “അയമേവത്ഥോ”തി. “സമ്മിയസമ്മിയോ”തി വചനമേത്ഥ അത്ഥിതി സമ്മിയസമ്മിയോ. തേനാഹ “സമ്മസമ്മാതിവദന്തോ”തി. സഹായോ ഹോതീതി സഹായോ വിയ ഹോതി. ഓതാരമേവ ഗവേസതീതി രന്ധമേവ പരിയേസതി അനത്ഥമസ്സ കാതുകാമോ. വേരപ്പസവോതി പരേഹി അത്തനി വേരസ്സ പസവനം അനുപവത്തനം. തേനാഹ “വേരബഹുലതാ”തി. പരേസം കരിയമാനോ അനത്ഥോ ഏത്ഥ അത്ഥിതി അനത്ഥോ, തബ്ഭാവോ അനത്ഥതാതി ആഹ “അനത്ഥകാരിതാ”തി. യോ ഹി പരേസം അനത്ഥം കരോതി, സോ അത്ഥതോ അത്തന്തോ അനത്ഥകാരോ നാമ, തസ്മാ അനത്ഥതാതി ഉഭയാനത്ഥകാരിതാ. അരിയോ വുച്ചതി സത്തോ, കുച്ഛിതോ അരിയോ കദരിയോ. യസ്സ ധമ്മസ്സ വസേന സോ “കദരിയോ”തി വുച്ചതി, സോ ധമ്മോ കദരിയതാ, മച്ഛരിയം. തം പന ദുബ്ബിസജ്ജനീയഭാവേ റിതം സന്ധായാഹ “സുട്ഠ കദരിയതാ മദ്ധ്യമച്ഛരിയഭാവോ”തി. അവിപണ്ണസഭാവതോ ഉട്ഠാതും അസക്കോന്തോ ച ഇണ്ണം ഗണ്ഹന്തോ സംസീദന്തോവ ഇണ്ണം വിഗാഹതി നാമ. സുരിയേ അനുഗൃതേ ഏവ കമ്മന്തേ അനാരഭന്തോ രത്തിം അനുട്ഠാനസിലോ.

അത്ഥാതി ധനാനി. അതിക്കമന്തിതി അപഗച്ഛന്തി. അഥ വാ അത്ഥാതി കിച്ചാനി. അതിക്കമന്തിതി അതിക്കന്തകാലാനി ഹോന്തി, തേസം അതിക്കമോപി അത്ഥതോ ധനാനമേവ അതിക്കമോ. ഇമിനാ കമ്മാമഗ്ഗേനാതി ഇമിനാ “യതോ വോ ഗഹപതിപുത്താ”തിആദി (ദീം നിം ൩.൨൪൪) നയപ്പവത്തേന കമ്മാസഞ്ചാരേന ഹിതാധിഗമുപായേന. ഏത്തകം കമ്മന്തി ചത്താരോ കമ്മകിലേസാ, ചത്താരി അഗതിഗമനാനി, ഛ ഭോഗാനം അപായമുഖാനീതി ഏവം വുത്തം ചുട്ടസവിധം പാപകമ്മം.

മിത്തപതിരൂപകവണ്ണ

൨൫൪. അനത്ഥോതി “ഭോഗജാനി, ആയസക്യം, പരിസമജ്ജേ മങ്കുഭാവോ, സമ്മുല്ല്ഹമരണ്ണ”തി ഏവം ആദികോ ദിട്ഠധമ്മികോ “ദുഗ്ഗതിപരികിലേസോ, സുഗതിയഞ്ച അപ്പായുകതാ, ബഹാബാധതാ, അതിദലിദുതാ, അപ്പന്നപാനതാ”തി ഏവം ആദികോ ച അനത്ഥോ ഉപ്പജ്ജതി. യാനി കാനിചി ഭയാനീതി അത്താനുവാദഭയപരാനുവാദഭയഭയഭയാദീനി ലോകേ ലബ്ധമാനാനി യാനി കാനിചി ഭയാനി. ഉപദുവാതി അന്തരായാ. ഉപസഗ്ഗാതി സരീരേന സംസട്ഠാനി

വിയ ഉപരൂപരി ഉപ്പജനകാനി ബൃസനാനി. അഞ്ഞദമൂതി ഏകനേനാതി ഏതസ്മിം അത്ഥേ നിപാതോ “അഞ്ഞദമൂദസോ”തിആദീസു (ദീം നിം ച.൪൨) വിയാതി വൃത്തം “ഏകംസേനാ”തി. യം കിഞ്ചി ഗഹണയോഗ്യം ഹരതിയേവ ഗൺഹാതിയേവ. വാചാ ഏവ പരമാ ഏതസ്സ കമ്മന്തി വചീപരമോ. തേനാഹ “വചനമത്തേനേവാ”തിആദി. അനുപ്പിയന്തി തന്നം, യം വാ “രൂചി”തി വുച്ചതി യേഹി സുരാപാനാദീഹി ഭോഗാ അപേന്തി വിഗച്ഛന്തി, തേസു തേസം അപായേസു ബൃസനഹേതുസു സഹായോ ഹോതി.

൨൫൫. ഹാരകോയേവ ഹോതി, ന ദായകോ, തമസ്സ ഏകംസതോ ഹാരകഭാവം ദസ്സേതും “സഹായസ്സാ”തിആദി വൃത്തം. യം കിഞ്ചി അപകന്തി പുപ്ഫഫലാദി യം കിഞ്ചി പരിത്തം വത്ഥും ദത്വാ, ബഹും പത്ഥേതി ബഹും മഹഗ്ഘം വത്ഥയുഗാദിം പച്ചാസീസതി. ദാസോ വിയ ഹുത്വാ മിത്തസ്സ തം കിച്ചം കരോന്തോ കഥം അമിത്തോ നാമ ജാതോതി ആഹ “അയ”ന്തിആദി. യസ്സ കിച്ചം കരോതി അനത്ഥപരിഹാരത്ഥം, അത്തനോ മിത്തഭാവദസ്സനത്ഥഞ്ച, തം സേവതി. അത്ഥകാരണാതി വഡ്ഡിനിമിത്തം, അയമേതേസം ഭേദോ.

൨൫൬. പരേതി പരദിവസേ. ന ആഗതോ സീതി ആഗതോ നാഹോസി. വീണന്തി താദിസസ്സ, അസുകസ്സ ച ദിന്നത്താ. സസ്സസങ്ഗഹേതി സസ്സതോ കാതബ്ബധത്തസങ്ഗഹേ കതേ.

൨൫൭. “ദാനാദീസു യം കിഞ്ചി കരോമാ”തി വൃത്തേ “സാധു സമ്മ കരോമാ”തി അനുജാനാതീതി ഇമമത്ഥം “കല്യാണേപി ഏസേവ നയോ”തി അതിദിസതി. നനു ഏവം അനുജാനന്തോ അയം മിത്തോ ഏവ, ന അമിത്തോ മിത്തപതിരൂപകോതി? അനുപ്പിയഭാണിദസ്സനമത്തമേതം. സഹായേന വാ ദേസകാലം, തസ്മിം വാ കതേ ഉപ്പജനകവിരോധാദിം അസല്ല്യക്ഖേത്വാ “കരോമാ”തി വൃത്തേ യോ തം ജാനന്തോ ഏവ “സാധു സമ്മ കരോമാ”തി അനുപ്പിയം ഭണതി, തം സന്ധായ വൃത്തം “കല്യാണം പിസ്സ അനുജാനാതീ”തി. തേന വൃത്തം “കല്യാണേപി ഏസേവ നയോ”തി.

൨൫൯. മിത്തപതിരൂപകാ ഏതേ മിത്താതി ഏവം ജാനിത്വാ.

സുഹദമിത്തവണ്ണനാ

൨൬൦. സുന്ദരഹദയാതി പേമസ്സ അത്ഥിവസേന ഭദ്രചിത്താ.

൨൬൧. പമത്തം രക്ഖതീതി ഏത്ഥ പമാദവസേന കിഞ്ചി അയുത്തേ കതേ താദിസേ കാലേ രക്ഖണം “ഭീതസ്സ സരണം ഹോതീ”തി ഇമിനാവ തം ഗഹിതന്തി തതോ അത്തമേവ പമത്തസ്സ രക്ഖണവിധിം ദസ്സേതും “മജ്ജം പിവിത്വാ”തിആദി വൃത്തം. ഗേഹേ ആരക്ഖം അസംവിഹിതസ്സ ബഹിഗമനമ്പി പമാദപക്ഖികമേവാതി “സഹായോ ബഹിഗതോ വാ ഹോതീ”തി വൃത്തം. ഭയം ഹരന്തോതി ഭയം പടിബാഹന്തോ. ഭോഗഹേതുതായ ഫലൂപചാരേന ധനം “ഭോഗ”ന്തി വദതി. കിച്ചകരണീയേതി വുദുകേ, മഹന്തേ ച കാതബ്ബേ ഉപ്പന്നേ.

൨൬൨. നിഗൂഹിതും യുത്തകഥന്തി നിഗൂഹിതും ഛാദേതും യുത്തകഥം, നിഗൂഹിതും വാ യുത്താ കഥാ ഏതസ്സാതി നിഗൂഹിതും യുത്തകഥം, അത്തനോ

കമ്മം. രക്തവീതി അനാവികരോന്തോ ഛാദേതി. ജീവിതവീതി പി-സദേന കിമങ്ഗം പന അത്തം പരിഗൃഹിതവത്സുന്തി ദസ്തേതി.

൨൬൩. പസ്തന്തേസു പസ്തന്തേസുതി ആമേധിതവചനേന നിവാരിയമാനസ്സു പാപസ്സു പുനപ്സുനം കരണം ദീപേതി. പുനപ്സുനം കരോന്തോ ഹി പാപതോ വിസേസേന നിവാരേതഞ്ചോ ഹോതി. സരണേസുതി സരണേസു വത്തസ്സു അഭിന്നാനി കത്വാ പടിപജ്ജ, സരണേസു വാ ഉപാസകഭാവേന വത്തസ്സു. നിപുണന്തി സങ്ഹം. കാരണന്തി കമ്മസ്സകതാദിഭേദയുത്തം. ഇദം കമ്മന്തി ഇമം ദാനാദിഭേദം കൂസലകമ്മം. “കമ്മ”ന്തി സാധാരണതോ വുത്തസ്സാപി തസ്സ “സഗ്ഗേ നിബുത്തന്തി”തി പദന്തരസന്നിധാനേന സദ്ധാഹിരോത്തപ്പാലോഭാദിഗുണധമ്മസമങ്ഗിതാ വിയ കൂസലഭാവോ ജോതിതോ ഹോതി. സദ്ധാദയോ ഹി ധമ്മാ സഗ്ഗാമിമഗ്ഗോ. യമാഹ -

“സദ്ധാ ഹിരിയം കൂസലഞ്ച ദാനം,
ധമ്മാ ഏതേ സപ്പുരിസാനുയാതാ;
ഏതഞ്ഹി മഗ്ഗം ദിവിയം വദന്തി,
ഏതേന ഹി ഗച്ഛതി ദേവലോക”ന്തി. (അ° നി° വൃ.൩൨);

൨൬൪. ഭവനം സമ്പത്തിവഡ്ഡനം ഭവോതി അത്ഥോ, തപ്പടിക്ഖേപേന അഭവോതി ആഹ “അഭവേന അവുഡ്ഡിയാ”തി. പാരിജുഞ്ഞന്തി ജാനി. അനത്തമനോ ഹോതീതി അത്തമനോ ന ഹോതി അനുകമ്പകഭാവതോ. അത്തദത്ഥു തം അഭവം അത്തന്തി ആപതിതം വിയ മഞ്ഞതി. ഇദാനി തം ഭവം സരൂപതോ ദസ്സേതും “തമാരൂപ”ന്തിആദി വുത്തം. വിരൂപോതി ബിഭക്ഷോ. ന പാസാദികോതി തസ്സേവ വേവചനം. സുജാതോതി സുന്ദരജാതികോ ജാതിസമ്പന്നോ.

൨൬൫. ജലന്തി ജലന്തോ. അഗ്ഗീവാതി അഗ്ഗിക്ഖണ്ഡോ വിയ. ഭാസതീതി വിരോചതി. യസ്മാസ്സ ഭഗവതാ സവിസേസം വിരോചനം ലോകേ പാക്കടാവഞ്ച ദസ്സേതും “ജലം അഗ്ഗീവ ഭാസതീ”തി വുത്തം, തസ്മാ യദാ അഗ്ഗി സവിസേസം വിരോചതി, യത്ഥ ച റിതോ ദൂരേ റിതാനമ്പി പത്തായതി, തം ദസ്സനാദിവസേന തമത്ഥം വിഭാവേതും “രത്തി”ന്തിആദി വുത്തം.

“ഭമരസ്സേവ ഇരീയതോ”തി ഏതേനേവസ്സ ഭോഗസംഹരണം ധമ്മികം ഞായോപേതന്തി ദസ്സേന്തോ “അത്താനമ്പി”തിആദിമാഹ. രാസിം കരോന്തസ്സാതി യമാസ്സ ധനധത്താദിഭോഗജാതം സമ്പിണ്ഡിതം രാസിഭൂതം ഹുത്വാ തിട്ഠന്തി, ഏവം ഇരീയതോ ആയുഹന്തസ്സു ച. ചക്കപ്പമാണന്തി രഥചക്കപ്പമാണം. നിചയന്തി വുഡ്ഡിം പരിവുഡ്ഡിം. “ഭോഗാ സന്നിചയം യന്തി”തി കേചി പന്തി.

സമാഹത്വാതി സംഹരിത്വാ. അലം-സദോ “അലമേവ സബ്ബസങ്ഖാരേസു നിബ്ബിന്ദിതും, അലം വിരജ്ജിതും”ന്തിആദിസു (ദീ° നി° ൨.൨൨൨; സം° നി° ൨.൧൨൪, ൧൨൯, ൧൩൪, ൧൪൩) യുത്തന്തി ഇമമത്ഥം ജോതേതി, “അലമരിയഞാണദസ്സനവിസേസ”ന്തിആദിസു (മ° നി° ൧.൩൨൮) പരിയത്തന്തി. യോ വേഠിതത്തോതിആദിസു (സു° നി° ൨൧൨) വിയ അത്ത-സദോ സഭാവപരിയായോതി തം സബ്ബം ദസ്സേന്തോ “യുത്തസഭാവോ”തിആദിമാഹ. സങ്ഘപേതുന്തി സമ്മാ റപേതും, സമ്മദേവ പവത്തേതുന്തി അത്ഥോ.

ഏവം വിഭജനോതി ഏവം വൃത്തനയേന അത്തനോ ധനം ചതുധാ വിഭജനോ വിഭജനഹേതു മിത്താനിഗന്മതി സോളസ കല്യാണമിത്താനി മേത്തായ അജീരാപനേന പബന്ധതി. തേനാഹ “അഭേജമാനാനിംപേതീ”തി . കഥം പന വൃത്തനയേന ചതുധാ ഭോഗാനം വിഭജനേന മിത്താനി ഗന്മതീതി ആഹ “യസ്സഹീ”തിആദി. തേനാഹ ഭഗവാ “ദദം മിത്താനി ഗന്മതീ”തി (സം നിം ൧.൨൪൬). ഭുഞ്ജേയ്യാതി ഉപഭുഞ്ജേയ്യ, ഉപയുഞ്ജേയ്യ ചാതി അത്ഥോ. സമണ്ഡബ്രാഹ്മണകപണ്ഡികാദീനം ദാനവസേന ചേവ അധിവത്ഥദേവതാദീനം പേതബലിവസേന, ന്ഹാപിതാദീനം വേതനവസേന ച വിനിയോഗോപി ഉപയോഗോ ഏവ. തഥാ ഹി വക്വതി “ഇമേസു പനാ”തിആദി ആയോ നാമ ഹേദ്ഠിമനേന വയതോ ചതുഗ്ഗുണോ ഇച്ഛിതഞ്ചോ, അത്തമാ വയോ അവിച്ഛേദവസേന ന സന്താനേയ്യ, നിയേയ്യ, ഭാജേയ്യ ച അസമ്ഭതേതി വൃത്തം “ദീഹി കമ്മം പയോജയേ”തി. നിയേത്വാതി നിദഹിത്വാ, ഭൂമിഗതം കത്വാതി അത്ഥോ. രാജാദിവസേനാതി ആദി-സദ്രേന അഗ്നിഉദകചോരദുബ്ഭിക്വാദികേ സങ്ഗഹ്ഹാതി. ന്ഹാപിതാദീനന്തി ആദി-സദ്രേന കുലാലരജകാദീനം സങ്ഗഹോ.

ഛന്ദിസാപടിച്ഛാദനകണ്ഡവണ്ണനാ

൨൬൬. ചതുഹി കാരണേഹിതി ന ഛന്ദഗമനാദീഹി ചതുഹി കാരണേഹി . അകുസലം പഹായാതി “ചത്താരോ കമ്മകിലേസാ”തി വൃത്തം അകുസലഞ്ചേവ അഗതിഗമനാകുസലഞ്ച പജഹിത്വാ. ഛഹി കാരണേഹിതി സുരാപാനാദീസു ആദിനവദസ്സനസഖ്വാതേഹി ഛഹി കാരണേഹി. സുരാപാനാനുയോഗാദിഭേദം ഛബ്ബിധം ഭോഗാനം അപായമുഖം വിനാസമുഖം വജ്ജേത്വാ. സോളസ മിത്താനീതി ഉപകാരാദിവസേന ചത്താരോ, പമത്തരക്ഖണാദികിച്ചവിസേസവസേന പച്ഛേകം ചത്താരോ ചത്താരോ കത്വാ സോളസവിധേ കല്യാണമിത്തേ സേവന്തോ ഭജന്തോ. സത്ഥവാണിജ്ജാദിമിച്ഛാജീവം പഹായ ഞായേനേവ വത്തനതോ ധമ്മികേന ആജീവേന ജീവതി. നമസ്സിതഞ്ചാതി ഉപകാരവസേന, ഗുണവസേന ച നമസ്സിതഞ്ചാ സബ്ബദാ നതേന ഹുത്വാ വത്തിതഞ്ചാ. ദിസാ-സദ്രസ്സ അത്ഥോ ഹേദ്ഠാ വൃത്തോ ഏവ. ആഗമനഭയന്തി തത്ഥ സമ്മാ അപ്പടിപത്തിയാ, മിച്ഛാപടിപത്തിയാ ച ഉപ്പജ്ജനകഅനത്ഥോ. സോ ഹി ഭായന്തി ഏതസ്ഥാതി “ഭയ”ന്തി വുച്ചതി. യേന കാരണേന മാതാപിതുആദയോ പുരത്ഥിമാദിഭാവേന അപദിദ്ഠാ, തം ദസ്സേതും “പുബ്ബുപകാരിതായാ”തിആദി വൃത്തം, തേന അത്ഥസരിക്ഖതായ നേസം പുരത്ഥിമാദിഭാവോതി ദസ്സേതി. തഥാ ഹി മാതാപിതരോ പുത്താനം പുരത്ഥിമഭാവേന താവ ഉപകാരിഭാവേന ദിസ്സനതോ, അപദിസ്സനതോ ച പുരത്ഥിമാ ദിസാ. ആചരിയാ അന്തേവാസികസ്സ ദക്ഖിണഭാവേന, ഹിതാഹിതം പതികുസലഭാവേന ദക്ഖിണാരഹതായ ച വൃത്തനയേന ദക്ഖിണാ ദിസാ. ഇമിനാ നയേന “പച്ഛിമാ ദിസാ”തിആദീസു യഥാരഹം അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. ഘരാവാസസ്സ ദുക്ഖബ്ബഹുലതായ തേ തേ ച കിച്ചവിസേസാ യഥാഉപ്പതിതദുക്ഖനിത്ഥരണത്ഥാതി വൃത്തം “തേ തേ ദുക്ഖവിസേസേ ഉത്തരതീ”തി. യസ്ഥാ ദാസകമ്മകരാ സാമികസ്സ പാദാനം പയിരുപാസനവസേന ചേവ തദനുച്ഛവികകിച്ചസാധനവസേന ച യേഭൂയേന സന്തികാവചരാ, തസ്ഥാ വൃത്തം “പാദമുലേ പതിദ്ഠാനവസേനാ”തി. ഗുണേഹിതി ഉപരിഭാവാവഹേഹി ഗുണേഹി. ഉപരിഠിതഭാവേനാതി സഗ്ഗമഗ്ഗേ മോക്ഖമഗ്ഗേ ച പതിദ്ഠിതഭാവേന.

൨൬൭. ഭൂതോതി പോസിതോ, തം പന ഭരണം ജാതകാലതോ പട്ഠായ സുഖപച്ചയുപഹരണേന ദുക്ഖപച്ചയാപഹരണേന ച തേഹി പവത്തിതന്തി ദസ്സേതും “മണ്ണം പായേതാ”തിആദി വുത്തം. ജഗ്ഗിതോതി പടിജഗ്ഗിതോ. തേതി മാതാപിതരോ.

മാതാപിതൃനം സന്തകം വേത്താദിം അവിനാസേത്യാ രക്ഖിതം തേസം പരമ്പരായ റിതിയാ കാരണം ഹോതീതി “തം രക്ഖന്തോ കുലവംസം സണ്ഠപേതിനാമാ”തി വുത്തം. അയമ്മികവംസതോതി “കുലപ്പദേസാദിനാ അത്തനാ സദിസം ഏകം പുരിസം ഘടേത്യാ വാ ഗീവായം വാ ഹമേ വാ ബന്ധമണിയം വാ ഹാരേതബ്ബ”ന്തി ഏവം ആദിനാ പവത്തഅയമ്മികപവേണിതോ. ഹാരേത്യാതി അപനേത്യാ തം ഗാഹം വിസ്സജ്ജാപേത്യാ. മാതാപിതരോ തതോ ഗാഹതോ വിവേചനേനേവ ഹി ആയതിം തേസം പരമ്പരാഹാരികാ സിയാ. യമ്മികവംസേതി ഹിംസാദിവിരതിയാ യമ്മികേ വംസേ യമ്മികായ പവേണിയം. ഠപേന്തോതി പതിട്ഠപേന്തോ. സലാകഭത്താദീനി അനുപച്ഛിന്ദിത്യാതി സലാകഭത്തദാനാദീനി അവിച്ഛിന്ദിത്യാ.

ദായജ്ജം പടിപജ്ജാമീതി ഏതഥ യസ്മാ ദായപടിലാഭസ്സ യോഗ്യഭാവേന വത്തമാനോയേവ ദായജ്ജം പടിപജ്ജതി നാമ, ന ഇതരോ, തസ്മാ തമത്ഥം ദസ്സേതും “മാതാപിതരോ”തിആദി വുത്തം. ദാരകേതി പുത്തേ. വിനിച്ഛയം പത്യാതി “പുത്തസ്സ ചജവിസ്സജ്ജന”ന്തി ഏവം ആഗതം വിനിച്ഛയം ആഗമ്മ. ദായജ്ജം പടിപജ്ജാമീതി വുത്തന്തി “ദായജ്ജം പടിപജ്ജാമീ” തി ഇദം ചതുത്ഥം വത്തനട്ഠാനം വുത്തം. തേസന്തി മാതാപിതൃനം. തതിയദിവസതോ പട്ഠായാതി മതദിവസതോ തതിയദിവസതോ പട്ഠായ.

പാപതോ നിവാരണം നാമ അനാഗതവിസയം. സമ്പത്തവത്ഥുതോപി ഹി നിവാരണം വീതിക്കമേ അനാഗതേ ഏവ സിയാ, ന വത്തമാനേ. നിബ്ബത്തിതാ പന പാപകിരിയാ ഗരഹണമത്തപടികാരാതി ആഹ “കതമ്പിഗരഹന്തീ”തി. നിവേസേന്തീതി പതിട്ഠപേന്തി. വുത്തപ്പകാരാ മാതാപിതരോ അനവജ്ജമേവ സിപ്പം സിക്ഖാപേന്തീതി വുത്തം “മുദ്ദാഗണനാദിസിപ്പ”ന്തി. രൂപാദീഹീതി ആദി-സദ്ദേന ഭോഗപരിവാരാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. അനുരൂപേനാതി അനുച്ഛവികേന.

നിച്ഛഭൂതോ സമയോ അഭിണ്ഹകരണകാലോ. അഭിണ്ഹതോ ഹി അയം നിച്ഛ-സദ്ദോ “നിച്ഛപഹംസിതോ നിച്ഛപഹട്ഠോ”തിആദീസു വിധ. യുത്തപത്തകാലോ ഏവ സമയോ കാലസമയോ. “ഉട്ഠായ സമുട്ഠായാ”തി ഇമിനാസ്സ നിച്ഛമേവ ദാനേ തേസം യുത്തപയുത്തതം ദസ്സേതി. സിഖാഠപനം ദാരകകാലേ. ആവാഹവിവാഹം പുത്തധീതൃനം യോബ്ബനപ്പത്തകാലേ.

തം ഭയം യഥാ നാഗച്ഛതി, ഏവം പിഹിതാ ഹോതി “പുരത്ഥിമാ ദിസാ”തി വിഭത്തിം പരിണാമേത്യാ യോജനാ. യഥാ പന തം ഭയം ആഗച്ഛേയ്യ, യഥാ ച നാഗച്ഛേയ്യ, തദുഭയം ദസ്സേതും “സചേഹീ”തിആദി വുത്തം. വിപ്പടിപന്നാതി “ഭൂതോ നേ ഭരിസ്സാമീ”തിആദിനാ ഉത്തസമ്മാപടിപത്തിയാ അകാരണേന ചേവ തപ്പടിപക്ഖമിച്ഛാപടിപത്തിയാ അകാരണേന ച വിപ്പടിപന്നാ പുത്താ അസ്സു. ഏതം ഭയന്തി ഏതം “മാതാപിതൃനം അപ്പതിരൂപാതി വിത്തുതം ഗരഹിതബ്ബതാഭയം, പരവാദഭയം”ന്തി ഏവമാദി ആഗച്ഛേയ്യ പുത്തേസു.

പുത്താനം നാനൂറുപാതി ഏത “പുത്താന”ന്തി പദം ഏതം ഭയം പുത്താനം ആഗച്ഛേയ്യാതി ഏവം ഇയാപി ആനേതാ സമ്ബന്ധിതഞ്ചം. താദിസാനന്തഹി മാതാപിതൃനം പുത്താനം ഓവാദാനുസാസനിയോ ദാതും സമത്ഥകാലതോ പട്ഠായ താ തേസം ദാതഞ്ചാ ഏവാതി കതാ തമാ വൃത്തം. പുത്താനന്തഹി വസേനായം ദേസനാ അനാഗതാ സമ്മാപടിപന്നേസു ഉഭോസു അത്തനോ, മാതാപിതൃനഞ്ച വസേന ഉപ്പജ്ജനകതായ സഞ്ചം ഭയം ന ഹോതി സമ്മാപടിപന്നത്താ. ഏവം പടിപന്നത്താ ഏവ പടിച്ചുനാ ഹോതി തത്ഥ കാതഞ്ചപടിസമ്മാരസ്സ സമ്മദേവ കത്തത്താ. ഖേമാതി അനുപദവാ. യഥാവൃത്തസമ്മാപടിപത്തിയാ അകരണേന ഹി ഉപ്പജ്ജനകഉപദവാ കരണേന ന ഹോന്തിതി.

“ന ഖോ തേ”തിആദിനാ വുത്തോ സന്തീതിഅനാരുള്ഹോ ഭഗവതാ തദാ തസ്സ വുത്തോ പരമ്പരാഗതോ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. തേനാഹ “ഭഗവാ സിന്തഗാലകം ഏതദേവാചാ”തി. അയന്തഹിതി ഏത ഹി-സദോ അവധാരണേ. തമാ ഹി “നോ അത്തോ”തി അത്തദിസം നിവത്തേതി.

ഏവ. ആചരിയം ദൂരതോവ ദിസാ ഉട്ഠാനവചനേനേവ തസ്സ പച്ചുഗ്ഗമനാദിസാമീചികിരിയാ അവുത്തസിദ്ധാതി തം ദസ്സേനോ “പച്ചുഗ്ഗമനം കതാ”തിആദിമാഹ. ഉപട്ഠാനേനാതി പയിരുപാസന്നേന. തിക്ഖത്തുംഉപട്ഠാനഗമനേനാതി പാതോ, മജ്ജന്തഹികേ, സായന്തി തീസു കാലേസു ഉപട്ഠാനത്ഥം ഉപഗമനേന. സിപ്പുഗ്ഗഹണത്ഥം പന ഉപഗമനം ഉപട്ഠാനത്തോഗധം പയോജനവസേന ഗമനഭാവതോതി ആഹ “സിപ്പുഗ്ഗഹണ... പേ... ഹോതി”തി. സോതും ഇച്ഛാ സുസ്സുസാ, സാ പന ആചരിയേ സിക്ഖിതഞ്ചസിക്ഖേ ച ആദരഗാരവപുണ്ണികാ ഇച്ഛിതഞ്ചാ “അദ്ധാ ഇമിനാ സിപ്പേന സിക്ഖിതേന ഏവരുപംഗുണം പടിലഭിസ്സാമീ”തി. തമാഭൂതഞ്ച തം സവനം സദ്ധാപുണ്ണഗ്ഗമം ഹോതിതി ആഹ “സദുഹിതാ സവന്നേനാ”തി. വുത്തമേവത്ഥം ബൃതിരേകവസേന ദസ്സേതും “അസദുഹിതാ...പേ... നാധിഗച്ഛതീ”തി വുത്തം. തസ്മാ തസ്സേതോ വുത്തപടിപക്ഖനയേന വേദിതഞ്ചോ. യം സന്ധായ “അവസേസഖുദുകപാരിചരിയായാ”തി വുത്തം, തം വിഭജനം അനവസേസതോ ദസ്സേതും “അന്തേവാസികേന ഹി”തിആദി വുത്തം. പച്ചുപട്ഠാനാദിനീതി ആദി-സദേന ആസനപത്താപനം ബീജനന്തി ഏവമാദിം സന്തഗന്തഹാതി. അന്തേവാസികവത്തന്തി അന്തേവാസികേന ആചരിയമ്ഹി സമ്മാവത്തിതഞ്ചവത്തം. സിപ്പപടിഗ്ഗഹണേനാതി സിപ്പഗന്മസ്സ സക്ഖച്ചം ഉഗ്ഗഹണേന. തസ്സ ഹി സുട്ഠ ഉഗ്ഗഹണേന തദനുസാരേനസ്സ പയോഗോപി സമ്മദേവ ഉഗ്ഗഹിതോ ഹോതിതി. തേനാഹ “മോകം ഗഹേതാ”തിആദി.

സുവിനീതം വിനേന്തിതി ഇയ ആചാരവിനയോ അധിപ്പേതോ. സിപ്പസ്ഥിം പന സിക്ഖാപനവിനയോ “സുഗ്ഗഹിതം ഗാഹാപേന്തി”തി ഇമിനാവ സന്തഗഹിതോതി വുത്തം “ഏവം തേ നിസീദിതഞ്ച”തിആദി. ആചരിയാ ഹി നാമ അന്തേവാസികേ ന ദിട്ഠയമ്മികേ ഏവ വിനേന്തി, അഥ ഖോ സമ്പരായികേപിതി ആഹ “പാപമിത്താ വജ്ജേതഞ്ചാ”തി. സിപ്പഗന്മസ്സ ഉഗ്ഗണ്ഹനം നാമ യാവദേവ പയോഗസമ്പാദനത്ഥന്തി ആഹ “പയോഗം ദസ്സേതാ ഗന്തഹാപേന്തി”തി. മിത്താമച്ചേസുതി അത്തനോ മിത്താമച്ചേസു. പടിയാദേന്തിതി പരിഗ്ഗഹേതാ നം മമത്തവസേന പടിയാദേന്തി. “അയം അമ്ഹാകം അന്തേവാസികോ”തിആദിനാ ഹി അത്തനോ പരിഗ്ഗഹിതദസ്സനമുഖേന ചേവ

“ബഹുസ്സുതോ”തിആദിനാ തസ്സ ഗുണപരിഗൃഹ്ണഹനമുഖേ ച തം തേസം പടിയാദേന്തി. സബ്ബദിസാസു രക്ഖം കരോന്തി ചാതുദിസഭാവസമ്പാദനേനസ്സ സബ്ബത്ഥ സുഖജീവിഭാവസാധനതോ. തേനാഹ “ഉഗ്ഗഹിതസിപ്പോ ഹീ”തിആദി. സത്താനഞ്ചി ദുവിധാ സരീരരക്ഖാ അബ്ഭന്തരപരിസ്സയപടിഛാതേന, ബാഹിരപരിസ്സയപടിഛാതേന ച. തത്ഥ അബ്ഭന്തരപരിസ്സയോ വുപ്പിപാസാദിഭേദോ, സോ ലാഭസിദ്ധിയാ പടിഹഞ്ഞതി തായ തജ്ജാപരിഹാരസംവിധാനതോ. ബാഹിരപരിസ്സയോ ചോരഅമനുസ്സാദിഹേതുക്കോ, സോ വിജ്ജാസിദ്ധിയാ പടിഹഞ്ഞതി തായ തജ്ജാപരിഹാരസംവിധാനതോ. തേന വുത്തം “യം യം ദിസ”ന്തിആദി.

പുണ്യേ “ഉഗ്ഗഹിതസിപ്പോ ഹീ”തിആദിനാ സിപ്പസിക്ഖാപനേനേവ ലാഭുപ്പത്തിയാ ദിസാസു പരിത്താണകരണം ദസ്സിതം, ഇദാനി “യം വാ സോ”തിആദിനാ തസ്സ ഉഗ്ഗഹിതസിപ്പസ്സ നിപ്ഫത്തിവസേന ഗുണകിത്തനമുഖേന പഗൃഹ്ണനേനപി ലാഭുപ്പത്തിയാതി അയമേതേസം വികപ്പാനം ഭേദോ. സേസന്തി “പടിച്ചുനാ ഹോതീ”തിആദികം പാളിആഗതം, “ഏവഞ്ച പന വത്ഥാ”തിആദികം അട്ഠകമാഗതഞ്ച. ഏത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം ദുതിയദിസാവാരേ. പൂരിമനയേനേവാതി പുണ്യേ പഠമദിസാവാരേ വുത്തനയേനേവ.

൨൬൯. സമ്മാനനാ നാമ സമ്ഭാവനാ, സാ പന അത്ഥചരിയാലക്ഖണാ ച ദാനലക്ഖണാ ച ചതുത്ഥപഞ്ചമട്ഠാനേഹേവ സങ്ഗഹിതാതി പിയവചനലക്ഖണം തം ദസ്സേതും “സമ്ഭാവിതകമാകമനേനാ”തി വുത്തം. വിഗതമാനനാ വിമാനനാ, ന വിമാനനാ അവിമാനനാ, വിമാനനായ അകരണം. തേനാഹ “യഥാ ദാസകമ്മകരാദയോ”തിആദി. സാമികേന ഹി വിമാനിതാനം ഇത്ഥമിനം സബ്ബോ പരിജനോ വിമാനേതിയേവ . പരിചരത്തോതി ഇന്ദ്രിയാനി പരിചരത്തോ. തം അതിചരതിനാമ തം അത്തനോ ഗിഹിനിം അതിമഞ്ഞിത്ഥാ അഗണേത്ഥാ വത്തനതോ. ഇസ്സരിയവോസ്സഗ്ഗേനാതി ഏത്ഥ യാദിസോ ഇസ്സരിയവോസ്സഗ്ഗോ ഗിഹിനിയാ അനുച്ഛവികോ, തം ദസ്സേന്തോ “ഭത്തഗേഹേ വിസ്സട്ഠേ”തി ആഹ. ഗേഹേ ഏവ ഠത്ഥാ വിചാരേതബ്ബവി ഹി കസിവാണിജ്ജാദികമ്മം കുലിത്ഥിയാ ഭാരോ ന ഹോതി, സാമികസ്സേവ ഭാരോ, തതോ ആഗതസാപതേയം പന തായ സുഗുത്തം കത്ഥാ ഠപേതബ്ബം ഹോതി. “സബ്ബം ഇസ്സരിയം വിസ്സട്ഠം നാമ ഹോതീ”തി ഏതാ മഞ്ഞന്തീതി അധിപ്പായോ. ഇത്ഥിയോ നാമ പുത്തലാഭേന വിയ മഹഗ്ഘവിപുലാലങ്കാരലാഭേനപി ന സന്തുസ്സന്തേവാതി താസം തോസനം അലങ്കാരദാനന്തി ആഹ “അത്തനോ വിഭവാനുരൂപേനാ”തി.

കുലിത്ഥിയാ സംവിഹിതബ്ബകമ്മന്താ നാമ ആഹാരസമ്പാദനവിചാരപ്പകാരാതി ആഹ “യാഗുഭത്തപചനകാലാദിനീ”തിആദി. സമ്മാനനാദീഹി യഥാരഹം പിയവചനേഹി ചേവ ഭോജനദാനാദീഹി ച പഹേണകപേസനാദീഹി അഞ്ഞതോ, തത്ഥേവ വാ ഉപ്പന്നസ്സ പണ്ണാകാരസ്സ ഛരണദിവസാദിസു പേസേതബ്ബപിയഭണ്ഡേഹി ച സങ്ഗഹിതപരിജനാ. ഗേഹസാമിനിയാ അന്തോഗേഹജനോ നിച്ഛം സങ്ഗഹിതോ ഏവാതി വുത്തം “ഇധ പരിജനോ നാമ...പേം... ഞാതിജനോ”തി. ആഭയനന്തി ബാഹിരതോ അന്തോഗേഹം പവേസിതയനം. ഗിഹിനിയാ നാമ പഠമം ആഹാരസമ്പാദനേ കോസല്ലം ഇച്ഛിതബ്ബം, തത്ഥ ച യുത്തപയുത്തതാ, തതോ സാമികസ്സ ഇത്ഥിജനായത്തേസു കിച്ചാകിച്ചേസു, തതോ പുത്താനം പരിജനസ്സ

കാതബുകിച്ചേസുതി ആഹ “യാഗുഭത്തസമ്പാദനാദിസു”തിആദി.

“നിക്കോസജ്ജാ”തി വത്വാ തമേവ നിക്കോസജ്ജതം ബൃതിരേകതോ, അന്വയതോ ച വിഭാവേതും “യമാ”തിആദി വുത്തം. ഇധാതി ഇമസ്ഥിം തതിയദിസാവാറേ. പുരിമനയേനേവാതി പഠമദിസാവാറേ വുത്തനയേനേവ. ഇതി ഭഗവാ “പച്ഛിമാ ദിസാ പൂത്തദാരാ”തി ഉദിസിത്വാപി ദാരവസേനേവ പച്ഛിമം ദിസം വിസ്സജ്ജേസി, ന പൂത്തവസേന. കസ്ഥാ? പൂത്താ ഹി ദാരകകാലേ അത്തനോ മാതു അനുഗൃഹ്ണേനേവ അനുഗൃഹിതാ ഹോന്തി അനുകമ്പിതാ, വിഞ്തുതം പത്തകാലേ പന യമാ തേപി തദാ അനുഗൃഹേതബ്ബാ, സ്വായം വിധി “പാപാ നിവാറേന്തീ”തിആദിനാ പഠമദിസാവാറേ ദസ്സിതോ ഏവാതി കിം പുന വിസ്സജ്ജനേനാതി. ദാനാദിസങ്ഗഹവത്സു യം വത്തബ്ബം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവാതി.

൨൭൦. ചത്താരിപി റാനാനി ലങ്ഘിത്വാ പഞ്ചമമേവ റാനം വിവരിതും “അവിസംവാദനതായാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ യസ്സ യസ്സ നാമം ഗണ്ഹാതീതി സഹായോ അത്ഥികഭാവേന യസ്സ യസ്സ വത്സുനോ നാമം കഥേതി. അവിസംവാദേത്വാതി ഏത്ഥ ഭുവിധം അവിസംവാദനം വാചായ, പയോഗേന ചാതി തം ഭുവിധമ്പി ദസ്സേതും “ഇദമ്പീ”തിആദി വുത്തം. “ദാനേനാ”തി ച ഇദം നിദസ്സനമത്തം ദട്ഠബ്ബം ഇതരസങ്ഗഹവത്സുവസേനപി അവിസംവാദേത്വാ സങ്ഗണ്ഹനസ്സ ലബ്ഭേതോ, ഇച്ഛിതബ്ബതോ ച. അപരാ പച്ഛിമാ പജാ അപരപജാ, അപരാപരം ഉപ്പന്നാ വാ പജാ അപരപജാ. പടിപൂജനാ നാമ മമായനാ, സക്കാറകിരിയാ ചാതി തദുഭയം ദസ്സേതും “കേലായന്തീ”തിആദി വുത്തം. മമായന്തീതി മമത്തം കരോന്തി.

൨൭൧. യമാബലം കമ്മന്തസംവിധാനേനാതി ദാസകമ്മകരാനം യമാബലം ബലാനുരൂപം തേസം തേസം കമ്മന്താനം സംവിദഹനേന വിചാരണേന, കാരാപനേനാതി അത്ഥോ. തേനാഹ “ദഹരേഹീ”തിആദി. ഭത്തവേതനാനുപ്ପദാനേനാതി തസ്സ തസ്സ ദാസകമ്മകരസ്സ അനുരൂപം ഭത്തസ്സ, വേതനസ്സ ച പദാനേന . തേനേവാഹ “അയം ഖുദുകപുത്തോ”തിആദി. ഭേസജ്ജാദീനീതി ആദി-സദ്ദേന സപ്പായാഹാരവസനട്ഠാനാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. സാതഭാവോ ഏവ രസാനം അച്ഛരിയതാതി ആഹ “അച്ഛരിയേ മധുരരസേ”തി. തേസന്തി ദാസകമ്മകരാനം. വോസ്സജ്ജനേനാതി കമ്മകരണതോ വിസ്സജ്ജനേന. വേലം ഞ്ഞാതി “പഹാരാവസേസോ, ഉപഡ്ഡപഹാരാവസേസോ വാ ദിവസോ”തി വേലം ജാനിത്വാ. യോ കോചി മഹുസ്സവോ ഛരണോ നാമ. കത്തികുസ്സവോ, ഫഗ്ഗുണ്ണസ്സവോതി ഏവം നക്ഖത്തസല്ലക്ഖിതോ മഹുസ്സവോ നക്ഖത്തം. പുബ്ബുട്ഠായിതാ, പച്ഛാനിപാതിതാ ച മഹാസുദസ്സനേ വുത്താ ഏവാതി ഇയ അനാമട്ഠാ.

ദിന്നാദായിനോതി പുബ്ബപദാവധാരണവസേന സാവധാരണവചനന്തി അവധാരണേന നിവത്തിതം ദസ്സേതും “ചോരികായ കിഞ്ചി അഗൃഹേത്വാ”തി വുത്തം. തേനാഹ “സാമികേഹിദിനസ്സേവ ആദായിനോ”തി. ന മയം കിഞ്ചി ലഭാമാതി അനുജ്ഞായായിത്വാതി പടിസേധദ്വയേന തേഹി ലദ്ധബ്ബസ്സ ലാഭം ദസ്സേതി. “കിം ഏതസ്സ കമ്മേന കത്തേനാതി അനുജ്ഞായായിത്വാ”തി ഇദം തുട്ഠഹദയതായ കാരണദസ്സനം പടിപക്ഖദുരീഭാവതോ. തുട്ഠഹദയതാദസ്സനമ്പി കമ്മസ്സ സുകതകാരിതായ കാരണദസ്സനം. കിത്തി ഏവ വണ്ണോ കിത്തിവണ്ണോ, തം കിത്തിവണ്ണം ഗുണകഥം ഹരന്തി, തം തം ദിസം ഉപാഹരന്തിതി

കിത്തിവണ്ണഹരാ. തമാ തമാ കിത്തേതഞ്ചതോ ഹി കിത്തി , ഗുണോ, തേസം വണ്ണനം കമനം വണ്ണോ. തേനാഹ “ഗുണകമാഹാരകാ”തി.

൨൨൨. കാരണഭൂതാ മേത്താ ഏതേസം അത്ഥിതി മേത്താനി, കായകമ്മാദിനി. യാനി പന താനി യമാ യമാ ച സമ്ഭവന്തി, തം ദസ്സേതും “തത്ത്വാ”തിആദി വുത്തം. “വിഹാരഗമന”ന്തിആദിസു “മേത്തചിത്തം പച്ചുപട്ഠാപേത്വാ”തി പദം ആഹരിത്വാ യോജേതഞ്ചം. അനാവദഭാരതായാതി ഏതഥ ദ്വാരം നാമ അലോഭജ്ജ്യാസയതാ ദാനസ്സ മുഖഭാവതോ. തസ്സ സതോ ദേയ്യധമ്മസ്സ ദാതുകാമതാ അനാവദതാ ഏവഞ്ചി ഘരമാവസന്തോ കുലപുത്തോ ഗേഹദ്വാരേ പിഹിതേപി അനാവദദ്വാരോ ഏവ, അത്തമാ അപിഹിതേപി ഘരദ്വാരേ ആവദദ്വാരോ ഏവാതി. തേന വുത്തം “തത്ത്വാ”തിആദി. വിവരിത്വാപി വസന്തോതി വചനസേസോ. പിദഹിത്വാപിതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. “സീലവന്തേസു”തി ഇദം പടിഗ്ഗാഹകതോ ദക്ഖിണവിസുദ്ധിദസ്സനത്ഥം വുത്തം. കരുണാവേത്തേപി ദാനേന അനാവദഭാരതാ ഏവ. “സന്തത്തേവാ”തി ഇമിനാ അസന്തം നത്ഥിവചനം പുച്ഛിതപടിവചനം വിയ ഇച്ഛിതഞ്ചം ഏവാതി ദസ്സേതി വിത്തുനം അത്ഥികാനം ചിത്തമദുവകരണതോ. “പുരേഭത്തം പരിഭുഞ്ജിതഞ്ചക”ന്തി ഇദം യാവകാലികേ ഏവ ആമിസഭാവസ്സ നിരുജ്ജ്ഹതായ വുത്തം.

“സഞ്ചേ സത്താ”തി ഇദം തേസം സമണ്ണബ്രാഹ്മണാനം അജ്ജ്യാസയസമ്പത്തിദസ്സനം പക്ഖപാതാഭാവദീപനതോ, ഓധിസോ ഫരണായപി മേത്താഭാവനായ ലബ്ഭിനതോ. യായ കുസലാഭിവഡ്ഢിആകഞ്ചായ തേസം ഉപട്ഠാകാനം, തമാ നേസം ഗേഹപവിസനം, തം സന്ധായാഹ “പവിസന്താപി കല്യാണേന ചേതസാ അനുകമ്പന്തി നാമാ”തി. സുതസ്സ പരിയോദാപനം നാമ തസ്സ യാമാവതോ അത്ഥം വിഭാവേത്വാ വിചികിച്ഛാതമവിധമനേന വിസോധനന്തി ആഹ “അത്ഥം കമേത്വാ കഞ്ചം വിനോദേന്തി”തി. സവനം നാമ ധമ്മസ്സ യാവദേവ സമ്മാപടിപജ്ജനായ അസതി തസ്ഥിം തസ്സ നിരത്ഥകഭാവതോ, തസ്ഥാ സുതസ്സ പരിയോദാപനം നാമ സമ്മാപടിപജ്ജാപനന്തി ആഹ “തഥത്തായ വാ പടിപജ്ജാപേന്തി”തി.

൨൨൩. അലമത്തോതി സമത്ഥസഭാവോ, സോ ച അത്ഥതോ സമത്ഥോ ഏവാതി “അഗാരം അജ്ജ്യാവസനസമത്ഥോ”തി വുത്തം. ദിസാനമസ്സനട്ഠാനേതി യമാവുത്തദിസാനം പച്ചുപട്ഠാനസത്തിതേ നമസ്സനകാരണേ. പണ്ഡിതോ ഹുത്വാ കുസലോ ഛേകോ ലഭതേ യസന്തി യോജനാ. സന്ഹഗുണയോഗതോ സന്ഹോ, സന്ഹഗുണോതി പനേത്ഥ സുഖമനിപുണപത്താ, മുദുവാചാതി ദസ്സേന്തോ “സുഖമ...പേ... ഭണനേന വാ”തി വുത്തം. ദിസാനമസ്സനട്ഠാനേനാതി യേന ഞാണേന യമാവുത്താ ഛേ ദിസാ വുത്തനയേന പടിപജ്ജന്തോ നമസ്സതി നാമ, തം ഞാണം ദിസാനമസ്സനട്ഠാനം, തേന പടിഭാനവാ. തേന ഹി തംതംകിച്ചയുത്തപത്തവസേന പടിപജ്ജന്തോ ഇധ “പടിഭാനവാ”തി വുത്തോ. നിവാതവുത്തീതി പണ്ണിപാതസീലോ. അത്ഥമേവാതി ന മദ്ധോ മദ്ഭരഹിതോതി ചിത്തസ്സ ഉദ്ധുമാതലക്ഖണേന മദ്ഭിതഭാവേന വിരഹിതോ. ഉട്ഠാനവീരിയസമ്പന്നോതി കായികേന വീരിയേന സമന്നാഗതോ. നിരന്തരകരണവസേനാതി ആരദ്ധസ്സ കമ്മസ്സ സതതകാരിതാവസേന. റാനുപ്പത്തിയാ പത്തായാതി തസ്ഥിം തസ്ഥിം അത്ഥകിച്ചേ ഉപട്ഠിതേ റാനസോ തഞ്ചവണേ ഏവ ഉപ്പജ്ജനകപത്തായ.

സങ്ഗഹകരോതി യഥാരഹം സത്താനം സങ്ഗണ്ഹനകോ. മിത്തകരോതി മിത്തഭാവകരോ, സോ പന അത്ഥതോ മിത്തേ പരിയേസനകോ നാമ ഹോതീതി വുത്തം “മിത്തഗവേസനോ”തി. യഥാവുത്തം വദം വചനം ജാനാതീതി വദഞ്ഞുതി ആഹ “പുഞ്ചുകാരിനാ വുത്തവചനം ജാനാതീ”തി. ഇദാനി തമേവത്ഥം സങ്ഖേപേന വുത്തം വിത്ഥാരവസേന ദസ്സേതും “സഹായകസ്സാ”തിആദി വുത്തം. പുഞ്ചേ യഥാപവത്തായ വാചായ ജാനനേ വദഞ്ഞുതം ദസ്സേതാ ഇദാനി ആകാരസല്ലക്ഖണേന അപ്പവത്തായ വാചായ ജാനനേപി വദഞ്ഞുതം ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി വുത്തം. “യേന യേന വാ പനാ”തിആദിനാ വചനീയത്ഥതം വദഞ്ഞു-സദുസ്സ ദസ്സേതി. നേതാതി യഥാധിപ്പേതമത്ഥം പച്ചക്ഖതോ പാപേതാ. തേനാഹ “തം തമത്ഥം ദസ്സേതോ പഞ്ഞായ നേതാ”തി. നേതി തം തമത്ഥന്തി ആനേതാ സമ്ബന്ധോ. പുനപ്പുനം നേതീതി അനു അനു നേതി, തം തമത്ഥന്തി ആനേതാ യോജനാ.

തസ്ഥിം തസ്ഥിന്തി തസ്ഥിം തസ്ഥിം ദാനാദീഹി സങ്ഗഹേഹി സങ്ഗഹേതഞ്ചേ പുഗ്ഗലേ. ആണിയാതി അക്ഖസീസഗതായ ആണിയാ. യായതോതി ഗച്ഛതോ. പുത്തകാരണാതി പുത്തനിമിത്തം. പുത്തഹേതുകണ്ഹി പുത്തേന കത്തഞ്ചം മാനം വാ പുജം വാ.

ഉപയോഗവചനേതി ഉപയോഗത്ഥേ. വുച്ചതീതി വചനം, അത്ഥോ. ഉപയോഗവചനേ വാ വത്തഞ്ചേ. പച്ചത്തന്തി പച്ചത്തവചനം. സമ്മാ പേക്ഖന്തിതി സമ്മദേവ കാതഞ്ചേ പേക്ഖന്തി. പസംസനീയാതി പസംസിതഞ്ചാ. ഭവന്തി ഏതേ സങ്ഗഹേതഞ്ചേ തത്ഥ പുഗ്ഗലേ യഥാരഹം പവത്തേന്താതി അധിപ്പായോ.

൨൭൪. “ഇതിഭഗവാ”തിആദി നിഗമനം. യാ ദിസാതി യാ മാതാപിതുആദിലക്ഖണാ പുരത്ഥിമാദിദിസാ. നമസ്സാതി നമസ്സേയ്യാസീതി അത്ഥോ “യഥാ കഥം പനാ”തിആദികായ ഗഹപതിപുത്തസ്സ പുച്ഛായ വസേന ദേസനായ ആരദ്ധത്താ “പുച്ഛായ ത്താ”തി വുത്തം. അകമിതം നത്ഥി ഗിഹീഹി കത്തഞ്ചകമ്മേ അപ്പമാദപടിപത്തിയാ അനവസേസതോ കമിതത്താ. മാതാപിതുആദിസു ഹി തേഹി ച പടിപജ്ജിതഞ്ചപടിപത്തിയാ നിരവസേസതോ കമനേനേവ രാജാദിസുപി പടിപജ്ജിതഞ്ചവിധി അത്ഥതോ കമിതോ ഏവ ഹോതീതി. ഗിഹീനോ വിനീയന്തി, വിനയം ഉപേന്തി ഏതേനാതി ഗിഹീവിനയോ. യഥാനുസിട്ഠന്തി യഥാ ഇധ സത്ഥാരാ അനുസിട്ഠം ഗിഹീചാരിത്തം , തഥാ തേന പകാരേന തം അവിരാധേതാ. പടിപജ്ജമാനസ്സ വുദ്ധിയേവ പാടികണ്ഠാതി ദിട്ഠധമ്മികസമ്പരായികപരമത്ഥേഹി വുദ്ധിയേവ ഇച്ഛിതഞ്ചാ അവസ്സമ്ഭാവിനീതി.

സിങ്ഗാലസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ.

ന. ആടാനാടിയസുത്തവണ്ണനാ

പഠമഭാണവാറവണ്ണനാ

൨൨൫. “ചതുദ്ദിസം രക്ഖം റപേത്യാ”തി ഇദം ദീസു റാനേസു ചതുസു ദിസാസു റപിതം രക്ഖം സന്ധായ വുത്തന്തി തദുഭയം ദസ്സേതും “അസുരസേനായാ”തിആദി വുത്തം. അത്തനോ ഹി അധികാരേ, അത്തനോ രക്ഖായ ച അപ്പമജ്ജനേന തേസം ഇദം ദീസു റാനേസു ചതുസു ദിസാസു ആരക്ഖട്ഠപനം. യത്ത്ഹി തം അസുരസേനായ പടിസേധനത്ഥം ദേവപുരേ ചതുസു ദിസാസു സക്കസ്സ ദേവാനമിന്ദസ്സ ആരക്ഖട്ഠപനം, തം അത്തനോ അധികാരേ അപ്പമജ്ജനം. യം പന നേസം ഭഗവതോ സന്തികം ഉപസങ്കമനേ ചതുസു ദിസാസു ആരക്ഖട്ഠപനം, തം അത്തനോ കതാ രക്ഖായ അപ്പമജ്ജനം. തേന വുത്തം “അസുരസേനായ നിവാരണത്ഥ”തിആദി. പാളിയം ചതുദ്ദിസന്തി ഭുമ്മത്ഥേ ഉപയോഗവചനന്തി ഭുമ്മവസേന തദത്ഥം ദസ്സേന്തോ “ചതുസു ദിസാസു”തി ആഹ. ആരക്ഖം റപേത്യാതി വേസ്സവണാദയോ ചത്താരോ മഹാരാജാനോ അത്തനാ അത്തനാ രക്ഖിതബ്ബദിസാസു ആരക്ഖം റപേത്യാ ഗുത്തിം സമ്മദേവ വിദഹിത്യാ. ബലഗുദ്ധ്ബം റപേത്യാതി യക്ഖസേനാദിസേനാബലസമുഹം റപേത്യാ. ഓവരണം റപേത്യാതി പടിപക്ഖനിസേധനസമത്ഥം ആവരണം റപേത്യാ. ഇതി തീഹി പദേഹി യമാക്കമം പച്ചേകം ദേവനഗരദാരസ്സ അന്തോ, ദാരസമീപേ, ദാരതോ ബഹി, ദിസാരക്ഖാവസനോതി തിവിധായ രക്ഖായ റപിതഭാവോ വാ ദീപിതോ. തേനാഹ “ഏവം സക്കസ്സ...പേ... കത്യാ”തി. സത്ത ബുദ്ധേ ആരബ്ഭാതി ഏത്ഥ സത്തേവ ബുദ്ധേ ആരബ്ഭ പരിബന്ധനകാരണം മഹാപദാനടീകായം (ദീം നിം ദീം ൨.൧൨) വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബം. ധമ്മആണന്തി ധമ്മമയം ആണം, സത്ഥു ധമ്മചക്കന്തി അത്ഥോ. “പരിസതോ ബാഹിരഭാവോ, അസമ്ഭോഗോ”തി ഏവമാദിം ഇദബ്ബിദബ്ബേ വിവജ്ജനകരണം കരിസ്സാമാതി. സാവനന്തി ചതുന്നമ്പി പരിസാനം തീക്ഖത്തും പരിവാരേന അനുസാവനം, യമാ സക്കോ ദേവാനമിന്ദോ അസുരസേനായ നിവാരണത്ഥം ചതുസു ദിസാസു ആരക്ഖം റപാപേതി, ഏവം മഹാരാജാനോപി താദിസേ കിച്ചവിസേസേ അത്തനോ ആരക്ഖം റപേന്തി. ഇമേസമ്പി ഹി തതോ സാസകം സപ്പടിഭയന്തി. തേന വുത്തം “അത്തനോപി”തിആദി.

അഭിക്കന്താതി അതിക്കന്താ, വിഗതാതി അത്ഥോതി ആഹ “ഖയേ ദിസ്സതീ”തി. തേനേവ ഹി “നിക്ഖന്തോ പഠമോ യാമോ”തി അനന്തരം വുത്തം. അഭിക്കന്തതരോതി അതിവിധ കന്തതരോ. താദിസോ ച സുന്ദരോ ഭദ്രകോ നാമ ഹോതീതി ആഹ “സുന്ദരേ ദിസ്സതീ”തി.

കോതി ദേവനാഗയക്ഖഗന്ധബ്ബാദീസു കോ കതമോ. മേതി മമ. പാദാനീതി പാദേ. ഇദ്ധിയാതി ഇമായ ഏവരുപായ ദേവിദ്ധിയാ. “യസസാ”തി ഇമിനാ ഏദിസേന പരിവാരേന, പരിച്ഛേദേന ച. ജലന്തി വിജ്ജാതമാനോ. അഭിക്കന്തേനാതി അതിവിധ കന്തേന കമനീയേന അഭിരുപേന. വണ്ണേനാതി സരീരവണ്ണനിഭായ. സബ്ബാ ഓഭാസയം ദിസാതി ദസപി ദിസാ പഭാസേന്തോ ചന്ദോ വിയ, സൂരിയോ വിയ ച ഏകോഭാസം ഏകാലോകം കരോന്തോതി ഗാമായ അത്ഥോ. അഭിരുപേതി ഉളാരരുപേ സമ്പന്നരുപേ. അബ്ഭിസുമാദനേതി

സമ്പഹംസനേ. ഇധ പനാതി “അഭിക്തായ രത്തിയാ”തി ഏതസ്മിം പദേ. തേനാതി വയപരിയായത്താ.

രൂപായതനാദീസൂതി ആദി-സദേന അക്ഖരാദീനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. സുവണ്ണവണ്ണോതി സുവണ്ണച്ഛപിതി അയമേത്ഥ അത്ഥോതി ആഹ “ഛരവിയ”ന്തി. തഥാ ഹി വുത്തം “കഞ്ചനസന്നിഭത്തച്ഛോ”തി (ദീം നിം ൨.൩൫; ൩.൨൦൦, ൨൧൮; ൪ം നിം ൨.൩൮൩) സത്തുജ്ഛാതി സങ്ഗന്ഥിതാ. വണ്ണാതി ഗുണവണ്ണനാതി ആഹ “മുതിയ”ന്തി, മോമനായന്തി അത്ഥോ. കുലവഗ്ഗേതി വത്തിയാദികുലകോട്ഠാസേ. തത്ഥ “അച്ഛോ വിപ്പസന്നോ”തിആദിനാ വണ്ണിതബ്ബട്ഠേന വണ്ണോ, ഛരവി. വണ്ണനട്ഠേന വണ്ണോ, മുതി. അഭിത്ഥവനട്ഠേന വണ്ണോ, മുതി, അത്തമത്തം അസങ്കരതോ വണ്ണിതബ്ബതോ റപേതബ്ബതോ വണ്ണോ, വത്തിയാദികുലവഗ്ഗോ. വണ്ണീയതി ഞാപീയതി ഏതേനാതി വണ്ണോ, ഞാപകം കാരണം. വണ്ണനതോ മൂലരസ്സാദിഭാവേന ഉപട്ഠാനതോ വണ്ണോ, സങ്ഠാനം. “മഹന്തം വുദുകം, മജ്ജിമ”ന്തി വണ്ണേതബ്ബതോ പമാണേതബ്ബതോ വണ്ണോ, പമാണം. വണ്ണീയതി ചക്ഖുനാ വിവരീയതീതി വണ്ണോ, രൂപായതനന്തി ഏവം തസ്മിം തസ്മിം അത്ഥേ വണ്ണ-സദസ്സ പവത്തി വേദിതബ്ബാ. സോതി വണ്ണസദോ. ഛരവിയം ദട്ഠഞ്ചോ രൂപായതനേ ഗയ്ഹമാനസ്സ ഛരവിമുഖേനേവ ഗഹേതബ്ബതോ. “ഛരവിഗതാ പന വണ്ണയാതു ഏവ സുവണ്ണവണ്ണോതി ഏത്ഥ വണ്ണഗുഹണേന ഗഹിതാ”തി അപരേ.

കേവലപരിപുണ്ണന്തി ഏകദേശന്വി അസേസേത്ഥാ നിരവസേസതോവ പരിപുണ്ണന്തി അയമേത്ഥ അത്ഥോതി ആഹ “അനവസേസതാ അത്ഥോ”തി. കേവലകപ്പാതി കപ്പ-സദോ നിപാതോ പദപൂരണമത്തം, കേവലം ഇച്ചേവ അത്ഥോ . കേവല-സദോ ബഹുലവാചിതി ആഹ “യേഭൂയുതാ അത്ഥോ”തി. കേചി പന “ഈസകം അസമത്താ കേവലകപ്പാ”തി വദന്തി. ഏവം സതി അനവസേസത്ഥോ ഏവ കേവല-സദത്ഥോ സിയാ, അനത്ഥന്തരേന പന കപ്പ-സദേന പദവഡ്ഠനം കതം കേവലമേവ കേവലകപ്പന്തി. അഥ വാ കപ്പനീയതാ, പത്താപേതബ്ബതാ കേവലകപ്പാ. അബ്ബാമിസ്സതാ വിജാതിയേന അസങ്കരാ സുദ്ധതാ. അനതിരേകതാ തംപരമതാ വിസേസാഭാവോ. കേവലകപ്പന്തി കേവലം ദജ്ഛം കത്ഥാതി അത്ഥോ. കേവലം വുച്ചതി നിബ്ബാനം സബ്ബസങ്ഖതവിവിത്തത്താ. തം ഏതസ്സ അധിഗതം അത്ഥീതി കേവലീ, സച്ഛികതനിരോധോ ഖിണാസവോ.

കപ്പ-സദോ പനായം സ-ഉപസഗ്ഗോ, അനുപസഗ്ഗോ ചാതി അധിപ്പായേന ഓകപ്പനീയപദേ ലബ്ഭമാനം കപ്പനീയസദമത്തം നിദസ്സേതി, അത്തഥാ കപ്പ-സദസ്സ അത്ഥുദ്ധാരേ ഓകപ്പനീയപദം അനിദസ്സനമേവ സിയാ. സമണകപ്പേഹീതി വിനയക്കമസിദ്ധേഹി സമണവോഹാരേഹി. നിച്ചകപ്പന്തി നിച്ചകാലം. പത്തത്തീതി നാമണ്ഠേതം തസ്സ ആയസ്ഥതോ, യദിദം കപ്പോതി. കപ്പിതകേസമസ്സൂതി കത്തരിയാ ഛേദിതകേസമസ്സു. ദാങ്ഗുലകപ്പോതി മജ്ജന്ഠികവേലായ വീതിക്തായ ദാങ്ഗുലതാവികപ്പോ. ലേസോതി അപദേസോ. അനവസേസം ഫരിതും സമത്ഥസ്സ ഓഭാസസ്സ കേനചി കാരണേന ഏകദേശഹരണവി സിയാ, അയം പന സബ്ബസോവ ഫരിതി ദസ്സേതും സമന്തത്ഥോ കപ്പ-സദോ ഗഹിതോതി ആഹ “അനവസേസം സമന്തതോ”തി.

യസ്ഥാ ദേവതാനം സരീരപ്പഭാ ദ്വാദസയോജനമത്തം ഠാനം, തതോ ഭിച്ഛോപി ഫരിത്ഥാ തിട്ഠന്തി, തഥാ വത്ഥാഭരണാദീഹി സമുട്ഠിതാ പഭാ,

തസ്മാ വൃത്തം “ചന്ദിമാ വിയ, സൂരിയോ വിയ ച ഏകോഭാസം ഏകം പജ്ജാതം കരിതാ”തി. കസ്മാ ഏതേ മഹാരാജാനോ ഭഗവതോ സന്തികേ നിസീദിംസു? നനു യേഭൂയേന ദേവതാ ഭഗവതോ സന്തികം ഉപഗതാ രത്യാവ കഥേതബ്ബം കഥേന്താ ഗച്ഛന്തിതി? സച്ചമേതം, ഇധ പന നിസീദനേ കാരണം അത്ഥി, തം ദസ്സേതും “ദേവതാന”ന്തിആദി വൃത്തം. “ഇദം പരിത്തം നാമ സത്തബ്ബുദ്ധപടിസംയുത്തം ഗരു, തസ്മാ ന അമ്ഹേഹി രത്യാ ഗഹേതബ്ബ”ന്തി ചിന്തേത്യാ പരിത്തഗാരവവസേന നിസീദിംസു.

൨൨൬. കസ്മാ പനേത്ഥ വേസ്സവണോ ഏവ കഥേസി, ന ഇതരേസു യോ കോചീതി? തത്ഥ കാരണം ദസ്സേതും “കിഞ്ചാപീ”തിആദി വൃത്തം. വിസ്സാസികോ അഭിണ്ഹം ഉപസങ്കമനേന. ബൃത്തോതി വിസാരദോ, തഞ്ചസ്സ വേയുത്തിയം സുട്ഠ സിക്ഖിതഭാവേനാതി ആഹ “സുസിക്ഖിതോ”തി. മനുസ്സേസു വിയ ഹി ദേവേസുപി കോചിദേവ പൂരിമജാതിപരിചയേന സുസിക്ഖിതോ ഹോതി, തത്രാപി കോചിദേവ യഥാധിപ്പേതമത്ഥം വത്തും സമത്ഥോ പരിപുണ്ണപദബ്ബഞ്ജനായ പോരിയാ വാചായ സമന്നാഗതോ. “മഹേസക്ഖാ”തി ഇമസ്സ അത്ഥവചനം “ആനുഭാവസമ്പന്നാ”തി, മഹേസക്ഖാതി വാ മഹാപരിവാരാതി അത്ഥോ. പാണാതിപാതേ ആദിനവദസ്സനേനേവ തം വിപരിയായതോ തതോ വേരമണിയം ആനിസംസോ പാകടോ ഹോതീതി “ആദിനവം ദസ്സേത്യാ” ഇച്ചേവ വൃത്തം. തേസു സേനാസനേസൂതി യാനി “അരഞ്ഞവനപ്പത്ഥാനീ”തിആദിനാ (൧൦ നീ ൧.൩൪-൪൭) വൃത്താനി ഭിക്ഖുനം വസനട്ഠാനഭൂതാനി അരഞ്ഞായതനാനി, തേസു ഭിക്ഖുഹി സയിതബ്ബതോ, ആസിതബ്ബതോ ച സേനാസനസഞ്ചിതേസു. നിബദ്ധവാസിനോതി രുക്ഖപബ്ബുതപടിബദ്ധേസു വിമാനേസു നിച്ചവാസിതായ നിബദ്ധവാസിനോ. ബദ്ധത്താതി ഗാമാഭാവേന ഗന്ധിതത്താ സമ്ബന്ധിതത്താ.

“ഉഗ്ഗണ്ഹാതു ഭന്തേ ഭഗവാ”തി അത്തനാ വുച്ചമാനം പരിത്തം ഭഗവന്തം ഉഗ്ഗണ്ഹാപേതുകാമോ വേസ്സവണോ അവോചാതി അധിപ്പായേന ചോദകോ “കിം പന ഭഗവതോ അപ്പച്ചക്ഖവയമ്മോ നാമ അത്ഥി”തി ചോദേസി. ആചരിയോ സബ്ബത്ഥ അപ്പടിഹതത്താണചാരസ്സ ഭഗവതോ ന കിഞ്ചി അപ്പച്ചക്ഖന്തി ദസ്സേന്തോ “നത്ഥി”തി വത്യാ “ഉഗ്ഗണ്ഹാതു ഭന്തേ ഭഗവാ”തി വദതോ വേസ്സവണസ്സ അധിപ്പായം വിവരന്തോ “ഓകാസകരണത്ഥ”ന്തിആദിമാഹ. യഥാ ഹി പഞ്ചസിഖോ ഗന്ധബ്ബദേവപുത്തോ ദേവാനം താവതിംസാനം, ബ്രഹ്മുനോ ച സനങ്കുമാരസ്സ സമ്മുഖാ അത്തനോ യഥാസുതം ധമ്മം ഭഗവതോ സന്തികം ഉപഗത്യാ പവേദേതി, ഏവമയമ്പി മഹാരാജാ ഇതരേഹി സദ്ധിം ആടാനാടനഗരേ ഗാമാവസേന ബന്ധിതം പരിത്തം ഭഗവതോ പവേദേതും ഓകാസം കാരേന്തോ “ഉഗ്ഗണ്ഹാതു ഭന്തേ ഭഗവാ”തി ആഹ, ന നം തസ്സ പരിയാപുണനേ നിയോജേന്തോ. തസ്മാ ഉഗ്ഗണ്ഹാതുതി യഥിദം പരിത്തം മയാ പവേദിതമത്തമേവ ഹുത്യാ ചതുന്നം പരിസാനം ചിരകാലം ഹിതാവഹം ഹോതി, ഏവം ഉദ്ധം ആരക്ഖായ ഗണ്ഹാതു, സമ്പടിച്ഛതുതി അത്ഥോ. സത്ഥു കഥിതേതി സത്ഥു ആരോചിതേ, ചതുന്നം പരിസാനം സത്ഥു കഥനേ വാതി അത്ഥോ. സുഖവിഹാരായാതി യക്ഖാദിഹി അവിഹിംസായ ലദ്ധബ്ബസുഖവിഹാരായ.

൨൨൭. സത്തപി ബുദ്ധാ ചക്ഖുമന്തോ പഞ്ചഹി ചക്ഖുഹി ചക്ഖുമഭാവേ വിസേസാഭാവതോ. തസ്മാതി യസ്മാ ചക്ഖുമഭാവോ വിയ

സബുഭൂതാനുകമ്പിതാദയോ സബ്ബേപി വിസേസാ സത്തന്നമ്പി ബുദ്ധാനം സാധാരണാ, തസ്മാ, ഗുണനേമിത്തകാനേവ വാ യസ്മാ ബുദ്ധാനം നാമാനി നാമ, ന ലിങ്ഗികാവത്ഥികയാദിച്ചുകാനി, തസ്മാ ബുദ്ധാനം ഗുണവിസേസദീപനാനി “ചക്ഖുമന്തസ്സാ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൩.൨൨൭) വുത്താനി ഏതാനി ഏകേകസ്സ സത്ത സത്ത നാമാനി ഹോന്തി. തേസം നാമാനം സാധാരണഭാവം അത്ഥവസേന യോജേതബ്ബാതി ദസ്സേതും “സബ്ബേപി”തിആദി വുത്തം. സബുഭൂതാനുകമ്പിനോതി അനഞ്ഞസാധാരണമഹാകരുണായ സബുസത്താനം അനുകമ്പികാ. ന്ഹാതകിലേസത്താതി അട്ഠ്ഠിഗീകേന അരിയമഗ്ഗജലേന സപരസന്താനേസു നിരവസേസതോ യോതകിലേസമലത്താ. മാദസേനാപമദ്ദിനോതി സപരിവാരേ പഞ്ചപി മാദേ പമദ്ദിതവന്തോ. വുസിതവന്തോതി മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയവാസം, ദസവിധം അരിയവാസഞ്ച വുസിതവന്തോ. വുസിതവന്തായ ഏവ ബാഹിതപാപതാ വുത്താ ഹോതീതി “ബ്രാഹ്മണസ്സാ”തി പദം അനാമട്ഠം. വിമുത്താതി അനഞ്ഞസാധാരണാനം പഞ്ചന്നമ്പി വിമുത്തീനം വസേന നിരവസേസതോ മുത്താ. അങ്ഗതോതി സരീരങ്ഗതോ, ഞാണങ്ഗതോ ച, ദ്വത്തിംസമഹാപുരിസലക്ഖണ- (ദീം നിം ൨.൩൩; ൩.൨൦൦; മം നിം ൨.൩൮൭) അസീതിഅനുബൃഞ്ജനേഹി നിക്ഖമനപ്പഭാ, ബ്യാമപ്പഭാ, കേതുമാലാഉണ്ഹീസപ്പഭാ ച സരീരങ്ഗതോ നിക്ഖമനകരസ്ഥിയോ, യമകമഹാപാടിഹാരിയാദീസു ഉപ്പജനകപ്പഭാ ഞാണങ്ഗതോ നിക്ഖമനകരസ്ഥിയോ. ന ഏതാനേവ “ചക്ഖുമാ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൩.൨൨൭) വുത്താനി സത്ത നാമാനി, അഥ വോ അഞ്ഞാനിപി ബഹൂനി അപരിമിതാനി നാമാനി. കഥന്തി ആഹ “അസങ്ഖ്യേയ്യാനി നാമാനി സഗുണേന മഹേസിനോതി വുത്ത”തി (ധം സം അട്ഠം ൧൩൧൩; ഉദാം അട്ഠം ൫൩; പടിം അട്ഠം ൨൬). കേന വുത്തം? ധമ്മസേനാപതിനാ.

യദി ഏവം കസ്മാ വേസ്സവണോ ഏതാനേവ ഗണ്ഹീതി ആഹ “അത്തനോ പാകടനാമവസേനാ”തി. വീണാസവാ ജനാതി അധിപ്പേതാ. തേ ഹി കമ്മകിലേസേഹി ജാതാപി ഏവം ന പുന ജായിസ്സന്തീതി ഇമിനാ അത്ഥേന ജനാ. യഥാഹ “യോ ച കാലഘസോ ഭൂതോ”തി (ജാം ൧.൨.൧൯൦) ദേസനാസീസമത്തന്തി നിദസ്സനമത്തന്തി അത്ഥോ, അവയവേന വാ സമുദായുപലക്ഖണമേതം. സതി ച പിസുണവാചപ്പഹാനേ ഫരുസവാചാ പഹീനാവ ഹോതി, പശേവ ച മുസാവാരോതി “അപിസുണാ” ഇച്ചേവ വുത്താ. മഹത്താതി മഹാ അത്താ സഭാവോ ഏതേസന്തി മഹത്താ. തേനാഹ “മഹന്തഭാവം പത്താ”തി. മഹന്താതി വാ മഹാ അത്താ, പരിനിബ്ബാനപരിയോസാനാതി വുത്തം ഹോതി. മഹന്തേഹി വാ സീലാദീഹി സമന്നാഗതാ. അയം താവ അട്ഠകമായം ആഗതനയേന അത്ഥോ. ഇതരേസം പന മതേന ബുദ്ധാദീഹി അരിയേഹി മഹനീയതോ പുജനീയതോ മഹം നാമ നിബ്ബാനം, മഹമന്തോ ഏതേസന്തി മഹന്താ, നിബ്ബാനദിട്ഠാതി അത്ഥോ. നിസ്സാരദാതി സാരജ്ജരഹിതാ, നിബ്ഭയാതി അത്ഥോ. തേനാഹ “വിഗതലോമഹംസാ”തി.

ഹിതന്തി ഹിതചിത്തം, സത്താനം ഹിതേസീതി അത്ഥോ. യഥാഭൂതം വിപസ്സിസുന്തി പഞ്ചുപാദാനക്ഖണ്ഡേസു സമുദയാദിതോ യാമാവതോ വിവിധേനാകാരേന പസ്സിംസു. “യേ ചാപീ”തി പുബ്ബേ പച്ചത്തബഹുവചന്നേന അനിയമതോ വുത്തേ തേസമ്പീതി അത്ഥം സമ്പദാനബഹുവചനവസേന നിയമേതാ “നമത്സു”തി ച പദം ആനേതാ യോജേതി യം തം-സദ്ദാനം

അബൃദിചാരിതസമ്ബന്ധഭാവതോ. വിപസ്സിംസു നമസ്സന്തിതി വാ യോജനാ. പഠമഗാമായാതി “യേ ചാപി നിബ്ബുതാ ലോകേ”തി ഏവം വുത്തഗാമായ. ദുതിയഗാമായാതി തദന്തരഗാമായ. തത്ത്വ ദേസനാമുഖമത്തന്തി ഇതരേസമ്പി ബുദ്ധാനം നാമഗുഹണേ പത്തേ ഇമസ്സേവ ഭഗവതോ നാമഗുഹണം തമാ ദേസനായ മുഖമത്തം, തസ്മാ തേപി അത്ഥതോ ഗഹിതാ ഏവാതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “അയമ്പിഹീ”തിആദി. തത്ത്വ അയന്തി അയം ഗാമാ. പുരിമയോജനായം തസ്സാതി വിസേസിതബ്ബതായ അഭാവതോ “യന്തി നിപാതമത്ത”ന്തി വുത്തം, ഇധ പന “തസ്സ നമത്ത്വ”തി ഏവം സമ്ബന്ധസ്സ ച ഇച്ഛിതത്താ “യ”ന്തി നാമപദം ഉപയോഗേകവചനന്തി ദസ്സേനോ “യം നമസ്സന്തി ഗോതമ”ന്തി ആഹ.

൨൨൮. “യതോ ഉഗ്ഗച്ഛതി സൂരിയോ”തിആദികം കസ്മാ ആരദ്ധം? യം യേ യക്ഖാദയോ സത്ത്വ ധമ്മആണം, അത്തനോ ച രാജാണം നാദിയന്തി, തേസം “ഇദഞ്ചിദഞ്ച നിഗുഹം കരിസ്സാമാ”തി സാവനം കാതുകാമാ തത്ത്വ തത്ത്വ ദിസഹസ്സപരിത്തദീപപരിവാരേസു ചതുസു മഹാദീപേസു അത്തനോ ആണായ വത്താനം അത്തനോ പുത്താനം, അട്ഠവീസതിയാ യക്ഖസേനാപതിആദിനഞ്ച സത്ത്വരി പസാദഗാരവബ്ബഹുമാനഞ്ച പവേദേത്വാ നിഗുഹാരഹാനം സന്തജ്ജനത്ത്വം ആരദ്ധം. തത്ത്വ “യതോ ഉഗ്ഗച്ഛതി”തിആദിസു “യതോ റാനതോ ഉദേതീ”തി വുച്ചതി, കുതോ പന റാനതോ ഉദേതീതി വുച്ചതി? പുബ്ബവിദേഹവാസീനം താവ മജ്ജന്തഹികട്ഠാനേ റിതോ ജമ്ബുദീപവാസീനം ഉദേതീതി വുച്ചതി, ഉത്തരകുരുകാനം പന ഓഗ്ഗച്ഛതിതി ഇമിനാ നയേന സേസദീപേസുപി സൂരിയസ്സ ഉഗ്ഗച്ഛനോഗ്ഗച്ഛനപരിയായോ വേദിതബ്ബോ. അയഞ്ച അത്ഥോ ഹേട്ഠാ അഗ്ഗത്തസുത്തവണ്ണനായം (ദീം നിം അട്ഠം ൩.൧൨൧) പകാസിതോ ഏവ. അദിതിയാ പുത്തോതി ലോകസമുദാചാരവസേന വുത്തം. ലോകിയാ ഹി ദേവേ അദിതിയാ പുത്താ, അസുരേ അതിമിയാ പുത്താതി വദന്തി. ആദിപ്പനതോ പന ആദിച്ചോ, ഏകപ്പഹാരേണേവ തീസു ദീപേസു ആലോകവിദംസനേന സമുജ്ജലനതോതി അത്ഥോ. മണ്ഡലീതി ഏത്ത്വ ഈ-കാരോ ഭൂസത്ത്വാതി ആഹ “മഹന്തം മണ്ഡലം അസ്സാതി മണ്ഡലീ”തി. മഹന്തം ഹിസ്സ വിമാനമണ്ഡലം പത്താസയോജനായാമവിത്ഥാരതോ. “സംവരീപി നിരുജ്ജന്തീ”തി ഇമിനാവ ദിവസോപി ജായതീതി അയമ്പി അത്ഥോ വുത്തോതി വേദിതബ്ബോ. രത്തി അന്തരധായതീതി സിനേരുപച്ഛായാലക്ഖണ്ണസ്സ അന്ധകാരസ്സ വിഗച്ഛനതോ.

ഉദകരഹദോതി ജലധി. “തസ്മിം റാനേ”തി ഇദം പുരത്ഥിമസമുദസ്സ ഉപരിഭാഗേന സൂരിയസ്സ ഗമനം സന്ധായ വുത്തം. തമാ ഹി ജമ്ബുദീപേ റിതാനം പുരത്ഥിമസമുദതോ സൂരിയോ ഉഗ്ഗച്ഛന്തോ വിയ ഉപട്ഠാതി. തേനാഹ “യതോ ഉഗ്ഗച്ഛതി സൂരിയോ”തി. സമുദനട്ഠേന അത്തന്തി പതിതസ്സ സമ്മദേവ, സബ്ബസോ ച ഉദനട്ഠേന കിലേദനട്ഠേന സമുദോ. സമുദോ ഹി കിലേദനട്ഠോ രഹദോ. സാരിതോദകോതി അനേകാനി യോജനസഹസ്സാനി വിത്ഥിണ്ണോദകോ, സരിതാ നദിയോ ഉദകേ ഏതസ്സാതി വാ സരിതോദകോ.

സിനേരുപബ്ബതരാജാ ചക്കവാളസ്സ വേമജ്ജേ റിതോ, തം പധാനം കത്വാ വത്തബ്ബന്തി അധിപ്പായേന “ഇതോതി സിനേരുതോ”തി വത്വാ തമാ പന ദിസാവവത്ഥാനം അനവട്ഠിതന്തി “തേസം നിസിന്നട്ഠാനതോ വാ”തി വുത്തം. തേസന്തി ചതുനം മഹാരാജാനം. നിസിന്നട്ഠാനം ആടാനാടനഗരം. തത്ത്വ ഹി

നിസിന്നാ തേ ഇമം പരിത്തം ബന്ധിംസു. തേസം നിസിന്നട്ഠാനതോതി വാ സത്ഥു സന്തികേ തേസം നിസിന്നട്ഠാനതോ. ഉഭയമാപി സൂരിയസ്സ ഉഭയട്ഠാനാ പുരത്ഥിമാ ദിസാ നാമ ഹോതി. പുരിമപക്ഖംയേവേത്ഥ വണ്ണേന്തി. തേന വുത്തം “ഇതോ സാ പുരിമാ ദിസാ”തി. സൂരിയോ, പന ചന്ദനക്ഖത്താദയോ ച സിനേരും ദക്ഖിണതോ, ചക്കവാളപബ്ബതഞ്ച വാമതോ കത്വാ പരിവത്തേന്തി. യത്ഥ ച നേസം ഉഗ്ഗമനം പഞ്ഞായതി, സാ പുരത്ഥിമാ ദിസാ. യത്ഥ ഓക്കമനം പഞ്ഞായതി, സാ പച്ഛിമാ ദിസാ. ദക്ഖിണപസ്സേ ഉത്തരാ ദിസാ, വാമപസ്സേ ദക്ഖിണാ ദിസാതി ചതുമഹാദീപവാസിനം പച്ഛേകം സിനേരു ഉത്തരാദിസായമേവ, തസ്ഥാ അനവട്ഠിതാ ദിസാവവത്ഥാതി ആഹ “ഇതി നം ആചിക്ഖതി ജനോ”തി. യം ദിസന്തി യം പുരത്ഥിമദിസം യസസ്സീതി മഹാപരിവാരോ. കോടിസതസഹസ്സപരിമാണാ ഹി ദേവതാ അഭിണ്ഹം പരിവാരേന്തി. ചന്ദനനാഗരുക്ഖാദീസു ഓസധിതിണവനപ്പതിസുഗന്ധാനം അബ്ബനതോ, തേഹി ദിത്തഭാവുപഗമനതോ “ഗന്ധബ്ബാ”തി ലദ്ധനാമാനം ചാതുമഹാരാജികദേവാനം അധിപതി ഭാവതോ. മേസുതന്തി ഏതഥ മേതി നിപാതമത്തം. സുതന്തി വിസ്സുതന്തി അത്ഥോ. അയത്ത്ഥേതഥ യോജനാ - തസ്സ ധതരട്ഠമഹാരാജസ്സ പുത്താപി ബഹവോ. കിത്തകാ? അസീതി, ദസ ഏകോ ച. ഏകനാമാ. കഥം? ഇന്ദനാമാ. “മഹപ്ഫലാ”തി ച സുതം വിസ്സുതമേതം ലോകേതി.

ആദിച്ഛോ ഗോതമഗോത്തോ, ഭഗവാപി ഗോതമഗോത്തോ, ആദിച്ഛേന സമാനഗോത്തതായ ആദിച്ഛോ ബന്ധു ഏതസ്സാതിപി ആദിച്ചബന്ധു, ആദിച്ചസ്സ വാ ബന്ധുതി ആദിച്ചബന്ധു, തം ആദിച്ചബന്ധുനം. അനവജ്ജേനാതി അവജ്ജപടിപക്ഖേന ബ്രഹ്മവിഹാരേന. സമേക്ഖസി ഓധിസോ, അനോധിസോ ച ഫരണേന ഓലോകേസിആസയാനുസയചരിയാധിമുത്തിആദിവിഭാഗാവബോധവസേന. വത്വാ വന്ദന്തിതി “ലോകസ്സ അനുകമ്പകോ”തി കിത്തേത്വാ വന്ദന്തി. സുതം നേതന്തി സുതം നന്തുതി ഏതസ്ഥിം അത്ഥേ നു-സദ്ദോ. അട്ഠകമായം പന നോകാരോയന്തി അധിപ്പായേന അമ്ഹേഹീതി അത്ഥോ വുത്തോ. ഏതന്തി ഏതം തഥാ പരികിത്തേത്വാ അമനുസ്സാനം ദേവതാനം വന്ദനം. വദന്തി ധതരട്ഠമഹാരാജസ്സ പുത്താ.

൨൭൯. യേന പേതാ പവുച്ചന്തിതി ഏതഥ വചനസേസേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ, ന യമാരുതവസേനേവാതി ദസ്സേനോ “യേന ദിസാഭാഗേന നീഹരീയന്തുതിവുച്ചന്തി”തി ആഹ. ഡയ്ഹന്തുവാതി പേതേ സന്ധായ വദതി. ഛരിജ്ജന്തുവാ ഹത്ഥപാദാദികേ പിസുണാ പിട്ഠിമംസികാ. ഹത്തേന്തു പാണാതിപാതിനോതിആദികാ. പവുച്ചന്തിതി വാ സമുച്ചന്തി, “അലം തേസ”ന്തി സമാചിനീയന്തിതി അത്ഥോ. ഏവത്ത്ഥി വചനസേസേന വിനാ ഏവ അത്ഥോ സിദ്ധോ ഹോതി. രഹസ്സങ്ഗന്തി ബീജം സന്ധായ വദതി.

൨൮൦. യസ്ഥിം ദിസാഭാഗേ സൂരിയോ അത്ഥം ഗച്ഛതീതി ഏതഥ “യതോ ഠാനതോ ഉദേതീ”തി ഏതഥ വുത്തനയാനുസാരേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

൨൮൧. യേന ദിസാഭാഗേന ഉത്തരകുരു രത്ഥോ അവട്ഠിതോ, ഇതോ സാ ഉത്തരാ ദിസാതി യോജനാ . മഹാനേരുതി മഹന്തോ, മഹനീയോ ച നേരുസങ്ഖാതോ പബ്ബതോ. തേനാഹ “മഹാസിനേരു പബ്ബതരാജാ”തി. രജതമയം. തഥാ ഹി തസ്സ പഭായ അജ്ജേയാത്ഥതം തസ്സം ദിസായം സമുദ്ദോദകം വീരം

വിയ പഞ്ഞായതി. മണിമയന്തി ഇന്ദനീലമയം. തമാ ഹി ദക്ഖിണദിസായ സമുദ്ദോദകം യേഭുയ്യേന നീലവണ്ണം ഹുത്വാ പഞ്ഞായതി, തമാ ആകാസം. മനുസ്സാജായന്തി. കഥം ജായന്തി? അമമാ അപരിഗൃഹാതി യോജനാ. മമത്തവിരഹിതാതി “ഇദം മമ ഇദം മമാ”തി മമങ്കാരവിരഹിതാതി അധിപ്പായോ. യദി തേസം “അയം മയ്ഹം ഭരിയാ”തി പരിഗൃഹോ നത്ഥി, “അയം മേ മാതാ, അയം ഭഗിനീ”തി ഏവരുപാ ഇധ വിയ മരിയാദാപി ന സിയാ മാതുആദിഭാവസ്സ അജാനനതോതി ചോദനം സന്ധായാഹ “മാതരം വാ”തിആദി. ഛന്ദരാഗോ നുപ്പജ്ജതീതി ഏതഥ “ധമ്മതാസിദ്ധസ്സ സീലസ്സ ആനുഭാവേന പുത്തേ ദിട്ഠമത്തേ ഏവ മാതു മനതോ മഞ്ഞം പഗ്ഘരതി, തേന സഞ്ഞാണേന നേസം മാതരി പുത്തസ്സ മാതുസഞ്ഞാ, മാതു ച പുത്തേ പുത്തസഞ്ഞാ പച്ചുപട്ഠിതാ”തി കേചി.

നങ്ഗലാതി ലിങ്ഗവിപല്ലാസേന വുത്തന്തി ആഹ “നങ്ഗലാനിപീ”തി. അകട്ഠേതി അകസിതേ അകതകസികമ്മേ.

തണ്ഡുലാവ തസ്സ ഫലന്തി സത്താനം പുഞ്ഞാനുഭാവഹേതുക്വാ മുസാദിഅഭാവേന തണ്ഡുലാ ഏവ തസ്സ സാലിസ്സ ഫലം. തുണ്ഡികിരന്തി പചനഭാജനസ്സ നാമന്തി വുത്തം “ഉക്ഖലിയ”ന്തി. ആകിരിത്വാതി തണ്ഡുലാനി പക്ഖിപിത്വാ. നിദ്ധുമങ്ഗാരേനാതി ധുമങ്ഗാരരഹിതേന കേവലേന അഗ്ഗിനാ. ജോതികപാസാണതോ അഗ്ഗിമ്ഹി ഉട്ഠഹന്തേ കുതോ ധുമങ്ഗാരാനം സമഭവോ. ഭോജനന്തി ഓദനമേവാധിപ്പേതന്തി “ഭോജനമേവാ”തി അവധാരണം കത്വാ തേന നിവത്തേതഞ്ചം ദസ്സേനോ “അഞ്ഞോ സൂപോ വാ ബുജ്ജനം വാ ന ഹോതീ”തി ആഹ. യദി ഏവം രസവിസേസയുത്തോ തേസം ആഹാരോ ന ഹോതീതി? നോതി ദസ്സേനോ “ഭുജ്ജന്താനം...പേ... രസോ ഹോതീ”തി ആഹ. മച്ഛരിയചിത്തം നാമ ന ഹോതീതി ധമ്മതാസിദ്ധസ്സ സീലസ്സ ആനുഭാവേന. തമാ ഹി തേ കത്ഥചിപി അമമാ പരിഗൃഹാവ ഹുത്വാ വസന്തി.

അപിച തത്ഥ ഉത്തരകുരുകാനം പുഞ്ഞാനുഭാവസിദ്ധോ അയമ്പി വിസേസോ വേദിതബ്ബോ - തത്ഥ കിര തേസു തേസു പദേസേസു ഫനചിതപത്തസഞ്ചരണസാഖാപസാഖാ കൂടാഗാരൂപമാ മനോരമാ രുക്ഖാ തേസം മനുസ്സാനം നിവേസനകിച്ചം സാധേന്തി, യത്ഥ സുഖം നിവസന്തി, അഞ്ഞേപി തത്ഥ രുക്ഖാ സുജാതാ സബ്ബദാപി പുപ്ഫിതഗ്ഗാ തിട്ഠന്തി, ജലാസയാപി വികസിതകമലകുവലയപുണ്ഡരീകസോഗന്ധികാദിപുപ്ഫസഞ്ചരണാ സബ്ബകാലം പരമസുഗന്ധം സമന്തതോ പവായന്താ തിട്ഠന്തി. സരീരമ്പി തേസം അതിദീഘതാദിദോസരഹിതം ആരോഹപരിണാഹസമ്പന്നം ജരായ അനഭിഭൂതത്താ വലിപലിതാദിദോസരഹിതം യാവതായുക്കം അപരിക്ഖിണജവബലപരക്കമസോഭമേവ ഹുത്വാ തിട്ഠന്തി. അനുട്ഠാനഫലുപജീവിതായ ന ച നേസം കസിവാണിജ്ജാദിവസേന, ആഹാരപരിയേട്ഠിവസേന ദുക്ഖം അത്ഥി, തതോ ഏവ ന ദാസദാസികമ്മകരാദിപരിഗൃഹോ അത്ഥി, ന ച തത്ഥ സീതുണ്ഹഡംസമകസവാതാതപസരീസപവാളാദിപരിസ്സയോ അത്ഥി. യഥാ നാമേത്ഥ ഗിമ്ഹാനം പച്ഛിമേ മാസേ പച്ചുസവേലായം സമസീതുണ്ഹഉതു ഹോതി, ഏവമേവ സബ്ബകാലം സമസീതുണ്ഹോവ ഉതു ഹോതി, ന ച തേസം കോചി ഉപഘാതോ, വിഹേസാ വാ ഉപ്പജ്ജതി. അകട്ഠപാകിമമേവ

സാലിം അകണം അമുസം സുഗന്ധം തണ്ഡുലഫലം പരിഭുഞ്ജന്താനം നേസം കുടും, ഗണ്ഡോ, കിലാസോ, സോസോ, കാസോ, സാസോ, അപമാരോ, ജരോതി ഏവമാദികോ ന കോചി രോഗോ ഉപ്പജ്ജതി. ന തേ ഖുജ്ജാ വാ വാമനകാ വാ കാണാ വാ കൂണീ വാ ഖഞ്ജാ വാ പക്ഖഹതാ വാ വികലങ്ഗാ വാ വികലിന്ദ്രിയാ വാ ഹോന്തി. ഇത്ഥിയോപി തത്ഥ നാതിദീഘാ നാതിരസ്സാ നാതികിസാ നാതിമൂലാ നാതികാളാ നാച്ചോദാതാ സോഭഗ്ഗപ്പത്തരൂപാ ഹോന്തി. തഥാ ഹി ദീഘങ്ഗുലീ തമ്ബനഖീ ലമ്ബത്ഥനാ തനുജ്ജയാ പുണ്ണചന്ദമുഖീ വിസാലക്ഖീ മുദുഗത്താ സംഹിതൂരൂ ഓദാതദന്താ ഗമ്ഭീരനാഭീ തനുജങ്ഘാ ദീഘനീലവേല്ലിതകേസീ പുമുലസുസോണീ നാതിലോമാനാലോമാ സുഭഗാ ഉതുസുഖസമ്ഫസ്സാ സണ്ഹാ സഖിലസമ്ഭാസാ നാനാഭരണവിഭൂസിതാ വിചരന്തി. സബ്ബദാ ഹി സോളസവസ്സുദ്ദേസികാ വിയ ഹോന്തി. പുരിസാ ച പഞ്ചവീസതിവസ്സുദ്ദേസികാ വിയ, ന പുത്തദാരേസു രജ്ജന്തി. അയം തത്ഥ ധമ്മതാ.

സത്താഹികമേവ ച തത്ഥ ഇത്ഥിപുരിസാ കാമരതിയാ വിഹരന്തി, തതോ വീതരാഗാ യമാസകം ഗച്ഛന്തി. ന തത്ഥ ഇയ വിയ ഗബ്ഭോക്കന്തിമൂലകം, ഗബ്ഭപരിഹരണമൂലകം , വിജായനമൂലകം വാ ദുക്ഖം ഹോതി. രത്തകഞ്ചുകതോ കഞ്ചനപടിമാ വിയ ദാരകാ മാതുകുച്ഛിതോ അമക്ഖിതാ ഏവ സേമ്ഹാദിനാ സുഖേനേവ നിക്ഖമന്തി, അയം തത്ഥ ധമ്മതാ.

മാതാ പന പുത്തം വാ യീതരം വാ വിജായിത്ഥാ തേസം വിചരണപ്പദേസേ റപേത്ഥാ അനപേക്ഖാ യമാരുചി ഗച്ഛന്തി. തേസം തത്ഥ സയിതാനം യേ പസ്സന്തി പുരിസാ, ഇത്ഥിയോ വാ, തേ അത്തനോ അങ്ഗുലിയോ ഉപനാമേന്തി, തേസം കമ്മബലേന തതോ വീരം പവത്തന്തി, തേന ദാരകാ യാപേന്തി. ഏവം പന വഡ്ഡന്താ കതിപയദിവസേഹേവ ലദ്ധബലാ ഹുത്ഥാ ദാരികാ ഇത്ഥിയോ ഉപഗച്ഛന്തി, ദാരകാ പുരിസേ. കപ്പരുക്ഖതോ ഏവ ച തേസം തത്ഥ തത്ഥ വത്ഥാഭരണാനി നിപ്പജ്ജന്തി. നാനാവിരാഗവണ്ണവിചിത്താനി ഹി സുഖുമാനി മുദുസുഖസമ്ഫസ്സാനി വത്ഥാനി തത്ഥ തത്ഥ കപ്പരുക്ഖേസു ഓലമ്ബന്താനി ഇടന്തി. നാനാവിധരംസിജാലസമുജ്ജലവിവിധവണ്ണരത്നവിനദ്ധാനി അനേകവിധമാലാകമ്മലതാകമ്മഭിത്തികമ്മവിചിത്താനി സീസൂപഗഗീവൂപഗഹത്ഥൂപഗകടുപഗപാദൂപഗാനി സോവണ്ണമയാനി ആഭരണാനി ച കപ്പരുക്ഖതോ ഓലമ്ബന്തി. തഥാ വീണാമുദിങ്ഗപണവസമ്മതാളസങ്ഖവംസവേതാളപരിവാണിവല്ലകീപഭൂതികാ തൂരിയഭണ്ഡാപി തതോ തതോ ഓലമ്ബന്തി. തത്ഥ ച ബഹൂ ഫലരുക്ഖാ കുമ്ഭമത്താനി ഫലാനി ഫലന്തി മധുരരസാനി, യാനി പരിഭുഞ്ജിത്ഥാ തേ സത്താഹന്വി ഖുപ്പിപാസാഹി ന ബാധീയന്തി. നജ്ജാപി തത്ഥ സുവിസുദ്ധജലാ സുപതിത്ഥാ രമണീയാ അകദമാ വാലുകതലാ നാതിസീതാ നാച്ചുണ്ഹാ സുരഭിഗന്ധീഹി ജലജപൂപ്ഫേഹി സഞ്ചരന്നാ സബ്ബകാലം സുരഭിം വായന്തിയോ സന്ദന്തി. ന തത്ഥ കണ്ടകതിണകക്ഖളഗച്ഛലതാ ഹോന്തി, അകണ്ടകാ പുപ്ഫഫലസമ്പന്നാ ഏവ ഹോന്തി. ചന്ദനനാഗരുക്ഖാ സയമേവ രസം പഗ്ഘരന്തി . ന്ഹായിതുകാമാ ച നദീതിത്ഥേ ഏകജ്ജയം വത്ഥാഭരണാനി റപേത്ഥാ നദിം ഓതരിത്ഥാ ന്ഹത്ഥാ ഉത്തിണ്ണുത്തിണ്ണാ ഉപരിട്ഠിമം വത്ഥാഭരണം ഗണ്ഹന്തി, ന തേസം ഏവം ഹോതി “ഇദം മമ, ഇദം പരസ്സാ”തി, തതോ ഏവ ന തേസം കോചി വിഗ്ഗഹോ വാ വിവാദോ വാ. സത്താഹികാ ഏവ ച നേസം കാമരതികീളാ ഹോതി, തതോ വീതരാഗാ

വിയ വിചരന്തി. യത്ഥ ച രുക്വേ സയിതുകാമാ ഹോന്തി, തത്ത്വേവ സയനം ഉപലഭന്തി. മതേ ച സത്തേ ദിസാ ന രോദന്തി, ന സോചന്തി, തഞ്ച മണ്ഡയിത്വാ നിക്ഖിപന്തി. താവദേവ ച നേസം തമാരൂപാ സകുണാ ഉപഗന്താ മതം ദീപന്തരം നേന്തി. തസ്മാ സുസാനം വാ അസുചിട്ഠാനം വാ തത്ഥ നത്ഥി. ന ച തതോ മതാ നിരയം വാ തിരച്ഛാനയോനിം വാ പേത്തിവിസയം വാ ഉപപജ്ജന്തി. “ധമ്മതാസിദ്ധസ്സ പഞ്ചസീലസ്സ ആനുഭാവേന തേ ദേവലോകേ നിബ്ബത്തന്തി”തി വദന്തി. വസ്സസഹസ്സമേവ ച നേസം സബ്ബകാലം ആയുപ്പമാണം. സബ്ബമേതം തേസം പഞ്ചസീലം വിയ ധമ്മതാസിദ്ധം ഏവാതി വേദിതബ്ബം. തത്ഥാതി തസ്ഥിം ഉത്തരകുരുദീപേ.

ഏകഖുരം കത്വാതി അനേകസഹസ്രി ഏകസഹസ്രം വിയ കത്വാ, അസ്സം വിയ കത്വാതി അത്ഥോ. “ഗാവി”ന്തി വത്വാ പുന “പസു”ന്തി വുത്തന്താ ഗാവിതോ ഇതരോ സബ്ബോ ചതുപ്പദോ ഇധ “പസു”തി അധിപ്പേതോതി ആഹ “ഠപേത്വാ ഗാവി”ന്തി.

തസ്സാതി ഗബ്ഭിനിത്ഥിയാ. പിട്ഠി ഓനമിതും സഹതീതി കുച്ഛിയാ ഗരുഭാരതായ തേസം ആരുള്ഹകാലേ പിട്ഠി ഓനമതി, തേസം നിസജ്ജം സഹതി പല്ലങ്കേ നിസിന്നാ വിയ ഹോന്തി. സമ്മാദിട്ഠികേതി കമ്മപഥസമ്മാദിട്ഠിയാ സമ്മാദിട്ഠികേ. ഏത്ഥാതി ജമ്ബുദീപേ. ഏത്ഥ ഹി ജനപദവോഹാരോ, ന ഉത്തരകുരുമ്ഹി. തഥാ ഹി “പച്ചന്തിമമിലക്ഖുവാസികേ”തി ച വുത്തം.

തസ്സ രഞ്ഞോതി വേസ്സവണ്ണമഹാരാജസ്സ. ഇതി സോ അത്താനമേവ പരം വിയ കത്വാ വദതി. ഏസേവ നയോ പരതോപി. ബഹുവിധം നാനാരത്നവിചിത്ത്വം നാനാസൺഠാനം രമാദി ദിബ്ബയാനം ഉപട്ഠിതമേവ ഹോതി സുദന്തവാഹനയുത്തം, ന നേസം യാനാനം ഉപട്ഠാപനേ ഉസ്സുക്കം ആപജ്ജിതബ്ബം അത്ഥി. ഏതാനീതി ഹത്ഥിയാനാദിനി. നേസന്തി വേസ്സവണ്ണപരിചാരികാനം. കപ്പിതാനി ഹുത്വാ ഉട്ഠിതാനി ആരുഹിതും ഉപകപ്പനയാനാനി. നിപന്നാപി നിസിന്നാപി വിചരന്തി ചന്ദിമസൂരിയാ വിയ യമാസകം വിമാനേസു.

നഗരാ അഹൂതി ലിങ്ഗവിപല്ലാസേന വുത്തന്തി ആഹ “നഗരാനി ഭവിംസൂതി അത്ഥോ”തി. ആടാനാടാ നാമാതി ഇത്ഥിലിങ്ഗവസേന ലദ്ധനാമം നഗരം ആസി.

തസ്ഥിം ഠത്വാതി തസ്ഥിം പദേസേ പരകുസിടനാടാനാമകേ നഗരേ ഠത്വാ. തതോ ഉജ്ജം ഉത്തരദിസായം. ഏതസ്സാതി കസിവന്തനഗരസ്സ. അപരഭാഗേ അപരകോട്ഠാസേ, പരതോ ഇച്ചേവ അത്ഥോ.

കുവേരോതി തസ്സ പുരിമജാതിസമുദാഗതം നാമന്തി തേനേവ പസങ്ഗേന യേനായം സമ്പത്തി അധിഗതാ, തദസ്സ പുബ്ബകമ്മം ആചിക്ഖിതും “അയം കിരാ”തിആദി വുത്തം. ഉച്ഛുവപ്പന്തി ഉച്ഛുസസ്സം. അവസേസസാലാഹിതി അവസേസയന്തസാലാഹി, നിസ്സക്കവചനഞ്ചേതം. തത്ത്വേവാതി പുണ്ണത്ഥം ദിന്നസാലായമേവ.

പടിപ്പുസന്തോതി പതി പതി അത്ഥേ ഏസന്തോ വീമംസന്തോ. ന കേവലം തേ വീമംസന്തി ഏവ, അഥ വോ തമത്ഥം പതിട്ഠാപേന്തിതി ആഹ “വിസും വിസും അത്ഥേ ഉപപരിക്ഖമാനാ അനുസാസമാനാ”തി. യക്ഖരട്ഠികാതി യക്ഖരട്ഠാധിപതിനോ. യക്ഖാ ച വേസ്സവണ്ണസ്സ രഞ്ഞോ നിവേസനദാരേ നിയുത്താ ചാതി യക്ഖദോവാരികാ, തേസം യക്ഖദോവാരികാനം.

യസ്ഥാ ധരണീപോരക്ഖണിതോ പുരാണോദകം ഭസ്സയന്തം ഹേട്ഠാ വുട്ഠി ഹുത്ഥാ നിക്ഖമതി, തസ്ഥാ തം തതോ ഗഹേത്ഥാ മേഘേഹി പവുട്ഠം വിയ ഹോതിതി വുത്തം “യതോ പോക്ഖരണിതോ ഉദകം ഗഹേത്ഥാ മേഘാ പവസ്സന്തി”തി. യതോതി യതോ ധരണീപോക്ഖരണിതോ. സഭാതി യക്ഖാനം ഉപട്ഠാനസഭാ.

തസ്ഥിം ഠാനേതി തസ്സാ പോക്ഖരണിയാ തീരേ യക്ഖാനം വസനവനേ. സദാ ഫലിതാതി നിച്ചകാലം സഞ്ജാതഫലാ. നിച്ചപുപ്ഫിതാതി നിച്ചം സഞ്ജാതപുപ്ഫാ. നാനാദിജഗണായുതാതി നാനാവിധേഹി ദിജഗണേഹി യുത്താ. തേഹി പന സകുണ്ഡസഞ്ഘേഹി ഇതോ ചിതോ ച സമ്പതന്തേഹി പരിബ്ഭമന്തേഹി യസ്ഥാ സാ പോക്ഖരണീ ആകുലാ വിയ ഹോതി, തസ്ഥാ വുത്തം “വിവിധപക്ഖിസഞ്ഘസമാകുലാ”തി. കോഞ്ചസകുണ്ഡേഹിതി സാരസസകുണ്ഡേഹി.

“ഏവം വിരവന്താന”ന്തി ഇമിനാ തഥാ വസ്സിതവസേന “ജീവഞ്ജീവകാ”തി അയം തേസം സമഞ്ഞാതി ദസ്സേതി. ഉട്ഠവചിത്തകാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. തേനാഹ “ഏവം വസ്സമാനാ”തി. പോക്ഖരസാതകാതി പോക്ഖരസണ്ഠാനതായ “പോക്ഖരസാതകാ”തി ഏവം ലദ്ധനാമാ.

സബ്ബകാലം സോഭതിതി സബ്ബഉത്സു സോഭതി, ന തസ്സാ ഹേമന്താദിവസേന സോഭാവിരതോ അത്ഥി. ഏവംഭൂതാ ച നിച്ചം പുപ്ഫിതജലജമലജപുപ്ഫതായ, ഫലഭാരഭരിതരുക്ഖപരിവാരിതതായ, അട്ഠംഗസമന്നാഗതസലിലതായ ച നിരന്തരം സോഭതി.

ഽവുവ. പരികമ്മന്തി പുബ്ബുപചാരം. പരിസോധേത്ഥാതി ഏകക്ഖരസ്സാപി അവിരാധനവസേന ആചരിയസന്തികേ സബ്ബം സോധേത്ഥാ. സുട്ഠു ഉഗ്ഗഹിതാതി പരിമണ്ഡലപദബ്ബുഞ്ജനായ പോരിയാ വാചായ വിസ്സട്ഠായ അനേലഗളായ അത്ഥസ്സ വിത്താപനീയാ സമ്മദേവ ഉഗ്ഗഹിതാ. തഥാ ഹി “അത്ഥഞ്ച ബ്ബുഞ്ജനഞ്ച പരിസോധേത്ഥാ”തി വുത്തം. അത്ഥം ജാനതോ ഏവ ഹി ബ്ബുഞ്ജനം പരിസുജ്ജന്തതി, നോ അജാനതോ. പദബ്ബുഞ്ജനാനീതി പദഞ്ചേവ ബ്ബുഞ്ജനഞ്ച അഹാപേത്ഥാ. ഏവഞ്ഹി പരിപുണ്ണാ നാമ ഹോതിതി. വിസംവാദേത്ഥാതി അത്തഥാ കത്ഥാ. തേജവന്തം ന ഹോതി വിരജ്ജന്തനതോ ചേവ വിമ്ഹയത്ഥഭാവതോ ച. സബ്ബസോതി അനവസേസതോ ആദിമജ്ജന്തപരിയോസാനതോ. തേജവന്തം ഹോതിതി സഭാവനിരുത്തിം അവിരാധേത്ഥാ സുപ്പവത്തിഭാവേന സാധനതോ. ഏവം പയോഗവിപത്തിം പഹായ പയോഗസമ്പത്തിയാ സതി പരിത്തസ്സ അത്ഥസാധകതം ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി അജ്ജന്താസയവിപത്തിം പഹായ അജ്ജന്താസയസമ്പത്തിയാ അത്ഥസാധകതം ദസ്സേതും “ലാഭഹേതു”തിആദി വുത്തം. ഇദം പരിത്തഭണനം സത്താനം അനത്ഥപടിബാഹനഹേതുതി തസ്സ ഞാണകരുണാപുബ്ബകതാ

നിസ്സരണപക്വോ. മേത്തം പുരോചാരികം കത്വാതി മേത്താമനസികാരേന സത്തേസു ഹിതഹരണം പുരക്വതാ.

“വത്സ്യം വാ”തിആദി പുണ്യേ ചതുപരിസമജ്ജ്വേ കതായ സാധനായ ഭഗവതോ പവേദനം. ഘരവത്സ്യന്തി വസനഗേഹം. നിബദ്ധവാസന്തി പരഗേഹേപി നേവാസികഭാവേന വാസം ന ലഭ്യേ, യം പന മഹാരാജാനം, യക്വസേനാപതീനഞ്ച അജാനന്താനംയേവ കദാചി വസിതാ ഗമനം, തം അപമാണന്തി അധിപായോ. സമിതിന്തി യക്വാദിസമാഗമം. കാമം പാളിയം “ന മേ സോ”തി ആഗതം, ഇതരേസമ്പി പന മഹാരാജാനമത്തനാ ഏകജ്ജ്യാസയതായ തേസമ്പി അജ്ജ്യാസയം ഹദയേ റപേത്വാ വേസ്സവണോ തഥാ അഭോച. കണ്ഠം അനു അനു വഹിതും അയുത്തോ അനാവയ്ഹോ, സബ്ബകാലം കണ്ഠം ലദ്ധും അയുത്തോതി അത്ഥോ, തം അനാവയ്ഹം. തേനാഹ “ന ആവാഹയുത്ത”ന്തി. ന വിവയ്ഹന്തി അവിവയ്ഹം, കണ്ഠം ഗഹേതുമയുത്തന്തി അത്ഥോ. തേനാഹ “ന വിവാഹയുത്ത”ന്തി. ആഹിതോ അഹംമാനോ ഏത്ഥാതി അത്താ, അത്തഭാവോ. അത്താ വിസയഭൂതോ ഏതാസം അത്ഥിതി അത്താ, പരിഭാസാ, താഹി. പരിയത്തം കത്വാ വചനേന പരിപുണ്ണാഹി. യഥാ യക്വാ അക്കോസിതബ്ബാ, ഏവം പവത്താ അക്കോസാ യക്വഅക്കോസാ നാമ, തേഹി. തേ പന “കളാരക്ഖി കളാരദന്താ കാളവണ്ണാ”തി ഏവം ആദയോ.

വിരുദ്ധാതി വിരുജ്ജ്യാനകാ പരേഹി വിരോധിനോ. രഭസാതി സാരമ്ഭകാതി അധിപായോ. തേനാഹ “കരണ്ണുത്തരിയാ”തി. രഭസാതി വാ സാഹസികാ. സാമിനോ മനസോ അസ്സവാതി മനസ്സാ, കിങ്കരാ. യേ ഹി “കിം കരോമി ഭദ്രന്തേ”തി സാമികസ്സ വസേ വത്തന്തി, തേ ഏവം വുച്ചന്തി. തേന വുത്തം “യക്വസേനാപതീനം യേ മനസ്സാ, തേസ”ന്തി. ആണായ അവരോധിതുപചാരാ അവരുദ്ധാ, തേ പന ആണാവതോ പച്ചത്ഥികാ നാമ ഹോന്തീതി “പച്ചാമിത്താ വേരിനോ”തി വുത്തം. ഉജ്ജ്യാപേതബ്ബന്തി ഹേട്ഠാ കത്വാ ചിന്താപേതബ്ബം, തം പന ഉജ്ജ്യാപനം തേസം നീചകിരിയായ ജാനാപനം ഹോതീതി ആഹ “ജാനാപേതബ്ബാ”തി.

പരിത്തപരികമ്മകമാവണ്ണാ

പരിത്തസ്സ പരികമ്മം കഥേതബ്ബന്തി ആടാനാടിയപരിത്തസ്സ പരികമ്മം പുണ്യപചാരട്ഠാനിയം മേത്തസുത്താദി കഥേതബ്ബം. ഏവഞ്ഹി തം ലദ്ധാസേവനം ഹുത്വാ തേജവന്തം ഹോതി. തേനാഹ “പഠമമേവ ഹീ”തിആദി. പിട്ഠം വാ മംസം വാതി വാ-സദ്ദോ അനിയമത്ഥോ, തേന മച്ഛഘതസൂപാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. ഓതാരം ലഭന്തി അത്തനാ പിയായിതബ്ബആഹാരവസേന പിയായിതബ്ബട്ഠാനവസേന ച. “പരിത്ത...പേ... നിസീദിതബ്ബ”ന്തി ഇമിനാവ പരിത്തകാരകസ്സ ഭിക്ഖുനോ പരിസുദ്ധിപി ഇച്ഛിതബ്ബാതി ദസ്സേതി.

“പരിത്തകാരകോ...പേ... സമ്പരിവാരിതേനാ”തി ഇദം പരിത്തകരണേ ബാഹിരരക്ഖാസംവിധാനം. “മേത്തചിത്തം...പേ... കാതബ്ബ”ന്തി ഇദം അബ്ഭന്തരരക്ഖാ ഉഭയതോ രക്ഖാസംവിധാനം. ഏവഞ്ഹി അമനുസ്സാ പരിത്തകരണസ്സ അന്തരായം കാതും ന വിസഹന്തി. മങ്ഗലകമാ വത്തബ്ബാ പുണ്യപചാരവസേന. സബ്ബസന്നിപാതോതി തസ്ഥിം വിഹാരേ, തസ്ഥിം വാ ഗാമവേത്തേ സബ്ബേസം ഭിക്ഖുനം സന്നിപാതോ.

ഘോഷേതബ്ബോ, “ചേതിയങ്ഗണേ സബ്ബേഹി സന്നിപതിതബ്ബ”തി. അനാഗത്തും നാമ
ന ലബ്ഭതി അമനുസ്സേന ബുദ്ധാണാഭയേന, രാജാണാഭയേന ച.
ഗഹിതകാപദേസേന അമനുസ്സോവ പുച്ഛിതോ ഹോതീതി ആഹ
“അമനുസ്സഗൃഹിതകോ ‘ത്വം കോ നാമാ’തി പുച്ഛിതബ്ബോ”തി. മാലാഗന്ധാദീസു
പൂജനത്ഥം വിനിയുങ്ജിയമാനേസു. പത്തിതി തുയ്ഹം പത്തിദാനം.
പിണ്ഡപാതേ പത്തിതി പിണ്ഡപാതേ ദിയുമാനേ പത്തിദാനം. ദേവതാനന്തി
യക്ഖസേനാപതീനം. പരിത്തം ഭണിതബ്ബന്തി ഏത്ഥാപി “മേത്തചിത്തം
പുരേചാരികം കത്വാ”തി ച “മങ്ഗലകമ്മാ വത്തബ്ബാ”തി ച “വിഹാരസ്സ
ഉപവനേ”തി ഏവമാദി ച സബ്ബം ഗിഹീനം പരിത്തകരണേ വുത്തം പരികമ്മം
കാതബ്ബമേവ.

സരീരേ അധിമുച്ചതീതി സരീരം അനുപവിസിത്വാ വിയ ആവിസന്തോ യഥാ
ഗഹിതകസ്സ വസേന ന വത്തതി, അത്തനോ ഏവ വസേന വത്തതി, ഏവം
അധിമുച്ചതി അധിട്ഠഹിത്വാ തിട്ഠതി. തേനാഹ “ആവിസതീതി തസ്സേവ
വേവചന”തി. ലഗ്ഗതീതി തത്ഥേവ ലഗ്ഗോ അല്ല്ഠിനോ ഹോതി. തേനാഹ “ന
അപേതീ”തി. രോഗം വഡ്ഢേന്തോതി ധാതുനം സമഭാവേന വത്തിതും
അപ്പദാനവസേന ഉപ്പന്നം രോഗം വഡ്ഢേന്തോ. ധാതുനം വിസമഭാവാപത്തിയാ
ച ആഹാരസ്സ ച അരുച്ചന്നേന ഗഹിതകസ്സ സരീരേ ലോഹിതം സുസ്സതി, മംസം
മിലായതി, തം പനസ്സ യക്ഖോ ധാതുക്ഖോഭനിമിത്തതായ കരോന്തോ വിയ
ഹോതീതി വുത്തം “അപ്പമംസലോഹിതം കരോന്തോ”തി.

ഫവുന്. തേസം നാമാനി ഇന്ദ്രാദിനാമഭാവേന വോഹരിതബ്ബതോ. തതോതി
തതോ ആരോചനതോ പരം. തേതി യക്ഖസേനാപതയോ. ഓകാസോ ന
ഭവിസ്സതീതി ഭിക്ഖുഭിക്ഖുനിയോ, ഉപാസകഉപാസികായോ വിഹേരേതും
അവസരോ ന ഭവിസ്സതി സമ്മദേവ ആരക്ഖായ വിഹിതത്താതി.

ആടാനാടിയസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ.

൧൦. സങ്ഗീതിസുത്തവണ്ണനാ

൨൯൬. ദസസഹസ്സചക്രവാളേതി ബുദ്ധഖേത്തഭൂതേ ദസസഹസ്സപരിമാണേ ചക്രവാളേ. തത്ത്വം ഹി ഇമസ്ഥിം ചക്രവാളേ ദേവമനുസ്സായേവ കതാധികാരാ, ഇതരേസു ദേവാ വിസേസഭാഗിനോ. തേന വുത്തം “ദസസഹസ്സചക്രവാളേ ഞാണജാലം പത്ഥരിത്വാ”തി. ഞാണജാലപത്ഥരണന്തി ച തേസം തേസം സത്താനം ആസയാദിവിഭാവനവസേന ഞാണസ്സ പവത്തനമേവ. തേനാഹ “ലോകം വോലോകയമാനോ”തി, സത്തലോകം ബുദ്ധലോകയമാനോ ആസയാനുസയചരിതാധിമുത്തിആദികേ വിസേസതോ ഓഗാഹേത്വാ പസ്സന്തോതി അത്ഥോ. മങ്ഗലം ഭണാപേസ്സന്തി “തം തേസം ആയതിം വിസേസാധിഗമസ്സ വിജ്ജാടാനം ഹുത്വാ ദീഘരത്തം ഹിതായ സുഖായ ഭവിസ്സാ”തി. തീഹി പിടകേഹി സമ്മസിത്വാതി തിപിടകേതോ ഏകകദുകാദിനാ സങ്ഗഹേതബ്ബസ്സ സങ്ഗണ്ഹനവസേന സമ്മസിത്വാ വീമംസിത്വാ. ഞാതും ഇച്ഛിതാ അത്ഥാ പണ്ഹാ, തേ പന ഇമസ്ഥിം സുത്തേ ഏകകാദിവസേന ആഗതാ സഹസ്സം, ചുട്ടസ ചാതി ആഹ “ചുട്ടസപണ്ഹാധികേന പണ്ഹസഹസ്സേന പടിമണ്ഡേത്വാ”തി. ഏവമിയ സമ്പിണ്ഡേത്വാ ദസ്സിതേ പണ്ഹേ പരതോ സുത്തപരിയോസാനേ “ഏകകവസേന ദേവ പണ്ഹാ കഥിതാ”തിആദിനാ (ദീ. നി. അട്. ൩.൩൪൯) വിഭാഗേന പരിഗണേത്വാ സയമേവ ദസ്സേസ്സതി.

ഉബ്ഭതകനവസന്ധാഗാരവണ്ണനാ

൨൯൭. ഉച്ചാധിടാനതായ തം സന്ധാഗാരം ഭൂമിതോ ഉബ്ഭതം വിയാതി “ഉബ്ഭതക”ന്തി നാമം ലഭതി. തേനാഹ “ഉച്ചത്താ വാ ഏവം വുത്ത”ന്തി. സന്ധാഗാരസാലാതി ഏകാ മഹാസാലാ. ഉയ്യോഗകരണാദീസു ഹി രാജാനോ തത്ത്വം റത്വാ “ഏത്തകാ പുരതോ ഗച്ഛന്തു, ഏത്തകാ പച്ഛാ”തിആദിനാ തത്ത്വം നിസീദിത്വാ സന്ധം കരോന്തി മരിയാദം ബന്ധന്തി, തസ്ഥാ തം റാനം “സന്ധാഗാര”ന്തി വുച്ചതി. ഉയ്യോഗടാനതോ ച ആഗന്താ യാവ ഗേഹം ഗോമയപരിഭണ്ഡാദിവസേന പടിജഗ്ഗനം കരോന്തി, താവ ഏകം ദേവ ദിവസേ തേ രാജാനോ തത്ത്വം സന്ധമ്ഭന്തിതിപി സന്ധാഗാരം, തേസം രാജുനം സഹ അത്ഥാനുസാസനഅഗാരന്തിപി സന്ധാഗാരന്തി. യസ്ഥാ വാ തേ തത്ത്വം സന്നിപതിത്വാ “ഇമസ്ഥിം കാലേ കസിതും വട്ടതി, ഇമസ്ഥിം കാലേവപിതു”ന്തിആദിനാ ഘരാവാസകിച്ചം സന്ധരന്തി, തസ്ഥാ ചരിദ്വാവചരിദ്വം ഘരാവാസം തത്ത്വം സന്ധരന്തിതിപി സന്ധാഗാരം, സാ ഏവ സാലാതി സന്ധാഗാരസാലാ. ദേവതാതി ഘരദേവതാ. നിവാസവസേന അനജ്ജ്യാവുത്ഥത്താ “കേനചി വാ മനുസ്സഭൂതേനോ”തി വുത്തം. കമ്മകരണവസേന പന മനുസ്സാ തത്ത്വം നിസജ്ജാദിനി കപ്പേസുമേവ. “സയമേവ പന സത്ത്വം ഇയാഗമനം അമ്ഹാകം പുത്തവസേനേവ, അഹോ മയം പുത്തവന്തോ”തി ഹട്ഠതുട്ഠാ ഏവം സമ്മാ ചിന്തേസുന്തി ദസ്സേന്തോ “അമ്ഹേഹീ”തിആദിമാഹ.

൨൯൮. അട്ടകാതി ചിത്തകമ്മകരണത്വം ബദ്ധാ മഞ്ചകാ. മുത്തമത്താതി താവദേവ സന്ധാഗാരേ നവകമ്മസ്സ നിട്ഠാപിതഭാവമാഹ, തേന “അചിരകാരിത”ന്തിആദിനാ വുത്തമേവത്വം വിഭാവേതി. അരഞ്ഞം ആരാമോ ആരമിതബ്ബടാനം ഏതേസന്തി അരഞ്ഞാരാമാ. സന്ധരണം സന്ധരി, സബ്ബോ സകലോ സന്ധരി ഏത്ഥാതി സബ്ബസന്ധരി, ഭാവനപുംസകനിദ്രേസോയം. തേനാഹ “യഥാ സബ്ബം സന്ധതം ഹോതി, ഏവ”ന്തി.

൨൯൯. സമന്തപാസാദികോതി സമന്തതോ സബ്ബഭാഗേന പസാദാവഹോ ചാതുരിയസോ. “അസീതിഹത്ഥം റാനം ഗണ്ഹാതീ”തി ഇദം ബുദ്ധാനം കായപ്പഭായ പകതിയാ അസീതിഹത്ഥേ റാനേ അഭിബ്യാപനതോ വുത്തം. ഇദ്ധാനുഭാവേന പന അനന്തം അപരിമാണം റാനം വിജ്ജാതതേവ. നീലപീതലോഹിതോദാതമഞ്ജട്ഠപഭസ്സരവസേന ഛരബ്ബണ്ണാ. സബ്ബേ ദിസാഭാഗാതി സരീരപ്പഭായ ബാഹുല്യതോ വുത്തം.

അബ്ഭമഹികാദീഹി ഉപക്കിലിട്ഠം സുത്തം ന സോഭതി, താരകാചിതം പന അന്തലിക്ഖം താസം പഭാഹി സമന്തതോ വിജ്ജാതമാനം വിരോചതീതി ആഹ “സമുഗ്ഗതതാരകം വിയ ഗഗനതല”ന്തി. സബ്ബപാലിഹുല്ലോതി മൂലതോ പട്ഠായ യാവ സാവഗ്ഗാ ഹുല്ലോ. “പടിപാടിയാംപിതാന”ന്തിആദി പരികപ്പൂപമാ. തഥാ ഹി വിയ-സദുഗ്ഗഹണം കതം. സിരിയാ സിരിം അഭിഭവമാനം വിയാതി അത്തനോ സോഭായ തേസം സോഭന്തി അത്ഥോ. “ഭിക്ഖുപി സബ്ബേവാ”തി ഇദം നേസം “അപ്പിച്ചാ”തിആദിനാ വുത്തഗുണേസു ലോകിയഗുണാനം വസേന യോജേതബ്ബം. ന ഹി തേ സബ്ബേവ ദസകമാവതമുലാഭിനോ. തേന വുത്തം “സുത്തന്തം ആവജ്ജേതാ...പേ... അരഹത്തം പാപുണിസ്സന്തീ”തി (ദീം നിം അട്ഠം ൩.൨൯൬). തസ്മാ യേ തത്ഥ അരിയാ, തേ സബ്ബേസമ്പി പദാനം വസേന ബോധിതാ ഹോന്തി. യേ പന പുമുജ്ജനാ, തേ ലോകിയഗുണദീപകേഹി പദേഹീതി ന തഥാ ഹേട്ഠാ “അസീതിമഹാമേരാ”തിആദി വുത്തം. പുബ്ബേ അരഹത്തഭാഗിനോ ഗഹിതാ.

രൂപകായസ്സ അസീതിഅനുബ്ബഞ്ജന-പടിമണ്ഡിത- ദ്വത്തിംസമഹാപുരിസലക്ഖണകായപ്പഭാബ്യാമപ്പഭാകേതുമാലാവിചിത്തതാവ (ദീം നിം ൨.൩൩; ൩.൨൦൦; മം നിം ൨.൩൮൫) ബുദ്ധവേസോ. ഛരബ്ബണ്ണാ ബുദ്ധരസ്മിയോ വിസ്സജ്ജേതസ്സ ഭഗവതോ കായസ്സ ആലോകിതവിലോകിതാദീസു പരമുക്കംസഗതോ ബുദ്ധാവേണികോ അച്ചന്തുപസമോ ബുദ്ധവിലാസോ. അസ്സന്തി തസ്സം.

സന്ധാഗാരാനുമോദനപടിസംയുത്താതി “സീതം ഉണ്ഹം പടിഹന്തീ”തിആദിനാ (ചുളുവം ൨൯൫, ൩൧൫) നയേന സന്ധാഗാരഗുണൂപസഞ്ചിതാ സന്ധാഗാരകരണപുത്താനിസംസഭാവിനീ. പകിണ്ണകകമാതി സങ്ഗീതിഅനാരുള്ഹാ സുണന്താനം അജ്ഞാസയാനുരൂപതായ വിവിധവിപുലഹേതുപമാസമാലങ്കതാ നാനാനയവിചിത്താ വിത്ഥാരകമാ. തേനാഹ “തദാ ഹീ”തിആദി. ആകാസഗങ്ഗം ഓതാരേന്തോ വിയ നിരൂപക്കിലേസതായ സുവിസുദ്ധേന, വിപുലോദാരതായ അപരിമേയ്യേന ച അത്ഥേന സുണന്താനം കായചിത്തപരിളാഹവൂപസമനതോ. പഥവോജം ആകഡ്ഢന്തോ വിയ അഞ്ഞേസം സുദുക്കരതായ, മഹാസാരതായ വാ അത്ഥസ്സ. മഹാജമ്ബും മത്ഥകേ ഗഹേതാ ചാലേന്തോ വിയ ചാലനപച്ചയട്ഠാനവസേന പുബ്ബേനാപരം അനുസന്ധാനതോ. യോജനിയ...പേ... പായമാനോ വിയ ദേസനം ചതുസച്ചയന്തേ പക്ഖിപിതാ അത്ഥവേദധമ്മവേദസ്സേവ ലഭാപന്നേന സാതമധുരധമ്മാമതരസൂപസംഹരണതോ. മധുഗണ്ഡന്തി മധുപടലം.

൩൦൦. “തുണ്ഹീഭൂതം തുണ്ഹീഭൂത”ന്തി ബ്യാപനിച്ഛായം ഇദം ആമേധിതവചനന്തി ദസ്സേതും “യം യന്ദിസ”ന്തിആദി വുത്തം. അനുവിലോകേതാതി ഏത്ഥ അനു-സദ്ദോ “പരീ”തി ഇമിനാ സമാനത്ഥോ,

വിലോകനഞ്ചേതമ സതമു ചക്വുദയേനപി ഇച്ഛിതബുന്തി “മംസചക്വുനാ...പേ... തതോ തതോ വിലോകേത്യാ”തി സങ്ഖേപതോ വത്യാ തമത്ഥം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും “മംസചക്വുനാ ഹീ”തിആദി വുത്തം. ഹരേമന കുച്ഛിതം കതം ഹത്ഥകുക്കുച്ചം കുക്തമേവ കുക്കുച്ചന്തി കത്യാ. ഏവം പാദകുക്കുച്ചം ദട്ഠഞ്ചം. നിചലാ നിസീദിംസു അത്തനോ സുവിനീതഭാവേന, ബുദ്ധഗാരവേന ച. “ആലോകം പന വഡ്ഡയിത്യാ”തിആദി കദാചി ഭഗവാ ഏവമ്പി കരോതീതി അധിപ്പായേന വുത്തം. ന ഹി സതമു സാവകാനം വിയ ഏവം പയോഗസമ്പാദനീയമേതം ഞാണം. തിരോഹിതവിദൂരവത്തനിപി രൂപഗതേ മംസചക്വുനോ പവത്തിയാ ഇച്ഛിതത്താ വീമംസിതബു . അരഹത്തുപഗം അരഹത്തപദട്ഠാനം. ചക്വുതലേസു നിമിത്തം ഠപേത്യാതി ഭാവനാനുയോഗസമ്പത്തിയാ സബ്ബേസം തേസം ഭിക്ഖുനം ചക്വുതലേസു ലബ്ഭമാനം സന്തിന്ദ്രിയവിഗതമിനമിദ്ധതാകാരസങ്ഖാതം നിമിത്തം അത്തനോ ഹദയേ ഠപേത്യാ സല്ലക്ഖേത്യാ. കസ്ഥാ ആഗിലായതി കോടിസതസഹസ്സഹത്ഥിനാഗാനം ബലം ധാരേന്തസ്സാതി ചോദകസ്സ അധിപ്പായോ. ആചരിയോ ഏസ സങ്ഖാരാനം സഭാവോ, യദിദം അനിച്ഛതാ. യേ പന അനിച്ഛാ, തേ ഏകന്തേനേവ ഉദയവയപടിപിളിതതായ ദുക്ഖാ ഏവ, ദുക്ഖസഭാവേസു തേസു സതമു കായേ ദുക്ഖുപ്പത്തിയാ അയം പച്ചയോതി ദസ്സേതും “ഭഗവതോ ഹീ”തിആദി വുത്തം. പിട്ഠിവാതോ ഉപ്പജ്ജി, സോ ച വോ പുബ്ബേ കതകമ്മപച്ചയാ. സ്വായമത്ഥോ പരമത്ഥദീപനിയം ഉദാനട്ഠകമായം ആഗതനയേനേവ വേദിതബ്ബോ.

ഭിന്നനിഗണ്ഠവത്സുവണ്ണനാ

൩൦൧. ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ പാസാദികസുത്തവണ്ണനായം (ദീം നിം അട്ഠം ൩൧൩൪).

൩൦൨. സ്വാഖ്യാതം ധമ്മം ദേസേതുകാമോതി സ്വാഖ്യാതം കത്യാ ധമ്മം കമേതുകാമോ, സത്ഥാരാ വാ സ്വാഖ്യാതം ധമ്മം സയം ഭിക്ഖുനം കമേതുകാമോ. സത്ഥാരാ ദേസിതധമ്മമേവ ഹി തതോ തതോ ഗഹേത്യാ സാവകാ സബ്രഹ്മചാരിനം കമേന്തി.

ഏകകവണ്ണനാ

൩൦൩. സമഗ്ഗേഹിഭാസിതബുന്തി അത്തമഞ്ഞ്ഞം സമഗ്ഗേഹി ഹുത്യാ ഭാസിതബു, സജ്ജയായിതബുഞ്ചേവ വണ്ണേതബുഞ്ചാതി അത്ഥോ. യഥാ പന സമഗ്ഗേഹി സങ്ഗായനം ഹോതി, തമ്പി ദസ്സേതും “ഏകവചനേഹീ”തിആദി വുത്തം. ഏകവചനേഹീതി വിരോധാഭാവേന സമാനവചനേഹി. തേനാഹ “അവിരുദ്ധവചനേഹീ”തിആദി. സാമഗ്ഗിരസം ദസ്സേതുകാമോതി യസ്ഥിം ധമ്മേ സങ്ഗായനേ സാമഗ്ഗിരസാനുഭവനം ഇച്ഛിതം ദേസനാകുസലതായ, തത്ഥ ഏകകദുകതികാദിവസേന ബഹുധാ സാമഗ്ഗിരസം ദസ്സേതുകാമോ. സബ്ബേ സത്താതി അനവസേസാ സത്താ , തേ പന ഭവഭേദതോ സങ്ഖേപേനേവ ഭിന്ദിത്യാ ദസ്സേന്തോ “കാമഭവാദീസു”തിആദിമാഹ. ബുധികരണാനമ്പി ബാഹിരത്ഥസമാസോ ഹോതി യഥാ “ഉരസിപോമോ”തി ആഹ “ആഹാരതോ റിതി ഏതേസന്തി ആഹാരട്ഠിതികാ”തി. തിട്ഠതി ഏതേനാതി റിതി, ആഹാരോ റിതി ഏതേസന്തി ആഹാരട്ഠിതികാതി ഏവം വാ ഏത്ഥ സമാസവിഗ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ. ആഹാരട്ഠിതികാതി പച്ചയട്ഠിതികാ, പച്ചയായത്തവുത്തികാതി

അതോ. പച്ചയത്തോ ഹേതമ ആഹാര-സദ്യോ “അയം ആഹാരോ അനുപന്നസ്സ വാ കാമച്ഛന്ദസ്സഉപ്പാദായാ”തിആദീസു (സം° നി° ൫.൧൮൩, ൨൩൨) വിയ. ഏവഞ്ഹി “സബ്ബേ സത്താ”തി ഇമിനാ അസഞ്ഞസത്താപി പരിഗൃഹിതാ ഹോന്തി. സാ പനായം ആഹാരട്ഠിതികതാ നിപ്പരിയായതോ സഞ്ചാരയമ്മോ, ന സത്തയമ്മോ. തേനേവാഹു അട്ഠകമാചരിയാ “സബ്ബേ സത്താ ആഹാരട്ഠിതികാതി ആഗതട്ഠാനേ സഞ്ചാരലോകോ വേദിതബ്ബോ”തി (വിസുദ്ധി° ൧.൧൩൬; പാരാ° അട്ഠ° വേരഞ്ജകണ്ഡവണ്ണനാ; ഉദാ° അട്ഠ° ൩൦; ചുളനി° അട്ഠ° ൬൫; ഉദാ° അട്ഠ° ൧൮൬) യദി ഏവം “സബ്ബേ സത്താ”തി ഇദം കമന്തി? പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനാ ദേസനാതി നായം ദോസോ. യമാഹ ഭഗവാ “ഏകയമ്മേ ഭിക്ഖവേ ഭിക്ഖു സമ്മാ നിബ്ബിന്ദമാനോ സമ്മാ വിരജ്ജമാനോ സമ്മാ വിമുച്ചമാനോ സമ്മാ പരിയന്തദസ്സാവി സമ്മത്തം അഭിസമേച്ച ദിട്ഠേവ യമ്മേ ദുക്ഖസ്സന്തകരോ ഹോതി, കതമസ്ഥിം ഏകയമ്മേ? സബ്ബേ സത്താ ആഹാരട്ഠിതികാ”തി (അ° നി° ൧൦.൨൭) ഏകോ യമ്മോതി “സബ്ബേ സത്താ ആഹാരട്ഠിതികാ”തി യായം പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനായ കമായ സബ്ബേസം സഞ്ചാരാനം പച്ചയായത്തവുത്തിതായ ആഹാരപരിയായേന സാമഞ്ഞതോ പച്ചയയമ്മോ വുത്തോ, അയം ആഹാരോ നാമ ഏകോ യമ്മോ. യാമാവതോ ത്തപാതി യമാസഭാവതോ അഭിസമ്ബുജ്ജ്വതിയാ. സമ്മദക്ഖാതോതി തേനേവ അഭിസമ്ബുദ്ധാകാരേന സമ്മദേവ ദേസിതോ.

ചോദകോ വുത്തമ്പി അത്ഥം യാമാവതോ അപ്പടിപജ്ജമാനോ നേയുത്ഥം സുത്തപദം നീതത്ഥതോ ദഹന്തോ “സബ്ബേ സത്താ”തി വചനമത്തേ ഠത്ഥാ “നനു ചാ”തിആദിനാ ചോദേതി. ആചരിയോ അവിപരീതം തത്ഥ യമാധിപ്പേതമത്ഥം പവേദേന്തോ “ന വിരുജ്ജ്വതീ”തി വത്ഥാ “തേസഞ്ഹി ത്യാനം ആഹാരോ ഹോതീ”തി ആഹ. ത്യാനന്തി ഏകവോകാരഭവാവഹം സഞ്ഞായ വിരജ്ജനവസേന പവത്തം രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ജ്വതാനം. പാളിയം പന “അനാഹാരാ”തി വചനം അസഞ്ഞഭവേ ചതുനം ആഹാരാനം അഭാവം സന്ധായ വുത്തം, ന പച്ചയാഹാരസ്സ അഭാവതോ. “ഏവം സന്തേപീ”തി ഇദം സാസനേ യേസു യമ്മേസു വിസേസതോ ആഹാര-സദ്യോ നിരുജ്ജ്വഹോ, “ആഹാരട്ഠിതികാ”തി ഏത്ഥ യദി തേ ഏവ ഗയ്ഹന്തി, അബ്ബാപിതദോസോ ആപന്നോ. അഥ സബ്ബോപി പച്ചയയമ്മോ ആഹാരോതി അധിപ്പേതോ, ഇമായ ആഹാരപാളിയാ വിരോധോ ആപന്നോതി ദസ്സേതും ആരദ്ധം. “ന വിരുജ്ജ്വതീ”തി യേനാധിപ്പായേന വുത്തം, തം വിവരന്തോ “ഏതസ്ഥിഞ്ഹി സുത്തേ”തിആദിമാഹ. കബളികാരാഹാരാദീനം ഓജട്ഠമകരൂപാഹരണാദി നിപ്പരിയായേന ആഹാരഭാവോ. യമാ ഹി കബളികാരാഹാരോ ഓജട്ഠമകരൂപാഹരണേന രൂപകായം ഉപത്ഥമ്ഭേതി, ഏവം ഫസ്സാദയോ ച വേദനാദിആഹരണേന നാമകായം ഉപത്ഥമ്ഭേന്തി, തസ്ഥാ സതിപി ജനകഭാവേ ഉപത്ഥമ്ഭേകഭാവോ ഓജാദീസു സാതിസയോ ലബ്ഭമാനോ മുഖ്യോ ആഹാരട്ഠോതി തേ ഏവ നിപ്പരിയായേന ആഹാരലക്ഖണാ യമ്മാ വുത്താ. ഇധാതി ഇമസ്ഥിം സഞ്ചീതിസുത്തേ. പരിയായേന പച്ചയോ ആഹാരോതി വുത്തോ സബ്ബോ പച്ചയോ യമ്മോ അത്തന്നോ ഫലം ആഹരതീതി ഇമം പരിയായം ലഭതീതി. തേനാഹ “സബ്ബയമ്മാനഞ്ഹി”തിആദി. തത്ഥ സബ്ബയമ്മാനന്തി സബ്ബേസം സഞ്ചരതയമ്മാനം. ഇദാനി യമാവുത്തമത്ഥം സുത്തേന (അ° നി° ൧൦.൬൧) സമത്ഥേതും “തേനേവാഹാ”തിആദി വുത്തം. അയന്തി പച്ചയാഹാരോ.

നിപ്പരിയായാഹാരോപി ഗഹിതോവഹോതി, യാവതാ സോപി പച്ചയഭാവേനേവ ജനകോ, ഉപത്ഥമഭികോ ച ഹുത്വാ തം തം ഫലം ആഹരതീതി വത്തബ്ബതം ലഭതീതി. തത്ഥാതി പരിയായാഹാരോ, നിപ്പരിയായാഹാരോതി ദീസു ആഹാരേസു. അസഞ്ഞഭവേ യദിപി നിപ്പരിയായാഹാരോ ന ലബ്ഭതി, പച്ചയാഹാരോ പന ലബ്ഭതി പരിയായാഹാരലക്ഖണോ. ഇദാനി ഇമമേവത്ഥം വിത്ഥാരേണ ദസ്സേതും “അനുപ്പന്നേ ഹി ബുദ്ധേ”തിആദി വുത്തം. ഉപ്പന്നേ ബുദ്ധേ തിത്ഥകരമതനിസ്സിതാനം ത്യാനഭാവനായ അസിജ്ജന്തതോ “അനുപ്പന്നേ ബുദ്ധേ”തി വുത്തം. സാസനികാ താദിസം ത്യാനം ന നിബ്ബത്തേന്തീതി “തിത്ഥായതനേ പബ്ബജിതാ”തി വുത്തം. തിത്ഥിയാ ഹി ഉപത്തിവിസേസേ വിമുത്തിസത്തിനോ, അഞ്ഞാവിരാഗാവിരാഗേസു ആദിനവാനിസംസദസ്സിനോ വാ ഹുത്വാ അസഞ്ഞസമാപത്തിം നിബ്ബത്തേത്ഥാ അക്ഖണ്ഡഭൂമിയം ഉപ്പജ്ജന്തി, ന സാസനികാ. വായോകസിണേ പരികമ്മം കത്വാതി വായോകസിണേ പഠമാദിനി തീണി ത്യാനാനി നിബ്ബത്തേത്ഥാ തതിയജ്ജന്താനേ ചിണ്ണവസീ ഹുത്വാ തതോ വുട്ഠായ ചതുത്ഥജ്ജന്താനാധിഗമായ പരികമ്മം കത്വാ. തേനാഹ “ചതുത്ഥജ്ജന്താനം നിബ്ബത്തേത്ഥാ”തി. കസ്ഥാ പന്നേത്ഥ വായോകസിണേയേവ പരികമ്മം വുത്തന്തി? യദേത്ഥ വത്തബ്ബം , തം ബ്രഹ്മജാലടീകായം (ദീം നിം ദീം ൧.൪൧) വിത്ഥാരിതമേവ. യീതി ജിഗുച്ഛന്തേ നിപാതോ, തസ്ഥാ യീ ചിത്തന്തി ചിത്തം ജിഗുച്ഛാമിതി അത്ഥോ. യിബ്ബത്തേതം ചിത്തന്തി ഏതം മമ ചിത്തം ജിഗുച്ഛിതം വത ഹോതു. വതാതി സമഭാവനേ, തേന ജിഗുച്ഛം സമഭാവേനോ വദതി. നാമാതി ച സമഭാവനേ ഏവ, തേന ചിത്തസ്സ അഭാവം സമഭാവേതി. ചിത്തസ്സ ഭാവഭാവേസു ആദിനവാനിസംസേ ദസ്സേതും “ചിത്തഞ്ജഹീ”തിആദി വുത്തം. ഖന്തിം രുചിം ഉപ്പാദേത്ഥാതി “ചിത്തസ്സ അഭാവോ ഏവ സാധു സുട്ഠു”തി ഇമം ദിട്ഠിനിജ്ജന്താനക്ഖന്തിം, തത്ഥ ച അഭിരുചിം ഉപ്പാദേത്ഥാ.

തത്ഥാ ഭാവിതസ്സ ത്യാനസ്സ റിതിഭാഗിയഭാവപ്പത്തിയാ അപരിഹീനജ്ജന്താനസ്സ തിത്ഥായതനേ പബ്ബജിതസ്സേവ തത്ഥാ ത്യാനഭാവനാ ഹോതീതി ആഹ “മനുസ്സലോകേ”തി. പണിഹിതോ അഹോസീതി മരണസ്സ ആസന്നകാലേ ഠപിതോ അഹോസി. യദി ഠാനാദിനാ ആകാരേണ നിബ്ബത്തേയ്യ, കമ്മബലേന യാവ ഭേദാ തേനേവാകാരേണ തിട്ഠേയ്യ വാതി ആഹ “സോ തേന ഇരിയാപമേനാ”തിആദി.

ഏവ രൂപാനന്ധീതി ഏവം അചേതനാനന്ധി. പി-സദ്ദേന പഗേവ സചേതനാനന്ധി ദസ്സേതി. കഥം പന അചേതനാനം നേസം പച്ചയാഹാരസ്സ ഉപകപ്പനന്തി ചോദനം സന്ധായ തത്ഥ നിദസ്സനം ദസ്സേന്തോ “യഥാ”തിആദിമാഹ.

യേ ഉട്ഠാനവീരിയേനേവ ദിവസം വീതിനാമേത്ഥാ തസ്സ നിസ്സന്ദഫലമത്തം കിഞ്ചിദേവ ലഭിത്വാ ജീവികം കപ്പേന്തി, തേ ഉട്ഠാനഫലുപജീവിനോ. യേ പന അത്തനോ പുണ്ണഫലമേവ ഉപജീവേന്തി, തേ പുണ്ണഫലുപജീവിനോ. നേരയികാനം പന നേവ ഉട്ഠാനവീരിയവസേന ജീവികാകപ്പനം, പുണ്ണഫലസ്സ പന ലേസോപി നത്ഥീതി വുത്തം “യേ പന തേ നേരയികാ...പേ... ന പുണ്ണഫലുപജീവിതി വുത്താ”തി. പടിസന്ധിവിത്താണസ്സ ആഹരണേന മനോസഞ്ചേതനാഹാരോതി വുത്താ, ന യസ്സ കസ്സചി ഫലസ്സാതി അധിപ്പായേന “കിം പഞ്ച ആഹാരാ അത്ഥീ”തി ചോദേതി. ആചരിയോ നിപ്പരിയായാഹാരേ അധിപ്പേതേ സിയാ തവ ചോദനായാവസരോ, സാ പന ഏത്ഥ അനവസരാതി ദസ്സേതും “പഞ്ച ന പഞ്ചാതി ഇദം ന വത്തബ്ബ”തി വത്ഥാ

പരിയായാഹാരസ്തേവ പനേത്ഥ അധിപ്പേതഭാവം ദസ്തേനോ “നനു പച്ചയോ ആഹാരോതി വൃത്തമേത”ന്തി ആഹ. തസ്മാതി യസ്സ കസ്സചി പച്ചയസ്സ “ആഹാരോ”തി ഇച്ഛിതത്താ. ഇദാനി വൃത്തമേവത്ഥം പാളിയാ സമത്ഥേനോ “യം സന്ധായാ”തിആദിമാഹ.

മുഖ്യാഹാരവസേനപി നേരയികാനം ആഹാരട്ഠിതികതം ദസ്തേതും “കബളികാരം ആഹാരം...പേ... സാധേതീ”തി വൃത്തം. യദി ഏവം നേരയികാ സുഖപടിസംവേദിനോപി ഹോന്തിതി? നോതി ദസ്തേതും “ഖേളോപിഹീ”തിആദി വൃത്തം. തയോതി തയോ അരുപാഹാരാ കബളികാരാഹാരസ്സ അഭാവതോ. അവസേസാനന്തി അസന്തസത്തേഹി അവസേസാനം. കാമഭവാദീസു നിബൃത്തസത്താനം പച്ചയാഹാരോ ഹി സഞ്ചേസം സാധാരണോതി. ഏതം പഞ്ഹന്തി “കതമോ ഏകോ ധമ്മോ”തി ഏവം ചോദിതമേതം പഞ്ഹം. കഥേതാതി വിസ്സജ്ജതാ.

“തത്ഥ തത്ഥ...പേ... ദുക്ഖം ഹോതീ”തി ഏതേന യഥാ ഇധ പഠമസ്സ പഞ്ഹസ്സ നിശ്ചാതനം, ദുതിയസ്സ ഉദ്ധരണം ന കതം, ഏവം ഇമിനാ ഏവ അധിപ്പായേന ഇതോ പരേസു ദുകതികാദിപഞ്ഹേസു തത്ഥ തത്ഥ ആദിപരിയോസാനേസു ഏവ ഉദ്ധരണനിയ്യാതനാനി കത്ഥാ സേസേസു ന കതന്തി ദസ്തേതി. പടിച്ച് ഏതസ്മാ ഫലം ഏതീതി പച്ചയോ, കാരണം, തദേവ അത്തനോ ഫലം സഞ്ഖരോതീതി സഞ്ഖാരോതി ആഹ “ഇമസ്മിന്വി...പേ... സഞ്ഖാരോതി വൃത്തോ”തി. ആഹാരപച്ചയോതി ആഹാരണ്ഠവിസിട്ഠോ പച്ചയോ. ആഹാരഞ്ചേത്ഥ ഉപ്പാദകത്തപ്പധാനം, സഞ്ഖരണം ഉപത്ഥമ്ഭകത്തപ്പധാനന്തി അയമേതേസം വിസേസോ. തേനാഹ “അയമേത്ഥ ഹേട്ഠിമതോ വിസേസോ”തി. നിപ്പരിയായാഹാരേ ഗഹിതേ “സഞ്ചേ സത്താ”തി വൃത്തേപി അസന്തസത്താ ന ഗഹിതാ ഏവ ഭവിസ്സന്തിതി പദേസവിസയോ സഞ്ച-സദ്ദോ ഹോതി യഥാ “സഞ്ചേ തസന്തിദണ്ഡസ്സാ”തിആദീസു (ധം പം മന്ഥം). ന ഹേത്ഥ ഖിണാസവാദീനം ഗഹണം ഹോതി. പാകടോഭവേയു വിസേസസാമത്തേസ്സ വിസയത്താ പഞ്ഹാനം. നോ ച ഗണ്ഹിംസു അട്ഠകമാചരിയാ. ധമ്മോ നാമ നത്ഥി സഞ്ഖതോതി അധിപ്പായോ. ഇധ ദുതിയപഞ്ഹേ “സഞ്ഖാരോ”തി പച്ചയോ ഏവ കഥിതോതി സമ്ബന്ധോ.

യദാ സമ്മാസമ്ബോധിസമധിഗതോ, തദാ ഏവ സഞ്ചത്തേയം സച്ഛികതം ജാതന്തി ആഹ “മഹാബോധിമണ്ഡേ നിസീദിത്ഥാ”തി. സയന്തി സാമംയേവ. അദ്ധനിയന്തി അദ്ധാനക്ഖമം ചിരകാലാവട്ഠായി പാരമ്പരിയവസേന. തേനാഹ “ഏകേന ഹീ”തിആദി. പരമ്പരകമാനിയമേനോതി പരമ്പരകമാകമനനിയമേന, നിയമിതത്ഥബ്ബഞ്ജനാനുപുബ്ബിയാ കമായാതി അത്ഥോ. ഏകകവസേനാതി ഏകം ഏകം പരിമാണം ഏതസ്സാതി ഏകകോ, പഞ്ഹോ. തസ്സ ഏകകസ്സ വസേന. ഏകകം നിട്ഠിതം വിസ്സജ്ജന്തി അധിപ്പായോതി.

ഏകകവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ദുകവണ്ണനാ

നംർ. ചത്താരോ ഖന്ധാതി തേസം താവ നാമനട്ഠേന നാമഭാവം പഠമം വത്ഥാ പച്ഛാ നിബ്ബാനസ്സ വത്തുകാമോ ആഹ. തസ്സാപി ഹി തഥാ നാമഭാവം പരതോ വക്ഖതി. “നാമം കരോതി നാമയതീ”തി ഏത്ഥ യം നാമകരണം, തം

നാമന്തി ആഹ “നാമനട്ഠോനാതിനാമകരണട്ഠോനാ”തി, അത്തനോവാതി അധിപ്പായോ. ഏവഞ്ചി സാതിസയമിദം തേസം നാമകരണം ഹോതി. തേനാഹ “അത്തനോ നാമം കരോന്താവ ഉപ്പജ്ജന്തി”തിആദി. ഇദാനി തമത്ഥം ബൃതിരേകമുഖേന വിഭാവേതും “യമാഹീ”തിആദി വുത്തം. യസ്സ നാമസ്സ കരണേനേവ തേ “നാമ”ന്തി വുച്ചന്തി, തം സാമഞ്ഞനാമം, കിത്തിമനാമം, ഗുണനാമം വാ ന ഹോതി, അഥ ഖോ ഓപപാതികനാമന്തി പൂരിമാനി തീണി നാമാനി ഉദാഹരണവസേന ദസ്സേത്വാ “ന ഏവം വേദനാദീന”ന്തി തേ പടിക്ഖിപിത്വാ ഇതരനാമമേവ നാമകരണട്ഠോന നാമന്തി ദസ്സേന്തോ “വേദനാദയോഹീ”തിആദിമാഹ. “മഹാപഥവിആദയോ”തി കസ്ഥാ വുത്തം, നനു പഥവിആപാദയോ ഇയ നാമന്തി അനധിപ്പേതാ, രൂപന്തി പന അധിപ്പേതാതി? സച്ചമേതം, ഫസ്സവേദനാദീനം വിയ പന പഥവിആദീനം ഓപപാതികനാമതാസാമഞ്ഞേന “പഥവിആദയോ വിയായ”തി നിദസ്സനം കതം, ന അരൂപധമ്മാ വിയ രൂപധമ്മാനം നാമസഭാവത്താ. ഫസ്സവേദനാദീനഞ്ചി അരൂപധമ്മാനം സബ്ബദാപി ഫസ്സാദിനാമകത്താ, പഥവിആദീനം കേസകുമാഭാദിനാമന്തരാപത്തി വിയ നാമന്തരാപജ്ജനത്തോ ച സദാ അത്തനാവ കതനാമതായ ചതുക്ഖണ്ഡനിബ്ബാനാനി നാമകരണട്ഠോന നാമം. അഥ വാ അധിവചനസമ്ഫസ്സോ വിയ അധിവചനനാമമന്തരേന യേ അനുപചിതസമ്ഭാരാനം ഗഹണം ന ഗച്ഛന്തി, തേ നാമായത്തഗ്ഗഹണാ നാമം. രൂപം പന വിനാപി നാമസാധനം അത്തനോ രൂപനസഭാവേന ഗഹണം ഉപയാതീതി രൂപം. തേനാഹ “തേസു ഉപ്പന്നേസു”തിആദി. ഇയാപി “യമാപഥവിയാ”തിആദിസു വുത്തനയേനേവ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ നിദസ്സനവസേന ആഗതത്താ. “അതീതേപീ”തിആദിനാ വേദനാദീസു നാമസഞ്ചാ നിരുദ്ദഹാ, അനാദികാലികാ ചാതി ദസ്സേതി.

ഇതി അതീതാദിവിഭാഗവത്താനന്വി വേദനാദീനം നാമകരണട്ഠോന നാമഭാവോ ഏകന്തികോ, തബ്ബിഭാഗരഹിതേ പന ഏകസഭാവേ നിച്ചേ നിബ്ബാനേ വത്തബ്ബമേവ നത്ഥിതി ദസ്സേന്തോ “നിബ്ബാനം പന...പേ... നാമനട്ഠോന നാമ”ന്തി ആഹ. നാമനട്ഠോനാതി നാമകരണട്ഠോന. നമന്തിതി ഏകന്തത്തോ സാരമ്മണത്താ തന്നിനാ ഹോന്തി, തേഹി വിനാ നപ്പവത്തന്തിതി അത്ഥോ. സബ്ബന്തി ഖണ്ഡചതുക്കം, നിബ്ബാനഞ്ച . യസ്ഥിം ആരമ്മണേയേവ വേദനാക്ഖണ്ഡോ പവത്തതി, തംസമ്പയുത്തതായ സഞ്ചാക്ഖണ്ഡാദയോപി തത്ഥ പവത്തന്തിതി സോ നേ തത്ഥ നാമേന്തോ വിയ ഹോതി വിനാ അപ്പവത്തനത്തോ. ഏസ നയോ സഞ്ചാക്ഖണ്ഡാദീസുപിതി വുത്തം “ആരമ്മണേ അഞ്ചമഞ്ചേ നാമേന്തി”തി. അനവജ്ജധമ്മേ മഗ്ഗഫലാദികേ . കാമം കേസുചി രൂപധമ്മേസുപി ആരമ്മണാധിപതിഭാവോ ലബ്ഭതേവ, നിബ്ബാനേ പന്നേസ സാതിസയോ തസ്സ അച്ചന്തസന്തപണീതതാകപ്പഭാവത്തോതി തദേവ ആരമ്മണാധിപതിപച്ചയതായ “അത്തന്തിനാമേതി”തി വുത്തം. തഥാ ഹി അരിയാ സകലന്വി ദിവസഭാഗം തം ആരബ്ഭ വിതിനാമേന്താപി തിത്തിം ന ഗച്ഛന്തി.

“രൂപനട്ഠോനാ”തി ഏതേന രൂപതീതി രൂപന്തി ദസ്സേതി. തത്ഥ സീതാദിവിരോധിപച്ചയസന്നിപാതേ വിസദിസുപ്പത്തി രൂപനം. നനു ച അരൂപധമ്മാനന്വി വിരോധിപച്ചയസമാഗമേ വിസദിസുപ്പത്തി ലബ്ഭതീതി? സച്ചം ലബ്ഭതി, ന പന വിഭൂതതരം. വിഭൂതതരഞ്ചേതഥ രൂപനം അധിപ്പേതം സീതാദിഗ്ഗഹണത്തോ. വുത്തഞ്ചേതഥ “രൂപതീതി ഖോ ഭിക്ഖവേ തസ്ഥാ ‘രൂപ’ന്തി വുച്ചന്തി. കേന രൂപതീ? സീതേനപി രൂപതീ, ഉണ്ഹേനപി

രൂപത്തിൽ ആദി (സം നീ ൩.൧൯). യദി ഏവം കഥം ബ്രഹ്മലോകേ രൂപസമന്താതി? തത്മാപി തംസഭാവാനതിവത്തനതോ ഹോതിയേവ രൂപസമന്താ. അനുഗൃഹകപച്ചയവസേന വാ വിസദിസപച്ചയസന്നിപാതേതി ഏവമത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. “യോ അത്തനോ സന്താനേ വിജ്ജമാനസ്സയേവ വിസദിസുപ്പത്തിഹേതുഭാവോ, തം രൂപന”ന്തി അത്തേ. ഇമസ്ഥിം പക്ഖേ രൂപയതി വികാരമാപാദേതീതി രൂപം. “സഞ്ചട്ടനേന വികാരാപത്തിയം രൂപന-സദോ നിരുദ്ദഹോ”തി കേചി. ഏതസ്ഥിം പക്ഖേ അരൂപയമ്മേസു രൂപസമന്തായ പസഞ്ചോ ഏവ നത്ഥി സഞ്ചട്ടനാഭാവതോ. “പടിച്ഛതോ രൂപന”ന്തി അപരേ. “തസ്സാതി രൂപസ്സാ”തി വദന്തി, നാമരൂപസ്സാതി പന യുത്തം. യഥാ ഹി രൂപസ്സ, ഏവം നാമസ്സാപി വേദനാക്ഖണ്ഡാദിവസേന, മദനിമ്മദനാദിവസേന ച വിത്ഥാരകഥാ വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധി ൨.൪൫) വുത്താ ഏവാതി. ഇതി അയം ദുകോ കുമലത്തിനേന സഞ്ചഹിതേ സഭാവയമ്മേ പരിഗൃഹേത്യാ പവത്തോതി.

അവിജ്ജാതി അവിന്ദിയം “അത്താ, ജീവോ, ഇത്ഥി, പുരിസോ”തി ഏവമാദികം വിന്ദിതീതി അവിജ്ജാ. വിന്ദിയം “ദുക്ഖം, സമുദയോ”തി ഏവമാദികം ന വിന്ദിതീതി അവിജ്ജാ. സബ്ബവി യമ്മജാതം അവിദിതകരണാദനേന അവിജ്ജാ. അന്തരഹിതേ സംസാരേ സത്തേ ജവാപേതീതി അവിജ്ജാ. അത്ഥതോ പന സാ ദുക്ഖാദീനം ചതുന്നം സച്ചാനം സഭാവച്ഛാദകോ സമ്മോഹോ ഹോതിതി ആഹ “ദുക്ഖാദീസു അത്താണ”ന്തി . ഭവപത്ഥനാ നാമ കാമഭവാദീനം പത്ഥനാവസേന പവത്തതഞ്ചാ. തേനാഹ “യോ ഭവേസു ഭവച്ഛന്ദോ”തി ആദി. ഇതി “അയം ദുകോ വട്ടമുലസമുദാചാരദസ്സനത്ഥം ഗഹിതോ.

ഭവദിട്ഠിതി ഖണ്ഡപഞ്ചകം “അത്താ ച ലോകോ ചാ”തി ഗാഹേത്യാ തം “ഭവിസ്സതീ”തി ഗണ്ഹനവസേന നിവിട്ഠാ സസ്സതദിട്ഠിതി അത്ഥോ. തേനാഹ “ഭവോ വുച്ചതീ”തി ആദി. ഭവിസ്സതീതി ഭവോ, തിട്ഠതി സബ്ബകാലം അത്ഥിതി അത്ഥോ. സസ്സതന്തി സസ്സതഭാവോ. വിഭവദിട്ഠിതി ഖണ്ഡപഞ്ചകമേവ “അത്താ”തി ച “ലോകോ”തി ച ഗാഹേത്യാ തം “ന ഭവിസ്സതീ”തി ഗണ്ഹനവസേന നിവിട്ഠാ ഉച്ഛേദദിട്ഠിതി അത്ഥോ. തേനാഹ “വിഭവോ വുച്ചതീ”തി ആദി. വിഭവിസ്സതി വിനസ്സതി ഉച്ഛിജ്ജതീതി വിഭവോ, ഉച്ഛേദോ.

യം ന ഹിരീയതീതി യേന യമ്മേന തംസമ്പയുത്തയമ്മസമുഹോ, പുഗ്ഗലോ വാ ന ഹിരീയതി ന ലജ്ജതി, ലിങ്ഗവിപല്ലാസം വാ കത്യാ യോ യമ്മോതി അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. ഹിരീയിതഞ്ചേനാതി ഉപയോഗത്ഥേ കരണവചനം, ഹിരീയിതഞ്ചയുത്തകം കായദുച്ചരിതാദിയമ്മം ന ജിഗുച്ഛതീതി അത്ഥോ. നില്ല്യജ്ജതാതി പാപസ്സ അജിഗുച്ഛനാ. യം ന ഓത്തപ്പതീതി ഏത്ഥാപി വുത്തനയേനേവ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. ഓത്തപ്പിതഞ്ചേനാതി പന ഹേതുഅത്ഥേ കരണവചനം, ഓത്തപ്പിതഞ്ചയുത്തകേന ഓത്തപ്പസ്സ ഹേതുഭൂതേന കായദുച്ചരിതാദിനാതി അത്ഥോ. ഹിരീയിതഞ്ചേനാതി ഏത്ഥാപി വാ ഏവമേവ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. അഭായനകആകാരോതി പാപതോ അനുത്താസനാകാരോ.

“യം ഹിരീയതീ”തി ആദിസു അനന്തരദുകേ വുത്തനയേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. നിയകജ്ജന്ധത്തം ജാതിആദിസമുട്ഠാനം ഏതിസ്സാതി അജ്ജന്ധത്തസമുട്ഠാനം. നിയകജ്ജന്ധത്തതോ ബഹിഭാവതോ ബഹിദ്ധാ പരസന്താനേ സമുട്ഠാനം ഏതിസ്സാതി ബഹിദ്ധാ സമുട്ഠാനം. അത്താ ഏവ

അധിപതി അത്താധിപതി, അജ്ഞാതസമുദാനന്താ ഏവ അത്താധിപതിതോ ആഗമനതോ അത്താധിപതേയ്യാ. ലോകാധിപതേയ്യാന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ലജ്ജാസഭാവസന്തിതാതി പാപതോ ജിഗുഷ്ണരൂപേന അവർതിതാ. ഭയസഭാവസന്തിതന്തി തതോ ഉത്താസനരൂപേന അവർതിതം. അജ്ഞാതസമുദാനാദിതാ ച ഹിരോത്തപ്പാനം തത്ഥ തത്ഥ പാകടഭാവേന വുത്താ, ന പന തേസം കദാചിപി അഞ്ചമഞ്ചവിപ്പയോഗതോ. ന ഹി ലജ്ജനം നിബ്ഭയം, പാപഭയം വാ അലജ്ജനം അത്ഥിതി.

ദുക്ഖന്തി കിച്ഛം, അനിട്ഠന്തി വാ അത്ഥോ. വിപ്പടികൂലഗാഹിമഹിതി ധമ്മാനുധമ്മപടിപത്തിയാ വിലോമഗാഹകേ. തസ്സാ ഏവ വിപച്ചനീകം ദുപ്പടിപത്തി സാതം ഇട്ഠം ഏതസ്സാതി വിപച്ചനീകസാതോ, തസ്ഥിം വിപച്ചനീകസാതേ. ഏവംഭൂതോ ച ഓവാദഭൂതേ സാസനക്കമേ ഓവാദകേ ച ആദരഭാവരഹിതോ ഹോതീതി ആഹ “അനാദരേ”തി. തസ്സ കമ്മന്തി തസ്സ ദുബ്ബചസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ അനാദരിയവസേന പവത്തചേതനാ ദോവചസ്സം. തസ്സ ഭാവോതി തസ്സ യഥാവുത്തസ്സ ദോവചസ്സസ്സ അത്ഥിഭാവോ ദോവചസ്സതാ, അത്ഥതോ ദോവചസ്സമേവ. തേനേവാഹ “സാ അത്ഥതോ സഞ്ചാരക്ഖണ്ഡോ ഹോതീ”തി. ചേതനാപ്പധാനതായ ഹി സഞ്ചാരക്ഖണ്ഡസ്സ ഏവം വുത്തം. ഏതേനാകാരേനാതി അപ്പദക്ഖിണ്ണഗാഹിതാകാരേന. അസ്സദ്ധിയദുസ്സീല്യാദിപാപധമ്മയോഗതോ പുഗ്ഗലാ പാപാ നാമ ഹോന്തിതി ദസ്സേതും “യേ തേ പുഗ്ഗലാ അസ്സദ്ധാ”തിആദി വുത്തം. യായ ചേതനായ പുഗ്ഗലോ പാപസമ്പവങ്കോ നാമ ഹോതി, സാ ചേതനാ പാപമിത്തതാ , ചത്താരോപി വാ അരൂപിനോ ഖണ്ഡാ തദാകാരപ്പവത്താ പാപമിത്തതാതി ദസ്സേന്തോ “സാപി അത്ഥതോ ദോവചസ്സതാ വിയ ദട്ഠഞ്ചാ”തി ആഹ.

“സുഖം വചോ ഏതസ്ഥിം പദക്ഖിണ്ണഗാഹിമഹി അനുലോമസാതേ സാദരേ പുഗ്ഗലേതി സുബ്ബചോതിആദിനാ, “കല്യാണാ സദ്ധാദയോ പുഗ്ഗലാ ഏതസ്സ മിത്താതി കല്യാണമിത്തോ”തിആദിനാ ച അനന്തരദുകസ്സ അത്ഥോ ഇച്ഛിതോതി ആഹ സോവചസ്സതാ...പേ... വുത്തപടിപക്ഖനയേന വേദിതഞ്ചാ”തി. ഉഭോതി സോവചസ്സതാ, കല്യാണമിത്തതാ ച. തേസം ഖണ്ഡാനം പവത്തിആകാരവിസേസാ “സോവചസ്സതാ, കല്യാണമിത്തതാ”തി ച വുച്ചന്തി, തേ ലോകിയാപി ഹോന്തി ലോകുത്തരാപിതി ആഹ “ലോകിയലോകുത്തരമിസ്സകാ കമിതാ”തി.

വത്ഥുഭേദാദിനാ അനേകഭേദഭിന്നാ തന്തംജാതിവസേന ഏകജ്ഞം കത്വാ രാസിതോ ഗയ്ഹമാനാ ആപത്തിയോവ ആപത്തിക്ഖണ്ഡാ. താ പന അന്തരാപത്തിനം അഗ്ഗഹണേ പഞ്ചപി ആപത്തിക്ഖണ്ഡാ ആപത്തിയോ, താസം പന ഗഹണേ സത്തപി ആപത്തിക്ഖണ്ഡാ ആപത്തിയോ. “ഇമാ ആപത്തിയോ, ഏത്തകാ ആപത്തിയോ, ഏവഞ്ച തേസം ആപജ്ജനം ഹോതീ”തി ജാനനപഞ്ചാ ആപത്തികുസലതാതി ആഹ “യാ താസ”ന്തിആദി. താസം ആപത്തിനന്തി താസു ആപത്തിസു. തത്ഥ യം സമ്ഭിന്നവത്ഥുകാസു വിയ റിതാസു, ദുവിഞ്ചേയ്യവിഭാഗാസു ച ആപത്തിസു അസങ്കരതോ വവത്ഥാന, അയം വിസേസതോ ആപത്തികുസലതാതി ദസ്സേതും ദുതിയം ആപത്തിഗ്ഗഹണം കരം. സഹ കമ്മവാചായാതി കമ്മവാചായ സഹേവ. ആപത്തിതോ വുട്ഠാപനപയോഗതായ കമ്മഭൂതാ വാചാ കമ്മവാചാ, തമാഭൂതാ അനുസാവനവാചാ ചേവ “പസ്സിസ്സാമീ”തി ഏവം പവത്തവാചാ ച. തായ

കമ്മവാചായ സദ്ധിം സമകാലമേവ “ഇമായ കമ്മവാചായ ഇതോ ആപത്തിതോ വുട്ഠാനം ഹോതി, ഹോന്തഞ്ച പഠമേ വാ തതിയേ വാ അനുസാവനേയുകാരപ്പത്തേ, ‘സംവരിസ്സാമീ’തി വാ പദേ പരിയോസിതേ ഹോതി”തി ഏവം തം തം ആപത്തിഹി വുട്ഠാനപരിച്ഛേദപരിജാനനപത്തോ ആപത്തിവുട്ഠാനകുസലതാ. വുട്ഠാനത്തി ച യഥാപന്നായ ആപത്തിയാ യഥാ തഥാ അനന്തരായതാപാദനം, ഏവം വുട്ഠാനഗൃഹണേനേവ ദേസനായപി സങ്ഗഹോ സിദ്ധോ ഹോതി.

“ഇതോ പുണ്യേ പരികമ്മം പവത്തം, ഇതോ പരം ഭവങ്ഗ മജ്ജേയേ സമാപത്തി”തി ഏവം സമാപത്തിനം അപ്പനാപരിച്ഛേദജാനനപത്തോ സമാപത്തികുസലതാ. വുട്ഠാനേ കുസലഭാവോ വുട്ഠാനകുസലതാ, പഗേവ വുട്ഠാന പരിച്ഛേദകരം ഞാണം. തേനാഹ “യഥാപരിച്ഛിന്നസമയവസേനേവാ”തിആദി. വുട്ഠാനസമത്മാതി വുട്ഠാപനേ സമത്മാ.

“യാതുകുസലതാ”തി ഏതഥ പഥവീയാതുആദയോ, സുഖയാതുആദയോ, കാമയാതുആദയോ ച യാതുകുസലതാ ഏതാസേവ അന്തോഗാതി ഏതാസു കോസല്ലേ ദസ്സിതേ താസുപി കോസല്ലം ദസ്സിതമേവ ഹോതിതി “അട്ഠാരസ യാതുകുസലതാ ചക്ഖുയാതു...പേ... മനോവിത്താണയാതു”തി വത്ഥാ “അട്ഠാരസന്നം യാതുകുസലതാ സഭാവപരിച്ഛേദകാ”തി വുത്തം. തഥ സഭാവപരിച്ഛേദകാതി യഥാഭൂതസഭാവാവബോധിനീ. “സവനപത്തോ ധാരണപത്തോ”തിആദിനാ പച്ചേകം പത്തോ-സദ്ദോ യോജേതബ്ബോ. യാതുകുസലതാ സവനധാരണപത്തോ സുതഥയാ, ഇതരാ ഭാവനാമയാ. തഥാപി സമ്മസനപത്തോ ലോകിയാ. വിപസ്സനാ പത്തോ ഹി സാ, ഇതരാ ലോകുത്തരാ. ലക്ഖണാദിവസേന, അനിച്ഛാദിവസേന ച മനസി കരണം മനസികാരോ, തഥ കോസല്ലം മനസികാരകുസലതാ. തം പന ആദിമജ്ജിമഹായോസാനവസേന തിയാ ഭിന്ദിത്വാ ദസ്സേനോ “സമ്മസനപടിവേധപച്ചവേക്ഖണപത്തോ”തി ആഹ. സമ്മസനപത്തോ ഹി തസ്സാ ആദി, പടിവേധപത്തോ മജ്ജേയേ, പച്ചവേക്ഖണപത്തോ പരിയോസാനം.

ആയതന്നാൻ ഗന്ഥതോ ച അത്ഥതോ ച ഉഗ്ഗണ്ഹനവസേന തേസം യാതുകുസലതാദിവവിഭാഗസ്സ ജാനനപത്തോ ഉഗ്ഗണ്ഹജാനനപത്തോ. സമ്മസനപടിവേധപച്ചവേക്ഖണവിധിനോ ജാനനപത്തോ മനസികാരജാനനപത്തോ. യസ്മാ ആയതന്നാപി അത്ഥതോ യാതുകുസലതാ മനസികാരോ ച ഉഗ്ഗണ്ഹനാദിവസേന തേസമേവ മനസികാരവിധി , തസ്മാ യാതുകുസലതാദികാ തിസ്സോപി കുസലതാ ഏകദേശേ കത്വാ ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി വുത്തം. സവനം വിയ ഉഗ്ഗണ്ഹനപച്ചവേക്ഖണാനിപി പരിത്തത്താണകത്തുകാനിതി ആഹ “സവന ഉഗ്ഗണ്ഹണപച്ചവേക്ഖണാ ലോകിയാ”തി. അരിയമഗ്ഗക്ഖണേ സമ്മസനമനസികാരാനം നിപ്ഫത്തി പരിനിട്ഠാനത്തി തേസം ലോകുത്തരതാപരിയായോപി ലബ്ഭതിതി വുത്തം “സമ്മസനമനസികാരാ ലോകിയലോകുത്തരമിസ്സകാ”തി. പച്ചയധമ്മാനം ഹേതുആദിനം അത്തനോ പച്ചയുപ്പന്നാനം ഹേതുപച്ചയാദിഭാവേന പച്ചയഭാവോ പച്ചയാകാരോ, സോ പന അവിജ്ജാദിനം ദ്വാദസന്നം പടിചുസമുപ്പാദങ്ഗാനം വസേന ദ്വാദസവിധോതി ആഹ “ദ്വാദസന്നം

പച്ചയാകാരാന"തി. ഉഗ്രഹാദിവസേനാതി
ഉഗ്രഹമനസികാരസവനസമ്മസനപടിവേധപച്ചവേക്ഖണ്ഡവസേന.

ഠാനഞ്ചേവ തിട്ഠതി ഫലം തദായത്തവുത്തിതായാതി കാരണഞ്ച
ഹേതുപച്ചയഭാവേന കരണതോ നിപ്ഫാദനതോ. തേസം സോതവിഞ്ഞാണാദീനം.
ഏതസ്ഥിം ദുകേ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോതി സമ്ബന്ധോ. യേ ധമ്മാ യസ്സ ധമ്മസ്സ
കാരണഭാവതോ ഠാനം, തേവ ധമ്മാ തംവിധുരസ്സ ധമ്മസ്സ അകാരണഭാവതോ
അട്ഠാനന്തി പഠമനയേ ഫലഭേദേന തസ്സേവ ധമ്മസ്സ ഠാനാട്ഠാനതാ ദീപിതാ;
ദുതിയനയേ പന അഭിന്നേപി ഫലേ പച്ചയധമ്മഭേദേന തേസം ഠാനാട്ഠാനതാ
ദീപിതാതി അയമേതേസം വിസേസോ. ന ഹി കദാചി അരിയാ ദിട്ഠിസമ്പദാ
നിച്ഛഗ്ഗാഹസ്സ കാരണം ഹോതി, അകിരിയതാ പന സിയാ തസ്സ കാരണന്തി.

ഉജുനോ ഭാവോ അജ്ജവം, അജിമ്ഹതാ അകുടിലതാ അവങ്കതാതി
അത്ഥോതി തമത്ഥം അനജ്ജവപടിക്ഖേപമുഖേന ദസ്സേതും
“ഗോമുത്തവങ്കതാ”തിആദി വുത്തം. സ്വായം അനജ്ജവോ ഭിക്ഖുനം യേഭുയ്യേന
അന്നേസനായ, അഗോചരചാരിതായ ച ഹോതീതി ആഹ “ഏകച്ചോ ഹി...പേ...
ചരതീ”തി. അയം ഗോമുത്തവങ്കതാ നാമ ആദിതോ പട്ഠായ യാവ
പരിയോസാനാ പടിപത്തിയാ വങ്കഭാവതോ. പുരിമസദിസോതി പഠമം
വുത്തഭിക്ഖുസദിസോ. ചന്ദവങ്കതാ നാമ പടിപത്തിയാ മജ്ജത്ഥാണേ
വങ്കഭാവപത്തിതോ. നങ്ഗലകോടിവങ്കതാ നാമ പരിയോസാനേ
വങ്കഭാവപത്തിതോ. ഇദം അജ്ജവം നാമ സബ്ബത്ഥകമേവ ഉജുഭാവസിദ്ധിതോ.
അജ്ജവതാതി ആകാരനിദേശോ, യേനാകാരേനസ്സ അജ്ജവോ പവത്തതി,
തദാകാരനിദേശോതി അത്ഥോ. ലജ്ജതീതി ലജ്ജീ, ഹിരിമാ, തസ്സ ഭാവോ
ലജ്ജവം, ഹിരിതി അത്ഥോ. ലജ്ജാ ഏതസ്സ അത്ഥിതി ലജ്ജീ യഥാ “മാലി,
മായീ”തി ച, തസ്സ ഭാവോ ലജ്ജീഭാവോ, സാ ഏവ ലജ്ജാ.

പരാപരാധാദീനം അധിവാസനക്ഖമം അധിവാസനഖന്തി. സുചിസീലതാ
സോരച്ചം. സാ ഹി സോഭനകമ്മരതതാ, സുട്ഠ വാ പാപതോ ഓരതഭാവോ
വിരതതാ സോരച്ചം. തേനാഹ “സുരതഭാവോ”തി.

“നാമഞ്ച രൂപഞ്ച”തിആദിസു അയം അപരോ നയോ - നാമകരണട്ഠേനാതി
അഞ്ചത്തം അനപേക്ഖിത്വാ സയമേവ അത്തനോ നാമകരണസഭാവതോതി
അത്ഥോ. യത്ത്ഹി പരസ്സ നാമം കരോതി, തസ്സ ച തദപേക്ഖത്താ
അഞ്ചത്താപേക്ഖം നാമകരണന്തി നാമകരണസഭാവതാ ന ഹോതി, തസ്ഥാ
മഹാജനസ്സ ഞാതീനം, ഗുണാനഞ്ച സാമഞ്ചനാമാദികാരകാനം നാമഭാവോ
നാപജ്ജതി. യസ്സ ച അഞ്ചത്തഹി നാമം കരീയതി, തസ്സ ച നാമകരണസഭാവതാ
നത്ഥിതി, നത്ഥിയേവ നാമഭാവോ. വേദനാദീനം പന സഭാവസിദ്ധത്താ
വേദനാദിനാമസ്സ നാമകരണസഭാവതോ നാമതാ വുത്താ. പഥവിആദി
നിദസ്സന്നേന നാമസ്സ സഭാവസിദ്ധതയേവ നിദസ്സേതി, ന നാമഭാവസാമഞ്ചത്തം,
നിരുള്ഹത്താ പന നാമ-സദോ അരൂപധമ്മേസു ഏവ വത്തതി, ന
പഥവിആദിസൂതി ന തേസം നാമഭാവോ. ന ഹി പഥവിആദിനാമം വിജഹിത്വാ
കേസാദിനാമേഹി രൂപധമ്മാനം വിയ വേദനാദിനാമം വിജഹിത്വാ അഞ്ചത്തേന
നാമേന അരൂപധമ്മാനം വോഹരിതഞ്ചേന പിണ്ഡാകാരേന പവത്തി അത്ഥിതി.

അഥ വാ രൂപധമ്മാ ചക്ഖാദയോ രൂപാദയോ ച, തേസം
പകാസകപകാസിതഞ്ചഭാവതോ വിനാപി നാമേന പാകടാ ഹോന്തി, ന ഏവം

അരൂപധമ്മാതി തേ അധിവചനസമ്ഫണ്ണോ വിയ നാമായത്തഗ്ഗഹണീയഭാവേന “നാമ”ന്തി വുത്താ. പടിഘസമ്ഫണ്ണോ ച ന ചക്ഖാദീനി വിയ നാമേന വിനാ പാകടോതി “നാമ”ന്തി വുത്തോ, അരൂപതായ വാ അത്തനാമസഭാഗത്താ സങ്ഗഹിതോയം, അത്തഫസ്സസഭാഗത്താ വാ. വചനത്ഥോപി ഹി രൂപയതീതി രൂപം, നാമായതീതി നാമന്തി ഇയ പച്ഛിമപുരിമാനം സമ്ഭവതി. രൂപയതീതി വിനാപി നാമേന അത്താനം പകാസേതീതി അത്ഥോ. നാമായതീതി നാമേന വിനാ അപാകടഭാവതോ അത്തനോ പകാസകം നാമം കരോതീതി അത്ഥോ. ആരമ്മണാധിപതിപച്ചയതായാതി സതിപി രൂപസ്സ ആരമ്മണാധിപതിപച്ചയഭാവേ ന തം പരമസ്സാസഭൂതം നിബ്ബാനം വിയ സാതിസയം നാമനഭാവേന പച്ചയോതി നിബ്ബാനമേവ “നാമ”ന്തി വുത്തം.

“അവിജ്ജാ ച ഭവതണ്ഹാ ചാ”തി അയം ദുകോ സത്താനം വട്ടമൂലസമുദാചാരദസ്സനത്ഥോ. സമുദാചരതീതി ഹി സമുദാചാരോ, വട്ടമൂലമേവ സമുദാചാരോ വട്ടമൂലസമുദാചാരോ, വട്ടമൂലദസ്സനേന വാ വട്ടമൂലാനം പവത്തി ദസ്സിതാ ഹോതീതി വട്ടമൂലാനം സമുദാചാരോ വട്ടമൂലസമുദാചാരോ, തദസ്സനത്ഥോതി അത്ഥോ.

ഏകേകസ്ഥിഞ്ച “അത്താ”തി ച “ലോകോ”തി ച ഗഹണവിസേസം ഉപാദായ “അത്താ ച ലോകോ ചാ”തി വുത്തം, ഏകം വാ ഖണ്ഡം “അത്താ”തി ഗഹേത്വാ അത്തം അത്തനോ ഉപഭോഗഭൂതം “ലോകോ”തി ഗണ്ഹന്തസ്സ, അത്തനോ അത്താനം “അത്താ”തി ഗഹേത്വാ പരസ്സ അത്താനം “ലോകോ”തി ഗണ്ഹന്തസ്സ വാ വസേന “അത്താ ച ലോകോ ചാ”തി വുത്തം.

സഹ സിക്ഖിതഞ്ചോ ധമ്മോ സഹധമ്മോ, തത്ഥ ഭവം സഹധമ്മികം, തസ്ഥിം സഹധമ്മികേ. ദോവചസ്സ-സദുതോ ആയ-സദു അനത്തത്തം കത്വാ “ദോവചസ്സായ”ന്തി വുത്തം, ദോവചസ്സസ്സ വാ അയനം പവത്തി ദോവചസ്സായം. ആസേവന്തസ്സാപി അനുസിക്ഖനാ അജ്ജ്യാസയേന ഭജനാതി ആഹ “സേവനാ...പേ... ഭജനാ”തി. സബ്ബതോഭാഗേന ഭത്തി സമ്ഭത്തി.

സഹ കമ്മവാചായാതി അബ്ഭാന്നതിണവത്ഥാരകകമ്മവാചായ, “അഹം ഭന്തേ ഇത്ഥന്നാമം ആപത്തിം ആപജ്ജി”ന്തിആദികായ ച സഹേവ. സഹേവ ഹി കമ്മവാചായ ആപത്തിവുട്ഠാനഞ്ച പരിച്ഛിജ്ജതി, “പത്തത്തിലക്ഖണായ ആപത്തിയാ വാ കാരണം വീതിക്കമലക്ഖണം കായകമ്മം, വചികമ്മം വാ, വുട്ഠാനസ്സ കാരണം കമ്മവാചാ”തി കാരണേന സഹ ഫലസ്സ ജാനനവസേന “സഹ കമ്മവാചായാ”തി വുത്തം. “സഹ കമ്മവാചായാ”തി. ഇമിനാ നയേന സഹ പരികമ്മേനാതി ഏത്ഥാപി അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ.

ധാതുവിസയാ സബ്ബാപി പത്താ ധാതുക്കുസലതാ. തദേകദേസാ മനസികാരകുസലതാതി അധിപ്പായേന പുരിമപദേപി സമ്മസനപടിവേധപത്താ വുത്താ. യസ്ഥാ പന നിപ്പരിയായതോ വിപസ്സനാദിപത്താ ഏവ മനസികാരകോസല്ല്വം, തസ്ഥാ “താസംയേവ ധാതുനം സമ്മസനപടിവേധപച്ചവേക്ഖണപത്താ”തി വുത്തം.

ആയതനവിസയാ സബ്ബാപി പത്താ ആയതനകുസലതാതി ദസ്സേനോ “ദ്വാദസന്നം ആയതനാനം ഉഗ്ഗഹമനസികാരജാനനപത്താ”തി വത്വാ പുന “അപിചാ”തിആദി വുത്തം. ദീസുപി വാ പദേസു വാചുഗ്ഗതായ

ആയതനപാളിയാ, ധാതുപാളിയാ ച മനസികരണം മനസികാരോ. തമാ ഉഗ്രണ്ഹന്തീ, മനസി കരോന്തീ , തദത്ഥം സുണന്തീ, ഗന്മതോ ച അത്ഥതോ ച ധാരേന്തീ, “ഇദം ചക്ഖായതനം നാമ, അയം ചക്ഖുധാതു നാമാ”തിആദിനാ സഭാവതോ, ഗണനതോ ച പരിച്ഛേദം ജാനന്തീ ച പഞ്ഞാ ഉഗ്രഹപഞ്ഞാദികാ വുത്താ. മനസികാരപദേ പന ചതുബ്ബിയാപി പഞ്ഞാ ഉഗ്രഹോതി തതോ പവത്തോ അനിച്ഛാദിമനസികാരോ “ഉഗ്രഹമനസികാരോ”തി വുത്തോ. തസ്സ ജാനനം പവത്തനമേവ, “യഥാ പവത്തം വാ ഉഗ്രഹം, ഏവമേവ പവത്തോ ഉഗ്രഹോ”തി ജാനനം ഉഗ്രഹജാനനം. “മനസികാരോ ഏവം പവത്തേതഞ്ചോ, ഏവഞ്ച പവത്തോ”തി ജാനനം മനസികാരജാനനം. തദുഭയമ്പി “മനസികാരകോസല്ല”ന്തി വുത്തം. ഉഗ്രഹോപി ഹി മനസികാരസമ്പയോഗതോ മനസികാരനിരുത്തിം ലദ്ധും അരഹതി. യോ ച മനസികാതഞ്ചോ, യോ ച മനസികരണൂപായോ, സഞ്ചോ സോ “മനസികാരോ”തി വത്തും വട്ടതി, തത്ഥ കോസല്ലം മനസികാരകുസലതാതി. സമ്മസനം പഞ്ഞാ, സാ മഗ്ഗസമ്പയുത്താ അനിച്ഛാദിസമ്മസനകിച്ചം സായേതി നിച്ഛസഞ്ഞാദിപജഹനതോ. മനസികാരോ സമ്മസനസമ്പയുത്തോ, സോ തത്ഥേവ അനിച്ഛാദിമനസികാരകിച്ചം മഗ്ഗസമ്പയുത്തോ സായേതീതി ആഹ “സമ്മസനമനസികാരാ ലോകിയലോകുത്തരമിസ്സകാ”തി. “ഇമിനാ പച്ചയേനിദം ഹോതീ”തി ഏവം അവിജ്ജാദീനം സഞ്ചാരാദിപച്ചയുപ്പന്നസ്സ പച്ചയഭാവജാനനം പടിച്ഛസമുപ്പാദകുസലതാ.

അധിവാസനം ഖമനം. തത്ത്ഹി പരേസം ദുക്കടം ദുരുത്തഞ്ച പടിവിരോധാകരണേന അത്തനോ ഉപരി ആരോപേത്യാ വാസനം “അധിവാസന”ന്തി വുച്ചതി. അചണ്ഡിക്കന്തി അകുജ്ജന്തനം. ദോമനസ്സവസേന പരേസം അക്ഖീസു അസ്സൂനം അനുപ്പാദനാ അനസ്സുരോപോ. അത്തമനതാതി സകമനതാ. ചിത്തസ്സ അബ്യാപണോ സകോ മനോഭാവോ അത്തമനതാ. ചിത്തന്തി വാ ചിത്തപ്പബന്ധം ഏകത്തേന ഗഹേത്യാ തസ്സ അന്തരാ ഉപ്പന്നേന പീതിസഹഗതമന്നേന സകമനതാ. അത്തമനോ വാ പുഗ്ഗലോ, തസ്സ ഭാവോ അത്തമനതാ, സാ ന സത്തസ്സാതി പുഗ്ഗലദിട്ഠിനിവാറണത്ഥം “ചിത്തസ്സാ”തി വുത്തം. അധിവാസനലക്ഖണാ ഖന്തി അധിവാസനഖന്തി. സുചിസീലതാ സോരച്ചം. സാ ഹി സോഭനകമ്മരതതാ. സുട്ഠു പാപതോ ഓരതഭാവോ വിരതതാ സോരച്ചം. തേനാഹ “സുരതഭാവോ”തി.

സഖിലോ വുച്ചതി സണ്ഹവാചോ, തസ്സ ഭാവോ സാവല്യം, സണ്ഹവാചതാ. തം പന ബൃതിരേകമുഖേന വിഭാവേന്തീ യാ പാളി പവത്താ, തം ദസ്സേന്തോ “തത്ഥ കതമം സാവല്യ”ന്തിആദിമാഹ. തത്ഥ അണ്ഡകാതി സദോസവണേ രുക്ഖേ നിച്ചാസപിണ്ഡിയോ, അഹിച്ചുത്തകാദീനി വാ ഉട്ഠിതാനി “അണ്ഡകാനീ”തി വദന്തി . ഫേഗ്ഗുരുക്ഖസ്സ പന കുമിതസ്സ അണ്ഡാനി വിയ ഉട്ഠിതാ ചുണ്ണപിണ്ഡിയോ, ഗണ്ഠിയോ വാ അണ്ഡകാ. ഇധ പന ബ്യാപജ്ജനകക്കസാദിഭാവതോ അണ്ഡകപകതിഭാവേന വാചാ “അണ്ഡകാ”തി വുത്താ. പദുമനാളം വിയ സോതം ഘംസയമാനാ പവിസന്തീ കക്കസാ ദട്ഠഞ്ച. കോധേന നിബ്ബത്തത്താ തസ്സ പരിവാറഭൂതാ കോധസാമന്താ. പുരേ സംവദ്ധനാരി പോരീ, സാ വിയ സുകുമാരാ മുദുകാ വാചാ പോരീ വിയാതി പോരീ. തത്ഥാതി “ഭാസിതാ ഹോതീ”തി വുത്തായ കിരിയായാതിപി യോജനാ സമ്ഭവതി, തത്ഥ വാചായാതി വാ. “സണ്ഹവാചതാ”തിആദിനാ തം വാചം പവത്തയമാനം ചേതനം ദസ്സേതി. സമ്മോദകസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ മുദുകഭാവോ മദുവം

സമ്മോദകമുദുകഭാവോ. ആമിസേന അലബ്ഭമാനേന, തഥാ ധമ്മേന ചാതി ദ്വീഹി
ഛരിദ്ദോ. ആമിസസ്സ, ധമ്മസ്സ ച അലാഭേന അത്തനോ പരസ്സ ച അന്തരേ
സമ്ഭവന്തസ്സ ഹി ഛരിദ്ദസ്സ വിവരസ്സ ഭേദസ്സ പടിസന്ധരണം പിദഹനം
സങ്ഗണ്ഹനം പടിസന്ധാരോ. തം സരൂപതോ, പടിപത്തിതോ ച
പാളിദസ്സനമുഖേന വിഭാവേതും “അഭിധമ്മേപി”തിആദിമാഹ. അഗ്ഗം
അഗ്ഗഹേതാതി അഗ്ഗം അത്തനോ അഗ്ഗഹേതാ. ഉദ്ദേശദാനന്തി പാളിയാ,
അട്ഠകമായ ച ഉദ്ദിസനം. പാളിവണ്ണനാതി പാളിയാ അത്ഥവണ്ണനാ.
ധമ്മകമാകമനന്തി സരഭണ്ണസരഭണ്ണനാദിവസേന ധമ്മകമനം.

കരുണാതി കരുണാബ്രഹ്മവിഹാരമാഹ. കരുണാപുഞ്ചഭാഗോതി തസ്സ
പുഞ്ചഭാഗഉപചാരജ്ഞാനം വദതി. പാളിപദേ പന യാ കാചി കരുണാ
“കരുണാ”തി വുത്താ, കരുണാചേതോവിമുത്തീതി പന അപ്പനാപ്പത്താവ.
മേത്തായപി ഏസേവ നയോ. സുചി-സദുതോ ഭാവേ യ-കാരം, ഇ-കാരസ്സ ച
ഏ-കാരാദേസം കത്വാ അയം നിദ്ദേശോതി ആഹ “സോചേയുന്തി
സുചിഭാവോ”തി. ഹോതു താവ സുചിഭാവോ സോചേയു, തസ്സ പന
മേത്താപുഞ്ചഭാഗതാ കമന്തി ആഹ “വുത്തമ്പി ചേത”തിആദി.

മുട്ഠാ സതി ഏതസ്സാതി മുട്ഠസ്സതി, തസ്സ ഭാവോ മുട്ഠസ്സച്ചം,
സതിപടിപക്ഖോ ധമ്മോ, ന സതിയാ അഭാവമത്തം . യസ്മാ പടിപക്ഖേ
സതി തസ്സ വസേന സതിവിഗതാ വിപ്പവുത്ഥാ നാമ ഹോതി, തസ്മാ വുത്തം
“സതിവിപ്പവാസോ”തി. “അസ്സതീ”തിആദിസു അ-കാരോ പടിപക്ഖേ ദട്ഠഞ്ചോ,
ന സത്തപടിസേധേ. ഉദകേ ലാബു വിയ യേന ചിത്തം ആരമ്മണേ പിലവന്താ
വിയ തിട്ഠന്തി, ന ഓഗാഹതി, സാ പിലാപനതാ. യേന ഗഹിതമ്പി ആരമ്മണം
സമ്മുസ്സതി ന സരതി, സാ സമ്മുസ്സനതാ. യഥാ വിജ്ജാപടിപക്ഖാ അവിജ്ജാ
വിജ്ജായ പഹാതഞ്ചുതോ, ഏവം സമ്പജണ്ണപടിപക്ഖം അസമ്പജണ്ണം,
അവിജ്ജായേവ.

ഇന്ദ്രിയസംവരഭേദോതി ഇന്ദ്രിയസംവരവിനാസോ. അപ്പടിസങ്ഖാതി
അപച്ചവേക്ഖിത്വാ അയോനിസോ ച ആഹാരപരിഭോഗേ ആദിനവാനിസംസേ
അവീമംസിത്വാ.

അപ്പടിസങ്ഖായാതി ഇതികത്തഞ്ചുതാസു അപ്പച്ചവേക്ഖണായ നാമം.
അത്താണം അപ്പടിസങ്ഖാത നിമിത്തം . അകമ്പനത്താണന്തി തായ
അനഭിഭവനീയം ഞാണം, തത്ഥ തത്ഥ പച്ചവേക്ഖണാത്താണഞ്ചേവ
പച്ചവേക്ഖണായ മുദ്ധഭൂതം ലോകുത്തരത്താണഞ്ച. നിപ്പരിയായതോ
മഗ്ഗഭാവനാ ഭാവനാ നാമ, യാ ച തദത്ഥാ, തദുഭയഞ്ച ഭാവേന്തസ്സേവ
ഇച്ഛിതഞ്ചം, ന ഭാവിതഭാവനസ്സാതി വുത്തം “ഭാവേന്തസ്സ ഉപ്പനം ബല”ന്തി.
തേനാഹ “യാ കൂസലാനം ധമ്മാനം ആസേവനാ ഭാവനാ ബഹുലീകമ്മ”ന്തി.

കാമം സമ്പയുത്തധമ്മേസു മിരഭാവോപി ബലട്ഠോ ഏവ, പടിപക്ഖേഹി
പന അകമ്പനീയതാ സാതിസയം ബലട്ഠോതി വുത്തം “അസ്സതിയാ
അകമ്പനവസേനാ”തി. പച്ചനീകധമ്മസമനതോ സമമോ സമാധി. അനിച്ഛാദിനാ
വിവിധേനാകാരേണ ദസ്സനതോ വിപസ്സനാ പത്താ . തം ആകാരം ഗഹേതാതി
സമാധാനാകാരം ഗഹേതാ. യേനാകാരേണ പുഞ്ചേ അലീനം അനുദ്ധതം
മജ്ജിമം ഭാവനാവിമിപടിപന്നം ഹുത്വാ ചിത്തം സമാഹിതം ഹോതി, തം
ആകാരം ഗഹേതാ സല്ല്യക്ഖേതാ. നിമിത്തവസേനാതി കാരണവസേന.

“ഏസേവനയോ”തി ഇമിനാ പഗ്ഗഹോവ തം ആകാരം ഗഹേത്യാ പുന പവത്തേതബ്ബസ്സ പഗ്ഗാഹസ്സ നിമിത്തവസേന പഗ്ഗാഹനിമിത്തത്തി ഇമമത്ഥം അതിദിസതി, തസ്സേതോ സമഥേ വുത്തനയാനുസാരേണ വേദിതബ്ബോ. പഗ്ഗാഹോ വീരിയം കോസജ്ജപക്ഖതോ ചിത്തസ്സ പതിതും അദത്യാ പഗ്ഗണ്ണഹനതോ. അവിക്ഖേപോ ഏകഗ്ഗതാ വിക്ഖേപസ്സ ഉദ്ധച്ചസ്സ പടിപക്ഖഭാവതോ. പടിസഞ്ചാനകിച്ചനിബ്ബത്തിഭാവതോ ലോകുത്തരയമ്മാനം പടിസഞ്ചാനബലഭാവോ, തഥാ പുബ്ബേ പവത്താകാരസല്ലക്ഖണവസേന സമമപഗ്ഗാഹാനം ഉപരി പവത്തിസഞ്ചാവതോ സമമനിമിത്തദുകസ്സപി മിസ്സുകതാ വുത്താ.

യമാസമാദിനസ്സ സീലസ്സ ഭേദകരോ വീതിക്കമോ. സീലവിനാസകോ അസംവരോ. സമ്മാദിട്ഠിവിനാസികാതി “അത്ഥി ദിന”തിആദി (മം നിം ൧.൪൪൧; ൨.൯൪; വിഭം ൧൯൩) നയപ്പവത്തായ സമ്മാദിട്ഠിയാ ദുസിക്വാ.

സീലസ്സ സമ്പാദനം നാമ സബ്ബഭാഗതോ തസ്സ അനുനതാപാദനത്തി ആഹ “സമ്പാദനതോ പരിപൂരണതോ”തി. പാരിപൂരത്ഥോ ഹി സമ്പദാ-സദ്ഭാതി. മാനസികസീലം നാമ സീലവിസോധനവസേന അഭിജ്ഞാദിപ്പഹാനം. ദിട്ഠിപാരിപൂരിഭൂതം ഞാണത്തി അത്ഥികദിട്ഠിആദിസമ്മാദിട്ഠിയാ പാരിപൂരിഭാവേണ പവത്തം ഞാണം.

വിസുദ്ധിം പാപേതും സമത്ഥത്തി ചിത്തവിസുദ്ധിആദിഉപരിവിസുദ്ധിയാ പച്ചയോ ഭവിതും സമത്ഥം. സുവിസുദ്ധമേവ ഹി സീലം തസ്സാ പദട്ഠാനം ഹോതീതി. വിസുദ്ധിം പാപേതും സമത്ഥം ദസ്സനത്തി ഞാണദസ്സനവിസുദ്ധിം, പരമത്ഥവിസുദ്ധിനിബ്ബാനഞ്ച പാപേതും ഉപന്നേതും സമത്ഥം കമ്മസ്സകതാഞാണാദിസമ്മാദസ്സനം . തേനാഹ “അഭിധമ്മേ”തിആദി. ഏതഥ ച “ഇദം അകുസലം കമ്മം നോ സകം, ഇദം പന കമ്മം സക”തി ഏവം ബൃതിരേകതോ അന്വയതോ ച കമ്മസ്സകതാജാനനഞാണം കമ്മസ്സകതാഞാണം. തേനാഹ “ഏതഥ ചാ”തിആദി. “പരേണ കതമ്പി”തി ഇദം നിദസ്സനവസേന വുത്തം യഥാ പരേണ കതം, ഏവം അത്തനാ കതമ്പി സകകമ്മം നാമ ന ഹോതീതി. അത്തനാ വാ ഉസ്സാഹിതേണ പരേണ കതംപിതി ഏവം വാ അത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ. യത്ത്ഹി തം പരസ്സ ഉസ്സാഹനവസേന കതം, തമ്പി സകകമ്മം നാമ ഹോതീതി അയത്ത്ഹേതഥ അധിപ്പായോ. അത്ഥഭഞ്ജനതോതി ദിട്ഠയമ്മികാദിസബ്ബഅത്ഥവിനാസനതോ. അത്ഥജനനതോതി ഇധലോകത്ഥപരലോകത്ഥപരമത്ഥാനം ഉപ്പാദനതോ. ആരബ്ഭകാലേ “അനിച്ഛം ദുക്ഖം അനത്താ”തി പവത്തമ്പി വചീസച്ചഞ്ച ലക്ഖണാനി പടിവിജ്ഞാന്തം വിപസ്സനാണാണം അനുലോമേതി തത്ഥേവ പടിവിജ്ഞാനതോ. പരമത്ഥസച്ചഞ്ച നിബ്ബാനം ന വിലോമേതി ന വിരോധേതി ഏകന്തേനേവ സമ്പാപനതോ.

ഞാണദസ്സനത്തി ഞാണഭൂതം ദസ്സനം, തേന മഗ്ഗം വദതി. തംസമ്പയുത്തമേവ വീരിയത്തി പഠമമഗ്ഗസമ്പയുത്തം വീരിയമാഹ. സബ്ബാപി മഗ്ഗപത്തോ ദിട്ഠിവിസുദ്ധിയേവാതി ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി വുത്തം. അയമേവ ച നയോ അഭിധമ്മപാളിയാ (ധം സം ൫൫) സമേതീതി ദസ്സേതോ “അഭിധമ്മേ പനാ”തി ആദിം അവാച.

യസ്ഥാ സംവേഗോ നാമ സഹോത്തപ്പഞാണം, തസ്ഥാ സംവേഗവത്ഥും ഭയതോ ഭായിതബ്ബതോ ദസ്സനവസേന പവത്തഞാണം . തേനാഹ

“ജാതിഭയ”നിന്ദി. ഭായന്തി ഏതസ്മാതി ഭയം, ജാതി ഏവ ഭയം ജാതിഭയം. സംവേജനീയന്തി സംവിജ്ജിതബ്ധം ഭായിതബ്ധം ഉത്താസിതബ്ധം. റാനന്തി കാരണം, വത്സുതി അത്ഥോ . സംവേഗജാതസ്സാതി ഉപ്പന്നസംവേഗസ്സു. ഉപായപധാനന്തി ഉപായേന പവത്തേതബ്ധം വീരിയം.

കുസലാനം ധമ്മാനന്തി സീലാദീനം അനവജ്ജധമ്മാനം. ഭാവനായാതി ഉപ്പാദനേന വഡ്ഡനേന ച. അസന്തുട്ഠസ്സാതി “അലം ഏത്താവതാ, കഥം ഏത്താവതാ”തി സങ്കോചാപത്തിവസേന ന സന്തുട്ഠസ്സു. ഭിച്ഛോകമ്യതാതി ഭിച്ഛോ ഭിച്ഛോ ഉപ്പാദനിച്ഛാ. വോസാനന്തി സങ്കോചം അസമത്ഥന്തി. തുസ്സനം തുട്ഠി സന്തുട്ഠി, നത്ഥി ഏതസ്സ സന്തുട്ഠിതി അസന്തുട്ഠി, തസ്സ ഭാവോ അസന്തുട്ഠിതാ. വീരിയപ്പവാഹേ വത്തമാനേ അന്തരാ ഏവ പടിഗമനം നിവത്തനം പടിവാന്തം, തം തസ്സ അത്ഥീതി പടിവാനീ, ന പടിവാനീ അപ്പടിവാനീ, തസ്സ ഭാവോ അപ്പടിവാനിതാ. സക്ഷചകിരിയതാതി കുസലാനം കരണേ സക്ഷചകിരിയതാ ആദരകിരിയതാ. സാതച്ചകിരിയതാതി സതതമേവ കരണം. അട്ഠിതകിരിയതാതി അന്തരാ അട്ഠപേത്യാ ഖണ്ഡം അകത്യാ കരണം. അനോലീനവൃത്തിതാതി ന ലീനപ്പവത്തിതാ. അനിക്ഖിത്തശരന്താതി കുസലച്ഛന്തസ്സ അനിക്ഖിപനം. അനിക്ഖിത്തയുരതാതി കുസലകരണേ വീരിയയുരസ്സ അനിക്ഖിപനം. ആസേവനാതി ആദരേന സേവനാ. ഭാവനാതി വഡ്ഡനാ ബ്രൂഹനാ. ബഹുലീകമ്മന്തി പുനപ്പുനം കരണം.

തിസ്സോ വിജ്ജാതി പുണ്ണേനിവാസാനുസ്സതിഞാണം, ദിബ്ബചക്ഖുഞാണം ആസവകഖയഞാണന്തി ഇമാ തിസ്സോ വിജ്ജാ. പടിപക്ഖവിജ്ജന്തേന പുണ്ണേ നിവൃത്ഥക്ഖന്യാദീനം വിദിതകരണട്ഠേന വിസിട്ഠാ മുത്തീതി വിമുത്തി. സ്വായം വിസേസോ പടിപക്ഖവിഗമനേന, പടിയോഗിവിഗമനേന ച ഇച്ഛിതബ്ബോതി തദുഭയം ദസ്സേതും “ഏത്ഥ ച”തിന്ദി വുത്തം. തത്ഥ യേന വിസേസേന സമാപത്തിയോ പച്ചനീകധമ്മേഹി സുട്ഠു മുത്താ, തതോ നിരാസങ്കതായ ആരമ്മണേ ച അഭിരതാ, തം വിസേസം ഉപാദായ താ അധികം മുച്ചനതോ, ആരമ്മണേ അധിമുച്ചനതോ ച അധിമുത്തിയോ നാമാതി വുത്തം “ചിത്തസ്സ ച അധിമുത്തി”തി. മുത്തത്താതി സബ്ബസങ്ഖാരേഹി വിസേസേന നിസ്സുടത്താ വിമുത്തി.

ഖയേ ഞാണന്തി സമുച്ഛേദവസേന കിലേസേ വേപേതീതി ഖയോ, അരിയമഗ്ഗോ, തപ്പരിയാപനം ഞാണം ഖയേ ഞാണം. പടിസന്ധിവസേനാതി കിലേസാനം തന്തംമഗ്ഗവജ്ജന്താനം ഉപ്പന്നമഗ്ഗേ ഖന്ധസന്താനേ പുന സന്ദഹനവസേന. അനുപ്പാദഭൂതേതി തന്തംഫലേ. അനുപ്പാദപരിയോസാനേതി അനുപ്പാദകരോ മഗ്ഗോ അനുപ്പാദോ, തസ്സ പരിയോസാനേ, കിലേസാനം വാ അനുപ്പജ്ജനസങ്ഖാതേ പരിയോസാനേ, ഭങ്ഗേതി അത്ഥോതി.

ദുകവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

തികവണ്ണനാ

൩൦൫. ധമ്മതോ അഞ്ഞോ കത്താ നത്ഥീതി ദസ്സേതും കത്തുസാധനവസേന “ലുബ്ഭതിതി ലോഭോ”തി വുത്തം. ലുബ്ഭതി തേന, ലുബ്ഭനമത്തമേതന്തി കരണഭാവസാധനവസേനപി അത്ഥോ യുജ്ജതേവ. ദുസ്സതി മുയ്ഹതീതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. അകുസലഞ്ച തം അകോസല്പസമ്ഭൂതട്ഠേന

ഏകന്താകുസലഭാവതോ മൂലഞ്ച അത്തനാ സമ്പയുത്തയമ്മാനം സുപ്പതിട്ഠിതഭാവസാധനതോ, ന അകുസലഭാവസാധനതോ. ന ഹി മൂലകതോ അകുസലാനം അകുസലഭാവോ, കുസലാദീനഞ്ച കുസലാദിഭാവോ. തഥാ സതി മോമുഹചിത്തദ്വയേ മോഹസ്സ അകുസലഭാവോ ന സിയാ. തേസന്തി ലോഭാദീനം. “ന ലുബ്ഭതിതി അലോഭോ”തിആദിനാ പടിപക്ഖനയേന.

ദുട്ഠ ചരിതാനീതി പച്ചയതോ, സമ്പയുത്തയമ്മതോ, പവത്തിആകാരതോ ച ന സുട്ഠ അസമ്മാ പവത്തിതാനി. വിരുപാനീതി ബീഭച്ഛാനി സമ്പതി, ആയതിഞ്ച അനിട്ഠരൂപത്താ. കായേനാതി കായദ്വാരേണ കരണഭൂതേന. കായതോതി കായദ്വാരതോ. “സുട്ഠ ചരിതാനീ”തിആദീസു വുത്തവിപരിയായേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. യസ്സ സിക്ഖാപദസ്സ വീതിക്കമേ കായസമുട്ഠാനാ ആപത്തി ഹോതി, തം കായദ്വാരേ പഞ്ഞത്തസിക്ഖാപദം. അവിതിക്കമോ കായസുചരിതന്തി വാരിത്തസീലസ്സ വസേന വദതി, ചാരിത്തസീലസ്സപി വാ, യസ്സ അകരണേ ആപത്തി ഹോതി. വചിദുച്ചരിതസുചരിതനിദ്ധാരണസി വുത്തനയാനുസാരേണ വേദിതഞ്ചം. ഉഭയത്ഥ പഞ്ഞത്തസ്സാതി കായദ്വാരേ, വചിദ്വാരേ ച പഞ്ഞത്തസ്സ. സിക്ഖാപദസ്സ വീതിക്കമോവ മനോദുച്ചരിതം മനോദ്വാരേ പഞ്ഞത്തസ്സ സിക്ഖാപദസ്സ അഭാവതോ, തയിദം ദ്വാരദ്വയേ അകിരിയസമുട്ഠാനായ ആപത്തിയാ വസേന വേദിതഞ്ചം. അവിതിക്കമോതി യഥാവുത്തായ ആപത്തിയാ അവിതിക്കമോ മനോസുചരിതം. “സബ്ബസ്സാപി സിക്ഖാപദസ്സ അവിതിക്കമോ മനോസുചരിത”ന്തി കേചി. തദുഭയഞ്ചേഹി ചാരിത്തസീലം ഉദിസ്സപഞ്ഞത്തം സിക്ഖാപദം, തസ്സ അവിതിക്കമോ സിയാ കായസുചരിതം, സിയാ വചിസുചരിതന്തി.

പാണോ അതിപാതീയതി ഏതായാതി പാണാതിപാതോ, തഥാപവത്താ ചേതനാ, ഏവം അദിന്നാദാനാദയോപീതി ആഹ “പാണാതിപാതാദയോ പന തിസ്സോ ചേതനാ”തി. വചിദ്വാരേപി ഉപ്പന്നാ കായദുച്ചരിതം ദ്വാരന്തരേ ഉപ്പന്നസ്സാപി കമ്മസ്സ സനാമാപരിച്ചാഗതോ യേഭൂയുവുത്തിയാ, തബ്ബഹുലവുത്തിയാ ച. തേനാഹു അട്ഠകമാചരിയാ -

“ദ്വാരേ ചരന്തി കമ്മാനി, ന ദ്വാരാ ദ്വാരചാരിനോ; തസ്മാ ദ്വാരേഹി കമ്മാനി, അഞ്ഞമഞ്ഞം വവത്ഥിതാ”തി. (ധം സം അട്ഠം കാമാവചരകുസലദ്വാരകമാ);

വചിദുച്ചരിതം കായദ്വാരേപി വചിദ്വാരേപി ഉപ്പന്നാതി ആനേത്വാ സമ്ബന്ധിതഞ്ചം. ചേതനാസമ്പയുത്തയമ്മാതി മനോകമ്മഭൂതായ ചേതനായ സമ്പയുത്തയമ്മാ. കായവചികമ്മഭൂതായ പന ചേതനായ സമ്പയുത്താ അഭിജ്ഞാദയോ തം തം പക്ഖികാ വാ ഹോന്തി അബ്ബോഹാരികാ വാതി. ചേതനാസമ്പയുത്തയമ്മാ മനോസുചരിതന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. തിവിധസ്സ ദുച്ചരിതസ്സ അകരണവസേന പവത്താ തിസ്സോ ചേതനാപി വിരതിയോപി കായസുചരിതം കായികസ്സ വീതിക്കമസ്സ അകരണവസേന പവത്തനതോ, കായേന പന സിക്ഖാപദാനം സമാദിയനേ സീലസ്സ കായസുചരിതഭാവേ വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി. ഏസേവ നയോ വചിസുചരിതേ.

കാമപടിസംയുത്തോതി ഏത്ഥ ദേവ കാമാ വത്ഥുകാമോ ച കിലേസകാമോ ച. തത്ഥ വത്ഥുകാമപക്ഖേ ആരമ്മണകരണവസേന കാമേഹി പടിസംയുത്തോ വിതക്കോ കാമവിതക്കോ. കിലേസകാമപക്ഖേ പന സമ്പയോഗവസേന കാമേന

പടിസംയുത്തോതി യോജേതബ്ബം. “ബ്യാപാദപടിസംയുത്തോ”തിആദിസു സമ്പയോഗവസേനേവ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. ബ്യാപാദവത്ഥുപടിസംയുത്തോപി ബ്യാപാദപടിസംയുത്തോതി ഗയ്ഹമാനേ ഉഭയമാപി യോജനാ ലബ്ഭതേവ. വിഹിംസാപടിസംയുത്തോതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. വിഹിംസന്തി ഏതായ സത്തേ, വിഹിംസനം വാ ഏസാ സത്താനന്തി വിഹിംസാ, തായ പടിസംയുത്തോ വിഹിംസാപടിസംയുത്തോതി ഏവം സദുത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അപ്പിയേ അമനാപേ സങ്ഖാരേ ആരബ്ഭ ബ്യാപാദവിതക്കപ്പവത്തി അടാനാഘാതവസേന ദീപേതബ്ബോ. ബ്യാപാദവിതക്കസ്സ അവധിം ദസ്സേതും “യാവ വിനാസനാ”തി വുത്തം. വിനാസനം പന പാണാതിപാതോ ഏവാതി. “സങ്ഖാരോ” ഹി ദുക്ഖാപേതബ്ബോ നാമ നത്ഥീ”തി കസ്മാ വുത്തം, നനു യേ “ദുക്ഖാപേതബ്ബോ”തി ഇച്ഛിതാ സത്തസഞ്ചിതാ, തേപി അത്ഥത്തോ സങ്ഖാരാ ഏവാതി? സച്ചമേതം, യേ പന ഇന്ദ്രിയബദ്ധാ സവിത്താണകതായ ദുക്ഖം പടിസംവേദേന്തി, തസ്മാ തേ വിഹിംസാവിതക്കസ്സ വിസയാ ഇച്ഛിതാ സത്തസഞ്ചിതാ. യേ പന ന ദുക്ഖം പടിസംവേദേന്തി വുത്തലക്ഖണായോഗത്തോ, തേ സന്ധായ “വിഹിംസാവിതക്കോ സങ്ഖാരേസു നുപ്പജ്ജതീ”തി വുത്തം. യത്ഥ പന ഉപ്പജ്ജതി, യഥാ ച ഉപ്പജ്ജതി, തം ദസ്സേതും “ഇമേ സത്താ”തിആദി വുത്തം.

നേക്ഖമ്മം വുച്ചതി ലോഭത്തോ നിക്ഖന്തത്താ അലോഭോ, നീവരണേഹി നിക്ഖന്തത്താപി പഠമജ്ജയാനം, സബ്ബാകുസലേഹി നിക്ഖന്തത്താ സബ്ബോ കുസലോ ധമ്മോ, സബ്ബസങ്ഖതേഹി പന നിക്ഖന്തത്താ, നിബ്ബാനം. ഉപനിസ്സയത്തോ, സമ്പയോഗത്തോ, ആരമ്മണകരണത്തോ ച നേക്ഖമ്മേന പടിസംയുത്തോതി നേക്ഖമ്മപടിസംയുത്തോ. നേക്ഖമ്മവിതക്കോ സമ്മാസങ്കപ്പോ. ഇദാനി തം ഭൂമിവിഭാഗേന ദസ്സേതും “സോ”തിആദി വുത്തം. അസുഭപുബ്ബഭാഗേതി അസുഭജ്ജയാനസ്സ പുബ്ബഭാഗേ. അസുഭഗുഹണഞ്ചേത്ഥ കാമവിതക്കസ്സ ഉജുവിപച്ചനീകദസ്സനത്ഥം കതം. കാമവിതക്കപടിപക്ഖോ ഹി നേക്ഖമ്മവിതക്കോതി. ഏവഞ്ച കത്വാ ഉപരിവിതക്കദയസ്സ ഭൂമിം ദസ്സേന്തേന സപുബ്ബഭാഗാനി മേത്താകരുണാത്യാനാദിനി ഉദ്ധടാനി. അസുഭജ്ജയാനേതി അസുഭാരമ്മണേ പഠമജ്ജയാനേ. അവയവേ ഹി സമുദായവോഹാരം കത്വാ നിദ്രിസതി യഥാ “രൂക്ഖേ സാഖാ”തി. ധ്യാനം പാദകം കത്വാതി നിദസ്സനമത്തം. തം ധ്യാനം സമ്മസിത്വാ ഉപ്പന്നമഗ്ഗഫലകാലേപി ഹി സോ ലോകുത്തരോതി. ബ്യാപാദസ്സ പടിപക്ഖോ, കിഞ്ചിപി ന ബ്യാപാദേതി ഏതേനാതി വാ അബ്യാപാദോ, മേത്താ, തായ പടിസംയുത്തോ അബ്യാപാദപടിസംയുത്തോ. മേത്താത്യാനേതി മേത്താഭാവനാവസേന അധിഗതേ പഠമജ്ജയാനേ. കരുണാത്യാനേതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. വിഹിംസായ പടിപക്ഖോ, ന വിഹിംസന്തി വാ ഏതായ സത്തേതി അവിഹിംസാ, കരുണാ.

നനു ച അലോഭാദോസാനം അഞ്ഞമഞ്ഞാവിരഹത്തോ തേസം വസേന ഉപ്പജ്ജനകാനം ഇമേസം നേക്ഖമ്മവിതക്കാദീനം അഞ്ഞമഞ്ഞം അസങ്കരണത്തോ വവത്ഥാനം ന ഹോതീതി? നോതി ദസ്സേതും “യദാ”തിആദി ആരദ്ധം. അലോഭോ സീസം ഹോതീതി അലോഭോ പധാനോ ഹോതി. നിയമിതപരിണതസമുദാചാരാദിവസേന യദാ അലോഭപ്പധാനോ നേക്ഖമ്മഗരുകോ ചിത്തുപ്പാദോ ഹോതി, തദാ ലദ്ധാവസരോ നേക്ഖമ്മവിതക്കോ പതിട്ഠഹതി. തംസമ്പയുത്തസ്സ പന അദോസലക്ഖണസ്സ അബ്യാപാദസ്സ വസേന യോ തസ്സേവ അബ്യാപാദവിതക്കഭാവോ സമ്ഭവേയ്യ,

സതി ച അബ്ദാപാദവിതക്കഭാവേ കസ്സാചിപി അവിഹേംനജാതികതായ അവിഹിംസാവിതക്കഭാവോ ച സമ്ഭവേത്യു, തേ ഇതരേ ദേ. തദന്വയികാതി തസ്സേവ നേക്ഖമ്മവിതക്കസ്സ അനുഗാമിനോ, സരൂപതോ അഭിസ്സനതോ “തസ്മിം സതി ഹോന്തി , അസതി ന ഹോന്തി”തി തദനുമാനനേയോ ഭവന്തി. സേസദ്വയേപി ഇമിനാ നയേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. വുത്തനയേനേവാതി “കാമപടിസംയുത്തോ സങ്കപ്പോ കാമസങ്കപ്പോ”തിആദിനാ വിതക്കത്തികേ വുത്തനയേനേവ (ദീ. നി. ൩.൨൮൮) വേദിതബ്ബോ അത്ഥതോ അഭിന്നത്താ. യദി ഏവം കസ്മാ പുന ദേസനാ കതാതി? തഥാ ദേസനായ ബുജ്ജന്യനകാനം അജ്ജന്യാസയവസേന ദേസനാമത്തമേവേതം.

കാമവിതക്കാദിനം വിയ ഉപ്പജ്ജനാകാരോ വേദിതബ്ബോ “താസു ദേ സത്തേസുപി സഞ്ചാരേസുപി ഉപ്പജ്ജന്തി”തിആദിനാ. തത്ഥ കാരണമാഹ “തംസമ്പയുത്തായേവ ഹി ഏതാ”തി. തഥേവാതി യഥാ നേക്ഖമ്മവിതക്കാദിനം “അസുഭപുബ്ബഭാഗേ കാമാവചരോ ഹോന്തി”തിആദിനാ കാമാവചരാദിഭാവോ വുത്തോ, തഥേവ താസന്വി നേക്ഖമ്മസത്താദിനന്വി കാമാവചരാദിഭാവോ വേദിതബ്ബോ.

കാമപടിസംയുത്തോതി സമ്പയോഗവസേന കാമേന പടിസംയുത്തോ. തക്കനവസേന തക്കോ. വിസേസതോ തക്കനവസേന വിതക്കോ. സങ്കപ്പനപരികപ്പനവസേന സങ്കപ്പോ. അത്തേസുപി കാമപടിസംയുത്തേസു യമ്മേസു വിജ്ജമാനേസു വിതക്കേ ഏവ കാമോപപദോ ധാതു-സദ്ദോ നിരുള്ഹോ വേദിതബ്ബോ വിതക്കസ്സ കാമസങ്കപ്പവത്തിയാ സാതിസയത്താ. ഏസ നയോ ബ്യാപാദയാതുആദിസു. സബ്ബേപി അകുസലാ യമ്മാ കാമയാതു ഹീനജ്ജന്യാസയേഹി കാമിതബ്ബയാതുഭാവതോ കിലേസകാമസ്സ ആരമ്മണസഭാവത്താതി അത്ഥോ. വിഹേംതീതി വിബാധതി. തത്ഥാതി തസ്മിം യഥാവുത്തേ കാമയാതുത്തികേ. സബ്ബാകുസലസഞ്ചാഹികായ കാമയാതുയാ ഇതരാ ദേ സഞ്ചാഹേത്യാ കമ്മനം സബ്ബസഞ്ചാഹികാ കമ്മാ. തിസ്സോ ധാതുയോ അത്തമത്തം അസങ്കരതോ കമ്മാ അസമ്ഭിന്നാ. ഇതരാ ദേ ഗഹിതാവ ഹോന്തിതി ഇതരാ ദേ ധാതുയോ ഗഹിതാ ഏവ ഹോന്തി സബ്ബേപി അകുസലാ യമ്മാ കാമയാതു”തി വുത്തത്താ സാമത്തജ്ജോതനായ സവിസയസ്സ അതിബ്യാപനേന. തതോതി ഇതരയാതുദ്വയസഞ്ചാഹികായ കാമയാതുയാ. നീഹരിത്വാതി നിദ്ധാരേത്യാ. ദസ്സേതീതി ഏവം ഭഗവാ ദസ്സേതീതി വത്തും വട്ടതി. ബ്യാപാദയാതും...പേ... കമേസി. കസ്മാ? പഗേവ അപവാദാ അഭിനിവിസന്തി, തതോ പരം ഉസ്സേഗ്ഗോ പവത്തതി, റപേത്യാ വാ അപവാദവിസയം തം പരിഹരന്തോവ ഉസ്സേഗ്ഗോ പവത്തതീതി, ഞായോ ഹേസ ലോകേ നിരുള്ഹോതി.

ദേ കമ്മാതി “സബ്ബസഞ്ചാഹികാ, അസമ്ഭിന്നാ ചാ”തി (ദീ. നി. അട്. ൩.൩൦൭) അനന്തരത്തികേ വുത്താ ദേ കമ്മാ. തത്ഥ വുത്തനയേന ആനേത്യാ കമ്മനവസേന വേദിതബ്ബോ. തസ്മാ തത്ഥ വുത്തഅത്ഥോ ഇധാപി ആഹരിത്വാ വേദിതബ്ബോ “നേക്ഖമ്മയാതുയാ ഗഹിതായ ഇതരാ ദേ ഗഹിതാവ ഹോന്തി”തിആദിനാ.

സുത്തതട്ഠേനാതി അത്തസുത്തതായ. കാമഭവോ കാമോ ഉത്തരപദലോപേന സുത്തതട്ഠേന ധാതു ചാതി കാമയാതു. ബ്രഹ്മലോകന്തി പഠമജ്ജന്യാനഭൂമിസത്തിതം ബ്രഹ്മലോകം. ധാതുയാ ആഗതട്ഠാനമ്ഹീതി “കാമയാതു രൂപയാതു”തിആദിനാ ധാതുഗൃഹണേ കതേ. ഭവേന

പരിച്ഛിന്ദിതബ്ബാതി “കാമഭവോ രൂപഭവോ”തിആദിനാ ഭവവസേന തദത്ഥോ പരിച്ഛിന്ദിതബ്ബോ, ന യായ കായചി ധാതുയാ വസേന. യദഗ്ഗേന ച ധാതുയാ ആഗതട്ഠാനേ ഭവേന പരിച്ഛേദോ കാതബ്ബോ, തദഗ്ഗേന ഭവസ്സ ആഗതട്ഠാനേ ധാതുയാ പരിച്ഛേദോ കാതബ്ബോ ഭവവസേന ധാതുയാ പരിച്ഛിജ്ജനതോ. നിരുജ്ജന്ധതി കിലേസവട്ടമേത്ഥാതി നിരോധോ, സാ ഏവ സുണ്ണതട്ഠേന ധാതുതി നിരോധധാതു, നിബ്ബാനം. നിരുദ്ധേ ച കിലേസവട്ടേ കമ്മവിപാകവട്ടാ നിരുദ്ധാ ഏവ ഹോന്തി.

ഹീനധാതുത്തികോ അഭിധമ്മേ (ധം സം തികമാതികാ ചർ) ഹീനത്തികേന പരിച്ഛിന്ദിതബ്ബോതി വുത്തം “ഹീനാ ധാതുതി ദ്വാദസ അകുസലചിത്തുപ്പാദാ”തി. തേ ഹി ലാമകട്ഠേന ഹീനധാതു. ഹീനപണിതാനം മജ്ജേ ഭവാതി മജ്ജിമധാതു, അവസേസാ തേഭൂമകയമ്മാ. ഉത്തമട്ഠേന അതപ്പകട്ഠേന ച പണിതധാതു, നവലോകുത്തരയമ്മാ.

പഞ്ചകാമഗുണാ വിസയഭൂതാ ഏതസ്സ സന്തീതി പഞ്ചകാമഗുണികോ, കാമരാഗോ. രൂപാരൂപഭവേസ്മുതി രൂപാരൂപുപപത്തിഭവേസു യഥാധിഗതേസു. അനധിഗതേസു പന സോ പത്ഥനാ നാമ ന ഹോതീതി ഭവവസേന പത്ഥനാതി ഇമിനാവ ഗഹിതോ. ത്യാനനികന്തീതി രൂപാരൂപജ്ജന്ധാനേസു നീകന്തി. ഭവവസേന പത്ഥനാതി ഭവേസു പത്ഥനാതി. ഏവം ചതുഹിപി പദേഹി യമാക്കമം മഹഗ്ഗതൂപപത്തിഭവവിസയാ, മഹഗ്ഗതകമ്മഭവവിസയാ, ഭവദിട്ഠിസഹഗതാ, ഭവപത്ഥനാഭൂതാ ച തണ്ഹാ “ഭവതണ്ഹാ”തി വുത്താ. വിഭവദിട്ഠി വിഭവോ ഉത്തരപദലോപേന, വിഭവസഹഗതാ തണ്ഹാ വിഭവതണ്ഹാ. രൂപാദിപഞ്ചവത്ഥു കാമവിസയാ ബലവരാഗഭൂതാ തണ്ഹാ കാമതണ്ഹാതി പഠമനയോ, “സബ്ബേപി തേഭൂമകയമ്മാ കാമനീയട്ഠേന കാമാ”തി (മഹാനിം ച) വചനതോ തേ ആരബ്ഭ പവത്താ ദിട്ഠിവിപ്പയുത്താ സബ്ബാപി തണ്ഹാ കാമതണ്ഹാതി ദുതിയനയോതി അയമേതേസം വിസേസോ.

അഭിധമ്മേ പനാതി പന-സദ്ദോ വിസേസത്ഥജോതനോ, തേന പഞ്ചകാമഗുണികരാഗതോ അഞ്ഞോപി കാമാവചരയമ്മവിസയോ ലോഭോ അഭിധമ്മേ (വിഭം ന്ചർ) “കാമതണ്ഹാ”തി ആഗതോതി ഇമം വിസേസം ജോതേതി. തികന്തരമ്പി സമാനം തണ്ഹായേവ നിസ്സായ പവത്തിതദേസനാനന്തരതായ തം “വാരോ”തി വത്തബ്ബതം അരഹതീതി “ഇമിനാ വാരോ”തി വുത്തം. ഇമിനാ വാരോനാതി ഇമിനാ പരിയായേനാതി അത്ഥോ. രജനീയട്ഠേനാതി കാമനീയട്ഠേന. പരിയാദിയിത്ഥാതി പരിഗ്ഗഹേത്ഥാ. തതോതി കാമതണ്ഹായ. നീഹരിത്ഥാതി നിദ്ധാരേത്ഥാ. ഇതരാ ദേവതണ്ഹാതി രൂപതണ്ഹം, അരൂപതണ്ഹഞ്ച ദസ്സേതി. ഏതേന “കാമതണ്ഹാ”തി സാധാരണവചനമേതം സബ്ബസ്സപി ലോഭസ്സ, തസ്സ പന “രൂപതണ്ഹാ അരൂപതണ്ഹാ”തി വിസേസവചനം യഥാ കാമഗുണികരാഗോ രൂപരാഗോ അരൂപരാഗോതി ദസ്സേതി. നിരോധതണ്ഹാതി ഭവനിരോധേ ഭവസമുച്ഛേദേ തണ്ഹാ. യസ്ഥാ ഹി ഉച്ഛേദദിട്ഠി മനുസ്സത്തഭാവേ, കാമാവചരദേവത്തഭാവേ, രൂപാവചരഅരൂപാവചരത്തഭാവേ റിതസ്സ അത്തനോ സമ്മാ സമുച്ഛേദോ ഹോതീതി ഭവനിരോധം ആരബ്ഭ പവത്തി, തസ്ഥാ തംസഹഗതാപി തണ്ഹാ തമേവ ആരബ്ഭ പവത്തിതി.

വട്ടസ്ഥിതി തിവിധേപി വട്ടേ. യഥാ തേ ഹി നിസ്സരിതും അപ്പദാനവസേന കമ്മവിപാകവട്ടേ തംസമങ്ഗിസത്തം തേസം പരാപരുപ്പത്തിയാ പച്ചയഭാവേന

സംയോജേന്തി, ഏവം കിലേസവദ്യേപിതി. സതീതി പരമത്വതോ വിജ്ഞാനേ. രൂപാദിഭേദേതി രൂപവേദനാദിവിഭാഗേ. കായേതി ഖണ്ഡസമൂഹേ. വിജ്ഞാനാതി സതീ പരമത്വതോ ഉപലബ്ധമാനാ. ദിട്ഠിയാ പരികല്പിതോ ഹി അത്താദി പരമത്വതോ നന്മി, ദിട്ഠി പന അയം അത്ഥേവാതി. വിചിന്തനോതി യമ്മസഭാവം വീമംസനോ. കിച്ചുതീതി കിലമതി. പരാമസതീതി പരതോ ആമസതി. “സീലേന സുദ്ധി, വതേന സുദ്ധി”തി ഗണ്ഹനോ ഹി വിസുദ്ധിമഗ്ഗം അതിക്കമിത്വാ തസ്സ പരതോ ആമസതി നാമ. വീസതിവത്സുകാ ദിട്ഠിതി രൂപാദി-യമ്മേ, പച്ചേകം തേ വാ നിസ്സിതം, തേസം വാ നിസ്സയഭൂതം, സാമിഭൂതം വാ കത്വാ പരികല്പനവസേന പവത്തിയാ വീസതിവത്സുകാ അത്തദിട്ഠി വീസതി. വിമതീതി യമ്മേസു സമ്മാ, മിച്ചാ വാ മന്നാഭാവതോ സംസയിത്ത്ഠേന അമതി, അപ്പടിപജ്ജനന്തി അത്ഥോ. വിപരിയാസഗ്ഗാഹോതി അസുദ്ധിമഗ്ഗേ “സുദ്ധിമഗ്ഗോ”തി വിപരീതഗ്ഗാഹോ.

ചിരപാരിവാസിയത്ത്ഠേനാതി ചിരപരിവൃത്തതായ പുരാണഭാവേന. ആസവന്ത്ഠേനാതി സന്ദന്ത്ഠേന, പവത്തന്ത്ഠേനാതി അത്ഥോ. സവതീതി പവത്തതി. അവധിഅത്ഥോ ആ-കാരോ, അവധി ച മരിയാദാഭിവിധിഭേദതോ ദുവിധോ. തത്ഥ മരിയാദോ കിരിയം ബഹി കത്വാ പവത്തതി യഥാ “ആ പാടലിപുത്താ വുട്ഠോ ദേവോ”തി. അഭിവിധി കിരിയം ബ്യാപേത്വാ പവത്തതി യഥാ “ആ ഭവഗ്ഗാ ഭഗവതോ യസോ പവത്തോ”തി. അഭിവിധിഅത്ഥോ അയം ആ-കാരോ വേദിതബ്ബോ.

കത്ഥചി ദ്വേ ആസവാ ആഗതാതി വിനയപാളിം (പാരാ° ൩൯) സന്ധായാഹ. തത്ഥ ഹി “ദിട്ഠധമ്മികാനം ആസവാനം സംവരായ, സമ്പരായികാനം ആസവാനം പടിഛാതായാ”തി (പാരാ° ൩൯) ദ്വിധാ ആസവാ ആഗതാതി. കത്ഥചിതി തികനിപാതേ ആസവസുത്തേ, (ഇതിവു° ൫൬; സം° നി° ൫.൧൬൩) അഞ്ഞേസു ച സളായതനസുത്താദീസു (സം° നി° ൪.൩൨൧). സളായതനസുത്തേസുപി ഹി “തയോമേ ആവുസോ ആസവാ കാമാസവോ ഭവാസവോ അവിജ്ജാസവോ”തി തയോ ഏവ ആഗതാതി. നിരയം ഗമേന്തിതി നിരയഗാമിനീയാ. യസ്മാ ഇയ സാസവം കൂസലാകൂസലം കമ്മം ആസവപരിയായേന ദേസിതം, തസ്മാ പഞ്ചഗതിസംവത്തനീയഭാവേന ആസവാ ആഗതാ. ഇമസ്ഥിം സങ്ഗീതിസുത്തേ തയോ ആഗതാതി. ഏത്ഥ യസ്മാ അഞ്ഞേസു ച ആ ഭവഗ്ഗം ആ ഗോത്രഭൂം പവത്തന്തേസു മാനാദീസു വിജ്ഞാനേസു അത്തത്തനീയാദിഗ്ഗാഹവസേന, അഭിബ്യാപനമദകരണവസേന ആസവസദിസതാ ച ഏതേസംയേവ, ന അഞ്ഞേസം, തസ്മാ ഏതേസ്വേവ ആസവ-സദ്ദോ നിരുള്ള്ഹോ ദത്ത്ഠേബ്ബോ. ന ചേത്ഥ “ദിട്ഠാസവോ നാഗതോ”തി ചിന്തേതബ്ബം ഭവതണ്ഹായ, ഭവദിട്ഠിയാപി ഭവാസവഗ്ഗാഹണേനേവ ഗഹിതത്താ. കാമാസവോ നാമ കാമന്ത്ഠേന, ആസവന്ത്ഠേന ച. വുത്തായേവ അത്ഥതോ നിന്നാനാകരണതോ.

കാമേ ഏസതി ഗവേസതി ഏതായാതി കാമേസനാ, കാമാനം അഭിപത്ഥനാവസേന, പരിയേട്ഠിവസേന, പരിഭുഞ്ജനവസേന വാ പവത്തരാഗോ. ഭവേസനാ പന ഭവപത്ഥനാ, ഭവാഭിരതിഭവജ്ജ്ഞോസാനവസേന പവത്തരാഗോ . ദിട്ഠിഗതികസമ്മതസ്സാതി അത്തതിത്ഥിയേഹി പരികല്പിതസ്സ, സമ്ഭാവിതസ്സ ച. ബ്രഹ്മചരിയസ്സാതി തപോപക്കമസ്സ. തദേകത്ത്ഠി താഹി രാഗദിട്ഠിഹി സഹജേകത്ത്ഠം. കമ്മന്തി അകുസലകമ്മം. തന്വി ഹി കാമാദികേ

നിബൃത്തനായിടാനാദിവസേന പവത്തം “ഏസതീ”തി വുച്ചതി. അന്തഗ്ഗാഹികാ ദിട്ഠിതി നിദസ്സനമത്തമേതം. യാ കാചി പന മിച്ചാദിട്ഠി തപോപക്കമഹേതുകാ ബ്രഹ്മചരിയേസനാ ഏവ.

ആകാരസൺഠാനന്തി വിസിട്ഠാകാരാവട്ഠാനം കമംവിധന്തി ഹി കേന പകാരേന സൺഠിതം, സമവട്ഠിതന്തി അത്ഥോ. സദുത്ഥതോ പന വിദഹനം വിസിട്ഠാകാരേന അവട്ഠാനം വിധാ, വിധീയതി വിസദിസാകാരേന ഽപീയതീതി വിധാ, കോട്ഠാസോ. വിദഹനതോ ഹീനാദിവസേന വിവിധേനാകാരേന ദഹനതോ ഉപധാരണതോ വിധാ, മാനോവ. സേയ്യസദിസഹീനാനം വസേനാതി സേയ്യസദിസഹീനഭാവാനം യാമാവാ' യാമാവഭൂതാനം വസേന. തയോ മാനാ വുത്താ സേയ്യസ്സേവ ഉപ്പജ്ജനകാ. ഏസ നയോ സദിസഹീനേസുപി. തേനാഹ “അയൺഹി മാനോ”തിആദി. ഇദാനി യമാഉദിട്ഠേ നവവിധേപി മാനേ വത്സുവിഭാഗേന ദസ്സേതും “തത്ഥാ”തിആദി വുത്തം. രാജുനഞ്ചേവ പബ്ബജിതാനഞ്ച ഉപ്പജ്ജതി കസ്ഥാ? തേ വിസേസതോ അത്താനം സേയ്യതോ ദഹന്തീതി. ഇദാനി തമത്ഥം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേനോ “രാജാ ഹീ”തിആദിമാഹ. കോ മയാ സദിസോ അത്ഥീതി കോ-സദോ പടിക്ഖേപത്ഥോ, അഞ്ഞോ സദിസോ നത്ഥീതി അധിപ്പായോ. ഏതേസംയേവാതി രാജുനം, പബ്ബജിതാനഞ്ച. ഉപ്പജ്ജതി സേട്ഠവത്സുകത്താ തസ്സ. “ഹീനോഹമസ്ഥീ”തി മാനേപി ഏസേവ നയോ.

“കോ മയാ സദിസോ അഞ്ഞോ രാജപുരിസോ അത്ഥീ”തി വാ “മയ്ഹം അഞ്ഞേഹി സദ്ധിം കിം നാനാകരണ”ന്തി വാ “അമച്ചോ തി നാമാമേവ...പേ... നാമാഹ”ന്തി വാതി സദിസസ്സ സേയ്യമാനാദിനം തിണ്ണം പവത്തിആകാരദസ്സനം.

ദാസാദീനന്തി ആദി-സദേന ഭതിക കമ്മകരാദീനം പരാധീനവുത്തികാനം ഗഹണം . ആദി-സദേന വാ ഗഹിതേ ഏവ “പുക്കുസുചണ്ഡാലാദയോപീ”തി സയമേവ ദസ്സേതി. നനു ച മാനോ നാമായം സംപഗ്ഗഹരസോ, സോ കമം ഓമാനേ സമ്ഭവതീതി? സോപി അവകരണമുഖേന വിധാനവത്സുനാ പഗ്ഗൺഹനവസേനേവ പവത്തതീതി നായം വിരോധോ. തേനേവാഹ “കിം ദാസോ നാമ അഹന്തി ഏതേ മാനേ കരോതീ”തി. തഥാ ഹിസ്സ യാമാവമാനതാ വുത്താ.

യാമാവമാനാ ഭവനികന്തി വിയ, അത്തദിട്ഠി വിയ ച ന മഹാസാവജ്ജാ, തസ്ഥാ തേ ന അപായഗമനീയാ. യമാഭൂതവത്സുകതായ ഹി തേ യാമാവമാനാ. “അരഹത്തമഗ്ഗവജ്ഞാ”തി ച തസ്സ അനവസേസപ്പഹായിതായ വുത്തം. ദുതിയതതിയമഗ്ഗേഹി ച തേ യമാക്കമം പഹീയന്തി, യേ ഓളാരികതരാ, ഓളാരികതമാ ച. മാനോ ഹി “അഹം അസ്ഥീ”തി പവത്തിയാ ഉപരിമഗ്ഗേസു സമ്മാദിട്ഠിയാ ഉജുവിപച്ചനീകോ ഹുത്ഥാ പഹീയതി. അയാമാവമാനാ നാമ അയമാഭൂതവത്സുകതായ, തേനേവ തേ മഹാസാവജ്ജഭാവേന പഠമമഗ്ഗവജ്ഞാ വുത്താ.

അതതി സതതം ഗച്ഛതി പവത്തതീതി അദ്ധാ, കാലോതി ആഹ “തയോ അദ്ധാതി തയോ കാലാ”തി. സുത്തന്തപരിയായേനാതി ഭദ്രേകരത്തസുത്താദീസു (മം നിം ൩.൨൮൩) ആഗതനയേന. തത്ഥ ഹി “യോ ചാവുസോ മനോ, യേ ച ധമ്മാ, ഉഭയമേതം പച്ചുപ്പന്നം, തസ്ഥിം ചേ പച്ചുപ്പന്നേ ഛന്ദരാഗപടിബദ്ധം ഹോതി വിഞ്ഞാണം, ഛന്ദരാഗപടിബദ്ധത്താ വിഞ്ഞാണസ്സ തദഭിനന്ദതി,

തദഭിന്നന്ദനോ പച്ചുപ്പന്നേസു യമ്മേസു സംഹീരതീ"തി (മം നിം ൩.൨൮൪) അദ്ധാപച്ചുപ്പന്നം സന്ധായ ഏവം വുത്തം. തേനാഹ "പടിസന്ധിതോ പുഞ്ചേ"തിആദി. തദന്തരന്തി തേസം ചുതിപടിസന്ധീനം വേമജ്ജ്യാം പച്ചുപ്പന്നോ അദ്ധാ, യോ പുഞ്ചന്താപരന്താനം വേമജ്ജ്യാതായ "പുഞ്ചന്താപരന്തേ കണ്ഠതി, (ധം സം ൧൧൨൩) പുഞ്ചന്താപരന്തേ അന്താണ"ന്തി (ധം സം ൧൦൬൨, ൧൧൦൬, ൧൧൨൮) ഏവമാദീസു "പുഞ്ചന്താപരന്തോ"തി ച വുച്ചതി. ഭണ്ഠോ യമ്മോ അതീതംസേന സങ്ഗഹിതോതി ആഹ "ഭണ്ഠതോ ഉദ്ധം അതീതോ അദ്ധാ നാമാ"തി. തഥാ അനുപ്പന്നോ യമ്മോ അനാഗതംസേന സങ്ഗഹിതോതി ആഹ "ഉപ്പാദതോ പുഞ്ചേ അനാഗതോ അദ്ധാ നാമാ"തി. ഖണ്ഠത്തയേതി ഉപ്പാദോ, റിതി, ഭണ്ഠോതി തീസു ഖണ്ഠേസു. യദാ ഹി യമ്മോ ഹേതുപച്ചയസ്സ സമവായേ ഉപ്പജ്ജതി, യദാ ച വേതി, ഇതി ദീസുപി ഖണ്ഠേസു റിതിക്ഖണ്ഠേ വിയ പച്ചുപ്പന്നോതി. യമ്മാനണ്ഠി പാകഭാവുപാധികം പത്തഞ്ചം ഉദയോ, വിദ്ധംസഭാവുപാധികം വയോ, തദുഭയവേമജ്ജ്യാം റിതി. യദി ഏവം അദ്ധാ നാമായം യമ്മോ ഏവ ആപന്നോതി? ന യമ്മോ, യമ്മസ്സ പന അവത്ഥാഭേദോ, തഞ്ച ഉപാദായ ലോകേ കാലസമത്താതി ദസ്സേതും "അതീതാദിഭേദോ ച നാമ അയ"തിആദി വുത്തം. ഇധാതി ഇമസ്ഥിം ലോകേ. തേനേവ വോഹാരേനാതി തം തം അവത്ഥാവിസേസം ഉപാദായ യമ്മോ "അതീതോ അനാഗതോ പച്ചുപ്പന്നോ"തി യേന വോഹാരേന വോഹരീയതി, യമ്മപ്പവത്തിമത്തതായ ഹി പരമത്ഥതോ അവിജ്ജമാനോപി കാലോ തസ്സേവ യമ്മസ്സ പവത്തിഅവത്ഥാവിസേസം ഉപാദായ തേനേവ വോഹാരേന "അതീതോ അദ്ധാ"തിആദിനാ വുത്തോ.

അന്ത-സദ്ദോ ലോകേ പരിയോസാനേ, കോടിയം നിരുള്ഹോതി തദത്ഥം ദസ്സേന്തോ "അന്തോയേവ അന്തോ"തി ആഹ, കോടി അന്തോതി അത്ഥോ. പരഭാഗോതി പാരിമന്തോ. അമതി ഗച്ഛതി ഭവപ്പബ്ബന്ധോ നിട്ഠാനം ഏത്ഥാതി അന്തോ, കോടി. അമനം നിട്ഠാനഗമനന്തി അന്തോ, ഓസാനം. സോ പന "ഏസേവന്തോ ദുക്ഖസ്സാ"തി (മം നിം ൩.൩൯൩; സം നിം ൨.൫൧) വുത്തത്താ ദുക്ഖണ്ണവസ്സ പാരിമന്തോതി ആഹ "പരഭാഗോ"തി. അമ്മതി പരിഭുയ്യതി ഹീളീയതീതി അന്തോ, ലാമകോ. അമ്മതി ഭാഗസോ ഞായതീതി അന്തോ, അംസോതി ആഹ "കോട്ഠാസോ അന്തോ"തി. സന്തോ പരമത്ഥതോ വിജ്ജമാനോ കായോ യമ്മസമുഹോതി സക്കായോ, ഖണ്ഡാ, തേ പന അരിയസച്ചഭൂതാ ഇധാധിപ്പേതാതി വുത്തം "പഞ്ചുപാദാനക്ഖണ്ഡാ"തി. പൂരിമതണ്ഠാതി യേസം നിബ്ബത്തികാ, തന്നിബ്ബത്തിതോ പഗേവ സിദ്ധാ തണ്ഠാ. അപ്പവത്തിഭൂതന്തി നപ്പവത്തി തദുഭയം ഏത്ഥാതി തേസം അപ്പവത്തിട്ഠാനഭൂതം. യദി "സക്കായോ അന്തോ"തിആദിനാ അന്തമത്തം വിഭത്തിതായ ദുക്ഖസച്ചാദയോ ഗഹിതാ, അഥ കസ്ഥാ മഗ്ഗോ ന ഗഹിതോതി ആഹ "മഗ്ഗോ പനാ"തിആദി. തത്ഥ ഉപായത്താതി ഉപായഭാവതോ, സമ്പാപകഹേതുഭാവതോതി അത്ഥോ.

യദി പന ഹേതുമന്തഗൃഹണേനേവ ഹേതു ഗഹിതോ ഹോതി, നനു ഏവം സക്കായഗൃഹണേനേവ തസ്സ ഹേതുഭൂതോ സക്കായസമുദയോ ഗഹിതോ ഹോതിതി? തസ്സ ഗഹണേ സങ്ഖതദുകോ വിയ, സപ്പച്ചയദുകോ വിയ ച ദുകോവായം ആപജ്ജതി, ന തികോ. യഥാ പന സക്കായം ഗഹേത്ഥാ സക്കായസമുദയോപി ഗഹിതോ, ഏവം സക്കായനിരോധം ഗഹേത്ഥാ സക്കായനിരോധുപായോ ഗയ്ഹേയ, ഏവം സതി ചതുക്കോ അയം ആപജ്ജേയ, ന തികോ, തസ്ഥാ ഹേതുമന്തഗൃഹണേന ഹേതുഗൃഹണം ന ചിന്തേതഞ്ചം. അയം പന്നേത്ഥ അധിപ്പായോ യുത്തോ സിയാ - ഇധ

സക്കായസക്കായസമുദയാ അനാദികാലികാ, അസതി മഗ്ഗഭാവനായം
പച്ചയാനുപരമേന അപരിയന്താ ച, നിബ്ബാനം പന അപ്പച്ചയത്താ അത്തനോ
നിച്ചതായ ഏവ സബ്ബദാഭാവീതി അനാദികാലികോ, അപരിയന്തോ ച. ഇതി
ഇമാനി തീണി സച്ചാനി മഹാമേരോ ഇമായ സഭാഗതായ “തയോ അന്താ”തി
തികം കത്വാ ദസ്സേതി . അരിയമഗ്ഗോ പന കദാചി കരഹചി ലബ്ഭമാനോ ന
തമാതി തസ്സ അതിവിയ ദുല്ലഭപാതുഭാവതം ദീപേതും തികതോ ബഹികതോതി
അയമേത്ഥ അത്തനോമതി.

ദുക്ഖതാതി ദുക്ഖഭാവോ, ദുക്ഖംയേവ വാ യഥാ ദേവോ ഏവ ദേവതാ.
ദുക്ഖ-സദോ ചായം അദുക്ഖസഭാവേസുപി സുഖുപേക്ഖാസു കഞ്ചി
അനിട്ഠതാവിസേസം ഉപാദായ പവത്തതീതി തതോ നിവത്തേന്തോ
സഭാവദുക്ഖവാചിനാ ഏകേന ദുക്ഖ-സദേന വിസേസേത്വാ
“ദുക്ഖദുക്ഖതാ”തി ആഹ. ഭവതി ഹി ഏകന്തതോ തംസഭാവേപി അത്ഥേ
അത്തസ്സ ധമ്മസ്സ യേന കേനചി സദിസതാലേസേന ബുദ്ധിചാരാസങ്കാതി
വിസേസിതബ്ബതാ യഥാ “രൂപരൂപം തിലതേല”ന്തി (വിഭം അട്ഠം പകിണ്ണകമാ)
ച. സഞ്ചാരഭാവേനാതി സഞ്ചതഭാവേന. പച്ചയേഹി സഞ്ചരിയന്തീതി
സഞ്ചാരാ, അദുക്ഖമസുഖവേദനാ. സഞ്ചരിയമാനത്താ ഏവ ഹി
അസാരകതായ പരിദുബ്ബലഭാവേന ഭങ്ഗഭങ്ഗാഭിമുഖക്ഖണ്ഡേസു വിയ
അത്തലാഭക്ഖണ്ഡേപി വിബാധപ്പത്താ ഏവ ഹുത്വാ സഞ്ചാരാ പവത്തന്തീതി
ആഹ “സഞ്ചതത്താ ഉപ്പാദജരാഭങ്ഗപീളിതാ”തി. തസ്മാതി
യഥാവുത്തകാരണതോ. അത്തദുക്ഖസഭാവവിരഹതോതി
ദുക്ഖദുക്ഖതാവിപരിണാമദുക്ഖതാസഞ്ചാതസ്സ അത്തസ്സ ദുക്ഖസഭാവസ്സ
അഭാവതോ. വിപരിണാമേതി പരിണാമേ, വിഗമേതി അത്ഥോ. തേനാഹ
പപഞ്ചസൂദനിയം “വിപരിണാമദുക്ഖാതി നത്ഥിഭാവോ ദുക്ഖ”ന്തി.
അപരിഞ്ഞാതവത്സുകാനഞ്ചി സുഖവേദനുപരമോ ദുക്ഖതോ ഉപട്ഠാതി,
സ്വായമത്ഥോ പിയവിപ്പയോഗേന ദീപേതബ്ബോ. തേനാഹ “സുഖസ്സ ഹീ”തിആദി.
പുബ്ബേ വുത്തനയോ പദേസനിസ്സിതോ വേദനാവിസേസമത്തവിസയത്താതി
അനവസേസതോ സഞ്ചാരദുക്ഖതം ദസ്സേതും “അപിചാ”തി ദുതിയനയോ
വുത്തോ. നനു ച “സബ്ബേ സഞ്ചാരാ ദുക്ഖാ”തി (ധം പം ൨൨൮) വചനതോ
സുഖദുക്ഖവേദനാനന്വി സഞ്ചാരദുക്ഖതാ ആപന്നാതി ? സച്ചമേതം, സാ പന
സാമത്തേജോതനാഅപവാദഭൂതേന ഇതരദുക്ഖതാവചനേന നിവത്തീയതീതി
നായം വിരോധോ. തേനേവാഹ “ഠപേത്വാ ദുക്ഖവേദനം സുഖവേദനഞ്ചാ”തി.

മിച്ഛാസഭാവോതി “ഹിതസുഖാവഹോ മേ ഭവിസ്സതീ”തി ഏവം
ആസീസിതോപി തഥാ അഭാവതോ, അസുഭാദിസുയേവ
“സുഭ”ന്തിആദിവിപരീതപ്പവത്തിതോ ച മിച്ഛാസഭാവോ, മുസാസഭാവോതി
അത്ഥോ. മാതുഘാതകാദിസു പവത്തമാനാപി ഹി ഹിതസുഖം ഇച്ഛന്താവ
പവത്തന്തീതി തേ ധമ്മാ “ഹിതസുഖാവഹാ മേ ഭവിസ്സന്തീ”തി ആസീസിതാ
ഹോന്തി. തഥാ അസുഭാസുഖാനിച്ചാനത്തേസു സുഭാദിവിപരിയാസദള്ഹതായ
ആനന്തരിയകമ്മനിയതമിച്ഛാദിട്ഠിസു പവത്തി ഹോതീതി തേ ധമ്മാ
അസുഭാദിസു സുഭാദിവിപരീതപ്പവത്തികാ ഹോന്തി. വിപാകദാനേ സതി
ഖണ്ഡഭോനന്തരമേവ വിപാകദാനതോ നിയതോ, മിച്ഛത്തോ ച സോ നിയതോ
ചാതി മിച്ഛത്തനിയതോ. അനേകേസു ആനന്തരിയേസു കത്തേസു യം തത്ഥ
ബലവം, തം വിപച്ചതി, ന ഇതരാനീതി ഏകന്തവിപാകജനകതായ നിയതതാ ന
സക്കാ വത്തുന്തി “വിപാകദാനേ സതീ”തി വുത്തം. ഖണ്ഡഭോനന്തരന്തി

ചൂതിരാനന്തരത്തിൽ അതേ. ചൂതിരി ഹി മരണനിമിത്തം “വന്ധാനം ഭേദം”തി (ദീ. നി. ൨.൩൯; മ. നി. ൧.൧൨൩; ൩.൩൭൩; വിഭ. ൧൯൩) വൃത്തം, ഏതേ വചനേ സതി ഫലദാനേ ചൂതിരാനന്തരോ ഏവ ഏതേസം ഫലകാലോ, ന അന്തോതി ഫലകാലനിയമേന നിയതതാ വൃത്താ ഹോതി, ന ഫലദാനനിയമേനാതി നിയതഫലകാലാനം അന്തേസമ്പി ഉപപജ്ജവേദനീയാനം, ദിട്ഠയമ്മവേദനീയാനമ്പി നിയതതാ ആപജ്ജതി, തസ്മാ വിപാകധമ്മധമ്മാനം പച്ചയന്തരവികലതാദീഹി അവിപച്ചമാനാനമ്പി അത്തനോ സഭാവേന വിപാകധമ്മതാ വിയ ബലവതാ ആനന്തരിയേന വിപാകേ ദിനേ അവിപച്ചമാനാനമ്പി ആനന്തരിയാനം ഫലദാനേ നിയതസഭാവാ, ആനന്തരിയസഭാവാ ച പവത്തിതി അത്തനോ സഭാവേന ഫലദാനനിയമേനേവ നിയതതാ, ആനന്തരിയതാ ച വേദിതബ്ബാ. അവസ്സബ്ബ നിയതസഭാവാ, ആനന്തരിയസഭാവാ ച തേസം പവത്തിതി സമ്പടിച്ഛിതബ്ബമേതം അത്തസ്സ ബലവതോ ആനന്തരിയസ്സ അഭാവേ ചൂതിരാനന്തരം ഏകന്തേന ഫലദാനതോ.

നനു ഏവം അന്തേസമ്പി ഉപപജ്ജവേദനീയാനം അത്തസ്ഥിം വിപാകദായകേ അസതി ചൂതിരാനന്തരമേവ ഏകന്തേന ഫലദാനതോ ആനന്തരിയസഭാവാ, നിയതസഭാവാ ച പവത്തി ആപജ്ജതീതി? നാപജ്ജതി അസമാനജാതികേന ചേതോപണിധിവസേന, ഉപഘാതകേന ച നിവത്തേതബ്ബവിപാകത്താ അനന്തരേകന്തഫലദായകത്താഭാവാ, ന പന ആനന്തരിയാനം പഠമജ്ജയാനാദിനം ദുതിയജ്ജയാനാദിനി വിയ അസമാനജാതികം ഫലനിവത്തകം അത്ഥി സബ്ബാനന്തരിയാനം അവിചിഫലത്താ, ന ച ഹേട്ഠുപപത്തിം ഇച്ഛതോ സീലവതോ ചേതോപണിധി വിയ ഉപരൂപപത്തിജനകകമ്മബലം ആനന്തരിയബലം നിവത്തേതും സമത്ഥോ ചേതോപണിധി അത്ഥി അനിച്ഛന്തസ്സേവ അവിചിപാതനതോ, ന ച ആനന്തരിയുപഘാതകം കിഞ്ചി കമ്മം അത്ഥി. തസ്മാ തേസംയേവ അനന്തരേകന്തവിപാകജനകസഭാവാ പവത്തിതി. അനേകാനി ച ആനന്തരിയാനി കതാനി ഏകന്തേ വിപാകേ നിയതത്താ ഉപരതാവിപച്ചനസഭാവാസങ്കത്താ നിച്ഛിതാനി സഭാവതോ നിയതാനേവ. ചൂതിരാനന്തരം പന ഫലം അനന്തരം നാമ, തസ്ഥിം അനന്തരേ നിയുത്താനി, തന്നിബ്ബത്തനേന അനന്തരകരണസീലാനി അനന്തരപയോജനാനി ചാതി സഭാവതോ ആനന്തരിയാനേവ ച ഹോന്തി. തേസു പന സമാനസഭാവേസു ഏകേന വിപാകേ ദിനേ ഇതരാനി അത്തനാ കാതബ്ബകിച്ചസ്സ തേനേവ കത്തതാ ന ദുതിയം തതീയബ്ബ പടിസന്ധിം കരോന്തി, ന സമത്ഥതാവിഘാതത്താതി നത്ഥി തേസം നിയതാനന്തരിയതാനിവത്തിതി. ന ഹി സമാനസഭാവം സമാനസഭാവസ്സ സമത്ഥതം വിഹനതീതി. ഏകസ്സ പന അന്തോനിപി ഉപത്ഥമ്ഭകാനി ഹോന്തിതി ദട്ഠബ്ബാനീതി. സമ്മാസഭാവേതി സച്ചസഭാവേ. നിയതോ ഏകന്തികോ അനന്തരമേവ ഫലദാനേനാതി സമ്മത്തനിയമതോ. ന നിയതോതി ഉഭയമാപി ന നിയതോ. അവസേസാനം ധമ്മാനന്തി കിലേസാനന്തരിയകമ്മനിയ്യാനികധമ്മേഹി അന്തേസം ധമ്മാനം.

തമസ്സകാരോതി തമോ അസ്സകാരോതി പദവിഭാഗോ. അവിജ്ജാ തമോ നാമ ആരമ്മണ്ഡ ഛാദനട്ഠേന. തേനേവാഹ “തമോ വിഹതോ, ആലോകോ ഉപ്പന്നോ (മ. നി. ൧.൩൮൭; പാരാ. ൧൨), തമോക്ഖണ്ഡോ പദാലിതോ”തി (സം. നി. ൧.൧൬൪) ച ആദി. അവിജ്ജാസീസേന വിചികിച്ചാ വൃത്താ മഹതാ സമ്മോഹേന സബ്ബകാലം അവിയുജ്ജനതോ. ആഗമ്മാതി പത്യാ. കണ്ഠതീതി “അഹോസിം നു ഖോ അഹം അതീതമദ്ധാന”ന്തിആദിനാ (മ. നി. ൧.൧൮; സം.

നിം ൨.൨൦) കണ്ഠം ഉപ്പാദേതി സംസയം ആപജ്ജതി. അധിമുച്ചിതും ന സക്കോതീതി പസാദാധിമോക്ഖവസേന അധിമുച്ചിതും ന സക്കോതി. തേനാഹ “ന സമ്പസീദതീ”തി. യാവത്തകണ്ഠഹി യസ്ഥിം വത്ഥുസ്ഥിം വിചികിച്ഛാ ന വിഗച്ഛതി, താവ തത്ഥ സദ്ധാധിമോക്ഖോ അനവസരോവ. ന കേവലം സദ്ധാധിമോക്ഖോ, നിച്ഛയാധിമോക്ഖോപി തത്ഥ ന പതിട്ഠഹതി ഏവ.

ന രക്ഖിതബ്ബാനീതി “ഇമാനി മയാ രക്ഖിതബ്ബാനീ”തി ഏവം കത്ഥചി രക്ഖാകിച്ചം നത്ഥി പരതോ രക്ഖിതബ്ബസ്സേവ അഭാവതോ. സതിയാ ഏവ രക്ഖിതാനീതി മുട്ഠസ്സച്ചസ്സ ബോധിമുലേ ഏവ സവാസനം സമുച്ഛിന്നത്താ സതിയാ രക്ഖിതബ്ബാനി നാമ സബ്ബദാപി രക്ഖിതാനി ഏവ. നത്ഥി തമാഗതസ്സ കായദുച്ചരിതന്തി തമാഗതസ്സ കായദുച്ചരിതം നാമ നത്ഥേവ, യതോ സുപരിസുദ്ധോ കായസമാചാരോ ഭഗവതോ. നോ അപരിസുദ്ധാ, പരിസുദ്ധാ ഏവ അപരിസുദ്ധിഹേതുനം കിലേസാനം പഹീനത്താ. തമാപി വിനയേ അപകതത്തുതാവസേന സിയാ തേസം അപാരിസുദ്ധിലേസോ, ന ഭഗവതോതി ദസ്സേതും “ന പനാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ വിഹാരകാരം ആപത്തിന്തി ഏകവചനവസേന “ആപത്തിയോ”തി ഏതഥ ആപത്തി-സദും ആനേത്ഥാ യോജേതബ്ബം. അഭിധേയ്യാനുരൂപണ്ഠഹി ലിങ്ഗവചനാനി ഹോന്തി. ഏസ നയോ സേസേസുപി. “മനോദാഭരേ”തി ഇദം തസ്സാ ആപത്തിയാ അകിരിയസമുട്ഠാനതായ വുത്തം. ന ഹി മനോദാഭരേ പഞ്ഞത്താ ആപത്തി അത്ഥീതി. സുപാരമ്ഭവസേനാതി സവത്തബ്ബതാവസേന, ന പന ദുച്ചരിതലക്ഖണാപത്തിവസേന, യതോ നം ഭഗവാ പടിക്ഖിപതി. യഥാ ആയസ്ഥതോ മഹാകപ്പിനസ്സാപി “ഗച്ഛേയ്യം വാഹം ഉപോസഥം, ന വാ ഗച്ഛേയ്യം. ഗച്ഛേയ്യം വാഹം സങ്ഘകമ്മം, ന വാ ഗച്ഛേയ്യ”ന്തി (മഹാവം ൧൩൭) പരിവിതക്കിതം. മനോദുച്ചരിതന്തി മനോദാരികം അപ്പസത്ഥം ചരിതം. സത്ഥാരാ അപ്പസത്ഥതായ ഹി തം ദുച്ചരിതം നാമ ജാതം, ന സഭാവതോ.

യസ്ഥാ മഹാകാരുണികോ ഭഗവാ സദേവകസ്സ ലോകസ്സ ഹിതസുഖായ ഏവ പടിപജ്ജമാനോ അച്ചന്തവിവേകജ്ഞാസയതായ തബ്ബിധുരം ധമ്മസേനാപതിനോ ചിത്തുപ്പാദം പടിക്ഖിപന്തോ “ന ഖോ തേ...പേ... ഉപ്പാദേതബ്ബ”ന്തി അഭോച, തസ്ഥാ സോ മേരസ്സ ചിത്തുപ്പാദോ ഭഗവതോ ന പാസംസോതി കത്ഥാ മനോദുച്ചരിതം നാമ ജാതോ, തസ്സ ച പടിക്ഖേപോ ഉപാരമ്ഭോതി ആഹ “തസ്ഥിം മനോദുച്ചരിതേ ഉപാരമ്ഭം ആരോപേന്തോ”തി. ഭഗവതോ പന ഏത്തകമ്പി നത്ഥി, യതോ പവാറണാസുത്തേ “ഹന്ദ ദാനി, ഭിക്ഖവേ, പവാറേമി വോ, ന ച മേ കിഞ്ചി ഗരഹഥ കായികം വാ വാചസികം വാ”തി (സം ൩.൧൧൭) വുത്തോ ഭിക്ഖുസങ്ഘോ “ന ഖോ മയം ഭന്തേ ഭഗവതോ കിഞ്ചി ഗരഹഥ കായികം വാ വാചസികം വാ”തി സത്ഥു പരിസുദ്ധകായസമാചാരാദികം സിരസാ സമ്പടിച്ഛി. അയണ്ഠഹി ലോകനാഥസ്സ ദുച്ചരിതാഭാവോ ബോധിസത്തഭൂമിയമ്പി ചരിയാചിരാനുഗതോ അഹോസി, പഗേവ ബുദ്ധഭൂമിയന്തി ദസ്സേന്തോ “അനച്ഛരിയഞ്ചേത”ന്തിആദിമാഹ.

ബുദ്ധാനന്ദേവ ധമ്മാ ഗുണാ, ന അന്തേസന്തി ബുദ്ധധമ്മാ. തഥാ ഹി തേ ബുദ്ധാനം ആവേണികധമ്മാതി വുച്ചന്തി. തത്ഥ “നത്ഥി തമാഗതസ്സ കായദുച്ചരിത”ന്തിആദിനാ കായവചിമനോദുച്ചരിതാഭാവവചനം യഥാധികാരം കായകമ്മാദിനം ഞാണാനുപരിവത്തിതായ ലദ്ധഗുണകിത്തനം, ന

ആവേണികയമ്മന്തരദസ്സനും. സബുസ്മിങ്ഹി കായകമ്മാദികേ
ഞാണാനുപരിവത്തിനി കുതോ കായദുചരിതാദിനം സമ്ഭവോ. “ബുദ്ധസ്സ
അപ്പടിഹതഞാണ”ന്തിആദിനാ വുത്താനി സബുഞ്ഞുതഞ്ഞാണതോ വിസുന്ധേവ
തീണി ഞാണാനി ചതുയോനിപഞ്ചഗതിപരിച്ഛേദകഞാണാനി വിയാ”തി വദന്തി.
ഏകന്ധേവ ഹുത്വാ തീസു കാലേസു അപ്പടിഹതഞാണം നാമ
സബുഞ്ഞുതഞ്ഞാണമേവ. നത്ഥി ഛരദസ്സ ഹാനീതി സത്തേസു ഹിതഛരദസ്സ ഹാനി
നത്ഥി. നത്ഥി വീരിയസ്സ ഹാനീതി ഖേമപവിവേകവിതക്കാന്തുഗതസ്സ വീരിയസ്സ
ഹാനി നത്ഥി. “നത്ഥി ദവാതി വിസ്സാധിപ്പായേന കിരിയാ നത്ഥി. നത്ഥി രവാതി
സഹസാ കിരിയാ നത്ഥി”തി വദന്തി, സഹസാ പന കിരിയാ ദവാ “അഞ്ഞം
കരിസ്സാമീ”തി അഞ്ഞകരണം രവാ. ഖലിതന്തി വിരജ്ജന്തം ഞാണേന
അപ്ഫുടം. സഹസാതി വേഗായിതത്തം തുരിതകിരിയാ. അബ്ബാവടോ മനോതി
നിരത്ഥകോ ചിത്തസമുദാചാരോ. അകുസലചിത്തന്തി അഞ്ഞാണുപേക്ഖമാഹ,
അയഞ്ച ദീഘഭാണകാനം പാരോ ആകുലോ വിയ. അയം പന പാരോ
അനാകുലോ -

അതീതംസേ ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ അപ്പടിഹതഞാണം, അനാഗതംസേ,
പച്ചുപ്പന്നംസേ. ഇമേഹി തീഹി ധമ്മേഹി സമന്നാഗതസ്സ ബുദ്ധസ്സ
ഭഗവതോ സബു കായകമ്മം ഞാണപുബ്ബുഗ്ഗമം ഞാണാനുപരിവത്തി,
സബു വചികമ്മം, സബു മനോകമ്മം. ഇമേഹി ഛരഹി ധമ്മേഹി
സമന്നാഗതസ്സ ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ നത്ഥി ഛരദസ്സ ഹാനി, നത്ഥി
ധമ്മദേസനായ, നത്ഥി വീരിയസ്സ, നത്ഥി സമാധിസ്സ , നത്ഥി പഞ്ഞായ,
നത്ഥി വിമുത്തിയാ. ഇമേഹി ദ്വാദസഹി ധമ്മേഹി സമന്നാഗതസ്സ ബുദ്ധസ്സ
ഭഗവതോ നത്ഥി ദവാ, നത്ഥി രവാ, നത്ഥി അപ്ഫുടം, നത്ഥി
വേഗായിതത്തം, നത്ഥി അബ്ബാവടമനോ, നത്ഥി
അപ്പടിസങ്ഖാനുപേക്ഖാതി.

തത്ഥ അപ്പടിസങ്ഖാനുപേക്ഖാതി അഞ്ഞാണുപേക്ഖാ. സേസം
വുത്തനയമേവ. ഏത്ഥ ച തമാഗതസ്സ ആജീവപാരിസുദ്ധിം
കായവചിമനോസമാചാരപാരിസുദ്ധിയാവ സങ്ഗഹേത്വാ
സമാചാരത്തയവസേന മഹാമേരേന തികോ ദേസീതോ.

കിഞ്ചനാതി കിഞ്ചിക്ഖാ. ഇമേ പന രാഗാദയോ പലിബുന്ധനട്ഠേന
കിഞ്ചനാ വിയാതി കിഞ്ചനാ. തേനാഹ “കിഞ്ചനാതി പലിബോധാ”തി.

അനുദഹനട്ഠേനാതി അനു അനു ദഹനട്ഠേന. രാഗാദയോ അരുപധമ്മാ
ഇത്തരക്ഖണാ കമ്മം അനുദഹന്തീതി ആസങ്കം നിവത്തേതും “തത്ഥ വത്ഥുനീ”തി
വുത്തം, ദട്ഠഞ്ചാനീതി വചനസേസോ. തത്ഥാതി തസ്ഥിം രാഗാദിനം
അനുദഹനട്ഠേ. വത്ഥുനീതി സാസനേ, ലോകേ ച പാകടത്താ പച്ചക്ഖഭൂതാനി
കാരണാനി. രാഗോ ഉപ്പന്നോ തിവിണകരോ ഹുത്വാ. തസ്ഥാ തംസമുട്ഠാനാ
തേജോധാതു അതിവിയ തിവിണഭാവേന സദ്ധിം അത്തനാ സഹജാതധമ്മേഹി
ഹദയപ്പദേസം ത്യാപേസി യഥാ തം ബാഹിരാ തേജോധാതു സനിസ്സയം. തേന
സാ ഭിക്ഖുനീ സുപതോ വിയ ബ്ബാധി ത്യായിത്വാ മതാ. തേനാഹ “തേനേവ
ത്യായിത്വാ കാലമകാസീ”തി. ദോസസ്സ നിസ്സയാനം ദഹനതാ പാകടാ ഏവാതി
ഇതരം ദസ്സേതും “മോഹവസേന ഹി”തിആദി വുത്തം. അതിവത്തിത്വാതി
അതിക്കമിത്വാ.

കാമം ആഹുനേയ്യഗ്നിആദയോ തയോ അഗ്നി ബ്രാഹ്മണേഹി ഇച്ഛിതാ സന്തി, തേ പന തേഹി ഇച്ഛിതമത്താ, ന സത്താനം താദിസാ അത്ഥസാധകാ. യേ പന സത്താനം അത്ഥസാധകാ, തേ ദസ്സേതും “ആഹുനം വുച്ചതീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ആദരേണ ഹുനനം പൂജനം ആഹുനന്തി സക്കാറോ “ആഹുന”ന്തി വുച്ചതി, തം ആഹുനം അരഹന്തി. തേനാഹ ഭഗവാ “ആഹുനേയ്യാതി ഭിക്ഖവേ മാതാപിതൃനമേതം അധിവചന”ന്തി (ഇതിവുഃ ഛന്ദ). യദഗ്ഗേന ച തേ പൂത്താനം ബഹുകാരതായ ആഹുനേയ്യാതി തേസു സമ്മാപടിപത്തി നേസം ഹിതസുഖാവഹാ, തദഗ്ഗേന തേസു മിച്ചാപടിപത്തി അഹിതദുക്ഖാവഹാതി ആഹ “തേസു...പേ... നിബ്ബത്തന്തി”തി. സ്വായമത്ഥോതി യോ മാതാപിതൃനം അത്തനോ ഉപരി വിപ്പടിപന്നാനം പൂത്താനം അനുഭവനസ്സ പച്ചയഭാവേന അനുഭവനട്ഠോ, സോ അയമത്ഥോ. മിത്തവിനകവത്സുനാതി മിത്തവിനകസ്സ നാമ മാതരി വിപ്പടിപന്നസ്സ പുരിസസ്സ തായ ഏവ വിപ്പടിപത്തിയാ ചിരതരം കാലം ആപായികദുക്ഖാനുഭവനഭീപന്നേ വത്സുനാ വേദിതബ്ബോ.

ഇദാനി തമത്ഥം കസ്സപസ്സ ഭഗവതോ കാലേ പവത്തം വിഭാവേതും “മിത്തവിനകോ ഹീ”തിആദി വുത്തം. ധനലോഭേന, ന ധമ്മച്ഛന്ദേനാതി അധിപ്പായോ. അകുതോഭയം കേനചി അനുട്ഠാപനീയതായ. നിവാരേസി സമുദുപയാതാ നാമ ബഹവന്തരായാതി അധിപ്പായേന. അന്തരം കത്വാതി അതിക്കമനവസേന ദിന്നം പാദാനം അന്തരേ കത്വാ.

നാവാ അട്ഠാസി തസ്സ പാപകമ്മബലേന വാതസ്സ അവായനതോ. ഏകദിവസം രക്ഖിതഉപോസഥകമ്മാനുഭാവേന സമ്പത്തിം അനുഭവന്തോ. യഥാ പുരിമാഹി പരതോ മാ അഗമാസീതി വുത്തോ, ഏവം അപരാപരാഹിപീതി ആഹ “താഹി ‘പരതോ പരതോ മാ അഗമാസീ’തി വുച്ചമാനോ”തി. ഖുരചക്കധരന്തി ഖുരധാരൂപമചക്കധരം ഏകം പുരിസം. ഉപട്ഠാസി പാപകമ്മസ്സ ബലേന.

ചതുബ്ഭിതി ചതുഹി അച്ഛരാസദിസിഹി വിമാനപേതീഹി, സമ്പത്തിം അനുഭവിത്വാതി വചനസേസോ. അട്ഠജ്ജന്യഗമാതി രൂപാദികാമഗുണേഹി തതോ വിസിട്ഠന്തരാ അട്ഠ വിമാനപേതിയോ അധിഗച്ഛി. അത്രിച്ഛന്തി അത്രിച്ഛാസബ്ബാതേന അതിലോഭേന സമന്നാഗതത്താ അത്ര അത്ര കാമഗുണേ ഇച്ഛന്തോ. ചക്കന്തി ഖുരചക്കം. ആസദോതി അനത്ഥാവഹഭാവേന ആസാദേതി.

സോതി ഗേഹസാമികോ ഭത്താ. പുരിമനയേനേവാതി അനുഭവനസ്സ പച്ചയതായ.

അതിചാരിനീതി സാമികം അതിക്കമിത്വാ ചാരിനീ മിച്ചാചാരിനീ. രത്തിം ദുക്ഖന്തി അത്തനോ പാപകമ്മാനുഭാവസമുപട്ഠിതേന സുനഖേന ഖാദിതബ്ബതാദുക്ഖം. വഞ്ചേത്വാതി തം അജാനാപേത്വാവ കാരണട്ഠാനഗമനം സന്ധായ വുത്തം. പടപടന്തിതി പടപടാ കത്വാ. അനുരവദസ്സനഞ്ജേതം. മുട്ഠിയോഗോ കിരായം തസ്സ സുനഖന്തരയാനസ്സ, യദിദം വേളപിണ്ഡം ഭൂമിയം നിട്ഠുഭിത്വാ പാദേന ഘംസനം. തേന വുത്തം “സോ തഥാ അകാസി. സുനഖാ അന്തരായയിംസു”തി.

ദക്ഖിണാതി ചത്താരോ പച്ചയാ ദിയുമാനാ ദക്ഖന്തി ഏതേഹി ഹിതസുഖാനീതി. തം ദക്ഖിണം അരഹതീതി ദക്ഖിണേയ്യാ, ഭിക്ഖുസബ്ബേഘോ.

രേഖതീവത്വം വിമാനവത്വപേതവത്വം (വിം വം വൃത്തം ആദയോ) തേസം അട്കമായഞ്ച (വിം വം ന്നാ-ന്വം; പേം വം അട്കം ൧൧൪-൧൩൬) ആഗതനയേന വേദിതഞ്ചം.

“തിവിയേന രൂപസങ്ഗഹോ”തി ഏതമ നനു സങ്ഗഹോ ഏകവിയോവ, സോ കസ്മാ “ചതുബ്ധിയോ”തി വുത്തോതി? “സങ്ഗഹോ”തി അത്ഥം അവത്യാ അനിദ്ധാരിതത്വസ്സ സദസ്സേവ വുത്തത്താ. “തിവിയേന രൂപസങ്ഗഹോ”തിആദീസു (ധം സം രൂപകണ്ഡ-തികേ) പദേസു സങ്ഗഹ-സദോ താവ അത്തനോ അത്ഥവസേന ചതുബ്ധിയോതി അയത്ത്ഹേത്ഥ അത്ഥോ. അത്ഥോപി വാ അനിദ്ധാരിതവിസേസോ സാമഞ്ഞേന ഗഹേതഞ്ചതം പത്തോ “തിവിയേന രൂപസങ്ഗഹോ”തിആദീസു (ധം സം രൂപകണ്ഡ-തികേ) “സങ്ഗഹോ”തി വുത്തോതി ന കോചി ദോസോ. നിദ്ധാരിതേ ഹി വിസേസേ തസ്സ ഏകവിയതാ സിയാ, ന തതോ പുഞ്ചേതി. “ജാതിസങ്ഗഹോ”തി വുത്തേപി ജാതി-സദസ്സ സാപേക്ഖസദുത്താ അത്തനോ ജാതിയാ സങ്ഗഹോതി അയമത്ഥോ വിത്തായതേവ സമ്ബന്ധാരഹസ്സ അത്തസ്സ അവുത്തത്താ യഥാ “മാതാപിതു ഉപട്ഠാന”ന്തി (ഖും പാം ൨൬; സും നിം ൨൬൨). അട്കമായം പന യഥാധിപ്പേതമത്ഥം അപരിപുണ്ണം കത്യാ ദസ്സേതും “ജാതിസങ്ഗഹോ” ഇച്ചേവ വുത്തം. സമാനജാതികാനം സങ്ഗഹോ, സമാനജാതിയാ വാ സങ്ഗഹോ സജാതിസങ്ഗഹോ. സഞ്ജായതി ഏത്ഥാതി സഞ്ജാതി, സഞ്ജാതിയാ സങ്ഗഹോ സഞ്ജാതിസങ്ഗഹോ, സഞ്ജാതിദേസേന സങ്ഗഹോതി അത്ഥോ. കിരിയായ ഏവരൂപായ സങ്ഗഹോ കിരിയാസങ്ഗഹോ. രൂപക്ഖണ്ഡഗണനന്തി “രൂപക്ഖണ്ഡോ”തി ഗണനം സങ്ഖ്യം ഗച്ഛതി രൂപ്തസഭാവത്താ. തീഹി കോട്ഠാസേഹി രൂപഗണനാതി വക്ഖമാനേഹി തീഹി ഭാഗേഹി രൂപസ്സ സങ്ഗഹോ, ഗണേതഞ്ചതാതി അത്ഥോ.

രൂപായതനം നിപസ്സതി പച്ചക്ഖതോ വിജാനാതീതി നിദസ്സനം , ചക്ഖുവിത്താണം, നിദസ്സതീതി വാ നിദസ്സനം, ദട്ഠഞ്ചഭാവോ, ചക്ഖുവിത്താണസ്സ ഗോചരഭാവോ, തസ്സ ച രൂപായതനതോ അനഞ്ഞത്തേപി അഞ്ഞേഹി ധമ്മേഹി രൂപായതനം വിസേസേതും അത്തം വിയ കത്യാ “സഹ നിദസ്സനേനാതി സനിദസ്സന”ന്തി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. ധമ്മസഭാവസാമഞ്ഞേന ഹി ഏകീഭൂതേസു ധമ്മേസു യോ നാനത്തകരോ സഭാവോ, സോ അഞ്ഞോ വിയ കത്യാ ഉപചരിതും യുത്തോ. ഏവത്ത്ഹി അത്ഥവിസേസാവബോധോ ഹോതീതി. ചക്ഖുപടിഹനനസമത്ഥതോതി ചക്ഖുനോ ഘട്ടനസമത്ഥതായ. ഘട്ടനം വിയ ച ഘട്ടനം ദട്ഠഞ്ചം. ദുതിയേന അത്ഥവികപ്പേന ദട്ഠഞ്ചഭാവസങ്ഖാതം നാസ്സ നിദസ്സനന്തി അനിദസ്സനന്തി യോജനാ. ഏത ച ദസനം ആയതനാനം യഥാരഹം സയം, നിസ്സയവസേന ച സമ്പത്താനം, അസമ്പത്താനഞ്ച പടിമുഖഭാവോ അത്തമഞ്ഞപതനം പടിഹനനം, യേന ബ്യാപാരാദിവികാരപച്ചയന്തരസന്നിധാനേ ചക്ഖാദീനം വിസയേസു വികാരുപ്പത്തി. തത്ഥ ബ്യാപാരോ ചക്ഖാദീനം സവിസയേസു ആവിച്ഛനം, രൂപാദീനം ഇട്ഠാനിട്ഠതാ, തത്ഥ ച ചിത്തസ്സ ആഭുജനന്തി ഇമേ ആദിസദുസങ്ഗഹിതാ. തേഹി വികാരപ്പത്തിയാ പച്ചയന്തരബ്യാപാരതോ അത്തന്തി കത്യാ അനുഗൃഹൂപഘാതോ വികാരോ. ഉപനിസ്സയോ പന അപ്പാധാനസ്സ പച്ചയോ ഇധ ഗഹിതോ. കാരണകാരണവി കാരണമേവാതി ഗയഹമാനേ സിയാ തസ്സാപി സങ്ഗഹോതി. വുത്തപ്പകാരന്തി “ചക്ഖുവിത്താണസങ്ഖാത”ന്തി വുത്തപ്പകാരം. നാസ്സ പടിഘോതി ഏത്ഥാപി

“വുത്തപ്പകാര”ന്തി ആനേതാ സമ്ബന്ധോ. അവസേസം സോളസവിധം സുഖമരുപം.

സഖ്വരോന്തി സമ്പിണ്ഡന്തി. ചേതനാ ഹി ആയുഹനരസതായ യമാ സമ്പയുത്തയമ്മേ യമാസകം കിച്ചേസു സംവിഭഹന്തി വിയ അഭിസന്ദഹന്തി വത്തമാനാ തേനേവ കിച്ചവിസേസേന തേ സമ്പിണ്ഡന്തി വിയ ഹോതി, ഏവം അത്തനോ വിപാകയമ്മേപി പച്ചയസമവായേ സഖ്വരോന്തി സമ്പിണ്ഡന്തി വിയ ഹോതി. തേനാഹ “സഹജാത...പേ... രാസീ കരോന്തി”തി. അഭിസഖ്വരോതിതി അഭിവിസിട്ഠം കത്വാ സഖ്വരോതി. പുത്താഭിസഖ്വാരോ ഹി അത്തനോ ഫലം ഇതരസ്സ ഫലതോ അതിവിയ വിസിട്ഠം ഭിന്നം കത്വാ സഖ്വരോതി പച്ചയതോ, സഭാവതോ, പവത്തിആകാരതോ ച സയം ഇതരേഹി വിസിട്ഠസഭാവത്താ. ഏസ നയോ ഇതരേഹിപി. പുജ്ജഭവഫലനിബൃത്തനതോ, അത്തനോ സന്താനസ്സ പുനനതോ ച പുണ്ണോ.

മഹാചിത്തചേതനാനന്തി അസഖ്വേയ്യായുനിപ്ഫാദനാഭിമഹാനുഭാവതായ മഹാചിത്തേസു പവത്തചേതനാനം. അട്ഠേവ ചേതനാ ഹോന്തി, യാ കാമാവചരാ കുസലാ. “തേരസപി”തി കസ്മാ വുത്തം, നനു “നവാ”തി വത്തഞ്ചം. ന ഹി ഭാവനാ ഞാണരഹിതാ യുത്താതി അനുയോഗം സന്ധായാഹ “യമാ ഹി”തിആഭി. കസിണപരികമ്മം കരോന്തസ്സാതി കസിണ്ണേസു ഝാനപരികമ്മം കരോന്തസ്സ. “പഥവീ പഥവീ”തിആഭി ഭാവനാ ഹി കസിണപരികമ്മം. തസ്സ ഹി പരികമ്മസ്സ സുപഗുണഭാവതോ അനുയുത്തസ്സ തത്ത്വ ആദരാകരണേന സിയാ ഞാണരഹിതചിത്തം. ഝാനപച്ചവേക്ഖണായപി ഏസേവ നയോ. കേചി മണ്ഡലകരണമ്പി ഭാവനം ഭജാപേന്തി.

ദാനവസേന പവത്തചിത്തചേതസികധമ്മാ ദാനം, തത്ത്വ ബ്യാപാരഭൂതാ ആയുഹനചേതനാ ദാനം ആരബ്ഭ, ദാനഞ്ച അധികിച്ച ഉപ്പജ്ജതീതി വുത്താ. ഏവം ഇതരേസുപി. അയം സഖ്വേപദേസനാതി അയം പുത്താഭിസഖ്വാരേ സഖ്വേപതോ അത്ഥദേസനാ, അത്ഥവണ്ണനാതി അത്ഥോ.

സോമനസ്സചിത്തേനാതി അനുമാദനാപവത്തിദസ്സനമത്തമേതം ദട്ഠഞ്ചം. ഉപേക്ഖാസഹഗതേനാപി ഹി അനുസ്സരതി ഏവാതി. കാമം നിച്ചസീലം, ഉപോസമസീലം, നിയമസീലമ്പി സീലമേവ, പരിപുണ്ണം പന സബ്ബുഗ്ഗസമ്പന്നം സീലം ദസ്സേതും “സീലപൂരണത്ഥായാ”തിആഭി വുത്തം. നയദസ്സനം വാ ഏതം, തസ്മാ “നിച്ചസീലം, ഉപോസമസീലം, നിയമസീലം സമാദിയിസ്സാമീ”തി വിഹാരം ഗച്ഛന്തസ്സ, സമാദിയിത്വാ സമാദിന്നസീലേ ച തസ്മിം, “സാധു സുട്ഠ”തി ആവജ്ജന്തസ്സ, തം സീലം സോധേന്തസ്സ ച പവത്താ ചേതനാ സീലമയാതി ഏവമേത്ഥ യോജനാ വേദിതബ്ബാ.

പുണ്ണേ സമമവസേന ഭാവനാനയോ ഗഹിതോതി ഇദാനി സമ്മസന്നയേന തം ദസ്സേതും “പടിസമ്ഭിദായം വുത്തേനാ”തിആഭി വുത്തം. തത്ത്വ അനിച്ചതോതി അനിച്ചഭാവതോ. ദുക്ഖതോ, അനത്തതോതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ.

തത്ത്വ യേ പഞ്ചുപാദാനക്ഖണ്ഡാ നാമരൂപഭാവേന പരിഗൃഹിതാ, തേ യസ്മാ ദ്വാരാരമ്മണേഹി സദ്ധിം ദ്വാരപ്പവത്തയമ്മവസേന വിഭാഗം ലഭന്തി, തസ്മാ ദ്വാരഛരക്കാദിവസേന ഛര ഛരക്കാ ഗഹിതാ. യസ്മാ പന ലക്ഖണേസു അനത്തലക്ഖണം ദുബ്ബിഭാവം, തസ്മാ തസ്സ വിഭാവനായ ഛര ധാതുയോ

ഗഹിതാ. തതോ യേസു കസിണേസു ഇതോ ബാഹിരകാനം
അത്താഭിനിവേസോ, താനി ഇമേസം ത്യാനാനം ആരമ്മണഭാവേന
ഉപട്ഠാനാകാരമത്താനി, ഇമാനി പന താനി ത്യാനാനീതി ദസ്സനത്ഥം ദസ
കസിണാനി ഗഹിതാനി. തതോ ദുക്ഖാനുപസ്സനായ പരിവാരഭാവേന
പടിക്കുലാകാരവസേന ദ്വത്തിംസ കോട്ഠാസാ ഗഹിതാ. പുണ്ണേ വന്ധവസേന
സങ്ഖേപതോ ഇമേ യമ്മാ ഗഹിതാ, ഇദാനി നാതിസങ്ഖേപവിത്ഥാരനയേന ച
മനസി കാതബ്ബാതി ദസ്സനത്ഥം ദ്വാദസായതനാനി, അട്ഠാരസ യാതുകയോ ച
ഗഹിതാ. തേസു ഇമേ യമ്മാ സതിപി സുത്താനിരീഹഅബ്ധാപാരഭാവേ
യമ്മസഭാവതോ ആധിപച്ചഭാവേന പവത്തന്തീതി അനത്തഭാവവിഭാവനത്ഥം
ഇന്ദ്രിയാനി ഗഹിതാനി. ഏവം അനേകഭേദഭിന്നാപി ഇമേ യമ്മാ
ഭൂമിത്തയപരിയാപന്നതായ തിവിധാവ ഹോന്തിതി ദസ്സനത്ഥം തിസ്സോ
യാതുകയോ ഗഹിതാ. ഏത്താവതാ നിമിത്തം ദസ്സേതാ പവത്തം ദസ്സേതും
കാമഭവാദയോ നവ ഭവാ ഗഹിതാ. ഏത്തകേ അഭിഞ്ഞേയവിസേസേ
പവത്തമനസികാരകോസല്ലേന സങ്ഹസുഖമേസു നിബ്ബത്തിതമഹഗ്ഗതയമ്മേസു
മനസികാരോ പവത്തേതബ്ബോതി ദസ്സനത്ഥം ത്യാനഅപ്പമത്താരൂപാനി
ഗഹിതാനി. തത്ഥ ത്യാനാനി നാമ വുത്താവസേസാരമ്മണാനി
രൂപാവചരജ്ജ്യാനാനി. പുന പച്ചയപച്ചയുപ്പന്നവിഭാഗതോ ഇമേ യമ്മാ
വിഭജ്ജ മനസികാതബ്ബാതി ദസ്സനത്ഥം പടിച്ചസമുപ്പാദങ്ഗാനി ഗഹിതാനി.
പച്ചയാകാരമനസികാരോ ഹി സുഖേന, സുട്ഠുതരഞ്ച ലക്ഖണത്തയം
വിഭാവേതി, തസ്ഥാ സോ പച്ഛതോ ഗഹിതോ. ഏവം ഏതേ
സമ്മസനീയഭാവേന ഗഹിതാ വന്ധാദിവസേന കോട്ഠാസതോ
പഞ്ചവീസതിവിധാ, പഭേദതോ പന അതീതാദിഭേദം അനാമസിതാ ഗയ്ഹമാനാ
ദീഹി ഊനാനി ദേസതാനി ഹോന്തി. ഇദം താവേത്ഥ പാളിവവത്ഥാനം,
അത്ഥവിചാരം പന ഇച്ഛന്തേഹി പരമത്ഥമഞ്ജുസായം
വിസുദ്ധിമഗ്ഗസംവണ്ണനായം വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബം.

ന പുണ്ണോതി അപുണ്ണോ. തസ്സ പുണ്ണ-സദ്ദേ വുത്തവിപരിയായേന
അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. സന്താനസ്സ ഇഞ്ജനഹേതുനം നീവരണാദീനം
സുവിക്ഖമ്ഭനതോ രൂപതങ്ഹാസങ്ഖാതസ്സ ഇഞ്ജിതസ്സ അഭാവതോ
അനിഞ്ജം, അനിഞ്ജമേവ “ആനേഞ്ജ”ന്തി വുത്തം. തഥാ ഹി രൂപാരമ്മണം
രൂപനിമിത്താരമ്മണം സബ്ബന്ധി ചതുത്ഥജ്ജ്യാനം നിപ്പരിയായേന “ആനേഞ്ജ”ന്തി
വുച്ചതി.

ചത്താരോ മഗ്ഗട്ഠാ, ഹേട്ഠിമാ തയോ ഫലട്ഠാതി ഏവം സത്തവിധോ.
തിസ്സോ സിക്ഖാതി അധിസീലാദികാ തിസ്സോ സിക്ഖാ. താസു ജാതോതി വാ
സേക്ഖോ, അരിയപുഗ്ഗലോ ഹി അരിയായ ജാതിയാ ജായമാനോ സിക്ഖാസു
ജായതി, ന യോനിയം. സിക്ഖനസീലോതി വാ സേക്ഖോ. പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനായ
വാ കമായ സേക്ഖസ്സ അയന്തി അത്താസാധാരണമഗ്ഗഫലത്തയമ്മാ
സേക്ഖപരിയായേന വുത്താ. അസേക്ഖോതി ച യത്ഥ സേക്ഖഭാവസങ്കാ
അത്ഥി, തത്ഥായം പടിസേയോതി ലോകിയനിബ്ബാനേസു അസേക്ഖഭാവനാപത്തി
ദട്ഠബ്ബാ. സീലസമാധിപത്താസങ്ഖാതാ ഹി സിക്ഖാ അത്തനോ
പടിപക്ഖകിലേസേഹിവിപ്പമുത്താ പരിസുദ്ധാ ഉപക്കിലേസാനം
ആരമ്മണഭാവവി അനുപഗമനതോ ഏതാ “സിക്ഖാ”തി വത്തും യുത്താ
അട്ഠസുപി മഗ്ഗഫലേസു വിജ്ജന്തി, തസ്ഥാ
ചതുതഗ്ഗഹേട്ഠിഫലത്തയസമങ്ഗിനോ വിയ അരഹത്തഫലസമങ്ഗീപി താസു

സിക്ഖാസു ജാതോതി ച തംസമങ്ഗിനോ അരഹതോ ഇതരേസം വിയ
സേക്ഖത്തേ സതി സേക്ഖസ്സ അയന്തി ച സിക്ഖാ സീലം ഏതസ്സാതി ച
“സേക്ഖോ”തി വത്തബ്ബോ സിയാതി തന്നിവത്തനത്ഥം അസേക്ഖോതി
യഥാവുത്തസേക്ഖഭാവപടിസേയോ കതോ. അരഹത്തഫലേ ഹി പവത്തമാനാ
സിക്ഖാ പരിനിട്ഠിതസിക്ഖാകിച്ചത്താ ന സിക്ഖാകിച്ചം കരോന്തി, കേവലം
സിക്ഖാഫലഭാവേനേവ പവത്തന്തി, തസ്മാ ന താ സിക്ഖാവചനം അരഹന്തി,
നാപി തംസമങ്ഗീ സേക്ഖവചനം, ന ച “സിക്ഖനസീലോ, സിക്ഖാസു
ജാതോ”തി ച വത്തബ്ബതം അരഹതി. ഹേട്ഠിമഫലേസു പന സിക്ഖാ
സകദാഗാമിമഗ്ഗവിപസ്സനാദീനം ഉപനിസ്സയഭാവതോ സിക്ഖാകിച്ചം കരോന്തിതി
സിക്ഖാവചനം അരഹന്തി, തംസമങ്ഗിനോ ച സേക്ഖവചനം,
“സിക്ഖനസീലാ, സിക്ഖാസു ജാതാ”തി ച വത്തബ്ബതം അരഹന്തി.

“സിക്ഖതീതി സേക്ഖോ”തി ച അപരിയോസിതസിക്ഖോ ദസ്സിതോതി.
അനന്തരമേവ “ഖിണാസവോ”തി ആദിം വത്ഥാ “ന സിക്ഖതീതി
അസേക്ഖോ”തി വുത്തത്താ പരിയോസിതസിക്ഖോ ദസ്സിതോ, ന
സിക്ഖാരഹിതോ തസ്സ തതിയപുഗ്ഗലഭാവേന ഗഹിതത്താ. വുദ്ധിപ്പത്തസിക്ഖോ
വാ അസേക്ഖോതി ഏതസ്ഥിം അത്ഥേ സേക്ഖയമ്മേസു ഏവ റിതസ്സ കസ്സചി
അരിയസ്സ അസേക്ഖഭാവപത്തിതി അരഹത്തമഗ്ഗയമ്മാ വുദ്ധിപ്പത്താ,
യഥാവുത്തേഹി ച അത്ഥേഹി സേക്ഖോതി കത്ഥാ തംസമങ്ഗിനോ
അഗ്ഗമഗ്ഗട്ഠസ്സ അസേക്ഖഭാവോ ആപന്നോതി? ന തംസദിസേസു
തബ്ബോഹാരതോ. അരഹത്തമഗ്ഗതോ ഹി നിന്നാനാകരണം അരഹത്തഫലം
ഠപേത്ഥാ പരിഞ്ഞാദികിച്ചകരണം, വിപാകഭാവഞ്ച, തസ്മാ തേ ഏവ
സേക്ഖയമ്മാ “അഗ്ഗഫലയമ്മഭാവം ആപന്നാ”തി സക്കാ വത്തും,
കുസലസുഖതോ ച വിപാകസുഖം സന്തതരതായ പണീതതരന്തി, വുദ്ധിപ്പത്താ
ച തേ യമ്മാ ഹോന്തിതി തംസമങ്ഗീ “അസേക്ഖോ”തി വുച്ചതീതി.

ജാതിമഹല്ലകോതി ജാതിയാ വുഡ്ഡതരോ അദ്ധഗതോ വയോഅനുപ്പത്തോ.
സോ ഹി രത്തഞ്ഞുതായ യേഭുയ്യേന ജാതിയമ്മകുലയമ്മപദേസു
മാവരിയപ്പത്തിയാ ജാതിമേരോ നാമ. മേരകരണാ യമ്മാതി സാസനേ
മിരഭാവകരാ ഗുണാ പടിപക്ഖനിമ്മദനകാ. മേരോതി വക്ഖമാനേസു യമ്മേസു
മിരഭാവപ്പത്തോ. സീലവാതി പാസംസേന സാതിസയേന സീലേന സമന്നാഗതോ,
സീലസമ്പന്നോതി അത്ഥോ, ഏതേന ദുസ്സീല്യസങ്ഖാതസ്സ ബാല്യസ്സ അഭാവമാഹ.
സുത്തഗേയ്യാദി ബഹു സുതം ഏതേനാതി ബഹുസ്സുതോ, ഏതേനാസ്സ
സുതവിരഹസങ്ഖാതസ്സ ബാല്യസ്സ അഭാവം, പടിസങ്ഖാനബലേന ച
പതിട്ഠിതഭാവം വദതി. “ചതുന്ന്യം യാനാനം ലാഭീ”തി ഇമിനാ
നീവരണാദിസങ്ഖാതസ്സ ബാല്യസ്സ അഭാവം, ഭാവനാബലേന ച പതിട്ഠിതഭാവം
കഥേതി. “ആസവാണം ഖയാ”തിആദിനാ അവിജ്ജാസങ്ഖാതസ്സ ബാല്യസ്സ
സബ്ബസോ അഭാവം, ഖിണാസവത്ഥേരഭാവേന പതിട്ഠിതഭാവഞ്ചസ്സ ദസ്സേതി. ന
ചേത്ഥ സമുദായേ വാക്യപരിസമാപനം, അഥ ഖോ പച്ചേകം
വാക്യപരിസമാപനന്തി ദസ്സേന്തോ “ഏവം വുത്തേസു യമ്മേസു”തിആദിമാഹ.
മേരനാമകോ വാ “മേരോ”തി ഏവം നാമകോ വാ.

അനുഗൃഹവസേന, പുജാവസേന വാ അത്തനോ സന്തകം പരസ്സ ദീയതി
ഏതേനാതി ദാനം, പരിച്ചാഗചേതനാ. ദാനമേവ ദാനമയം. പദപുരണമത്തം
മയ-സദ്ദോ. പുഞ്ഞഞ്ച തം യഥാവുത്തേനത്ഥേന കിരിയാ ച കമ്മഭാവതോതി
പുഞ്ഞകിരിയാ. പരേസം പിയമനാപതാസേവനീയതാദീനം ആനിസംസാനം.

പുണ്യപേ... വസേനേവാതി സഖ്യാരത്തികേ (ദീം നിം ന.നം; ദീം നിം അടം ന.നം) വൃത്തദാനമയസീലമയഭാവനാമയചേതനാവസേനേവ. ഇമാനി വേദിതബ്ബാനീതി സമ്ബന്ധോ. ഏതാതി ഏതേസു പുണ്ണകിരിയവത്സു. കായേന കരോന്തസ്സാതി അത്തനോ കായേന പരിച്ചാഗപയോഗം പവത്തേന്തസ്സ. തദത്ഥന്തി ദാനത്ഥം. “ഇമം ദേയ്യധമ്മം ദേഹീ”തി വാചം നിച്ഛാരേന്തസ്സ. ദാനപാരമിം ആവജ്ജേതാ വാതി യഥാ കേവലം “അന്നദാനാദിനി ദേമീ”തി ദാനകാലേ തം ദാനമയം പുണ്ണകിരിയവത്സു ഹോതി, ഏവം “ഇമം ദാനമയം സമ്മാസമ്ബോധിയാ പച്ചയോ ഹോതു”തി ദാനപാരമിം ആവജ്ജേതാ ദാനകാലേപി ദാനസീസേനേവ പവത്തിത്താ. വത്തസീസേ ത്വാതി “ഏതം ദാനം നാമ മയ്ഹം കുലവംസോ കുലത്തി കുലപവേണീ കുലചാരിത്ത”ന്തി ചാരിത്തസീലേ ത്വാ ദദതോ ചാരിത്തസീലമയം. യഥാ ദേയ്യധമ്മപരിച്ചാഗവസേന പവത്തമാനാപി ദാനചേതനാ വത്തസീസേ ത്വാ ദദതോ സീലമയം പുണ്ണകിരിയവത്സു ഹോതി പുബ്ബാഭിസഖ്യാരസ്സ, അപരഭാഗചേതനായ ച തഥാ പവത്തത്താ, ഏവം ദേയ്യധമ്മേ വയതോ, വയതോ സമ്മസനം പട്ഠപേതാ ദദതോ ഭാവനാമയം പുണ്ണകിരിയവത്സു ഹോതി പുബ്ബഭാഗചേതനായ, ദേയ്യധമ്മേ അപരഭാഗചേതനായ ച തഥാ പവത്തത്താ.

അപചിതിചേതനാ അപചിതിസഹഗതം അപചിയതി ഏതായാതി യഥാ നന്ദിരാഗോ ഏവ നന്ദിരാഗസഹഗതാ, യഥാവുത്തായ വാ അപചിതിയാ സഹഗതം സഹപവത്തന്തി അപചിതിസഹഗതം . അപചായനവസേന പവത്തം പുണ്ണകിരിയവത്സു. വയസാ ഗുണേഹി ച വുഡ്ഡതരാനം വത്തപടിപത്തിസു ബ്ബാവടോ ഹോതി യായ ചേതനായ, സാ വേയ്യാവച്ചം, വേയ്യാവച്ചമേവ വേയ്യാവച്ചസഹഗതം. വേയ്യാവച്ചസഖ്യാതായ വാ വത്തപടിപത്തിയാ സമുട്ഠാപനവസേനേവ സഹഗതം പവത്തന്തി വേയ്യാവച്ചസഹഗതം, തഥാപവത്തം പുണ്ണകിരിയവത്സു. അത്തനോ സന്താനേ പത്തം പുണ്ണം അനുപ്പദിയതി ഏതേനാതി പത്താനുപ്പദാനം. തഥാ പരേണ അനുപ്പദിനതായ പത്തം അബ്ഭനുമാദതി ഏതേനാതി പത്തബ്ഭനുമാദനം. അന്നനുപ്പദിനം പന്ന കേവലം അബ്ഭനുമാദിയതി ഏതേനാതി അബ്ഭനുമാദനം. ധമ്മം ദേസേതി ഏതായാതി ദേസനാ, ദേസനാവ ദേസനാമയം. സുണാതി ഏതേനാതി സവനം, സവനമേവ സവനമയം. ദിട്ഠിയാ ഞാണസ്സ ഉജ്ജഗമനം ദിട്ഠിജഗതം. സബ്ബത്ഥ “പുണ്ണകിരിയവത്സു”തി പദം അപേക്ഷിതാ നപുംസകലിങ്ഗതാ.

പുജാവസേന സാമീചികിരിയാ അപചായനം അപചിതി. വയസാ ഗുണേഹി ച ജേട്ഠാനം ഗിലാനാണഞ്ച തത്ത്വംകിച്ചകരണം വേയ്യാവച്ചം. അയമേതേസം വിസേസോതി ആഹ “തത്ത്വം”തിആദി. ചത്താരോ പച്ചയേ ദത്ത്വാ സബ്ബസത്താനന്തി ച ഏകദേശേതോ ഉക്കട്ഠനിദേശോ, യം കിഞ്ചി ദേയ്യധമ്മം ദത്ത്വാ, പുണ്ണം വാ കത്ത്വാ “കതിപയാനം, ഏകസ്സേവ വാ പത്തി ഹോതു”തി പരിണാമനന്വി പത്താനുപ്പദാനമേവ. തം ന മഹപ്ഫലം തണ്ഹായ പരാമട്ഠത്താ. പരേസം ദേസേതി ഹിതഫരണേണ മുദുചിത്തേനാതി ആനേത്ത്വാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം. ഏവന്തി ഏവം ഇമം ധമ്മം സുത്ത്വാ ബഹുസ്സുതോ ഹുത്ത്വാ പരേ ധമ്മദേശനായ അനുഗൃഹ്ണിസ്സാമീതി ഹിതഫരണേണ മുദുചിത്തേന ധമ്മം സുണാതി. ഏവണ്ഹിസ്സ സവനം അത്തനോ, പരേസഞ്ച സമ്മാപടിപത്തിയാ പച്ചയഭാവതോ മഹപ്ഫലം ഭവിസ്സതീതി. സബ്ബേസന്തി സബ്ബേസന്വി ദസന്നം പുണ്ണകിരിയവത്സുനം. നിയമലക്ഖണന്തി മഹപ്ഫലഭാവസ്സ നിയാമകസഭാവം . ദിട്ഠിയാ ഉജ്ജഭാവേനേവാതി “അത്ഥി, നത്ഥീ”തി അന്തദ്വയസ്സ

ദുരസമുസ്സാരിതതായ “അത്ഥി ദിന”ന്തിആദി (മം നിം റ.ൻർ; ന.ചന്ത്ര; വിഭം ൨൯൩) നയപ്പവത്തായ സമ്മാദിട്ഠിയാ ഉജുകമേവ പവത്തിയാ. ദാനാദീസു ഹിയം കിഞ്ചി ഇമായ ഏവ സമ്മാദിട്ഠിയാ പരിസോധിതം മഹാജുതികം മഹാവിപ്ഫാരം ഭവതി.

പുരിമേഹേവ തീഹീതി പാളിയം ആഗതേഹേവ തീഹി. സീലമയേ പുഞ്ഞകിരിയവത്ഥുർഹി സങ്ഗഹം ഗച്ഛന്തി ചാരിത്തസീലഭാവതോ. ദാനമയേ സങ്ഗഹം ഗച്ഛന്തി ദാനസഭാവത്തോ, ദാനവിസയത്തോ ച. കാമം ദേസനാ യമ്മദാനസഭാവതോ ദാനമയേ സങ്ഗഹം ഗച്ഛതീതി വത്തും യുത്താ, കുസലധമ്മാസേവനഭാവതോ പന വിമുത്തായതനസീസേ റത്ഥാ പവത്തിതാ വിയ സവന്നേന സദ്ധിം ഭാവനാമയേ സങ്ഗഹം ഗച്ഛന്തിതി വുത്തം. “ദിട്ഠിജുഗതം ഭാവനാമയേ”തി കേചി. ദിട്ഠിജുഗതേ ഏവ ച അത്തനാ കതസ്സ പുഞ്ഞസ്സ അനുസ്സരണം, തസ്സ ച പരേസം അത്ഥായ പരിണാമനം, ഗുണപസംസാ, അഞ്ഞേഹി കരിയമാനായ പുഞ്ഞകിരിയായ, സമ്മാപടിപത്തിയാ ച അനുമാദനം സരണഗമനന്തി ഏവം ആദയോ പുഞ്ഞവിസേസാ സങ്ഗഹം ഗച്ഛന്തി ദിട്ഠിജുകമ്മവസേനേവ തേസം ഇജ്ജന്തരേ.

പരസ്സ പടിപത്തിയാ സോധനത്ഥോ അനുയോഗോ ചോദനാ, സാ യാനി നിസ്സായ പവത്തി, താനി ചോദനാവത്ഥുനി ദിട്ഠസുതപരിസങ്കിതാനി. തേനാഹ “ചോദനാകാരണാനീ”തി. ദിട്ഠേനാതി ച ഹേതുർഹി കരണവചനം , ദിട്ഠേന ഹേതുനാതി അത്ഥോ. കിം പന തം ദിട്ഠന്തി ആഹ “വീതിക്കമ”ന്തി . ദിസ്പാതി ച ദസ്സനഹേതുതി അയമേത്ഥ അത്ഥോ യഥാ “പഞ്ഞായ ചസ്സ ദിസ്പാ”തി. “സുതേനാ”തിആദീസുപി ഇമിനാ നയേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. പരസ്സാതി പരതോ, പരസ്സ വാ വചനം സുത്ഥാ. ദിട്ഠപരിസങ്കിതേനാതി ദിട്ഠാനുഗതേന പരിസങ്കിതേന, തഥാ പരിസങ്കിതേന വാ വീതിക്കമേന. സേസപദദ്വയേപി ഏസേവ നയോ. ചോദേതി വത്ഥുസദസ്സന്നേന വാ സംവാസപ്പടിക്ഖേപേന വാ സാമീചിപ്പടിക്ഖേപേന വാ. ഇമസ്ഥിം പന അത്ഥേ വിത്ഥാരിയമാനേ അതിപ്പപബ്ബോ ഹോതീതി ആഹ “അയമേത്ഥ സങ്ഖേപോ”തി. വിത്ഥാരം പന ഇച്ഛന്താനം തസ്സ അധിഗമുപായം ദസ്സേനോ “വിത്ഥാരോ പന...പേ... വേദിതബ്ബോ”തി ആഹ.

കാമുപപത്തിയോതി കാമേഹി ഉപപന്നതാ, സമന്നാഗതതാതി അത്ഥോ. സമന്നാഗമോ ച തേസം പടിസേവനം, സമധിഗമോ ചാതി ആഹ “കാമുപസേവനാ കാമപടിലാഭാ വാ”തി. പച്ചുപട്ഠിതകാമാതി ദുതിയതതിയരാസിനം വിയ സയം, പരേഹി ച അനിമ്മിതാ. ഉട്ഠാനകമ്മഫലുപജീവിഭാവതോ പന തദുഭയവസേന പച്ചുപട്ഠിതാ കാമാ ഏതേസന്തി പച്ചുപട്ഠിതകാമാ. തേ പന തേസം യേഭുയ്യേന നിബദ്ധാനി ഹോന്തിതി “നിബദ്ധകാമാ”തി വുത്തം. ചതുദേവലോകവാസിനോതി ചാതുമഹാരാജികതോ പട്ഠായ യാവ തുസിതാ ദേവാ. വിനിപാതികാതി ആപായികാ. പരനിമ്മിതാ കാമാ ഏതേസന്തി പരനിമ്മിതകാമാ.

പകതിസേവനവസേനാതി അനുമാനതോ ജാനനം വദതി, ന പച്ചക്ഖതോ. വസംവത്തേന്തിതി യഥാരുചി പാതബ്ധതം ആപജ്ജന്തി. “മേമുനം പടിസേവന്തീ”തി ഇദം പന കേചിവാദപടിസേധനത്ഥം വുത്തം. തേനാഹ “കേചി പനാ”തിആദി. തേ “യാമാനം അഞ്ഞമഞ്ഞം ആലിങ്ഗിതമത്തേന ,

തൃസിതാനം ഹത്ഥാമസനമത്തേന, നിമ്മാനരതീനം ഹസിതമത്തേന,
പരനിമിതവസവത്തിനം ഓലോകിതമത്തേന കാമകിച്ചം ഇജ്ജ്യാതീ”തി വദന്തി.
“ഇതരേസം ദിന്നം ദ്വയംദ്വയസമാപത്തിയാ വാ”തി വദന്തി താദിസസ്സ കാമേസു
വിരജ്ജനസ്സ തേസു അഭാവതോ, കാമാനഞ്ച ഉത്തരുത്തരി
പണീതപണീതരപണീതമഭാവതോ. കേവലം പന നിസ്സന്ദാഭാവോ തേസം
വത്തഞ്ചോ. കാമകിച്ചന്തി തദ്വണികപരിളാഹൃപസമാവഹം ഫസ്സസുഖം.
കാമാതി കാമുപഭോഗാ. പാകതികാ ഏവാതി ഹേട്ഠിമേഹി ഏകസദിസാ
ഏവ. ഏകസഞ്ചാതന്തി ഏകരൂപം സമാനരൂപന്തി, സമത്താതം
സമാനഭാവന്തി വാ അത്ഥോ.

സുഖപടിലാഭാതി സുഖസമധിഗമാ. ഹേട്ഠാതി പഠമജ്ജ്യാനഭൂമിതോ
ഹേട്ഠാ മനുസ്സേസു, ദേവേസു വാ. പഠമജ്ജ്യാനസുഖന്തി കുസലപഠമജ്ജ്യാനം.
ഭൂമിവസേനപി ഹേട്ഠപരിഭാവോ ലബ്ഭതേവ ബ്രഹ്മകായികേസു,
ബ്രഹ്മപുരോഹിതേസു വാ കുസലജ്ജ്യാനം നിബ്ബത്തേതാ
ബ്രഹ്മപുരോഹിതേസു, മഹാബ്രഹ്മേസു വാ വിപാകസുഖാനുഭവനസ്സ
ലബ്ഭന്തോ. ഏതഥ ച ദുതിയതതിയജ്ജ്യാനഭൂമിവസേന
ദുതിയതതിയസുഖുപപത്തിനം വുച്ചമാനത്താ പഠമജ്ജ്യാനഭൂമിവസേനേവ
പഠമജ്ജ്യാനസുഖുപപത്തി വുത്താ. തിന്താതി തേമിതാ, ത്യാനസുഖേന ചേവ
ത്യാനസമുട്ഠാനപണീതരൂപമുട്ഠകായേന ച പണീതാ വിത്താതി അത്ഥോ.
തേനേവാഹ “സമന്തതോ തിന്താ”തിആദി. യസ്മാ കുസലസുഖതോ
വിപാകസുഖം സന്തതരതായ പണീതരതം ബഹുലഞ്ച പവത്തതി, തസ്മാ
വുത്തം “ഇദന്വി വിപാകജ്ജ്യാനസുഖം ഏവ സന്ധായ വുത്ത”ന്തി. തേസന്തി
ആഭസ്സരാനം. സപ്പീതികസ്സ സുഖസ്സ അതിവിയ ഉളാരഭാവതോ തേന
അജ്ജ്യാതമതചിത്താനം ഭവലോഭോ മഹാ ഉപ്പജ്ജതി. സന്തമേവാതി
വിതക്കവിചാരസഞ്ചോഭപീതിഉബ്ബിലാവിവിഗമേന അതിവിയ ഉപസന്തംയേവ.
തഥാ സന്തഭാവേനേവ ഹി തം അത്തനോ പച്ചയേഹി പധാനഭാവം നീതതായ
“പണീത”ന്തി വുച്ചതി. തേനാഹ “പണീതമേവാ”തി. അതപ്പകേന
സുഖപാരമിപ്പത്തേന സുഖേന സംയുത്തായ തുസായ പീതിയാ ഇതാ
പവത്താതി തൃസിതാ. യസ്മാ തേ തതോ ഉത്തരി സുഖസ്സ അഭാവതോ ഏവ
ന പത്ഥേന്തി, തസ്മാ വുത്തം “തതോ...പേ... സന്തുട്ഠാ ഹുത്യാ”തി.
തതിയജ്ജ്യാനസുഖന്തി തതിയജ്ജ്യാനവിപാകസുഖം.

സത്ത അരിയപത്താതി അട്ഠമകതോ പട്ഠായ സത്തന്നം അരിയാനം തേസം
തേസം ആവേണികപത്താ. റപേത്യാ ലോകുത്തരം പത്തം അവസേസാ പത്താ
നാമ. സബ്ബാപി തേഭൂമികാ പത്താ “സേക്ഖാ”തിപി ന വത്തഞ്ചോ,
“അസേക്ഖാ”തിപി ന വത്തഞ്ചാതി നേവസേക്ഖാനാസേക്ഖാ,
പുഥുജ്ജനപത്താ.

യോഗവിഹിതേസൂതി പത്താവിഹിതേസു പത്താപരിണാമിതേസു
ഉപായപത്തായ സമ്പാദിതേസു. കമ്മായതനേസൂതി ഏതഥ കമ്മമേവ
കമ്മായതനം, കമ്മഞ്ച തം ആയതനഞ്ച ആജീവാദിനന്തി വാ കമ്മായതനം. ഏസ
നയോ സിപ്പായതനേസൂപി. തത്ഥ ച ദുവിധം കമ്മം ഹീനഞ്ച
വഡ്ഠകികമ്മാദി, ഉക്കട്ഠഞ്ച കസിവാണിജ്ജാദി. സിപ്പന്വി ദുവിധം ഹീനഞ്ച
നളകാരസിപ്പാദി, ഉക്കട്ഠഞ്ച മുദുഗണനാദി. വിജ്ജാവ വിജ്ജാട്ഠാനം, തം
ധമ്മികമേവ നാഗമണ്ഡലപരിത്തഹുധമനകമന്തസദിസം വേദിതഞ്ചം. താനി

പനേതാനി ഏകച്ചേ പണ്ഡിതാ ബോധിസത്തസദിസാ മനുസ്സാനം ഫാസുവിഹാരം ആകഞ്ചന്താ നേവ അഞ്ഞേഹി കരിയമാനാനി പസ്സന്തി, ന വാ കതാനി ഉഗ്ഗണ്ഹന്തി. ന കരോന്താനം സുണ്ണന്തി, അഥ ലോ അത്തനോ ധമ്മതായ ചിന്തായ കരോന്തി. പഞ്ഞവന്തേഹി അത്തനോ ധമ്മതായ ചിന്തായ കതാനിപി അഞ്ഞേഹി ഉഗ്ഗണ്ഹിത്വാ കരോന്തേഹി കതസദിസാനേവ ഹോന്തി. കമ്മസ്സകതന്തി “ഇദം കമ്മം സത്താനം സകം, ഇദം നോ സക”ന്തി ഏവം ജാനനണാം. സച്ചാനുലോമികന്തി വിപസ്സനാണാം. തന്ഹി സച്ചപടിവേധസ്സ അനുലോമനതോ “സച്ചാനുലോമിക”ന്തി വുച്ചതി. ഇദാനിസ്സ പവത്തനാകാരം ദസ്സേതും “രൂപം അനിച്ചന്തി വാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ വാ-സദേന അനിയമത്ഥേന ദുക്ഖാനത്തലക്ഖണാനിപി ഗഹിതാനേവാതി ദട്ഠഞ്ചം നാനന്തരിയകഭാവതോ. യന്ഹി അനിച്ചം, തം ദുക്ഖം. യം ദുക്ഖം, തദനത്താതി [(സിജ്ജന്തനതോ) അധികപാഠോ വിയ ദിസ്സതി]. യം ഏവരൂപന്തി യം ഏവം ഹേട്ഠാ നിദിട്ഠസഭാവം. “അനുലോമികം ഖന്തി”ന്തിആദിനി പഞ്ഞാവേവചനാനി . സാ ഹി ഹേട്ഠാ വുത്താനം കമ്മായത്തനാദിനം പഞ്ചനം കാരണാനം അപച്ചനീകദസ്സനേന അനുലോമനതോ, തഥാ സത്താനം ഹിതചരിയായ മഗ്ഗസച്ചസ്സ, പരമത്ഥസച്ചസ്സ ച നിബ്ബാനസ്സ അവിലോമനതോ അനുലോമേതീതി ച അനുലോമികാ. സബ്ബാനിപി ഏതാനി കാരണാനി ഖമതി സഹതി ദട്ഠം സക്കോതീതി ഖന്തി. പസ്സതീതി ദിട്ഠി. രോചേതീതി രുചി. മൂനാതീതി മൂതി. പേക്ഖതീതി പേക്ഖാ. തേ ച കമ്മായത്തനാദയോ ധമ്മാ നിജ്ജന്തായമാനാ ഏതായ നിജ്ജന്താനം ഖമന്തിതി ധമ്മനിജ്ജന്താനക്ഖന്തി. പരതോ അസുതാ പടിലഭതീതി അഞ്ഞസ്സ ഉപദേസവചനം അസുതാ സയമേവ ചിന്തേന്തോ പടിലഭതി. അയം വുച്ചതീതി അയം ചിന്താമയാ പഞ്ഞാ നാമ വുച്ചതി. സാ പനേസാ അഭിഞ്ഞാതാനം ബോധിസത്താനമേവ ഉപ്പജ്ജതി. തത്ഥാപി സച്ചാനുലോമികണാം ദിന്നമേവ ബോധിസത്താനം അന്തിമഭവിക്കാനം, സേസപഞ്ഞാ സബ്ബേസമ്പി പൂരിതപാരമീനം മഹാപഞ്ഞാനം ഉപ്പജ്ജതി.

പരതോ സുതാ പടിലഭതീതി കമ്മായത്തനാദിനി പരേന കരിയമാനാനി, പരേന കതാനി വാ ദിസ്വാപി പരസ്സ കമ്മയമാനസ്സ വചനം സുതാപി ആചരിയസന്തികേ ഉഗ്ഗഹേത്വാപി പടിലദ്ധാ സബ്ബാ പരതോ സുതാ പടിലദ്ധനാമാതി വേദിതബ്ബാ. സമാപന്നസ്സാതി സമാപത്തിസമങ്ഗിസ്സ, നിദസ്സനമത്തമേതം. വിപസ്സനാമഗ്ഗപഞ്ഞാ ഹി ഇധ “ഭാവനാപഞ്ഞാ”തി വിസേസതോ ഇച്ഛിതാതി.

ആവുധം നാമ പടിപക്ഖവിമമനത്ഥം ഇച്ഛിതബ്ബം, രാഗാദിസദിസോ ച പടിപക്ഖോ നത്ഥി, തസ്സ ച വിമമനം ബുദ്ധവചനമേവാതി “സുതമേവ ആവുധ”ന്തി വത്ഥാ “തം അത്ഥതോ തേപിടകം ബുദ്ധവചന”ന്തി ആഹ. ഇദാനി തമത്ഥം വിവരന്തോ “തം ഹീ”തി ആദിം വത്ഥാ “സുതാവുധോ”തിആദിനാ (അ° നി° ൧.൬൭) സുത്തപദേന സമത്ഥേതി. തത്ഥ അകുസലം പജഹതീതി തദങ്ഗാദിവസേന അകുസലം പരിച്ചജതി. കുസലം ഭാവേതീതി സമമവിപസ്സനാദികുസലം ധമ്മം ഉപ്പാദേതി വഡ്ഢേതി ച. സുദ്ധം അത്താനം പരിഹരതീതി തേന അകുസലപ്പഹാനേന, തായ ച കുസലഭാവനായ രാഗാദിസംകിലേസതോ വിസുദ്ധം അത്തഭാവം പവത്തേതി.

വിവേകട്കായാനന്തി ഗണസങ്ഗണികം വജേജത്യാ തതോ
അപകഡ്ഡിതകായാനം. സ്വായം കായവിവേകോ ന കേവലം ഏകാകീഭാവോ,
അഥ വോ പഠമജ്ഞാനാദി നേക്ഖമ്മയോഗതോതി ആഹ
“നേക്ഖമ്മാഭിരതാന”ന്തി. ചിത്തവിവേകോതി കിലേസസങ്ഗണികം പഹായ
തതോ ചിത്തസ്സ വിവിത്തതാ. സാ പന ത്യാനവിമോക്ഖാദീനം വസേന
ഹോതീതി ആഹ “പരിസുദ്ധചിത്താനം പരമവോദാനപ്പത്താന”ന്തി.
ഉപധിവിവേകോതി നിബ്ബാനം. തദധിഗമേന ഹി പുഗ്ഗലസ്സ നിരുപധിതാ.
തേനാഹ “നിരുപധീനം പുഗ്ഗലാന”ന്തി, വിസങ്ഖാരഗതാനം അധിഗതനിബ്ബാനാനം,
ഫലസമാപത്തിസമങ്ഗീനഞ്ചാതി അത്ഥോ. സുതന്വി അവസ്സയട്ഠേനേവ ആവുധം
വുത്തന്തി ആഹ “അയന്വി”തി. തഥാ ഹി വുത്തം “തത്ത്ഹി നിസ്സായാ”തി.
കാമഞ്ചേതമ സുതപവിവേകാപി പഞ്ഞാവസേനേവ
യഥാധിപ്പേതആവുധത്തസാധകാ , പഞ്ഞാ പന സുതേന, ഏകച്ചപവിവേകേന
വാ വിനാപി ഇധാധിപ്പേതആവുധത്തസാധനീതി തതോ പഞ്ഞാ
സാമത്ഥിയദസ്സനത്ഥം വിസും ആവുധഭാവേന വുത്താ. തേനാഹ “യസ്സ സാ
അത്ഥി, സോ ന കുതോചീ”തിആദി.

നാഞ്ഞാതം അവിദിതം ധമ്മന്തി അനമതഗ്ഗേ സംസാരവട്ടേ ന അഞ്ഞാതം
അവിദിതം അമതധമ്മം, ചതുസച്ചയമ്മമേവ വാ ജാനിസ്സാമീതി പടിപന്നസ്സ
ഇമിനാ പുബ്ബാഭോഗേന ഉപ്പന്നം ഇന്ദ്രിയം. യം പാളിയം സങ്ഗഹവാദേ “നവ
ഇന്ദ്രിയാനി ഹോന്തീ”തി വുത്തം, തം പുബ്ബാഭോഗസിദ്ധം
പവത്തിആകാരവിസേസം ദീപേതും വുത്തം, അത്ഥതോ പന മഗ്ഗസമ്മാദിട്ഠി
ഏവ സാതി ആഹ “സോതാപത്തിമഗ്ഗണാണസ്സേതം അധിവചന”ന്തി.
അഞ്ഞിന്ദ്രിയന്തി ആജാനനകഇന്ദ്രിയം, പഠമമഗ്ഗേന ഞാതമരിയാദം
അനതിക്കമിത്യാ തേസംയേവ തേന മഗ്ഗേന ഞാതാനം ചതുസച്ചയമ്മാനം
ജാനനകഇന്ദ്രിയന്തി വുത്തം ഹോതി. തേനാഹ “അഞ്ഞാഭൂതം ആജാനനഭൂതം
ഇന്ദ്രിയ”ന്തി. ആജാനാതീതി അഞ്ഞോ, അഞ്ഞസ്സ ഭൂതം, ആജാനനവസേന വാ
ഭൂതന്തി അഞ്ഞഭൂതം. അഞ്ഞാതാവീസൂതി ജാനിതബ്ബം ചതുഅരിയസച്ചം
ആജാനിത്യാ റിതേസു. തേനാഹ “ജാനനകിച്ചപരിയോസാനപ്പത്തേസു”തി,
പരിഞ്ഞാദിഭേദസ്സ ജാനനകിച്ചസ്സ പരിനിട്ഠാനപ്പത്തേസു.

മംസചക്ഖു ചക്ഖുപസാദോതി മംസചക്ഖു നാമ ചതസ്സോ ധാതുയോ,
വണ്ണോ, ഗന്ധോ, രസോ, ഓജാ, സമ്ഭവോ, സങ്ഘാനം, ജീവിതം, ഭാവോ,
കായപ്പസാദോ, ചക്ഖുപസാദോതി ഏവം ചുട്ടസസമ്ഭാരോ മംസപിണ്ഡോ.

കസിണാലോകം വഡ്ഡേത്യാ തത്ഥ രൂപദസ്സനതോ “ദിബ്ബചക്ഖു
ആലോകനിസ്സിതം ഞാണ”ന്തി വുത്തം. ദിബ്ബചക്ഖുപഞ്ഞാവിനിമുത്താ ഏവ
ലോകിയപഞ്ഞാ പഞ്ഞാചക്ഖുതി അയമത്ഥോ അവുത്തസിദ്ധോ ദിബ്ബചക്ഖുസ്സ
വിസും ഗഹിതത്താതി വുത്തം “പഞ്ഞാചക്ഖു ലോകിയലോകുത്തരപഞ്ഞാ”തി.

അധികം വിസിട്ഠം സീലന്തി അധിസീലം. സിക്ഖിതബ്ബതോതി
ആസേവിതബ്ബതോ. അധിസീലം നാമ
അനവസേസകായികവാചസികസംവരഭാവതോ, മഗ്ഗസീലസ്സ പദട്ഠാനഭാവതോ
ച. അധിചിത്തം മഗ്ഗസമാധിസ്സ അധിട്ഠാനഭാവതോ. അധിപഞ്ഞാ മഗ്ഗപഞ്ഞായ
അധിട്ഠാനഭാവതോ. ഇദാനി നേസം അധിസീലാദിഭാവം കാരണേന
പടിപാദേതും “അനുപ്പന്നേപി ഹീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ അനുപ്പന്നേതി

അപ്പവത്തേ. അധിസീലമേവ നിബ്ബാനാധിഗമസ്സ പച്ചയഭാവതോ. സമാപന്നാതി ഏത്ഥ “നിബ്ബാനം പത്ഥയന്തേനാ”തി പദം ആന്തോ സമ്ബന്ധിതബ്ബം.

“കല്യാണകാരി കല്യാണം, പാപകാരി ച പാപകം;
അനുഭോതി ദയവേതും, അനുബന്ധന്ഹി കാരക”ന്തി. (സം° നി°
൧.൨൫൬);

ഏവം അതീതേ, അനാഗതേ ച വട്ടമൂലകദുക്ഖസല്ലക്ഖണവസേന സംവേഗവത്സുതായ വിമുത്തതിആകഞ്ചായ പച്ചയഭൂതാ കമ്മസ്സകതാപഞ്ഞാ അധിപഞ്ഞാ”തി വദന്തി. ലോകിയസീലാദിനം അധിസീലാദിഭാവോ പരിയായേനാതി നിപ്പരിയായമേവ തം ദസ്സേതും “സബ്ബം വാ”തിആദി വുത്തം.

പഞ്ചദാരികകായോതി പഞ്ചദാരേസു കായോ ഫസ്സാദിധമ്മസമൂഹോ. കായോ ച സോ ഭാവിതഭാവേന ഭാവനാ ചാതി കായഭാവനാ നാമ. യസ്മാ ഖിണാസവാന്നം അഗ്ഗമഗ്ഗാധിഗമനേന സബ്ബസംകിലേസാ പഹീനാതി പഹീനകാലതോ പട്ഠായ സബ്ബസോ ആസേവനാഭാവതോ നത്ഥി തേസം ഭാവിനിയാപി ചക്ഖുസോതവിഞ്ഞേയ്യാ ധമ്മാ, പശേവ കാളകാ, തസ്മാ പഞ്ചദാരികകായോ സുഭാവിതോ ഏവ ഹോതി. തേന വുത്തം “ഖിണാസവസ്സ ഹി...പേ... സുഭാവിതോ ഹോതി”തി. ന അഞ്ഞേസം വിയ ദുബ്ബലാ ദുബ്ബലഭാവകരാനം കിലേസാനം സബ്ബസോ പഹീനത്താ.

വിപസ്സനാ ദസ്സനാനുത്തരിയം അനിച്ഛാനുപസ്സനാദിവസേന സഞ്ചാരാനം സമ്മദേവ ദസ്സനതോ. മഗ്ഗോ പടിപദാനുത്തരിയം തദുത്തരിപടിപദായ അഭാവതോ. ഫലം വിമുത്താനുത്തരിയം അകുപ്പഭാവതോ. ഫലം വാ ദസ്സനാനുത്തരിയം ദിവസന്ധി നിബ്ബാനം പച്ചക്ഖതോ ദിസ്വാ പവത്തനതോ. നിബ്ബാനം വിമുത്താനുത്തരിയം സബ്ബസഞ്ചതവിനിസ്സടത്താ. ദസ്സന-സദു കമ്മസാധനം ഗഹേത്വാ നിബ്ബാനസ്സ ദസ്സനാനുത്തരിയതാ വുത്താതി ദസ്സേന്തോ “തതോ ഉത്തരഞ്ഹി ദട്ഠബ്ബം നാമ നത്ഥി”തി ആഹ. നത്ഥി ഇതോ ഉത്തരന്തി അനുത്തരം, അനുത്തരമേവ അനുത്തരിയന്തി ആഹ “ഉത്തമം ജേട്ഠക”ന്തി.

സേസോതി വുത്താവസേസോ പഞ്ചകനയേന, ചതുക്കനയേന ച തിവിധോ സമാധി, ഇമിനാ ഏവ ച സമാധിത്തയാപദേസേന സുത്തന്തേസുപി പഞ്ചകനയോ ആഗതോ ഏവാതി വേദിതബ്ബം. തത്ഥ യം വത്തബ്ബം, തം പരമത്ഥമഞ്ജുസായം വിസുദ്ധിമഗ്ഗസംവണ്ണനായം (വിസുദ്ധി° ടീ° ൧.൩൮) വുത്തമേവ, തസ്മാ തത്ഥ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബം.

ആഗച്ഛതി നാമം ഏതസ്മാതി ആഗമനം, തതോ ആഗമനതോ. സഗുണതോതി സരസതോ. ആരമ്മണതോതി ആരമ്മണ്ഡമ്മതോ. അനത്തതോ അഭിനിവിസിത്വാതി “സബ്ബേ സഞ്ചാരാ അനത്താ”തി വിപസ്സനം പട്ഠപേത്വാ. അനത്തതോ ദിസ്വാതി പഠമം സഞ്ചാരാനം “അനത്താ”തി അനത്തലക്ഖണം പടിവിജ്ജ്യിത്വാ. അനത്തതോ വുട്ഠാതീതി വുട്ഠാനഗാമിനിവിപസ്സനായ അനത്താകാരതോ പവത്തായ മഗ്ഗവുട്ഠാനം പാപുണാതി. അസുഞ്ഞതത്തകാരകാനം കിലേസാനം അഭാവാതി അത്താഭിനിവേസപച്ചയാനം ദിട്ഠേകട്ഠാനം കിലേസാനം വിക്ഖമ്ഭനതോ വിപസ്സനാ സുഞ്ഞതാ നാമ അത്തസുഞ്ഞതായ യാമാവതോ ഗഹണതോ. നനു ഏവം വിപസ്സനായ സഗുണതോ സുഞ്ഞതാ, ന ആഗമനതോതി നിപ്പരിയായതോ നത്ഥിതി? സച്ചമേതം

നാമലാഭേ, ന പന നാമദാനേതി നായം ദോസോ. അഥ വാ സുത്തന്തകമാ നാമ പരിയായകമാ, ന അഭിധമ്മകമാ വിയ നിപ്പരിയായാതി ഭിഷ്യാപി ന കോചി ദോസോ.

യസ്മാ സഗുണതോ, ആരമ്മണതോ ച നാമലാഭേ സങ്കരോ ഹോതി ഏകസ്തേവ നാമന്തരലാഭസമ്ഭവതോ. ആഗമനതോ പന നാമലാഭേ സങ്കരോ നത്ഥി നാമന്തരലാഭാഭാവതോ, അസമ്ഭവതോ ച, തസ്മാ “അപരോ”തിആദി വുത്തം. നിമിത്തകാരകകിലേസാഭാവാതി നിച്ചനിമിത്താദിഗാഹകപച്ചയാനം കിലേസാനം വിക്ഖമ്ഭനതോ. കാമഞ്ചായം വിപസ്സനാ നിച്ചനിമിത്താദിം ഉഗ്ഘാടേന്തീ പവത്തതി, സഞ്ചാരനിമിത്തസ്സ പന അവിസ്സജ്ജനതോ ന നിപ്പരിയായതോ അനിമിത്തനാമം ലഭതീതി. പരിയായേന പനേതം വുത്തം. തഥാ ഹി നിപ്പരിയായദേസനത്താ അഭിധമ്മേ മഗ്ഗസ്സ അനിമിത്തനാമം ഉദ്ധടം. സുത്തേ ച -

“അനിമിത്തഞ്ച ഭാവേഹി, മാനാനുസയമുജ്ജഹ; തതോ മാനാഭിസമയാ, ഉപസന്തോ ചരിസ്സസീ”തി. (സു° നി° ൩൪൪; സം° നി° ൧൨൧൨);

അനിമിത്തപരിയായോ ആഗതോ. പണിധികാരകകിലേസാഭാവാതി സുഖപണിധിആദിപച്ചയാനം കിലേസാനം വിക്ഖമ്ഭനതോ.

രാഗാദീഹിസുത്തത്താതി സമുച്ഛേദവസേന പജഹനതോ രാഗാദീഹി വിവിത്തത്താ. രാഗാദയോ ഏവ രാഗനിമിത്താദീനി. പൂരിമുപ്പന്നാ ഹി രാഗാദയോ പരതോ ഉപ്പജ്ജനകരാഗാദീനം കാരണം ഹോതി. രാഗാദയോ ഏവ തഥാ പണിധാനസ്സ പച്ചയഭാവതോ രാഗപണിധിആദയോ. നിബ്ബാനം വിസഞ്ചാരഭാവേനേവ സബ്ബസഞ്ചാരവിനിസ്സടത്താ രാഗാദീഹി സുത്തം, രാഗാദിനിമിത്തപണിധിവിരഹിതഞ്ചാതി ദട്ഠഞ്ചം. ഏതഥ ച സഞ്ചാരുപേക്ഖാ സാനുലോമാ വുട്ഠാനഗാമിനിവിപസ്സനാ, സാ സുത്തതോ വിപസ്സന്തീ “സുത്തതാ”തി വുച്ചതി, ദുക്ഖതോ പസ്സന്തീ തണ്ഹാപണിധിസോസനതോ “അപ്പണിഹിതാ”തി. സാ മഗ്ഗാധിഗമായ ആഗമനപടിപദാഠാനേ ഠത്ഥാ മഗ്ഗസ്സ “സുത്തതം അനിമിത്തം അപ്പണിഹിത”ന്തി നാമം ദേതി. ആഗമനതോ ച നാമേ ലഭേ സഗുണതോ ച ആരമ്മണതോ ച നാമം സിദ്ധമേവ ഹോതി, ന പന സഗുണാരമ്മണേഹി നാമലാഭേ സബ്ബത്ഥ ആഗമനതോ നാമം സിദ്ധം ഹോതീതി പരിപുണ്ണനാമസിദ്ധിഹേതുത്താ, “സഗുണാരമ്മണേഹി സബ്ബേസമ്പി നാമത്തയയോഗോ, ന ആഗമനതോ”തി വവത്ഥാനകരത്താ ച നിപ്പരിയായതോ ആഗമനതോവ നാമലാഭോ പധാനം, ന ഇതരേഹി, പരിയായതോ പന തിയാ നാമലാഭോ ഇച്ഛിതബ്ബോതി അട്ഠകമായം “തിവിധാ കമാ”തിആദിനാ അയം വിചാരോ കതോതി ദട്ഠഞ്ചം.

സുചിഭാവോതി കിലേസാസുചിവിഗമേന സുദ്ധഭാവോ അസംകിലിട്ഠഭാവോ. തേനാഹ “തിണ്ണം സുചരിതാനം വസേന വേദിതബ്ബോ”തി.

മുനീനോ ഏതാനീതി മോനേയ്യാനി. യേഹി ധമ്മേഹി ഉഭയഹിതമുനനതോ മുനി നാമ ഹോതി, തേ ഏവം വുത്താതി ആഹ “മുനിഭാവകരാ മോനേയ്യപടിപദാധമ്മാ”തി. തത്ഥ യസ്മാ കായേന അകത്തബ്ബസ്സ അകരണം, കത്തബ്ബസ്സ ച കരണം, “അത്ഥി ഇമസ്മിം കായേ കേസാ”തിആദിനാ (ദീ° നി°

൨.൩൧൧; മം നിം ൧.൧൧൧; ൩.൧൧൧; അം നിം ൬.൨൯; ൧൦.൬൦; വിഭം ൩൧൧; ഖും പാം ൩.൧; നേത്തിം ൪൧) കായസഞ്ചാതസ്സ ആരമ്മണസ്സ ജാനനം, കായസ്സ ച സമുദയതോ അത്ഥഞ്ചമതോ അസ്സാദതോ ആദിനവതോ നിസ്സരണതോ ച യാമാവതോ പരിജാനനം, തമാ പരിജാനനവസേന പവത്തോ വിപസ്സനാമഗ്ഗോ, തേന ച കായേ ഛന്ദരാഗസ്സ പജഹനം, കായസഞ്ചാരം നിരോധേത്വാ പത്തബ്ബസമാപത്തി ചാതി സബ്ബേ ഏതേ കായമുഖേന പവത്താ മോനേയ്യപടിപദാ ധമ്മാ കായമോനേയ്യം നാമ. തസ്മാ തമത്ഥം ദസ്സേതും “തിവിധകായദുച്ചരിതസ്സ പഹാന”ന്തിആദിനാ പാളി ആഗതാ. സേസദധേപി ഏസേവ നയോ. തത്ഥ ചോപനവാചഞ്ചേവ സദുവാചഞ്ച ആരബ്ഭ പവത്താ പത്താ വാചാരമ്മണേ ഞാണം. തസ്സ വാചായ സമുദയാദിതോ പരിജാനനം വാചാപരിഞ്ഞാ. ഏകാസീതിവിധം ലോകിയചിത്തം ആരബ്ഭ പവത്താ ഞാണം മനാരമ്മണേ ഞാണം. തസ്സ സമുദയാദിതോ പരിജാനനം മനോപരിഞ്ഞാതി അയമേവ വിസേസോ.

അയന്തി ഇതോ സമ്പത്തിയോതി ആയോ, കൂസലാനം ധമ്മാനം അഭിബുദ്ധിതി ആഹ “ആയോതിവുഡ്ഡീ”തി. അപേന്തി സമ്പത്തിയോ ഏതേനാതി അപായോ, കൂസലാനം ധമ്മാനം ഹാനീതി ആഹ “അപായോതി അവുഡ്ഡീ”തി. തസ്സ തസ്സാതി ആയസ്സ ച അപായസ്സ ച. കാരണം ഉപായോ ഉപേതി ഉപഗച്ഛതി ഏതേന ആയോ, അപായോ ചാതി. തത്ഥ ദുവിധാ വുഡ്ഡീ അനത്ഥഹാനിതോ, അത്ഥുപ്പത്തിതോ ച, തമാ അവുഡ്ഡീ അത്ഥഹാനിതോ, അനത്ഥുപ്പത്തിതോ ച. തേസം പജാനനാതി തേസം ആയാപായസഞ്ചിതാനം യമാവുത്തപ്പഭേദാനം വുഡ്ഡീഅവുഡ്ഡീനം യാമാവതോ പജാനനാ. കോസല്ലം കൂസലതാ നിപുണതാ. തദുഭയമ്പി പാളിവസേനേവ ദസ്സേതും “വുത്തഞ്ചേത”ന്തിആദി വുത്തം.

തത്ഥ ഇദം വുച്ചതീതി യാ ഇമേസം അകൂസലധമ്മാനം അനുപ്പത്തിനിരോധേസു, കൂസലധമ്മാനഞ്ച ഉപ്പത്തിഭിച്ഛോഭാവേസു പത്താ, ഇദം ആയകോസല്ലം നാമ വുച്ചതി. ഇദാനി അപായകോസല്ലമ്പി പാളിവസേനേവ ദസ്സേതും “തത്ഥ കത്ഥ”ന്തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഇദം വുച്ചതീതി യാ ഇമേസം കൂസലധമ്മാനം അനുപ്പജ്ജനനിരുജ്ജന്യേസു, അകൂസലധമ്മാനഞ്ച ഉപ്പത്തിഭിച്ഛോഭാവേസു പത്താ, ഇദം അപായകോസല്ലം നാമ വുച്ചതീതി. ഏത്ഥാഹആയകോസല്ലം താവ പത്താ ഹോതു, അപായകോസല്ലം കഥം പത്താ നാമ ജാതാതി ഏവം മത്തേതി “അപായുപ്പാദനസമത്ഥതാ അപായകോസല്ലം നാമാ”തി, തം പന തസ്സ മതിമത്തം. പത്തവാ ഏവ ഹി “മയ്ഹം ഏവം മനസി കരോതോ അനുപ്പന്നാ കൂസലാ ധമ്മാ നുപ്പജ്ജന്തി, ഉപ്പന്നാ നിരുജ്ജന്തി. അനുപ്പന്നാ അകൂസലാ ധമ്മാ ഉപ്പജ്ജന്തി, ഉപ്പന്നാ വഡ്ഡന്തി”തി പജാനാതി, സോ ഏവം ഞത്വാ അനുപ്പന്നേ അകൂസലേ ധമ്മേ ന ഉപ്പാദേതി, ഉപ്പന്നേ പജഹതി. അനുപ്പന്നേ കൂസലേ ധമ്മേ ഉപ്പാദേതി, ഉപ്പന്നേ ഭാവനാപാരിപൂരിം പാപേതി. ഏവം അപായകോസല്ലമ്പി പത്താ ഏവാതി. സബ്ബാപീതി ആയകോസല്ലപക്ഖികാപി അപായകോസല്ലപക്ഖികാപി. തത്രുപായാതി തത്ര തത്ര കരണീയേ ഉപായഭൂതാ.

തസ്സ തികിച്ചനത്ഥന്തി അച്ചായികസ്സ കിച്ചസ്സ, ഭയസ്സ വാ പരിഹരണത്ഥം ാനുപ്പത്തിയകാരണജാനനവസേനേവാതി ാനേ തഞ്ചേണ ഏവ ഉപ്പത്തി

ഏതസ്സ അത്ഥിതി ഓനുപ്പത്തികം, ഓനസോ ഉപ്പജനകകാരണം, തസ്സ ജാനനവസേനേവ.

മജ്ജിമാകാരവസേന പവത്തമാനാതി അത്തനോ വത്സുനോ മദനീയതായ മദസ്സ ആപജ്ജനാകാരേണ പവത്തമാനാ ഉണ്ണതിയോ. നിരോഗോതി അരോഗോ. മാനകരണത്തി മാനസ്സ ഉപ്പാദനം. യോബ്ബനേ റത്ഥാതി യോബ്ബനേ പതിട്ഠായ, യോബ്ബനം അപസ്സായാതി അത്ഥോ. സബ്ബേസമ്പി ജീവിതം നാമ മരണപഭുഗുരം ദുക്ഖാണുബന്ധഞ്ച, തദുഭയം അനോലോകേത്വാ, പബന്ധട്ഠിതിപച്ചയാ സുലഭതഞ്ച നിസ്സായ ഉപ്പജ്ജനകമദോ ജീവിതമദോതി ദസ്സേതും “ചിരം ജീവി”ന്തിആദി വുത്തം.

അധിപതി വുച്ചതി ജേട്ഠകോ, ഇസ്സരോതി അത്ഥോ. തതോ അധിപതിതോ ആഗതം ആധിപതേയം. കിം തം? പാപസ്സ അകരണം. തേനാഹ “ഏത്തകോമ്ഹീ”തിആദി. തത്ഥ സീലാദയോ ലോകിയാ ഏവ ദട്ഠഞ്ച, തസ്മാ വിമുത്തിയാതി ലോകിയവിമുത്തിയാ. ജേട്ഠകന്തി ഇസ്സരം, ഗരുന്തി അത്ഥോ. ഏത ച അത്താനം, ധമ്മഞ്ച അധിപതിം കത്വാ പാപസ്സ അകരണം ഹിരിയാ വസേന വേദിതഞ്ച. ലോകം അധിപതിം കത്വാ അകരണം ഓത്തപ്പസ്സ വസേന.

കമാവത്സുനീതി കമായ പവത്തിട്ഠാനാതി. യസ്മാ തേഹി വിനാ കമാ നപ്പവത്തതി, തസ്മാ “കമാകാരണാനീ”തി വുത്തം. അദ്ധാന-സദുസ്സ അത്ഥോ ഹേട്ഠാ വുത്തോ ഏവ, സോ പനത്ഥതോ ധമ്മപ്പവത്തിമത്തം . ധമ്മാ ചേത്ഥ ഖണ്ഡാ ഏവ, തബ്ബിനിമുത്താ ച തേസം ഗതി നത്ഥിതി ആഹ “അതീതം ധമ്മം, അതീതക്ഖണ്ഡേതി അത്ഥോ”തി. അയഞ്ച അദ്ധാ നാമ ദിസാദി വിയ അത്ഥതോ ധമ്മപ്പവത്തിം ഉപാദായ പത്തത്തിമത്തം, ന ഉപാദാ ന ഭൂതധമ്മോതി തമത്ഥം ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി വുത്തം.

“തമവിജ്ജന്ധനട്ഠേണ വിദിതകരണട്ഠേണാ”തി സങ്ഖേപതോ വുത്തമത്ഥം വിവരിതും “പുബ്ബേനിവാസാ”തിആദി വുത്തം. പുബ്ബേനിവാസന്തി പുബ്ബേ നിവുത്ഥക്ഖണ്ഡേ. തമന്തി മോഹതമം. വിജ്ജന്ധതീതി വിഹനതി, പജഹതീതി അത്ഥോ. തേനേവ ച പടിച്ഛാദകതമവിജ്ജന്ധനേണ പുബ്ബേനിവാസഞ്ച വിദിതം പാകടം കരോതീതിവിജ്ജാതി. തന്തി ചുതുപപാതം.

ഉപപത്തിദേവവിസേസഭാവാവഹോ വിഹാരോതി കത്വാ ദിബ്ബോ വിഹാരോ. നനു ഏവം അത്തമത്താനമ്പി ദിബ്ബവിഹാരഭാവോ ആപജ്ജതീതി? ന താസം സത്തേസു ഹിതുപസംഹാരാദിവസേന പവത്തിയാ സവിസേസം നിദ്രോസട്ഠേണ, സേട്ഠട്ഠേണ ച ബ്രഹ്മവിഹാരസമത്തായ നിരുള്ഛഭാവതോ. സുവിസുദ്ധിതോ പടിപക്ഖസമുച്ഛിന്ദനവസേന അരണീയതോ പത്തഞ്ചതോ, അരിയഭാവപ്പത്തിയാ വാ അനന്തരം അരിയോ. അരിയാനം അയന്തി വാ അരിയോ വിഹാരോ.

സേസം ഹേട്ഠാ വുത്തനയമേവ.

തികവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ചതുക്കവണ്ണനാ

൩൦൬. പുബ്ബേതി ഹേട്ഠാ മഹാസതിപട്ഠാനവണ്ണനായം.

യോ ഛന്ദോതി യോ ഛന്ദീയനവസേന ഛന്ദോ. ഛന്ദീകതാതി ഛന്ദഭാവോ, ഛന്ദീകരണാകാരോ വാ. കത്തുകമ്യതാതി കത്തുകാമതാ. കൂസലോതി ഛേരകോ കോസല്യസമ്ഭൂതോ . ധമ്മച്ഛന്ദോതി സഭാവച്ഛന്ദോ. അയത്ത്ഹി ഛന്ദോ നാമ തത്ത്ഹാഛന്ദോ, ദിട്ഠിഛന്ദോ, വീരിയഛന്ദോ, ധമ്മച്ഛന്ദോതി ബഹുവിധോ. ഇധ കത്തുകമ്യതാകൂസലധമ്മച്ഛന്ദോ അധിപ്പേതോ. ഛന്ദം ജനേതീതി തം ഛന്ദം ഉപ്പാദേതി. തം പവത്തേന്തോ ഹി ജനേതി നാമ. വായാമം കരോതീതി പയോഗം പരക്കമം കരോതി. വീരിയം ആരഭതീതി കായികചേതസികവീരിയം പവത്തേതി. ചിത്തം ഉപത്ഥമ്ഭേതീതി തേനേവ സഹജാതവീരിയേന ചിത്തം ഉക്ഖിപതി. പദഹതീതി പധാനം വീരിയം കരോതി. പടിപാടിയാ പനേതാനി പദാനി ഉപ്പാദനാസേവനാഭാവനാബഹുലീകമ്മസാതച്ചകിരിയാഹി യോജേതബ്ബാനി. വിത്ഥാരം പരിഹരന്തോ “അയമേത്ഥ സഞ്ചേപോ”തിആദിമാഹ.

ഛന്ദം നിസ്സായാതി “ഛന്ദവതോ ചേതോസമാധി ഹോതി, മയ്ഹം ഏവം ഹോതി”തി ഏവം ഛന്ദം നിസ്സായ ഛന്ദം ധൂരം ജേട്ഠം പുബ്ബഞ്ജമം കത്വാ പവത്തോ സമാധിഛന്ദസമാധി. പധാനഭൂതാതി പധാനജാതാ, പധാനഭാവം വാ പത്താ. സഞ്ചാരാതി ചതുകിച്ചസാധകം സമ്മപ്പധാനവീരിയം വദതി. തേഹി ധമ്മേഹിതി യമാവുത്തസമാധിവിരിയേഹി ഉപേതം സമ്പയുത്തം. ഇദ്ധിയാ പാദന്തി നിപ്ഫത്തിപരിയായേന ഇജ്ജന്തേന, ഇജ്ജന്തി ഏതായ സത്താ ഇദ്ധാ വുദ്ധാ ഉക്കംസഗതാ ഹോന്തിതി ഇമിനാ വാ പരിയായേന “ഇദ്ധി”തി സഞ്ച്യം ഗതാനം ഉപചാരജ്ജ്യാനാദികൂസലചിത്തസമ്പയുത്താനം ഛന്ദസമാധിപധാനസഞ്ചാരാനം അധിട്ഠാന്തേന പാദഭൂതം. യസ്മാ പുരിമാ ഇദ്ധി പച്ഛിമായ ഇദ്ധിയാ പാദോ പാദകം പദട്ഠാനം ഹോതി, തസ്മാ “ഇദ്ധിഭൂതം വാ പാദ”തി ച വുത്തം. സേസേസുപീതി ദുതിയഇദ്ധിപാദാദിസു. കാമഞ്ചേത്ഥ ജനവസഭസുത്തേപി ഇദ്ധിപാദവിചാരോ ആഗതോ, സോപി സഞ്ചേപതോ ഏവാതി ആഹ “വിത്ഥാരോ പനപേ... ദീപിതോ”തി.

൩൦൭. ദിട്ഠധമ്മോ വുച്ചതി പച്ചക്ഖഭൂതോ അത്തഭാവോതി ആഹ “ഇമസ്ഥിന്ധേവ അത്തഭാവേ”തി. സുഖവിഹാരത്ഥായാതി നിക്ഷിലേസതായ നിരാമിസേന സുഖേന വിഹരണത്ഥായ. ഫലസമാപത്തിത്ഥാനാനീതി ചത്താരിപി ഫലസമാപത്തിത്ഥാനാനി. അപരഭാഗേതി ആസവക്ഖയാധിഗമതോ അപരഭാഗേ. നിബ്ബത്തിതജ്ജ്യാനാനീതി അധിഗതരുപാരൂപജ്ജ്യാനാനി.

സൂരിയചന്ദപജ്ജാതമണിആദിനന്തി പജ്ജാതഗൃഹണേന പദീപം വദതി. ആദി-സദ്ദേന ഉക്കാവിജ്ജുലതാദിനം സഞ്ജഹോ. ആലോകോതി മനസി കരോതീതി സൂരിയചന്ദാലോകാദിം ദിവാ, രത്തിഞ്ച ഉപലദ്ധം യമാലദ്ധവസേനേവ മനസി കരോതി ചിത്തേ റപേതി. തമാവ നം മനസി കരോതി, യമാസ്സ സുഭാവിതാലോകകസിണ്ഡ വിയ കസിണാലോകോ യദിച്ഛകം യാവദിച്ഛകം. സോ ആലോകോ രത്തിയം ഉപതിട്ഠതി, യേന തത്ഥ ദിവാസത്തം റപേതി ദിവാ വിയ വിഗതമിനമിദ്ധോ ഹോതി. തേനാഹ “യമാ ദിവാ തമാ രത്തി”തി. യമാ രത്തിം ആലോകോ ദിട്ഠോതി യമാ രത്തിയാ ചന്ദാലോകാദിആലോകോ ദിട്ഠോ ഉപലദ്ധോ. ഏവമേവ ദിവാ മനസി കരോതീതി രത്തിം ദിട്ഠാകാരേണേവ ദിവാ തം ആലോകം മനസി കരോതി ചിത്തേ റപേതി. അപിഹിതേനാതി മിനമിദ്ധപിധാനേന ന പിഹിതേന. അനദ്ധേനാതി അസഞ്ചാരാദിതേന. സദാഭാസന്തി സത്താണോഭാസം. മിനമിദ്ധവിനോദനആലോകോപി വാ ഹോതു കസിണാലോകോപി വാ പരികമ്മാലോകോപി വാ, ഉപക്ഷിലേസാലോകോ

വിയ സബ്ബായം ആലോകോ ഞാണസമുട്ഠാനോ വാതി.
ഞാണദസ്സനപടിലാഭത്ഥായാതി ദിബ്ബചക്ഖുഞാണപടിലാഭത്ഥായ.
ദിബ്ബചക്ഖുഞാണഞ്ചി രൂപഗതസ്സ ദിബ്ബസ്സ, ഇതരസ്സ ച ദസ്സനട്ഠേന ഇധ
“ഞാണദസ്സന”ന്തി അധിപ്പേതം. “ആലോകസഞ്ചം മനസി കരോതീ”തി ഏതഥ
വുത്തആലോകോ മിനമിദ്ധവിനോദനആലോകോ. പരികമ്മആലോകോതി
ദിബ്ബചക്ഖുഞായ പരികമ്മകരണവസേന പവത്തിതആലോകോ. തത്ഥ
പുരിമസ്സ വസേന “ഖീണാസവസ്സാ”തി വിസേസേത്ഥാ വുത്തം. തസ്സ ഹി
മിനമിദ്ധം സുപ്പഹീനം ഹോതി, ന അഞ്ചേതസം. ദുതിയസ്സ വസേന “തസ്ഥിം വാ
ആഗതേപി”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ തസ്ഥിന്തി ദിബ്ബചക്ഖുഞാണേ. ആഗതേപിതി
പടിലഭേപി. അനാഗതേപിതി അപ്പടിലഭേപി. യസ്ഥാ തമാരൂപസ്സ
പാദകജ്ജ്യാനസ്സേവ വസേന പരികമ്മആലോകസ്സ സമ്ഭവോ, യതോ തം
പരിസുദ്ധപരിയോദാതതാദിഗുണവിസേസുപസംഹിതം, തസ്ഥാ ആഹ “പാദക...
പേ... ഭാവേതീതി വുത്ത”ന്തി.

സത്തട്ഠാനികസ്സാതി “അഭിക്കന്തേ പടിക്കന്തേ സമ്പജാനകാരീ
ഹോതീ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൧.൨൧൪; ൨.൬൯; മം നിം ൧.൧൦൨) വുത്തസ്സ
സത്തട്ഠാനികസ്സ. സതിപി സേക്ഖാനം പരിഞ്ഞാതഭാവേ ഏകന്തതോ
പരിഞ്ഞാതവത്ഥുക്കാ നാമ അരഹന്തോ ഏവാതി വുത്തം “ഖീണാസവസ്സ വത്ഥു
വിദിതം ഹോതീ”തിആദി. വത്ഥാരമ്മണവിദിതതായാതി വത്ഥുനോ, ആരമ്മണസ്സ
ച യാമാവതോ വിദിതഭാവേന. യഥാ ഹി സപ്പപരിയേസനം ചരന്തേന തസ്സ
ആസയേ വിദിതേ സോപി വിദിതോ ഏവ ച ഹോതി മന്താഗദബലേന തസ്സ
ഗഹണസ്സ സുകരത്താ, ഏവം വേദനായ ആസയഭൂതേ വത്ഥുമ്ഹി, ആരമ്മണേ
ച വിദിതേ ആദികമ്മികസ്സപി വേദനാ വിദിതാ ഏവ ഹോതി സലക്ഖണതോ,
സാമഞ്ചലക്ഖണതോ ച തസ്സാ ഗഹണസ്സ സുകരത്താ, പഗേവ
പരിഞ്ഞാതവത്ഥുകസ്സ ഖീണാസവസ്സ. തസ്സ ഹി ഉപ്പാദക്ഖണേപി
ഠിതിക്ഖണേപി ഭങ്ഗക്ഖണേപി വേദനാ വിദിതാ പാകടാ ഹോന്തി. തേനാഹ
“ഏവം വേദനാ ഉപ്പജ്ജന്തി”തിആദി. നിദസ്സനമത്തഞ്ചേതം, യദിദം പാളിയം
വേദനാസഞ്ചാവിതക്കഗ്ഗഹണന്തി ദസ്സേന്തോ “ന കേവല”ന്തിആദിമാഹ , തേന
അവസേസതോ സബ്ബയമ്മാനന്വി ഉപ്പാദാദിതോ വിദിതഭാവം ദസ്സേതി.

ഇദാനി ന കേവലം ഖണതോ ഏവ, അഥ ഖോ പച്ചയതോപി
അന്നിച്ചാദിതോപി ന കേവലം ഖീണാസവാന്നംയേവ വസേന, അഥ ഖോ
ഏകച്ചാനം സേക്ഖാനന്വി വസേന വേദനാദീനം വിദിതഭാവം ദസ്സേതും
“അപിചാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ അവിജ്ജാസമുദയാതി അവിജ്ജായ ഉപ്പാദാ,
അത്ഥിഭാവാതി അത്ഥോ. നിരോധവിരോധീ ഹി ഉപ്പാദോ
അത്ഥിഭാവവാചകോപി ഹോതീതി തസ്ഥാ പുരിമഭവസിദ്ധായ അവിജ്ജായ
സതി ഇമസ്ഥിം ഭവേ വേദനായ ഉപ്പാദോ ഹോതീതി അത്ഥോ. അവിജ്ജാദീഹി
അതീതകാലികാദീഹി തേസം സഹകാരണഭൂതാനി ഉപ്പാദാദീനിപി
ഗഹിതാനേവാതി വേദിതഞ്ചം. വേദനായ പവത്തിപച്ചയേസു ഫസ്സസ്സ
ബലവഭാവതോ സോ ഏവ ഗഹിതോ “ഫസ്സസമുദയാ”തി. തസ്ഥിം പന
ഗഹിതേ പവത്തിപച്ചയതാസാമഞ്ചേതേന വത്ഥാരമ്മണാദീനിപി ഗഹിതാനേവ
ഹോന്തിതി സബ്ബസ്സാപി വേദനായ അനവസേസതോ പച്ചയതോ ഉദയദസ്സനം
വിഭാവിതന്തി ദട്ഠഞ്ചം. “നിബ്ബത്തിലക്ഖണ”ന്തിആദിനാ ഖണവസേന
ഉദയദസ്സനമാഹ. ഉപ്പജ്ജതി ഏതസ്ഥാതി ഉപ്പാദോ, ഉപ്പജ്ജനം ഉപ്പാദോതി

പച്ചയലക്ഖണം, ഖണ്ഡലക്ഖണ്ഡം ഉഭയം ഏകജ്ജ്വലം ഗഹേത്വാ ആഹ “ഏവം വേദനായ ഉപ്പാദോ വിദിതോ ഹോതീ”തി.

അനിച്ചതോ മനസി കരോതോതി വേദനാ നാമായം അനച്ചന്തികതായ ആദിഅന്തവതീ ഉദയഞ്ചയപരിച്ഛിന്നാ ഖണ്ഡഭങ്ഗുരാ താവകാലികാ, തസ്മാ “അനിച്ചാ”തി അനിച്ചതോ മനസി കരോതോ. തസ്സാ ഖയതോ, വയതോ ച ഉപട്ഠാനം വിദിതം പാകം ഹോതി. ദുക്ഖതോ മനസി കരോതോതി അനിച്ചത്താ ഏവ വേദനാ ഉദയഞ്ചയപടിപിളിതതായ, ദുക്ഖമതായ, ദുക്ഖവത്ഥുതായ ച “ദുക്ഖാ”തി മനസി കരോതോ ഭയതോ ഭായിതഞ്ചതോ തസ്സാ ഉപട്ഠാനം വിദിതം പാകം ഹോതീതി. തഥാ അനിച്ചത്താ, ദുക്ഖത്താ ഏവ ച വേദനാ അന്തരഹിതാ അസാരാ നിസ്സാരാ അവസവത്തിനീ തുച്ഛാതി വേദനം അനത്തതോ മനസി കരോതോ സുണ്ണതോ രിത്തതോ അസാമികതോ ഉപട്ഠാനം വിദിതം പാകം ഹോതി. “ഖയതോ”തിആദി വുത്തസ്സേവ അത്ഥസ്സ നിഗമനം. തസ്മാ വേദനം ഖയതോ ഭയതോ സുണ്ണതോ ജാനാതിതി അത്ഥവസേന വിഭത്തിപരിണാമോ വേദിതഞ്ചോ. അവിജ്ഞാനിരോധാ വേദനാനിരോധോതി അഗ്ഗമഗ്ഗേന അവിജ്ഞായ അനുപ്പാദനിരോധതോ വേദനായ അനുപ്പാദനിരോധോ ഹോതി പച്ചയാഭാവേ അഭാവതോ. സേസം സമുദയവാരേ വുത്തനയാനുസാരേണ വേദിതഞ്ചം. ഇധ സമാധിഭാവനാതി സിഖാപ്പത്താ അരിയാനം വിപസ്സനാസമാധിഭാവനാ. തസ്സാ പാദകഭൂതാ ത്യാനസമാപത്തി വേദിതഞ്ചാ.

വുത്തനയമേവ മഹാപദാനേ (ദീ. നി. ൨.൬൨).

൩൦൮. പമാണം അഗ്ഗഹേത്വാതി അസുഭഭാവനാ വിയ പദേസം അഗ്ഗഹേത്വാ. ഏകസ്ഥിവി സത്തേ പമാണാഗ്ഗഹണേന അനവസേസഫരണേന. നത്ഥി ഏതാസം ഗഹേതഞ്ചം പമാണത്തി ഹി അപ്പമാണാ, അപ്പമാണാ ഏവ അപ്പമത്താ.

അപസ്സയിതഞ്ചട്ഠേന അപസ്സേനാനി, ഇധ ഭിക്ഖു യാനി അപസ്സായ തിസ്സോ സിക്ഖാ സിക്ഖിതും സമത്ഥോ ഹോതി, തേസമേവ അധിവചനം. താനി പനേതാനി പച്ചയാനം സങ്ഖായ സേവിതാ അധിവാസനക്ഖന്തി, വജ്ജനീയവജ്ജനം, വിനോദേതഞ്ചവിനോദനഞ്ച. തേനാഹ “സങ്ഖായേകം അധിവാസേതീ”തിആദി . തത്ഥ സമ്മദേവ ഖായതി ഉപട്ഠാതി പടിഭാതീതി സങ്ഖാ, ഞാണത്തി ആഹ “സങ്ഖായാതിഞാണേനാ”തി. സങ്ഖായ സേവിതാ നാമ യം സേവതോ അകുസലാ ധമ്മാ പരിഹായന്തി, കുസലാ ധമ്മാ അഭിവഡ്ഢന്തി, തസ്സ സേവനാതി ആഹ “സേവിതഞ്ചയുത്തകമേവ സേവതീ”തി. അധിവാസനാദീസുപി ഏസേവ നയോ. അന്തോ പവിസിതൂന്തി അബ്ഭന്തരേ അത്തനോ ചിത്തേ പവത്തിതും ന ദേതി.

അരിയവംസചതുകുവണ്ണനാ

൩൦൯. വംസ-സദ്ദോ “പിട്ഠിവംസം അതിക്കമിത്വാ നിസീദതീ”തിആദീസു ദിന്നം ദിന്നം ഗോപാനസീനം സന്ധാനട്ഠാനേ റപേതഞ്ചദണ്ഡകേ ആഗതോ.

“വംസോ വിസാലോവ യഥാ വിസത്തോ,
പുത്തേസു ദാരേസു ച യാ അപേക്ഖാ;
വംസേ കളീരോവ അസജ്ജമാനോ,

ഏകോ ചരേ വഗ്ഗവിസാണകപ്പോ"തിആദീസു. (അപ് ൧.൧.൯൪);

അകണ്ഡകേ. "ഭേരിസദ്യോ മുദിങ്ഗസദ്യോ വംസസദ്യോ കംസതാളസദ്യോ"തിആദീസു തൂരിയവിസേസേ, യോ "വേണ്യ" തിപി വുച്ചതി. "അഭിന്നേന പിട്ഠിവിംസേന മതോ ഹത്ഥീ"തിആദീസു ഹത്ഥിആദീനം പിട്ഠിവേമജ്ജേ പദേസേ.

"കുലവംസം റപേസ്സാമീ"തിആദീസു (ഭീ ൩.൩.൨൩൭) കുലവംസേ.

"വംസാനുരക്ഖകോ പവേണീപാലകോ"തിആദീസു (വിസുദ്ധി ൧.൪൨)

ഗുണാനുപുണ്ണിയം ഗുണാനം പബന്ധപ്പവത്തിയം. ഇധ പന

ചതുപച്ചയസന്തോസഭാവനാരാമതാസഖ്വാതഗുണാനം പബന്ധേ ദട്ഠഞ്ചോ. തസ്സ പന വംസസ്സ കുലന്ധയം, ഗുണന്ധയഞ്ച നിദസ്സനവസേന ദസ്സേതും "യമാ ഹീ"തിആദി വുത്തം. തത്ഥ വത്തിയവംസോതി വത്തിയകുലന്ധയോ . ഏസേവ നയോ സേസപദേസുപി. സമണ്ഡവംസോ പന സമണ്ഡതന്തി സമണ്ഡപവേണീ.

മൂലഗന്ധാദീനന്തി ആദി-സദ്യേന യമാ സാരഗന്ധാദീനം സങ്ഗഹോ, ഏവമേതഥ ഗോരസാദീനന്തി സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. ദുതിയേന പന ആദി-സദ്യേന കാസികവത്ഥസപ്പിമണ്ഡാദീനം. അരിയ-സദ്യോ അമിലക്ഖസുപി മനുസ്സേസു വത്തിതി, യേസം പന നിവാസനട്ഠാനം "അരിയം ആയതന"ന്തി വുച്ചതി.

യമാഹ "യാവതാ, ആനന്ദ, അരിയം ആയതന"ന്തി (ഭീ ൩.൩.൨൩൭; ഉദാ ൭൩) ലോകീയസാധുജനേസുപി "യേ ഹി വോ അരിയാ

പരിസുദ്ധകായകമ്മന്താ...പേ... തേസം അഹം അത്തേതരോ"തിആദീസു (മ് ൩.൩.൨൩൭). ഇധ പന യേ "ആരകാ കിലേസേഹീ"തിആദിനാ ലദ്ധനിബ്ബചനാ പടിവിദ്ധഅരിയസച്ചാ, തേ ഏവ അധിപ്പേതാതി ദസ്സേതും "കേ പന തേ അരിയാ"തി പുച്ഛം കത്വാ "അരിയാ വുച്ചന്തി"തിആദി വുത്തം.

തത്ഥ യേ മഹാപണിധാനകപ്പതോ പട്ഠായ യാവായം കപ്പോ, ഏത്ഥന്തരേ ഉപ്പന്നാ സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ, തേ താവ സരൂപതോ ദസ്സേതാ തദന്തേപി സമ്മാസമ്ബുദ്ധേ, പച്ചേകബുദ്ധേ, ബുദ്ധസാവകേ ച സങ്ഗഹേത്വാ അനവസേസതോ അരിയേ ദസ്സേതും "അപിചാ"തിആദി വുത്തം. തത്ഥ യാവ സാസനം ന അന്തരായതി, താവ സത്ഥാ ധരതി ഏവ നാമാതി ഇമമേവ ഭഗവന്തം, യേ ചേതരഹി ബുദ്ധസാവകാ, തേ ച സന്ധായ പച്ചുപ്പന്നഗ്ഗഹണം. തസ്ഥിം തസ്ഥിം വാ കാലേ തേ തേ പച്ചുപ്പന്നാതി ചേ, അതീതാനാഗതഗ്ഗഹണം ന കത്തഞ്ചം സിയാ. ഇദാനി യമാ ഭഗവാ "ധമ്മം വോ, ഭിക്ഖവേ, ദേസേസ്സാമി ആദികല്യാണം മജ്ജേയേകല്യാണം പരിയോസാനകല്യാണം സാത്ഥം സബ്ബഞ്ജനം കേവലപരിപുണ്ണം പരിസുദ്ധം ബ്രഹ്മചരിയം പകാസേസ്സാമി, യദിദം ഛരഛരാനീ"തി ഛരഛരേസനായ (മ് ൩.൩.൪൨൦) അട്ഠഹി പദേഹി വണ്ണം അഭാസി, ഏവം മഹാഅരിയവംസദേസനായ അരിയാനം വംസാനം "ചത്താരോമേ, ഭിക്ഖവേ, അരിയവംസാ അഗ്ഗത്താ രത്തത്താ വംസത്താ പോരാണാ അസംകിണ്ണാ അസംകിണ്ണപുബ്ബാ ന സക്ഖീയന്തി ന സക്ഖീയിസ്സന്തി അപ്പടികുട്ഠാ സമണ്ഡേഹി ബ്രാഹ്മണ്യേഹി വിത്തുഹീ"തി (അ ൩.൪.൨൨൮) യേഹി നവഹി പദേഹി വണ്ണം അഭാസി, താനി താവ ആന്തേത്വാ മോമനാവസേനേവ വണ്ണേന്തോ "തേ വോ പനേതേ"തിആദിമാഹ. അഗ്ഗാതി ജാനിതബ്ബാ സബ്ബവംസേഹി സേട്ഠഭാവതോ, സേട്ഠഭാവസാധനതോ ച. ദീഘരത്തം പവത്താതി ജാനിതബ്ബാ രത്തത്തുഹി, ബുദ്ധാദീഹി തേഹി ച തഥാ അനുട്ഠിതത്താ. വംസാതി ജാനിതബ്ബാ ബുദ്ധാദീനം അരിയാനം വംസാതി ജാനിതബ്ബാ. പോരാണാതി പുരാതനാ. ന അധുനുപ്പത്തികാതി ന അധുനാതനാ. അസംകിണ്ണാതി ന വിത്താ ന ഛരസ്സിതാ. തേനാഹ "അനപനീതാ"തി. ന

അപനീതപുഞ്ചാതി ന ഛരസ്ഥിതപുഞ്ചാ തിസ്സന്നം സിക്ഖാനം
പരിപൂരണുപായഭാവതോ ന പരിചത്തപുഞ്ചാ. തതോ ഏവ ഇദാനിപി ന
അപനീയന്തി, അനാഗതേപി ന അപനീയിസ്സന്തി. യേ യമ്മസഭാവസ്സ വിജാനന്തേവ
വിഞ്ഞു സമിതപാപസമണാ ചേവ ബാഹിതപാപബ്രാഹ്മണാ ച, തേഹി
അപ്പടികുട്ഠാ അപ്പടികഖിത്താ. യേ ഹി ന പടിക്കോസിതഞ്ചാ, തേ
അനിന്ദിതഞ്ചാ അഗരഹിതഞ്ചാ. അപരിച്ചജിതഞ്ചതായ അപ്പടികഖിപിതഞ്ചാ
ഹോന്തിതി.

സന്തുട്ഠോതി ഏതഥ യഥാധിപ്പേതസന്തോസമേവ ദസ്സേന്തോ
“പച്ചയസന്തോസവസേന സന്തുട്ഠോ”തി വുത്തം. ത്യാനവിപസ്സനാദിവസേനപി
ഇയ ഭിക്ഖുനോ സന്തുട്ഠതാ ഹോതിതി. ഇതരീതരേനാതി ഇതരേന ഇതരേന.
ഇതര-സദ്ദേയം അനിയമവചനോ, ദിക്ഖത്തും വുച്ചമാനോ യംകിഞ്ചി-സദ്ദേഹി
സമാനത്ഥോ ഹോതിതി വുത്തം “യേന കേനചി”തി. സ്വായം അനിയമവാചിതായ
ഏവ യഥാ മൂലാദീനം അഞ്ഞതരവചനോ, ഏവം യഥാലദ്ധാദീനമ്പി
അഞ്ഞതരവചനോതി തത്ഥ ദുതിയപക്ഖസ്സേവ ഇയ ഇച്ഛിതഭാവം ദസ്സേന്തോ
“അഥ ഖോ”തിആദിമാഹ . നനു ച യഥാലദ്ധാദയോപി മൂലാദയോ ഏവ?
സച്ചമേതം, തഥാപി അത്ഥി വിസേസോ. യോ ഹി യഥാലദ്ധേസു മൂലാദീസു
സന്തോസോ, സോ യഥാലാഭസന്തോസോ ഏവ, ന ഇതരോ. ന ഹി സോ
പച്ചയമത്തസന്നിസ്സയോ ഇച്ഛിതോ, അഥ ഖോ അത്തനോ
കായബലസാരുപ്പഭാവസന്നിസ്സയോപി. മൂലദുകാദയോ ച തയോപി ചീവരേ
ലബ്ഭന്തി. മജ്ജിമോ ചതുപച്ചയസാധാരണോ, പച്ഛിമോ പന ചീവരേ,
സേനാസനേ ച ലബ്ഭതിതി ദട്ഠഞ്ചം. “ഇമേ തയോ സന്തോസേ”തി ഇദം
സബ്ബസങ്ഗാഹികവസേന വുത്തം. യേ ഹി പരതോ ഗിലാനപച്ചയം
പിണ്ഡപാതേ ഏവ പക്ഖിപിത്വാ ചീവരേ വിസതി, പിണ്ഡപാതേ പന്നരസ,
സേനാസനേ പന്നരസാതി സമപണ്ണാസസന്തോസാ വുച്ചന്തി, തേ സബ്ബേപി
യഥാരഹം ഇമേസു ഏവ തീസു സന്തോസേസു സങ്ഗഹം സമോസരണം
ഗച്ഛന്തിതി.

ചീവരം ജാനിതഞ്ചന്തി “ഇദം നാമ ചീവരം കപ്പിയ”ന്തി ജാതിതോ ചീവരം
ജാനിതഞ്ചം. ചീവരക്ഖേത്തന്തി ചീവരസ്സ ഉപ്പത്തിക്ഖേത്തം. പംസുകൂലന്തി
പംസുകൂലചീവരം, പംസുകൂലലക്ഖണ്ഡത്തം ചീവരം ജാനിതഞ്ചന്തി അത്ഥോ.
ചീവരസന്തോസോതി ചീവരേ ലബ്ഭമാനോ സബ്ബോ സന്തോസോ ജാനിതഞ്ചോ.
ചീവരപടിസംയുത്താനി ധുതങ്ഗാനി ജാനിതഞ്ചാനി, യാനി തോസന്തോ
ചീവരസന്തോസേന സമ്മദേവ സന്തുട്ഠോ ഹോതിതി.
ഖോമകപ്പാസികകോസേയ്യകമ്ബലസാണഭങ്ഗാനി ഖോമാദീനി. തത്ഥ ഖോമം
നാമ ഖോമസുത്തേഹി വായിതം ഖോമപടചീവരം, തഥാ സേസാനിപി.
സാണന്തി സാണവാകസുത്തേഹി കതചീവരം. ഭങ്ഗന്തി പന ഖോമസുത്താദീനി
സബ്ബാനി ഏകച്ചാനി വോമിസ്സേത്വാ കതചീവരം. “ഭങ്ഗമ്പി വാകമയമേവാ”തി
കേചി. ഛാതി ഗണനപരിച്ഛേദോ. യദി ഏവം ഇതോ അഞ്ഞാ വത്ഥജാതി
നത്ഥിതി? നോ നത്ഥി, സാ പന ഏതേസം അനുലോമാതി ദസ്സേതും
“ദുകൂലാദീനി”തിആദി വുത്തം. ആദി-സദ്ദേന പട്ടുണ്ണം, സോമാരപട്ടം, ചീനപട്ടം ,
ഇദ്ധിജം, ദേവദിന്നന്തി ഏതേസം സങ്ഗഹോ. തത്ഥ ദുകൂലം സാണസ്സ
അനുലോമം വാകമയത്താ. പട്ടുണ്ണദേസേ സഞ്ജാതവത്ഥം പട്ടുണ്ണം. “പട്ടുണ്ണം
കോസേയ്യവിസേസോ”തി ഹി അമരകോസേ വുത്തം. സോമാരദേസേ, ചീനദേസേ
ച ജാതവത്ഥാനി സോമാരചീനപട്ടാനി. പട്ടുണ്ണാദീനി തീണി കോസേയ്യസ്സ

അനുലോമാനി പാണകേഹി കതസുത്തമയത്താ. ഇദ്ധിജം ഏഹിഭിക്ഖൂനം പുണ്ണിദ്ധിയാ നിബ്ബത്തം ചീവരം, തം ഖോമാദീനം അത്തരരം ഹോതീതി തേസമേവ അനുലോമഞ്ച. ദേവതാഹി ദിന്നം ചീവരം ദേവദിന്നം, തം കപ്പരുക്ഖേ നിബ്ബത്തം ജാലിനിയാ ദേവകത്തായ അനുരുദ്ധമേരസ്സ ദിന്നവത്ഥസദിസം, തന്വി ഖോമാദീനംയേവ അനുലോമം ഹോതി തേസു അത്തരരഭാവതോ. ഇമാനീതി അന്തോഗധാവധാരണവചനം, ഇമാനി ഏവാതി അത്ഥോ. ബുദ്ധാദീനം പരിഭോഗയോഗ്യതായ കപ്പിയചീവരാനി.

ഇദാനി അവധാരണേന നിവത്തിതാനി ഏകദേശേന ദസ്സേതും “കുസചീര”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ കുസതിണേഹി, അത്തേഹി വാ താദിസേഹി തിണേഹി കതചീവരം കുസചീരം. പോതകീവാകാദീഹി വാകേഹി കതചീവരം വാകചീരം. ചതുക്കോണേഹി, തികോണേഹി വാ ഫലകേഹി കതചീവരം ഫലകചീരം. മനുസ്സാനം കേസേഹി കതകമ്ബലം കേസകമ്ബലം. ചാമരീവാലഅസ്സവാലാദീഹി കതം വാലകമ്ബലം. മകചിത്തന്തുഹി വായിതോ പോത്ഥകോ. ചമ്മന്തി മിഗചമ്മാദി യം കിഞ്ചി ചമ്മം. ഉല്പുകപക്ഖേഹി ഗമേതാ കതചീവരം ഉല്പുകപക്ഖം. ഭുജതചാദിമയം രുക്ഖദുസ്സം, തിരീടകന്തി അത്ഥോ. സുഖുമതരാഹി ലതാവകേഹി വായിതം ലതാദുസ്സം. ഏരകവാകേഹി കതം ഏരകദുസ്സം. തമാ കദലിദുസ്സം. സുഖുമേഹി വേളുവിലിവേഹി കതം വേളുദുസ്സം. ആദി-സദ്ദേന വക്കലാദീനം സങ്ഗഹോ. അകപ്പിയചീവരാനി തിത്ഥിയദ്ധജഭാവതോ.

അട്ഠന്നഞ്ച മാതികാനം വസേനാതി “സീമായ ദേതി, കതികായ ദേതി”തിആദിനാ (മഹാവം ൩൭൯) ആഗതാനം അട്ഠന്നം ചീവരുപ്പത്തിമാതികാനം വസേന. ചീവരാനം പടിലാഭക്ഖേത്തദസ്സനത്ഥഞ്ചി ഭഗവതാ “അട്ഠിമാ, ഭിക്ഖവേ, മാതികാ”തിആദിനാ മാതികാ റപിതാ. മാതികാതി ഹി മാതരോ ചീവരുപ്പത്തിജനികാതി. സോസാനികന്തി സുസാനേ പതിതകം. പാപണികന്തി ആപണദാരേ പതിതകം. രമിയന്തി പുത്തമിക്കേഹി വാതപാനന്തരേന രമികായ ഛരസ്സിതചോളകം. സങ്കാരകൂടകന്തി സങ്കാരട്ഠാനേ ഛരസ്സിതചോളകം. സിന്നാനന്തി ന്ഹാനചോളം, യം ഭൂതവേജേജഹി സീസം ന്ഹാപേത്യാ “കാളകണ്ണീചോളക”ന്തി ഛരസ്സേത്യാ ഗച്ഛന്തി. തിത്ഥന്തി തിത്ഥചോളകം സിന്നാനതിത്ഥേ ഛരസ്സിതപിലോതികാ. അഗ്ഗിദഡ്ഢന്തി അഗ്ഗിനാ ദഡ്ഢപ്പദേസം. തഞ്ചി മനുസ്സാ ഛരസ്സേന്തി. ഗോഖായിതകാദീനി പാകടാനേവ. താനിപി ഹി മനുസ്സാ ഛരസ്സേന്തി.

ധജം ഉസ്സാപേത്യാതി നാവം ആരോഹന്തേഹി വാ യുദ്ധം പവിസന്തേഹി വാ ധജയട്ഠിം ഉസ്സാപേത്യാ തത്ഥ ബദ്ധം പാരുതചീവരം, തേഹി ഛരസ്സിതന്തി അധിപ്പായോ.

സാദകഭിക്ഖുനാതി ഗഹപതിചീവരസ്സ സാദിയനഭിക്ഖുനാ. ഏകമാസമത്തന്തി ചീവരമാസസത്തിതം ഏകമാസമത്തം. വിതക്കേതും വട്ടതി, ന തതോ പരന്തി അധിപ്പായോ. സബ്ബസ്സാപി ഹി തഞ്ചാനിഗ്ഗഹത്ഥായ സാസനേ പടിപത്തിതി. പംസുകൂലികോ അദ്ധമാസേനേവ കരോതീതി അപരപടിബദ്ധത്താ പടിലാഭസ്സ. ഇതരസ്സ പന പരപടിബദ്ധത്താ മാസമത്തം അനുത്താതം. ഇതി മാസദ്ധ...പേ... വിതക്കസന്തോസോ വിതക്കനസ്സ പരിമിതകാലികത്താ.

മഹാമേരം തത്ത്വ അത്തനോ സഹായം ഇച്ഛന്തോപി ഗരുഗാരവേന
ഗാമദാരം “ഭന്തേ ഗമിസ്സാമി” ഇച്ഛേവമാഹ. മഹാമേരോപിസ്സ അജ്ഞാസയം
ഞത്വാ “അഹം പാവുസോ ഗമിസ്സാമി”തി ആഹ. “ഇമസ്സ ഭിക്ഖുനോ വിതക്കസ്സ
അവസരോ മാ ഹോതു”തി പഞ്ചം പുച്ഛമാനോ ഗാമം പാവിസി.
ഉച്ചാരപലിബുദ്ധോതി ഉച്ചാരേണ പീളിതോ. തദാ ഭഗവതോ
ദുക്കരകിരിയാനുസ്സരണമുഖേന തമാഗതേ ഉപ്പന്നപീതിസോമനസ്സവേഗസ്സ
ബലവഭാവേന കിലേസാനം വിക്ഖമ്ഭിതത്താ തസ്ഥിംയേവ...പേ... തീണി ഫലാനി
പത്തോ.

“കത്ഥ ലഭിസ്സാമി”തി ചിന്തനാപി ലാഭാസാപുബ്ബികാതി തമാ
“അചിന്തേത്വാ”തി വുത്തം, “സുന്ദരം ലഭിസ്സാമി, മനാപം ലഭിസ്സാമി”തി
ഏവമാദിചിന്തനായ കാ നാമ കമാ. കഥം പന വത്തബ്ബന്തി ആഹ
“കമ്മട്ഠാനസീസേനേവ ഗമന”ന്തി, തേന ചീവരം പടിച്ച കിഞ്ചിപി ന
ചിന്തേതബ്ബം ഏവാതി ദസ്സേതി.

അപേസലോ അപ്പതിരുപായപി പരിയേസനായ പച്ചയോ ഭവേയ്യാതി
“പേസലം ഭിക്ഖും ഗഹേത്വാ”തി വുത്തം.

ആഹരിയമാനന്തി സുസാനാദീസു പതിതകം വത്ഥം “ഇമേ ഭിക്ഖു
പംസുകൂലപരിയേസനം ചരന്തീ”തി ഞത്വാ കേനചി പുരിസേന തതോ
ആനീയമാനം.

ഏവം ലഭം ഗണ്ഹന്തസ്സാപീതി ഏവം പടിലാഭസന്തോസം അകോപേത്വാവ
ലഭം ഗണ്ഹന്തസ്സാപി. അത്തനോ പഹോനകമത്തേനേവാതി യഥാലഭാനം
പംസുകൂലവത്ഥാനം ഏകപട്ടദുപട്ടാനം അത്ഥായ അത്തനോ
പഹോനകപമാണേനേവ, അവധാരണേന ഉപരിപച്ചാസം നിവത്തേതി.

ഗാമേ ഭിക്ഖായ ആഹിണ്ഡന്തേന സപദാനചാരിനാ വിയ ദ്വാരപടിപാടിയാ
ചരണം ലോലുപ്പവിവജ്ജനം നാമ ചീവരലോലുപ്പസ്സ ദൂരസമുസ്സാരിതത്താ.

യാപേതുന്തി അത്തഭാവം പവത്തേതും.

യോവനുപഗേനാതി യോവനയോഗേന.

പണ്ണാനീതി അമ്ബജമ്ബാദിപണ്ണാനി.

അകോപേത്വാതി സന്തോസം അകോപേത്വാ . പഹോനകനീഹാരേനേവാതി
അന്തരവാസകാദീസു യം കാതുകാമോ, തസ്സ പഹോനകനിയാമേനേവ
യഥാലഭം മൂലസുഖമാദിം ഗഹേത്വാ കരണം.

തിമണ്ഡലപടിച്ചാദനമത്തസ്സേവാതി “നിവാസനം ചേ നാഭിമണ്ഡലം;
ജാണുമണ്ഡലം, ഇതരം ചേ ഗലവാടമണ്ഡലം, ജാണുമണ്ഡല”ന്തി ഏവം
തിമണ്ഡലപടിച്ചാദനമത്തസ്സേവ കരണം; തം പന അത്ഥതോ തിണ്ണം ചീവരാനം
ഹേട്ഠിമന്തേന വുത്തപരിമാണമേവ ഹോതി.

അവിചാരേത്വാതി ന വിചാരേത്വാ.

കുസിബന്ധനകാലേതി മണ്ഡലാനി യോജേത്യാ സിബ്ബനകാലേ. സത്തവാരേതി സത്തസിബ്ബനവാരേ.

കപ്പബിന്ദുഅപദേസേന കസ്സചി വികാരസ്സ അകരണം കപ്പസന്തോസോ.

സീതപടിഛാതാദി അത്ഥാപത്തിതോ സിജ്ഞതീതി മുഖ്യമേവ ചിവരപരിഭോഗേ പയോജനം ദസ്സേതും “ഹിരികോപീനപടിച്ഛാദനമത്തവസേനാ”തി വുത്തം. തേനാഹ ഭഗവാ “യാവദേവ ഹിരികോപീനപടിച്ഛാദനത്ഥ”ന്തി (മം നിം ൧.൨൩; അം നിം ൬.൬൮; മഹാനിം ൧൬൨).

വട്ടതി , ന താവതാ സന്തോസോ കുപ്പതി സമ്ഭാരാനം, ദക്ഖിണേയ്യാനഞ്ച അലാഭതോ.

സാരണീയധമ്മേഠത്യാതി സീലവന്തേഹി ഭിക്ഖുഹി സാധാരണതോ പരിഭോഗേ ഠത്യാ.

“ഇതീ”തിആദിനാ പഠമസ്സ അരിയവംസസ്സ പംസുകൂലികൺഗതേചീവരികൺഗാനം, തേസഞ്ച തസ്സ പച്ചയതം ദസ്സേന്തോ ഇതി ഇമേ ധമ്മാ അഞ്ഞമഞ്ഞസ്സ സമുട്ഠാപകാ, ഉപത്ഥമഭികോ ചാതി ദീപേതി. ഏസ നയോ ഇതോ പരതോപി.

“സന്തുട്ഠോ ഹോതി വണ്ണവാദീ”തി ഏത്ഥ ചതുക്കോടികം സമ്ഭവതി, തത്ഥ ചതുത്ഥേയേവ പക്ഖോ സത്ഥാരാ വണ്ണിതോ മോമിതോതി മഹാമേരേന തമാ ദേസനാ കതാ. ഏകോ സന്തുട്ഠോ ഹോതി, സന്തോസസ്സ വണ്ണം ന കമേതി സേയ്യമാപി മേരോ നാലകോ (സുത്തനിപാതേ നാലകസുത്തേ വിത്ഥാരോ) ഏകോ ന സന്തുട്ഠോ ഹോതി, സന്തോസസ്സ വണ്ണവാദീ സേയ്യമാപി ഉപനന്ദോ സക്യപുത്തോ (പാരാഃ ൧൧൭, ൧൨൦, ൧൩൨, ൧൩൦ വാക്യഖണ്ഡേസു വിത്ഥാരോ). ഏകോ നേവ സന്തുട്ഠോ ഹോതി, ന സന്തോസസ്സ വണ്ണം കമേതി. സേയ്യമാപി മേരോ ലാളുദായീ (മേരഗാഃ അട്ഠം ൨.ഉദായിത്ഥേരഗാമാവണ്ണനാ) ഏകോ സന്തുട്ഠോ ചേവ ഹോതി, സന്തോസസ്സ ച വണ്ണവാദീ സേയ്യമാപി മേരോ മഹാകസ്സപോ.

അനേസനന്തി അയുത്തം ഏസനം. തേനാഹ “അപ്പതിരൂപ”ന്തി, സാസനേ റിതാനം ന പതിരൂപം അസാരൂപ്പം അയോഗ്യം. കോഹഞ്ഞം കരോന്തോതി ചീവരുപ്പാദനിമിത്തം പരേസം കുഹനം വിമ്ഹാപനം കരോന്തോ. ഉത്തസതീതി തണ്ഹാസന്താസേന ഉപരൂപരി തസതി. പരിതസതീതി പരിതോ തസതി. യഥാ സഞ്ചേ കായവചീപയോഗാ തദത്ഥാ ഏവ ജായന്തി, ഏവം സഞ്ചഭാഗേഹി തസതി. ഗധിതം വുച്ചതി ഗദ്ധോ, സോ ചേത്ഥ അഭിജ്ഞാലക്ഖണോ അധിപ്പേതോ. ഗധിതം ഏതസ്സ നത്ഥീതി അഗധിതോതി ആഹ “അഗധിതോ...പേം... ലോഭഗീദ്ധോ”തി. മുച്ഛന്തി തണ്ഹാവസേന മുയ്ഹനം, തസ്സ വാ സമുസ്സയം അധിഗതം. അനാപന്നോ അനുപഗതോ. അനോത്ഥതോതി അനജ്ജേയാത്ഥതോ. അപരിയോനദ്ധോതി തണ്ഹാചരദന്നേന അച്ഛാദിതോ. ആദിനവം പസ്സമാനോതി ദിട്ഠധമ്മികം, സമ്പരായികഞ്ച ദോസം പസ്സന്തോ. ഗധിതപരിഭോഗതോ നിസ്സരതി ഏതേനാതി നിസ്സരണം, ഇദമത്ഥികതാ, തം പജാനാതീതി നിസ്സരണപഞ്ഞോ. തേനാഹ “യാവദേവ...പേം... പജാനന്തോ”തി.

നേവത്താനുക്കുംസേതീതി അത്താനം നേവ ഉക്കുംസേതി ന ഉക്ഖിപതി ന ഉക്കുട്ഠതോ ദഹതി. “അഹ”ന്തിആദി ഉക്കുംസനാകാരദസ്സനം. ന വമ്ഭേതീതി ന ഹീളയതി നിഹീനതോ ന ദഹതി. തസ്ഥിം ചിവരസന്തോസേതി തസ്ഥിം യഥാവുത്തേ വീസതിവിധേ ചിവരസന്തോസേ . കാമഞ്ചേതമ വുത്തപ്പകാരസന്തോസഗ്ഗഹണേന ചിവരഹേതു അനേസനാപജ്ജനാദിപി ഗഹിതമേവ തസ്ഥിം സതി തസ്സ ഭാവതോ, അസതി ച അഭാവതോ, വണ്ണവാദിതാനത്തുക്കുംസനാ പരവമ്ഭനാനി പന ഗഹിതാനി ന ഹോന്തീതി “വണ്ണവാദിതാദീസു വാ”തി വികപ്പോ വുത്തോ. ഏതമ ച “ദക്ഖോ”തിആദി യേസം ധമ്മാനം വസേനസ്സ യഥാവുത്തസന്തോസാദി ഇജ്ജയതി, തം ദസ്സനം. തത്ഥ “ദക്ഖോ”തി ഇമിനാ തേസം സമുട്ഠാപനപത്തം ദസ്സേതി, “അനലസോ”തി ഇമിനാ പഗ്ഗണ്ഹനവീരിയം, “സമ്പജാനോ”തി ഇമിനാ പാടിഹാരിയപത്തം “പടിസ്സതോ”തി ഇമിനാ തത്ഥ അസമ്മോസവുത്തിം ദസ്സേതി.

പിണ്ഡപാതോ ജാനിതബ്ബോതി പഭേദതോ പിണ്ഡപാതോ ജാനിതബ്ബോ. പിണ്ഡപാതക്ഖേത്തന്തി പിണ്ഡപാതസ്സ ഉപ്പത്തിട്ഠാനം. പിണ്ഡപാതസന്തോസോ ജാനിതബ്ബോതി പിണ്ഡപാതേ സന്തോസോ പഭേദതോ ജാനിതബ്ബോ. ഇയ ഭേസജ്ജമ്പി പിണ്ഡപാതഗതികമേവ. ആഹരിതബ്ബതോ ഹി സപ്പിആദീനമ്പി ഗഹണം കരം.

പിണ്ഡപാതക്ഖേത്തം പിണ്ഡപാതസ്സ ഉപ്പത്തിട്ഠാനം. ഖേത്തം വിയ ഖേത്തം. ഉപ്പജ്ജതി ഏതമ, ഏതേനാതി ച ഉപ്പത്തിട്ഠാനം. സഞ്ചതോ വാ ഹി ഭിക്ഖുനോ പിണ്ഡപാതോ ഉപ്പജ്ജതി ഉദ്ദേസാദിവസേന വാ. തത്ഥ സകലസ്സ സഞ്ചസ്സ ദാതബ്ബം ഭത്തം സഞ്ചഭത്തം. കതിപയേ ഭിക്ഖു ഉദിസിത്വാ ഉദ്ദേസേന ദാതബ്ബം ഭത്തം ഉദ്ദേസഭത്തം. നിമന്തേത്വാ ദാതബ്ബം ഭത്തം നിമന്തനം. സലാകദാനവസേന ദാതബ്ബം ഭത്തം സലാകഭത്തം . ഏകസ്ഥിം പക്ഖേ ഏകദിവസം ദാതബ്ബം ഭത്തം പക്ഖികം. ഉപോസഥേ ദാതബ്ബം ഭത്തം ഉപോസഥികം. പാടിപദദിവസേ ദാതബ്ബം ഭത്തം പാടിപദികം. ആഗന്തുക്കാനം ദാതബ്ബം ഭത്തം ആഗന്തുക്കഭത്തം. ധുരഗേഹേ ഏവ റപേത്വാ ദാതബ്ബം ഭത്തം ധുരഭത്തം. കുടിം ഉദിസ്സ ദാതബ്ബം ഭത്തം കുടിഭത്തം. ഗാമവാസീആദീഹി വാരേന ദാതബ്ബം ഭത്തം വാരഭത്തം. വിഹാരം ഉദിസ്സ ദാതബ്ബം ഭത്തം വിഹാരഭത്തം. സേസാനി പാകടാനേവ.

വിതക്കേതി “കത്ഥ നു വോ അഹം അജ്ജ പിണ്ഡായ ചരിസ്സാമീ”തി. “കത്ഥ പിണ്ഡായ ചരിസ്സാമാ”തി മേരേന വുത്തേ “അസുകഗാമേ ഭന്തേ”തി കാമമേതം പടിവചനദാനം , യേന പന ചിന്തേന “ചിന്തേത്വാ”തി വുത്തം, തം സന്ധായാഹ “ഏത്തകം ചിന്തേത്വാ”തി. തതോ പട്ഠായാതി വിതക്കമാളുകേ റത്വാ വിതക്കിതകാലതോ പട്ഠായ. “തതോ പരം വിതക്കേന്തോ അരിയവംസാ ചുതോ ഹോതീ”തി ഇദം തിണ്ണമ്പി അരിയവംസികാനം വസേന ഗഹേതബ്ബം, ന ഏകചാരികസ്സേവ. സബ്ബോപി ഹി അരിയവംസികോ ഏകവാദമേവ വിതക്കേതും ലഭതി, ന തതോ പരം. പരിബാഹിരോതി അരിയവംസികഭാവതോ ബഹിഭൂതോ. സ്വായം വിതക്കസന്തോസോ കമ്മട്ഠാനമനസികാരേന ന കുപ്പതി, വിസുജ്ജയതി ച. ഇതോ പരേസുപി ഏസേവ നയോ. തേനേവാഹ “കമ്മട്ഠാനസീസേന ഗന്തബ്ബ”ന്തി.

ഗഹേതബ്ബമേവാതി അട്ഠാനപ്പയുത്തോ ഏവ-സദ്ദോ. യാപനമത്തമേവ ഗഹേതബ്ബന്തി യോജേതബ്ബം.

ഏതാതി ഏതസ്മിം പിണ്ഡപാതപടിഗൃഹണേ. അപ്പന്തി അത്തനോ യാപനപമാണതോപി അപ്പം. ഗഹേതബ്ബം ദായകസ്സ ചിത്താരായനത്ഥം. പമാണേനേവാതി അത്തനോ യാപനപ്പമാണേനേവ അപ്പം ഗഹേതബ്ബം. “പമാണേന ഗഹേതബ്ബ”ന്തി ഏത കാരണം ദസ്സേതും “പടിഗൃഹണസ്മിൻഹീ”തിആദി വുത്തം. മക്ഖേതീതി വിദ്ധംസേതി അപനേതി. വിനിപാതേതീതി വിനാസേതി അട്ഠാനവിനിയോഗേന. സാസനന്തി സത്ഥു സാസനം അനുസിട്ഠിം. ന കരോതി നപ്പടിപജ്ജതി.

സപദാനചാരിനോ വിയ ദ്വാരപടിപാടിയാ ചരണം ലോലുപ്പവിവജ്ജനസന്തോസോതി ആഹ “ദ്വാരപടിപാടിയാ ഗന്തബ്ബ”ന്തി.

ഹരാപേത്യാതി അധികം അപനേത്യാ.

ആഹാരഗേയതോ നിസ്സരതി ഏതേനാതി നിസ്സരണം. ജിഹ്വായ പടിവിനോദനത്ഥം കഥാ, കായസ്സഠിതിആദിപയോജനം പന അത്ഥാപത്തിതോ ആഗതം ഏവാതി ആഹ “ജിഹ്വായ...പേ... സന്തോസോ നാമാ”തി.

നിദഹിത്വാ ന പരിഭുഞ്ജിതബ്ബം തദഹുപിതി അധിപ്പായോ. ഇതരത്ഥാ പന സിക്ഖാപദേനേവ വാരിതം. സാരണീയയമ്മേ റിതേനാതി സീലവന്തേഹി ഭിക്ഖുഹി സാധാരണഭോഗിഭാവേ റിതേന.

സേനാസനേനാതി സയനേന, ആസനേന ച. യത്ഥ യത്ഥ ഹി മഞ്ചാദികേ, വിഹാരാദികേ ച സേതി, തം സേനം. യത്ഥ യത്ഥ പീഠാദികേ ആസതി, തം ആസനം. തദുഭയം ഏകതോ കത്വാ “സേനാസന”ന്തി വുത്തം. തേനാഹ “മഞ്ചോ”തിആദി. തത്ഥ മഞ്ചോ മസാരകാദി, തഥാ പീഠം. മഞ്ചഭിസി, പീഠഭിസിതി ദുവിധാ ഭിസി. വിഹാരോ പാകാരപരിച്ഛിന്നോ സകലോ ആവാസോ. “ദീഘമുഖപാസാദോ”തി കേചി. അഡ്ഢയോഗോതി ദീഘപാസാദോ. “ഏകപസ്സുച്ഛദനകസേനാസന”ന്തി കേചി. പാസാദോതി ചതുരസ്സപാസാദോ. “ആയതചതുരസ്സപാസാദോ”തി കേചി. ഹമ്മിയം മുണ്ഡച്ഛദനപാസാദോ. ഗുഹാതി കേവലാ പബ്ബതഗുഹാ. ലേണം ദ്വാരബന്ധം. അട്ടോ ബഹലഭിത്തികം ഗേഹം, യസ്സ ഗോപാനസിയോ അഗ്ഗഹേത്വാ ഇട്ഠകാഹി ഏവ ചരദനം ഹോതി. “അട്ടാലകാകാരേന കരിയതീ”തിപി വദന്തി. മാളോ ഏകകൂടസങ്ഗഹിതോ അനേകകോണോ പതിസ്സയവിസേസോ “വട്ടാകാരേന കതസേനാസന”ന്തി കേചി.

പിണ്ഡപാതേ വുത്തനയേനേവാതി “സാദകോ ഭിക്ഖു ‘അജ്ജ കത്ഥ വസിസ്സാമീ’തി വിതക്കേതീ”തിആദിനാ യഥാരഹം പിണ്ഡപാതേ വുത്തനയേന വേദിതബ്ബാ, “തതോ പരം വിതക്കേന്തോ അരിയവംസാ ചുതോ ഹോതി പരിബാഹിരോ”തി, “സേനാസനം ഗവേസന്തേനാപി’കുഹിം ലഭിസ്സാമീ’തി അചിന്തേത്വാ കമ്മട്ഠാനസീസേനേവ ഗന്തബ്ബ”ന്തി ച ഏവമാദി സബ്ബ പുരിമനയേനേവ.

കസ്ഥാ പനേത്ഥ പച്ചയസന്തോസം ദസ്സേന്തേന മഹാമേരേന ഗിലാനപച്ചയസന്തോസോ ന ഗഹിതോതി? ന ഖോ പനേതം ഏവം ദട്ഠബ്ബന്തി ദസ്സേന്തോ “ഗിലാനപച്ചയോ പന പിണ്ഡപാതേ ഏവ പവിട്ഠോ”തി ആഹ, ആഹരിതബ്ബതാസാമന്തേനാതി അധിപ്പായോ. യദി ഏവം തത്ഥ പിണ്ഡപാതേ

വിയ വിതക്കസന്തോസാദയോപി പന്നരസ സന്തോസാ ഇച്ഛിതബ്ബാതി? നോതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “തത്ഥാ”തിആദി. നനു ചേത്ഥ ദ്വാദസേവ ധുതങ്ഗാനി വിനിയോഗം ഗതാനി, ഏകം പന നേസജ്ജികങ്ഗം ന കത്ഥചി വിനിയുത്തന്തി ആഹ “നേസജ്ജികങ്ഗം ഭാവനാരാമഅരിയവംസം ഭജതീ”തി. അയഞ്ച അത്ഥോ അട്ഠകമാരുള്ഹോ ഏവാതി ദസ്സേന്തോ “വുത്തമ്പി ചേത”ന്തിആദിമാഹ.

“പഥവിം പത്മരമാനോ വിയാ”തിആദി അരിയവംസദേസനായ സുദുക്കരഭാവദസ്സനം മഹാവിസയതായ തസ്സാ ദേസനായ. യസ്മാ നയസഹസ്സപടിമണ്ഡിതാ ഹോതി അരിയമഗ്ഗാധിഗമായ വിത്ഥാരതോ പവത്തിയമാനാ ദേസനാ യഥാ തം ചിത്തുപ്പാദകണ്ഡേ, അയഞ്ച ഭാവനാരാമഅരിയവംസകഥാ അരിയമഗ്ഗാധിഗമായ വിത്ഥാരതോ പവത്തിയമാനാ ഏവം ഹോതീതി വുത്തം “സഹസ്സനയപ്പടിമണ്ഡിതം...പേം... ദേസനം ആരഭീ”തി. പടിപക്ഖവിധമനതോ അഭിമുഖഭാവേന രമണം ആരമണം ആരാമോതി ആഹ “അഭിരതീതി അത്ഥോ”തി. ബുധികരണാനന്ധി പദാനം വസേന ഭവതി ബാഹിരത്ഥസമാസോ യഥാ “ഉരസിഘോമോ, കണ്ഠേകാളോതി ആഹ “പഹാനേ ആരാമോ അസ്സാതി പഹാനാരാമോ”തി. ആരമിതബ്ബട്ഠേന വാ ആരാമോ, പഹാനം ആരാമോ അസ്സാതി പഹാനാരാമോതി ഏവമേത്ഥ സമാസയോജനാ വേദിതബ്ബാ. “പജഹന്തോ രമതീ”തി ഏതേന പഹാനാരാമസദാനം കത്തുസാധനതം, കമ്മധാരയസമാസഞ്ച ദസ്സേതി. “ഭാവേന്തോ രമതീ”തി വുത്തത്താ ഭാവനാരാമോതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ.

കാമം “നേസജ്ജികങ്ഗം ഭാവനാരാമഅരിയവംസം ഭജതീ”തി വുത്തം ഭാവനാനുയോഗസ്സ അനുച്ഛവികത്താ, നേസജ്ജികങ്ഗവസേന പന നേസജ്ജികസ്സ ഭിക്ഖുനോ ഏകച്ചാഹി ആപത്തിഹി അനാപത്തിഭാവോതി തമ്പി സങ്ഗണ്ഹന്തോ “തേരസന്നം ധുതങ്ഗാന”ന്തി വത്ഥാ “വിനയം പത്ഥാ ഗരുകേ റാതബ്ബ”ന്തി ഇച്ഛിതത്താ സല്ലേഖസ്സ അപരിച്ചജനവസേന പടിപത്തി നാമ വിനയേ റിതസ്സേവാതി ആഹ “തേരസന്നം...പേം... കഥിതം ഹോതീ”തി. കാമം സുത്താഭിധമ്മപിടകേസുപി (ദീം നിം ൧.൭.൧൯൪; വിഭം ൫൦൮) തത്ഥ തത്ഥ സീലകഥാ ആഗതാ ഏവ, യേഹി പന ഗുണേഹി സീലസ്സ വോദാനം ഹോതി, തേസു കഥിതേസു യഥാ സീലകഥാബാഹുല്ല്യം വിനയപിടകം കഥിതം ഹോതി, ഏവം ഭാവനാകഥാബാഹുല്ല്യം സുത്തന്തപിടകം, അഭിധമ്മപിടകഞ്ച ചതുത്ഥേന അരിയവംസേന കഥിതമേവ ഹോതീതി വുത്തം “ഭാവനാരാമേന അവസേസം പിടകദ്വയം കഥിതം ഹോതീ”തി. “സോ നേക്ഖമ്മം ഭാവേന്തോ രമതീ”തി നേക്ഖമ്മപദം ആദിം കത്ഥാ തത്ഥ ദേസനായ പവത്തത്താ, സബ്ബേസമ്പി വാ സമഥവിപസ്സനാമഗ്ഗയമ്മാനം യഥാസകംപടിപക്ഖതോ നിക്ഖമനേന നേക്ഖമ്മസഞ്ചിതാനം തത്ഥ ആഗതത്താ സോ പാഠോ “നേക്ഖമ്മപാളീ”തി വുച്ചതീതി ആഹ “നേക്ഖമ്മപാളിയാ കഥേതബ്ബോ”തി. തേനാഹ അട്ഠകമായം “സബ്ബേപി കൂസലാ ധമ്മാ നേക്ഖമ്മന്തി പവുച്ചരേ”തി (ഇതിവും അട്ഠം ൧൦൯). ദസുത്തരസുത്തന്ത പരിയായേനാതി ദസുത്തരസുത്തന്തയമ്മേന, ദസുത്തരസുത്തന്തേ (ദീം നിം ൩.൩൫൦) ആഗതനയേനാതി വാ അത്ഥോ. സേസദ്വയേപി ഏസേവ നയോ.

സോതി ജാഗരിയം അനുയുത്തോ ഭിക്ഖു. നേക്ഖമ്മന്തി കാമേഹി നിക്ഖന്തഭാവതോ നേക്ഖമ്മസഞ്ചിതം പഠമജ്ജ്യാനൂപചാരം. “സോ അഭിജ്ജ്യാം ലോകേ പഹായാ”തിആദിനാ (വിഭം ൫൦൮, ൫൩൮) ആഗതാ

പഠമജ്ഞാനസ്സ പുബ്ബഭാഗഭാവനാതി ഇധാധിപ്പേതാ , തസ്മാ
“അബ്ധാപാദ”ന്തിആദീസുപി ഏവമേവ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. യം പന്നേത്ഥ
വത്തബ്ബം, തം ബ്രഹ്മജാലടീകായം വുത്തനയേന വേദിതബ്ബം.
സഉപായാസാനന്തഹി അട്ഠന്നം സമാപത്തിനം, അട്ഠാരസന്നം
മഹാവിപസ്സന്നാനം, ചതുന്നം അരിയമഗ്ഗാനഞ്ച വസേനേത്ഥ ദേസനാ പവത്താതി.

“ഏകം ധമ്മം ഭാവേന്തോ രമതി, ഏകം ധമ്മം പജഹന്തോ രമതി”തി ച ന ഇദം
ദസുത്തരസുത്തേ ആഗതനിയമേന വുത്തം, തത്ഥ പന “ഏകോ ധമ്മോ
ഭാവേതബ്ബോ, ഏകോ ധമ്മോ പഹാതബ്ബോ”തി (ദീം നിം ൩.൩൫൧) ച ദേസനാ
ആഗതാ. ഏവം സന്തേപി യസ്മാ അത്ഥതോ ഭേദോ നത്ഥി, തസ്മാ
പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗേ നേക്ഖമ്മപാളിയം (പടിം മം ൧.൨൪, ൩.൪൧)
ആഗതനീഹാരേണേവ “ഏകം ധമ്മം ഭാവേന്തോ രമതി, ഏകം ധമ്മം
പജഹന്തോ രമതി”തി വുത്തം. ഏസ നയോ സേസവാദേസുപി. യസ്മാ ചായം
അരിയവംസദേസനാ നാമ സത്ഥു പഞ്ഞത്താവ സത്ഥാരാ ഹി ദേസിതം ദേസനം
ആയസ്മാ ധമ്മസേനാപതി സാരിപുത്തത്ഥേരോ സങ്ഗായനവസേന ഇധാനേസി
, തസ്മാ മഹാഅരിയവംസസുത്തേ സത്ഥുദേസനാനീഹാരേണ നിഗമനം
ദസ്സേന്തോ “ഏവം ഖോ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു ഭാവനാരാമോ ഹോതീ”തി ആഹ.
ഏസേവ നയോ ഇതോ പരേസു
സതിപട്ഠാനപരിയായഅഭിധമ്മനിദ്രേസപരിയായേസുപി. കാമഞ്ചേത്ഥ
കായാനുപസ്സനാവസേനേവ സങ്ഖിപിത്ഥാ യോജനാ കതാ, ഏകവീസതിയാ പന
ഠാനാനം വസേന വിത്ഥാരതോ യോജനാ വേദിതബ്ബാ. “അനിചുതോ” (വിസുദ്ധിം
ടിം ൨.൬൯൮) തിആദീസു യം വത്തബ്ബം, തം വിസുദ്ധിമഗ്ഗസംവണ്ണനാസു
വുത്തനയേന വേദിതബ്ബം.

൩൧൦. സംവരാദീനം സാധനവസേന പദഹതി ഏത്ഥ, ഏതേഹീതി ച
പധാനാനി. ഉത്തമവീരിയാനീതി സേട്ഠവീരിയാനി വിസിട്ഠസ്സ അത്ഥസ്സ
സാധനതോ. സംവരന്തസ്സ ഉപ്പന്നവീരിയന്തി യഥാ അഭിജ്ഞാദയോ ന ഉപ്പജ്ജന്തി,
ഏവം സതിയാ ഉപട്ഠാപണേ ചക്ഖാദീനം പിദഹണേ അനലസസ്സ
ഉപ്പന്നവീരിയം. പജഹന്തസ്സാതി വിനോദേന്തസ്സ. ഉപ്പന്നവീരിയന്തി തസ്സേവ
പജഹന്തസ്സ സാധനവസേന പവത്തവീരിയം. ഭാവേന്തസ്സ ഉപ്പന്നവീരിയന്തി
ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. സമാധിനിമിത്തന്തി സമാധി ഏവ.
പുരിമുപ്പന്നസമാധി ഹി പരതോ ഉപ്പജ്ജനകസമാധിപവിവേകസ്സ കാരണം
ഹോതീതി “സമാധിനിമിത്ത”ന്തി വുത്തം.

ഉപധിവിവേകത്താതി ഖണ്ഡുപധിആദിഉപധിഹി വിവിത്തത്താ
വിനിസ്സടത്താ. തം ആഗമ്മാതി തം നിബ്ബാനം മഗ്ഗേന അധിഗമഹേതു. രാഗാദയോ
വിരജ്ജന്തി ഏത്ഥ, ഏതേനാതി വാ വിരാഗോ. ഏവം നിരോധോപി ദട്ഠബ്ബോ.
യസ്മാ ഇധ ബോജ്ഞയ്യാ മിസ്സകവസേന ഇച്ഛിതാ, തസ്മാ “ആരമ്മണവസേന
അധിഗന്തബ്ബവസേന വാ”തി വുത്തം. തത്ഥ അധിഗന്തബ്ബവസേനാതി
തംനിന്നതാവസേന. വോസ്സഗ്ഗപരിണാമിന്തി വോസ്സജ്ജനവസേന പരിണാമിതം
പരിച്ചജനവസേന ചേവ പക്ഖന്ദനവസേന ച പരിണമനസീലം. തേനാഹ “ഭേ
വോസ്സഗ്ഗാ”തിആദി. ഖണ്ഡാനം പരിച്ചജനം നാമ
തപ്പടിബദ്ധകിലേസപ്പഹാനവസേനാതി യേനാകാരേണ വിപസ്സനാ കിലേസേ
പജഹതി, തേനേവാകാരേണ തംനിമിത്തകേ, ഖണ്ഡേ ച “പജഹതീ”തി വത്തബ്ബതം
അരഹതീതി ആഹ “വിപസ്സനാ...പേ... പരിച്ചജതീ”തി. യസ്മാ വിപസ്സനാ

വുട്ഠാനഗാമിനിഭാവം പാപുണന്തി നിന്നപോണപബ്ഭാരഭാവേന ഏകംസതോ നിബ്ബാനം “പക്ഖന്തി”തി വത്തബ്ബതം ലഭതി, മഗ്ഗോ ച സമുച്ഛേദവസേന കിലേസേ, ഖണ്ഡേ ച പരിച്ചജതി, തസ്മാ യമാക്കമം വിപസ്സനാമഗ്ഗാനം വസേന പക്ഖന്തിപരിച്ചാഗവോസ്സഗ്ഗാപി വേദിതബ്ബാ. വോസ്സഗ്ഗത്ഥായാതി പരിച്ചാഗവോസ്സഗ്ഗത്ഥായ ചേവ പക്ഖന്തിവോസ്സഗ്ഗത്ഥായ ച. പരിണമതീതി പരിപച്ചതി. തം പരിണമനം വുട്ഠാനഗാമിനിഭാവപ്പത്തിയാ ചേവ അരിയമഗ്ഗഭാവപ്പത്തിയാ ച ഇച്ഛിതന്തി ആഹ “വിപസ്സനാഭാവഞ്ചേവ മഗ്ഗഭാവഞ്ച പാപുണാതി”തി. സേസപദേസുതി “യമ്മവിചയസമ്ബോജ്ജ്ഞാഗ്ഗം ഭാവേതി”തിആദിസു സേസസമ്ബോജ്ജ്ഞാഗ്ഗകോട്ഠാസേസു.

ഭദ്രകന്തി അഭദ്രകാനം നീവരണാദിപാപധമ്മാനം വിക്ഖമ്ഭന്നേന രാഗവിധമന്നേന ഏകന്തഹിതത്താ, ദുല്ലഭത്താ ച ഭദ്രകം സുന്ദരം. ന ഹി അന്തം സമാധിനിമിത്തം ഏവംദുല്ലഭം, രാഗസ്സ ച ഉജുവിപച്ചനീകഭൂതം അത്ഥി. അനുരക്ഖതീതി ഏതഥ അനുരക്ഖനാ നാമ അധിഗതസമാധിതോ യമാ ന പരിഹാനി ഹോതി, ഏവം പടിപത്തി, സാ പന തപ്പടിപക്ഖവിധമന്നേനാതി ആഹ “സമാധി”തിആദി. അട്ഠികസന്താദികാതി അട്ഠികജ്ഞാനാദികാ. സന്താസീസേന ഹി ത്യാനം വദതി.

ഏകപടിവേധവസേന ചതുസച്ചയമ്മേ ഞാണന്തി ചതുസു അരിയസച്ചേസു ഏകാഭിസമയവസേന പവത്തന്താണം, മഗ്ഗന്താണന്തി അത്ഥോ. ചതുസച്ചന്തോഗധത്താ ചതുസച്ചബ്ഭന്തരേ നിരോധധമ്മേ നിബ്ബാനേ ഞാണം, തേന ഫലന്താണം വദതി. യസ്മാ മഗ്ഗാനന്തരസ്സ ഫലസ്സ മഗ്ഗാനുഗുണാ പവത്തി, യതോ തംസമുദയപക്ഖിയേസു ധമ്മേസു പടിപ്പസ്സദ്ധിപ്പഹാനവസേന പവത്തി, തസ്മാ നിരോധസച്ചേപി യോ മഗ്ഗസ്സ സച്ഛികിരിയാഭിസമയോ, തദനുഗുണാ പവത്തിതി ഫലന്താണസ്സേവ ധമ്മേ ഞാണതാ വുത്താ, ന യസ്സ കസ്സചി നിബ്ബാനാരമ്മണസ്സ ഞാണസ്സ . തേന വുത്തം “യമാഹാ”തിആദി. ഏതഥ ച മഗ്ഗപത്താ താവ ചതുസച്ചയമ്മസ്സ പടിവിജ്ഞാനതോ ധമ്മേന്താണം നാമ ഹോതു, ഫലപത്താ പന കമ്മന്തി ചോദനാ സോധിതാ ഹോതി നിരോധധമ്മം ആരബ്ഭ പവത്തനതോ. ദുവിധാപി ഹി പത്താ അപരപ്പച്ചയതായ അത്തപച്ചക്ഖതോ അരിയസച്ചയമ്മേ കിച്ചതോ ച ആരമ്മണതോ ച പവത്തത്താ “ധമ്മേന്താണ”ന്തി വേദിതബ്ബാ. അരിയസച്ചേസു ഹി അയം ധമ്മ-സദോ തേസം അവിപരീതസഭാവത്താ, സഖ്വതപ്പവരോ വാ അരിയമഗ്ഗോ, തസ്സ ച ഫലധമ്മോ. തത്ഥ പത്താ തംസഹഗതാ ധമ്മേന്താണം.

അന്വയേന്താണന്തി അനുഗമനന്താണം. പച്ചക്ഖതോ ദിസ്വാതി ചത്താരി സച്ചാനി മഗ്ഗന്താണേന പച്ചക്ഖതോ പടിവിജ്ഞിത്വാ. യമാ ഇദാനീതി യമാ ഏതരഹി പഞ്ചുപാദാനക്ഖന്ധാ ദുക്ഖസച്ചം, ഏവം അതീതേപി അനാഗതേപി പഞ്ചുപാദാനക്ഖന്ധാ ദുക്ഖസച്ചമേവാതി ച സരിക്ഖട്ഠേന വുത്തം. ഏസ നയോ സമുദയസച്ചേ, മഗ്ഗസച്ചേ ച. അയമേവാതി അവധാരണേ. നിരോധസച്ചേ പന സരിക്ഖട്ഠോ നത്ഥി തസ്സ നിച്ചത്താ, ഏകസഭാവത്താ ച. ഏവം തസ്സ ഞാണസ്സ അനുഗതിയം ഞാണന്തി തസ്സ ധമ്മേന്താണസ്സ “ഏവം അതീതേപി”തിആദിനാ അനുഗതിയം അനുഗമനേ അന്വയേ ഞാണം. ഇദം അന്വയേ ഞാണന്തി യോജനാ. “തേനാഹാ”തിആദിനാ യമാവുത്തമത്ഥം പാളിയാ വിഭാവേതി. സോതി ധമ്മന്താണം പത്യാ റിതോ ഭിക്ഖു. ഇമിനാ ധമ്മേനാതി ധമ്മഗോചരത്താ ഗോചരവോഹാരേന “ധമ്മോ”തി വുത്തേനമഗ്ഗന്താണേന, ഉപയോഗത്ഥേ വാ കരണവചനം, ഇമിനാ ധമ്മേന ഞാതേനാതി ഇമം

ചതുസച്ചയമം ഞാണേന ജാനിത്വാ റിതേന മഗ്ഗത്താണെന്നാതി അത്ഥോ.
ദിട്ഠേനാതി ദസ്സനേന സച്ചയമം പസ്സിത്വാ റിതേന. പത്തേനാതി സച്ചാനം പത്വാ
റിതേന. വിദിതേനാതി സച്ചാനി വിദിത്വാ റിതേന. പരിയോഗാജ്ഘേനാതി
ചതുസച്ചയമം പരിയോഗാഹേത്വാ റിതേനാതി ഏവം താവേത്ഥ
അഭിധമ്മട്ഠകമായം (വിഭം അട്ഠം ൧൯൬) അത്ഥോ വുത്തോ. ദുവിധമ്പി പന
മഗ്ഗഫലത്താണം ധമ്മേത്താണം. പച്ചവേക്ഖണായ ച മൂലം, കാരണഞ്ച
നയനയനസ്സാതി ദുവിധേനാപി തേന ധമ്മേനാതി ന ന യുജ്ജതി. തഥാ
ചതുസച്ചയമസ്സ ഞാതത്താ, മഗ്ഗഫലസഞ്ചാതസ്സ വാ ധമ്മസ്സ
സച്ചപടിവേധസമ്പയോഗം ഗതത്താ നയനയനം ഹോതീതി തേന ഇമിനാ ധമ്മേന
ഞാണവിസയഭാവേന, ഞാണസമ്പയോഗേന വാ ഞാതേനാതി ച അത്ഥോ ന ന
യുജ്ജതീതി. അതീതാനാഗതേ നയം നേതീതി അതീതേ, അനാഗതേ ച നയം നേതി
ഹരതി പേസേതി. ഇദം പന ന മഗ്ഗത്താണസ്സ കിച്ചം,
പച്ചവേക്ഖണത്താണകിച്ചം, സത്ഥാരാ പന മഗ്ഗത്താണം അതീതാനാഗതേ
നയനയനസദിസം കതം മഗ്ഗമൂലകത്താ. ഭാവിതമഗ്ഗസ്സ ഹി പച്ചവേക്ഖണാ നാമ
ഹോതി. നയിദം അത്തം ഞാണുപ്പാദനം നയനയനം, ഞാണസ്സേവ പന
പവത്തിവിസേസോതി.

പരേസം ചേതസോ പരിതോ അയനം പരിച്ഛിന്ദനം പരിയോ, തസ്ഥിം
പരിയേ. തേനാഹ “പരേസം ചിത്തപരിച്ഛേദേ”തി. അവസേസം
സമ്മുതിമ്ഹിത്താണം നാമ “ഞാണ”ന്തി സമ്മതത്താ. വചനത്ഥത്തോ പന
സമ്മുതിമ്ഹി താണന്തി സമ്മുതിമ്ഹിത്താണം. ധമ്മേത്താണാദിനം വിയ ഹി
സാതിസയസ്സ പടിവേധകിച്ചസ്സ അഭാവാ
വിസയോഭാസനസഞ്ചാതജാനനസാമത്തേന “ഞാണ”ന്തി സമ്മതേസു
അന്തോഗധന്തി അത്ഥോ. സമ്മുതിവസേന വാ പവത്തം സമ്മുതിമ്ഹിത്താണം
സമ്മുതിദ്വാരേന അത്ഥസ്സ ഗഹണത്തോ. അവസേസം വാ
ഇതരത്താണത്തയവിസഭാഗം താണം തബ്ബിസഭാഗസാമത്തേന
സമ്മുതിമ്ഹിത്താണമ്ഹി പവിട്ഠത്താ സമ്മുതിമ്ഹിത്താണം നാമ ഹോതീതി.

കാമം സോതാപത്തിമഗ്ഗത്താണാദിനി ദുക്ഖത്താണാദിനിയേവ,
ഉക്കട്ഠനിദുസേന പനേവമാഹ “അരഹത്തം പാപേത്വാ”തി. വട്ടത്തോ നിഗ്ഗച്ഛതി
ഏതേനാതി നിഗ്ഗമനം, ചതുസച്ചകമ്മട്ഠാനം. പുരിമാനി ദേവ സച്ചാനി വട്ടം
പവത്തിപവത്തിഹേതുഭാവത്തോ. ഇതരാനി പന ദേവ വിവട്ടം
നിവത്തിനിവത്തിഹേതുഭാവത്തോ. അഭിനിവേസോതി വിപസ്സനാഭിനിവേസോ
ഹോതി ലോകിയസ്സ താണസ്സ വിസഭാഗൂപഗമനത്തോ. നോ വിവട്ടേതി വിവട്ടേ
അഭിനിവേസോ നോ ഹോതി അവിസയഭാവത്തോ. പരിയത്തീതി
കമ്മട്ഠാനതന്തി. ഉഗ്ഗഹേത്വാതി വാചുഗ്ഗതം കത്വാ. ഉഗ്ഗഹേത്വാതി വാ
പാളിത്തോ, അത്ഥത്തോ ച യഥാരഹം
സവനധാരണപരിപുച്ഛനമനസാനുപേക്ഖനാദിവസേന ചിത്തേന ഉദ്ധം ഉദ്ധം
ഗണ്ഹിത്വാ. കമ്മം കരോതീതി നാമരൂപപരിഗ്ഗഹാദിക്കമേന യോഗകമ്മം
കരോതി.

യദി പുരിമേസു ദ്വീസു ഏവ വിപസ്സനാഭിനിവേസോ, തേസു ഏവ
ഉഗ്ഗഹാദി, കമ്മദിദം ചതുസച്ചകമ്മട്ഠാനം ജാതന്തി ആഹ “ദ്വീസു”തിആദി. കാമം
പച്ഛിമാനിപി ദേവ സച്ചാനി അഭിഞ്ഞേയ്യാനി, പരിഞ്ഞേയ്യാത പന തത്ഥ നത്ഥീതി
ന വിപസ്സനാബ്യാപാരോ. കേവലം പന അനുസ്സവമത്തേ തത്വാ

അച്ചന്തപണിതഭാവതോ ഇട്ഠം, ആതപ്പകനിരാമിസപിതിസഞ്ജനനതോ കന്തം, ഉപരൂപരി അഭിരുചിജനനേന മനസ്സു വഡ്ഡനതോ മനാപന്തി മനസികാരം പവത്തേതി. തേനാഹ “നിരോധസച്ചം നാമാ”തിആദി. ദീസു സച്ചേസുതി ദീസു സച്ചേസു വിസയഭൂതേസു , താനി ച ഉദിസ്സ അസമ്മോഹപടിവേധവസേന പവത്തമാനോ ഹി മഗ്ഗോ തേ ഉദിസ്സ പവത്തോ നാമ ഹോതീതി. തീണി ദുക്ഖസമുദയമഗ്ഗസച്ചാനി. കിച്ചവസേനാതി അസമ്മുയ്ഹനവസേന. ഏകന്തി നിരോധസച്ചം. ആരമ്മണവസേനാതി ആരമ്മണകരണവസേനപി അസമ്മുയ്ഹനകിച്ചവസേനപി തത്ഥ പടിവേധോ ലബ്ഭതേവ. ദേവ സച്ചാനീതി ദുക്ഖസമുദയസച്ചാനി. ദുദസത്താതി ദട്ഠം അസക്കുണേയുത്താ. ഓളാരികാ ഹി ദുക്ഖസമുദയാ, തിരച്ചാനഗതാനന്വി ദുക്ഖം, ആഹാരാദീസു ച അഭിലാസോ പാകടോ. പീളനാദിആയുഹനാദിവസേനപി “ഇദം ദുക്ഖം, ഇദം അസ്സ കാരണ”ന്തി യാമാവതോ ഞാണേന ഓഗാഹിതും അസക്കുണേയുത്താ താനി ഗമ്ഭീരാനി. ദേതി നിരോധമഗ്ഗസച്ചാനി. താനി സന്ഹസുഖമഭാവതോ സഭാവേനേവ ഗമ്ഭീരതായ യാമാവതോ ഞാണേന ദുരോഗാഹത്താ “ദുദസാനീ”തി.

സോതാപത്തിയങ്ഗാദിചതുകുവണ്ണനാ

൩൧൧. സോതോ നാമ അരിയസോതോ പുരിമപദലോപേന, തസ്സ ആദിതോ സബ്ബപഠമം പജ്ജനം സോതാപത്തി, പഠമമഗ്ഗപടിലാഭോ. തസ്സ അങ്ഗാനി അധിഗമ്യപായഭൂതാനി കാരണാനി സോതാപത്തിയങ്ഗാനി. തേനാഹ “സോതാ... പേ... അത്ഥോ”തി. സന്തകായകമ്മാദിതായ സന്തയമ്മസമന്നാഗമതോ, സന്തയമ്മപവേദനതോ ച സന്തോ പുരിസാതി സപ്പുരിസാ. തത്ഥ യേസം വസേന ചതുസച്ചസമ്പടിവേധാവഹം സദ്ധമ്മസ്സവനം ലബ്ഭതി, തേ ഏവ ദസ്സേന്തോ “ബുദ്ധാദിനം സപ്പുരിസാന”ന്തി ആഹ . സന്തോ സതം വാ ധമ്മോതി സദ്ധമ്മോ. സോ ഹി യമാനുസിട്ഠം പടിപജ്ജമാനേ അപായദുക്ഖേ, സംസാരദുക്ഖേ ച അപതന്തേ ധാരേതീതി ഏവമാദി ഗുണാതിസയയോഗവസേന സന്തോ സംവിജ്ജമാനോ, പസത്ഥോ, സുന്ദരോ വാ ധമ്മോ, സതം വാ അരിയാനം ധമ്മോ, തേസം വാ തബ്ഭാവസാധകോ ധമ്മോതി സദ്ധമ്മോ, “ഇധ ഭിക്ഖു ധമ്മം പരിയാപുണാതീ”തിആദിനാ (അ° നി° ൫.൭൩) വുത്താ പരിയത്തി. സാ പന മഹാവിസയതായ ന സബ്ബാ സബ്ബസ്സ വിസേസാവഹാതി തസ്സ തസ്സ അനുച്ഛവികമേവ ദസ്സേന്തോ ആഹ “സപ്പായസ്സ തേപിടകധമ്മസ്സ സവന”ന്തി. യോനീസോമനസികാരോ ഹേട്ഠാ വുത്തോ ഏവ. പുബ്ബഭാഗപടിപത്തിയാതി വിപസ്സനാനുയോഗസ്സ.

അവേച്ചപ്പസാദേനാതി സച്ചസമ്പടിവേധവസേന ബുദ്ധാദിനം ഗുണേ ഞ്ഞാ ഉപ്പന്നപ്പസാദേന, സോ പന പസാദോ ദേവാദീസു കേനചിപി അകമ്പിയതായ നിച്ചലോതി ആഹ “അചലപ്പസാദേനാ”തി. ഏത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം ചതുകുത്തയേ ആഹാരചതുകേ. ലുഖപണിതവത്സുവസേനാതി ഓദനകുമ്മാസാദികസ്സ ലുഖസ്സ ചേവ പണിതസ്സ ച വത്സുനോ വസേന. സാ പനായം ആഹാരസ്സ ഓളാരികസുഖമതാ “കുമ്ഭിലാനം ആഹാരം ഉപാദായ മോരാനം ആഹാരോ സുഖമോ”തിആദിനാ (സം° നി° അട്ഠ° ൨.൨.൧൧) അട്ഠകമായം വിത്ഥാരതോ ആഗതാ ഏവ.

ആരമ്മണട്ഠിതിവസേനാതി ആരമ്മണസഞ്ചാതസ്സ പവത്തിപച്ചയട്ഠാനസ്സ വസേന. തിട്ഠന്തി ഏത്ഥാതി റിതി, ആരമ്മണമേവ റിതി ആരമ്മണട്ഠിതി.

തേനേവാഹ “രൂപാരമ്മണ”നിആദി. ആരമ്മണമോ ചേതമ ഉപതമഭനമോ വേദിതബ്ബോ, ന വിസയലക്ഖണോവ. ഉപതമഭനഭൂതം രൂപം ഉപേതീതി രൂപുപായം. തേനാഹ “രൂപം ഉപഗതം ഹുത്വാ”തിആദി. രൂപക്ഖണ്ഡം നിസ്സായ തീട്ഠതി തേന വിനാ അപ്പവത്തനതോ. തന്തി രൂപക്ഖണ്ഡം നിസ്സായ റാനപ്പവത്തനം. ഏതന്തി “രൂപുപായ”നി ഏതം വചനം. രൂപക്ഖണ്ഡോ ഗോചരോ പവത്തിട്ഠാനം പച്ചയോ ഏതസ്സാതി രൂപക്ഖണ്ഡഗോചരം രൂപം സഹകാരികാരണഭാവേന പതിട്ഠാ ഏതസ്സാതി രൂപപ്പതിട്ഠം. ഇതി തീഹി പദേഹി അഭിസങ്ഖാരവിത്താണം പതി രൂപക്ഖണ്ഡസ്സ സഹകാരികാരണഭാവോയേവേതമ വുത്തോ. ഉപസിത്തം വിധ ഉപസിത്തം, യഥാ ബൃജ്ജനേഹി ഉപസിത്തം സിനേഹിതം ഓദനം രുചിതം, പരിണാമയോഗ്യഞ്ച, ഏവം നന്ദിയാ ഉപസിത്തം സിനേഹിതം കമ്മവിത്താണം അഭിരുചിതം ഹുത്വാ വിപാകയോഗ്യം ഹോതീതി. ഇതരന്തി ദോസസഹഗതാദിഅകുസലം, കുസലഞ്ച ഉപനിസ്സയകോടിയാ ഉപസിത്തം ഹുത്വാതി യോജനാ. ഏവം പവത്തമാനന്തി ഏവം രൂപുപായന്തി ദേസനാഭാവേന പവത്തമാനം. വിപാകയമ്മതായ വുദ്ധിം...പേ... ആപജ്ജതി. തത്ഥാപി നിപ്പരിയായഫലനിബ്ബത്തനവസേന വുദ്ധിം, പരിയായഫലനിബ്ബത്തനവസേന വിരുള്ഹിം, നിസ്സന്ദഫലനിബ്ബത്തനവസേന വേപുല്ല്വം. ദിട്ഠയമ്മവേദനീയഫലനിബ്ബത്തനേന വാ വുദ്ധിം, ഉപപജ്ജവേദനീയഫലനിബ്ബത്തനവസേന വിരുള്ഹിം, അപരാപരിയായഫലനിബ്ബത്തനവസേന വേപുല്ല്വം ആപജ്ജതീതി യോജനാ. ഏകന്തതോ വേദനുപായാദിവസേന പത്തി നാമ അരൂപഭവേ യേവാതി ആഹ “ഇമേഹി പനാ”തിആദി. ഏവഞ്ച കത്വാ പാളിയം കതം വാ-സദുഗ്ഗഹണഞ്ച സമത്ഥിതം ഹോതി. “രൂപുപായ”നിആദിനാ യഥാ അഭിസങ്ഖാരവിത്താണസ്സ ഉപനിസ്സയഭൂതാ രൂപാദയോ ഗയ്ഹന്തി, ഏവം തേന നിബ്ബത്തേതബ്ബാപി തേ ഗയ്ഹന്തീതി അധിപ്പായേന “ചതുകുവസേന...പേ... ന വുത്ത”നി ആഹ. വിപാകോപി ഹി ധമ്മോ വിപാകയമ്മവിത്താണം ഉപഗതം നാമ ഹോതി തഥാ നന്ദിയാ ഉപസിത്തത്താ. തേനാഹ “നന്ദുപസേചന”നി. വിത്ഥാരിതാനേവ സിങ്ഗാലസുത്തേ.

ഭവതി ഏതേന ആരോഗ്യന്തി ഭവോ, ഗിലാനപച്ചയോ. പരിവുദ്ധോ ഭവോ അഭവോ. വുദ്ധിഅത്ഥോ ഹി അയം അകാരോ യഥാ “സംവരാസംവരോ, (പാരാ° പഠമഹാസങ്ഗീതികമാ; ദീ° നി° അട്ഠ° മ.പഠമഹാസങ്ഗീതികമാവണ്ണാ; ധ° സം അട്ഠ° നിദാനകമാ) ഫലാഫലം”തി ച . തേലമധുമാണിതാദീനീതി ആദി-സദ്ദേന സപ്പിനവനീതാനം ഗഹണം, തേലാദീനം ഗഹണഞ്ചേതമ നിദസ്സനമത്തം. സബ്ബസ്സാപി ഗിലാനപച്ചയസ്സ സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ. അഥ വാ ഭവാഭവോതി ഖുദുകോ ചേവ മഹന്തോ ച ഉപപത്തിഭവോ വേദിതബ്ബോ. ഏവഞ്ച സതി “ഇമേസം പനാ”തിആദിവചനം സമത്ഥിതം ഹോതി. ഭവുപപത്തിപഹാനമോ ഹി വിസേസതോ ചതുത്ഥഅരിയവംസോ. തണ്ഹുപ്പാദാനന്തി തണ്ഹുപ്പത്തിനം, ചീവരാദിഹേതു ഉപ്പജ്ജനകതണ്ഹാനന്തി അത്ഥോ. പധാനകരണകാലേതി ഭാവനാനുയോഗക്ഖണേ. സീതാദീനിന ഖമതീതി ഭാവനായ പുബ്ബഭാഗകാലം സന്ധായ വുത്തം. ഖമതീതി സഹതി അഭിഭവതി. വിതക്കസമനന്തി നിദസ്സനമത്തം. സബ്ബേസമ്പി കിലേസാനം സമനവസേന പവത്താ പടിപദാ.

സമാധിത്യാനാദിഭേദോ യമ്മോ പജ്ജതി പടിപജ്ജിയതി ഏതേനാതി
യമ്മപദം. അനഭിജ്ഞാവാ യമ്മപദം അനഭിജ്ഞായമ്മപദം. അയം താവ
അലോഭപക്ഖേ നയോ, ഇതരപക്ഖേ പന അനഭിജ്ഞാപധാനോ
യമ്മകോട്ഠാസോ അനഭിജ്ഞായമ്മപദം. അകോപോതി അഭോസോ, മേത്താതി
അത്ഥോ. സുപ്പട്ഠിതസതീതി കായാദിസു സമ്മദേവ ഉപട്ഠിതാ സതി.
സതിസീസേനാതി സതിപധാനമുഖേന. സമാധിപധാനത്താ ത്യാനാനം “സമാപത്തി
വാ”തി വുത്തം. കാമം സവിഞ്ഞാണകഅസുഭേപി ത്യാനഭാവനാ
അലോഭപ്പധാനാ ഹോതി കായസ്സ ജിഗുച്ഛന്തേ, പടിക്കുലാകാരഗ്ഗഹണവസേന
ച പവത്തനതോ, സത്തവിധഉഗ്ഗഹകോസല്ലാദിവസേന പനസ്സാ പവത്തി
സതിപധാനാതി തതീയയമ്മപദേനേവ നം സങ്ഗഹ്ണഹിതുകാമോ “ദസ
അസുഭവസേന വാ”തി ആഹ. ഹിതൂപസംഹാരാദിവസേന പവത്തനതോ
ബ്രഹ്മവിഹാരഭാവനാ ബ്യാപാദവിരോധിനീ അബ്യാപാദപ്പധാനാതി ആഹ
“ചതുബ്രഹ്മ...പേ... യമ്മപദ”തി. തത്ഥ അധിഗതാനി ത്യാനാദിനീതി യോജനാ.
ഗമനാദിതോ ആഹാരസ്സ പടിക്കുലഭാവസല്ലക്ഖണം സത്തായ മിരഭാവേനേവ
ഹോതി തസ്സാ മിരസത്താപദട്ഠാനത്താതി ആഹാരേ പടിക്കുലസത്താപി
തതീയയമ്മപദേ ഏവ സങ്ഗഹം ഗതാ. ആരുപ്പസമാധിഅഭിഞ്ഞാനം
അധിട്ഠാനഭാവതോ കസിണഭാവനാ,
സത്തവിധബോജ്ഞാസംഗവിജ്ജാവിമുത്തിപാരിപൂരിഹേതുതോ ആനാപാനേസു
പഠമആനാപാനഭാവനാ വിസേസതോ സമാധിപധാനാതി സാ ചതുത്ഥയമ്മപദേന
സങ്ഗഹിതാ. ചതുയാതുവവത്ഥാനവസേന അധിഗതാനിപി ഏത്ഥേവ
സങ്ഗഹേതബ്ബാനി സിയും, പത്താപധാനതായ പന ന സങ്ഗഹിതാനി.

യമ്മസമാദാനേസു പഠമം അചേലകപടിപദാ ഏതരഹി ച ദുക്ഖഭാവതോ,
അനാഗതേപി അപായദുക്ഖവട്ടദുക്ഖാവഹതോ. അചേലകപടിപദാതി ച
നിദസ്സനമത്തം ദട്ഠഞ്ചം ഛന്നപരിബ്ബാജകാനവി
ഉഭയദുക്ഖാവഹപടിപത്തിദസ്സനതോ. ദുതിയം...പേ... ബ്രഹ്മചരിയചരണം
ഏതരഹി സതിപി ദുക്ഖേ ആയതിം സുഖാവഹത്താ. കാമേസു പാതബ്ബതാ
യഥാകാമം കാമപരിഭോഗോ. അലഭമാനസ്സാപിതി പി-സദേന കോ പന വാദോ
ലഭമാനസ്സാതി ദസ്സേതി.

ദുസ്സീല്യാദിപാപധമ്മാനം ഖമ്ഭനം പടിബന്ധനം ഖണ്ഡട്ഠോ, സോ പന
സീലാദി ഏവാതി ആഹ “ഗുണട്ഠോ ഖണ്ഡട്ഠോ”തി. ഗുണവിസയതായ ഖണ്ഡ-
സദസ്സ ഗുണത്ഥതാ വേദിതബ്ബാ. വിമുത്തിക്ഖണ്ഡോതി പടിപക്ഖതോ സുട്ഠു
വിമുത്താ ഗുണധമ്മാ അധിപ്പേതാ, ന അവിമുത്താ, നാപി വിമുച്ഛമാനാതി
തേഹി സഹ ദേസനം ആരുള്ഹാ സീലക്ഖണ്ഡാദയോപി തയോതി ആഹ
“ഫലസീലം അധിപ്പേതം, ചതുസുപി ഠാനേസു ഫലമേവ വുത്ത”തി ച. ഏതേനേവ
ചേത്ഥ വിമുത്തിക്ഖണ്ഡോതി ഫലപരിയാപനാ സമ്മാസകപ്പവായാമസതിയോ
അധിപ്പേതാതി വേദിതബ്ബം.

ഉപത്ഥമ്ഭനട്ഠേന സമ്പയുത്തധമ്മാനം തത്ഥ മിരഭാവേന പവത്തനതോ,
ഏതേനേവ അഹിരികഅനോത്തപ്പാനവി സവിസയേ ബലട്ഠോ സിലോ
വേദിതബ്ബോ. ന ഹി തേസം പടിപക്ഖേഹി അകമ്പിയട്ഠോ ഏകന്തികോ.
ഹിരോത്തപ്പാനഞ്ജി അകമ്പിയട്ഠോ സാതിസയോ കുമലധമ്മാനം
മഹാബലഭാവതോ, അകുമലാനഞ്ച ദുബ്ബലഭാവതോ. തേനാഹ ഭഗവാ “അബലാ
നം ബലീയന്തി, മദുന്തേ നം പരിസ്സയാ”തി (സു. നി. ൧൧൩; മഹാനി. ൫;

നേത്തിം പടിനിദ്രേസവാരേ ൭) ബോധിപക്വിയധമ്മവസേനായം ദേസനാതി
“സമമവിപസ്സനാമഗ്ഗവസേനാ”തി വുത്തം.

അധീതി ഉപസഗ്ഗമത്തം, ന “അധിചിത്ത”ന്തിആദീസു (ധം പം ധവു൭) വിയ
അധികാരാദിഅത്ഥം. കരണാധികരണഭാവസാധനവസേന അധിട്ഠാന-സദുസ്സ
അത്ഥം ദസ്സേനോ “തേന വാ”തിആദിമാഹ. തേന അധിട്ഠാനേന തിട്ഠന്തി
അത്തനോ സമ്മാപടിപത്തിയം ഗുണാധികാ പുരിസാ, തേ ഏവ തത്ഥ
അധിട്ഠാനേ തിട്ഠന്തി സമ്മാപത്തിയാ, ഠാനമേവ അധിട്ഠാനമേവ
സമ്മാപടിപത്തിയന്തി യോജനാ. പഠമേന അധിട്ഠാനേന. അഗ്ഗഫലപഞ്ഞാതി
ഉക്കട്ഠനിദ്രേസോയം. കിലേസുപസമോതി കിലേസാനം അച്ചന്തവുപസമോ .
പഠമേന നയേന അധിട്ഠാനാനി ഏകദേസതോവ ഗഹിതാനി, ന
നിപ്പദേസതോതി നിപ്പദേസതോവ താനി ദസ്സേതും “പഠമേന ചാ”തിആദി വുത്തം.
“ആദിം കത്ഥാ”തി ഏതേന ത്യാനാഭിഞ്ഞാപഞ്ഞഞ്ചേവ മഗ്ഗപഞ്ഞഞ്ച
സങ്ഗണ്ഹാതി. വചീസച്ചം ആദിം കത്ഥാതി ആദി-സദേന വിരതിസച്ചം
സങ്ഗണ്ഹാതി. തതിയേന ആദി-സദേന കിലേസാനം വിതിക്കമപരിച്ചാഗം,
പരിയുട്ഠാനപരിച്ചാഗം, ഹേട്ഠിമമഗ്ഗേഹി അനുസയപരിച്ചാഗഞ്ച
സങ്ഗണ്ഹാതി. “വിക്ഖമ്ഭിതേ കിലേസേ”തി ഏതേന സമാപത്തിഹി
കിലേസാനം വിക്ഖമ്ഭനവസേന വുപസമം വത്ഥാ ആദി-സദേന
ഹേട്ഠിമമഗ്ഗേഹി കാതഞ്ചം തേസം സമുച്ഛേദവസേന വുപസമം സങ്ഗണ്ഹാതി.
അരഹത്തഫലപഞ്ഞാ കമിതാ ഉക്കട്ഠനിദ്രേസതോവ, അത്തമാ വചീസച്ചാദീനമ്പി
ഗഹണം സിയാ. നിബ്ബാനഞ്ച അസമ്മോസധമ്മതായ ഉത്തമട്ഠേന സച്ചം,
സബ്ബസംകിലേസപരിച്ചാഗനിമിത്തതായ ചാഗോ, സബ്ബസങ്ഖാരൂപസമഭാവതോ
ഉപസമോതി ച വിസേസതോ വത്തഞ്ചതം അരഹതീതി മേരസ്സ അധിപ്പായോ.
പകട്ഠജാനനഫലതായ പഞ്ഞാ, അനവസേസതോ കിലേസാനഞ്ചജന്തേ ച
വുപസന്തേ ച ഉപ്പന്നത്താ ചാഗോ, ഉപസമോതി ച വിസേസതോ
അഗ്ഗഫലത്താണം വുച്ചതീതി മേരോ ആഹ “സേസേഹി അരഹത്തഫലപഞ്ഞാ
കമിതാ”തി.

പഞ്ഹബ്യാകരണാദിചതുകവണ്ണനാ

൩൧൨. കാളകന്തി മലീനം, ചിത്തസ്സ അപഭസ്സരഭാവകരണന്തി അത്ഥോ. തം
പനേത്ഥ കമ്മപഥപ്പത്തമേവ അധിപ്പേതന്തി ആഹ
“ദസഅകുസലകമ്മപഥകമ്മ”ന്തി. കണ്ഹാഭിജാതിഹേതുതോ വാ കണ്ഹം.
തേനാഹ “കണ്ഹവിപാക”ന്തി. അപായുപത്തി, മനുസ്സേസു ച ദോഭഗ്ഗിയം
കണ്ഹവിപാകോ. അയം തസ്സ തമഭാവോ വുത്തോ. നിബ്ബത്തനതോതി
നിബ്ബത്താപനതോ. പണ്ഡരന്തി ഓദാതം, ചിത്തസ്സ പഭസ്സരഭാവകരണന്തി
അത്ഥോ. സുക്കാഭിജാതിഹേതുതോ വാ സുക്കം. തേനാഹ “സുക്കവിപാക”ന്തി.
സഗ്ഗുപപത്തി, മനുസ്സേസു സോഭഗ്ഗിയഞ്ച സുക്കവിപാകോ. അയം തസ്സ
ജോതിഭാവോ വുത്തോ. ഉക്കട്ഠനിദ്രേസേന പന “സഗ്ഗേ നിബ്ബത്തനതോ”തി
വുത്തം, നിബ്ബത്താപനതോതി അത്ഥോ. മിസ്സകകമ്മന്തി കാലേന കണ്ഹം,
കാലേന സുക്കന്തി ഏവം മിസ്സകവസേന കതകമ്മം. “സുഖദുക്ഖവിപാക”ന്തി
വത്ഥാ തത്ഥ സുഖദുക്ഖാനം പവത്തിആകാരം ദസ്സേതും
“മിസ്സകകമ്മഞ്ഹീ”തിആദി വുത്തം. കമ്മസ്സ കണ്ഹസുക്കസമത്താ
കണ്ഹസുക്കാഭിജാതിഹേതുതായാതി അപചയഗാമിതായ തദുഭയവിദ്ധംസകസ്സ
കമ്മക്ഖയകരകമ്മസ്സ ഇധ സുക്കപരിയായോപി ന ഇച്ഛിതോതി ആഹ “ഉഭയ...

പേം... അയമേതമ അതോ"തി. തത്മ ഉഭയവിപാകസ്സാതി യഥാധിഗതസ്സ ഉഭയവിപാകസ്സ. സമ്പത്തിഭവപരിയാപന്നോ ഹി വിപാകോ ഇയ "സുക്കവിപാകോ"തി അധിപ്പേതോ, ന അച്ചന്തപരിസുഭോ അരിയഫലവിപാകോ.

പുണ്ണേനിവാസോ സത്താനം ചുതുപപാതോ ച പച്ചക്ഖകരണേന സച്ഛികാതബ്ബാ; ഇതരേ പടിലാഭേന അസമ്മോഹപടിവേധവസേന പച്ചക്ഖകരണേന ച സച്ഛികാതബ്ബാ. നനു ച പച്ചവേക്ഖണാപേതമ പച്ചക്ഖതോ പവത്തതീതി? സച്ചം പച്ചക്ഖതോ പവത്തതി സരൂപദസ്സനതോ, ന പന പച്ചക്ഖകരണവസേന പവത്തതി പച്ചക്ഖകാരിനം പിട്ഠിവത്തനതോ. തേനാഹ "കായേനാ"തിആദി.

ഓഹനന്തീതി ഹേട്ഠാ കത്വാ ഹനന്തി ഗമേന്തി. തമാഭൂതാ ച അധോ സീദേന്തി നാമാതി ആഹ "ഓസീദാപേന്തി"തി. കാമനട്ഠേന കാമോ ച സോ യഥാവുത്തേനതേന ഓഘോ ചാതി, കാമേസു ഓഘോതി വാ കാമോഘോ. ഭവോഘോ നാമ ഭവരാഗോതി ദസ്സേതും "രൂപാരൂപഭവേസു"തിആദി വുത്തം. തത്മ പഠമോ ഉപപത്തിഭവേസു രാഗോ, ദുതിയോ കമ്മഭവേസു, തതിയോ ഭവദിട്ഠിസഹഗതോ. യഥാ രഞ്ജനട്ഠേന രാഗോ, ഏവം ഓഹനട്ഠേന "ഓഘോ"തി വുത്തോ.

യോജേന്തീതി കമ്മം വിപാകേന, ഭവാദിം ഭവന്തരാദീഹി ദുക്ഖേ സത്തേ യോജേന്തി ഘട്ടേന്തീതി യോഗാ. ഓഘാ വിയ വേദിതബ്ബാ അത്ഥതോ കാമയോഗാദിഭാവതോ.

വിസംയോജേന്തീതി പടിപന്നം പുഗ്ഗലം കാമയോഗാദിതോ വിയോജേന്തി. സംകിലേസകരണം യോജനം യോഗോ, ഗന്ധികരണം (ഗന്ധകരണം ധം സം മൂലടീം ൨൦-൨൫), സഞ്ചലികചക്കലികാനം വിയ പടിബദ്ധതാകരണം വാ ഗന്ധനം ഗന്ധോ, അയം ഏതേസം വിസേസോ. പലിബുന്ധതീതി നിസ്സരിതും അപ്പദാനവസേന ന മുഞ്ചേതി വിബന്ധതി. ഇദമേവാതി അത്തനോ യഥാഉപട്ഠിതം സസ്സതവാദാദികം വദതി. സച്ചന്തി ഭൂതം.

ഭൂസം , ദജ്ഘഞ്ച ആരമ്മണം ആദിയതി ഏതേഹീതി ഉപാദാനാനി. യം പന തേസം തമാഗഹണം, തമ്പി അത്ഥതോ ആദാനമേവാതി ആഹ "ഉപാദാനാനീതി ആദാനഗുഹണാനീ"തി. ഗഹണട്ഠേനാതി കാമനവസേന ദജ്ഘം ഗഹണട്ഠേന. പുന ഗഹണട്ഠേനാതി മിച്ഛാഭിനിവിസനവസേന ദജ്ഘം ഗഹണട്ഠേന. ഇമിനാതി ഇമിനാ സീലവതാദിനാ. സുദ്ധീതി സംസാരസുദ്ധി. ഏതേനാതി ഏതേന ദിട്ഠിഗാഹേന. "അത്താ"തി പഞ്ഞാപേന്തോ വദതിചേവ അഭിനിവേസനവസേന ഉപാദിയതി ച.

യവന്തി താഹി സത്താ അമിസ്സിതാപി സമാനജാതിതായ മിസ്സിതാ വിയ ഹോന്തീതി യോനിയോ, താ പന അത്ഥതോ അണ്ഡാദിഉപ്പത്തിട്ഠാനവിസിട്ഠാ ഖണ്ഡാനം ഭാഗസോ പവത്തിവിസേസാതി ആഹ "യോനിയോതികോട്ഠാസാ"തി. സയനസ്ഥിതി പുപ്ഫസന്ധരാദിസയനസ്ഥിം. തത്മ വാ തേ സയിതാ ജായന്തീതി സയനഗുഹണം. തയിദം മനുസ്സാനം, ഭൂമ്മദേവാനഞ്ച വസേന ഗഹേതബ്ബം. പൂതിമച്ഛാദീസു കിമയോ നിബ്ബത്തന്തി. ഉപപതിതാ വിയാതി ഉപപജ്ജവസേന പതിതാ വിയ. ബാഹിരപച്ചയനിരപേക്ഖതായ വാ

ഉപപതനേ സാധുക്കാരീനോ ഓപപാതിനോ, തേ ഏവ ഹ്യ “ഓപപാതികാ”തി വുത്താ. ദേവമനുസ്സേസൂതി ഏതഥ യേ ദേവേ സന്ധായ ദേവഗൃഹണം, തേ ദസ്സേനോ “ഭുമ്മദേവേസു”തി ആഹ.

അത്തനോ സതിസമ്മോസേന ആഹാരപ്പയോഗേന മരണതോ “പഠമോ വിസ്സാപദോസികവസേനാ”തി വുത്തം. അത്തനോ പരസ്സ ച മനോപദോസവസേന മരണതോ “തതിയോ മനോപദോസികവസേനാ”തി വുത്തം. നേവ അത്തസഞ്ചേതനായ മരന്തി, ന പരസഞ്ചേതനായ കേവലം പുത്തേഖയേനേവ മരണതോ, തസ്ഥാ ചതുത്ഥോ...പേ... വേദിതബ്ബോ.

ദക്ഖിണാവിസുദ്ധാദിചതുകുവണ്ണനാ

൩൧൩. ദാനസങ്ഖാതാ ദക്ഖിണാ, ന ദേയ്യധമ്മസങ്ഖാതാ. വിസുജ്ജന്താ മഹാജുതികതാ, സാ പന മഹാഫലതായ വേദിതബ്ബാതി ആഹ “മഹപ്ഫലാ ഹോന്തി”തി.

അനരിയാനന്തി അസാധുനം. തേ പന നിഹീനാചാരാ ഹോന്തിതി ആഹ “ലാമകാന”ന്തി. വോഹാരാതി സബ്ബോഹാരാ അഭിലാപാ വാ, അത്ഥതോ തമാപവത്താ ചേതനാ. തേനാഹ “ഏതഥ ചാ”തിആദി.

അത്തന്തപാദിചതുകുവണ്ണനാ

൩൧൪. തേസു അചേലകോതി നിദസ്സനമത്തം ഛന്നപരിബ്ബാജകാനന്വി അത്തകിലമഥം അനുയുത്താനം ലബ്ഭന്തോ.

ന സീലാദിസമ്പന്നോതി സീലാദീഹി ഗുണേഹി അപരിപുണ്ണോ.

തമോതി അപ്പകാസഭാവേന തമോഭൂതോ. തേനാഹ “അന്ധകാരഭൂതോ”തി, അന്ധകാരം വിയ ഭൂതോ ജാതോ അപ്പകാസഭാവേന, അന്ധകാരത്തം വാ പത്തോതി അത്ഥോ. തമമേവാതി വുത്തലക്ഖണം തമമേവ. പരം പരതോ അയനം ഗതി നിട്ഠാതി അത്ഥോ. “നീചേ...പേ... നിബ്ബത്തിത്ഥാ”തി ഏതേന തസ്സ തമഭാവം ദസ്സേതി, “തീണി ദുച്ചരിതാനി പരിപൂരേതീ”തി ഏതേന തമപരായണഭാവം അപ്പകാസഭാവപത്തിതോ. തമാവിയോ ഹുത്ഥാതി നീചേ... പേ... നിബ്ബത്തേത്ഥാ. “തീണി സുച്ചരിതാനി പരിപൂരേതീ”തി ഏതേന തസ്സ ജോതിപരായണഭാവം ദസ്സേതി പകാസഭാവപത്തിതോ. ഇതരദയേ വുത്തനയാനുസാരേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

മ-കാരോ പദസന്ധിമത്തം “അഞ്ഞമഞ്ഞ”ന്തിആദിസു (സു° നി° ൬൦൭) വിയ. ചതുഹിവാതേഹീതി ചതുഹി ദിസാഹി ഉട്ഠിതവാതേഹി. പരപ്പവാദേഹീതി പരേസം ദിട്ഠിഗതികാനം വാദേഹി. “അകമ്പിയോ”തി വത്ഥാ തത്ഥ കാരണമാഹ “അചലസദ്ധായാ”തി, മഗ്ഗേനാഗതസദ്ധായ. പതനുഭൂതത്താതി ഏതഥ ദീഹി കാരണേഹി പതനുഭാവോ വേദിതബ്ബോ അധിച്ചുപ്പത്തിയാ, പരിയുട്ഠാനമന്ദതായ ച. സകദാഗാമിസ്സ ഹി വട്ടാനുസാരിമഹാജനസ്സ വിയ കിലേസാ അഭിണ്ഹം ന ഉപ്പജ്ജന്തി, കദാചി കരഹചി ഉപ്പജ്ജന്തി. ഉപ്പജ്ജമാനാ ച വട്ടാനുസാരിമഹാജനസ്സ വിയ മദുന്താ അഭിഭവന്താ ന ഉപ്പജ്ജന്തി, ദീഹി പന മഗ്ഗേഹി പഹീനത്താ മന്ദാ മന്ദാ തനുക്കാകാരാ ഉപ്പജ്ജന്തി. ഇതി

കിലേസാനം പതനുഭാവേന ഗുണസോഭായ ഗുണസോരച്ചേന സകദാഗാമീ സമണപദുമോ നാമ. രാഗഭോസാനം അഭാവതി ഗുണവികാസവിബന്ധാനം സഞ്ചസോ രാഗഭോസാനം അഭാവേന. വിപ്പമേവ പുപ്ഫിസ്സതീതി അഗ്ഗമഗ്ഗവികസന്നേന നചിരസ്സേവ അനവസേസഗുണസോഭാപാരിപൂരിയാ പുപ്ഫിസ്സതി. തസ്മാ അനാഗാമീ സമണപുണ്ഡരീകോ നാമ. “പുണ്ഡരീക”ന്തി ഹി രത്തകമലം വുച്ചതി. തം കിര ലഹും പുപ്ഫിസ്സതി. ‘പദുമ’ന്തി സേതകമലം, തം ചിരേന പുപ്ഫിസ്സതീ”തി വദന്തി. ഗന്ധകാരകിലേസാനന്തി ചിത്തസ്സ ബദ്ധഭാവകരാനം ഉദ്ധമ്ഭാഗിയകിലേസാനം സഞ്ചസോ അഭാവ സമണസുഖുമാലോ നാമ സമണഭാവേന പരമസുഖുമാലഭാവപ്പത്തിതോ.

ചതുകുവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

നിട്ഠിതാ ച പഠമഭാണവാറവണ്ണനാ.

പഞ്ചകവണ്ണനാ

൩൧൫. സച്ചേസു വിയ അരിയസച്ചാനി ഖണ്ഡേസു ഉപാദാനക്ഖണ്ഡാ അന്തോഗധാതി ഖണ്ഡേസു ലോകിയലോകുത്തരവസേന വിഭാഗം ദസ്സേത്ഥാ ഇതരേസു തദഭാവതോ “ഉപാദാനക്ഖണ്ഡാ ലോകിയാ വാ”തി ആഹ.

ഗന്തബ്ബാതി ഉപപജ്ജിതബ്ബാ. യഥാ ഹി കമ്മഭവോ പരമത്ഥതോ അസതിപി കാരകേ പച്ചയസാമഗ്ഗിയാ സിലോ “തംസമങ്ഗിനാ സന്താനലക്ഖണേന സത്തേന കത്തോ”തി വോഹരീയതി, ഏവം ഉപപത്തിഭവലക്ഖണാ ഗതിയോ പരമത്ഥതോ അസതിപി ഗമകേ തതംകമ്മവസേന യേഹി താനി കമ്മാനി “കതാനീ”തി വുച്ചന്തി, തേഹി “ഗന്തബ്ബാ”തി വോഹരീയന്തി. യസ്സ ഉപ്പജ്ജതി, തം ബ്രൂഹന്തോ ഏവ ഉപ്പജ്ജതീതി അയോ, സുഖം. നത്ഥി എത്ഥ അയോതി നിരയോ. തതോ ഏവ അസ്സാദേതബ്ബമേത്ഥ നത്ഥീതി “നിരസ്സാദോ”തി ആഹ. അവിചിത്രദിഛാകാസേപി നിരയസദ്ദോ നിരുള്ഹോതി ആഹ “സഹോകാസേന ഖണ്ഡാ കമിതാ”തി. സൂരിയവിമാനാദി ഓകാസവിസേസേപി ലോകേ ദേവ-സദ്ദോ നിരുള്ഹോതി ആഹ “ചതുമേ ഓകാസോപീ”തി.

ആവാസേതി വിസയേ ഭുജ്ജം. പേതോ വാ അജഗരോ വാ ഹുത്ഥാ നിബ്ബത്തതി ലഗ്ഗചിത്തതായ, ഹീനജ്ജ്യാസയതായ ച. തേഹി തേഹി കാരണേഹി ആദീനവം ദസ്സേത്ഥാ യഥാ അത്തേന ലഭന്തി, ഏവം കരോതി അത്തനോ വിസമനിസ്സിതതായ, ബലവനിസ്സിതതായ ച. വണ്ണമച്ഛരിയേന അത്തനോ ഏവ വണ്ണം വണ്ണേതി, പരേസം വണ്ണോ “കിം വണ്ണോ ഏസോ”തി തം തം ദോസം വദതി. പടിവേധധമ്മോ അരിയാനംയേവ ഹോതി, തേ ച തം ന മച്ഛരായന്തി മച്ഛരിയസ്സ സഞ്ചസോ പഹീനത്താതി തസ്സ അസമ്ഭവോ ഏവാതി ആഹ “പരിയത്തിധമ്മേ”തിആദി. “അയം ഇമം ധമ്മം ഉഗ്ഗഹേത്ഥാ അത്തമാ അത്ഥം വിപരിവത്തേത്ഥാ നസ്സേസ്സതീ”തി ധമ്മാനുഗൃഹേന ന ദേതി. “അയം ഇമം ധമ്മം ഉഗ്ഗഹേത്ഥാ ഉദ്ധതോ ഉന്നളോ അവുപസന്തചിത്തോ അപുണ്ണം പസവിസ്സതീ”തി പുഗ്ഗലാനുഗൃഹേന ന ദേതി. ന തം അദാനം മച്ഛരിയം മച്ഛരിയലക്ഖണസ്സേവ അഭാവതോ.

ചിത്തം നിവാരേന്തീതി ത്യാനാദിവസേന ഉപ്പജ്ജനകം കൂസലചിത്തം നിസേധേന്തി തമാസ്സ ഉപ്പജ്ജിതും ന ദേന്തി. നീവരണപ്പത്തോതി

നീവരണാവതോ. “അരഹത്തമഗ്ഗവജ്ജേയോ”തി ഏതേന ഭവരാഗാനുസയസ്സപി നീവരണഭാവം അനുജാനതി, തം വിചാരേതബ്ബം. കിമേതഥ വിചാരേതബ്ബം? “ആരുപ്പേ കാമച്ഛന്ദനീവരണം പടിച്ച മിന്നമിദ്ധനീവരണം”ന്തി (പട്ഠം ൩.നീവരണഗോച്ഛകേ വ) ആദിവചനതോ ന യിദം “പരിയായേന വുത്ത”ന്തി സക്കാ വത്തും, സബ്ബേസമ്പി തേഭൂമകധമ്മാനം കാമനീയട്ഠേന കാമഭാവതോ ഭവരാഗസ്സപി കാമച്ഛന്ദഭാവസ്സ ഇച്ഛിതത്താ. തസ്മാ “കാമച്ഛന്ദോ നീവരണപ്പത്തോ”തി ഭവരാഗാനുസയമാഹ. സോ ഹി അരഹത്തമഗ്ഗവജ്ജേയോ. “യാ തസ്മിം സമയേ ചിത്തസ്സ അകല്യതാ”തി (ധം സം ൧൧൬൨) ആദിവചനതോ മിനം ചിത്തഗേലഞ്ഞം. തമാ “യാ തസ്മിം സമയേ വേദനാക്ഖണ്ഡസ്സാ”തി (ധം സം ൪൪) ആദിവചനതോ മിദ്ധം ഖണ്ഡത്തയഗേലഞ്ഞം. ഏതഥ ച ചിത്തഗേലഞ്ഞേന ചിത്തസ്സേവ അകല്യതാ, ഖണ്ഡത്തയഗേലഞ്ഞേന പന്ന രൂപകായസ്സപി മിന്നമിദ്ധസ്സ നിദാഹേതുത്താ. തമാ ഉദ്ധച്ചന്തി ഉദ്ധച്ചസ്സ അരഹത്തമഗ്ഗവജ്ജേയതം ഉപസംഹരതി തമാ-സദേന , ന ഉഭയതം. ന ഹി തസ്സ താദിസീ ഉഭയതാ അത്ഥി. യം പന്ന കേചി വദന്തി “പുച്ഛമുജ്ജനസന്താനവുത്തി സേക്ഖസന്താനവുത്തി”തി, തം ഇധ അനുപയോഗി സേക്ഖസന്താനവുത്തിനോ ഏവ ചേതഥ അധിപ്പേതത്താ.

തേഹീതി സംയോജനേഹി. “ഓരമ്ഭാഗിയാനി ഉദ്ധമ്ഭാഗിയാനീ”തി വിസേസം അന്നാമസിത്വാ “സംയോജനാനീ”തി സാധാരണതോ പദുദ്ധാരോ ഇദാനി വുച്ഛമാനചതുക്കാനുച്ഛവികതാവസേന, കസ്സചിപി കിലേസസ്സ അവിക്ഖമ്ഭിതത്താ കമ്മഞ്ചിപി അവിനിപാതേയുതാമുത്തോ കാമഭവോ അജ്ജയത്തഗ്ഗഹണ്ഡസ്സ വിസേസപച്ചയത്താ ഇമേസം സത്താനം അബ്ഭന്തരട്ഠേന അന്തോ നാമ. രൂപാരൂപഭവോ തബ്ബിപരിയായതോ ബഹി നാമ. തമാ ഹി യസ്സ ഓരമ്ഭാഗിയാനി സംയോജനാനി അപ്പഹീനാനി, സോ അജ്ജയത്തസംയോജനോ വുത്തോ, യസ്സ താനി പഹീനാനി, സോ ബഹിദ്ധാസംയോജനോ, തസ്മാ അന്തോ അസമുച്ഛിന്നബന്ധനതായ, ബഹി ച പവത്തമാനഭവങ്ഗസന്താനതായ അന്തോബദ്ധാ ബഹിസയിതാ നാമ. നിരന്തരപ്പവത്തഭവങ്ഗസന്താനവസേന ഹി സയിതവോഹാരോ. കാമം നേസം ബഹിബന്ധനമ്പി അസമുച്ഛിന്നം, അന്തോബന്ധനസ്സ പന്ന മൂലതായ ഏവം വുത്തം . തേനാഹ “തേസഞ്ചി കാമഭവേ ബന്ധന”ന്തി. ഇമിനാ നയേന സേസദ്വയേപി അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അസമുച്ഛിന്നേസു ച ഓരമ്ഭാഗിയസംയോജനിയേസു ലദ്ധപ്പച്ചയേസു ഉദ്ധമ്ഭാഗിയസംയോജനാനി അഗണനുപഗാനി ഹോന്തീതി. അരിയാനംയേവ വസേനേതഥ ചതുക്കസ്സ ഉദ്ധത്താ ലബ്ഭമാനാപി പുച്ഛമുജ്ജനാ ന ഉദ്ധാ.

സിക്ഖാകോട്ഠാസോതി സിക്ഖിതബ്ബഭാഗോ. പജ്ജതി സിക്ഖാ ഏതേനാതി സിക്ഖാപദം, സിക്ഖായ അധിഗമുപായോതി. ആഗതായേവ, തസ്മാ തത്ഥ ആഗതനയേനേവ വേദിതബ്ബാതി അധിപ്പായോ.

അഭബ്ബുട്ഠാനാദിപഞ്ചകവണ്ണാ

൩൧൬. ദേസനാസീസമേവാതി ദേസനാപദേസോ ഏവ, തസ്മാ സോതാപന്നാദയോപി അഭബ്ബാ. യദി ഏവം കസ്മാ തമാ ദേസനാതി ആഹ “പുച്ഛമുജ്ജനഖീണാസവാന്”ന്തിആദി.

ഞാതിബൃസനേ യേസം ഞാതിനം വിനാസോ, തേസം ഹിതസുഖം വിധംസേതി, തസ്മാ ബൃസതീതിബൃസനം. ഭോഗബൃസനേപി ഏസേവ നയോ. രോഗബൃസനാദീസു പന “യസ്സ രോഗോ”തിആദിനാ യോജേതബ്ബം. നേവ അകുസലാനി അസംകിലിട്ഠസഭാവത്താ. ന തിലക്ഖണാഹതാനി അഭാവധമ്മത്താ. ഇതരം പന വുത്തവിപരിയായതോ അകുസലം, തിലക്ഖണാഹതബ്ബം.

ഗുണേഹി സമിദ്ധഭാവാ സമ്പദാ.

വത്സുസന്ധസ്സനാതി യസ്ഥിം വത്സുസ്ഥിം തസ്സ ആപത്തി, തസ്സ സരൂപതോ ദസ്സനാ. ആപത്തിസന്ധസ്സനാതി യം ആപത്തിം സോ ആപന്നോ, തസ്സാ ദസ്സനാ. സംവാസപടിക്ഖേപോതി ഉപോസഥപവാറണാദിസംവാസസ്സ പടികഖിപനം അകരണം. സാമീചിപടിക്ഖേപോ അഭിവാദനാദിസാമീചികിരിയായ അകരണം. ചോദയമാനേനാതി ചോദേതേന. ചുദിതകസ്സ കാലോതി ചുദിതകസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ ചോദേതബ്ബകാലോ. പുഗ്ഗലന്തി ചോദേതബ്ബം പുഗ്ഗലം. ഉപപരിക്ഖിതാതി “അയം ചുദിതകലക്ഖണേ തിട്ഠതി, ന തിട്ഠതീ”തി വീമംസിത്വാ. അയസം ആരോപേതി “ഇമേ മം അഭൂതേന അബ്ഭാചിക്ഖന്താ അനയബൃസനം ആപാദേതീ”തി ഭിക്ഖുനം അയസം ഉപ്പാദേതി.

പധാനിയങ്ഗപഞ്ചകവണ്ണനാ

൩൧൭. പദഹതീതി പദഹനോ; ഭാവനം അനുയുത്തോ യോഗീ, തസ്സ ഭാവോ ഭാവനാനുയോഗോ പദഹനഭാവോ. പധാനം അസ്സ അത്ഥീതി പധാനികോ, ക-കാരസ്സ യ-കാരം കത്വാ “പധാനിയോ”തി വുത്തം. “അഭിനീഹാരതോ പട്ഠായ ആഗതത്താ”തി വുത്തത്താ പച്ചേകബോധിസത്തസാവകബോധിസത്താനന്വി പണിയാനതോ പഭൂതി ആഗതാ സദ്ധാ ആഗമനസദ്ധാ ഏവ, ഉക്കട്ഠനിദ്രേസേന പന “സബ്ബത്തുബോധിസത്താന”തി വുത്തം. അധിഗമതോ സമുദാഗതത്താ അഗ്ഗമഗ്ഗഫലസമ്പയുത്താപി അധിഗമനസദ്ധാ നാമ, യാ സോതാപന്നസ്സ അങ്ഗഭാവേന വുത്താ. അചലഭാവേനാതി പടിപക്ഖേന അനഭിഭവനീയത്താ നിചലഭാവേന. ഓകപ്പനന്തി ഓക്കന്തിത്വാ പക്ഖന്തിത്വാ അധിമുച്ചനം. പസാദുപ്പത്തി പസാദനീയേ വത്സുസ്ഥിം പസീദനമേവ. സുപ്പടിവിധന്തി സുട്ഠ പടിവിധം, യഥാ തേന പടിവേധേന സബ്ബത്തുതത്താണം ഹത്ഥഗതം അഹോസി, തഥാ പടിവിധം. യസ്സ ബുദ്ധസുബുദ്ധതായ സദ്ധാ അചലാ അസമ്പവേധീ, തസ്സ ധമ്മസുധമ്മതായ, സങ്ഘസുപ്പടിപന്നതായ ച സദ്ധാ ന തഥാതി അട്ഠാനമേതം അനവകാസോ. തേനാഹ ഭഗവാ “യോ, ഭിക്ഖവേ, ബുദ്ധേ പസന്നോ, ധമ്മേ സോ പസന്നോ, സങ്ഘേ സോ പസന്നോ”തിആദി. പധാനവീരിയം ഇജ്ജ്ഞതി “അദ്ധാ ഇമായ പടിപദായ ജരാമരണതോ മുച്ചിസ്സാമീ”തി സക്കച്ചം പദഹനതോ.

അപ്പ-സദോ അഭാവത്ഥോ “അപ്പ-സദസ്സ...പേ... വോ പനാ”തിആദീസു വിയാതി ആഹ “അരോഗോ”തി. സമവേപാകിനിയാതി യഥാഭൂത്തം ആഹാരം സമാകാരേണേവ പച്ചനസിലായ. ദള്ഹം കത്വാ പച്ചന്തീ ഹി ഗഹണീ ഘോരഭാവേന പിത്തവികാരാദിവസേന രോഗം ജനേതി, സിമിലം കത്വാ പച്ചന്തീ മന്ദഭാവേന വാതവികാരാദിവസേന. തേനാഹ “നാതിസീതായ നാച്ചുണ്ഹായാ”തി. ഗഹണീതേജസ്സ മന്ദതിക്ഖതാവസേന സത്താനം യഥാക്കമം സീതുണ്ഹസഹഗതാതി ആഹ “അതിസീതഗഹണികോ”തിആദി. യാഥാവതോ

അച്ചയദേസനാ അത്തനോ ആവികരണം നാമാതി ആഹ “യമാഭൂതം അത്തനോ അഗുണം പകാസേതാ”തി. ഉദയത്ഥഗാമിനിയാതി സഞ്ചാരാനം ഉദയം, വയഞ്ച പടിവിജ്ഞന്തിയാതി അയമേത്ഥ അത്ഥോതി ആഹ “ഉദയഞ്ചാ”തിആദി. പരിസുദ്ധായാതി നിരൂപക്കിലേസായ. നിബ്ബിജ്ഞിതും സമത്ഥായാതി തദങ്ഗവസേന അവസേസം പജഹിതും സമത്ഥായ. തസ്സ തസ്സ ദുക്ഖസ്സ വയഗാമിനിയാതി യം ദുക്ഖം ഇമസ്ഥിം ഞാണേ അന്ധിഗതേ പവത്താരഹം, അധിഗതേ ന പവത്തതി, തം സന്ധായ വദതി. തമാ ഹേസ യോഗാവചരോ “ചുളുസോതാപനോ”തി വുച്ചതി.

സുദ്ധാവസാദിപഞ്ചകവണ്ണനാ

൩൧൮. “സുദ്ധാ ആവസിംസു”തിആദിനാ അദ്ധത്തയേപി തേസം സുദ്ധാവസപരിയായോ അബ്ബഭിചാരിതി ദസ്സേതി. കിലേസമലരഹിതാതി നാമകായപരിസുദ്ധിം വദന്തോ ഏവ രൂപകായപരിസുദ്ധിമ്പി അത്ഥതോ ദസ്സേതി. തേനാഹ “അനാഗാമിഖിണാസവാ”തി.

ആയുനോ മജ്ഞന്തി അവിഹാദീസു യത്ഥ യത്ഥ ഉപ്പന്നോ, തത്ഥ തത്ഥ ആയുനോ മജ്ഞം അനതിക്കമിത്ഥാ. അന്തരാ വാതി തസ്സ അന്തരാവ ഓരമേവ. മജ്ഞം ഉപഹച്ചാതി ആയുനോ മജ്ഞം അതിച്ച. തേനാഹ “അതിക്കമിത്ഥാ”തി. അപ്പയോഗേനാതി അനുസ്സഹനേന. അകിലമന്തോതി അകിലന്തോ. സുഖേനാതി അകിച്ഛേന. ഉദ്ധം വാഹിഭാവേന ഉദ്ധം അസ്സ തണ്ഹാസോതം, വട്ടസോതഞ്ചാതി ഉദ്ധംസോതോ; ഉദ്ധം വാ ഗന്ത്വാ പടിലഭിതഞ്ചതോ ഉദ്ധം അസ്സ മഗ്ഗസോതന്തി ഉദ്ധംസോതോ. അകനിട്ഠം ഗച്ഛതീതി അകനിട്ഠാമീ. സോധേത്ഥാതി തത്ഥ തത്ഥ ഉപ്പജ്ജന്തോ തേ തേ ദേവലോകേ സോധേന്തോ വിയ ഹോതീതി വുത്തം “ചത്താരോ ദേവലോകേ സോധേത്ഥാ”തി. തത്ഥ തത്ഥ വാ ഉപ്പജ്ജിത്ഥാ പുന അനുപ്പജ്ജനാരഹഭാവേനേവ തതോപി ഗച്ഛന്തോ ദേവുപപത്തിഭവസഞ്ചിതേ അത്തനോ ഖന്ധലോകേ ഭവരാഗമലം വിസോധേത്ഥാ വിക്ഖമ്ഭേത്ഥാ. അയഞ്ഹി അവിഹേസു കപ്പസഹസ്സം വസന്തോ അരഹത്തം പത്തും അസക്കുണിത്ഥാ അതപ്പം ഗച്ഛതി, തത്ഥാപി ദേവ കപ്പസഹസ്സാനി വസന്തോ അരഹത്തം പത്തും അസക്കുണിത്ഥാ സുദസ്സം ഗച്ഛതി, തത്ഥാപി ചത്താരികപ്പസഹസ്സാനി വസന്തോ അരഹത്തം പത്തും അസക്കുണിത്ഥാ സുദസ്സിം ഗച്ഛതി, തത്ഥാപി അട്ഠകപ്പസഹസ്സാനി വസന്തോ അരഹത്തം പത്തും അസക്കുണിത്ഥാ അകനിട്ഠം ഗച്ഛതി, തത്ഥ വസന്തോ അഗ്ഗമഗ്ഗം അധിഗച്ഛതി.

ചേതോഖിലപഞ്ചകവണ്ണനാ

൩൧൯. ചേതോഖിലാ നാമ അത്ഥതോ വിചികിച്ഛാ കോധോ ച, തേ പന യസ്ഥിം സന്താനേ ഉപ്പജ്ജന്തി, തസ്സ ഖരഭാവോ കകഖളഭാവോ ഹുത്ഥാ ഉപതിട്ഠന്തി, പശേവ അത്തനാ സമ്പയുത്തചിത്തസ്സാതി ആഹ “ചിത്തസ്സ മദ്ധഭാവോ”തി. യമാ ലക്ഖണപാരിപൂരിയാ ഗഹിതായ സഞ്ചാ സത്ഥുരൂപകായസിരീ ഗഹിതാവ നാമ ഹോതി, ഏവം സഞ്ചുത്തായ സഞ്ചാ ധമ്മകായസിരീ ഗഹിതാ ഏവ നാമ ഹോതീതി തദുഭയവത്ഥുകമേവ കഞ്ഠം ദസ്സേന്തോ “സരീരേ കഞ്ഠമാനോ”തിആദിമാഹ. ആതപതി കിലേസേതി ആതപ്പം, സമ്മാവായാമോതി ആഹ “ആതപ്പായാതി വീരിയകരണത്ഥായാ”തി. പുനപ്പുനം യോഗായാതി ഭാവനം പുനപ്പുനം യുഞ്ജനായ. സതതകിരിയായാതി ഭാവനായ

നിരന്തരപ്പയോഗായ. “പടിവേധധമ്മേ കണ്ഠമാനോ”തി ഏതഥ കഥം ലോകുത്തരധമ്മേ കണ്ഠാ പവത്തതീതി? ന ആരമ്മണകരണവസേന, അനുസ്സവാകാരപരിവിതക്കലേഭേ പരികപ്പിതരുപേ കണ്ഠാ പവത്തതീതി ദസ്സേനോ ആഹ “വിപസ്സനാ...പേ... വദന്തി, തം അത്ഥി നു ഖോ നത്ഥീതി കണ്ഠതീ”തി. സിക്ഖാതി ചേത്ഥ പുണ്ണഭാഗസിക്ഖാ വേദിതബ്ബാ. “കാമഞ്ചേത്ഥ വിസേസുപ്പത്തിയാ മഹാസാവജ്ജതായ ചേവ സംവാസനിമിത്തഘട്ടനാഹേതു അഭിണ്ഹുപ്പത്തികതായ ച ‘സബ്രഹ്മചാരിസു’തി കോപസ്സ വിസയോ വിസേസേത്ഥാ വുത്തോ, തതോ അത്തത്ഥാപി പന കോപോ ‘ന ചേതോവിലോ’തി ന സക്കാ വിഞ്ഞാതു”ന്തി കേചി. യദി ഏവം വിചികിച്ഛായപി അയം നയോ ആപജ്ജതി, തസ്മാ യമാരുതവസേനേവ ഗഹേതബ്ബം.

ചേതസോവിനിബന്ധാദിപഞ്ചകവണ്ണനാ

൩൨൦. പവത്തിരും അപ്പദാനവസേന കുസലചിത്തം വിനിബന്ധന്തീതി ചേതസോവിനിബന്ധാ. തം പന വിനിബന്ധന്താ മുട്ഠിഗാഹം ഗണ്ഹന്തീ വിയ ഹോന്തീതി ആഹ “ചിത്തം ബന്ധിത്വാ”തിആദി. കാമഗിദ്ധോ പുഗ്ഗലോ വത്ഥുകാമേ വിയ കിലേസകാമേപി അസ്സാദേതി അഭിനന്ദതീതി വുത്തം “വത്ഥുകാമേപി കിലേസകാമേപി”തി. അത്തനോ കായേതി അത്തനോ കരജകായേ, അത്തഭാവേ വാ. ബഹിദ്ധാരുപേതി പരേസം കായേ, അനിന്ദ്രിയബദ്ധരുപേ ച. ഉദരം അവദിഹതി ഉപചിനോതി പരിപൂരേതീതി ഉദരാവദേഹകം. സേയ്യസുഖന്തി സേയ്യായ സയനവസേന ഉപ്പജ്ജനകസുഖം. സംപരിവത്തകന്തി സംപരിവത്തേത്ഥാ. പണിയായാതി തണ്ഹാവസേന പണിദഹിത്വാ. ഇതി പഞ്ചവിധോപി ലോഭവിസേസോ ഏവ ചേതോവിനിബന്ധോ വുത്തോതി വേദിതബ്ബോ.

ലോകിയാനേവ കമിതാനി രൂപിന്ദ്രിയാനംയേവ കമിതത്താ. പഠമദുതിയചതുത്ഥാനി ലോകിയാനി പരിത്തഭൂമകത്താ. തതീയപഞ്ചമാനി കാമരൂപഗ്ഗഭൂമികത്താ, കാമരൂപാരുപഗ്ഗഭൂമികത്താ ച. ലോകിയലോകുത്തരാനി കമിതാനീതി ആനേത്ഥാ യോജനാ. “സമമവിപസ്സനാമഗ്ഗഫലവസേനാ”തി വത്തബ്ബം. “സമമവിപസ്സനാമഗ്ഗവസേനാ”തി വുത്തം.

നിസ്സരണിയപഞ്ചകവണ്ണനാ

൩൨൧. നിസ്സരന്തീതി നിസ്സരണീയാതി വത്തബ്ബേ രസ്സം കത്ഥാ നിദേസോ. കത്തരി ഹേസ അനീയ-സദോ യഥാ “നിയ്യാനികാ”തി. തേനാഹ “നിസ്സാ”തി. കുതോ പന നിസ്സാതി? യഥാസകം പടിപക്ഖതോ. നിജ്ജീവട്ഠേന ധാതുയോതി ആഹ “അത്തസുത്തസഭാവാ”തി. അത്ഥതോ പന ധമ്മധാതുമനോവിത്താണധാതുവിസേസാ. താദിസസ്സ ഭിക്ഖുനോ കിലേസവസേന കാമേസു മനസികാരോ നാമ നത്ഥീതി ആഹ “വീമംസനത്ഥ”ന്തി. “നേക്ഖമ്മനിസ്സിതം ഇദാനി മേ ചിത്തം, കിം നു ഖോ കാമവിതക്കോപി ഉപ്പജ്ജതീ”തി വീമംസനത്ഥാതി അത്ഥോ. പക്ഖന്ദനം നാമ അനുപ്പവേസോ, സോ പന തത്ഥ നത്ഥീതി ആഹ “ന പവിസതീ”തി. പസാദം നാമ അഭിരുചിസന്തിട്ഠാനം , വിമുച്ചനം അധിമുച്ചനന്തി തം സബ്ബം പക്ഖിപന്തോ വദതി “പസാദം നാപജ്ജതീ”തിആദി. ഏവംഭൂതം പനസ്സ ചിത്തം തത്ഥ കഥം തിട്ഠതീതി ആഹ “യഥാ പനാ”തിആദി. തന്തി പഠമജ്ജയാനം. അസ്സാതി

ഭിക്ഖുനോ. ചിത്തം പക്ഖന്ദതീതി പരികമ്മചിത്തേന സദ്ധിം ത്യാനചിത്തം ഏകട്ഠവസേന ഏകജ്ഞം ഗഹേത്വാ വദതി. ഗോചരേ ഗതത്താതി അത്തനോ ആരമ്മണേ ഏവ പവത്തത്താ. അഹാനഭാഗിയത്താതി റിതിഭാഗിയത്താ, വിസേസഭാഗിയത്താ വാ. സുട്ഠു വിമുത്തന്തി വിക്ഖമ്ഭനവിമുത്തിയാ സമ്മദേവ വിമുത്തം. ചിത്തസ്സ കായസ്സ ച ഹന്നനതോ വിഘാതോ, ദുക്ഖം. പരിദഹനതോ പരിളാഹോ, കാമദരഥോ. ന വേദയതി അനുപ്പജ്ജനതോ. നിസ്സരന്തി തതോതി നിസ്സരണം. കേ നിസ്സരന്തി? കാമാ. ഏവഞ്ച കത്വാ കാമാനന്തി കത്തരി സാമിവചനം സുട്ഠു യുജ്ജതി. യദഗ്ഗേന കാമാ തതോ “നിസ്സാ”തി വുച്ചന്തി, തദഗ്ഗേന ത്യാനവി കാമതോ “നിസ്സാ”തി വത്തബ്ബതം ലഭതിതി വുത്തം “കാമേഹിനിസ്സാത്താ”തി. ഏവം വിക്ഖമ്ഭനവസേന കാമനിസ്സരണം വത്വാ ഇദാനി സമുച്ഛേദവസേന അച്ചന്തതോവ നിസ്സരണം ദസ്സേതും “യോ പനാ”തിആദി വുത്തം.

സേസപദേസുതി സേസകോട്ഠാസേസു. അയം പന വിസേസോതി വിസേസം വദന്തേന “തം ത്യാനം പാദകം കത്വാ”തിആദികോ അവിസേസോതി വത്വാ ദുതിയതതിയവാദേസു സബ്ബസോ അനാമട്ഠോ, ചതുത്ഥവാദേ പന അയവി വിസേസോതി ദസ്സേതും “അച്ചന്തനിസ്സരണേ ചേത്ഥ അരഹത്തഫലം യോജേതബ്ബ”തി വുത്തം.

യസ്ഥാ അരുപജ്ജ്യാനം പാദകം കത്വാ അഗ്ഗമഗ്ഗം അധിഗന്ത്വാ അരഹത്തേ റിതസ്സ ചിത്തം സബ്ബസോ രൂപേഹി നിസ്സാടം നാമ ഹോതി. തസ്സ ഹി ഫലസമാപത്തിതോ വുട്ഠായ വിമംസനത്ഥം രൂപാഭിമുഖം ചിത്തം പേസേന്തസ്സ ഇദമക്ഖാതന്തി സമമയാനികാനം വസേന ഹേട്ഠാ ചത്താരോ വാരാ കമിതാ, ഇദം പന സുക്ഖവിപസ്സകസ്സ വസേനാതി ആഹ “സുദ്ധസഞ്ചാരേ”തിആദി. പുന സക്കായോ നത്ഥീതി ഉപ്പന്നന്തി ഇദാനി മേ സക്കായപ്പബ്ബന്ധോ നത്ഥീതി വിമംസന്തസ്സ ഉപ്പന്നം.

വിമുത്തായതനപഞ്ചകവണ്ണനാ

൩൨൨. വിമുത്തിയാ വട്ടദുക്ഖതോ വിമുച്ചനസ്സ ആയതനാനി കാരണാനി വിമുത്തായതനാനീതി ആഹ “വിമുച്ചനകാരണാനീ”തി. പാളിഅത്ഥം ജാനന്തസ്സാതി “ഇയ സീലം ആഗതം, ഇയ സമാധി, ഇയ പഞ്ഠാ”തിആദിനാ തം തം പാളിഅത്ഥം യാമാവതോ ജാനന്തസ്സ. പാളിം ജാനന്തസ്സാതി തദത്ഥജോതനം പാളിം യാമാവതോ ഉപധാരേന്തസ്സ. തരുണപീതീതി സഞ്ജാതമത്താ മുദുകാ പീതി ജായതി. കഥം ജായതി? യഥാദേസിത്ഥയമ്മം ഉപധാരേന്തസ്സ തദനുച്ഛവികമേവ അത്തനോ കായവചീമനോസമാചാരം പരിഗൃഹ്ണന്തസ്സ സോമനസ്സപ്പത്തസ്സ പമോദലക്ഖണം പാമോജ്ജം ജായതി. തുട്ഠാകാരഭൂതാ ബലവപീതീതി പുരിമുപ്പന്നായ പീതിയാ വസേന ലദ്ധാസേവനത്താ അതിവിയ തുട്ഠാകാരഭൂതാ കായചിത്തദരഥപസ്സമ്ഭനസമത്ഥായ പസ്സദ്ധിയാ പച്ചയോ ഭവിതും സമത്ഥാ ബലപ്പത്താ പീതി ജായതി. യസ്ഥാ നാമകായേ പസ്സദ്ധേ രൂപകായോപി പസ്സദ്ധോ ഏവ ഹോതി, തസ്ഥാ “നാമകായോ പടിപസ്സമ്ഭതി” ഇച്ചേവ വുത്തം. സുഖം പടിലഭതിതി വക്ഖമാനസ്സ ചിത്തസമാധാനസ്സ പച്ചയോ ഭവിതും സമത്ഥം ചേതസികം നിരാമിസം സുഖം പടിലഭതി വിന്ദതി. “സമാധിയതീ”തി ഏത്ഥ ന യോ കോചി സമാധി അധിപ്പേതോ, അഥ ഖോ അനുത്തരസമാധിതി ദസ്സേന്തോ “അരഹത്ത ഫലസമാധിനാ സമാധിയതീ”തി ആഹ. “അയഞ്ഹി”തിആദി തസ്സാ ദേസനായ താദിസസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ

യഥാവൃത്തസമാധിപടിലാഭസ്തു കാരണഭാവവിഭാവനം. തസ്തു വിമുത്തായതനഭാവോ. ഓസക്കിതുന്നി നയിതും. സമാധിയേവ സമാധിനിമിത്തത്തി കമ്മട്ഠാനപാളിആരുള്ഹോ സമാധിയേവ പരതോ ഉപജ്ജനകഭാവനാസമാധിസ്തു കാരണഭാവതോ സമാധിനിമിത്തം. തേനാഹ “ആചരിയസന്തികേ”തിആദി.

വിമുത്തി വുച്ചതിഅരഹത്തം സബ്ബസോ കിലേസേഹി പടിപ്പസ്സുദ്ധിവിമുത്തിതി കത്വാ. പരിപാചേന്തിതി സായേന്തി നിപ്ഫാദേന്തി. അനിച്ചാനുപസ്സനാണേ നിസ്സയപച്ചയഭൂതേ ഉപ്പന്നസത്താ, തേന ഞാണേന സഹഗതാതി അത്ഥോ. സേസേസുപി ഏസേവ നയോ. യം പനേത്ഥ വത്തബ്ബം, തം വിസുദ്ധിമഗ്ഗസംവണ്ണനായം (വിസുദ്ധിം ടീം ൧.൩൭, ൩൦൬) വുത്തനയേന വേദിതബ്ബം.

പഞ്ചകവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ചരക്കവണ്ണനാ

൩൨൩. അത്താനം അധി അജ്ഞത്താ, അധി-സദ്ദോ സമാസവിസയേ അധികാരത്ഥം, പവത്തിഅത്ഥഞ്ച ഗഹേത്വാ പവത്തതീതി അത്താനം അധികിച്ച ഉദിസ്സ പവത്താ അജ്ഞത്താ; അജ്ഞത്തേസു ഭവാനി അജ്ഞത്തികാനീതി നിയകജ്ഞത്തേസുപി അബ്ഭന്തരാനി ചക്ഖാദീനി വുച്ചന്തി, താനി പന യേന അജ്ഞത്തഭാവേന “അജ്ഞത്തികാനീ”തി വുച്ചന്തി, തമത്ഥം പാകടം കത്വാ ദസ്സേനോ “അജ്ഞത്തികാനീ”തി ആഹ. സദൃശത്വതോ പന അജ്ഞത്തജ്ഞത്താനിയേവ അജ്ഞത്തജ്ഞത്തികാനി യഥാ “വേനയികോ”തി (മം നിം ൧.൨൪൬; അം നിം ൮.൧൧; പാരാൺ ൮) ദട്ഠബ്ബം. തതോ അജ്ഞത്തത്തോതി തതോ അജ്ഞത്തജ്ഞത്തത്തോ, യാനി അജ്ഞത്തികാനി വുത്താനി. അജ്ഞത്തികാനഞ്ച പടിയോഗീനി ബാഹിരാന്തി അജ്ഞത്തയമ്മാനം വിയ ബഹിദ്ധായമ്മാ. “അജ്ഞത്തികാനീ”തി ഹി സപരസന്താനികാനി ചക്ഖാദീനി വുച്ചന്തി, തഥാ രൂപാദീനി “ബാഹിരാന്തി”തി. അജ്ഞത്താനി പന സസന്താനികാ ഏവ ചക്ഖുരുപാദയോ, തതോ അത്തേവ ബഹിദ്ധാതി. “വിത്താണസമൂഹാ”തി ഏത്ഥ യദിപി തേസം വിത്താണാനം സമോധാനം നത്ഥി ഭിന്നകാലികത്താ, ചിത്തേന പന ഏകജ്ഞം അഭിസംയൂഹനവസേന സമൂഹതാ വുത്താ യഥാ “വേദനാക്ഖണ്ഡോ”തി. ചക്ഖുപസാദനിസ്സിതത്തി ചക്ഖുപസാദം നിസ്സായ പച്ചയം ലഭിത്വാ ഉപ്പന്നം കുസലാകുസലവിപാകവിത്താണം ചക്ഖുവിത്താണതാസാമത്തേന ഏകജ്ഞം കത്വാ വുത്തം. ചക്ഖുസന്നിസ്സീതോ സമ്ഫസ്സോ, ന ചക്ഖുദാരികോ. ഇമേ ദസ സമ്ഫസ്സേതി ഇമേ പസാദവത്ഥുകേ ദസ വിപാകസമ്ഫസ്സേ ഠപേത്വാ. ഏതേനേവ നയേനാതി ഏതേന ഫസ്സേ വുത്തേനേവ നയേന. തണ്ഹാചരക്കേ തണ്ഹം ആരബ്ഭ പവത്താപി തണ്ഹാ ധമ്മതണ്ഹാതി വേദിതബ്ബാ.

അപ്പടിസ്സയോതി അപ്പടിസ്സവോ, വ-കാരസ്സ യ-കാരം കത്വാ നിദദേസോ. ഗരൂനാ കിസ്ഥിഞ്ചി വുത്തേ ഗാരവവസേന പടിസ്സവനം പടിസ്സവോ, പടിസ്സവഭൂതം, തംസഭാഗഞ്ച യം കിഞ്ചി ഗാരവം, നത്ഥി ഏതസ്ഥിം പടിസ്സവോതി അപ്പടിസ്സവോ, ഗാരവരഹിതോ. തേനാഹ “അനീചവുത്തി”തി. യഥാ ചേതിയം ഉദിസ്സ കതം സത്ഥു കതസദിസം, ഏവം ചേതിയസ്സ പുരതോ കതം സത്ഥു പുരതോ കതസദിസം ഏവാതി ആഹ “പരിനിബ്ബുതേ

പനാ"തിആദി. സക്കച്ചം ന ഗച്ഛതീതി ആദരം ഗാരവം ഉപ്പാദേത്യാ ന ഉപസങ്കമതി. യഥാ സിക്ഖായ ഏകദേശേ കോപിതേ, അഗാരവേ ച കതേ സബ്ബാ സിക്ഖാ കുപ്പതി, സബ്ബത്ഥ ച അഗാരവം കതം നാമ ഹോതി സമുദായതോ സംവരസമാദാനം അവയവതോ ഭേദോതി. ഏവം ഏകഭിക്ഖുസ്ഥിംപി...പേ... അഗാരവോ കതോവ ഹോതി. അന്നാദരിയമത്തേനപി സിക്ഖായ അപരിപൂരിയേവാതി ആഹ "അപൂരയമാനോവ സിക്ഖായ അഗാരവോ നാമാ"തി. അപ്പമാദലക്ഖണം സമ്മാപടിപത്തി. ദുവിധന്തി ധമ്മാമിസവസേന ദുവിധം.

സോമനസ്സുപവിചാരാതി സോമനസ്സസഹഗതാ വിചാരാ അധിപ്പേതാ, ഉപസദ്ദോ ച നിപാതമത്തന്തി ആഹ "സോമനസ്സസമ്പയുത്താ വിചാരാ"തി. തഥാ ഹിസ്സ അഭിധമ്മേ (ധം സം വു) "ചാരോ വിചാരോ...പേ... ഉപവിചാരോ"തി നിദ്ദേസോ പവത്തോ. സോമനസ്സകാരണഭൂതന്തി സഭാവതോ, സങ്കപ്പതോപി സോമനസ്സസ്സ ഉപ്പത്തിയാ പച്ചയഭൂതം. കാമം പരിത്തഭൂമകാ വിതക്കവിചാരാ അഞ്ഞമഞ്ഞമവിയോഗിനോ , കിരിയാഭേദതോ പന പമാഭിനിപാതതായ വിതക്കസ്സ ബ്യാപാരോ സാതിസയോ. തതോ പരം വിചാരസ്സാതി തം സന്ധായ "വിതക്കേത്യാ"തി പുബ്ബകാലകിരിയാവസേന വത്യാ "വിചാരേണ പരിച്ഛിന്ദതീ"തി വുത്തം. ലദ്ധപുബ്ബാസേവനസ്സ വിചാരസ്സ ബ്യാപാരോ പഞ്ഞാ വിയ ഹോതി. തഥാ ഹി "വിചാരോ വിചികിച്ഛായ പടിപക്ഖോ"തി പേടകേ വുത്തം. "ദിട്ഠിസാമഞ്ഞഗതോ"തി ഏത്ഥ യായ ദിട്ഠിയാ പുഗ്ഗലോ ദിട്ഠിസാമഞ്ഞം ഗതോ വുത്തോ, സാ പമാമഗ്ഗസമ്മാദിട്ഠി കോസമ്ബകസുത്തേ അധിപ്പേതോതി ആഹ "കോസമ്ബകസുത്തേ പമാമഗ്ഗോ കമിതോ"തി. ഇധാതി ഇമസ്ഥിം സുത്തേ. ചതുസുപി മഗ്ഗേസു സമ്മാദിട്ഠി ദിട്ഠിഗ്ഗഹണേന ഗഹിതാതി ആഹ "ചത്താരോപി മഗ്ഗാ കമിതാ"തി.

വിവാദമൂലമുദാഹരണവണ്ണനാ

൩൨൫. കോധനോതി കുജ്ജന്തസീലോ. യസ്ഥാ സോ അപ്പഹീനകോധതായ വിഗതകോധനോ നാമ ന ഹോതി, തസ്ഥാ "കോധേണ സമന്നാഗതോ"തി ആഹ. ഉപനാഹോ ഏതസ്സ അത്ഥി, ഉപനയ്ഹനസീലോതി വാ ഉപനാഹീ. വിവാദോ നാമ ഉപ്പജ്ജമാനോ യേഭൂയേന പമാം ദിന്നം വസേന ഉപ്പജ്ജതീതി വുത്തം "ദിന്നം ഭിക്ഖുനം വിവാദോ"തി. സോ പന യഥാ ബഹൂനം അനത്ഥാവഹോ ഹോതി, തം നിദസ്സനമുവേന ദസ്സേനോ "കഥ"ന്തിആദിമാഹ. അബ്ഭന്തരപരിസായാതി പരിസബ്ഭന്തരേ.

പരഗുണമക്ഖനായ പവത്തോപി അത്തനോ കാരകം ഗുഢേണ പഹരന്തം ഗുഢോ വിയ പമാതരം മക്ഖേതീതി മക്ഖോ, സോ ഏതസ്സ അത്ഥിതി മക്ഖീ. പലാസതീതി പലാസോ, പരസ്സ ഗുണേ ഡംസിത്യാ വിയ അപന്നേതീതി അത്ഥോ, സോ ഏതസ്സ അത്ഥിതി പലാസീ. പലാസീ പുഗ്ഗലോ ഹി ദുതിയസ്സ ധൂരം ന ദേതി, സമം പസാരേത്യാ തിടന്തി. തേനാഹ "യുഗഗ്ഗാഹലക്ഖണേണ പലാസേന സമന്നാഗതോ"തി. "ഇസ്സുകീ"തിആദിനം പദാനമത്ഥോ ഹേട്ഠാ വുത്തനയത്താ സുവിഞ്ഞ്ഞേയോവ. കമ്മപഥപ്പത്തായ മിച്ഛാദിട്ഠിയാ വസേനേത്ഥ മിച്ഛാദിട്ഠി വേദിതബ്ബാതി ആഹ "നത്ഥികവാദീ അഹേതുകവാദീ അകിരിയവാദീ"തി.

നിസ്സരണിയമുദാഹരണവണ്ണനാ

൩൨൬. ഹാപേത്യാതി കുസലചിത്തം പരിഹാപേത്യാ പവത്തിതുമേവ അപ്പദാനവസേന. അഭൂതം ബ്യാകരണം ബ്യാകരോതി “മേത്താ ഹി ഖോ മേ ചേതോവിമുത്തി ഭാവിതാ”തിആദിനാ (അ° നി° ൬.൧൩) അത്തനി അവിജ്ജമാനം ഗുണബ്യാഹാരം ബ്യാഹരതി. ചേതോവിമുത്തി-സദും അപേക്ഖിത്യാ “നിസ്സടാ”തി വുത്തം. പുന ബ്യാപാദോ നത്ഥീതി ഇദാനി മമ ബ്യാപാദോ നാമ നത്ഥി സബ്ബസോ നത്ഥീതി ത്ത്യാ.

“അനിമിത്താ”തി വത്യാ യേസം നിമിത്താനം അഭാവേന അരഹത്തഫലസമാപത്തിയാ അനിമിത്തതാ, തം ദസ്സേതും “സാ ഹീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ രാഗസ്സ നിമിത്തം, രാഗോ ഏവ വാ നിമിത്തന്തി രാഗനിമിത്തം. ആദി-സദ്ദേന ദോസനിമിത്താദീനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. രൂപവേദനാദിസങ്ഖാരനിമിത്തം രൂപനിമിത്താദി. തേസഞ്ഞേവ നിച്ചാദിവസേന ഉപട്ഠാനം നിച്ചനിമിത്താദി. തയിദം നിമിത്തം യസ്മാ സബ്ബേന സബ്ബം അരഹത്തഫലേ നത്ഥി, തസ്മാ വുത്തം “സാ ഹീ...പേ... അനിമിത്താതി വുത്താ”തി. നിമിത്തം അനുസരതീതി തം നിമിത്തം അനുഗച്ഛതി ആരബ്ഭേ പവത്തതി.

അസ്മിമാനോതി “അസ്മീ”തി പവത്തോ അത്തവിസയോ മാനോ. അയം നാമ അഹം അസ്മീതി രൂപലക്ഖണോ, വേദനാദീസു വാ അത്തതരലക്ഖണോ അയം നാമ അത്താ അഹം അസ്മി. “അസ്മീ”തി മാനോ സമുഗ്ഘാടീയതി ഏതേനാതി അസ്മിമാനസമുഗ്ഘാതോ, അരഹത്തമഗ്ഗോ. പുന അസ്മിമാനോ നത്ഥീതി തസ്സ അനുപ്പത്തിയമ്മതാപാദനം കിത്തേന്തോ സമുഗ്ഘാതത്തമേവ വിഭാവേതി.

അനുത്തരിയാദിചരക്കവണ്ണനാ

൩൨൭. നത്ഥി ഏതേസം ഉത്തരാനി വിസിട്ഠാനീതി അനുത്തരാനി, അനുത്തരാനി ഏവ അനുത്തരിയാനി യഥാ അനന്തമേവ ആനന്തരിയന്തി ആഹ “അനുത്തരിയാനീതി അനുത്തരാനീ”തി. ദസ്സനാനുത്തരിയം നാമ അനുത്തരഫലവിസേസാവഹത്താ. ഏസ നയോ സേസേസുപി. സത്തവിധഅരിയധനലാഭോതി സത്തവിധസദ്ധാദിലോകുത്തരധനലാഭോ. സിക്ഖത്തയപൂരണന്തി അധിസിലസിക്ഖാദീനം തിസ്സന്നം സിക്ഖാനം പരിപൂരണം. തത്ഥ പരിപൂരണം നിപ്പരിയായതോ അസേക്ഖാനം വസേന വേദിതബ്ബം. കല്യാണപുമുജ്ജനതോ പട്ഠായ ഹി സത്ത സേക്ഖാ തിസ്സോ സിക്ഖാ പൂരേന്തി നാമ, അരഹാ പന പരിപുണ്ണസിക്ഖോതി. ഇതി ഇമാനി അനുത്തരിയാനി ലോകിയലോകുത്തരാനി കഥിതാനി.

അനുസ്സതിയോ ഏവ ദിട്ഠധമ്മികസമ്പരായികാദിഹിതസുഖാനം കാരണഭാവതോ ഠാനാനീതി അനുസ്സതിട്ഠാനാനി. ഏവം അനുസ്സരതോതി യഥാ ബുദ്ധാനുസ്സതി വിസേസാധിഗമസ്സ ഠാനം ഹോതി, ഏവം “ഇതിപി സോ ഭഗവാ”തിആദിനാ (ദീ° നി° ൧.൧൭൭, ൨൭൭) ബുദ്ധഗുണേ അനുസ്സരന്തസ്സ. ഉപചാരകമ്മട്ഠാനന്തി പച്ചക്ഖതോ ഉപചാരജ്ഞാനാവഹം കമ്മട്ഠാനം, പരമ്പരായ പന യാവ അരഹത്താ ലോകിയലോകുത്തരവിസേസാവഹം.

സത്തവിഹാരചരക്കവണ്ണനാ

൩൨൮. നിശ്ചിതവിഹാരാതി സഞ്ചാ പവത്തനകവിഹാരാ. റപേത്യാ ഹി
 സമാപത്തിവേലം, ഭവണ്ഗവേലഞ്ച വീണാസവാ ഇമിനാവ
 ഛരളണ്ഗുപേക്ഖാവിഹാരേന സഞ്ചകാലം വിഹരന്തി. ചക്ഖുനാ രൂപം ദിസ്വാതി
 നിസ്സയവോഹാരേന വുത്തം. സസമ്ഭാരകമാ ഹേസാ യമാ “ധനുനാ
 വിജ്ജ്ഞതീ”തി. തസ്മാ നിസ്സയസീസേന നിസ്സിതസ്സ ഗഹണം ദട്ഠഞ്ചന്തി ആഹ
 “ചക്ഖുവിത്താണേന ദിസ്വാ”തി. ഇട്ഠേ അരജ്ജന്തോതി ഇട്ഠേ ആരമ്മണേ രാഗം
 അനുപ്പാദേന്തോ മഗ്ഗേന സമുച്ഛിന്നത്താ. നേവ സുമനോ ഹോതി
 ഗേഹസിതപേമവസേനപി. ന ദുമ്മനോ പസാദഞ്ഞമത്തവസേനപി.
 അസമപേക്ഖനേതി ഇട്ഠേപി അനിട്ഠേപി മജ്ജന്തേപി ആരമ്മണേ ന സമം
 ന സമ്മാ അയോനിസോ ഗഹണേ. യോ അവിണാസവാന്തം മോഹോ ഉപ്പജ്ജതി,
 തം അനുപ്പാദേന്തോ മഗ്ഗേനേവ തസ്സ സമുഗ്ഘാടിത്താ.
 ഞാണുപേക്ഖാവസേനേവ ഉപേക്ഖകോ വിഹരതി മജ്ജന്തേ. അയഞ്ചസ്സ
 പടിപത്തിവേപുല്ലപ്പത്തിയാ , പത്താവേപുല്ലപ്പത്തിയാ വാതി ആഹ
 “സതിയാ”തിആദി. ഛരളണ്ഗുപേക്ഖാതി ഛരസു ദ്വാദേസു പവത്താ
 സതിസമ്പജഞ്ഞസ്സ വസേന ഛാവയവാ ഉപേക്ഖാ. ഞാണസമ്പയുത്തചിത്താനി
 ലബ്ഭന്തി തേഹി വിനാ സമ്പജാനതായ അസമ്ഭവതോ. മഹാചിത്താനീതി
 അട്ഠപി മഹാകിരിയചിത്താനി ലബ്ഭന്തി. സതതവിഹാരാതി
 ഞാണുപ്പത്തിപച്ചയരഹിതകാലേപി പവത്തിഭേദനതോ. ദസ ചിത്താനീതി അട്ഠ
 മഹാകിരിയചിത്താനി ഹസിതുപ്പാദവോട്ഠഞ്ചനചിത്തേഹി സദ്ധിം ദസ
 ചിത്താനി ലബ്ഭന്തി. അരജ്ജനാദുസ്സനവസേന പവത്തി തേസമ്പി
 സാധാരണാതി.“ഉപേക്ഖകോ വിഹരതീ”തി വചനതോ ഛരളണ്ഗുപേക്ഖാവസേന
 ആഗതാനം ഇമേസം സതതവിഹാരാനം “സോമനസ്സം കമം ലബ്ഭതീ”തി
 ചോദേത്യാ “ആസേവനതോ ലബ്ഭതീ”തി സയമേവ പരിഹരതീതി. കിഞ്ചാപി
 വീണാസവോ ഇട്ഠാനിട്ഠേപി ആരമ്മണേ മജ്ജന്തേ വിയ ബഹുലം
 ഉപേക്ഖകോ വിഹരതി അത്തനോ പരിസുദ്ധപകതിഭാവവിജ്ഞാനതോ,
 കദാചി പന തമാ ചേതോഭിസഞ്ചാരാഭാവേ യം തം സഭാവതോ ഇട്ഠം
 ആരമ്മണം, തത്ത്വ യാമാവസഭാവഗുഹണവസേനപി അരഹതോ ചിത്തം
 സോമനസ്സസഹഗതം ഹുത്വാ പവത്തതേവ, തഞ്ച ഖോ പുഞ്ചാസേവനവസേന.
 തേനാഹ “ആസേവനതോ ലബ്ഭതീ”തി.

അഭിജാതിചരക്കവണ്ണനാ

൩൨൯. “അഭിജാതിയോ”തി ഏത്ഥ അഭി-സദ്ദോ ഉപസഗ്ഗമത്തം, ന
 അത്ഥവിസേസജോതകോതി ആഹ “ജാതിയോ”തി. അഭിജായതീതി ഏത്ഥാപി
 ഏസേവ നയോ. ജായതീതി ച അന്തോഗധഹേതുഅത്ഥപദം, ഉപ്പാദേതീതി
 അത്ഥോ. ജാതിയാ, തംനിബ്ബത്തകകമ്മാനഞ്ച കണ്ഠസുക്കപരിയായതായ യം
 വത്തഞ്ചം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ. പടിപ്പസ്സമ്ഭവസേന കിലേസാനം
 നിബ്ബാപനതോ നിബ്ബാനം സചേ കണ്ഠം ഭവേയ്യ യമാ തം ദസവിധം
 ദുസ്സീലുകമ്മം. സചേ സുക്കം ഭവേയ്യ യമാ തം ദാനസീലാദികുസലകമ്മം.
 ദിന്നമ്പി കണ്ഠസുക്കവിപാകാനം. അരഹത്തം അധിപ്പേതം “അഭിജായതീ”തി
 വചനതോ. തം കിലേസനിബ്ബാനന്തേ ജാതത്താ നിബ്ബാനം യമാ രാഗാദീനം
 ഖയന്തേ ജാതത്താ രാഗക്ഖയോ ദോസക്ഖയോ മോഹക്ഖയോതി.

നിബ്ബേധഭാഗിയചരക്കവണ്ണനാ

നിബ്ബേയോ വുച്ചതിനിബ്ബാനം മഗ്ഗത്താണേന നിബ്ബിജ്ജ്ഞിതബ്ബുട്ഠേന,
പടിവിജ്ജ്ഞിതബ്ബുട്ഠേനാതി അത്ഥേ. നിരോധാനുപസ്സനാത്താണേതി
നിരോധാനുപസ്സനാത്താണേ നിസ്സയപച്ചയഭൂതേ ഉപ്പന്നാ സത്തോ, തേന
സഹഗതാതി അത്ഥേ.

ഛരക്കവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

സത്തകവണ്ണനാ

൩൩൦. സമ്പത്തിപടിലാഭുട്ഠേനാതി സീലസമ്പത്തിആദിനം
സമ്മാസമ്ബോധിപരിയോസാനാനം സമ്പത്തിനം പടിലാഭാപനട്ഠേന, സമ്പത്തിനം
വാ പടിലാഭോ സമ്പത്തിപടിലാഭോ, തസ്സ കാരണം സമ്പത്തിപടിലാഭുട്ഠേന, തേന
സമ്പത്തിപടിലാഭുട്ഠേന. തേനേവാഹ “സമ്പത്തിനം പടിലാഭകാരണത്തോ”തി.
സദ്ധാവ ഉഭയഹിതത്ഥിക്കേഹി ധനായിതബ്ബുട്ഠേന ധനം സദ്ധായനം. ഏത്ഥാതി
ഏതേസു ധനേസു. സബ്ബസേട്ഠം സബ്ബേസം പടിലാഭകാരണഭാവത്തോ, തേസഞ്ച
സംകിലേസവിസോധനേന മഹാജുതികമഹാവിപ്ഫാരഭാവപാദനത്തോ. തേനാഹ
“പത്തായ ഹീ”തിആദി. തത്ഥ പത്തായ തത്ഥാതി കമ്മസ്സകതാപത്തായ
പതിട്ഠായ സുചരിതാദിനി പൂരേത്ഥാ സഗ്ഗുപഗാ ഹോന്തി. തത്ഥ ചേവ
പാരമിതാ പത്തായ ച തത്ഥാ സാവകപാരമിത്താണാദിനി പടിവിജ്ജ്ഞിത.

സമാധിം പരിക്ഖരോന്തി അഭിസഞ്ജവരോന്തിതി സമാധിപരിക്ഖാരാ,
സമാധിസ്സ സമ്ഭാരഭൂതാ സമ്മാദിട്ഠിആദയോ. ഇധ പന സഹകാരികാരണഭൂതാ
അധിപ്പേതാതി ആഹ “സമാധിപരിവാരാ”തി.

അസതം അസാധുനം ധമ്മാ തേസം അസാധുഭാവസാധനത്തോ. അസന്താതി
അസുന്ദരാ ഗാരയ്ഹാ. തേനാഹ “ലാമകാ”തി. “വിപസ്സകസ്സേവ കമിതാ”തി
വത്ഥാ തസ്സ വിപസ്സനാനിബ്ബത്തിം ദസ്സേതും “തേസുപീ”തിആദി വുത്തം.
ചതുന്നബി ഹി സച്ചാനം വിസേസേന ദസ്സനത്തോ മഗ്ഗപത്താ സാതിസയം
“വിപസ്സനാ”തി വത്തഞ്ച, തംസമഞ്ജീ ച അരിയോ വിപസ്സനകോതി.

സപ്പുരിസാനം ധമ്മാതി സപ്പുരിസാനംയേവ ധമ്മാ, ന അസപ്പുരിസാനം.
ധമ്മാനുധമ്മപടിപത്തിയാ ഏവ ഹി ധമ്മത്തുആദിഭാവോ , ന
പാളിധമ്മപഠനാദിമത്തേന. ഭാസിതസ്സാതി സുത്തഗേയ്യാദിഭാസിതസ്സ ചേവ
തദത്തസ്സ ച അത്തത്ഥപരത്ഥബോധകസ്സ പദസ്സ. അത്ഥകുസലതാവസേന അത്ഥം
ജാനാതീതി അത്ഥത്തു . അത്താനം ജാനാതീതി യാമാവത്തോ അത്തനോ
പമാണജാനനവസേന അത്താനം ജാനാതി. പടിഗുഹണപരിഭോഗമത്തത്തുതാഹി
ഏവ പരിയേസനവിസ്സജ്ജനമത്തത്തുതാപി ബോധിതാ ഹോന്തിതി
“പടിഗുഹണപരിഭോഗേസു” ഇച്ചേവ വുത്തം. ഏവഞ്ജി താ അനവജ്ജാ
ഹോന്തിതി. യോഗസ്സ അധിഗമായാതി ഭാവനായ അനുയുഞ്ജനസ്സ.
അതിസമ്ബാധന്തി അതിവുദുകം അതിക്ഖപത്തസ്സ താവതാ കാലേന തീരേതും
അസക്കുണേയുത്താ. അട്ഠവിധം പരിസന്തി ഖത്തിയപരിസാദികം അട്ഠവിധം
പരിസം. ഭിക്ഖുപരിസാദികം ചതുബ്ബിധം ഖത്തിയപരിസാദികം
മനുസ്സപരിസംയേവ പുന ചതുബ്ബിധം ഗഹേത്ഥാ അട്ഠവിധം വദന്തി അപരേ.
“ഇമം മേ സേവന്തസ്സ അകുസലാ ധമ്മാ പരിഹായന്തി, കുസലാ ധമ്മാ
അഭിവാഡന്തി, തസ്മാ സേവിതബ്ബോ, വിപരിയായത്തോ തദത്തോ
അസേവിതബ്ബോ”തി ഏവം സേവിതബ്ബോസേവിതബ്ബം പുഗ്ഗലം ജാനാതീതി

പുഗ്ഗലത്തു. ഏവം തേസം പുഗ്ഗലാനന്വി ബോധനം ഉക്തം, നിഹീനം വാ
ജാനാതി നാമ.

൩൩൧. “നിദ്രസവത്സ്മനീ”തി. “ആദി-സദുലോപേനായം നിദ്രേസോ”തി ആഹ
“നിദ്രസാദിവത്സ്മനീ”തി. നത്ഥി ദാനി ഇമസ്സ ദസാതി നിദ്രസോ. പഞ്ചോതി
ഞാതും ഇച്ഛിതോ അത്ഥോ. പുനദസവസ്സോ ന ഹോതീതി തേസം മതിമത്തന്തി
ദസ്സേതും “സോ കിരാ”തി കിരസദുഗ്ഗഹണം. “നിദ്രസോ”തി ചേതം ദേസനാമത്തം,
തസ്സ നിബ്ബിസാദിഭാവസ്സ വിയ നിന്നവാദിഭാവസ്സ ച ഇച്ഛിതത്താതി ദസ്സേതും “ന
കേവലഞ്ചാ”തിആദി വുത്തം. ഗാമേവിചരന്തോതി ഗാമേ പിണ്ഡായ
വിചരന്തോ.

ന ഇദം തിത്ഥിയാനം അധിവചനം തേസു തന്നിമിത്തസ്സ അഭാവാ. സാസനേപി
സേക്ഖസ്സാപി ന ഇദം അധിവചനം, കിമങ്ഗം പന പുമുജ്ജനസ്സ. യസ്സ
പനേതം അധിവചനം, യേന ച കാരണേന, തം ദസ്സേതും
“ഖിണാസവസ്സേത”തിആദി വുത്തം. അപ്പടിസന്ധികഭാവോ ഹിസ്സ പച്ചക്ഖതോ
കാരണം. പരമ്പരായ ഇതരാനി, യാനി പാളിയം ആഗതാനി.

സിക്ഖായ സമ്മദേവ ആദാനം സിക്ഖാസമാദാനം, തം പനസ്സാ
പാരിപൂരിയാ വേദിതബ്ബന്തി ആഹ “സിക്ഖത്തയപൂരണേ”തി. സിക്ഖായ വാ
സമ്മദേവ ആദിതോ പടായ രക്ഖണം സിക്ഖാസമാദാനം, തഞ്ച അത്ഥതോ
പൂരണേ പരിച്ഛിന്നം അരക്ഖണേ സഞ്ചേന സബ്ബം അഭാവതോ, രക്ഖണേ ച
പരിപൂരണതോ. ബഹലച്ഛന്ദോതി ദള്ഹച്ഛന്ദോ. ആയതിന്തി
അനന്തരാനാഗതദിവസാദികാലോ അധിപ്പേതോ , ന അനാഗതഭവോതി ആഹ
“അനാഗതേ പുനദിവസാദിസുപീ”തി. സിക്ഖം പരിപൂരേന്തസ്സ തത്ഥ
നിവിട്ഠഅത്ഥിതാ അവിഗതപേമതാ, തേഭുമകധമ്മാനം അനിച്ഛാദിവസേന
സമ്മദേവ നിജ്ജയാനം ധമ്മനിസാമനാതി ആഹ “വിപസ്സനായേതം
അധിവചന”തി. തണ്ഹാവിനയനേതി
വിരാഗാനുപസ്സനാദിവിപസ്സനാണാണാനുഭാവസിദ്ധേ തണ്ഹാവിക്ഖമ്ഭണേ.
ഏകീഭാവേതി ഗണസങ്ഗണികാകിലേസസങ്ഗണികാവിഗമസിദ്ധേ വിവേകഭാവേ.
വീരിയാരമ്ഭേതി സമ്മപ്പയാനവീരിയസ്സ പഗ്ഗണ്ഹണേ, തം പന സബ്ബസോ
വീരിയസ്സ പരിബ്രൂഹനം ഹോതീതി ആഹ “കായികചേതസികസ്സ വീരിയസ്സ
പൂരണേ”തി. സതീയഞ്ചേവ നേപക്കഭാവേ ചാതി സതോകാരിതായ ചേവ
സമ്പജാനകാരിതായ ച. സതിസമ്പജഞ്ഞബലേനേവ വീരിയാരമ്ഭോ ഇജ്ജയതി.
ദിട്ഠിപടിവേയേതി സമ്മാദിട്ഠിയാ പടിവിജ്ജയനേ. തേനാഹ “മഗ്ഗദസ്സനേ”തി.
സച്ചസമ്പടിവേയേ ഹി ഇജ്ജയമാനേ മഗ്ഗസമ്മാദിട്ഠി സിദ്ധാ ഏവ ഹോതി.

അസുഭാനുപസ്സനാണാണേതി ദസവിധസ്സ, ഏകാദസവിധസ്സാപി വാ
അസുഭസ്സ അനുപസ്സനാവസേന പവത്തണാണേ. ഇദഞ്ചി ദുക്ഖാനുപസ്സനായ
പരിചയണാണം. ആദിനവാനുപസ്സനാണാണേതി സങ്ഖാരാനം
അനിച്ഛദുക്ഖവിപരിണാമതാസംസുചിതസ്സ ആദിനവസ്സ അനുപസ്സനാവസേന
പവത്തണാണേ. അപ്പഹിനട്ഠേനാതി മഗ്ഗേന അസമുച്ഛിന്നഭാവേന. അനുസേന്തിതി
സന്താനേ അനു അനു സയന്തി. കാരണലാഭേ ഹി സതി ഉപ്പന്നാരഹാ കിലേസാ
സന്താനേ അനു അനു സയിതാ വിയ ഹോന്തി, തസ്ഥാ തേ തദവത്ഥാ
“അനുസയാ”തി വുച്ചന്തി. മാമഗതോതി മാമപ്പത്തോ. മാമഗമനഞ്ച അഞ്ഞേഹി
അസാധാരണോ കാമരാഗാദിനമേവ ആവേണികോ സഭാവോ ദട്ഠഞ്ചോ. തഥാ
ഹി വുത്തം അഭിധമ്മേ “മാമഗതാനുസയം പജഹതീ”തി. കാമരാഗോ ഏവ

അനുസരണ കാര്യം അനുസരണ. യേ പന “കാര്യം അനുസരണ കാര്യം അനുസരണ”തി വദന്തി, തം തേസം മതിമത്തം. ന ഹി കാര്യം അനുസരണ കാര്യം അനുസരണ നാമ കോചി അത്ഥി. യദി “തസ്സ ബീജ”ന്തി വദേത്യും, തസ്മി തബ്ബിനിമുത്തം പരമത്വതോ ന ഉപലബ്ധതേവാതി. ഏസേവ നയോ സേസേസുപി.

അധികരണസമസത്തകവണ്ണനാ

അധികരണത്തിന് എന്താതി അധികരണത്തിന്. കേ അധികരണത്തിന്? സമമാ. കഥം അധികരണത്തിന്? സമനവസേന, തസ്മാ തേ തേസം സമനവസേന പവത്തന്തിതി ആഹ “അധികരണത്തിന് സമേന്തി”തിആദി. ഉപന്നാനം ഉപന്നാനത്തി ഉട്ഠിതാനം ഉട്ഠിതാനം. സമനവസേന സമനവസേന.

“അട്ഠാരസഹിവത്സഹി”തി ലക്ഖണവചനമേതം യഥാ “യദി മേ ബ്യാധി ദാഹേത്യും ദാതബ്ബമിദമോസധ”ന്തി, തസ്മാ തേസു അത്തതരത്തതരേന വിവദന്തി “അട്ഠാരസഹിവത്സഹി വിവദന്തി”തി വുച്ചന്തി. ഉപവദന്തി അക്കോസോ. ചോദന്തി അനുയോഗോ.

അധികരണസമസത്തകവണ്ണനാ സമസത്തകവണ്ണനാ . സന്നിപതിതപരിസായ യമ്മവാദിനം യേഭൂയ്യതായ യേഭൂയ്യസിക്കമ്മസ്സ കരണം യേഭൂയ്യസികാ. അയന്തി അയം യഥാവുത്താ ചതുബ്ബിധാ സമസത്തകവണ്ണനാ സമസത്തകവണ്ണനാ നാമ.

സഞ്ചസാമഗ്ഗിവസേന സമസത്തകവണ്ണനാ, ന യഥാ തഥാ കാരകപുഗ്ഗലാനം സമസത്തകവണ്ണനാ. ഭൂതതാതി തച്ഛതാ. സച്ചപരിയായോ ഹി ഇധ യമ്മ-സദോ “യമ്മവാദി”തിആദിസു (ദിം നിം മ.൯, മ.൯) വിയ. വിനേതി ഏതേനാതി വിനയോ, തസ്സ തസ്സ അധികരണസമസത്തകവണ്ണനാ വുപസമനായ ഭഗവതാ വുത്തവിധി, തസ്സ വിനയസ്സ സമസത്തകവണ്ണനാ വിനയസമസത്തകവണ്ണനാ. തേനാഹ “യഥാ തം...പേ... സമസത്തകവണ്ണനാ”തി. യേനാതി യേന പുഗ്ഗലേന. വിവാദവത്സസഞ്ചാതേ അത്ഥേ പച്ചത്ഥികാ അത്ഥപച്ചത്ഥികാ. സഞ്ചസമസത്തകവണ്ണനാ പരിഹായതി സമ്മതപുഗ്ഗലേഹേവ വുപസമനതോ.

നന്തി വിവാദാധികരണം. “ന ഛന്ദാഗതിം ഗച്ഛതി”തിആദിനാ വുത്തം പഞ്ചഗ്ഗസമനാഗതം. ഗുല്പഹകാദിസു അലജ്ജസ്സനായ പരിസായ ഗുല്പഹകോ സലാകഗ്ഗാഹോ കാതബ്ബോ ലജ്ജസ്സനായ വിവദകോ, ബാലുസ്സനായ സകണ്ണജപ്പകോ. യസ്സാ കിരിയായ യമ്മവാദിനോ ബഹുതരാ, സാ യേഭൂയ്യസികാതി ആഹ “യമ്മവാദിനം യേഭൂയ്യതായാ”തിആദി.

“ചതുഹി സമമേഹിസമ്മതി”തി ഇദം സബ്ബസഞ്ചാഹികവസേന വുത്തം. തത്ഥ പന ദീഹി ദീഹി ഏവ വുപസമനം ദട്ഠം. ഏവം വിനിച്ഛിതന്തി സചേ ആപത്തി നത്ഥി, ഉഭോ ഖമാപേത്യാ, അഥ അത്ഥി, ആപത്തി ദസ്സേത്യാ രോപനവസേന വിനിച്ഛിതം. പടികമ്മം പന ആപത്താധികരണസമമേ പരതോ ആഗമിസ്സതി.

ന സമസത്തകവണ്ണനാ അസ്സാമണകം, സമസത്തകവണ്ണനാ അകത്തബ്ബം, തസ്മിം. അജ്ജയാചാരേ വിതിക്കമേ സതി.

പടിചരത്തോതി പടിച്ഛാദേന്തസ്സ. പാപുസ്സന്നതായ പാപിയോ, പുഗ്ഗലോ, തസ്സ കത്തഞ്ചകമ്മം തസ്സ പാപിയസിക്കം. സമ്മുഖാവിനയേനേവ വൂപസമോ നത്ഥി പടിഞ്ഞായ തമാരൂപായ, ഖന്തിയാ വാ വിനാ അവൂപസമനതോ.

ഏത്ഥാതി ആപത്തിദേസനായ. പടിഞ്ഞാതേ ആപന്നഭാവാദികേ കരണം കിരിയാ “ആയതിം സംവരേയ്യാസീ”തി, പരിവാസദാനാദിവസേന ച പവത്തം വചികമ്മം പടിഞ്ഞാതകരണം.

യമാനുരൂപന്തി “ദീഹി സമഥേഹി ചതുഹി തീഹി ഏകേനാ”തി ഏവം വുത്തനയേന യമാനുരൂപം. ഏത്ഥാതി ഇമസ്സമിം സുത്തേ, ഇമസ്സമിം വാ സമമവിചാരേ. വിനിച്ഛയനയോതി വിനിച്ഛയേ നയമത്തം. തേനാഹ “വിത്ഥാരോ പനാ”തിആദി. സമന്തപാസാദികായം വിനയട്ഠകമായ (ചുളവം അട്ഠം ചുളവം-ചുളവം) വുത്തോ, തസ്സമാ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബോതി അധിപ്പായോ.

സത്തകവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

നിട്ഠിതാ ച ദുതിയഭാണവാറവണ്ണനാ.

അട്ഠകവണ്ണനാ

൩൩൩. അയാമാവാതി ന യാമാവാ. അനിയ്യാനികതായ മിച്ചാസഭാവാ. വിപരീതവുത്തികതായ യാമാവാ. നിയ്യാനികതായ സമ്മാസഭാവാ അവിപരീതവുത്തികാ.

൩൩൪. കുച്ഛിതം സിദതീതി കൂസീതോ ദ-കാരസ്സ ത-കാരം കത്വാ. യസ്സ ധമ്മസ്സ വസേന പുഗ്ഗലോ “കൂസീതോ”തി വുച്ചതി, സോ കൂസീതഭാവോ ഇധ കൂസീത-സദേന വുത്തോ. വിനാപി ഹി ഭാവജോതനം സദും ഭാവത്ഥോ വിഞ്ഞായതി യഥാ “പടസ്സ സുക്ക”ന്തി, തസ്സമാ കൂസീതഭാവവത്ഥുനീതി അത്ഥോ. തേനാഹ “കോസജ്ജകാരണാനീതിഅത്ഥോ”തി. കമ്മം നാമ സമണസാരൂപ്പം ഞ്ഞദിസന്തി ആഹ “ചീവരവിചാരണാദീ”തി. വീരിയന്തി പധാനവീരിയം, തം പന ചക്ഷമനവസേന കരണേ “കായിക”ന്തിപി വത്തഞ്ചതം ലഭതീതി ആഹ “ദുവിധമ്പി”തി. പത്തിയാതി പാപുണനത്ഥം. ഓസീദനന്തി ഭാവനാനുയോഗേ സങ്കോചോ. മാസേഹി ആചിതം നിചിതം വിയാതി മാസാചിതം, തം മഞ്ഞേ. യസ്സമാ മാസാ തിന്താവിസേസേന ഗരുകാ ഹോന്തി, തസ്സമാ “യഥാ തിന്തമാസോ”തിആദി വുത്തം. വുട്ഠിതോ ഹോതി ഗിലാനഭാവാതി അധിപ്പായോ.

൩൩൫. തേസന്തി ആരമ്ഭവത്ഥുനം. ഇമിനാവ നയേനാതി ഇമിനാ കൂസീതവത്ഥുസു വുത്തേനേവ നയേന. “ദുവിധമ്പി വീരിയം ആരഭതീ”തിആദിനാ, “ഇദം പഠമന്തി ഇദം ഹന്ദാഹം വീരിയം ആരഭാമീതി ഏവം ഭാവനായ അബ്ഭുസ്സഹനം പഠമം ആരമ്ഭവത്ഥു”തിആദിനാ ച അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. യഥാ തഥാ പഠമം പവത്തം അബ്ഭുസ്സഹനഞ്ചേഹി ഉപരി വീരിയാരമ്ഭസ്സ കാരണം ഹോതി. അനുരൂപപച്ചവേക്ഖണാസഹിതാനി ഹി അബ്ഭുസ്സഹനാനി, തമ്മുലകാനി വാ പച്ചവേക്ഖണാനി അട്ഠ ആരമ്ഭവത്ഥുനി വേദിതബ്ബാനി.

൩൩൬. ആസജ്ജാതി യസ്സ ദേതി, തസ്സ ആമോദനഹേതു തേന സമാഗമനിമിത്തം. തേനാഹ “ഏതഥ ആസാദനം ദാനകാരണം നാമാ”തി. ഭയാതി ഭയഹേതു. നനു ഭയം നാമ ലഭ്യകാമതാ രാഗാദയോ വിയ ചേതനായ അവിസുദ്ധികരം, തം കസ്മാ ഇധ ഗഹിതന്തി? ന ഇദം താദിസം ചോരഭയാദിം സന്ധായ വുത്തന്തി ദസ്സേതും “തത്ഥാ”തിആദി വുത്തം. അദാസി മേതി യം പുണ്യേ കതം ഉപകാരം ചിന്തേത്വാ ദീയതി, തം സന്ധായ വുത്തം. ദസ്സതിമേതി പച്ചുപകാരാസീസായ യം ദീയതി, തം സന്ധായ വദതി. സാഹു ദാനന്തി “ദാനം നാമേതം പണ്ഡിതപണ്ണത്ത”ന്തി സാധുസമാചാരേ റത്യാ ദേതി. അലങ്കാരത്വന്തി ഉപസോഭനത്വം. പരിവാരത്വന്തി പരിക്ഖാരത്വം. ദാനഞ്ചി ദത്വാ തം പച്ചവേക്ഖന്തസ്സ പാമോജ്ജപീതിസോമനസ്സാദയോ ഉപ്പജ്ജന്തി, ലോഭദോസഇസ്സാമച്ഛേരാദയോ വിദൂരീ ഭവന്തി. ഇദാനി ദാനം അനുകൂലധമ്മപരിബ്രൂഹന്തേ, പച്ചനീകധമ്മവിദൂരീഭാവകരണേന ച ഭാവനാചിത്തസ്സ ഉപസോഭനായ ച പരിക്ഖാരായ ച ഹോതീതി “അലങ്കാരത്വം, പരിവാരത്വഞ്ച ദേതീ”തി വുത്തം. തേനാഹ “ദാനഞ്ചി ചിത്തം മുദുകം കരോതീ”തിആദി. മുദുചിത്തോ ഹോതി ലഭാ ദായകേ “ഇമിനാ മയ്ഹം സങ്ഗഹോ കതോ”തി, ദാതാപി ലഭരി. തേന വുത്തം “ഉഭിന്നസി ചിത്തം മുദുകം കരോതീ”തി.

അദന്തദമനന്തി അദന്താ അനസ്സവാപിസ്സ ദാനേന ദന്താ അസ്സവാ ഹോന്തി വസേ വത്തന്തി. അദാനം ദന്തദൂസകന്തി അദാനം പന പുണ്യേ ദന്താനം അസ്സവാനസി വിഘാതുപ്പാദന്തേന ചിത്തം ദൂസേതി. ഉന്നമന്തി ദായകാ, പിയംവദാ ച പരേസം ഗരുചിത്തീകാരട്ഠാനതായ . നമന്തി പടിഗ്ഗാഹകാ ദാനേന, പിയവാചായ ലഭസങ്ഗഹാ സങ്ഗാഹകാനം.

ചിത്താലങ്കാരദാനമേവ ഉത്തമം അനുപക്ഖിലിട്ഠനായ, സുപരിസുദ്ധതായ, ഗുണവിസേസപച്ചയതായ ച.

൩൩൭. ദാനപച്ചയാതി ദാനകാരണാ, ദാനമയപുണ്ണസ്സ കത്തത്വാ ഉപചിതത്താതി അത്ഥോ. ഉപപത്തിയോതി മനുസ്സേസു, ദേവേസു ച നിബ്ബത്തിയോ. റപേതീതി ഏകവാദമേവ അനുപ്പജ്ജിത്വാ യഥാ ഉപരൂപരി തേനേവാകാരേന പവത്തതി, ഏവം റപേതി. തദേവ ചസ അധിട്ഠാനന്തി ആഹ “തസ്സേവ വേവചന”ന്തി. വഡ്ഢേതീതി ബ്രൂഹേതി, ന ഹാപേതി. വിമുത്തന്തി അധിമുത്തം, നിന്നം പോണം പബ്ഭാരന്തി അത്ഥോ. വിമുത്തന്തി വാ വിസിട്ഠം. നിപ്പരിയായതോ ഉത്തരി നാമ പണീതം മജ്ജേപി ഹീനമജ്ജിമവിഭാഗസ്സ ലബ്ഭന്തേതോതി വുത്തം “ഉത്തരി അഭാവിതന്തി തതോ ഉപരി മഗ്ഗഫലത്വായ അഭാവിത”ന്തി. സംവത്തതി തഥാ പണിഹിതം ദാനമയചിത്തം. യം പന പാളിയം “തഞ്ച ഖോ”തിആദി വുത്തം, തം തത്രൂപപത്തിയാ വിബന്ധകാരദുസ്സീല്യാഭാവദസ്സനപരം ദട്ഠഞ്ച, ന ദാനമയസ്സ പുണ്ണസ്സ കേവലസ്സ തംസംവത്തനതാദസ്സനപരന്തി ദട്ഠഞ്ച.

സമുച്ഛിന്നരാഗസ്സാതി സമുച്ഛിന്നകാമരാഗസ്സ. തസ്സ ഹി സിയാ ബ്രഹ്മലോകേ ഉപപത്തി, ന സമുച്ഛിന്നഭവരാഗസ്സ. വീതരാഗഗൃഹണേന ചേത്ഥ കാമേസു വീതരാഗതാ അധിപ്പേതാ, യായ ബ്രഹ്മലോകൂപപത്തി സിയാ. തേനാഹ “ദാനമത്തേനേവാ”തിആദി. യദി ഏവം ദാനം തത്ഥ കിം അത്ഥിയന്തി ആഹ “ദാനം പനാ”തിആദി. ദാനേന മുദുചിത്തോതി ബദ്ധാഘാതേ വേരീപുഗ്ഗലേപി അത്തനോ ദാനസമ്പദിച്ചന്തേന മുദുഭൂതചിത്തോ.

പരിസീദതി പരിതോ ഇതോ ചിതോ ച സമാഗച്ഛതീതി പരിസാ, സമൂഹോ.

ലോകസ്സ ധമ്മാതി സത്തലോകസ്സ അവസ്സമ്ഭാവീ ധമ്മാ. തേനാഹ “ഏതേഹി മുത്തോ നാമ നത്ഥീ”തിആദി. യസ്മാ തേ ലോകധമ്മാ അപരാപരം കദാചി ലോകം അനുപതന്തി, കദാചി തേ ലോകോ, തസ്മാ തഞ്ചേതമ അത്ഥം ദസ്സേന്തോ “അട്ഠിമേ”തി സുത്തപദം (അ° നി° വൃ.ന്ത്ര) ആഹരി. ഘാസച്ഛാദനാദീനം ലഭി ലാഭോ, താനി ഏവ വാ ലഭ്യഞ്ചതോ ലാഭോ. തദഭാവോ അലാഭോ. ലാഭഗൃഹണേന ചേതമ തബ്ബിസയോ അനുരോധോ ഗഹിതോ, അലാഭഗൃഹണേന വിരോധോ. യസ്മാ ലോഹിതേ സതി തദുപഘാതവസേന പുബ്ബോ വിയ അനുരോധേ സതി വിരോധോ ലഭാവസരോ ഏവ ഹോതി, തസ്മാ വുത്തം “ലാഭേ ആഗതേ അലാഭോ ആഗതോ ഏവാ”തി. ഏസ നയോ യസാദീസുപി.

അട്ഠകവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

നവകവണ്ണനാ

൩൪൦. വസതി തത്ഥ ഫലം തന്നിമിത്തകതായ പവത്തതീതി വത്സു, കാരണന്തി വുത്തോവായമത്ഥോ. തേനാഹ “ആഘാതവത്സുനീതി ആഘാതകാരണാനീ”തി. കോപോ നാമായം യസ്മിം വത്സുസ്മിം ഉപ്പജ്ജതി, ന തത്ഥ ഏകവാദമേവ ഉപ്പജ്ജതി, അഥ ഖോ പുനപി ഉപ്പജ്ജതേവാതി വുത്തം “ബന്ധതീ”തി. അഥ വാ യോ പച്ചയവിസേസേന ഉപ്പജ്ജമാനോ ആഘാതോ സവിസയേ ബദ്ധോ വിയ ന വിഗച്ഛതി, പുനപി ഉപ്പജ്ജേയ്യേവ, തം സന്ധായാഹ “ആഘാതം ബന്ധതീ”തി. തം പനസ്സ പച്ചയവസേന നിബ്ബത്തനം ഉപ്പാദനമേവാതി വുത്തം “കരോതി ഉപ്പാദേതീ”തി.

തം കുതേത്ഥ ലബ്ഭാതി ഏത്ഥ തന്തി കിരിയാപരാമസനം, പദജ്ജ്യാഹാരേന ച അത്ഥോ വേദിതബ്ബോതി ദസ്സേന്തോ “തം അനത്ഥചരണം മാ അഹോസീ”തിആദിമാഹ. കേന കാരണേന ലഭ്യഞ്ചം നിരത്ഥകഭാവതോ. കമ്മസ്സകാ ഹി സത്താ, തേ കസ്സ രുചിയാ ദുക്ഖിതാ, സുഖിതാ വാ ഭവന്തി, തസ്മാ കേവലം തസ്മിം മയ്ഹം കുജ്ജന്ധനമത്തം ഏവാതി അധിപ്പായോ. അഥ വാ തം കോപകരണമേത്ഥ പുഗ്ഗലേ കുതോ ലബ്ഭാ പരമത്ഥതോ കുജ്ജന്ധിതബ്ബസ്സ, കുജ്ജന്ധനകസ്സ ച അഭാവതോ. സഞ്ചാരമത്തഞ്ചേതം, യദിദം ഖണ്ഡപഞ്ചകം. യം “സത്തോ”തി വുച്ചതി, തേ സഞ്ചാരാ ഇത്തരകാലാ ഖണികാ, കസ്സ കോ കുജ്ജന്ധതീതി അത്ഥോ. ലാഭാ നാമ കേ സിയും അത്തത്ര അനുപ്പത്തിതോ.

൩൪൧. സത്താ ആവസന്തി ഏതേസൂതി സത്താവാസാ. നാനത്തകായാ നാനത്തസഞ്ചി ആദിഭേദാ സത്തനികായാ. യസ്മാ തേ തേ സത്തനികായാ തപ്പരിയാപന്നാനം സത്താനം തായ ഏവ തപ്പരിയാപന്നതായ ആധാരോ വിയ വത്തബ്ബതം അരഹന്തി സമുദായാധാരതായ അവയവസ്സ യഥാ “രൂക്ഖേ സാഖാ”തി , തസ്മാ “സത്താനം ആവാസാ, വസനട്ഠാനാനീതി അത്ഥോ”തി വുത്തം. സുദ്ധാവാസാപി സത്താവാസോവ “ന സോ, ഭിക്ഖവേ, സത്താവാസോ സുലഭരുപോ, യോ മയാ അനാവുത്ഥപുബ്ബോ ഇമിനാ ദീഘേന അദ്ധുനാ അത്തത്ര സുദ്ധാവാസേഹി ദേവേഹീ”തി വചനതോ. യദി ഏവം കസ്മാ ഇയ ന ഗഹിതാതി തത്ഥ കാരണമാഹ “അസബ്ബകാലികത്താ”തിആദി. വേഹപഫലോ പന ചതുത്ഥമേവ സത്താവാസം ഭജതീതി ദട്ഠഞ്ചം.

൩൪൨. ഓപസമികോതി വട്ടദുക്ഖസ്സ ഉപസമാവഹോ, തം പന വട്ടദുക്ഖം കിലേസേസു ഉപസന്തേസു ഉപസമതി, ന അത്തമാ, തസ്മാ “കിലേസുപസമകരോ”തി വുത്തം. തക്കരം സമ്ബോധം ഗമേതീതി സമ്ബോധഗാമീ.

യസ്ഥിം ദേവനികായേ ധമ്മദേസനാ ന വിയുജ്ജതി സവനസ്സേവ അഭാവതോ, സോ പാളിയം “ദീഘായുകോ ദേവനികായോ”തി അധിപ്പേതോതി ആഹ “അസത്തഭവം വാ അരുപഭവം വാ”തി.

൩൪൩. അനുപുബ്ബതോ വിഹരിതബ്ബാതി അനുപുബ്ബവിഹാരാ. അനുപടിപാടിയാതി അനുക്കമേന. സമാപജ്ജിതബ്ബവിഹാരാതി സമാപജ്ജിത്വാ സമങ്ഗിനോ ഹുത്വാ വിഹരിതബ്ബവിഹാരാ.

൩൪൪. അനുപുബ്ബനിരോധാതി അനുപുബ്ബേന അനുക്കമേന പവത്തേതബ്ബനിരോധാ. തേനാഹ “അനുപടിപാടിയാ നിരോധാ”തി.

നവകവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ദസകവണ്ണനാ

൩൪൫. യേഹി സീലാദീഹി സമന്നാഗതോ ഭിക്ഖു ധമ്മസരണതായ ധമ്മേനേവ നാമതി ഹുസതി അഭിഭവതീതി നാമോതി വുച്ചതി, തേ തസ്സ നാമഭാവകരാ ധമ്മാ “നാമകരണാ”തി വുത്താതി ആഹ “സനാമാ...പേ... പതിട്ഠാകരാ ധമ്മാ”തി. തത്ഥ അത്തനോ പതിട്ഠാകരാതി യസ്സ നാമഭാവകരാ, തസ്സ അത്തനോ പതിട്ഠാവിധായിനോ. അപ്പതിട്ഠോ അനാമോ, സപ്പതിട്ഠോ സനാമോതി പതിട്ഠമോ നാമമോ.

കല്യാണഗുണയോഗതോ കല്യാണാതി ദസ്സേനോ “സീലാദിഗുണസമ്പന്നാ”തി ആഹ. മിജ്ജനലക്ഖണാ മിത്താ ഏതസ്സ അത്ഥീതി മിത്തോ, സോ വുത്തനയേന കല്യാണോ അസ്സ അത്ഥീതി തസ്സ അത്ഥിതാമത്തം കല്യാണമിത്തപദേന വുത്തം. അസ്സ തേന സബ്ബകാലം അവിജഹിതവാസോതി തം ദസ്സേതും “കല്യാണസഹായോ”തി വുത്തന്തി ആഹ “തേവസ്സാ”തിആദി. തേവസ്സാതി തേ ഏവ കല്യാണമിത്താ അസ്സ ഭിക്ഖുനോ. സഹ അയനതോതി സഹ വത്തനതോ. അസമോധാനേ ചിത്തേന, സമോധാനേ പന ചിത്തേന ചേവ കായേന ച സമ്പവക്കോ.

സുഖം വചോ ഏതസ്ഥിം അനുകൂലഗാഹിമ്ഹി ആദരഗാരവവതി പുഗ്ഗലേതി സുവചോ. തേനാഹ “സുഖേന വത്തബ്ബോ”തിആദി. ഖമോതി ഖന്താ, തമേവസ്സ ഖമഭാവം ദസ്സേതും “ഗാള്ഘേനാ”തിആദി വുത്തം. വാമതോതി മിച്ഛാ, അയോനിസോ വാ ഗണ്ഠാതി. പടിപ്ഫരതീതി പടാണികഭാവേന തിട്ഠന്തി. പദക്ഖിണം ഗണ്ഠാതീതി സമ്മാ യോനിസോ വാ ഗണ്ഠാതി.

ഉച്ചാവചാനീതി വിപുലഖുദുകാനി. തത്രുപഗമനീയാതി തത്ര തത്ര മഹന്തേ, ഖുദുകേ ച കമ്മേ സാധനവസേന ഉപായേന ഉപഗച്ഛന്തിയാ, തസ്സ തസ്സ കമ്മസ്സ നിപ്ഫാദനേന സമത്ഥായാതി അത്ഥോ. തത്രുപായായാതി വാ തത്ര തത്ര കമ്മേ സാധേതബ്ബേ ഉപായഭൂതായ.

യമ്മേ അസ്സ കാമോതി യമ്മകാമോതി ബുധികരണാനംപി ബാഹിരത്ഥോ സമാസോ ഹോതീതി കത്വാ വൃത്തം. കാമേതബ്ദതോ വാ പിയായിതബ്ദതോ കാമോ, യമ്മോ; യമ്മോ കാമോ അസ്സാതി യമ്മകാമോ. യമ്മോതി പരിയത്തിയമ്മോ അധിപ്പേതോതി ആഹ “തേപിടകം ബുദ്ധവചനം പിയായതീതി അത്ഥോ”തി. സമുദാഹരണം കഥനം സമുദാഹാരോ, പിയോ സമുദാഹാരോ ഏതസ്സാതി പിയസമുദാഹാരോ. സയഞ്ചാതി ഏത ച-സദേന “സക്ഷച്ച”ന്തി പദം അനുകഡ്ഡതി, തേന സയഞ്ച സക്ഷച്ചം ദേസേതുകാമോ ഹോതീതി യോജനാ. അഭിധമ്മോ സത്തപ്പകരണാനി അധികോ അഭിവിസിട്ഠോ ച പരിയത്തിയമ്മോതി കത്വാ. വിനയോ ഉഭതോവിഭിന്ദാ വിനയനതോ കായവാചനം. അഭിവിനയോ ഖണ്ഡകപരിവാരാ വിസേസതോ ആഭിസമാചാരികയമ്മകിത്തനതോ. ആഭിസമാചാരികയമ്മപാരിപൂരിവസേനേവ ഹി ആഭിബ്രഹ്മചരിയകയമ്മപാരിപൂരി. യമ്മോ ഏവ പിടകഭയസ്സാപി പരിയത്തിയമ്മഭാവതോ. മഗ്ഗഫലാനി അഭിധമ്മോ നിബ്ബാനയമ്മസ്സ അഭിമുഖോതി കത്വാ. കിലേസവുപസമകാരണം പുബ്ബഭാഗിയാ തിസ്സോ സികഖാ സബ്ബേപതോ വിവട്ടനിസ്സിതോ സമഥോ വിപസ്സനാ ച. ബഹുലപാമോജോതി ബലവപാമോജോ.

കാരണത്ഥേതി നിമിത്തത്ഥേ. കൂസലധമ്മനിമിത്തം ഹിസ്സ വീരിയാരമ്ഭോ. തേനാഹ “തേസം അധിഗമത്ഥായാ”തി. കൂസലേസു യമ്മേസുതി വാ നിപ്ഫാദേതബ്ദേ ഭുജ്ജം യഥാ “ചേതസോ അവുപസമേ അയോനിസോമനസികാരപദ്ട്ഠാന”ന്തി.

൩൪൬. സകലട്ഠോതി നിസ്സേസട്ഠേന, അനവസേസഹരണവസേന ചേതമ സകലട്ഠോ വേദിതബ്ദോ, അസുഭനിമിത്താദീസു വിയ ഏകദേസേ അട്ഠത്വാ അനവസേസതോ ഗഹേതബ്ദട്ഠോതി അത്ഥോ. തദാരമ്മണാനം യമ്മാനന്തി തം കസിണം ആരബ്ഭ പവത്തനകയമ്മാനം. വേത്തട്ഠോതി ഉപ്പത്തിട്ഠാനട്ഠേന. അധിട്ഠാനട്ഠോതി പവത്തിട്ഠാനഭാവേന. യഥാ വേത്തം സസ്സാനം ഉപ്പത്തിട്ഠാനം വഡ്ഡിട്ഠാനഞ്ച , ഏവമേതം ത്യാനം തംസമ്പയുത്താനം യമ്മാനന്തി, യോഗിനോ വാ സുഖവിസേസാനം കാരണഭാവേന. “പരിച്ഛിന്ദിത്വാ” തി ഇദം ഉദ്ധം അയോതി ഏത്ഥാപി യോജേതബ്ദം. പരിച്ഛിന്ദിത്വാ ഏവ ഹി സബ്ബത്ഥ കസിണം വഡ്ഡേതബ്ദം. തേന തേന വാ കാരണേനാതി തേന തേന ഉപരിആദീസു കസിണവഡ്ഡനകാരണേന. യഥാ കിന്തി ആഹ “ആലോകമിവ രൂപദസ്സനകാമോ”തി. യഥാ ദിബ്ബചക്ഖുനാ ഉദ്ധം ചേ രൂപം ദട്ഠുകാമോ, ഉദ്ധം ആലോകം പസാരേതി, അയോ ചേ അയോ, സമന്തതോ ചേ രൂപം ദട്ഠുകാമോ സമന്തതോ ആലോകം പസാരേതി; ഏവമയം കസിണന്തി അത്ഥോ.

ഏകസ്സാതി പഥവികസിണാദീസു ഏകേകസ്സ. അത്തഭാവാനുപഗമനത്ഥന്തി അത്തകസിണഭാവാനുപഗമനദീപനത്ഥം, അത്തസ്സ വാ കസിണഭാവാനുപഗമനദീപനത്ഥം, ന ഹി അത്തേന പസാരിതകസിണം തതോ അത്തേന പസാരിതകസിണഭാവം ഉപഗച്ഛതി, ഏവമ്പി നേസം അത്തകസിണസമ്ഭേദാഭാവോ വേദിതബ്ദോ. ന അത്തം പഥവിആദി. ന ഹി ഉദകേ റിതട്ഠാനേ സസമ്ഭാരപഥവി അത്ഥി. അത്തോ കസിണസമ്ഭേദോതി ആപോകസിണാദിനാ സകരോ. സബ്ബത്ഥാതി സബ്ബേസു സേസകസിണേസു. ഏകദേസേ അട്ഠത്വാ അനവസേസഹരണം പമാണസ്സ അഗ്ഗഹണതോ അപ്പമാണം. തേനേവ ഹി നേസം കസിണസമത്തോ. തഥാ ചാഹ “തത്ത്വഹി”തിആദി. ചേതസാ ഫരന്തോതി ഭാവനാചിത്തേന ആരമ്മണം കരോന്തോ. ഭാവനാചിത്തത്ത്വഹി

കസിണം പരിത്തം വാ വിപുലം വാ സകലമേവ മനസി കരോതി, ന ഏകദേശം.

കസിണ്യുഗ്ഘാടിമാകാസേ പവത്തവിഞ്ഞാണം ഫരണഅപ്പമാണവസേന “വിഞ്ഞാണകസിണ്”തി വുത്തം. തമാ ഹി തം “വിഞ്ഞാണഞ്ച”തി വുച്ചതി. കസിണ്വസേനാതി യമാളുഗ്ഘാടിതകസിണ്വസേന. കസിണ്യുഗ്ഘാടിമാകാസേ ഉലംഅയോതിരിയതാ വേദിതഞ്ച. യത്തകഞ്ചി റാനം കസിണം പസാരിതം, തത്തകം ആകാസഭാവനാവസേന ആകാസോ ഹോതീതി; ഏവം യത്തകം റാനം ആകാസം ഹുത്വാ ഉപദ്ഠിതം, തത്തകം സകലമേവ ഫരിത്വാ വിഞ്ഞാണസ്സ പവത്തനതോ ആഗമനവസേന വിഞ്ഞാണകസിണ്ണേപി ഉലംഅയോതിരിയതാ വുത്താതി ആഹ “കസിണ്യുഗ്ഘാടിം ആകാസവസേന തത്ഥ പവത്തവിഞ്ഞാണേ ഉലംഅയോതിരിയതാ വേദിതഞ്ച”തി.

അകുസലകമ്മപഥസകവണ്ണനാ

൩൪൭. പഥഭൂതത്താതി തേസം പവത്തനുപായത്താ മഗ്ഗഭൂതത്താ. മേമുനസമാചാരേസൂതി സദാരസന്തോസപരദാരഗമനവസേന ദുവിധേസു മേമുനസമാചാരേസു. തേപി ഹി കാമേതഞ്ചതോ കാമാ നാമ. മേമുനവത്സൂസൂതി മേമുനസ്സ വത്സൂസു തേസു സത്തേസു. മിച്ഛാചാരോതി ഗാരയ്ഹാചാരോ. ഗാരയ്ഹതാ ചസ്സ ഏകന്തനിഹീനതായ ഏവാതി ആഹ “ഏകന്തനിന്ദിതോ ലാമകാചാരോ”തി. അസദ്ധമ്മാധിപ്പായേനാതി അസദ്ധമ്മസേവനാധിപ്പായേന.

സഗോത്തേഹി രക്ഖിതാ ഗോത്തരക്ഖിതാ. സഹധമ്മികേഹി രക്ഖിതാ ധമ്മരക്ഖിതാ. സസ്സാമികാ സാരക്ഖാ. യസ്സാ ഗമനേ രത്താ ദണ്ഡോ റപിതോ, സാ സപരിദണ്ഡാ. ഭരിയാഭാവത്ഥം ധനേന കീതാ ധനക്കീതാ. ഛരണേന വസന്തീ ഛരവാസിനീ. ഭോഗത്ഥം വസന്തീ ഭോഗവാസിനീ. പടത്ഥം വസന്തീ പടവാസിനീ. ഉദകപത്തം ആമസിത്വാ ഗഹിതാ ഓദപത്തകിനീ. ചുമ്പ്പടം അപനേത്വാ ഗഹിതാ ഓഭതചുമ്പ്പടാ. കരമരാനീതാ ധജാഹടാ. തഞ്ചണികാ മുഹുത്തികാ. അഭിഭവിത്വാ വീതിക്കമേ മിച്ഛാചാരോ മഹാസാവജ്ജോ, ന തമാ ദിന്നം സമാനച്ഛന്തായ. “അഭിഭവിത്വാ വീതിക്കമനേ സതിപി മഗ്ഗേനമഗ്ഗപടിപത്തിഅധിവാസനേ പുരിമുപ്പനസേവനാഭിസന്ധിപയോഗാഭാവതോ മിച്ഛാചാരോ ന ഹോതി അഭിഭൂയ്മാനസ്സാ”തി വദന്തി. സേവനചിത്തേ സതി പയോഗാഭാവോ അപ്പമാണം യേഭൂയ്തേന ഇത്ഥിയാ സേവനപയോഗസ്സ അഭാവതോ. തസ്ഥിം അസതി പുരേതരം സേവനചിത്തസ്സ ഉപദ്ഠാപനേപി തസ്സാ മിച്ഛാചാരോ ന സിയാ, തമാ പുരിസസ്സപി സേവനപയോഗാഭാവേതി. തസ്ഥാ അത്തനോ രുചിയാ പവത്തിതസ്സ വസേന തയോ ബലക്കാരേന പവത്തിതസ്സ വസേന തയോതി സഞ്ചേപി അഗ്ഗഹിതഗ്ഗഹണേന “ചത്താരോ സമ്ഭാരാ”തി വുത്തം.

ഉപസഗ്ഗവസേന അത്ഥവിസേസവാചിനോ ധാതുസദാതി “അഭിജ്ഞായതീ”തി പദസ്സ “പരഭണ്ഡാഭിമുഖീ”തിആദിനാ അത്ഥോ വുത്തോ. തത്ഥ തന്നിനതായാതി തസ്ഥിം പരഭണ്ഡേ ലുബ്ഭനവസേന നിന്നതായാതി അയമേത്ഥ അധിപ്പായോ വേദിതഞ്ചോ. അഭിപുഞ്ചോ വാ ത്യാ-സദോ ലുബ്ഭനേ നിരുദ്ഘോ ദട്ഠഞ്ചോ. ഉപസഗ്ഗവസേന അത്ഥവിസേസവാചിനോ ഏവ ധാതുസദാ. അദിന്നാദാനസ്സ അപ്പസാവജ്ജമഹാസാവജ്ജതാ ബ്രഹ്മജാലവണ്ണനായം (ദിം നിം അട്ഠം

ചുളുസീലവണ്ണനാ) വുത്താതി ആഹ “അഭിന്നാദാനം വിയ അപ്പസാവജ്ജാ, മഹാസാവജ്ജാ ചാ”തി. തസ്മാ “യസ്സ ഭണ്ഡം അഭിജ്ഞായതി, തസ്സ അപ്പഗുണതായ അപ്പസാവജ്ജതാ, മഹാഗുണതായ മഹാസാവജ്ജതാ”തിആഭിന്നാ അപ്പസാവജ്ജമഹാസാവജ്ജവിഭാഗോ വേദിതഞ്ചോ. അത്തനോ പരിണാമനം ചിത്തേനേവാതി വേദിതഞ്ചം.

ഹിതസുഖം ബ്യാപാദയതിതി യോ നം ഉപ്പാദേതി, തസ്സ യം പതി ചിത്തം ഉപ്പാദേതി, തസ്സ തസ്സ സതി സമവായേ ഹിതസുഖം വിനാസേതി. ഫരുസവാചായ അപ്പസാവജ്ജമഹാസാവജ്ജതാ ബ്രഹ്മജാലവണ്ണനായം വിഭാവിതാതി ആഹ “ഫരുസവാചാ വിയാ”തിആഭി. തസ്മാ “യം പതി ചിത്തം ബ്യാപാദേതി, തസ്സ അപ്പഗുണതായ അപ്പസാവജ്ജാ, മഹാഗുണതായ മഹാസാവജ്ജാ”തിആഭിന്നാ തദ്യഭയവിഭാഗോ വേദിതഞ്ചോ. “അഹോ വതാ”തി ഇമിന്നാ പരസ്സ അച്ചന്തായ വിനാസചിന്തനം ദീപേതി. ഏവഞ്ഹി സ്സ ദാരുണപ്പവത്തിയാ കമ്മപമപ്പവത്തി.

യമാഭുച്ചഗഹണാഭാവേനാതി യാമാവഗഹണസ്സ അഭാവേന അനിച്ഛാദിസഭാവസ്സ നിച്ഛാദിതോ ഗഹണേന. മിച്ചാ പസ്സതീതി വിതഥം പസ്സതി. “സമ്ഫപ്പലാപോ വിയാ”തി ഇമിന്നാ ആസേവനസ്സ മന്ദതായ അപ്പസാവജ്ജതം, മഹന്തതായ മഹാസാവജ്ജതം ദസ്സേതി. ഗഹിതാകാരവിപരീതതാതി മിച്ചാദിട്ഠിയാ ഗഹിതാകാരവിപരീതഭാവോ. വത്സുനോതി തസ്സ അയമാഭുതസഭാവമാഹ. തമാഭാവേനാതി ഗഹിതാകാരേനേവ വിപരീതാകാരേനേവ. തസ്സ ദിട്ഠിഗതികസ്സ, തസ്സ വാ വത്സുനോ ഉപട്ഠാനം, “ഏവമേതം ന ഇതോ അത്തമാ”തി.

ധമ്മതോതി സഭാവതോ. കോട്ഠാസതോതി ഫസ്സപഞ്ചമകാദീസു ചിത്തങ്ഗകോട്ഠാസേസു യേ കോട്ഠാസാ ഹോന്തി, തതോതി അത്ഥോ.

ചേതനാധമ്മാതി ചേതനാസഭാവാ.

“പടിപാടിയാ സത്താ”തി ഏതഥ നനു ചേതനാ അഭിധമ്മേ കമ്മപമേസു ന വുത്താതി പടിപാടിയാ സത്തന്നം കമ്മപമഭാവോ ന യുത്തോതി? ന, അവചനസ്സ അത്തേഹേതുകത്താ. ന ഹി തഥ ചേതനായ അകമ്മപമപ്പത്തത്താ (ധം സം മൂലടീം അകുസലകമ്മപമകമാവണ്ണനാ) കമ്മപമരാസിമ്ഹി അവചനം, കദാചി പന കമ്മപമോ ഹോതി, ന സബ്ബദാതി കമ്മപമഭാവസ്സ അനിയതത്താ അവചനം. യദാ പന കമ്മപമോ ഹോതി, തദാ കമ്മപമരാസിസങ്ഗഹോ ന നിവാരിതോ.

ഏതഥാഹ - യദി ചേതനായ സബ്ബദാ കമ്മപമഭാവഭാവതോ അനിയതോ കമ്മപമഭാവോതി കമ്മപമരാസിമ്ഹി അവചനം, നനു അഭിജ്ഞാദിനന്വി കമ്മപമഭാവം അപ്പത്താനം അത്ഥിതായ അനിയതോ കമ്മപമഭാവോതി തേസന്വി കമ്മപമരാസിമ്ഹി അവചനം ആപജ്ജതീതി? നാപജ്ജതി കമ്മപമതാതംസഭാഗതാ ഹി തേസം തഥ വുത്തത്താ. യദി ഏവം ചേതനാപി തഥ വത്തഞ്ചാ സിയാതി? സച്ചമേതം, സാ പന പാണാതിപാതാദികാവാതി പാകടോ തസ്സാ കമ്മപമഭാവോതി ന വുത്തം സിയാ. ചേതനായ ഹി “ചേതനാഹം, ഭിക്ഖവേ, കമ്മം വദാമി (അം നിം ന്നു. ന്നു. കമാം ൫൩൯), തിവിധാ, ഭിക്ഖവേ, കായസഞ്ചേതനാ അകുസലം കായകമ്മ”ന്തി (കമാം ൫൩൯)

വചനത്തോ കമ്മഭാവോ പാകടോ; കമ്മയേവ ച സുഗതിദുഗ്ഗതിനം, തദുപ്ലജ്ജനസുഖദുക്ഖാനഞ്ച പഥഭാവേന പവത്തം “കമ്മപഥോ”തി വുച്ചതീതി പാകടോ തസ്സാ കമ്മപഥഭാവോ. അഭിജ്ഞാദീനം പന ചേതനാസമീഹനഭാവേന സുചരിതദുച്ചരിതഭാവോ, ചേതനാജനിതഭാവേന
[ചേതനാജനിതതംബന്ധതിഭാവേന (ധം സം അനുടീം അകുസലകമ്മപഥാവണ്ണനാ)] സുഗതിദുഗ്ഗതിതദുപ്ലജ്ജനസുഖദുക്ഖാനം പഥഭാവോ ചാതി ന തമാ പാകടോ കമ്മപഥഭാവോതി തേ ഏവ തേന സഭാവേന ദസ്സേതും അഭിധമ്മേ ചേതനാ കമ്മപഥഭാവേ ന വുത്താ, അതമാജാതിയത്താ വാ ചേതനാ തേഹി സദ്ധിം ന വുത്താതി ദട്ഠം. മൂലം പത്യാതി മൂലദേസനം പത്യാ, മൂലസഭാവേസു ധമ്മേസു ദേസിയമാനേസുതി അത്ഥോ.

“അഭിന്നാദാനം സത്താരമ്മണ”ന്തി ഇദം “പഞ്ചസിക്ഖാപദാ പരിത്താരമ്മണാ ഏവാ”തി ഇമായ പഞ്ഹപുച്ഛകപാളിയാ (വിഭം ൧൧൭) വിരുജ്ജ്വതി. യത്ത്ഹി പാണാതിപാതാദിദുസ്സീല്യസ്സ ആരമ്മണം , തദേവ തംവേരമണിയാ ആരമ്മണം. വീതിക്കമിതബുവത്ഥുതോ ഏവ ഹി വിരതീതി. സത്താരമ്മണന്തി വാ സത്തസഞ്ചാതസഞ്ചാരാരമ്മണം, തമേവ ഉപാദായ വുത്തന്തി ന കോചി വിരോധോ. തമാ ഹി വുത്തം സമ്മോഹവിനോദനിയം “യാനി സിക്ഖാപദാനി ഏത്ഥ ‘സത്താരമ്മണാനീ’തി വുത്താനി, താനി യസ്ഥാ സത്തോതി സഞ്ചം ഗതേ സഞ്ചാരേയേവ ആരമ്മണം കരോന്തീ”തി. (വിഭം അട്ഠം ൧൧൪) ഏസ നയോ ഇതോ പരേസുപി. വിസഭാഗവത്ഥുനോ “ഇത്ഥീ പുരിസോ”തി ഗഹേതബുതോ “സത്താരമ്മണോ”തി ഏകേ. “ഏകോ ദിട്ഠോ, ദേവ സുതാ”തിആദിനാ സമ്ഫപ്പലാപേന ദിട്ഠസുതമുതവിഞ്ഞാതവസേന. തമാ അഭിജ്ഞാതി ഏത്ഥ തമാ-സദ്ദോ “ദിട്ഠസുതമുതവിഞ്ഞാതവസേനാ” തിദമ്പി ഉപസംഹരതി, ന സത്തസഞ്ചാരാരമ്മണതമേവ ദസ്സനാദിവസേന അഭിജ്ഞായനതോ. “നത്ഥി സത്താ ഓപപാതികാ”തി (ദീം നീം ൧.൧൧൧) പവത്തമാനാപി മിച്ഛാദിട്ഠി തേഭൂമകധമ്മവിസയാ ഏവാതി അധിപ്പായേനസ്സാ സഞ്ചാരാരമ്മണതാ വുത്താ. കഥം പന മിച്ഛാദിട്ഠിയാ സബ്ബേ തേഭൂമകധമ്മാ ആരമ്മണം ഹോതീതി? സാധാരണതോ. “നത്ഥി സുകതദുക്കടാനം കമ്മാനം ഫലം വിപാകോ”തി (ദീം നീം ൧.൧൧൧; മം നീം ൨.൯൪) പവത്തമാനായ അത്ഥത്തോ രൂപാരൂപാവചരയമ്മാപി ഗഹിതാ ഏവ ഹോന്തീതി.

സുഖബഹുലതായ രാജാനോ ഹസമാനാപി “ഘാതേമാ”തി വദന്തി , ഹാസോ പന നേസം അത്തവൂപസമാദിഅത്തവിസയോതി ആഹ “സന്നിട്ഠാപക...പേ... ഹോതീ”തി. മജ്ജിമുലയത്തവേദനോ ന ഹോതി, സുഖവേദനോവ ഏത്ഥ സമ്ഭവതീതി. മുസാവാദോ ലോഭസമുട്ഠാനോ സുഖവേദനോ വാ സിയാ മജ്ജിമുലയത്തവേദനോ വാ, ദോസസമുട്ഠാനോ ദുക്ഖവേദനോ വാതി മുസാവാദോ തിവേദനോ. ഇമിനാ നയേന സേസേസുപി യഥാരഹം വേദനാഭേദോ വേദിതബ്ബോ.

ദോസമോഹവസേന ദിമൂലകോതി സമ്പയുത്തമൂലമേവ സന്ധായ വുത്തം. തസ്സ ഹി മൂലട്ഠേന ഉപകാരകഭാവോ. നിദാനമൂലേ പന ഗയ്ഹമാനേ “ലോഭമോഹവസേനപീ”തി വത്തബ്ബം സിയാ. ആമിസകിഞ്ജക്ഖഹേതുപി പാണം ഹനന്തി. തേനേവാഹ - “ലോഭോ നിദാനം കമ്മാനം സമുദയായാ”തിആദി (അം നീം ൩.൩൪). സേസേസുപി ഏസേവ നയോ.

കുസലകമ്മപഥസകവണ്ണനാ

പാണാതിപാതാ ...പേം... വേദിതബ്ബാനി ലോകിയലോകുത്തരമിസ്സുകവസേനേതമ കുസലകമ്മപഥാനം ദേസിതത്താ. വേരഹേതുതായ വേരസഞ്ചിതം പാണാതിപാതാദിപാപധമ്മം മണതി “മയി ഇധ റിതായ കഥം ആഗച്ഛസീ”തി തജ്ജന്തീ വിയ നീഹരതീതി വേരമണീ, വിരമതി ഏതായാതി വാ “വിരമണീ”തി വത്തബ്ബേ നിരുത്തിനയേന “വേരമണീ”തി വുത്തം. സമാദാനവസേന ഉപ്പന്നാ വിരതി സമാദാനവിരതി. അസമാദിനസീലസ്സ സമ്പത്തതോ യഥാഉപട്ഠിതവിതിക്കമിതബ്ബവത്സുതോ വിരതി സമ്പത്തവിരതി. കിലേസാനം സമുച്ഛിന്നവസേന പവത്താ മഗ്ഗസമ്പയുത്താ വിരതി സമുച്ഛേദവിരതി. കാമഞ്ചേതമ പാളിയം വിരതിയേവ ആഗതാ, സിക്ഖാപദവിഭിന്ദേ (വിഭം ൧൩) പന ചേതനാപി ആഹരിത്വാ ദസ്സിതാതി തദുഭയമ്പി ഗണ്ഹന്തോ “ചേതനാപി വത്തന്തി വിരതിയോപീ”തി ആഹ. അനഭിജ്ഞാ ഹി മൂലം പത്യാതി കമ്മപഥകോട്ഠാസേ “അനഭിജ്ഞാ”തി വുത്തയമ്മോ മൂലതോ അലോഭോ കുസലമൂലം ഹോതീതി ഏവമേതമ അത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ. സേസപദവയേപി ഏസേവ നയോ.

ദുസ്സീല്യാരമ്മണാ തദാരമ്മണജീവിതിന്ദ്രിയാദിആരമ്മണാ കഥം ദുസ്സീല്യാനി പജഹന്തീതി തം ദസ്സേതും “യഥാ പനാ”തിആദി വുത്തം. പജഹന്തീതി വേദിതബ്ബാ പാണാതിപാതാദിഹി വിരമണവസേനേവ പവത്തനതോ. അഥ തദാരമ്മണഭാവേ, ന സോ താനി പജഹതി. ന ഹി തദേവ ആരബ്ഭ തം പജഹിതും സക്കാ തതോ അവിനിസ്സഭാവതോ.

അനഭിജ്ഞാ...പേം... വിരമന്തസ്സാതി അഭിജ്ഞം പജഹന്തസ്സാതി അത്ഥോ. ന ഹി മനോദുച്ചരിതതോ വിരതി അത്ഥി അനഭിജ്ഞാദിഹേവ തപ്പഹാനസിദ്ധിതോ.

അരിയവാസദസകവണ്ണനാ

൩൪൮. അരിയാനമേവ വാസാതി അരിയവാസാ അനരിയാനം താദിസാനം അസമ്ഭവതോ. അരിയാതി ചേതമ ഉക്കട്ഠനിദ്രേസേന ഖിണാസവാ ഗഹിതാ, തേ ച യസ്ഥാ തേഹി സബ്ബകാലം അവിരഹിതവാസാ ഏവ, തസ്ഥാ വുത്തം “അരിയാ ഏവ വസിംസു വസന്തി വസിസ്സന്തീ”തി. തത്ഥ വസിംസുതി നിസ്സായ വസിംസു. പഞ്ചങ്ഗവിപ്പഹീനത്താദയോ ഹി അരിയാനം അപസ്സയാ. തേസു പഞ്ചങ്ഗവിപ്പഹാനപച്ചേകസച്ചപനോദനഏസനാസമവയവിസ്സജ്ജനാനി “സങ്ഖായേകം പടിസേവതി, അധിവാസേതി, പരിവജ്ജേതി, വിനോദേതി”തി വുത്തേസു അപസ്സേനേസു വിനോദനഞ്ച മഗ്ഗകിച്ചാനേവ, ഇതരേ മഗ്ഗേനേവ സമിജ്ജന്തി.

ഞാണാദയോതി ഞാണഞ്ചേവ തംസമ്പയുത്തയമ്മാ ച. തേനാഹ “ഞാണന്തി വുത്തേ”തിആദി. തത്ഥ വത്തബ്ബം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ.

ആരക്ഖകിച്ചം സായേതി സതിവേപുല്ല്യപ്പത്തത്താ. “ചരതോ”തിആദിനാ നിച്ചസമാദാനം ദസ്സേതി, തം വിക്ഖേപാഭാവേന ദട്ഠബ്ബം.

പബ്ലജ്ജപഗതാതി യം കിഞ്ചി പബ്ലജ്ജം ഉപഗതാ, ന സമിതപാപാ.
ഭോവാദിനോതി ജാതിമത്തബ്രാഹ്മണേ വദതി. പാടേക്കസച്ചാനീതി തേഹി തേഹി
ദിട്ഠിഗതികേഹി പാടിയേക്കം ഗഹിതാനി “ഇദമേവ സച്ച”ന്തി (മം നിം
൨.൧൮൨, ൨൦൩, ൪൨൨; ൩.൨൨; ഉദാ ൫൫; നേത്തി ൫൯) അഭിനിവിട്ഠാനി
ദിട്ഠിസച്ചാദിനി. ദിട്ഠിഗതാനിപി ഹി “ഇദമേവ സച്ച”ന്തി (മം നിം ൨.൧൮൨,
൨൦൨, ൪൨൨; ൩.൨൨, ൨൯; നേത്തി ൫൯) ഗഹണം ഉപാദായ “സച്ചാനീ”തി
വോഹരിയന്തി. തേനാഹ “ഇദമേവാ”തിആദി. നീഹടാനീതി അത്തനോ
സന്താനതോ നീഹരിതാനി അപനീതാനി. ഗഹിതഗൃഹണസ്സാതി
അരിയമഗ്ഗാധിഗമതോ പുണ്ണേ ഗഹിതസ്സ ദിട്ഠിഗാഹസ്സ.
വിസ്സുട്ഠഭാവവേവചനാനീതി അരിയമഗ്ഗേന സബ്ബസോ പരിച്ചാഗഭാവസ്സ
അധിവചനാനി.

നത്ഥി ഏതാസം വയോ വേകല്യന്തി അവയാതി ആഹ “അനുനാ”തി,
അനവസേസാതി അത്ഥോ. ഏസനാതി ഹേട്ഠാ വുത്തകാമേസനാദയോ.

മഗ്ഗസ്സ കിച്ചനിപ്ഫത്തി കമിതാ രാഗാദീനം പഹീനഭാവദീപനതോ.

പച്ചവേക്ഖണായ ഫലം കമിതന്തി പച്ചവേക്ഖണമുഖേന അരിയഫലം
കമിതം. അധിഗതേ ഹി അഗ്ഗഫലേ സബ്ബസോ രാഗാദീനം അനുപ്പാദയമ്മതം
പജാനാതി, തഞ്ച പജാനനം പച്ചവേക്ഖണാണന്തി.

അസേക്ഖയമ്മദസകവണ്ണനാ

ഫലഞ്ച തേ സമ്പയുത്തയമ്മാ ചാതി ഫലസമ്പയുത്തയമ്മാ,
അരിയഫലസഭാവാ സമ്പയുത്താ യമ്മാതി അത്ഥോ. ഫലസമ്പയുത്തയമ്മാതി
ഫലയമ്മാ ചേവ തംസമ്പയുത്തയമ്മാ ചാതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.
ദീസുപി ഠാനേസു പഞ്ഞാവ കമിതാ സമ്മാ ദസ്സനട്ഠേന സമ്മാദിട്ഠി, സമ്മാ
ജാനനട്ഠേന സമ്മാണാണന്തി ച. അത്ഥി ഹി ദസ്സനജാനനാനം സവിസയേ
പവത്തിആകാരവിസേസോ, സ്വായം ഹേട്ഠാ ദസ്സിതോ ഏവ.
ഫലസമാപത്തിയമ്മാതി ഫലസമാപത്തിയം യമ്മാ,
ഫലസമാപത്തിസഹഗതയമ്മാതി അത്ഥോ. അരിയഫലസമ്പയുത്തയമ്മാപി ഹി
സബ്ബസോ പടിപക്ഖതോ വിമുത്തതം ഉപാദായ “വിമുത്തീ”തി വത്തബ്ബതം
ലഭന്തി. കേനചി പന യഥാ അസേക്ഖാ ഫലപഞ്ഞാ ദസ്സനകിച്ചം ഉപാദായ
“സമ്മാദിട്ഠി”തി വുത്താ, ജാനനകിച്ചം ഉപാദായ “സമ്മാണാണ”ന്തിപി വുത്താ
ഏവ; ഏവം അരിയഫലസമാധി സമാദാനട്ഠം ഉപാദായ “സമ്മാസമാധീ”തി
വുത്തോ, വിമുച്ചനട്ഠം ഉപാദായ “സമ്മാവിമുത്തീ” തിപി വുത്തോ. ഏവഞ്ച
കത്വാ “അനാസവം ചേതോവിമുത്തീ”ന്തി ദുതിയവിമുത്തിഗൃഹണഞ്ച സമത്ഥിതം
ഹോതീതി.

ദസകവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

പഞ്ഹസമോധാനവണ്ണനാ

സമോധാനേതബ്ബാതി സമാഹരിതബ്ബാ.

൩൪൯. ഓകപ്പനാതി ബലവസദ്ധാ. ആയതിം ഭിക്ഖുനം
അവിവാദഹേതുഭൂതം തത്ത്വ തത്ത്വ ഭഗവതാ ദേസിതാനം അത്ഥാനം സങ്ഗായനം
സങ്ഗീതി, തസ്സ ച കാരണം അയം സുത്തദേസനാ തഥാ പവത്തത്താതി വുത്തം
“സങ്ഗീതിപരിയായന്തി സാമഗ്ഗിയാ കാരണ”ന്തി. സമനുഞ്ഞോ സത്ഥാ അഹോസി
“പടിഭാതു ത,ം സാരിപുത്ത, ഭിക്ഖുനം ധമ്മിം കഥാ”തി ഉസ്സാഹേത്വാ
ആദിതോ പട്ഠായ യാവ പരിയോസാനാ സുണന്തോ, സാ പന്നേത്ഥ ഭഗവതോ
സമനുഞ്ഞതാ “സാധു, സാധു”തി അനുമോദനേന പാകടാ ജാതാതി വുത്തം
“അനുമോദനേന സമനുഞ്ഞോ അഹോസീ”തി. ജിനഭാസിതോ നാമ ജാതോ, ന
സാവകഭാസിതോ. യഥാ ഹി രാജയുത്തേഹി ലിഖിതപണ്ണം യാവ
രാജമുദികായ ന ലഞ്ജിതം ഹോതി, ന താവ “രാജപണ്ണം”ന്തി സങ്ഖ്യം ഗച്ഛതി,
ലഞ്ജിതമത്തം പന രാജപണ്ണം നാമ ഹോതി. ഏവമേവ “സാധു, സാധു
സാരിപുത്താ”തിആദി അനുമോദനവചനസംസൃചിതായ സമനുഞ്ഞാസങ്ഖാതായ
ജിനവചനമുദായ ലഞ്ജിതത്താ അയം സുത്തന്തോ ജിനഭാസിതോ നാമ ജാതോ
ആഹച്ചവചനോ. യം പന്നേത്ഥ അത്ഥതോ ന വിഭത്തം, തം
സുവിഞ്ഞേയമേവാതി.

സങ്ഗീതിസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ.

൧൧. ദസുത്തരസുത്തവണ്ണനാ

൩൫൦. ആവുസോ ഭിക്ഖവേതി സാവകാനം ആലപനന്തി സാവകാനം ആമന്തനവസേന ആലപനസമുദാചാരോ, ന കേവലം “ഭിക്ഖവേ”തി, സോ പന ബുദ്ധാനം ആലപനം. തേനാഹ “ബുദ്ധാ ഹീ”തിആദി. സത്ത്വസമുദാചാരവസേന അസമുദാചാരോ ഏവേതഥ സത്ത്വ ഉച്ചട്ഠാനേ റപനം. സമ്പതി ആഗതത്താ കത്ഥചി ന നിബദ്ധോ വാസോ ഏതേസന്തി അനിബദ്ധവാസാ, അന്തേവാസികാ. കമ്മട്ഠാനം ഗഹേത്യാ സപ്പായസേനാസനം ഗവേസന്താ യം കിഞ്ചി ദിസം ഗച്ഛന്തിതി ദിസാഗമനീയാ. ഇദാനി തമത്ഥം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും “ബുദ്ധകാലേ”തിആദി വുത്തം.

അസുഭകമ്മട്ഠാനന്തി ഏകാദസവിധം അസുഭകമ്മട്ഠാനം. തത്ഥാപി പുഗ്ഗലവേമത്തതം തത്ത്വാ തദനുരൂപം തദനുരൂപമേവ ദേതി. മോഹചരിതസ്സപി കാമം ആനാപാനസ്സതികമ്മട്ഠാനം സപ്പായം, കമ്മട്ഠാനഭാവനായ പന ഭാജനഭൂതം കാതും സമ്മോഹവിഗമായ പഠമം ഉദ്ദേശപരിപുച്ഛായമ്മസ്സവനയമ്മസാകച്ഛാസു നിയോജേതബ്ബോതി വുത്തം “മോഹചരിതസ്സ...പേ... ആചിക്ഖതീ”തി. സദ്ധാചരിതസ്സ വിസേസതോ പൂരിമാ ഛര അനുസ്സതിയോ സപ്പായാ, താസം പന അനുയുഞ്ജനേ അയം പുബ്ബഭാഗപടിപത്തിതി ദസ്സേതും “പസാദനീയസുത്തന്തേ”തിആദി വുത്തം. ഞാണചരിതസ്സാതി ബുദ്ധിചരിതസ്സ, തസ്സ പന മരണസ്സതി, ഉപസമാനുസ്സതി, ചതുധാതുവവത്ഥാനം, ആഹാരേപടികൂലസത്താ വിസേസതോ സപ്പായാ, തേസം പന ഉപകാരയമ്മദസ്സനത്ഥം “അനിച്ഛതാദി...പേ... കമേതീ”തി വുത്തം. തത്ത്വേവാതി സത്ത്വ സന്തികേ ഏവ. തേമാസികം പടിപദന്തി തീഹി മാസേഹി സന്നിട്ഠാപേതബ്ബം പടിപദം.

ഇമേ ഭിക്ഖുതി ഇമിസ്സാ യമ്മദേസനായ ഭാജനഭൂതാ ഭിക്ഖു. “ഏവം ആഗത്യാ ഗച്ഛന്തേ പന ഭിക്ഖു”തി ഇദം “ബുദ്ധകാലേ”തിആദിനാ തദുദ്ദേശികവസേന വുത്തഭിക്ഖു സന്ധായ വുത്തം, ന “ഇമേ ഭിക്ഖു”തി അനന്തരം വുത്തഭിക്ഖു. തേനാഹ “പേസേതീ”തി. അപലോകേമാതി ആപുച്ഛഥ. “പണ്ഡിതാ”തിആദി സേവനഭജനേസു കാരണവചനം. “സോതാപത്തിഫലേ വിനേതീ”തിആദി യേഭൂയ്യവസേന വുത്തം. ആയസ്ഥാ ഹി യമ്മസേനാപതി ഭിക്ഖു യേഭൂയ്യേന സോതാപത്തിഫലം പാപേത്യാ വിസ്സജ്ജേതി “ഏവമേതേ നിയതാ സമ്ബോധിപരായണാ”തി. ആയസ്ഥാ പന മഹാമോഗ്ഗല്ലാനോ “സബ്ബാപി ഭവുപപത്തി ജിഗുച്ഛിതബ്ബാവാ”തി ഭിക്ഖു യേഭൂയ്യേന ഉത്തമത്ഥംയേവ പാപേതി.

സാവകേഹി വിനേതും സക്കുണേയ്യാ സാവകവേണേയ്യാ നാമ ന സാവകേഹേവ വിനേതബ്ബാതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “സാവകവേണേയ്യാ നാമാ”തിആദി. ദസയാ മാതികം റപേത്യാതി ഏകകതോ പട്ഠായ യാവ ദസകാ ദസയാ ദസയാ മാതികം റപേത്യാ വിഭത്തോതി ദസുത്തരോ. ദസുത്തരോ ഗതോതിപി ദസുത്തരോതി ഏകകതോ പട്ഠായ യാവ ദസകാ ദസഹി ഉത്തരോ അധികോ ഹുത്യാ ഗതോ പവത്തോതിപി ദസുത്തരോ. ഏകേകസ്ഥിം പബ്ബേതി ഏകകതോ പട്ഠായ യാവ ദസകാ ദസസു പബ്ബേസു ഏകേകസ്ഥിം പബ്ബേ. ദസ ദസ പഞ്ഹാതി “കതമോ യമ്മോ ബഹുകാരോ അപ്പമാദോ കുസലേസു യമ്മേസു”തിആദിനാ ദസ ദസ പഞ്ഹാ. വിസേസിതാതി വിസ്സജ്ജിതാ.

ദസുത്തരം പവക്വാമീതി ദേസിയമാനം ദേസനം നാമകിത്തനമുഖേന പടിജാനാതി വണ്ണഭണനത്ഥം. പവക്വാമീതി പകാരേഹി വക്വാമി. തഥാ ഹേത്ഥ പഞ്ഞാസാധികാനം പഞ്ചനം പഞ്ചസതാനം വസേന ദേസനാ പവത്താ. ധമ്മന്തി ഇധ ധമ്മ-സദോ പരിയത്തിപരിയായോ “ഇധ ഭിക്ഖു ധമ്മം പരിയാപുണാതി”തിആദിസു (അം നിം ൫.൧൩) വിയ. സുത്തലക്ഖണോ ചായം ധമ്മോതി ആഹ “ധമ്മന്തി സുത്ത”ന്തി. സ്വായം ധമ്മോ യമാനുസിട്ഠം പടിപജ്ജമാനസ്സ നിബ്ബാനാവഹോ. തതോ ഏവ വട്ടഭുക്ഖസമുച്ഛേദായ ഹോതി, സ ചായമസ്സ ആനുഭാവോ സഞ്ചേസം ഖണ്ഡാനം പമോചനുപായഭാവതോതി ദസ്സേനോ “നിബ്ബാനപ്പത്തിയാ”തിആദിമാഹ. തേന വുത്തം “നിബ്ബാനപ്പത്തിയാ”തിആദി.

ഉച്ചം കരോത്തോതി ഉദഗ്ഗം ഉളാരം പണീതം കത്വാ ദസ്സേനോ, പഗ്ഗണ്ഹത്തോതി അത്ഥോ. പേമം ജനേത്തോതി ഭത്തിം ഉപ്പാദേത്തോ. ഇദഞ്ച ദേസനായ പഗ്ഗണ്ഹനം ബുദ്ധാനന്വി ആചിണ്ണം ഏവാതി ദസ്സേനോ “ഏകായനോ”തിആദിമാഹ.

ഏകധമ്മവണ്ണനാ

൩൫൧. (ക) കാര-സദോ ഉപ-സദേന വിനാപി ഉപകാരത്ഥം വദതി, “ബഹുകാരാ, ഭിക്ഖവേ, മാതാപിതരോ പുത്താന”തിആദിസു (അം നിം ൨.൩൪) വിയാതി ആഹ “ബഹുകാരോതി ബഹുപകാരോ”തി.

(ഖ) വഡ്ഡനേ വുത്തേ നാനന്തരിയതായ ഉപ്പാദനം വുത്തമേവ ഹോതീതി “ഭാവേതബ്ബോതി വഡ്ഡേതബ്ബോ”തി വുത്തോ. ഉപ്പാദനപുബ്ബികാ ഹി വഡ്ഡനാതി. നനു ച “ഏകോ ധമ്മോ ഉപ്പാദേതബ്ബോ”തി ഉപ്പാദനം പേത്ഥ വിസും ഗഹിതം ഏവാതി? അഞ്ഞവിസയത്താ തസ്സ നായം വിരോധോ. തഥാ ഹി “ഏകോ ധമ്മോ പരിഞ്ഞേയ്യോ”തി തീഹിപി പരിഞ്ഞാഹി പരിഞ്ഞേയ്യതം വത്വാപി “ഏകോ ധമ്മോ പഹാതബ്ബോ”തി പഹാതബ്ബതാ വുത്താ.

(ഗ) തീഹി പരിഞ്ഞാഹിതി ഞാതതീരണപഹാനപരിഞ്ഞാഹി.

(ഘ) പഹാനാനുപസ്സനായാതി പജഹനവസേന പവത്തായ അനുപസ്സനായ. മിസ്സകവസേന ചേതം അനുപസ്സനാഗഹണം ദട്ഠഞ്ചം.

(ങ) സീലസമ്പദാദിനം പരിഹാനാവഹോ പരിഹാനായ സംവത്തനകോ.

(ച) ത്യാനാദിവിസേസം ഗമേതീതി വിസേസഗാമീ.

(ഛ) ദുപ്പച്ചക്ഖകരോതി അനുപചിതഞാണസമ്ഭാരേഹി പച്ചക്ഖം കാതും അസക്കുണേയ്യോ.

(ജ) അഭിജാനിതബ്ബോതി അഭിമുഖം ഞാണേന ജാനിതബ്ബോ.

സബ്ബത്ഥ മാതികാസൂതി ദുകാദിവസേന വുത്താസു സബ്ബാസു മാതികാസു. ഏത്ഥ ച ആയസ്ഥാ ധമ്മസേനാപതി തേ ഭിക്ഖു ഭാവനായ നിയോജേത്വാ ഉത്തമത്ഥേ പതിട്ഠാപേതുകാമോ പഠമം താവ ഭാവനായ ഉപകാരധമ്മം ഉദ്ദേശവസേന ദസ്സേനോ “ഏകോ ധമ്മോ ബഹുകാരോ”തി വത്വാ തേന

ഉപകാരകേന ഉപകർത്തബ്ദം ദസ്സേന്തോ “ഏകോ യമ്മോ ഭാവേതബ്ദോ”തി ആഹ. അയഞ്ച ഭാവനാ വിപസ്സനാവസേന ഇച്ഛിതാതി ആഹ “ഏകോ യമ്മോ പരിഞ്ഞേയോ”തി. പരിഞ്ഞാ ച നാമ യാവദേവ പഹാതബ്ദപജഹനത്ഥാതി ആഹ “ഏകോ യമ്മോ പഹാതബ്ദോ”തി. പജഹന്തേന ച ഹാനഭാഗിയം നീഹരിത്വാ വിസേസഭാഗിയേ അവട്ഠാതബ്ദന്തി ആഹ “ഏകോ യമ്മോ ഹാനഭാഗിയോ, ഏകോ യമ്മോ വിസേസഭാഗിയോ”തി. വിസേസഭാഗിയേ അവട്ഠാനഞ്ച ദുപ്പടിവിജ്ജന്തേന, ദുപ്പടിവിജ്ജപടിവിജ്ജന്തേന ഇജ്ജന്തേന, നിപ്ഫാദേതബ്ദനിപ്ഫാദനം സിദ്ധമേവ ഹോതീതി ആഹ “ഏകോ യമ്മോ ദുപ്പടിവിജ്ജേയോ, ഏകോ യമ്മോ ഉപ്പാദേതബ്ദോ”തി. തയിദം ദായം അഭിഞ്ഞേയ്യാദിജാനന്തേന ഹോതീതി ആഹ “ഏകോ യമ്മോ അഭിഞ്ഞേയ്യാ”തി. അഭിഞ്ഞേയ്യാഞ്ച അഭിഞ്ഞാതം, സച്ഛികാതബ്ദം സച്ഛികതമേവ ഹോതീതി. ഏത്താവതാ ച നിട്ഠിതകിച്ചോവ ഹോതി, നാസ്സ ഉത്തരി കിഞ്ചി കരണീയന്തി ഏവം താവ മഹാമേരോ ഏകകവസേന തേസം ഭിക്ഖുനം പടിപത്തിവിധിം ഉട്ടിസന്തോ ഇമാനി ദസ പദാനി ഇമിനാ അനുക്കമേന ഉട്ടിസി.

(ക) ഏവം അനിയമതോ ഉട്ടിട്ഠയമ്മേ സരൂപതോ നിയമേതാ ദസ്സേതും “കതമോ ഏകോ യമ്മോ”തിആദിനാ ദേസനം ആരഭി. തേന വുത്തം “ഇതി ആയസ്സമാ സാരിപുത്തോ”തിആദി. ഏസ നയോ ദുകാദീസു. വേളുകാരോതി വേനോ. സോ ഹി വേളുവികാരേഹി കിലഞ്ജാദികരണേന “വേളുകാരോ”തി വുത്തോ. അന്തോ, ബഹി ച സബ്ബഗതഗണ്ഠിം നീഹരണേന നിഗ്ഗണ്ഠിം കത്വാ. ഏകേകകോട്ഠാസേതി ഏകകാദീസു ദസസു കോട്ഠാസേസു ഏകേകസ്ഥിം കോട്ഠാസേ.

സബ്ബത്ഥകം ഉപകാരകന്തി സബ്ബത്ഥകമേവ സമ്മാ പടിപത്തിയാ ഉപകാരവന്തം. ഇദാനി തമത്ഥം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും “അയഞ്ചഹി”തിആദി വുത്തം. വിപസ്സനാഗബ്ഭം ഗണ്ഹാപന്തേതി യഥാ ഉപരി വിപസ്സനാ പരിപച്ചതി തിക്ഖാ വിസദാ ഹുത്വാ മഗ്ഗേന ഘടേതി, ഏവം പൂബ്ബഭാഗവിപസ്സനാവധ്വന്തേ. അത്ഥപടിസമ്ഭിദാദീസുതി അത്ഥപടിസമ്ഭിദാദീസു നിപ്ഫാദേതബ്ദേസു, തേസം സമ്ഭാരസമ്ഭരണന്തി അത്ഥോ. ഏസ നയോ ഇതോ പരേസുപി. ഠാനാട്ഠാനേസുതി ഠാനേ, അട്ഠാനേ ച ജാനിതബ്ദേ. മഹാവിഹാരസമാപത്തിയന്തി മഹതിയം ത്യാനാദിവിഹാരസമാപത്തിയം. വിപസ്സനാണാണാദീസുതി ആദി-സദേന മനോമയിദ്ധി ആദികാനി സങ്ഗണ്ഹാതി. അട്ഠസു വിജ്ജാസുതി അമ്ബട്ഠസുത്തേ (ദീം നിം ൧.൨൭൯) ആഗതനയാസു അട്ഠസു വിജ്ജാസു.

തേനേവ ഭഗവാ മോമേതീതി യോജനാ. നന്തി അപ്പമാദം.

മാമസമ്പന്നേനാതി ഞാണബലസമന്നാഗതേന. ദീപേതാതി “ഏവന്വി അപ്പമാദോ കൂസലാനം ധമ്മാനം സമ്പാദന്തേ ബഹുപകാരോ”തി പകാസേത്വാ. യം കിഞ്ചി അനവജ്ജപക്ഖികമത്ഥം അപ്പമാദേ പക്ഖിപിത്വാ കഥേതും യുത്തന്തി ദസ്സേതും “യം കിഞ്ചി”തിആദി വുത്തം.

(ഖ) കായഗതാസതീതി രസ്സം അകത്വാ നിദേസോ, നിദേസേന വാ ഏതം സമാസപദം ദട്ഠബ്ദം. “അട്ഠികാനി പൂഞ്ജകിതാനി തേരോവസ്സികാനി...പേ... പൂതീനി ചുണ്ണികജാതാനീ”തി (ദീം നിം ൨.൩൭൯) ഏവം പവത്തമനസികാരോ “ചുണ്ണികമനസികാരോ”തി വദന്തി. അപരേ പന ഭണന്തി

“ചുണ്ണികളുരിയാപമേസു പവത്തമനസികാരോ”തി. ഏതമ ഉപ്പനസതിയാതി ഏതസ്മിം യമാവുത്തേ ഏകൂനതിംസവിയേ റാനേ ഉപ്പനായ സതിയാ. സുഖസമ്പയുത്താതി നിപ്പരിയായതോ സുഖസമ്പയുത്താ, പരിയായതോ പന ചതുത്മജ്യാനേ ഉപേകഖാപി “സുഖ”തി വത്തബുതം ലഭതി സന്തസഭാവത്താ.

(ഗ) പച്ചയഭൂതോ ആരമ്മണാദിവിസയോപി ആരമ്മണഭാവേന വണോ വിധ ആസവേ പഗ്ഘരതി, സോ സമ്പയോഗസമ്ഭവാഭാവേപി സഹ ആസവേഹീതി സാസവോ. തമാ ഉപാദാനാനം ഹിതോതി ഉപാദാനിയോ. ഇതരമാ പന പച്ചയഭാവേന വിധി പടിക്ഖേപോ.

(ഘ) അസ്മീതി മാനോതി “അസ്മീ”തി പവത്തോ മാനോ.

(ച) വിപരിയായേനാതി “അനിച്ചേ അനിച്ച”തിആദിനാ നയേന പവത്തോ പഥമനസികാരോ.

(ഛ) ഇധ പന വിപസ്സനാനന്തരോ മഗ്ഗോ “ആനന്തരികോ ചേതോസമാധീ”തി അധിപ്പേതോ. കസ്മാ? വിപസ്സനായ അനന്തരത്താ, അത്തനോ വാ പവത്തിയാ അനന്തരം ഫലദായകത്താ. സദുത്ഥതോ പന അനന്തരം ഫലം അനന്തരം, തസ്മിം അനന്തരേ നിയുത്താ, തം വാ അരഹതി, അനന്തരപയോജനോതി വാ ആനന്തരികോ.

(ജ) ഫലന്തി ഫലപത്താ. പച്ചവേക്ഖണ്ഡപത്താ അധിപ്പേതാ അകുപ്പാരമ്മണതായ.

(ട) അത്തനോ ഫലം ആഹരതീതി ആഹാരോ, പച്ചയോതി ആഹ “ആഹാരട്ഠിതികാതി പച്ചയട്ഠിതികാ”തി. അയം ഏകോ ധമ്മോതി അയം പച്ചയസഞ്ചാതോ ഏകോ ധമ്മോതി പച്ചയതാസമഞ്ജേന ഏകം കത്വാ വദതി. ഞാതപരിഞ്ഞായ അഭിഞ്ഞായാതി ഞാതപരിഞ്ഞാസഞ്ചാതായ അഭിഞ്ഞായ.

(ഠ) അകുപ്പാ ചേതോവിമുത്തീതി അരഹത്തഫലവിമുത്തി അകുപ്പഭാവേന ഉക്കംസഗതത്താ. അത്തമാ സബ്ബാപി ഫലസമാപത്തിയോ അകുപ്പാ ഏവ പടിപക്ഖേഹി അകോപനീയത്താ.

അഭിഞ്ഞായാതി “അഭിഞ്ഞേയ്യോ”തി ഏതമ ലദ്ധഅഭിഞ്ഞായ. പരിഞ്ഞായാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. പഹാതബ്ബസച്ഛികാതബ്ബേഹീതി പഹാതബ്ബസച്ഛികാതബ്ബപദേഹി. പഹാനപരിഞ്ഞാവ കമിതാ പഹാനസച്ഛികിരിയാനം ഏകാവാരതായ പരിഞ്ഞായ സഹേവ ഇജ്ജന്തോ. സച്ഛികാതബ്ബോതി വിസേസതോ ഫലം കമിതം. ഏകസ്മിന്യേവ സത്തമേ ഏവ പദേ ലബ്ഭതി. ഫലം പന അനേകേസുപി പദേസു ലബ്ഭതി പഠമട്ഠമനവമദസമേസു ലബ്ഭന്തോ. യസ്മാ തം നിപ്പരിയായതോ ദസമേ ഏവ ലബ്ഭതി, ഇതരേസു പരിയായതോ തസ്മാ “ലബ്ഭതി ഏവാ”തി സാസകം വദതി.

സഭാവതോ വിജ്ജമാനാതി യേന ബഹുകാരാദിസഭാവേന ദേസിതാ, തേന സഭാവേന പരമത്ഥതോ ഉപലബ്ഭമാനാ . യാമാവാതി അവിപരീതാ. തമാസഭാവാതി തംസഭാവാ. ന തമാ ന ഹോന്തീതി അവിതഥത്താ തമാവ ഹോന്തി. തതോ ഏവ വുത്തപ്പകാരതോ അത്തമാ ന ഹോന്തീതി പഞ്ചഹിപി

പദേഹി തേസം യമ്മാനം യമാഭൂതമേവ വദതി. സമ്മാതി ഞായേന. യം പന ഞാതം, തം ഹേതുകൃതം കാരണകൃതമേവ ഹോതീതി ആഹ “ഹേതുകാ കാരണേനാ”തി. ഓകപ്പനം ജനേസീതി ജിനവചനഭാവേന അഭിപ്പസാദം ഉപ്പാദേസി.

ഏകധമ്മവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഭേധമ്മവണ്ണനാ

൩൨൨. (ക) “സബ്ബത്ഥാ” തി ഇദം “സീലപുരണാദീസു”തി ഏതേന സദ്ധിം സമ്ബന്ധിതബ്ബം. “സീലപുരണാദീസു സബ്ബത്ഥ അപ്പമാദോ വിയ ഉപകാരകാ”തി ഏതേന സതിസമ്പജ്ഞാന്നവി അപ്പമാദസ്സ വിയ സബ്ബത്ഥ ഉപകാരകതാ പകാസിതാ ഹോതി അത്ഥതോ നാതിവിലക്ഖണത്താ തതോ തേസം. സതിഅവിപ്പവാസോ ഹി അപ്പമാദോ, സോ ച അത്ഥതോ സബ്ബത്ഥ അവിജഹിതാ സതി ഏവ, സാ ച ഖോ ഞാണസമ്പയുത്താ ഏവ ദട്ഠബ്ബാ, ഇതരായ തമാരുപസമത്ഥതാഭാവതോ.

(ഖ) തേസം പഞ്ചസതമത്താനം ഭിക്ഖുനം പുബ്ബഭാഗപടിപത്തിവസേന ദേസിതത്താ പുബ്ബഭാഗാ കമിതാ.

(ഛ) അയോനിസോമനസികാരോ സംകിലേസസ്സ മൂലകാരണഭാവേന പവത്തോ ഹേതു, പരിബ്രൂഹനഭാവേന പവത്തോ പച്ചയോ. യോനിസോമനസികാരേപി ഏസേവ നയോ. യമാ ച സത്താനം സംകിലേസായ, വിസുദ്ധിയാ ച പച്ചയഭൂതാ അയോനിസോമനസികാരോ, യോനിസോമനസികാരോതി “ഇമേ ഭേധമ്മാ ദുപ്പടിവിജ്ജയാ”തി ഏത്ഥ നീഹരിത്ഥാ വുത്താ, ഏവം ഇമേഹി യമ്മാ നീഹരിത്ഥാ വത്തബ്ബാതി ദസ്സേനോ “തമ്മാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ അസുജ്ജയാനാദയോ ചത്താരോ വിസംയോഗാ നാമ കായോഗാദിപടിപക്ഖഭാവതോ . “ഏവം പഭേദാ”തി ഇമിനാ “അവിജ്ജാഭാഗിനോ യമ്മാ, വിജ്ജാഭാഗിനോ യമ്മാ, കണ്ഠാ യമ്മാ, സുക്കാ യമ്മാ”തി (ധം സം ഫംഘ, ഫംഠ) ഏവമാദീനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ.

(ജ) പച്ചയേഹി സമേച്ച സമ്ഭൂയ കതത്താ പഞ്ചക്ഖന്ധാ സങ്ഖതാ ധാതു. കേനചി അനഭിസങ്ഖതത്താ നിബ്ബാനം അസങ്ഖതാ ധാതു.

(ഝ) തിസ്സോ വിജ്ജാ വിജ്ജനട്ഠേന, വിദിതകരണട്ഠേന ച വിജ്ജാ. വിമുത്തീതി അരഹത്തഫലം പടിപക്ഖതോ സബ്ബസോ വിമുത്തത്താ.

അഭിഞ്ഞാദീനീതി അഭിഞ്ഞാപഞ്ഞാദീനി. ഏകകസദിസാനേവ പുരിമവാരേ വിയ വിഭജ്ജ കഥേതബ്ബതോ. മഗ്ഗോ കമിതോതി ഏത്ഥ “മഗ്ഗോവ കമിതോ”തി ഏവമത്ഥം അഗ്ഗഹേത്ഥാ “മഗ്ഗോ കമിതോവാ”തി ഏവമത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ “അനുപ്പാദേ ഞാണ”തി ഇമിനാ ഫലസ്സ ഗഹിതത്താ. സച്ഛികാതബ്ബപദേ ഫലം കമിതന്തി ഏത്ഥാപി “ഫലമേവ കമിത”തി അഗ്ഗഹേത്ഥാ “ഫലം കമിതമേവാ”തി അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ വിജ്ജാഗ്ഗഹണേന തദന്തസ്സ സങ്ഗഹിതത്താ. ഏസ നയോ ഇതോ പരേസുപി ഏവരുപേസു റാനേസു.

ഭേധമ്മവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

തയോധമ്മവണ്ണനാ

൩൫൩. (൧൪) സോതി അനാഗാമിമഗ്ഗോ. സബ്ബസോ കാമാനം നിസ്സരണം സമുച്ഛേദവസേന പജഹനതോ. ആരുപ്പേ അരഹത്തമഗ്ഗോ നാമ അരുപജ്ജ്യാനം പാദകം കത്വാ ഉപ്പന്നോ അഗ്ഗമഗ്ഗോ. പുന ഉപ്പത്തിനിവാരണതോതി രൂപാനം ഉപ്പത്തിയാ സബ്ബസോ നിവാരണതോ. നിരുജ്ജന്തി സഞ്ചാരാ ഏതേനാതി നിരോധോ, അഗ്ഗമഗ്ഗോ. തേന ഹി കിലേസവട്ടേ നിരോധിതേ ഇതരസി വട്ടദ്വയം നിരോധിതമേവ ഹോതി. തസ്സ പന നിരോധസ്സ പരിയോസാനത്താ അഗ്ഗഫലം “നിരോധോ”തി വത്തബ്ബതം ലബ്ഭതിതി ആഹ “അരഹത്തഫലം നിരോധോതി അധിപ്പേത”ന്തി. “അരഹത്തഫലേന ഹി നിബ്ബാനേ ദിട്ഠേ” തി ഇദം അരഹത്തമഗ്ഗേന നിബ്ബാനദസ്സനസ്സായം നിബ്ബത്തിതി കത്വാ വുത്തം. ഏവഞ്ച കത്വാ “അരഹത്തസഞ്ചാരനിരോധസ്സ പച്ചയത്താ” തി ഇദസി വചനം സമത്ഥിതം ഹോതി.

(൧൫) അതീതം സാരമ്മണി അതീതകോട്ഠാസാരമ്മണം ഞാണം, അതീതാ ഖണ്ഡായതനയാതുകയോ ആരബ്ഭ പവത്തനകണാണി അത്ഥോ. “മഗ്ഗോ കമിതോവാ”തി അവധാരണം ദിട്ഠബ്ബം, തഥാ “സച്ഛികാതബ്ബേ ഫലം കമിതമേവാ”തി.

(൧൬) ആസവാനം ഖയേ ഞാണന്തി ച ആസവാനം ഖയന്തേ ഞാണന്തി അധിപ്പായോ, അത്തമാ മഗ്ഗോ കമിതോ സിയാ.

തയോധമ്മവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ചതുധമ്മവണ്ണനാ

൩൫൪. (൧൫) ദാരുമയം ചക്കം ദാരുചക്കം, തഥാ രതനചക്കം. ആണ്ഠണേ ധമ്മോ ഏവ ധമ്മചക്കം. ഇരിയാപമാനം അപരാപരപ്പവത്തിതോ ഇരിയാപഥചക്കം, തഥാ സമ്പത്തിചക്കം വേദിതബ്ബം.

അനുച്ഛവികേ ദേസേതി പുണ്ണകിരിയായ, സമ്മാപടിപത്തിയാ അനുരൂപദേസേ. സേവനം കാലേന കാലം ഉപസങ്കമനം. ഭജനം ഭത്തിവസേന പയിരൂപാസനം. അത്തനോ സമ്മാ റപനന്തി അത്തനോ ചിത്തസന്താനസ്സ യോനിസോ റപനം സദ്ധാദീസു നിവേസനന്തി ആഹ “സചേ”തിആദി. ഇദമേവേതഥ പമാണന്തി ഇദമേവ പുണ്ണേകതപുണ്ണതാസഞ്ചാരം സമ്പത്തിചക്കമേതഥ ഏതേസു സമ്പത്തിചക്കേസു പമാണഭൂതം ഇതരേസം കാരണഭാവതോ. തേനാഹ “യേന ഹീ”തിആദി. സോ ഏവ ച കതപുണ്ണോ പുഗ്ഗലോ അത്താനം സമ്മാ റപേതി അകതപുണ്ണസ്സ തദഭാവതോ. പഠമോ ലോകിയോവ, തത്ഥാപി കാമാവചരോവ. ഇയാതി ഇമസ്ഥിം ദസുത്തരസുത്തേ. പുണ്ണഭാഗേ ലോകിയാവാതി മഗ്ഗസ്സ പുണ്ണഭാഗേ പവത്തനകാ ലോകിയാ ഏവ. തത്ഥ കാരണം വുത്തമേവ.

(൧൭) കാമയോഗവിസംയോഗോ അനാഗാമിമഗ്ഗോ, ദിട്ഠിയോഗവിസംയോഗോ സോതാപത്തിമഗ്ഗോ, ഇതരേ ദേവ അരഹത്തമഗ്ഗോതി ഏവം അനാഗാമിമഗ്ഗാദിവസേന വേദിതബ്ബാ.

(൧൪) പഠമസ്സ ഝാനസ്സ ലാഭിന്തി യാധം അപ്പഗുണസ്സ പഠമസ്സ ഝാനസ്സ ലാഭി, തം. കാമസഹഗതാ സഞ്ചാമനസികാരാ സമുദാചരന്തിതി തതോ വുട്ഠിതം ആരമ്മണവസേന കാമസഹഗതാ ഹുത്വാ സഞ്ചാമനസികാരാ സമുദാചരന്തി ചോദേന്തി തുദേന്തി. തസ്സ കാമാനുപക്ഖന്ദാനം സഞ്ചാമനസികാരാനം വസേന സോ പഠമജ്ജ്യാനസമാധി ഹായതി പരിഹായതി, തസ്ഥാ “ഹാനഭാഗിയോ സമാധീ”തി വുത്തോ. തദനുയമ്മതാതി തദനുരൂപസഭാവോ. “സതിസന്തിട്ഠതീ”തി ഇദം മിച്ചാസതിം സന്ധായ വുത്തം. യസ്സ ഹി പഠമജ്ജ്യാനാനുരൂപസഭാവോ പഠമജ്ജ്യാനം സന്തതോ പണിതതോ ദിസ്വാ അസ്സാദയമാനാ അപേക്ഖമാനാ അഭിനന്ദമാനാ നികന്തി ഹോതി, തസ്സ നികന്തിവസേന സോ പഠമജ്ജ്യാനസമാധി നേവ ഹായതി, ന വഡ്ഢതി, റിതികോട്ഠാസിക്കോ ഹോതി, തേന വുത്തം “റിതിഭാഗിയോ സമാധീ”തി.

അവിതക്കസഹഗതാതി അവിതക്കം ദുതിയജ്ജ്യാനം സന്തതോ പണിതതോ മനസി കരോതോ ആരമ്മണവസേന അവിതക്കസഹഗതാ സഞ്ചാമനസികാരാ. സമുദാചരന്തിതി പഗുണപഠമജ്ജ്യാനതോ വുട്ഠിതം ദുതിയജ്ജ്യാനാധിഗമത്ഥായ ചോദേന്തി തുദേന്തി, തസ്സ ഉപരി ദുതിയജ്ജ്യാനാനുപക്ഖന്ദാനം സഞ്ചാമനസികാരാനം വസേന സോ പഠമജ്ജ്യാനസമാധി വിസേസഭൂതസ്സ ദുതിയജ്ജ്യാനസ്സ ഉപ്പത്തിപദട്ഠാനതായ “വിസേസഭാഗിയോ സമാധീ”തി വുത്തോ. നിബ്ബിദാസഹഗതാതി തമേവ പഠമജ്ജ്യാനലാഭിം ഝാനതോ വുട്ഠിതം നിബ്ബിദാസഞ്ചാരേണ വിപസ്സനാണാണേന സഹഗതാ. വിപസ്സനാണാണഞ്ചി ഝാനഞ്ചേസു പഭേദേന ഉപട്ഠഹന്തേസു നിബ്ബിന്ദതി ഉക്കണ്ഠതി, തസ്ഥാ “നിബ്ബിദാ”തി വുച്ചതി. സമുദാചരന്തിതി നിബ്ബാനസച്ഛികരണത്ഥായ ചോദേന്തി തുദേന്തി. വിരാഗുപസഞ്ചിതോതി വിരാഗസഞ്ചാരേണ നിബ്ബാനേന ഉപസഞ്ചിതോ. വിപസ്സനാണാണഞ്ചി “സക്കാ ഇമിനാ മഗ്ഗേന വിരാഗം നിബ്ബാനം സച്ഛികാതു”ന്തി പവത്തിതോ “വിരാഗുപസഞ്ചിത”ന്തി വുച്ചതി, തംസമ്പയുത്താ സഞ്ചാമനസികാരാപി വിരാഗുപസഞ്ചിതാ ഏവ നാമ. തസ്സ തേസം സഞ്ചാമനസികാരാനം വസേന സോ പഠമജ്ജ്യാനസമാധി അരിയമഗ്ഗപടിവേധസ്സ പദട്ഠാനതായ “നിബ്ബേധഭാഗിയോ സമാധീ”തി വുത്തോ. സബ്ബസമാപത്തിയോതി ദുതിയജ്ജ്യാനാദികാ സബ്ബാ സമാപത്തിയോ. അത്ഥോ വേദിതബ്ബോതി ഹാനഭാഗിയാദിഅത്ഥോ താവ വിത്ഥാരേത്ഥാ വേദിതബ്ബോ.

മഗ്ഗോ കമിതോ ചതുന്നം അരിയസച്ചാനം ഉദ്ധടത്താ. ഫലം കമിതം സരൂപേനേവ.

ചതുയമ്മവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

പഞ്ചയമ്മവണ്ണാ

൩൫൫. (ഖ) “പഞ്ചഞ്ചികോ സമ്മാസമാധീ”തി സമാധിഅഞ്ചഭാവേന പഞ്ചാ ഉദിട്ഠാതി പീതിഹരണതാദിവചനേന ഹി തമേവ വിഭജതി. തേനാഹ “പീതിം ഹരമാനാ ഉപ്പജ്ജതീ”തിആദി.“സോ ഇമമേവ കായം വിവേകജേന പീതിസുഖേന അഭിസന്ദേതീ”തിആദിനാ (മം നിം ൧.൪൨൭) നയേന പീതിയാ, സുഖസ്സ ച ഹരണം വേദിതബ്ബം. സരാഗവിരാഗതാദിവിഭാഗദസ്സനവസേന പരേസം ചേതോ ഹരമാനാ. ആലോകഹരണേതി കസിണാലോകസ്സ ഹരണേ സതി തേനേവ ആലോകേന ഹരിതപ്പദേസേ. തസ്സ സമാധിസ്സ രൂപദസ്സനപച്ചയത്താ പച്ചവേക്ഖണാണാം പച്ചവേക്ഖണനിമിത്തം.

പീതിഹരണതാ സുഖഹരണതാതി ആരമ്മണേ റത്യാ ചതുത്ഥജ്യാനസ്സ ഉപ്പാദനതോ താ “പാദാ വിയാ”തി വുത്താ. ചേതോഹരണതാ ആലോകഹരണതാതി തംതംകിച്ചസാധനതോ താ “ഹത്ഥാ വിയാ”തി വുത്താ. അഭിഞ്ഞാപാദകജ്യാനം സമാധാനസ്സ സരീരഭാവതോ “മജ്ജിമകായോ വിയാ”തി വുത്തം. പച്ചവേക്ഖണിമിത്തം ഉത്തമങ്ഗഭാവതോ “സീസം വിയാ”തി വുത്തം.

(ജ) സബ്ബസോ കിലേസദുക്ഖദരമപരിളാഹാനം വിഗതത്താ ലോകിയസമാധിസ്സ സാതിസയമേത്ഥ സുഖന്തി വുത്തം “അപ്പിതപ്പിതക്ഖണേ സുഖത്താ പച്ചുപ്പന്നസുഖോ”തി. പുരിമസ്സ പുരിമസ്സ വസേന പച്ഛിമം പച്ഛിമം ലദ്ധാസേവനതായ സന്തരപണിതരഭാവപ്പത്തി ഹോതീതി ആഹ “പുരിമോ പുരിമോ...പേ... സുഖവിപാകോ”തി.

കിലേസപടിപ്പസ്സദ്ധിയാതി കിലേസാനം പടിപ്പസ്സമ്ഭന്നേന ലദ്ധത്താ. കിലേസപടിപ്പസ്സദ്ധിഭാവന്തി കിലേസാനം പടിപ്പസ്സമ്ഭന്നഭാവം. ലദ്ധത്താ പത്തത്താ തബ്ഭാവം ഉപഗതത്താ. ലോകിയസമാധിസ്സ പച്ചനീകാനി നീവരണപഠമജ്ജ്യാനനികന്തിആദീനി നിഗ്ഗഹേതബ്ബാനി, അഞ്ഞേ കിലേസാ വാരേതബ്ബാ, ഇമസ്സ പന അരഹത്തസമാധിസ്സ പടിപ്പസ്സദ്ധസബ്ബകിലേസത്താ ന നിഗ്ഗഹേതബ്ബം, വാരേതബ്ബബ്ബ അത്ഥീതി മഗ്ഗാനന്തരം സമാപത്തിക്ഖണേ ച അപ്പയോഗേന അധിഗതത്താ, റപിതത്താ ച അപരിഹാനവസേന വാ റപിതത്താ നസങ്ഖാരനിഗ്ഗയ്ഹവാരിവാവടോ. “സതിവേപുല്ല്യപ്പത്തത്താ”തി ഏതേന അപ്പവത്തമാനായപി സതിയാ സതിബഹുലതായ സതോ ഏവ നാമാതി ദസ്സേതി, “യഥാപരിച്ഛിന്നകാലവസേനാ”തി ഏതേന പരിച്ഛിന്നസതിയാ സതോതി ദസ്സേതി. സേസേസു ഞാണങ്ഗേസു. പഞ്ചഞാണികോതി ഏത്ഥ വുത്തസമാധിമുഖേന പഞ്ച ഞാണാനേവ ഉദ്ദിട്ഠാനി, നിദ്ദിട്ഠാനി ച.

മഗ്ഗോ കമിതോ ഇന്ദ്രിയസീസേന സമ്മാവായാമാദീനം കമിതത്താ. ഫലം കമിതം അസേക്ഖാനം സീലക്ഖന്ധാദീനം കമിതത്താ.

പഞ്ചയമ്മവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഛരയമ്മവണ്ണനാ

൩൫൬. മഗ്ഗോ കമിതോതി ഏത്ഥ വത്തബ്ബം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ.

സത്തയമ്മവണ്ണനാ

൩൫൭. (ഞ) ഹേതുനാതി ആദിഅന്തവന്തതോ, അനച്ചന്തികതോ, താവകാലികതോ, നിച്ചപടിക്ഖേപതോതി ഏവം ആദിനാ ഹേതുനാ. നയേനാതി “യഥാ ഇമേ സങ്ഖാരാ ഏതരഹി, ഏവം അതീതേ, അനാഗതേ ച അനിച്ഛാ സങ്ഖതാ പടിച്ചസമുപ്പന്നാ ഖയധമ്മാ വയധമ്മാ വിരാഗധമ്മാ നിരോധധമ്മാ”തി അതിതാനാഗതേസു നയനനയേന. കാമം ഖീണാസവസ്സ സബ്ബേസം സങ്ഖാരാനം അനിച്ഛതാദി സുദിട്ഠാ സുപ്പടിവിദ്ധാ, തം പന അസമ്മോഹനവസേന കിച്ചതോ, വിപസ്സനായ പന ആരമ്മണകരണവസേനാതി ദസ്സേനോ ആഹ “വിപസ്സനാണാണേന സുദിട്ഠാ ഹോന്തീ”തി. കിലേസവസേന ഉപ്പജ്ജമാനോ പരിളാഹോ വത്ഥുകാമസന്നിസ്സയോ , വത്ഥുകാമാവസ്സയോ

ചാതി വൃത്തം “ദേപി സപരിളാഹ്ഠേന അങ്ഗാരകാസു വിയാ”തി.
നിന്നസ്സേവാതി [നിന്നസ്സ (അട്ഠകമായം)] നിന്നഭാവസ്സേവ. അന്തോ വുച്ചതി
ലാമകട്ഠേന തണ്ഹാ. ബൃന്തം വിഗതന്തം ഭൂതന്തി ബൃന്തിഭൂതന്തി ആഹ
“നിരതിഭൂതം, [നിയതിഭൂതം (അട്ഠകമായം) വിഗതന്തിഭൂതം (?)] നിത്തണ്ഹന്തി
അന്തോ”തി. ഇയ സത്തകേ. ഭാവേതബ്ബപദേ മഗ്ഗോ കമിതോ ബോജ്ജയങ്ഗാനം
വൃത്തത്താ.

പഠമഭാണവാറവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

അട്ഠയമ്മവണ്ണനാ

൩൨൮. (ക) ആദിബ്രഹ്മചരിയികായാതി ആദിബ്രഹ്മചരിയാ ഏവ
ആദിബ്രഹ്മചരിയികാ യഥാ “വിനയോ ഏവ വേനയികോ”തി, തസ്സാ
ആദിബ്രഹ്മചരിയികായ. കാ പന സാതി ആഹ “പഞ്ഞായാ”തി.
സിക്ഖത്തയസങ്ഗഹസ്സാതി അധിസീലസിക്ഖാദിസിക്ഖത്തയസങ്ഗഹസ്സ.
ഉപചാരജ്ജ്യാനസഹഗതാ തരുണസമമപഞ്ഞാവ ഉദയബ്ബയാനുപസ്സനാവസേന
പവത്താ തരുണവിപസ്സനാപഞ്ഞാ [തരുണസമമവിപസ്സനാപഞ്ഞാ
(അട്ഠകമായം)]. ആദിഭൂതായാതി പഠമാവയവഭൂതായ, ദേസനാവസേന ചേതം
വൃത്തം. ഉപ്പത്തികാലേ പന നത്ഥി മഗ്ഗയമ്മാനം ആദിമജ്ജപരിയോസാനതാ
ഏകചിത്തുപ്പാദപരിയാപന്നത്താ ഏകജ്ജ്യാനയേവ ഉപ്പജ്ജനതോ. പേമന്തി
ദള്ഹഭത്തി, തം പന വല്ലഭവസേന പവത്തമാനം ഗേഹസിതസദിസം ഹോതീതി
“ഗേഹസിതപേമ”ന്തി വൃത്തം. ഗരുകരണവസേന പവത്തിയാ ഗരു ചിത്തം
ഏതസ്സാതി ഗരുചിത്തോ, തസ്സ ഭാവോ ഗരുചിത്തഭാവോ, ഗരുമ്ഹി
ഗരുകാരോ. “കിലേസാ ന ഉപ്പജ്ജന്തി”തി വത്ഥാ തത്ഥ കാരണമാഹ
“ഓവാദാനുസാസനിം ലഭിതീ”തി. ഗരൂനണ്ഹി സന്തികേ ഓവാദാനുസാസനിം
ലഭിത്ഥാ യമാനുസിട്ഠം പടിപജ്ജന്തസ്സ കിലേസാ ന ഉപ്പജ്ജന്തി. തേനാഹ
“തസ്ഥാ”തിആദി.

(൧൪) പേതാതി പേതമഹിദ്ധികാ. അസുരാനന്തി ദേവാസുരാനം. പേതാസുരാ
പന പേതാ ഏവാതി തേസം പേതേഹി സങ്ഗഹോ അവുത്തസിദ്ധോവ.
ആവാഹനം ഗച്ഛന്തിതി സമ്ഭോഗസംസഗ്ഗമുഖേന പേതേഹേവ അസുരാനം
സങ്ഗഹണേ കാരണം ദസ്സേതി.

(ജ) അപ്പിച്ചസ്സാതി നിഇച്ഛസ്സ. അഭാവത്ഥോ ഹേത്ഥ അപ്പ-സദ്ദോ
“അപ്പഡംസമകസവാതാതപാ”തിആദിസു (അ° നി° ൧൦.൧൧) വിയ. പച്ചയേസു
അപ്പിച്ചോ പച്ചയഅപ്പിച്ചോ, ചീവരാദിപച്ചയേസു ഇച്ഛാരഹിതോ.
അധിഗമഅപ്പിച്ചോതി ത്യാനാദിഅധിഗമവിഭാവനേ ഇച്ഛാരഹിതോ.
പരിയത്തിഅപ്പിച്ചോതി പരിയത്തിയം ബാഹുസച്ചവിഭാവനേ ഇച്ഛാരഹിതോ.
ധുതങ്ഗഅപ്പിച്ചോതി ധുതങ്ഗേസു അപ്പിച്ചോ ധുതങ്ഗവിഭാവനേ
ഇച്ഛാരഹിതോ. സന്തഗുണനിഗൂഹനേനാതി അത്തനി സംവിജ്ജമാനാനം
ത്യാനാദിഗുണാനഞ്ചേവ ബാഹുസച്ചഗുണസ്സ ച ധുതങ്ഗഗുണസ്സ ച നിഗൂഹനേന
ഛാദനേന. സമ്പജ്ജതീതി നിപ്പജ്ജതി സിജ്ജതീതി. നോ മഹിച്ചസ്സാതി മഹതിയാ
ഇച്ഛായ സമന്നാഗതസ്സ, ഇച്ഛം വാ മഹന്തസ്സ നോ സമ്പജ്ജതി അനുധമ്മസ്സാപി
അനിച്ഛന്തോ.

പവിവിത്തസ്സാതി പകാരേഹി വിവിത്തസ്സ. തേനാഹ
“കായചിത്തഉപധിവിവേകേഹി വിവിത്തസ്സാ”തി.
“അട്ഠരമഭവത്സുവസേനാ”തി ഏതേന ഭാവനാഭിയോഗവസേന
ഏകീഭാവോവ ഇയ “കായവിവേകോ”തി അധിപ്പേതോ, ന
ഗണസങ്ഗണികാഭാവമത്തന്തി ദസ്സേതി. കമ്മന്തി യോഗകമ്മം.

സത്തേഹി കിലേസേഹി ച സങ്ഗണനം സമോധാനം സങ്ഗണികാ, സാ
ആരമിതബ്ബട്ഠേന ആരാമോ ഏതസ്സാതി സങ്ഗണികാരാമോ, തസ്സ. തേനാഹ
“ഗണസങ്ഗണികായ ചേവാ”തിആദി. ആരദ്ധവീരിയസ്സാതി പഗ്ഗഹിതവീരിയസ്സ,
തഞ്ച ഖോ ഉപധിവിവേകേ നിന്നതാവസേന “അയം ധമ്മോ”തി വചനതോ.
ഏസ നയോ ഇതോ പരേസുപി. വിവട്ടസന്നിസ്സിതംയേവ ഹി സമാധാനം
ഇധാധിപ്പേതം, തഥാ പഞ്ഞാപി. കമ്മസ്സകതാപഞ്ഞായ ഹി പതിട്ഠതോ
കമ്മവസേന “ഭവേസു നാനപ്പകാരോ അനത്ഥോ”തി ജാനന്തോ
കമ്മക്ഖയകരണാണം അഭിപത്ഥേതി, തദത്ഥഞ്ച ഉസ്സാഹം കരോതി. മാനാദയോ
സത്തസന്താനം സംസാരേ പപഞ്ചേന്തി വിത്ഥാരേന്തിതി പപഞ്ചാതി ആഹ
“നിപ്പപഞ്ചസ്സാതി വിഗതമാനതണ്ഹാദിട്ഠിപപഞ്ചസ്സാ”തി.

മഗ്ഗോ കമിതോ സരൂപേനേവ.

നവധമ്മവണ്ണനാ

൩൫൯. (ഖ) വിസുദ്ധിന്തി ഞാണദസ്സനവിസുദ്ധിം, അച്ചന്തവിസുദ്ധിമേവ വാ.
ചതുപാരിസുദ്ധിസീലന്തി പാതിമോക്ഖസംവരാദിനിരുപക്കിലിട്ഠതായ
ചതുബ്ബിധപരിസുദ്ധിവന്തം സീലം. പാരിസുദ്ധിപധാനിയങ്ഗന്തി പുഗ്ഗലസ്സ
പരിസുദ്ധിയാ പധാനഭൂതം അങ്ഗം. തേനാഹ “പരിസുദ്ധഭാവസ്സ പധാനങ്ഗ”ന്തി.
സമമസ്സ വിസുദ്ധിഭാവോ വോദാനം പഗുണഭാവേന പരിച്ഛിന്നന്തി ആഹ
“അട്ഠ പഗുണസമാപത്തിയോ”തി. വിഗതപക്കിലേസത്ഥേഹി “പഗുണ”ന്തി
വത്തബ്ബതം ലബ്ഭതി, ന സഉപക്കിലേസം ഹാനഭാഗിയാദിഭാവപ്പത്തിതോ.
സത്തദിട്ഠിമലവിസുദ്ധിതോ നാമരൂപപരിച്ഛേദോ ദിട്ഠിവിസുദ്ധി.
പച്ചയപരിഗ്ഗഹോ അദ്ധത്തയകങ്ഖാമലവിധമനതോ കങ്ഖാവിതരണവിസുദ്ധി.
യസ്ഥാ നാമരൂപം നാമ സപ്പച്ചയമേവ, തസ്ഥാ തം പരിഗ്ഗണ്ഹന്തേന
അത്ഥതോ തസ്സ സപ്പച്ചയതാപി പരിഗ്ഗഹിതാ ഏവ ഹോതീതി വുത്തം
“ദിട്ഠിവിസുദ്ധിതി സപ്പച്ചയം നാമരൂപദസ്സന”ന്തി. യസ്ഥാ പന നാമരൂപസ്സ
പച്ചയം പരിഗ്ഗണ്ഹന്തേന തീസു അദ്ധാസു
കങ്ഖാമലവിതരണപച്ചയാകാരാവബോധവസേനേവ ഹോതി, തസ്ഥാ
“പച്ചയാകാരണാണ”ന്തിആദി വുത്തം യഥാ കങ്ഖാവിതരണവിസുദ്ധി
“ധമ്മട്ഠിതിണാണ”ന്തി വുച്ചതി. മഗ്ഗാമഗ്ഗേ ഞാണന്തി മഗ്ഗാമഗ്ഗേ വവത്ഥപേത്വാ
ഠിതണാണം. ഞാണന്തി ഇയ തരുണവിപസ്സനാ കമിതാ തേസം ഭിക്ഖുനം
അജ്ജ്യാസയവസേന “ഞാണദസ്സനവിസുദ്ധി”തി വുട്ഠാനഗാമിനിയാ വിപസ്സനായ
വുച്ചമാനത്താ. യദി “ഞാണദസ്സനവിസുദ്ധി”തി വുട്ഠാനഗാമിനിവിപസ്സനാ
അധിപ്പേതാ, “പഞ്ഞാ”തി ച അരഹത്തഫലപഞ്ഞാ, മഗ്ഗോ പന കമന്തി ? മഗ്ഗോ
ബഹുകാരപദേ വിരാഗഗ്ഗഹണേന ഗഹിതോ. വക്ഖതി ഹി “ഇയ
ബഹുകാരപദേ മഗ്ഗോ കമിതോ”തി (ദീം നിം അട്ഠം ൩.൩൫൯).

(൧൪) ചക്ഖാദിയാതുനാനത്തന്തി
ചക്ഖാദിരൂപാദിചക്ഖുവിത്താണാദിയാതുനം വേമത്തതം നിസ്സായ.

ചക്രസമ്പന്നസോതസമ്പന്നഘാനസമ്പന്നാദിസമ്പന്നവിഭാഗം.

(ജ) മരണാനുപസ്തനാണേതി മരണസ്സ അനുപസ്തനാവസേന പവത്തണേ, മരണാനുസ്സതിസഹഗതപത്തായാതി അത്ഥേ. ആഹാരം പരിഗൃഹ്ണന്തസ്സാതി ഗമനാദിവസേന ആഹാരം പടിക്കുലതോ പരിഗൃഹ്ണന്തസ്സ. ഉക്കണ്ഠന്തസ്സാതി നിബ്ബിന്ദന്തസ്സ കത്ഥചിപി അസജ്ജന്തസ്സ.

൩൬൦. (൮) നിജജരകാരണാനീതി പജഹനകാരണാനി. ഇമസ്‌മിം
 അഭിഞ്ഞാപദേ മഗ്ഗോ കമീയതീതി കത്വാ “അയം ഹേട്‌ഠാ..പേ... പുന ഗഹിതാ”തി
 വുത്തം. തമാ ഹി വക്‌ഖതി “ഇയ അഭിഞ്ഞാപദേ മഗ്ഗോ കമിതോ” (ദീ൦ നി൦
 അട്‌൦ ൩.൩൬൦) കിഞ്ചാപി നിജജിണ്ണാ മിച്ഛാദിട്‌ഠീതി ആനേതാ
 സമ്‌ബന്ധിതഞ്ചം. യമാ മിച്ഛാദിട്‌ഠി വിപസ്സനായ നിജജിണ്ണാപി ന സമുച്ഛിന്നാതി
 സമുച്ഛേദപ്പഹാനദസ്സനത്ഥം പുന ഗഹിതാ, ഏവം മിച്ഛാസങ്കപ്പാദയോപി
 വിപസ്സനായ പഹീനാപി അസമുച്ഛിന്നതായ ഇയ പുന ഗഹിതാതി അയമത്ഥോ
 “മിച്ഛാസങ്കപ്പോ”തിആദീസു സബ്ബപദേസു വത്തഞ്ചോതി ദസ്സേതി “ഏവം
 സബ്ബപദേസു നയോ നേതഞ്ചോ”തി ഇമിനാ.

അദ്ധ്യേന സഹ ഛാട്ഠാനി പഞ്ചസതാനി, പഞ്ചാസാധികാനി സഹ പഞ്ചസതാനീതി അത്ഥോ.

ഏതും ച ആയത്മാ യമ്മസേനാപതി “ദസസു നാമകരണയമ്മേസു പതിട്ഠായ ദസകസിണായതനാനി ഭാവേനോ ദസആയതനമുഖേന പരിഞ്ഞം പട്ഠപേത്യാ പരിഞ്ഞേയ്യയമ്മേ പരിജാനന്തോ ദസമിച്ചുത്തേ, ദസഅകുസലകമ്മപഥേ ച പഹായ ദസകുസലകമ്മപഥേസു ച അവട്ഠിതോ ദസസു അരിയാവാസേസു ആവസിതുകാമോ ദസസഞ്ഞാ ഉപ്പാദേനോ ദസനിജരവത്സുനി അഭിഞ്ഞായ ദസഅസേക്ഖയമ്മേ അധിഗച്ഛതി”തി തേസം ഭിക്ഖുനം ഓവാദം മത്ഥകം പാപേനോ ദേസനം നിട്ഠപേസി. പമോദവസേന പടിഗുണ്ഹനം അഭിനന്ദനന്തി ആഹ “സാധു സാധുതി അഭിനന്ദന്താ സിരസാ സമ്പടിച്ചിംസു”തി. തായ അത്തമനതായാതി തായ യമാദേസിതദേസനാഗതായ പഹട്ഠചിത്തതായ, തത്ഥ യമാലദ്ധഅത്ഥവേദധമ്മവേദേഹീതി അത്ഥോ. ഇമമേവ സുത്തം ആവജ്ജമാനാതി ഇമസ്ഥിം സുത്തേ തത്ഥ തത്ഥ ആഗതേ അഭിഞ്ഞേയ്യാദിഭേദേ യമ്മേ അഭിജാനനാദിവസേന സമന്നാഹരന്താ. സഹ പടിസമ്ഭിദാഹി...പേ... പതിട്ഠഹിംസുതി അത്തനോ ഉപനിസ്സയസമ്പന്നതായ, മേരസ്സ ച ദേസനാനുഭാവേന യമാരദ്ധം വിപസ്സനം ഉസ്സുക്കേത്യാ പടിസമ്ഭിദാപരിവാരായ അഭിഞ്ഞായ സന്ഠഹിംസുതി.

സുമങ്ഗലവിലാസിനിയാ ദീഘനികായട്ഠകമായ

ദസുത്തരസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ.

നിട്ഠിതാ ച പാമികവഗ്ഗട്ഠകമായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ.

പാമികവഗ്ഗടികാ നിട്ഠിതാ.

നിഗമനകമാവണ്ണനാ

മേരാനം മഹാകസ്സപാദിനം വംസോ പവേണീ അന്വയോ ഏതസ്സാതി മേരവംസന്വയോ, തേന; ചതുമഹാനികായേസു മേരിയേനാതി അത്ഥോ.

ദസബലസ്സ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ ഗുണഗണാനം പരിദീപനതോ ദസബലഗുണഗണപരിദീപനസ്സ. അയത്ത്ഹി ആഗമോ ബ്രഹ്മജാലാദിസു, മഹാപദാനാദിസു, സമ്പസാദനീയാദിസു ച തത്ഥ തത്ഥ വിസേസതോ ബുദ്ധഗുണാനം പകാസനവസേന പവത്തോതി. തഥാ ഹി വുത്തം ആദിതോ “സദ്ധാവഹഗുണസ്സാ”തി (ദീം നിം അട്ഠം മ.ഗന്മാരമ്ഭകമാ).

മഹാട്ഠകമായ സാരന്തി ദീഘനികായമഹാഅട്ഠകമായം അത്ഥസാരം.

ഏകുനസട്ഠിമത്തോതി മോകം ഊനഭാവതോ മത്ത-സദുഗുഹണം.

മൂലകട്ഠകമാസാരന്തി പുണ്ണേ വുത്തം ദീഘനികായമഹാഅട്ഠകമാസാരമേവ പുന നിഗമനവസേന വദതി. അഥ വാ മൂലകട്ഠകമാസാരന്തി പോരാണട്ഠകമാസു അത്ഥസാരം, തേനേതം ദസ്സേതി “ദീഘനികായമഹാഅട്ഠകമായം അത്ഥസാരം ആദായ ഇമം സുമങ്ഗലവിലാസിനിം കരോന്തോ സേസമഹാനികായാനമ്പി മൂലകട്ഠകമാസു ഇധ വിനിയോഗക്ഖമം അത്ഥസാരം ആദായയേവ അകാസി”ന്തി.

“മഹാവിഹാരവാസീന”ന്തി [മഹാവിഹാരേ നിവാസിനം (അട്കമായം)] ച
ഇദം പുരിമപച്ഛിമപദേഹി സദ്ധിം സമ്ബന്ധിതഞ്ച “മഹാവിഹാരവാസീനം
സമയം പകാസയന്തിം, മഹാവിഹാരവാസീനം മൂലകട്കമാസാരം
ആദായ”തി ച. തേന പുണ്ണേന. ഹോതു സഞ്ചോ സുഖീ ലോകോതി
കാമാവചരാദിവിഭാഗോ സഞ്ചോപി സത്തലോകോ യഥാരഹം
ബോധിത്തയാധിഗമനവസേന സമ്പത്തേന നിബ്ബാനസുഖേന സുഖിതോ ഹോത്യുതി
സദേവകസ്സ ലോകസ്സ അച്ചന്തസുഖാധിഗമായ അത്തനോ പുണ്ണം പരിണാമേതി.

പരിമാണതോ സാധികട്കവീസസഹസ്സനവുതിഭാണവാരാ നിട്ഠിതാതി.
പരിമാണതോ സാധികട്കവീസസഹസ്സമത്തഗന്മേന ദീഘനികായടീകാ
രചിതാചരിയധമ്മപാലേന.

മിച്ചാദിട്ഠാദിചോരേഹി , സീലാദിധനസഞ്ചയം;
രക്ഖണത്തായ സക്കച്ചം, മഞ്ജുസം വിയ കാരിതന്തി. (ഏതമന്തരേ
പാരോ പച്ഛാ ലിഖിതോ)

നിട്ഠിതാ സുമങ്ഗലവിലാസിനിയാ ദീഘനികായട്കമായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ.

ദീഘനികായടീകാ നിട്ഠിതാ.